மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம் திருநெல்வேலி.

MANONMANIAM SUNDARANAR UNIVERSITY TIRUNELVELI

தொலைநெறி தொடர்கல்வி இயக்கம்

DIRECTORATE OF DISTANCE & CONTINUING EDUCATION TIRUNELVELI

தொல்காப்பியம் - பொருளதிகாரம்

(முன் ஐந்து இயல்கள்)

முனைவர் த.க.ஜாஸ்மின் சுதா
உதவிப் பேராசிரியர்
தமிழியல்துறை

2025– 2026

மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்

திருநெல்வேலி.

பொருளடக்கம்

1.	அகத்திணையியல்	-	3	- 60
2.	புறத்திணையியல்	-	69	- 155
3.	களவியல்	-	155	- 213
4.	களவொழுக்கமரபுகள்	-	213	- 250
5.	கற்பியல்	-	250	- 325

அலகு எண் -1

1. அகத்திணை இயல்

இவ்வதிகாரத்துள், இம் முதற்கண் ஒத்து அகப்பொருள் இலக்கணம் நுதலிற்று.

1. கைக்கிளை முதலாகப் பெருந்திணை இறுவாய்
முற்படக் கிளந்த எழுதிணை என்ப.

இத் தலைச்சூத்திரம் என் நுதலிற்றோ எனின், அகப்பொருள் இத்துணை என வரையறுத்து உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இதன் பொருள்) கைக்கிளை முதல் ஆக பெருந்திணை இறுவாய் (ஆக) - கைக்கிளை என்று சொல்லப்படும் பொருள் முதலாகப் பெருந்திணை என்று சொல்லப்படும் பொருள் ஈறாக, எழுதிணை முற்படக் கிளந்த என்ப - ஏழு பொருள் முற்படக் கூறப்பட்டன என்று சொல்வர்.

முதலா என்பது முதலாக என்னும் பொருள்பட நின்றது; விகாரம் எனினும் அமையும். இறுவாயாக என்பதன்கண் ஆக என்பது எஞ்சி நின்றது. எழுதிணையும் முற்படக் கிளந்த எனற் பாலது மொழிமாறி நின்றது. கிளந்த என்பது கிளக்கப்பட்டன என் னும் பொருள்பட வந்த முற்றுச்சொல். முற்படக் கிளந்த எழுதிணை கைக்கிளை முதலாகப் பெருந்திணை இறுதிய எனினும் இழுக்காது. "முற்படக் கிளந்த" என்றமையான், அவை ஏழும் அகப்பொருள் என்று கூறினாருமாம்; அகம், புறம் எனப் பொருளை வரையறுத்தல் இவர் கருத்தாகலின் அன்னதாதல்,

“அகத்திணை மருங்கின் அரில்தப உணர்ந்தோர்
புறத்திணை இலக்கணம் திறப்படக் கிளப்பின்” (புறத்.1)

என்பதனால்.

முற்படக் கிளந்த எழுதிணை எனவே பிற்படக் கிளக்கப்படுவன எழுதிணை உள என்பது பெறுதும். அவையாவன, வெட்சி முதலாகப் பாடாண்டிணை ஈறாகக் கிடந்த எழுதிணையும், இவ்வகையினான் இவ்வதிகாரத்திற் கூறப்பட்ட பொருள் பதினான்கு என்பதூஉம், அவையும்,

“வெட்சி தானே குறிஞ்சியது புறனே” (புறத்.1)

எனவும்,

“வஞ்சி தானே முல்லையது புறனே” (புறத்.6)

எனவும், இவ்வாறு கூறுதலின் ஏழாகி அடங்கும் என்பதூஉம்.

அஃதேல், மெய்ப்பாட்டியலானும் உவம இயலானும் செய்யுள் இயலானும் மரபு இயலானும் கூறப்பட்ட பொருள் யாதனுள் அடங்கும் எனின், அவை கருப்பொருளும் அப் பொருளாற் செய்யப் பட்டனவும் அப் பொருளின் குணம் முதலியனவும் அப் பொருளின் குறிப்பு நிகழ்ச்சியும் ஆதலின், அவையும் கருப்பொருளின்பால் நடு வண் ஐந்திணையுள் அடங்கும் என்ப

அவை சிறுபான்மை கைக் கிளை, பெருந்திணையினும் வரும். அவ்வெழுதிணையும் ஆவன கைக்கிளை, முல்லை, குறிஞ்சி, பாலை, மருதம், நெய்தல், பெருந் திணை.

கைக்கிளை என்ற பொருண்மை யாதோ எனின், கை என்பது சிறுமை பற்றி வரும் அது தத்தம் குறிப்பிற் பொருள் செய்வதோர் இடைச்சொல்; கிளை என்பது உறவு; பெருமையில்லாத தலை மக்கள் உறவு என்றவாறு; கைக்குடை, கையேடு, கைவாள், கைஒலியல், கைவாய்க்கால் எனப் பெருமையில்லாதவற்றை வழங்கு பவாதலின்.

நடுவண் ஐந்திணைக்கண் நிலமும் காலமும் கருப்பொருளும் அடுத்துப் புணர்தல், பிரிதல், இருத்தல், இரங்கல், ஊடல் எனச் சொல்லப்பட்ட அவ் உரிப்பொருள், ஒத்த அன்பும் ஒத்த குலனும் ஒத்த வடிவும் ஒத்த குணனும் ஒத்த செல்வமும் ஒத்த இளமையும் உளவழி நிகழுமாதலின், அது பெருங் கிளைமை ஆயிற்று முல்லை முதலாகிய ஐந்தும் முன்னர்க் கூறப்படும்.

பெருந்திணை நடுவண் ஐந்திணையாகிய ஒத்த காமத்தின் மிக்கும் குறைந்தும் வருதலானும், எண்வகை மணத்தினும் பிரமம் பிரசாபத்தியம், ஆரிடம், தெய்வம் என்பன அத் திணைப்பாற் படுத லானும், இந் நான்கு மணமும் மேன்மக்கள்மாட்டு நிகழ்தலானும், இவை உலகினுள் பெருவழக்கு எனப் பயின்று வருதலானும், அது பெருந்திணை எனக் கூறப்பட்டது. அஃதேல், நடுவண் ஐந்திணை யாகிய ஒத்த கூட்டம் பெருவழக்கிற்றன்றோ எனின், அஃது அன்பும் குலனும் முதலாயின ஒத்துவருவது உலகினுள் அரிதாகலின் அருகியல்லது வாராது.

இந் நூலுகத்து ஒருவனும் ஒருத்தியும் நுகரும் காமத்திற்குக் குலனும் குணனும் செல்வமும் ஒழுக்கமும் இளமையும் அன்பும் ஒருங்கு உளவழி இன்பம் உளதாம் எனவும், கைக்கிளை, ஒருதலை வேட்கை எனவும், பெருந்திணை ஒவ்வாக் கூட்டமாய் இன்பம் பயத்தல் அரிது எனவும் கூறுதலான், இந் நூலுடையார் காமத்துட பயனின்மை உய்த்து உணர வைத்தது.

2. அவற்றுள், நடுவண் ஐந்திணை நடுவண தொழியப்
படுதிரை வையம் பாத்திய பண்பே.

இது மேற் சொல்லப்பட்ட எழுதிணையும், நிலம் பெறுவன வரையறுத்து உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) அவற்றுள் மேற்சொல்லப்பட்ட எழுதிணையுள், நடு வணது ஒழிய நடு எனப்பட்ட பாலை ஒழிய, நடுவண் ஐந்திணை -(கைக்கிளை பெருந்திணைக்கு) நடுவணதாகி நின்ற ஐந்திணை, படுதிரை வையம் பாத்திய பண்பு - ஒலிக்கின்ற திரை கடல் சூழ்ந்த உலகம் பகுக்கப்பட்ட இயல்பு.

இதனாற் சொல்லியது, எழுவகைத் திணையினும் நிலம் பெறுவன நான்கு என்றவாறாயிற்று. நடுவணது பாலை என்று ஏற்றாற் பெறுதும் எனின், வருகின்ற சூத்திரங்களுள்,

“முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல்” (அகத்.5)

என நிலம் பகுத்து ஓதினமையின், நடுவணது பாலை எனக் கொள்ளப்படும் நடுவுநிலைத் திணையெனினும் பாலை எனினும் ஒக்கும். பாலை என்னுங் குறியீடு எற்றாற் பெறுதும் எனின்,

“வாகை தானே பாலையது புறனே” (புறத்.15)

என்பதனாற் பெறுதும். இச்சூத்திரத்துள் ஒழிய என்னும் வினை யெச்சம் எவ்வாறு முடிந்தது எனின், அது பாத்திய என்னும் பெய ரெச்சத்தொடு முடிந்தது. அப் பெயரெச்சம் பண்பு என்னும் பெயர் கொண்டு ஐந்திணை என்னும் எழுவாய்க்குப் பயனிலையாகி, நின்றது என உரைப்ப.

இவ்வாறு உரைப்பவே, ஐந்திணை பண்பு என வரூஉங் காலத்துப் பயன்பட நில்லாமையின் அ∴து உரையன்று என்பார் உரைக்கு மாறு:- ஒழிய என்பதனை எச்சப்படுத்தாது முற்றுப்படக் கூறி,

“படுதிரை வையம் பாத்திய பண்பு நடுவண தொழிய”

எனப் பொருள் உரைப்ப, அ∴தேல் வினையெச்ச வாய்பாட்டால் வரும் முற்றுளவோ எனின்,

“வினையெஞ்சு கிளவியும் வேறுபல் குறிய” (எச்ச.60)

என்று முற்றுவாய்பாட்டால் வினையெச்சம் வருதலின் வினையெச்ச வாய்பாட்டால் முற்றுவரும் என்பதூஉம் அச் சூத்திரத்தின் அமைத் துக் கொள்ளப்படும் என்ப. இவ்வுரை இரண்டினும் ஏற்பது.

‘நடுவண் ஐந்திணை’ என்பன யாவை எனின் முல்லை, குறிஞ்சி, பாலை, மருதம், நெய்தல் என்பனவாம். ஏற்றுக்கு? இந் நூலகத்து அகமும் புறமும் ஆகிய உரிப்பொருள் கூறுகின்றாராதலான் புணர் தல், பிரிதல், இருத்தல், இரங்கல், ஊடல் என அமையுமே எனின், புறப்பொருட்கண் நிரைகோடலை வெட்சி எனக் குறியிட்டு ஆளு மாகலான் ஈண்டு இப் பொருளையும் முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் என ஆளும் என்க இதனாற் பயன் என்னையெனின், உரிப் பொருளே திணையென உணர்த்துவராயின் முதற்பொருளும் கருப் பொருளும் திணையாதல் தோன்றாதாம். அவையெல்லாம் அடங்கு தற்பெருட்டு முல்லை குறிஞ்சி பாலை மருதம் நெய்தல் என்றார் என்பது. அவை ஆமாறு வருகின்ற சூத்திரங்களான் விளங்கும் (ஏகாரம் ஈற்றசை) (2)

3. முதல்கரு உரிப்பொருள் என்ற மூன்றே
நுவலுங் காலை முறைசிறந் தனவே
பாடலுட் பயின்றவை நாடுங் காலை.

இது, மேற்சொல்லப்பட்ட நடுவண் ஐந்திணை ஆமாறும், ஒரு வகையான் உலகத்துப் பொருள் எல்லாம் மூவகையாகி அடங்கும் என்பதூஉம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) பாடலுள் பயின்றவை நாடும் காலை செய்யுளகத்துப் பயின்ற பொருளை ஆராயுங்கால், முதல் கரு உரிப்பொருள் என்ற மூன்றே முதற்பொருள் எனவும் கருப்பொருள்

எனவும் உரிப்பொருள் எனவும் சொல்லப்பட்ட மூன்று பொருண் மையும் (காணப்படும்), நுவலுங்காலை முறை சிறந்தன சொல்லுங்காலத்து முறைமையாற் சிறந்தன.

இச் சூத்திரத்துள் பாடலுட் பயின்ற பொருள் மூன்று என ஓதி அவற்றுள் உரிப்பொருள் என ஒன்றை ஓதினமையால், புறப்பொருளும் உரிப்பொருளாகியவாறு காணலாம்.

முறைமையாற் சிறத்தலாவது: யாதானும் ஒரு செய்யுட்கண் முதற்பொருளும் கருப்பொருளும் உரிப்பொருளும் வரின், முதற்பொரு ளால் திணையாகும் என்பதூஉம் முதற்பொருள் ஒழிய ஏனைய இரண்டும் வரின் கருப்பொருளால் திணையாகும் என்பதூஉம், உரிப் பொருள் தானே வரின் அதனால் திணையாகும் என்பதூஉம் ஆம் அவை ஆமாறு முன்னர்க் காணப்படும். அஃதேல், ஒரு பொருட்கு ஒரு காரணம் கூறாது மூன்று காரணம் கூறியது என்னை எனின், உயர்ந்தோர் என்றவழிக் குலத்தினால் உயர்ந்தாரையும் காட்டும், கல்வியான் உயர்ந்தாரையும் காட்டும்; செல்வத்தான் உயர்ந்தாரையும் காட்டும்; அதுபோலக் கொள்க. (முதல் ஏகாரம் பிரிநிலையாகவும், இரண்டாம் ஏகாரம் அசைநிலையாகவும் வந்தன)

4. முதல்எனப் படுவது நிலம்பொழு திரண்டின்
இயல்பென மொழிப இயல்புணர்ந் தோரே.

இது, மேற்சொல்லப்பட்ட மூன்று வகைப் பொருளினும் முதற்பொருள் ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) முதல் எனப்படுவது நிலம் பொழுது இரண்டின் இயல்பு முதல் என்று சொல்லப்படுவது நிலமும் காலமும் ஆகிய அவ் விரண்டினது இயற்கை, என மொழிப இயல்பு உணர்ந்தோர் என்று சொல்லுவர் உலகின் இயல்பு உணர்ந்தோர்.

இயற்கை என்பதனால் செய்துகோடல் பெறாமை அறிந்து கொள்க நிலம் என்பதனால் பொருள் தோற்றுதற்கு இடமாகிய ஐம்பெரும் பூதமும். (ஏகாம் ஈற்றசை)

5. மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்
சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்
வேந்தன் மேய தீம்புனல் உலகமும்
வருணன் மேய பெருமணல் உலகமும்
முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல்எனச்
சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே.

இது, நிறுத்தமுறையான் நிலத்தால் திணையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று

(இ-ள்) மாயோன் மேய காடு உறை உலகமும் மேவிய காடுபொருந்திய உலகமும், சேயோன் மேய மைவரை உலகமும் - முருகவேள் மேவிய மைவரை உலகமும், வேந்தன் மேய தீம்புனல் உலகமும் - இந்திரன் மேவிய தீம்புனல் உலகமும், வருணன் மேய பெருமணல் உலகமும் வருணன் மேவிய பெருமணல் உலகமும். முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் என

சொல்லிய முறையால் சொல்லவும் படும் -முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் எனச் சொல்லிய முறையினானே சொல்லவும் படும்.

நிரனிறை, உம்மை எதிர்மறையாகலான் இம்முறையன்றிப் பிற வாய்பாட்டாற் சொல்லவும்படும் என்றவாறு. காடு நாடு மலை கடல் என்பதே பெருவழக்கு இன்னும் "சொல்லியமுறையால் சொல்லவும் படும்" என்றதனான் இம்முறையன்றிச் சொல்லவும்படும் என்று கொள்க அஃதாவது, அவற்றுள் யாதானும் ஒன்றை முன்னும் பின்னு மாக வைத்துக் கூறுதல். அது சான்றோர் செய்யுட் கோவையினும் பிறநூலகத்துங் கண்டுகொள்க. இச்சூத்திரத்துள் காடுறை நிலம் என்னாது உலகம் என்றதனான் ஐவகைப் பூதத்தானும் ஐந்து இடம் என்பது உய்த்துணர வைத்தவாறு காணலாம்.

முல்லை, குறிஞ்சி என்பன இடுகுறியோ, காரணக்குறியோ எனின் ஏகதேச காரணம்பற்றி முதலாசிரியர் இட்டதோர் குறி என்று சொல்லப்படும் என்னை காரணம் எனின்,

"நெல்லொடு,
நாழி கொண்ட நறுவீ முல்லை
அரும்பவிழ் அவரி தூஉய் (முல்லைப்பாட்டு:10)

என்றமையால், காடுறை உலகிற்கு முல்லைப்பூ சிறந்தது ஆகலானும்,

"கருங்கோற் குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு
பெருந்தேன் இழைக்கும் நாடனொடு நட்பே" (குறுந்.3)

என்றவழி தீம்புனல் உலகிற்குக் குறிஞ்சிப்பூ சிறந்தது ஆகலானும்,

"இறாஅல் அருந்திய சிறுசிரல் மருதின்
தாழ்சினை உறங்குந் தண்துறை ஊர" (அகநா.286)

என்றவழி, தீம்புனல் உலகிற்கு மருது சிறந்தமையானும்,

"பாசடை நிவந்த கணைக்கால் நெய்தல்
இனமீன் இருங்கழி ஓதம் மல்குதொறும்
கயமூழ்கு மகளிர் கண்ணின் மானும்" (குறுந்9)

என்றவழிப் பெருமணல் உலகிற்கு நெய்தல் சிறந்தமை பானும் இந் நிலங்களை இவ்வாறு குறியிட்டார் என்று கொள்ளப்படும்.

பாலை என்பதற்கு நிலம் இன்றேனும், வேனிற்காலம் பற்றி வருதலின் அக் காலத்துத் தளிரும் சினையும் வாடுதலின்றி நிற்பது பாலை என்பதோர் மரம் உண்டாகலின், அச் சிறப்பு நோக்கிப் பாலை என்று குறியிட்டார். கைக்கிளை பெருந்திணை என்பன வற்றிற்கு நிலமும் காலமும், பகுத்து ஓதாமையின் இவ்வாறன்றிப் பிறிதோர் காரணத்தினாற் குறியிட்டார். (ஏகாரம் ஈற்றசை)

6. காரும் மாலையும் முல்லை.

இனிக் காலத்தால் திணையாமாறு உணர்த்துவான் எடுத்துக் கொண்டார். இ∴து அவற்றுள் முல்லைத் திணைக்குக் காலம் வரையறுத்து உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) காரும் மாலையும் முல்லை - கார்காலமும் மாலைப் பொழுதும் முல்லைத் திணைக்குக் காலமாம்.

காராவது மழை பெய்யுங் காலம். அ∴து ஆவணித் திங்களும் புரட்டாசித் திங்களும், மாலையாவது, இராப்பொழுதின் முற்கூறு. (6)

7. குறிஞ்சி, கூதிர் யாமம் என்மனார் புலவர்.

இது, குறிஞ்சிக்குக் காலம் ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) குறிஞ்சி - குறிஞ்சித் திணைக்குக் காலமாவது, கூதிர், யாமம் என்மனார் புலவர் - கூதிர்க் காலமும் யாமப் பொழுதும் என்று கூறுவர் புலவர்.

கூதிராவது ஐப்பசித் திங்களும் கார்த்திகைத் திங்களும், யாம மாவது இராப் பொழுதின் நடுக் கூறு.

8. பனிஎதிர் பருவமும் உரித்தென மொழிப.

இ∴து,எய்தாதது எய்துவித்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) பனிஎதிர் பருவமும் உரித்து என மொழிப (குறிஞ்சித் திணைக்கு) முன்பனிக் காலமும் உரித்தென்று சொல்லுவர்

இதனைக் கூதிர்க் காலத்தோடு ஒருங்கு கூறாமையின், அத் துணைச் சிறப்பிற்று அன்றெனக் கொள்க. குறிஞ்சி என்றது அதி காரத்தான் வந்தது.

முன்பனிக் காலமாவது மார்கழித் திங்களும் தைத் திங்களும் உம்மை இறந்தது தழீஇய எச்ச உம்மை.

9. வைகறை விடியல் மருதம்.

இது, மருதத் திணைக்குக் காலம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று

(இ-ள்) வைகறை விடியல் மருதம் வைகறை விடியலும் மருதத் திற்குக் காலமாம்.

வைகறையாவது இராப்பொழுதின் பிற்கூறு விடியலாவது, பகற் பொழுதின முற்கூறு. பருவம் வரைந்தோதாமையின், அறுவகைப் பருவமும் கொள்ளப்படும். இது நெய்தற்கும் ஒக்கும்.

10. ஏற்பாடு,
நெய்தல் ஆதல் மெய்பெறத் தோன்றும்.

இது நெய்தற்றிணைக்குக் காலம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று

(இ-ள்) எற்பாடு எற்படுபொழுது, நெய்தல் ஆதல் மெய்பெற தோன்றும் - நெய்தற்றிணைக்குக் காலமாதல் பொருண்மை பெறத் தோன்றும்

ஏற்பாடாவது பகற்பொழுதின் பிற்கூறு.

11. நடுவுநிலைத் திணையே நண்பகல் வேனிலொடு
முடிவுநிலை மருங்கின் முன்னிய நெறித்தே.

இது, பாலைக்குக் காலமும் இடனும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று

(இ-ள்.) நடுவு நிலைத்திணை -நடுவு நிலைத்திணை யாகிய பாலையாவது, நண்பகல் வேனிலொடு முடிவு நிலை மருங்கின் முன்னிய நெறித்து - நண்பகற் பொழுது வேனிற் காலத்தொடு புணர்ந்து நின்றவழிக் கருதிய நெறியை உடைத்து,

இ∴து, இளவேனில் முதுவேனில் என்னும் இருவகைப் பரு வத்தின் கண்ணும் வரும். நண்பகற் பொழுது காலமாம் என்பதூஉம் ஆண்டு இயங்கும் நெறி நிலமாம் என்பதூஉம், உணர்த்தியவாறு.

இளவேனிலாவது சித்திரைத் திங்களும் வைகாசித் திங்களும், முதுவேனிலாவது ஆனித் திங்களும் ஆடித் திங்களும். நண்பக லாவது பகற் பொழுதின் நடுக் கூறு.

(முதல் ஏகாரம் பிரிநிலை, இரண்டாம் ஏகாரம் ஈற்றசை)

12. பின்பனி தானும் உரித்தென மொழிப.

இ∴து எய்தாதது எய்துவித்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) பின்பனியும் உரித்து என மொழிய - பின் பனிக் காலமும் உரித்து என்று கூறுப (பாலைக்கு).

இது வேறோதினமையான், வேனில்போலச் சிறப்பு இன்றெனக் கொள்க பின்பனியாவது மாசித் திங்களும் பங்குனித் திங்களும்.

அ∴தற்றாக, இவ்வறுகைப் பருவமும் அறுவகைப் பொழுதும் இவ்வைந்திணைக்கு உரியவாறு என்னையெனின், சிறப்பு நோக்கி என்க என்னை சிறந்தவாறு எனின்? முல்லையாகிய நிலனும், வேனிற் காலத்து வெப்பம் உழந்து மரனும் புதலும் கொடியும் கவினழிந்து கிடந்தன. புயல்கள் முழங்கக் கவின்பெறும் ஆகலின், அதற்கு அது சிறந்ததாம். மாலைப்பொழுது இந் நிலத்திற்கு இன்றியமையாத முல்லை மலரும் காலம் ஆதலானும், அந் நிலத்துக் கருப்பொரு

ளாகிய ஆனிரை வருங் காலமாதலானும், ஆண்டுத் தனியிருப்பார்க்கு இவை கண்டுழி வருத்தம் மிகுதலின், அதுவம் சிறந்தது ஆயிற்று குறிஞ்சிக்குப் பெரும்பான்மையும் களவிற் புணர்ச்சி பொருளாதலின், அப் புணர்ச்சிக்குத் தனி இடம் வேண்டுமன்றே, அது கூதிர் காலத்துப் பகலும் இரவும் நுண்துளி சிதறி இயங்குவார் இலராம் ஆதலான் ஆண்டுத் தனிப்படல் எளிதாகலின் அதற்கு அது சிறந்தது. நடுநாள் யாமமும் அவ்வாறாகலின் அதுவும் சிறந்தது. மருதத்திற்கு நிலன் பழனஞ் சார்ந்த இடமாதலான், ஆண்டு உறைவார் மேன் மக்களாதலின், அவர் பரத்தையிற் பிரிவுழி அம் மனையகத்து உறைந்தலம பிறர் அறியாமை மறைத்தல் வேண்டி வைகறைக் கண் தம் மனையகத்துப் பெயரும்வழி, ஆண்டு மனைவி ஊடலுற்றுச் சார்கிலளாமாதலால், அவை அந்நிலத்திற்குச் சிறந்தன. நெய்தற்குப் பெரும்பான்மையும் இரக்கம் பொருளாதலின், தனிமையுற்று இரங்கு வார்க்குப் பகற்பொழுதினும் இராப்பொழுது மிகுமாதலின், அப் பொழுது வருதற் கேதுவாகிய எற்பாடு கண்டார். இனி வருவது மாலையென வருத்தமுறுதலின், அதற்கு அது சிறந்தது.

பாலைப் பொருளாவது, பிரிவு, அப்பிரிவின்கண் தலைமகற்கு வருத்தம் உறும் என்று தலைமகள் கவலுங்கால் நிழலும் நீரும் இல்லாதவழி ஏகினார் எனவும் கவலுமாகலின், அதற்கு அது சிறந்தது என்க. (தான் என்பது அசை)

13. இருவகைப் பிரிவும் நிலைபெறத் தோன்றலும்
உரிய தாகும் என்மனார் புலவர்.

இது, பாலைக்கு உரிய பொருளாம் ஆறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று

(இ-ள்) இருவகை பிரிவும் -இருவகைப் பிரிவாவன தலை மகளைப் பிரிதலும் தலைமகளை உடன்கொண்டு தமர்வரைப் பிரிதலும், நிலைபெறத் தோன்றலும் - நிலைபெறத் தோன்றலும், உரியது ஆகும் என்மனார் புலவர் - பாலைக்கு உரிய பொருளாம் என்று கூறுவார் புலவர் (தமர்வரை தமரை மட்டும்).

உம்மை எச்ச உம்மை யாகலான், நிலைபெறத் தோன்றாது பிரிதற் குறிப்பு நிகழ்ந்துழியும் பாலைக்கு உரியபொருளாம் என்று கொள்க அதிகாரப்பட்டு வருகின்றது பாலையாகலின், இருவகைப் பிரிவும் பாலைக்குரிய பொருளாயின.

14. திணைமயக் குறுதலும் கடிநிலை இலவே
நிலனொருங்கு மயங்குதல் இல்லென மொழிப
புலன்நன் குணர்ந்த புலமை யோரே.

இது மேல் அதிகரிக்கப்பட்ட நிலத்தினானும் காலத்தினானும் ஆகிய திணை மயங்குமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) திணை மயக்குறுதலும் கடிநிலை இல -ஒரு திணைக்கு உரிய முதற்பொருள் மற்றோர் திணைக்குரிய முதற்பொருளொடு சேரநிற்றலும் கட்டப்படாது நிலன் ஒருங்கு மயங்குதல் இல் என மொழிப ஆண்டு நிலன் சேரநிற்றல் இல்லை என்று சொல்லுவர், புலன் நன்கு உணர்ந்த புலமையோர் -புலன் நன்கு உணர்ந்த புலமையோர்

எனவே, காலம் மயங்கும் என்றவாறாயிற்று. அதற்குச் செய்யுள்:

**“தொல்ஊழி தடுமாறித் தொகல் வேண்டும் பருவத்தான்
பல்வயின் உயிரெல்லாம் படைத்தான்கட் பெயர்ப்பான்போல்
எல்லுறு தெறுகதிர் மடங்கித்தன் கதிர்மாய
நல்லற நெறிநிறீஇ உலகாண்ட அரசன்பின்
அல்லது மலைந்திருந் தறநெறி நிறுக்கல்லா
மெல்லியான் பருவம்போல் மயங்கிருள் தலைவர
எல்லைக்கு வரம்பாய இடும்பைகூர் மருள்மாலை;
பாய்திரை பாடோவாப் பரப்புநீர்ப் பனிக்கடல்
தூவறத் துறந்தனன் தறைவனென் றவன்திறம்
நோய்தெற உழப்பார்கண் இமிழ்தியோ எம்போலக்
காதல்செய் தகன்றாரை உடையையோ நீ;
மன்றிரும் பெண்ணை மடல்சேர் அன்றில்
நன்றறை கொன்றனர் அவரெனக் கலங்கிய
என்துயர் அறித்தனை தரறியோ எம்போல
இன்துணைப் பிரிந்தாரை உடையையோ நீ:
பனியிருள் சூழ்தரப் பைதலஞ் சிறுகுழல்
இனிவரின் உயருமன் பழியெனக் கலங்கிய
தனியவர் இடும்பைகண் டினைதியோ எம்போல
இனியசெய் தகன்றாரை உடையையோ நீ; எனவாங்கு,**

**அழிந்தயல் அறிந்த எவ்வம் மேற்படப்
பெரும்பே துறுதல் களைமதி பெரும
வருந்திய செல்லல்தீர் திறனறி ஒருவன்
மருந்தறை கோடலிற் கொடிதே யாழநின்
அருந்தியோர் நெஞ்சம் அழிந்தக விடினே”** (கலி -நெய்.12)

என வரும்.

(முதல் ஏகாரம் அசைநிலை இரண்டாம் ஏகாரம் ஈற்றசை)

15. உரிப்பொருள் அல்லன மயங்கவும் பெறுமே.

இஃது எய்தாதது எய்துவித்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) உரிப்பொருள் அல்லன - உரிப்பொருள் அல்லாத கருப்பொருளும், முதற்பொருளும்; மயங்கவும் பெறும் - மற்றொரு திணையொடு சேர நிற்கவும் பெறும்.

உம்மை எதிர்மறை யாகலான் மயங்காமை பெரும்பான்மை எனவே,

“உய்த்துக் கொண்டுணர்தல்” (மரபு.110)

என்னும் தந்திர உத்தியான் எத்தோதிய காலமாகிய முதற்பொருளும், பூவும் புள்ளுமாகிய கருப்பொருளும் மயங்கியும் மயங்காமையும் வரும் எனவே, உரிப்பொருள் மயங்கிவராது என்றவாறு. மயங்கி வருதல் கலி முதலாகிய சான்றோர் செய்யுளகத்துக் கண்டுகொள்க.

"ஒண்செங் கழுநீர்க் கண்போல் ஆயிதழ்
ஊசி போகிய சூழ்செய் மாலையன்
பக்கம் சேர்த்திய செச்சைக் கண்ணியன்
குயமண் டாகம் செஞ்சாந்து நீவி" (அகநா. 48)

என்றவழி, மருதத்திற்குக் கருப்பொருளாகிய கழுநீரும் குறிஞ்சிக்குரிய வெட்சிப் பூவும் அணிந்தோன் என்றமையாற் கருப்பொருள் மயக்கமாயிற்று. பிறவும் அன்ன

16. புணர்தல் பிரிதல் இருத்தல் இரங்கல்
ஊடல் அவற்றின் நிமித்தம் என்றிவை
தேருங் காலைத் திணைக்குரிய பொருளே.

இஃது உரிப்பொருள் ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று

(இ-ள்) புணர்தல், பிரிதல் இருத்தல், இரங்கல், ஊடல் அவற்றின் நிமித்தம் என்று இவை புணர்தலும், பிரிதலும், இருத்தலும், இரங்கலும், ஊடலும் அவற்றின் நிமித்தமும் என்று சொல்லப்பட்ட இவை, தேரும் காலை திணைக்கு உரிப்பொருள்-ஆராயுங்காலத்து ஐந்திணைக்கும் உரிப்பொருளாம்.

பிரிவு பாலைக்கு உரித்தாமாறு மேற்சொல்லப்பட்டது ஏனைய 'மொழிந்த பொருளோ டொன்றவைத்தல்' (மரபு 110) என்னும் தந்திர உத்தியால், புணர்தல் என்பது குறிஞ்சிக்கும், இருத்தல் என்பது முல்லைக்கும், இரங்கல் என்பது நெய்தற்கும், ஊடல் என்பது நெய்தற்கும், ஊடல் என்பது மருதத்திற்கும் பெரும்பான்மையும் உரித்தாகவும் சிறுபான்மை எல்லாப் பொருளும், எல்லாத் திணைக் கும் உரித்தாகவும் கொள்ளப்படும். இருத்தலாவது, தலை மகன் வருந்துணையும் ஆற்றியிருத்தல்; இரங்கலாவது ஆற்றாமை என்று என்பது எண்ணிடைச்சொல். ஏகாரம் - ஈற்றசை.

17. கொண்டுதலைக் கழிதலும் பிரிந்தவண் இரங்கலும்
உண்டென மொழிப ஓரிடத் தான.

இதுவும், ஒருசார் உறுப்புப் பொருள் ஆமாறு உணர்த்துதல் அதலிற்று

(இ-ள்) கொண்டு தலைக்கழிதலும் (உண்டு) பிரிந்து அவண் இரங்கலும் உண்டு கொண்டுதலைக் கழிதலும் உண்டு, பிரிந்து அவண் இரங்கலும் உண்டு ஓர் இடத்தான் என மொழிய ஒரோ இடத்துக்கண் என்று கூறுப.

உண்டு என்பதை இரண்டிடத்தும் கூட்டுக. அன்றியும் உண்டென்பதனை இல்லென்பதன் மாறாக்கி விரிவுத்திணையாக்கிப் பொதுப் பட நின்றது எனவுமாம். ஓரிடத்து என்றமையான், மேற்

சொல்லப்பட்ட ஐவகை உரிப்பொருளும்போல் எல்லாத் திணைக் கும் பொதுவாகி வருதலின்றி, கொண்ட தலைக்கழிதல் பாலைக சுண்ணும், பிரிந்தவண் இரங்கல் பெருந்திணைக் கண்ணும் வரும் என்று கொள்க. கொண்டு தலைக்கழிதலாவது உடன் கொண்டு பெயர்தல். அது, நிலம் பெயர்தலின் புணர்தலின் அடங்காமையா னுமு, உடன்கொண்டு பெயர்தலின் பிரிதலின் அடங்காமையானும், வேறு ஓதப்பட்டது. பிரிந்தவண் இரங்கலாவது ஒருவரை ஒருவர் பிரிந்த இடத்து இரங்கல். அது நெட்டாறு சென்றவழி இரங்குதல் இன்மையானும் ஒருவழித் தணந்த வழி ஆற்றுதலின்றி வேட்கை மிகுதியால் இரங்குதலானும் வேறு ஓதப்பட்டது. (இதற்கு) ஏறிய மடற்றிறமும் தேறுதல் ஒழிந்த காமத்து மிகுதிறமும் முதலாயின பொருள். இது பெருந்திணைக்கு உரித்து (இடத்தான் என்பது வேற்றுமை மயக்கம், ஈற்றகரம் சாரியை)

18. கலந்த பொழுதும் காட்சியும் அன்ன.

இதுவும் அது.

(இ - ள்) கலந்த பொழுதும் - தலைவனைக் கண்ணுற்ற வழி மனநிகழ்ச்சி உளதாங் காலமும், (அதன்) பின்னர்க் குறிப்பறியுந் துணையும் நிகழும் நிகழ்ச்சியும், காட்சியும் - தலைவியை எதிர்ப் படுதலும், அன்ன - ஓரிடத்து நிகழும் உரிப்பொருள்.

கலந்த பொழுது என்பது, தலைமகளைக் கண்ணுற்றவழி மன நிகழ்ச்சியுளதாங் காலம்: அக்காட்சி பின்னர்க் குறிப்பறியுந் துணையும் நிகழும் நிகழ்ச்சி காட்சியாவது தலைவியை எதிர்ப்படுதல். குறிப்பறிந்தப் பின்னர்ப் புணருந்துணையும் நிகழும் முன்னிலையாக்கல் முதலாயின புணர்தல் நிமித்தம். இவை அந் நிகரனவன்றிப் பொதுப்பட நிற்றலின் வேறு ஓதப்பட்டன. அன்ன என்பது (இவையும்) ஓர் இடத்து நிகழும் உரிப்பொருள் என்றவாறு. ஓரிடமாவது கைக்கிளை.

அஃதேல், இவையும் புணர்தல் நிமித்தம் ஆயினால் வரும் குற்றம் என்னை எனின், ஒருவன் ஒருத்தியை எதிர்ப்பட்டுழிப் புணர்ச்சி வேட்கை தோற்றலும் தோற்றாமையும் உண்மையின் காட்சி பொதுப்பட நின்றது. ஐயம் முதலாகக் குறிப்பறிதல் ஈறாக நிகழும் மன நிகழ்ச்சி தலைமகள் மாட்டுக் காமக் குறிப்பு இல்வழிக் காமச் குறிப்பு உணராது கூறுதலின் புணர்தல் நிமித்தம் அன்றாயிற்று.

19. முதல்எனப் படுவ தாயிரு வகைத்தே.

இதுவும், ஐயம் அறுத்தலை நுதலிற்று.

(இ-ள்) முதல் எனப்படுவது -மேல் எடுத்தோதப்பட்டவற்றில் முதல் என்று சொல்லப்படுவது, ஆ இருவகைத்து - நிலமும் கால மும் ஆகிய அவ்விருவகையை உடையது.

எனவே, ஏனையவெல்லாம் உரிப்பொருள் என்றவாறாம். இதனாற் பெற்றது என்னை எனின், முதல் கரு உரிப்பொருள் என அதிகரித்து வைத்தார்; இனிக் கருப்பொருள் கூறுகின்றார்; உரிப் பொருள் யாண்டுக் கூறினார் என ஐயம் நிகழும்; அது 'விடுத்தல்' என்சு. (சுட்டு நீண்டு நின்றது.)

20. தெய்வம் உணாவே மாமரம் புட்பறை

செய்தி யாழின் பகுதியொடு தொகைஇ
அவ்வகை பிறவும் கருவென மொழிப

இது கருப்பொருள் ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்) தெய்வம் உணா மா மரம் புள் பறை செய்தி யாழின் பகுதியொடு தொகைஇ தெய்வம் முதலாகச் சொல்லப்பட்டனவும் அவ்வகை பிறவும் கரு என மொழிப - அத் தன்மைய பிறவும் கருப்பொருள் என்று கூறுப.

அவையாவன முதற்பொருட்கண் தோன்றும் பொருள்கள்.

“மாயோன் மேய காடுறை உலகம்” (அகத்.5)

என்றதனால்,

முல்லைக்குத் தெய்வம் கண்ணன்

“காடுறை உலகம்”

என்றதனானுங்,

“காரும் மாலையும் முல்லை” (அகத்.6)

என்றதனானுங் காட்டினும் கார்காலத்தினும் மாலைப்பொழுதினும் நிகழ்பவை.

“எந்நில மருங்கிற் பூவும் புள்ளும்
அந்நிலம் பொழுதொடு வாரா ஆயினும்” (அகத்21)

என்றதனாலும், நிலமும் காலமும் பற்றி வருவன கருப்பொருள் என்பது.

உணவு வரகும் முதிரையும். மா - மானும் முயலும், மரம் கொன்றையும் குருந்தும் புதலும், புள் - கானாங் கோழி பறை ஏறு கோட்பறை செய்தி - நிரை மேய்த்தல். யாழின் பகுதி என்பது பண் அது சாதாரி பிறவும் என்றதனால், பூ - முல்லையும் பிடவும் தளவும், நீர் - கான்யாறு. பிறவும் இந் நிகரன.

குறிஞ்சிக்குத் தெய்வம் முருகவேள். மைவரை யுலகமும் கூதிர்க் காலமும் நள்ளிருளும் கூறினமையான், அந்நிலத்தினும் காலத்தினும் நிகழ்பவை கொள்க.உணவு தினையும் ஐவனமும் வெதிர் நெல்லும். யானையும் புலியும் பன்றியும் கரடியும் மரம் - வேங்கையும் கோங்கும். புள் - மயிலும், கிளியும்; பறை - வெறியாட்டுப் பறையும் தொண்டகப் பறையும், செய்தி -தேனழித்தல், பண் குறிஞ்சி, பிறவும் என்றதனால், பூ - வேங்கைப் பூவும் காந்தட் பூவும், குறிஞ்சிப் பூவும் நீர் - சுனை நீரும், அருவி நீரும் பிறவும் அன்ன.

பாலைக்கு நிலம் ஓதாது வேனிற்காலமும் நண்பகலும் ஓதினமை யானும்,

“முல்லையும் குறிஞ்சியும் முறைமையிற் றிரிந்து
நல்லியல் பிழந்து நடுங்குதுபர் உறுத்துப்
பாலை என்பதோர் படிவம் கொள்ளும்.” (சிலப். காடுகாண் 64-66)

எனப் பிற சான்றோர் செய்யுள் அகத்து வருதலானும், இந்நிலங் களில் வேனிற் காலத்து நிகழ்வன, கருப்பொருளாகக் கொள்ளப் படும் தெய்வம் - கொற்றவை. உணவு ஆறலைத்தலான் வரும் பொருள் பகு மா - வலியழிந்த யானையும், வலியழிந்த புலியும், வலியழிந்த செந் தாயும். மரம் - பாலை, இருப்பை, கள்ளி, சூரை, புள் - எருவையும் பருந்தும் பறை – ஆறலைப் பறையும், சூறைகொண்ட பறையும். செய்தி ஆறலைத்தல், பண் - பாலை பிறவும் என்றதனால், பூ -பருந்தும் பறை ஆறலைப் பறையும், குறைகொண்ட பறையும் மராம்பூ நீர் அறுநீர்க் கூவலும் அறுநீர்ச் சுனையும் பிறவும் இந் நிகரன கொள்ளலாம்.
மருதத்திற்குத் தெய்வம் இந்திரன், ’தீம்புனல் உலகம்’ (அகத்5) வகறை விடியல்’ (அகத்9) எனவும் ஓதினமையால், அவ்விடத்தினும் காலத்தினும் நிகழ்பவை கொள்க, எனவும். ’வைகறை

உணவு - நெல், மா - எருமையும், நீர்நாயும், மரம் - மருதும் காஞ்சியும், புள் - அன்னமும் அன்றிலும், பறை -நெல்லரி பறை, செய்தி – உழவு, பண் - மருதம் பிறவும் என்றதனால், பூ - தாமரையும் கழுநீரும், நீர் - ஆற்றுநீரும் பொய்கை நீரும் பிறவும் அன்ன.

நெய்தற்குத் தெய்வம் வருணன் ‘மணல் உலகம்’ (அகத்.5) என்ற தனானும், ‘ஏற்பாடு’ (அகத்.10) என்றதனானும், ஆண்டு நிகழ்பவை. உணவு - உப்பு விலையும் மீன் விலையும், மா- கராவும் கறவும், மரம் - புன்னையும் கைதையும், புள் - கடற்காக்கை, பறை நாவாய்ப் பறை செய்தி - மீன்படுத்தலும் உப்பு விளைத்தலும், பண் - செவ்வழி பிறவும் என்றதனால், பூ - நெய்தல். நீர் -கேணி நீரும் கடல் நீரும். பிறவும் அன்ன.

21. எந்நில மருங்கிற் பூவும் புள்ளும்
அந்நிலம் பொழுதொடு வாரா வாயினும்
வந்த நிலத்தின் பயத்த ஆகும்.

இது, மேலதற்கு ஒரு புறனடை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ -ள்) எ நிலமருங்கின் பூவும் புள்ளும் - யாதானும் ஒரு நிலத்திற்குரிய பூவும் புள்ளும், அ நிலம் பொழுதொடு வாரா வாயினும் - அந் நிலத்தொடும் பொழுதொடும், வந்தில வாயினும், வந்த நிலத்தின் பயத்த ஆகும் -வந்த நிலத்தின் பயத்த ஆகும்.

“வந்தது கொண்டு வாராதது முடித்தல்” (மரபு.112) என்பதனால் சிறுபான்மை ஏனையவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க:இவ்வாறு வருவன திணை மயக்கம் அன்றென்றவாறு.

22. பெயரும் வினையுமென்று ஆயிரு வகைய
திணைதொறும் மரீஇய திணைநிலைப் பெயரே.

இதுவும் கருப்பொருளின் பாகுபாடாகிய மக்கட்டிறம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) பெயரும் வினையும் என்று அ இருவகைய - குலப் பெயரும் தொழிற்பெயரும் என அவ்விருவகைப்படும், திணை தொறும் மரீஇய திணைநிலைப்பெயர் -திணைதொறும், மருவிப் போந்த திணைநிலைப்பெயர்.

திணைநிலைப்பெயர் என்றதனான் அப்பெயருடையார் பிற நிலத்து இலர் என்று கொள்ளப்படும். அதனானே எல்லா நிலத் திற்கும் உரியராகிய மேன்மக்களை ஒழித்து நிலம்பற்றி வாழும் கீழ்மக்களையே குறித்து ஓதினார் என்று கொள்க பெயர் என்றத னால் பெற்றதென்னை? மக்கள் என அமையாதோ எனின், மக்களா வார் புள்ளும் மாவும் போல வேறு பகுக்கப்பட்டார். ஒரு நீர்மையராத வின் அவரை வேறுபடுக்குங்கால் திணைநிலைப் பெயரான் அல்லது வேறுபடுத்தல் அருமையின், பெயர் என்றார். (சுட்டு நீண்டு நின்றது. ஏகாரம்-ஈற்றசை திணைநிலைப் பெயர் எனவும் பாடம்)

23. ஆயர் வேட்டுவர் ஆடூஉத் திணைப்பெயர்
ஆவயின் வரூஉம் கிழவரும் உளரே.

இது, நிறுத்தமுறையானே முல்லைக்குரிய மக்கட்பெயர் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ -ள்) ஆடூஉ திணைப்பெயர் ஆயர் வேட்டுவர் - ஆண் மக்களைப் பற்றி வரும் திணைப்பெயர் ஆயர் எனவும் வேட்டுவர் எனவும் வரும். ஆவயின் வரும் கிழவரும் உளர் - அவ்விடத்து வரும் கிழவரும் உளர்.

ஆயர் என்பார் நிரைமேய்ப்பார். வேட்டுவர் என்பவர் வேட்டைத் தொழில் செய்வார். அஃது எயினர் என்னும் குலப்பெயருடையார் மேல் தொழிற்பெயராகி வந்தது. "வந்தது கொண்டு வாராதது முடித்தல்" (மரபு.112) என்பதனான் ஆய்ச்சியர் எனவும், அவ்விரு திறத்தாரும் காடுபற்றி வாழ்தலின் அந்நிலத்தின் மக்களாயினார். அவ்வயின் வரூஉம் கிழவர் இருவகையர், அந் நிலத்தை ஆட்சிபெற்றோரும், அந் நிலத்து உள்ளோரும் என, 'குறும் பொறைநாடன்' என்பதுபோல்வன ஆட்சிபற்றி வரும். 'பொதுவன் ஆயன்' என்பன குலம் பற்றிவரும். (சுட்டு நீண்டு இசைத்தது. ஏகாரம் ஈற்றசை.)

24. ஏனோர் மருங்கினும் எண்ணுங் காலை
ஆனா வகைய திணைநிலைப் பெயரே.

இது, குறிஞ்சி முதலாய திணைக்கண் வரும் திணைநிலைப் பெயர் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) ஏனோர் மருங்கினும் எண்ணும் காலை ஏனை நிலத் துள்ள மக்கண்மாட்டும் ஆராயுங்காலத்து, ஆன் ஆ வகைய திணை லைப்பெயர் - அவ்விடத்து அவ்வகைய திணைநிலைப்பெயர்.

என்றது, திணைதொறும் குலப்பெயரும் தொழிற்பெயரும் கிருவர் பெயரும் வரும் என்றவாறு ஆன் என்பது அவ்விடம்; அ என்னும் சுட்டு நீண்டிசைத்தது. அவை வருமாறு - குறிஞ்சிக்கு க்கட்பெயர் குறவன் குறத்தி என்பன; தலைமக்கட்பெயர், மலைநாடன் வெற்பன் என்பன. பாலைக்கு மக்கட்பெயர், எயினர் எயிற்றியர் என்பன: தலை மக்கட்பெயர். மீளி விடலை

என்பன, பெயர் ஊரன் மகிழ்நன் என்பன. நெய்தற்கு மக்கட்பெயர். நுளையர் மருதத்திற்கு மக்கட்பெயர். உழவர் உழத்தியர் என்பன; தலைமக்கட் நுளைச்சியர் என்பன; தலைமக்கட் பெயர் சேர்ப்பன் துறைவன் கொண்கள் என்பன; பிறவும் அன்ன, (ஏகாரம் ஈற்றசை)

"கைக்கிளை முதலா" (அகத்.1) என்னும் சூத்திரம் முதலாக தானும் கருப்பொருளானும் உரிப்பொருளானும் நில மக்களானும் எனவும், அவை இலக்கண நெறியானும் தலைமக்களானும் வரும் என வழக்கு நெறியானும் வரும் எனவும், கைக்கிளை பெருந்திணை உரிப் பொருளான் வரும் எனவும், அகத்திணை ஏழிற்கும் இலக்கணம் ஓதியவாறு.

உதாரணம்

முல்லைத்திணைக்குச் செய்யுள்

"முல்லை வைந்நுனை தோன்ற இல்லமொடு
பைங்காற் கொன்றை மென்பிணி அவிழ
இரும்பு திரித்தன்ன மாயிரு மருப்பிற்
பாலவல் அடைய இரலை தெறிப்ப
மலர்ந்த ஞாலம் புலம்புபுறக் கொடுப்பக்
கருவி வானம் கதமுறை சிதறிக்
கார்செய் தன்றே கவின்பெறு கானம்
குரங்குளைப் பொலிந்த கொய்சுவற் புரவி
நரம்பார்த் தன்ன வாங்குவன் பரியப்
பூத்த பொங்கர்த் துணையொடு வதிந்த
தாதுண் பறவை பேதுறல் அஞ்சி
மணிநா ஆர்த்த மாண்வினைத் தேரன்
உவக்காண் தோன்றும் குறும்பொறை நாடன்
கறங்கிசை விழவின் உறந்தைக் குணாது
நெடும்பெருங் குன்றத்து அமன்ற காந்தள்
போதவிழ் அலரின் நாறும்
ஆய்தொடி அரிவைநின் மாணலம் படர்ந்தே." (அகம்.4)

இதனுள், முல்லைக்கு உரித்தாகிய நிலமும் காலமும் கருப்பொருளும் இருத்தலாகிய உரிப்பொருளும் வந்தவாறு காணலாம்.

"இல்லொடு மிடைந்த கொல்லை முல்லைப்
பல்லான் கோவலர் பையுள் ஆம்பல்
புலம்புகொள் மாலை கேட்டொறும்
கலங்குங்கொல் அளியள்நங் காத லோனே."

என்பதும் அது.

"திருநகர் விளங்கு மாசில் கற்பின்
அரிமதர் மழைக்கண் மாஅ யோளொடு
நின்னுடைக் கேண்மை யென்னோ முல்லை

இரும்பல் கூந்தல் நாற்றமும்
முருந்தோ் வெண்பல் ஒளியுநீ பெறவே.''

இது முதற்பொருள் வாராது கருப்பொருளானும் உரிப்பொரு னானும் முல்லையாயினவாறு.

''கரந்தை விரைஇய தண்ணறுங் கண்ணி
இளையர்ஏல் இயங்குபரி கடைஇப்
பகைமுனை வலிக்குந் தேரொடு
வினைமுடித் தனா்நங் காத லோரே.''

இது, முதலும் கருவும் இன்றி உரிப்பொருளான் முல்லையாயிற்று

''கதிர்கை யாக வாங்கி ஞாயிறு
பைதறத் தெறுதலின் பயங்கரந்து மாறி
விடுவாய்ப் பட்ட வியங்கங்கண் மாநிலம்
காடுகவின் எதிரக் கனைபெயல் பொழிதலின்
பொறிவரி யினவண் டார்ப்பப் பலவுடன்
நறுவீ முல்லையொடு தோன்றி தோன்ற
வெறியேன் றன்றே வீகமழ் கானம்
எவன்கொல் மற்றவா் நிலையென மயங்கி
இகுபனி உறைக்குங் கண்ணோ டினை பாங்கு
இன்னாது உறைவி தொன்னலப் பெறூஉம்
இதுநற் காலம் காண்டிசின் பகைவா்
மதில்முகம் முருக்கிய தொடிசிதை மருப்பிற்
கந்துகால் ஒசிக்கும் யானை
வெஞ்சின வேந்தன் விளைவிடப் பெறினே.'' (அகம் 164)

இது, பிரிதற் பகுதியாகிய பாசறைப் புலம்பல் எனினும், நிலம்பற்றி முல்லையாயிற்று.

''மலிதிரை யூர்ந்துதண் மண்கடல் வெளவலின்'' (கலி முல்லை.4)

என்னும் முல்லைக்கலி, புணர்தற்பொருண்மைத்தாயினும் முல்லைக் கரிய கருப்பொருளான் வருதலின் முல்லையாயிற்று பிறவும் அன்ன.

குறிஞ்சித் திணைக்குச் செய்யுள்

''விடிந்த ஞாலம் கவின்பெறத் தலைஇ
இடிந்த வாய எவ்வங் கூர
நிலமலி தண்துளி தவிராது புலந்தாய்
நீர்மலி கடாஅம் செருக்கிக் கார்மலைந்தது
கனைபெயல் பொழிந்த நள்ளன் யாமத்து
மண்புரை மாசுணம் விலங்கிய நெறிய
மலைஇ மணந்த மயங்கரி லாரலிற்

நிலைபொலித் திலங்கு வைவே லேந்தி
இரும்பிடி புணர்ந்த செம்மல் பலவுடன்
பெருங்களிற்றுத் தொழுதியோ டெண்குநிரை இரிய
நிரம்பா நெடுவரை தத்திக் குரம்பமைந்து
ஈண்டுபயில் எறும்பின் இழிதரும் அருவிக்
குண்டுநீர் மறுசழி நீந்தி ஒண்தொடி
அலமரல் மழைக்கண் நல்லோள் பண்புநயந்து
சுரன்முத லாரிடை நீந்தித் தந்தை
வளமனை ஒருசிறை நின்றனே மாகத்
தலைமனைப் படலைத் தண்கமழ் நறுந்தாது
ஊதுவண் டிமிரிசை யுணர்ந்தனள் சீறடி
அரிச்சிலம் படக்கிச் சேக்கையின் இயலிச்
செறிநினை நல்லில் எறிகத வுயவிக்
காவலர் மடிபத நோக்கி ஓவியர்
பொறிசெய் பாவையி னறிவுதளர் பொல்கி
அளக்க ரன்ன வாரிருள் துமிய
விளக்குநிமிர் பனைய மின்னிப் பாம்பு
படவரைச் சிமையக் கழலுறு மேறோ
டிணைப்பெய லின்னலங் கங்குலும் வருபவோ வென்றுதன்
மல்விரல் சேப்ப நொடியின ணல்யாழ்
வடியுறு நரம்பிற் றீவிய மிழற்றித்
திருகுப முயங்கி யோளே வென்வேற்
களிறுகெழு தானைக் கழறொடி மலையன்
ஒளிறுநீ ரடுக்கங் கவைஇய காந்தள்
மணங்கமழ் முள்ளூர் மீமிசை
அணங்குகடி கொண்ட மலரினுங் கமழ்ந்தே.”

இது, முதலும் கருவும் புணர்தலாகிய உரிப்பொருளும் வந்த குறிஞ்சிப் பாட்டு.

“நறைபடர் சாந்தம் அறவெறிந்து நாளால்
உறையெதிர்ந்து வித்தியஊழ் ஏனற் - பிறையெதிர்ந்து
தாமரைபோல் வாண்முகத்துத் தாழ்குழலிர் காணீரோ
ஏமரை போந்தன வீண்டு.” (திணை மாலை நூற்.1)

இது, முதற்பொருள் இன்றிக் கருப்பொருளும் உரிப்பொருளும் வந்தமையாற் குறிஞ்சித் திணையாயிற்று.

‘‘முதுக்குறைந் தனளே முதுக்குறைந் தனளே
மலையன் ஒள்வேற் கண்ணி
முலையும் வாரா முதுக்குறைந் தனளே.”

இ∴து, உரிப்பொருள் ஒன்றுமே வந்த குறிஞ்சிப்பாட்டு.

**“பருவ மென்தினை பாலும் பெய்தன
கருவிரற் கிள்ளை கடியவும் போகா
பசிமு தந்திக் கடைவன வாடப்
பாசிப் பக்கப் பனிநீர்ப் பைஞ்சுனை
விரியிதழ்க் குவளை போல வில்லிட்டு
எரிசுடர் விசும்பின் ஏறெழுந்து முழங்கக்
குன்றுபனி கொள்ளுஞ் சாரல்
இன்றுகொல் தோழி அவர்சென்ற நாட்டே”**

இஃது இருத்தற்பொருண்மைக்கண் வந்தேனும், முதற்பொருளானும் கருப்பொருளாலும் குறிஞ்சியாயிற்று.

**“வாடாத சான்றோர் வரவெதிர் கொண்டிராய்க்
கோடாது நீா் கொடுப்பின் னல்லது - கோடா
பொழிலும் விலையாமோ போந்து.”** (திணைமாலை நூற்.15)

இது கற்பிற் புணர்வு; பொருளாற் குறிஞ்சியாயிற்று.

**“படாஅ தோழியெங் கண்ணே கொடுவரி
கொன்முரண் யானை கனவு
நன்மலை நாடன் நசையி னானே.”**

இஃது இரங்கற் பொருண்மையேனும் முதற்பொருளானும் கருப்பொருளானும் குறிஞ்சியாயிற்று. பிறவும் அன்ன.

பாலைத் திணைக்குச் செய்யுள்

**“அறியாய் வாழி தோழி இருளற
விசும்புடன் விளக்கும் விரைசெலல் திகிரிக்
கடுங்கதிர் எறித்த விடுவாய் நிறைய
நெடுங்கால் முருங்கை வெண்பூத் தாஅய்
நீரற வறந்த நிரம்பா நீளிடை
வள்ளெயிற்றுச் செந்நாய் வருந்துபசிப் பிணவொடு
கள்ளியங் காட்ட கடத்திடை உழிஞ்சில்
உள்ளுன் வாடிய சுரிமூக்கு நொள்ளை
பொரியரை புதைத்த புலம்புகொள் இயவின்
விழுத்தொடை மறவர் வில்லிட வீழ்ந்தோர்
எழுத்துடை நடுகல் இன்னிழல் வதியும்
அருஞ்சுரக் கவலை நீந்தி யென்றும்
இல்லோர்க் கில்லென் றியைவது கரத்தல்
வல்லா நெஞ்சம் வலிப்ப நம்மினும்**

பொருளே காதலர் காதல்
அருளே காதலர் என்றி நீயே." (அகம். 53)

இதனுள் பாலைக்குரிய முதற்பொருளும் கருப்பொருளும் பிரிவும் வந்தவாறு காணலாம்.

"வளங்கெழு திருநகர்ப் பந்துசிறி தெறியினும்
இளந்துணை யாயமொடு கழங்குடன் ஆடினும்
உயங்கின் றன்னையென் மெய்யென் றசைஇ
மயங்குவியர் பொறித்த நுதலள் கண்ணென
முயங்கினள் வதியு மன்னே இனியே
தொடிமாண் சுற்றமும் எம்மும் உள்ளாள்
நெடுமொழித் தந்தை அருங்கடி நீவி
நொதும லாளன் நெஞ்சுறப் பெற்றவென்
சிறுமுதுக் குறைவி சிலம்பார் சீறடி
வல்லசொல் செல்லத் தாமே கல்லென
ஊரெழுந் தன்ன உருகெழு செலவின்
நீரில் அத்தத் தாரிடை மடுத்த
கொடுங்கோல் உமணர் பகடுதெழி தெள்விளி
கடுங்கதிர் திருகிய வேய்பயில் பிறங்கல்
பெருங்களி றுரிஞ்சிய மண்ணரை யாஅத்து
அருஞ்சரக் கவலை அதர்படு மருங்கின்
நீழரை இலவத் தூழ்கழி பன்பலர்
விழவுத் தலைக்கொண்ட பழவிறன் மூதூர்
நெய்யுமிழ் சுடரிற் கால்பொரச் சில்கி
வைகுறு மீனில் தோன்றும்
மைபடு மால்வரை விளங்கிய சுரனே." (அகம்.18)

இ∴து, உடன் போக்கின்கண் வந்தது.

"நாளு நாளு மாள்வினை யழுங்க
இல்லிருந்து மகிழ்வோர்க் கில்லையாற் புகழென
ஒண்பொருட் ககல்வர்நங் காதலர்
கண்பனி துடையினித் தோழி நீயே." (சிற்றட்டகம்)

இது பிரிவுப் பொருளாற் பாலையாயிற்று.

"உயர்கரைக் கானியாற் றவிரறல் அகன்றுறை
வேனிற் பாதிரி விரிமலர் குவைஇத்
தொடலை தைஇய மடவரன் மகளே
கண்ணினுங் கதவநின் முலையே
முலையினுங் கதவநின் தடமென் தோளே." (ஐங்குறு 367)

இது, புணர்தற்பொருளாயினும் கருப்பொருளாற் பாலையாயிற்று.

“சிலைவிற் பகழிச் செந்துவ ராடை’’ (ஐங்குறு. 363) என்னும் பாட்டினுள் “கொலைவிலெயினர் தங்கை” எனப் புணர்தற் பொருண்மை வந்ததாயினும் பாலைக்குரிய மக்கட்பெயர் கூறுதலிற் பாலையாயிற்று பிறவும் அன்ன.

மருதத் திணைக்குச் செய்யுள்

‘‘சேற்றுநிலை முனைஇய செங்கட் காரான்
ஊர்மடி கங்குலின் நோன்தனை பரிந்து
கூர்முள் வேலி கோட்டின் நீக்கி
நீர்முதிர் பழனத்து மீனுடன் இரிய
அந்தூம்பு வள்ளை மயக்கித் தாமரை
வண்டுது பனிமலர் ஆரும் ஊர
யாரை யோநிற் புலக்கேம் வாருற்று
உரையிறந் தொளிருந் தாழிருங் கூந்தல்
பிறரும் ஒருத்தியை எம்மனைத் தந்து
வதுவை அயர்ந்தனை யென்ப அ∴தியாங்
கூறேம் வாழியர் எந்தை செறுநர்
களிறுடை யருஞ்சமந் ததைய நூறும்
ஒளிறுவாள் தானைக் கொற்கைச் செழியன்
பிண்ட நெல்லின் அள்ளூர் அன்னஎன்
ஒண்தொடி நெகிழினும் நெகிழ்க
சென்றீ பெருமநின் தகைக்குநர் யாரே.” (அகம். 46)

இதனுள் மருதத்திற்கு ஓதிய நிலனும் பொழுதும் கருப்பொருளும் ஊடற் பொருண்மையும் வந்தன. “தாமரை வண்டுது பனிமல ராரு மூர” என்றமையான் வைகறை வந்தமை அறியலாம்.

‘‘பூங்கொடி மருங்கின் எங்கை கேண்மை
முன்னும் பின்னும் ஆகி
இன்னும் பாணன் எம்வயி னானே.”

இ∴து உரிப்பொருளால் மருதமாயிற்று.

‘‘ஓரை ஆயம் அறிய ஊரன்
நல்கினன் நந்த நறும்பூந் தண்தழை
மாறுபடின் எவனோ தோழி வீறுசிறந்து
நெடுமொழி விளங்குந் தொல்குடி
வடுநாம் படுதல் அஞ்சுதும் எனவே.”

இது புணர்தற் பொருண்மையேனும், திணைநிலைப்பெயரால் மருதமாயிற்று. பிறவும் அன்ன.

நெய்தல் திணைக்குச் செய்யுள்

‘‘கானன் மாலைக் கழிப்பூக் கூம்ப
நீனிறப் பெருங்கடல் பாடெழுந் தொலிப்ப

மீனார் குருகின் மென்பறைத் தொழுதி
குவையிரும் புன்னைக் குடம்பை சேர
அசைவண் டார்க்கும் அல்குறு காலைத்
தாழை தளரத் தூங்கி மாலை
அழிதக வந்த கொண்டலொடு கழிபடர்க்
காமர் நெஞ்சங் கையறுபு இனையத்
துயரஞ் செய்துநம் அருளா ராயினும்
அறாஅ லியரோ வவருடைக் கேண்மை
அளியின் மையின் அவணுறை முனைஇ
வாரற்க தில்ல தோழி கழனி
வெண்ணெல் வறிஞர் பின்றைத் ததும்புந்
தண்ணுமை வெரீஇய தடந்தாள் நாரை
செறிமடை வயிரிற் பிளிற்றிப் பெண்ணை
அகமடற் சேக்குந் துறைவன்
இன்துயின் மார்பிற் சென்றவென் னெஞ்சே." (அகம்.40)

இது முதலும் கருவும் இரங்குதற் பொருண்மையும் வந்த நெய்தற் பாட்டு.

"அங்கண் மதியம் அரவின்வாய்ப் பட்டெனப்
பூசல் வாயாப் புலம்புமனைக் கலங்கி
ஏதின் மாக்களும் நோவர் தோழி
என்றும் நோவார் இல்லைத்
தெண்கடற் சேர்ப்பன் உண்டவென் நலக்கே."

இது திணைநிலைப்பெயரானும் இரங்கற்பொருண்மையானும் நெய்தலாயிற்று.

"கங்குலும் பகலுங் கலந்துக ஒன்றி
வன்புறை சொல்லி நீத்தோர்
அன்புறு செய்தி உடையரோ மற்றே."

இ.்.து இரங்கற்பொருண்மையான் நெய்தலாயிற்று.

"சுறவுப்பிறழ் இருங்கழி நீந்தி வைகலும்
இரவுக்குறிக் கொண்கனும் வந்தனன்
விரவுமணிக் கொடும்பூண் விளங்கிழை யோயே." (சிற்றட்டகம்)

இது புணர்தற் பொருளாயினும் நிலத்தான் நெய்தலாயிற்று.

"கோட்டக மலர்ந்த கொழுங்கொடி அடம்பின்
நற்றுறை அணிநீர்ச் சேர்ப்பஇப்
பொற்றொடி அரிவையைப் போற்றினை அளிமே."

இது பாலைக்குரித்தாகிய பிரிவுநிமித்தமாயினும் நிலத்தான் நெய்தலாயிற்று.

**25. அடியோர் பாங்கினும் வினைவலர் பாங்கினுங்
கடிவரை இலபுறத் தென்மனார் புலவர்.**

இது, நடுவணைந்திணைக்குரிய தலைமக்களைக் கூறி, அதன் புறத்தவாகிய கைக்கிளை பெருந்திணைக்குரிய மக்களை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) அடியோர் பாங்கினும் வினைவலர் பாங்கினும் அடித்தொழில் செய்வார் பக்கத்தினும் வினைசெய்வார் பக்கத்தினும் கடிவரை இல (மேற் சொல்லப்பட்ட புணர்தல் முதலான பொருளைக் கூறல்) கடிந்து நீக்கும் நிலைமையில்லை, புறத்து என்மனார் புலவர் ஐந்திணைப் புறத்தவாகிய கைக்கிளை பெருந்திணைக்கண் என்று சொல்வர் புலவர்.

'புணர்தல் முதலான பொருள்' என்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. 'வினை செய்வார்' என்பதனால் அடியரல்லாதார் என்பது. இவர் அகத்திணைக்கு உரியரல்லரோ வெனின், அகத்திணை யாவன அறத்தின் வழாமலும் பொருளின் வழாமலும் இன்பத்தின் வழாம லும் இயலல் வேண்டும்: அவையெல்லாம் பிறர்க்கும் குற்றேவல் செய்வார்க்குச் செய்தல் அரிதாகலானும், அவர் நாணுக் குறைபாடுடைய ராகலானும், குறிப்பறியாது வேட்கை வழியே சாரக் கருதுவராக லானும். இன்பம் இனிது நடத்துவார் பிறரேவல் செய்யாதார் என்பதனானும், இவர் புறப்பொருட்குரியராயினார் என்க எனவே. இவ்வெழுவகைத் திணையும் அகம் புறம் என இருவகையாயின.

"என்நோற் றனை கொல்லோ,
நீருள் நிழல்போல நுடங்கிய மென்சாயல்
ஈங்குருச் சுருங்கி,
இயலுவாய் நின்னொடு உசாவுவென் நின்றீத்தை:

அன்னையோ, காண்டகை இல்லாக் குறள்நாழிப் போழ்தினான்
ஆண்டலைக் கீன்ற பறழ்மகனே நீயெம்மை
வேண்டுவல் என்று விலக்கினை நின்போல்வார்
தீண்டப் பெறுபவோ மற்று;

மாண்ட , எறித்த படைபோல முடங்கி மடங்கி
நெறித்துவிட் டன்ன நிறையோரால் என்னைப்
பொறுக்கல்லா நோய்செய்தாய் பொறீஇ நிறுக்கல்லேன
நீநல்கின் உண்டென் னுயிர்;

குறிப்புக் காண், வல்லுப் பலகை யெடுத்து நிறுத்தன்ன
கல்லாக் குறள கடும்பகல் வந்தெம்மை
இல்லத்து வாவென மெய்கொளீஇ எல்லாநின்
பெண்டிர் உளர்மன்னோ கூறு;

நல்லாய்கேள், உக்கத்து மேலு நடுவுயர்ந்து வாள்வாய
கொக்குரித் தன்ன கொடுமடாய் நின்னையான்

புக்ககலம் புல்லின்நெஞ் சூன்றும் புறம்புல்லின்
அக்குளுத்துப் புல்லலும் ஆற்றேன் அருளீமோ
பக்கத்துப் புல்லச் சிறிது;

போசீத்தை, மக்கண் முரியேநீ மாறினித் தொக்க
மரக்கோட்டஞ் சேர்ந்தெழுந்த பூங்கொடி போல
நிரப்பமில் யாக்கை தழீஇயின ரெம்மைப்
புரப்பேமென் பாரும் பலராற் பரத்தையன்
பக்கத்துப் புல்லியா யென்னுமாற் றொக்க
உழுந்தினுந் துவ்வாக் குறுவட்டா நின்னின்
இழிந்ததோ கூனின் பிறப்பு:

சுழிந்தாக்கே, யாழ்வீழ்து மென்றுதன் பின்செலவு முற்றீயாக்
கூனி குழையுங் குழைவுகாண்;

யாமை, எடுத்து நிறுத்தற்றாற் றோளிரண்டும் வீசி,
யாம் வேண்டே மென்று விலக்கவு மெம்வீழுங்
காமர் நடக்கு நடைகாண் கவர்கணைச்
சாமனார் தம்முன் செலவு காண்க

ஓஓகாண், நம்மு ணகுதற் றொடீஇயர் நம்முணாம்
உசாவவுங் கோனடி தொட்டேன்;

ஆங்காக, சாயலின் மார்பை அடங்கினேன் ஏஎ
பேயும் பேயுந் துள்ள லுறுமெனக்
கோயிலுட் கண்டார் நகாஅமை வேண்டுவல்
கோயிலுட் கண்டார் நகாஅமை வேண்டுவன்
தண்டாத் தகடுருவ வேறாகக் காவின்கீழ்
துகடீர்பு காட்சி அவையத்தார் ஓலை
முகடு காப்பு யாத்துவிட் டாங்கு.” (கலி.மரு.29)

இதனுள் ஒருவரையொருவர் இழித்துக் கூறினமையான் அடியார் என்பதூஉம் மிக்க காமத்தின் வேறுபட்டு வருதலாற் பெருந்திணைப் பாற்படும் என்பதூஉம் கண்டுகொள்க; இதுதாளே கைக்கிளைக்கும் உதாரணமாம். வினைவலர்மாட்டு வருவள வந்தவழிக் கண்டுகொள்ளலாம்.

26. ஏவல் மரபின் ஏனோரும் உரியர்
ஆகிய நிலைமை அவரும் அன்னர்.

இதுவும், கைக்கிளை, பெருந்திணைக்குரிய தலைமக்களை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஏவல் மரபின் ஏனோரும் உரியர் - (மேற் சொல்லப் பட்ட அடியோரும் வினைவலரும்) ஏவுதல் மரபையுடைய ஏனை யோரும் (கைக்கிளை பெருந்திணைக்கு) உரியர்; அவரும் ஆகிய நிலைமை அன்னர் - அவரும் உரியராகிய நிலைமை அத்தன்மைய ராகலான்.

அவருமாகிய நிலைமை என மொழிமாற்றுக. கைக்கிளை பெருந்திணை என்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. இதனாற் சொல்லியது தலைமக்களும் கைக்கிளை பெருந்திகைக்கு உரியவராவர் என்பதாம். உரியராயினவாறு அறம்பொருள் இன்பங்கள் வழுவ மகளிரைக் காதலித்தலான் என்றவாறாயிற்று.

“ஏஎ இ∴தொத்தன் நாணிலன் தன்னொடு
மேவேமென் பாரையும் மேவினன் கைப்பற்றும்
மேவினு மேவாக் கடையும் அ∴தெல்லா
நீயறிதி யான∴ தறிகல்லேன் பூவமன்ற
மெல்லிணர் செல்லாக் கொடியன்னாய் நின்னையான்
புல்லினி தாகலிற் புல்லினேன் எல்லா
தமக்கினி தென்று வலிதிற் பிறர்க்கின்னா
செய்வது நன்றாமோ மற்று;

சுடர்த்தொடீ. போற்றாய் களைநி முதுக்குறைமை போற்றிக்கேள்.
வேட்டார்க் கினிதாயின் அல்லது நீர்க்கினிதென்
நுண்பவோ நீருண் பவர்;
செய்வ தறிகல்லேன் யாதுசெய் வேன்கொலோ
ஐவாய் அரவின் இடைப்பட்டு நைவாராம்
மையின் மதியின் விளங்கு முகத்தாரை
வெளவிக் கொளலும் அறனெனக் கண்டன்று:
அறனு மதுகண்டற் றாயிற் றிறனின்றிக்
கூறுஞ்சொற் கேளான் நலிதரும் பண்டுநாம்
வேறல்ல மென்பதொன் றுண்டால் அவனொடு
மாறுண்டோ நெஞ்சே நமக்கு.” (கலி குறிஞ்.26)

இதனுள் “வெளவிக் கொளலும் அறனெனக் கண்டன்று,” எனவும் “நீர்க்கினி தென்றுண்பவோ நீருண்பவர்” எனவும் தலைமகன் கூறுதலானும், தலைமகன் முன் இழித்துரைத்தலானும், ஊடியுணர் வாள் போல உடன்பட்டமையானும், இ∴து உயர்ந்தோர்மாட்டு வந்த கைக்கிளை, பெருந்திணை வந்தவழிக் கண்டுகொள்ளலாம்

27. ஓதல் பகையே தூதிவை பிரிவே.

மேல் கைக்கிளை முதலாக எழுதிணையு முணர்த்தினார். அவற்றுள் நிலம் பகுக்கப்பட்ட முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல் என் னும் நான்கு திணையும்; கனவு, கற்பு என்னும் இருவகைக் கை கோளினும் நிகழ்தலின் அவற்றை யொழித்து நிலம் பகுக்கப்படாத கைக்கிளை, பெருந்திணையும் பாலையும் இவ்வோத்தினுள் உணர்த்துகின்றனராதலின் அவற்றுள் பாலைக் குரித்தாகிய பிரிவு உணர்த்துவான் பிரிவுக்கு நிமித்தம் ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) ஓதல், பகை, தூது இவை பிரிவு ஓதலும் பகையும் தூதும் என்று சொல்லப்பட்ட இத்தன்மை பிரிவிற்கு நிமித்தமாம்.

இவை என்பது இத்தன்மைய என்னும் பொருள்பட நின்றது. நிமித்தம் என்பது உய்த்துணர்ந்து கொள்ளக் கிடந்தது. ஓதற்குப் பிரிதலாவது, தமது நாட்டகத்து வழங்காது பிறநாட்டகத்து வழங்கும் நூல் உளவன்றே, அவற்றினைக் கற்றல் வேண்டிப் பிரிதல் பகைவயிற் பிரிதலாவது, மாற்று வேந்தரொடு போர் சுருதிப் பிரிதல் தூதிற்குப் பிரிதலாவது இருபெரு வேந்தரைச் சந்துசெய்தர் பொருட்டுப் பிரிதல் (முதல் ஏகாரம் அசைநிலை; இரண்டாம் ஏகாரம் ஈற்றசை)

28. அவற்றுள்,
ஓதலுந் தூதும் உயர்ந்தோர் மேன.

இது மேற்கூறப்பட்டவற்றுள் ஓதற்கும் தூது போதற்கும் உரிய தலைமக்களை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) அவற்றுள் - மேற் கூறப்பட்டவற்றுள், ஓதலும் தூதும் ஓதல் காரணமாகப் பிரியும் பிரிவும் தூதாகிப் பிரியும் பிரிவும் உயர்ந்தோர் மேன - நால்வகை வருணத்தினும் உயர்ந்த அந்தணர்ச்கும் அரசர்க்கும் உரிய.

இவர் ஒழுக்கத்தானும் குணத்தாலும் செல்வத்தானும் ஏளையரினும் உயர்புடையராதலின் 'உயர்ந்தோர்' என்றார். அரசர் தாம் தூதாகியவாறு வாசுதேவனால் உணரலாம் (மேல என்பது ஈறு திரிந்த மேன என நின்றது)

"வயலைக் கொடியின் வாடிய மருங்குல்
உயவ லூர்திப் பயலைப் பார்ப்பான்
எல்லி வந்து நில்லாது புக்குச்
சொல்லிய சொல்லோ சிலவே யதற்கே
ஏணியுஞ் சீப்பும் மாற்றி
மாண்வினை யானையு மணிகளைந் தனவே." (புறம்.205)

இதனுள் பார்ப்பார் தூதாகியவாறு காணலாம்.

29. தானே சேறலுந் தன்னொடு சிவணி ஏனோர் சேறலும் வேந்தன் மேற்றே.

இது பகைவயிற் பிரிதற்குரிய தலைமக்களை உணர்த்துதல் நுதலிற்று

(இ-ள்) தானே சேறலும் -(பகைவர் காரணமாகி அரசன் தானே சேறலும், தன்னொடு சிவணி ஏனோர் சேறலும் -அவனொடு கூடி ஒழிந்தோர் சேறலும், வேந்தன் மேற்று - வேந்தன் கண்ணது.

பகை யென்றது மேனின்ற அதிகாரத்தான் உய்த்துணர்ந்து கொள்ளக் கிடந்தது. 'தானே என்பதன் ஏகாரம் பிரிநிலை; படையை யொழிய என்றவாறு, போரைக் குறித்துப் பிரிதலும் அரசர்க்கு உரித்தென்று கொள்சு. இதனுள் அரசன் தலைமகனாயுழிப் பகை தணிவினைப் பிரிவு எனவும், அவனொடு சிவணி ஏனோர் தலை வராயுழி வேந்தற்குற்றுழிப் பிரிவு எனவும் இதனை இருவகையாகக் கொள்க (ஏகாரம் ஈற்றசை)

30. மேவிய சிறப்பின் ஏனோர் படிமைய
முல்லை முதலாச் சொல்லிய முறையாற்
பிழைத்தது பிழையா தாகல் வேண்டியும்
இழைத்த ஒண்பொருள் முடியவும் பிரிவே.

இது மேற்சொல்லப்பட்ட மூவகை நிமித்தமுமன்றி வருவன உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) மேவிய சிறப்பின் ஏனோர் படிமைய - நால்வகை நிலத்தினும் மேவிய சிறப்பையுடைய மக்களையல்லாத தேவரது பூசையும் விழவும் முதலாயினவும், முல்லை முதலா சொல்லிய முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல் எனச் சொல்லிய நிலத்தின் மக்களும், முறையால் பிழைத்தது பிழையாது ஆகல்வேண்டியும் முறைமையில் தப்பிய வழி தப்பாது அறம் நிறுத்தல் காரணமாகவும், இழைத்த ஒண்பொருள் முடியவும், பிரிவு - செய்யப்பட்ட ஒள்ளிய பொருள் ஆக்குதல் காரணமாகவும் பிரிவு உளதாம்.

மேவிய சிறப்பின் ஏனோர் படிமைய என்பது நால்வகை நிலத்தினும் மேவிய சிறப்பையுடைய மக்களை யல்லாத தேவரது படிமையவாகிய பொருள்கள் என்றவாறு, முல்லை முதலாகச் சொல்லிய என்பது முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல் எனச் சொல்லிய நிலத்தின் மக்கள் என்றவாறு முறையால் பிழைத்தது பிழையாதாகல் வேண்டியும் பிரிவே என்பது நிறுத்தற்பொருட்டும் பிரிவுளதாம் என்றவாறு இழைத்த ஒண்பொருள் முடியவும் பிரிவே என்பது செய்யப்பட்ட பொருள் முடிய வேண்டியும், பிரிவு உளதாம் என்றவாறு.

(இதன் பொழிப்பு: தேவரது பூசை முதலாயினவும் மக்களும் முறைமை தப்பியவழி தப்பாது அறம்நிறுத்தல் காரணமாகவும். பொருளாக்குதல் காரணமாகவும் பிரிவு உளதாம் என்றவாறு)

காவல் பொருட் பிரிவு எனப் பிற நூலகத்து ஓதப்பட்ட இருவகைப் பிரிவும் ஈண்டு ஓதப்பட்டதென்று கொள்க. 'மேவிய' என்பது "மாயோன் மேய காடுறை யுலகமுஞ் சேயோன் மேய மைவரை யுலகமும்" (அகத்5) என்பதனால் நால்வகை நிலத்தினும் மேவிய எனப் பொருளாயிற்று. 'சிறப்பினேனோர்' என்றதனால் சிறப்புடையார் மக்களும் தேவரு மாகலின்; மக்களல்லாதாரே தேவர் என்று பொருளாயிற்று 'படிமை' என்பது ப்ரதிமா என்னும் வடமொழித்திரிபு அது தேவர்க்கு ஒப்புமையாக நிலத்தின்கண் செய்து அமைத்த தேவர்மேல் வந்தது. அவருடைய பொருளாவன பூசையும் விழாவும் முதலாயின.

'முல்லை முதலாச் சொல்லிய' என்பது "பிறந்தவழிக் கூறல்" (சொல்.114) என்னும் ஆகுபெயரான் அந்நிலத்தின் மக்களை நோக்கிற்று 'பிரிவு' என்பதனை, பிழைத்தது பிழையாதாகல் வேண்டி யும் பிரிவுளதாம், இழைத்த வொண்பொருள் முடியவும் பிரிவுளதாம். என இரண்டிடத்துங் கூட்டுக ஆம் என்பது எஞ்சி நின்றது.

தேவர் காரணமாகப் பிரியும் பிரிவுக்குச் செய்யுள்

"அரம்போழ் அவ்வளை தோள்நிலை நெகிழ
நிரம்பா வாழ்க்கை நேர்தல் வேண்டி
ஈர்ங்கா ழன்ன அரும்புமுதி ரீங்கை

ஆலி யன்ன வால்வீ தாஅய்
வைவா லோதி மையண லேய்ப்பத்
தாதுறு குவளைப் போதுபிணி யவிழப்
படாஅப் பைங்பட் பாவடிக் கயவாய்க்
கடாஅ மாறிய யானை போலப்
பெய்துவறி தாகிய பொங்குசெலற் கொண்மூ
மைதோய் விசும்பின் மாதிரத் துழிதரப்
பனியடூஉ நின்ற பானாட் கங்குல்
தமியோர் மதுகை தூக்காய் தண்ணென
முனிய அலைத்தி முரணில் காலைக்
கைதொழு மரபிற் கடவுள் சான்ற
செய்வினை மருங்கிற் சென்றோர் வல்வரின்
விரியுளைப் பொலிந்த பரியுடை நன்மான்
வெருவரு தானையொடு வேண்டுபுலத் திறுத்த
பெருவளக் கரிகால் முன்னிலைச் செல்லார்
சூடா வாகைப் பறந்தலை யாடுபெற
ஒன்பது குடையும் நன்பக லொழித்த
பீடின் மன்னர் போல
ஓடுவை மன்னால் வாடைநீ யெமக்கே." (அகம்.125)

சேரன் செங்குட்டுவனார் கண்ணகியைக் கடவுள் மங்கலம் செய் தற்குப் பிரிந்த பிரிவு சிலப்பதிகாரத்திற் கண்டுகொள்க. இத்துணை யும் பிரிவு அறுவகைப்படும் என்றவாறாயிற்று. அ.்.தேல் பரத்தையிற் பிரிவு என்பதோ எனின், அது நிலம் பெயர்ந்து உறையாமையானும், இவை போல் சிறக்காமையானும், அறமுறைமை செய்யப் பிரிதலும் பொருள் காரணமாகப் பிரிதலுமின்றிப் பிரிதலினானும், கற்பியலுள் கூறப்படும் என்க. ஈண்டும் சிறுபான்மை கூறுப.

31. மேலோர் முறைமை நால்வர்க்கும் உரித்தே.

இது நிறுத்த முறையானே அறம் காரணமாகப் பிரிதற்குரிய தலை மக்களை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) மேலோர் முறைமை நால்வர்க்கும் உரித்து - மேலோ ராகிய தேவரது முறைமையை நிறுத்தற்குப் பிரியும் பிரிவு நான்கு வருணத்தார்க்கும் உரித்து. (ஏகாரம் ஈற்றசை)

32. மன்னர் பாங்கின் பின்னோர் ஆகுப.

இது, காவற் பகுதியாகிய முறை செய்வித்தற்கு உரிய மக்களை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) மன்னர் பாங்கின் மன்னர்க்குரிய பக்கத்திற்கு, பின் வோர் ஆகுப (அவ்வாறு முறை செய்தற்கு அரசன் தான் சேறல் வேண்டாமையின், அதற்குரியராய் அவனது ஏவல் வழி வரும்) வணிகரும் வேளாளரும் உரியர் ஆகுப.

மன்னர்க்குரிய பக்கமாவது காவல்; அஃதாவது நெறியின் ஒழுகாதாரை நெறியின் ஒழுகப் பண்ணுதல்.

33. உயர்ந்தோர்க் குரிய ஒத்தி னான.

இது, வணிகர்க்கு உரியதொரு பிரிவு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) உயர்ந்தோர்க்கு - மேல் அதிகரிக்கப்பட்ட பின்னோராகிய இருவகையோரிலும் உயர்ந்தோராகிய வணிகர்க்கு, ஒத்தினான உரிய ஓதுதல் நிமித்தமாகப் பிரிதலும் உரித்து.

ஒத்துப் பலவாதலின் 'உரிய' என்றார், ஈண்டு ஒத்து என்பது வேதம்; அது நால்வகை வருணத்தினும் மூவர்க்கும் உரித் தென்பது இத்துணையெனக் கூறப்பட்டது.

34. வேந்துவினை இயற்கை வேந்தன் ஒரீஇய
ஏனோர் மருங்கினும் எய்திடன் உடைத்தே.

இது, வணிகர்க்கும் வேளாளர்க்கும் உரியதொரு பிரிவு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) வேந்து வினை இயற்கை - வேந்தனது வினை இயற்கை யாகிய தூது, வேந்தன் ஒரீஇய ஏனோர் மருங்கினும் - வேந்தனை ஒழிந்த வணிகர்க்கும் வேளாளர்க்கும், எய்து இடன் உடைத்து ஆகுமிடன் உடைத்து.

வேந்தனது வினை - வேந்தற்குரிய வினை. 'இடனுடைத்து' என்றதனான் அவர் தூதாங்காலம் அமைச்சராகிய வழியே நிகழும் என்று கொள்ளலாம். (ஏகாரம் ஈற்றசை)

35. பொருள்வயின் பிரிதலும் அவர்வயின் உரித்தே.

இதுவும் அது.

(இ-ள்) பொருள்வயின் பிரிதலும் அவர்வயின் உரித்து பொருள்வயிற் பிரிவும் மேற்சொல்லப்பட்ட வணிகர் வேளாளரிடத் தில் உரியதாகும். (ஏகாரம் ஈற்றசை)

36. உயர்ந்தோர் பொருள்வயின் ஒழுக்கத் தான.

இஃது, அந்தணர் பொருட்குப் பிரியுந்திறன் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) உயர்ந்தோர் பொருள்வயின் ஒழுக்கத்தான - உயர்ந்ரோராகிய அந்தணர் பொருள்வயிற் பிரியுங்காலத்து ஒழுக்கத்தானே பிரிப.

இதனாற் சொல்லியது, வணிகர்க்கும் வேளாளர்க்கும் வாணிகம் முதலாயின பொருணிமித்தம் ஆகியவாறுபோல, அந்தணர்க்கு இவை பொருணிமித்தம் ஆகா என்பதூஉம், அவர்க்கு இயற்கை யொழுக்கமாகிய ஆசாரமும், செயற்கை யொழுக்கமாகிய கல்வியுமே பொருட்குக் காரணமாம், என்பதூஉம் கண்டவாறு. (ஈற்றகரம் சாரியை)

37. முந்நீர் வழக்கம் மகடூஉவோடு இல்லை.

இதுவும், பொருள்வயிற் பிரிவதோர் இலக்கணம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) முந்நீர் வழக்கம் மகடூஉவோடு இல்லை - (ஈண்டு அதிகரிக்கப்பட்ட பிரிவு காலிற்பிரிவும் கலத்திற்பிரிவும் என இரு வகைப்படும்; அவற்றுள்) கலத்திற்பிரிவு தலைமகளுடன் இல்லை.

எனவே, காலிற்பிரிவு தலைமகனை உடன் கொண்டு பிரியவும். பெறும் என்றவாறாம். கலத்திற் பிரிவு.

தலைமகளை ஒழியப் பிரிந்தமைக்குச் செய்யுள்

"உலகுகிளர்ந் தன்ன உருகெழு வங்கம்
புலவுத்திரைப் பெருங்கடல் நீரிடைப் போழ
இரவும் எல்லையும் அசைவின் றாகி
விரைசெலல் இயற்கை வங்கூழ் ஆட்டக்
கோடுயர் திணிமணல் அகன்துறை நீகான்
மாட ஒள்ளெரி மருங்கறிந்து ஒய்ய
ஆள்வினைப் பிரிந்த காதலர் நாள்பல
கழியா மையே அழிபடர் அகல
வருவர் மன்னால் தோழி தண்பணைப்
பொருபுனல் வைப்பின் நம்மூர் ஆங்கண்
கருவிளை முரணிய தண்புதல் பகன்றைப்
பெருவளம் மலர அல்லி தீண்டிப்
பலவுக்காய்ப் புறத்த பசும்பழப் பாகல்
கூதள மூதிலைக் கொடிநிரைத் தூங்க
அறன்இன் றலைக்கும் ஆனா வாடை
கடிமனை மாடத்துக் கங்குல் வீசித்
திருந்திழை நெகிழ்ந்து பெருங்கவின் சாய
நிரைவளை ஊருந் தோளென
உரையொடு செல்லும் அன்பினர்ப் பெறினே" (அகம். 255)

என வரும் காலிற் பிரிவுக்கு உதாரணம் வந்துழிக் காணலாம்.

38. எத்திணை மருங்கினும் மகடூஉ மடன்மேல்
பொற்புடை நெறிமை இன்மை யான.

இத்துணையும் பாலைக்குரித்தாகிய பிரிவிலக்கணம் கூறினார். இது கைக்கிளை பெருந்திணைக்கு உரிய இயல்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று

(இ-ள்) எ திணை மருங்கினும் எல்லாக் குலத்தினிடத்தினும்.) மகடூஉ மடல்மேல் (இல்லை) -பெண்பால் மடலேறுதல் இல்லை; பொற்புடை நெறிமை இன்மையான - பொலிவுபெறு நெறிமை இல்லாமையான்.

'மடன்மேல்' என்பது மடலேறுதல் என்னும் பொருள் குறித்தது. இல்லை என்பது மேலைச் சூத்திரத்தினின்று தந்துரைக்கப் பட்டது. 'பொற்புடை நெறிமை' என்பது பெண்பாற்கு இன்றியமை யாத நாணம் முதலாயின, மகடூஉ மடலேறுதல் இல்லை. எனவே ஆடூஉ மடலேறுதல் உண்டு என்பது பெற்றாம். இது, "புணரா இரக்கமாகிய கைக்கிளைக்கும்," "தேறுதலொழிந்த காமத்து மிகுதிறன்" (அகத்.57) ஆகிய பெருந்திணைக்கும் உரித்தாகியவாறு காணலாம். (ஈற்றகரம் சாரியை)

39. **தன்னும் அவனும் அவளுஞ் சுட்டி**
மன்னும் நிமித்தம் மொழிப்பொருள் தெய்வம்
நன்மை தீமை அச்சஞ் சார்தலென்று
தோழி தேஎத்துங் கண்டோர் பாங்கினும்
போகிய திறத்து நற்றாய் புலம்பலும்
ஆகிய கிளவியு மவ்வழி உரிய.

இது, மேற்கூறப்பட்ட இருவகைப் பிரிவினுள் (அகத்.13) தமரைப் பிரிதலாகிய உடன்போக்கில் நிகழ்ந்த நற்றாய்மாட் டுளதாய கிளவி உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

தன்னும் அவனும் அவளும் சுட்டி யென்பது, தன்னையும் தலை மகனையும் தலைமகளையும் குறித்து என்றவாறு, மன்னுநிமித்த மாவது, ஆட்சி பெற்ற நிமித்தம்: அது பல்லி முதலாயினவாம். மொழிப்பொருளாவது, பிறர் தம்முள் கூறும் மொழிப்பொருளை நிமித்தமாகக் கோடல்; அதனை நற்சொல் என்ப தெய்வம் என்பது, உலகினுள் வாழும் இயக்கர் முதலாயினார் ஆவேசித்துக் கூறும் சொல் நன்மை தீமை அச்சம் என்பது, தனக்கும் அவர்க்கும் உளதாகிய நன்மையும் தீமையும் அச்சமும் என்றவாறு சார்தல் என்பது அவர் தன்னை வந்து சார்தல், என்று என்பது இடைச்சொல் அன்ன பிறவும் என்பது அத் தன்மைய பிறவும் என்றவாறு, அவற்றொடு தொகைஇ என்பது. மேற்சொல்லப்பட்டட நிமித்தம் முதலாயி வற்றொடு கூட்டி என்றவாறு அவ்வழியாகிய கிளவியும் உரிய என்பது அவ்விடத்தாரும் கூற்றும் உரிய என்றவாறு.

(இ-ள்) போகிய திறத்து நற்றாய் தன்னும் அவனும் அவளும் கட்டி - தலைமகள் உடன் போகியவழி நற்றாய் தன்னையும் பெற்ற அவனையும் அவளையும் சுட்டி. மன்னும் நிமித்தம் - நிலை பெற்ற திமித்தம், மொழிப்பொருள் தெய்வம் அவற்றொடு - மொழிப் பொருள் தெய்வம் என்பனவற்றொடு, நன்மை தீமை அச்சம் சார்தல் என்பனவும், அன்ன பிறவும் அவற்றொடு தொகைஇ - அத் தன்மை பிறவும் அவற்றோடு கூட்டி, முன்னிய காலம் மூன்றொடு விளக்கி குறித்த காலம் மூன்றும் ஒருங்கு தோற்றுவித்து, தோழி தேஎத்தும் கண்டோர் பாங்கினும், புலம்பலும் - தோழி மாட்டும் கண்டோர் மாட்டும் புலம்புதலும், அவ்வழி ஆகிய கிளவியும் உரிய - அவ்வழி நிகழும் கூற்றும் உரிய.

“போகிய திறத்து நற்றாய்” என்றதனை முன்னே கூட்டுக “அவற்றொடு” என்பதனைத் தெய்வம் என்பதனொடும் கூட்டுக முன்னிய காலம் (மூன்றுடன் விளக்குதலாவது. முன்பு இத் தன்மை யளாயினாள்; இப்பொழுது இத் தன்மைய ளாகாநின்றாள்; மேல் இன்னளாகுவள் என மூன்று காலமும் ஒருங்கு தோற்றுவித்துப் புலம்புதல் அவ்வழி ஆகிய கிளவியும் என மொழி மாற்றுக அவற்றிற்குச் சில உதாரணங்கள்.

“தோழியர் சூழத் துறைமுன்றில் ஆடுங்கால்
வீழ்பவள் போலத் தளருங்கால் - தாழாது
கல்லதர் அத்தத்தைக் காதலன் பின்போதல்
வல்லவோ மாதர் நடை” (ஐந்திணை ஐம்பது 37)

என்பது தலைமகள் உடன்போயவழி நற்றாய் கவன்றுரைத்தது.

“மறுவில் தூவிச் சிறுகருங் காக்கை
அன்புடை மரபின்நின் கிளையோ டாரப்
பச்சூன் பெய்த பைந்நிண வல்சி
பொலம்புனை கலத்தில் தருகுவென் மாதோ
வெஞ்சின விறல்வேற் காளையோடு
அஞ்சில் ஓதியை வரக்கரைந் தீமே.” (ஐங்குறு.391)

என்பது நற்றாய் உடன்போய தலைமகள் பொருட்டாகக் காகத் திற்குப் பராய்க் கடன் உரைத்தது.

“வேறாக நின்னை வினவுவேன் தெய்வத்தால்
கூறாயோ கூறுங் குணத்தினனாய் - வேறாக
என்மனைக் கேறக் கொணருமோ எல்வளையைத்
தன்மனைக்கே உய்க்குமோ தான்” (திணைமாலை. 96)

என்பது நற்றாய் தலைமகளின் உடன்போக் கெண்ணிப் படிமத்தானை வினாஅயது.

பிறவும் அன்ன, ‘ஈன்றவள் புலம்பலும்’ என்ற உம்மையால் செவிலி புலம்பலும் கொள்ளப்படும்.

உதாரணம்

“பெயர்த்தனெள் முயங்கயான் வியர்த்தனென் என்றனள்
இனியறிந் தேனது துனியா குதலே
கழல்தொடி யாஅய் மழைதவழ் பொதியில்
வேங்கையுங் காந்தளும் நாறி
ஆம்பல் மலரினுந் தான்தண் ணியளே” (குறுந். 84)

என்பது, உடன்போக்கிய செவிலி கவன்றுரைத்தது.

“என்னும் உள்ளினள் கொல்லோ தன்னை
நெஞ்சுணத் தேற்றிய வஞ்சினக் காளையோடு
அழுங்கல் மூதூர் அலரெழச்
செழும்பல் குன்றம் இறந்தஎன் மகளே” (ஐங்குறு.372)

என்பது, தலைமகள் கொடுமை நினைந்து கூறியது.

“ஈன்றுபுறந் தந்த எம்மும் உள்ளாள்
வான்தோய் இஞ்சி நன்னகர் புலம்பத்
தனிமணி இரட்டுந் தாளுடைக் கடிகை
நுழைநுதி நெடுவேல் குறும்படை மழவர்
முனையாத் தந்து முரம்பின் வீழ்த்த
வில்லோர் வாழ்க்கை விழுத்தொடை
மறவர் வல்லாண் பதுக்கைக் கடவுட் பேண்மார்
நடுகற் பீலி சூட்டித் துடிப்படுத்துத்
தோப்பிக் கள்ளொடு துரூஉப்பலி கொடுக்கும்
போக்கருங் கவலைய புலவுநா றருஞ்சரந்
துணிந்துபிறள் ஆயினள் ஆயினும் அணிந்தணிந்து
ஆர்வ நெஞ்சமோடு ஆய்நலன் அளைஇத்தன்
மார்புதுணை யாகத் துயிற்றுக தில்ல
துஞ்சா முழவின் கோவல் கோமான்
நெடுந்தேர்க் காரி கொடுங்கால் முன்துறைப்
பெண்ணையம் பேர்யாற்று நுண்ணறல் கடுக்கும்
நெறியிருங் கதுப்பினளென் பேதைக்கு
அறியாத் தேஎத் தாற்றிய துணையே.” (அகம்.35)

என்பது செவிலி தெய்வம் பராஅயது. பிறவும் அன்ன.

40. ஏமப் பேரூர்ச் சேரியுஞ் சுரத்தும்
தாமே செல்லுந் தாயரும் உளரே.

இது, தலைமகள் உடன் போகியவழிச் செவிலிக்கு உரியதொரு திறன் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) ஏமம் பேர் ஊர் சேரியும் - ஏமம் பொருந்திய பெரிய ஊரகத்துச் சேரியின்கண்ணும், சுரத்தும் ஊரினின்றும் நீங்கிய சுரத்தின்கண்ணும் தாமே செல்லும் தாயரும் உள் செல்லும் தாயரும் உள்.

“தாமே செல்லுந் தாயர்” என்பதனால் செவிலி என்பது பெற்றாம்: ‘தாயரும்’ என்றதனால் கைத்தாயர் பலர் என்று கொள்ளப் படும் அவ்வழிச் சேரியோரை வினாதலும், சுரத்திற் கண்டோரை விளாதலும் உளவாம். சேரியிற் பிரிதலும் பாலையாகுமோ எனின், அது வருகின்ற சூத்திரத்தினால் விளங்கும். (ஈற்றேகாரம் அசை.)

சேரியோரை வினா அயதற்குச் செய்யுள்

"இதுஎன் பாவைக் கினியநன் பாவை
இதுவென் பைங்கிளி எடுத்த பைங்கிளி
இதுவென் பூவைக் கினியசொற் பூவையென்று
அலம்வரு நோக்கி னலம்வரு சுடர்நுதல்
காண்தொறுங் காண்தொறுங் கலங்கி
நீங்கின ளோவென் பூங்க ணோளே." (ஐங்குறு.375)

என வரும்.

சுரத்திடை வினா அயதற்குச் செய்யுள்

"எறித்தரு கதிர்தாங்கி யேந்திய குடைநீழல்
உறித்தாழ்ந்த கரகமும் உரைசான்ற முக்கோலும்
நெறிப்படச் சுவலசைஇ வேறோரா நெஞ்சத்துக்
குறிப்பேவல் செலல்மாலைக் கொளைநடை யந்தணீர்
வெவ்விடைச் செலல்மாலை ஒழுக்கத்தீர் இவ்விடை
என்மகள் ஒருத்தியும் பிறள்மகன் ஒருவனுந்
தம்முளே புணர்ந்த தாமறி புணர்ச்சியர்
அன்னார் இருவரைக் காணிரோ பெரும." (கலி - பாலை.8)

"செய்வினைப் பொலிந்த செறிகழல் நோன்தாள்
மையணற் காளையொடு பைய இயலிப்
பாவை அன்னஎன் ஆய்தொடி மடந்தை
சென்றனள் என்றிர் ஐய
ஒன்றின வோஅவள் அஞ்சிலம் படியே" (ஐங்குறு.381)

என வருவதும் அது.

"காலே பரிதப் பினவே கண்ணே
நோக்கி நோக்கி வாள்இழந் தனவே
அகல்இரு விசும்பின் மீனினும்
பலரே மன்றஇவ் வுலகத்துப் பிறரே" (குறுந்.44)

என வருவது, சுரத்திடை வினாஅயது நிகழ்ந்த பின்னர்க் கூறியது.

41. அயலோர் ஆயினும் அகற்சி மேற்றே.

இதுவும். பாலைக்கு உரியதோர் இயல்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) அயலோராயினும் - (சேரியினும் சுரத்தினும் பிரிதலன்றித்) தமது மனையயற்கண் பிரிந்தாராயினும், அகற்சி மேற்றே - பிரிவின் கண்ணதே.

எனவே, ஓர் ஊரகத்து மனையயற்கண்ணும் பரத்தையிற் பிரிவு பாலையாம் என்பதூஉம் உய்த்துணர்த்து கொள்ளப்படும்.

42. தலைவரும் விழும நிலையெடுத் துரைப்பினும்
உடன்போக்கு. போக்கற் கண்ணும், விடுத்தற் கண்ணும்
மப்பிட்டதன நீக்கலின் வந்த தம்முறு விழுமமும்
உடை உடர் போக்கு தவர்த்தற்கிபாட்டரிக்கு
வாய்மையும் பொய்ம்மையுங் கண்டோர்ச் சுட்டித்
தாய்நிலை நோக்கித் தலைப்பெயர்த்துக் கொளினும்
நோய்மிகப் பெருகித்தன் னெஞ்சுகலுழ்ந் தோளை
அழிந்தது களையென,மொழிந்தது கூறி
வன்புறை நெருங்கி வந்ததன் திறத்தோடு
என்றிவை எல்லாம் இயல்புற நாடின்
ஒன்றித் தோன்றுந் தோழி மேன.

இது, பிரிவின்கண் தோழிக்குக் கூற்று நிகழும் இடன் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) தலைவரும் விழும... தோழி மேன - தலைவரும் விழும நிலையெடுத் துரைத்தல் முதலாகச் சொல்லப்பட்டன தோழி மாட்டுப் பொருந்தித் தோன்றும்.

தலைவரும் விழுமநிலை எடுத்துரைத்தலாவது - பின்பு வரும் நோய் நிலையை எடுத்துக் கூறுதல் என்றவாறு.

உதாரணம்

“பாஅல் அஞ்செவிப் பணைத்தாள் மாநிரை
மாஅல் யானையொடு மறவர் மயங்கித்
தூறதர்ப் பட்ட ஆறுமயங் கருஞ்சுரம்
இறந்துநீர் செய்யும் பொருளினும் யாம்நுமக்குச்
சிறந்தனம் ஆதல் அறிந்தனிர் ஆயின்
நீள்இரு முந்நீர் வளிகலன் வெளவலின்
ஆள்வினைக்கு அழிந்தோர் போறல் அல்லதைக்
கேள்பெருந் தகையோடு எவன்பல மொழிகுவம்
நாளுங் கோள்மீன் தகைத்தலுந் தகைமே:
கல்லெனக் கவின்பெற்ற விழவாற்றுப் படுத்தபின்
புல்லென்ற களம்போலப் புலம்புகொண்டு அமைவாளோ;

ஆள்பவர் கலக்குற அலைபெற்ற நாடுபோல்
பாழ்பட்ட முகத்தொடு பைதல்கொண்டு அமைவாளோ;
ஓரிரா வைகலுள் தாமரைப் பொய்கையுள்
நீர்நீத்த மலர்போல நீநீப்பின் வாழ்வாளோ:
எனவாங்கு,

பொய்ந்நல்கல் புரிந்தனை புறந்தால் கைவிட்டு
எந்நாளோ நெடுந்தகாய் நீசெல்வது
அந்நாள்கொண்டு இறக்கும்இவள் அரும்பெறல் உயிரே''. (கலி. பாலை4)

என வரும். இதனுள் "யாம் நுமக்குச் சிறந்தனமாதல் அறிந்தன் ராயின்" என்றமையாலும் "பொய்ந் நல்கல் புரிந்தனை" என்றமையாலும் வரைவதன் முன்பென்று கொள்ளப்படும். இவள் இறந்து படும் என்றமையால் உடன்கொண்டுபோவது குறிப்பு.

போக்கற்கண்ணும் என்பது 'உடன்கொண்டு பெயர்' என்று கூறுதற் கண்ணும் என்றவாறு.

உதாரணம்

''மரையா மரல்கவர மாரி வறப்ப
வரையோங்கு அருஞ்சுரத்து ஆரிடைச் செல்வோர்
சுரையம்பு மூழ்கச் சுருங்கிப் புரையோர்தம்
உண்ணீர் வறப்பப் புலர்வாடு நாவிற்குத்
தண்ணீர் பெறாஅத் தடுமாற்று அருந்துயரம்
கண்ணீர் நனைக்குங் கடுமைய காடென்றால்
என்நீர் அறியாதீர் போல இவைகூறல்
நின்னீர் அல்ல நெடுந்தகாய் எம்மையும்
அன்புறச் சூழாதே ஆற்றிடை நும்மொடு
துன்பந் துணையாக நாடின் அதுவல்லது
இன்பமும் உண்டோ வெமக்கு" (கலி.பாலை 5)

என வரும்.

விடுத்தற்கண்ணும் என்பது தலைமகன் உடன்போக்கொருப் பட்டமை தலைமகளுக்குக் கூறி அவளை விடுத்தற்கண்ணும் என்றவாறு.

உதாரணம்

''உன்னங் கொள்கையோடு உளங்கரந்து உறையும்
அன்னை சொல்லும் உய்கம் என்னதூஉம்
ஈரஞ் சேரா இயல்பின் பொய்ம்மொழிச்
சேரியம் பெண்டிர் கவ்வையும் ஒழிகம்
நாடுகண் அகற்றிய உதியஞ் சேரல்
பாடிச் சென்ற பரிசிலர் போல
உவவினி வாழி தோழி அவரே.

பொம்மல் ஓதி நம்மொடு ஓராங்குச்
செலவயர்ந் தனரால் இன்றே மலைதொறும்
மால்கழை பிசைந்த கால்வாய் கூரெரி
மீன்கொள் பரதவர் கொடுந்திமில் நளிசுடர்

வான்றோய் புணரி மிசைக்கண் டாங்கு
மேவரத் தோன்றும் யாஅஉயர் நனந்தலை
உயவல் யானை வெரிநுச்சென் றன்ன
கல்லூர்பு இழிதரும் புல்சாய் சிறுநெறிக்
காடுமீக் கூறுங் கோடேந்து ஒருத்தல்
ஆறுகடி கொள்ளும் அருஞ்சுரம் பணைத்தோள்
நாறைங் கூந்தல் கொம்மை வரிமுலை
நிரையிதழ் உண்கண் மகளிர்க்கு
அரிய வாலென அழுங்கிய செலவே" (அகம்.65)

என வரும் இ.்.து உடன் போக்கு நயப்பித்தது.

"வேலும் விளங்கின வினைஞரும் இயன்றனர்
தாருந் ததையின தழையுந் தொடுத்தன
நிலநீர் அற்ற வெம்மை நீங்கப்
பெயல்நீர் தலைஇய உலவையிலை நீத்துக்
குறுமுறி யீன்றன மரனே நறுமலர்
வேய்ந்தன போலத் தோன்றிப் பலவுடன்
தேம்படப் பொதுளின பொழிலே கானமும்
நனிநன் றாகிய பனிநீங்கு வழிநாள்
பாலெனப் பரத்தரு நிலவின் மாலைப்
போதுவந் தன்று தூதே நீயும்
கலங்கா மனத்தை ஆகி என்சொல்
நயந்தனை கொண்மோ நெஞ்சமர் தகுவி
தெற்றி உலறினும் வயலை வாடினும்
நொச்சி மென்சினை வணர்குரல் சாயினும்
நின்னினும் மடவள் நனிநின் நயந்த
அன்னை அல்லல் தாங்கி நின்ஐயர்
புலிமருள் செம்மல் நோக்கி
வலியாய் இன்னுந் தோய்கநின் முலையே" (அகம்.259)

என வரும். இது, விடுத்தவழிக் கூறியது

நீக்கலின் வந்த தம்முறு விழுமமும் என்பது, தமரை நீக்குதலால் தமக்குற்ற நோயின்கண்ணும் என்றவாறு.

உதாரணம்

"விளம்பழுங் கமழும் கமஞ்சூல் குழிசிப்
பாசந் தின்ற தேய்கால் மத்தம்
நெய்தெரி இயக்கம் வெளில்முதல் முழங்கும்
வைகுபுலர் விடியல் மெய்கரந்து தன்கால்
அரியமை சிலம்பு கழீஇப் பன்மாண்

வரிப்புனை பந்தொடு வைஇய செல்வோள்
இவைகாண் தோறும் நோவர் மாதோ
அளியரோ அளியர்என் ஆயத் தோர்என
நும்மொடு வரவுதான் அயரவும்
தன்வரைத்து அன்றியுங் கலுழ்ந்தன கண்ணே.” (நற்.12)

என வரும் இ∴து உடன்போக்குத் தவிர்தற்பொருட்டுக் கூறியது.

இன்னும் “நீக்கலின் வந்த தம்முறு விழுமம்” என்றதனால் தலை மகட்குக் கூறினவும் கொள்ளலாம்.

உதாரணம்

“நாளும் நாளும் ஆள்வினை அழுங்க
இல்லிருந்து மகிழ்வோர்க் கில்லையால் புகழென
ஒண்பொருட் ககல்வர்நங் காதலர்
கண்பனி துடையினித் தோழி நீயே.” (சிற்றட்டகம்)

என வரும்.

வாய்மையும் பொய்ம்மையும் கண்டோற் சுட்டித் தாய்நிலை நோக்கித் தலைப்பெயர்த்துக் கொளினும் என்பது, மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையும் காணப்பட்ட அவனைச் சுட்டித் தாய்நிலை நோக்கி மீட்டுக் கொள்ளுதற் கண்ணும் என்றவாறு.

உதாரணம்

“பால்மருள் மருப்பின் உரல்புரை பாவடி
ஈர்நறுங் கமழ்கடாஅத்து இனம்புரி ஒருத்தல்
ஆறுகடி கொள்ளும் வேறுபுலம் படர்ந்து
பொருள்வயின் பிரிதல் வேண்டும் என்னும்
அருளில் சொல்லும் நீசொல் லினையே
நன்னர் நறுநுதல் நயந்தனை நீவி
நின்னிற் பிரியலேன் அஞ்சல்ஓம் பென்னும்
நன்னர் மொழியும் நீமொழிந் தனையே
அவற்றுள்,
யாவோ வாயின மாஅல் மகனே
கிழவர் இன்னோர் என்னாது பொருள்தான்
பழவினை மருங்கின் பெயர்புபெயர்பு உறையும்
அன்ன பொருள்வயிற் பிரிவோய் நின்னின்று
இமைப்புவரை வாழாள் மடவோள்
அமைக்கவின் கொண்ட தோளிணை மறந்தே” (கலி. பாலை. 20)

என வரும்.

இது, தலைமகனைச் சுட்டிக் கூறியது. தாய்நிலை நோக்கி தலைப் பெயர்த்துக்கொண்டதற்குச் செய்யுள் வந்தவழிக் காணலாம்.

‘நோய் மிகப் பெருகித் தன் நெஞ்சு கலுழ்ந்தோளை அழிந்தது களையென மொழிந்தது கூறி, வன்புறை நெருங்கி வந்ததன் திறத் தோடு என்றிவை எல்லாம் இயல்புற நாடின், ஒன்றித் தோன்றும் தோழி மேன, என்பது, தலைமகள் பிரிதலால் வந்துற்ற நோய் மிகவும் பெருகித் தன் நெஞ்சு கலங்கியோனை அழிந்தது களைதல் வேண்டுமெனத் தலைமகன் சொன்ன மாற்றத்தைக் கூறி வன்புறையின் பொருட்டு நெருங்கிவந்ததன் திறத்தோடு இத்தன்மைய வெல்லாம்’ இயல்புற ஆராயின் தலைமகளொடு பொருந்தித் தோன்றும் தோழி மேலன என்றவாறு.

“ஒன்றித் தோன்றுந் தோழி” என்றதனால் தோழிமார் பலருள்ளும் இன்றியமையாதாள் என்று கொள்ளலாம்.

“தோழி தானே செவிலி மகளே” (களவியல்.35) என்றதனான், அவள் செவிலிமகள் என்று கொள்ளப்படும்.

மொழிந்தது கூறி வன்புறை நெருங்குதலாவது, தலைமகன் மொழிந்தது கூறி வற்புறுத்தலாம்.

“அரிதாய அறன்எயதி அருளியோர்க்கு அளித்தலும்
பெரிதாய பகைவென்று பேணாரைத் தெறுதலும்
புரிவமர் காதலின் புணர்ச்சியும் தருமெனப்
பிரிவெண்ணிப் பொருள்வயின் சென்றநம் காதலர்
வருவர்கொல் வயங்கிழாஅய் வலிப்பல்யான் கோள்இனி
அடிதாங்கும் அளவின்றி அழலன்ன வெம்மையால்
கடியவே கனங்குழாஅய் காடென்றார் அக்காட்டுள்
துடியடிக் கயந்தலை கலக்கிய சின்னீரைப்
பிடியூட்டிப் பின்னுண்ணுங் களிறெனவும் உரைத்தனரே;”

எனவும்,

“இன்பத்தின் இகந்தொர்இ இலைதீய்ந்த உலவையால்
துன்புறூஉந் தகையவே காடென்றார் அக்காட்டுள்
அன்புகொள் மடப்பெடை அசைஇய வருத்தத்தை
மென்சிறக ரால்ஆற்றும் புறவெனவும் உரைத்தனரே;”

எனவும்,

“கன்மிசை வேய்வாடக் கனைகதிர் தெறுதலால்
துன்னரூஉந் தகையவே காடென்றார் அக்காட்டுள்
இன்நிழல் இன்மையான் வருந்திய மடப்பிணைக்குத்
தன்நிழலைக் கொடுத்தளிக்குங் கலையெனவும் உரைத்தனரே;”

எனவும், அவள் மொழிந்தது கூறி.

“என வாங்கு:
இனைநலம் உடைய கானஞ் சென்றோர்
புனைநலம் வாட்டுநர் அல்லர் மனைவயின்
பல்லியும் பாங்கொத்து இசைத்தன
நல்லழில் உண்கணும் ஆடுமால் இடனே” (கலி-பாலை.11)

என வற்புறுத்தியவாறு காணலாம்.

‘என்றிவை எல்லாம் இயல்புற நாடின்’ என்றதனான், பருவம் வந்தது எனவும் பருவம் அன்று எனவும் வருவன கொள்ளலாம்.

“வலவருவர் காணாய் வயங்கி முருக்கெல்லாம்
செல்வச் சிறார்க்குப்பொன் கொல்லர்போல் - நல்ல
பவளக் கொழுந்தின்மேற் பொற்றாலி பாய்த்தித்
திவளக்கான் றிட்டன தேர்ந்து” (திணைமாலை நூற்66)

இது பருவம் வந்தது என்றது.

“மடவ மன்ற தடவுநிலைக் கொன்றை
கல்பிறங்கு அத்தஞ் சென்றோர் கூறிய
பருவம் வாரா அளவை நெறிதரக்
கொம்புசேர் கொடியிணர் ஊழ்த்த
வம்ப மாரியைக் காரென மதித்தே.” (குறுந்.66)

இது பருவம் அன்று என்றது.

இன்னும் ‘என்றிவை எல்லாம்’ என்றதனால், பிரியுங் காலத்து தலைமகட்கு உணர்த்துகின்றேன் எனத் தலைமகற்கு உரைத்தலும் தலைமகட்கு அவர் பிரியார் எனக் கூறுதலும் காணலாம்.

“முளவுமா வல்சி எயினர் தங்கை
இளமா எயிற்றிக்கு நின்நிலை அறியச்
சொல்லினேன் இரக்கும் அளவை
வெல்வேல் காளை விரையா தீமே.” (ஐங்குறு 364)

இது விலக்கிற்று,

“விலங்கல் விளங்கிழாஅய் செல்வாரோ அல்லர்
அழற்பட் டசைந்த பிடியை - எழிற்களிறு
கற்கனைச் சேற்றிடைச் சின்னீரைக் கையாற் கொண்டு

உச்சி யொழுக்குஞ் சுரம்." (ஐந்திணை ஐம்.32)

இது தலைமகட்குக் கூறியது.

43. பொழுதுமாறும் உட்குவரத் தோன்றி
வழுவின் ஆகிய குற்றங் காட்டலும்
ஊரது சார்பும் செல்லுந் தேயமும்
ஆர்வ நெஞ்சமொடு செப்பிய வழியினும்
புணர்ந்தோர் பாங்கிற் புணர்ந்த நெஞ்சமொடு
அழிந்தெதிர் கூறி விடுப்பினும் ஆங்கத்
தாய்நிலை கண்டு தடுப்பினும் விடுப்பினும்
சேய்நிலைக்கு அகன்றோர் செலவினும் வரவினும்
கண்டோர் மொழிதல் கண்டது என்ப.

இது கண்டோர் கூற்று நிகழும் இடன் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) பொழுதும் ஆறும் உட்குவரத் தோன்றி வழுவின் ஆகிய குற்றம் காட்டலும் ஊரது சார்பும் செல்லும் தேயமும் ஆர்வ நெஞ்ச மொடு செப்பிய வழியினும் என்பது. காலமும் நெறியும் அச்சம் வருமாறு தோன்றி வழுவுதலினாகிய குற்றம் காட்டலும் ஊரது அணிமையும் செல்லும் தேயத்தின் சேய்மையும் ஆர்வ நெஞ்சமொடு செப்பிய பக்கத்தினும் என்றவாறு.

உதாரணம்

"எம்ஊர் அல்லது ஊர்நணித்து இல்லை
வெம்முரண் செல்வன் கதிரும் ஊழ்த்தனன்
சேந்தனை சென்மோ பூந்தார் மார்ப
இளையள் மெல்லியள் மடந்தை
அரிய சேய பெருங்கல் ஆறே." (சிற்றட்டகம்)

என வரும்.

"புணர்ந்தோர் பாங்கில் புணர்ந்த நெஞ்சமோடு அழிந்து எதிர் கூறி விடுப்பினும் என்பது, புணர்ந்து செல்கின்றோர் பக்கத்து விரும்பின நெஞ்சத்தொடு மனன் அழிந்து எதிர்மொழி கூறி விடுத்தக் கண்ணும் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

உதாரணம்

"அழுந்துபட வீழ்ந்த பெருந்தண் குன்றத்து
ஒலிவல் ஈந்தின் உலவை யங்காட்டு
ஆறுசெல் மாக்கள் சென்னி எறிந்த
செம்மறுத் தலைய நெய்த்தோர் வாய
வல்லியம் பெருந்தலைக் குருளை மாலை
மரல்நோக்கும் இண்டிவர் ஈங்கைய சுரனே

வையெயிற்று ஐயள் மடந்தை முன்னுற்று
எல்லிடை நீங்கும் இளையோன் உள்ளங்
காலொடு பட்ட மாரி
மால்வரை மிளிர்க்கும் உருமினுங் கொடிதே” (நற்.2)

என வரும்.

ஆங்கு அத் தாய்நிலை கண்டு தடுப்பினும் விடுப்பினும் என்பது. ஆண்டுப் பின் சென்ற அச் செவிலித்தாயது நிலைமையைக் கண்டு போகாமல் தடுத்தற்கண்ணும் போகவிடுத்தற் கண்ணும் என்றவாறு.

உதாரணம்

“அறம்புரி அருமறை நவின்ற நாவின்
திறம்புரி கொள்கை அந்தணிர் தொழுவலென்று
ஒண்டொடி வினவும் பேதையம் பெண்டே
கண்ட னெம் அம்ம கரத்திடை அவளே
இன்றுணை இனிதுபா ராட்டக்
குன்றுயர் பிறங்கல் மலையிறந் தோளே” (ஐங்குறு.387)

என வரும் இது செவிலி வினாஅயவழிக் கூறியது.

“பெயர்ந்து போகுதி பெருமூ தாட்டி
சிலம்புகெழு சீறடி சிவப்ப
இங்கு வேற் காளையோ டிறந்தனள் சரனே.”

இது தடுத்தற்கண் வந்தது.

“நெருப்பவிர் கனலி உருப்புச்சினந் தணியக்
கருங்கால் யாத்து வரிநிழல் இரீஇச்
சிறுவரை யிறப்பிற் காண்குவை செறிதொடிப்
பொன்னேர் மேனி மடந்தையொடு
வென்வேல் விடலை முன்னிய சுரனே.” (ஐங்குறு.388)

இது விடுத்தற்கண் வந்தது.

சேய்நிலைக்கு அகன்றோர் செலவினும் வரவினும் என்பது சேய்மைக்கண் அகன்றோர் செல்லுதற்கண்ணும் வரவின்கண்ணும் என்றவாறு.

உதாரணம்

“வில்லோன் காலன கழலே தொடியோள்
மெல்லடி மேலவுஞ் சிலம்பே நல்லோர்

யார்கொல் அளியர் தாமே ஆரியர்
கயிறாடு பறையிற் கால்பொரக் கலங்கி
வாகை வெண்நெற் றொலிக்கும்
வேய்பயில் அழுவம் முன்னி யோரே” (குறுந்.7)

என வரும்.

‘கண்டோர் மொழிதல் கண்டது என்ப’ என்பது, இவ்விவ்விடங்களில் கண்டோர் சொல்லுதல் வழக்கிற் காணப்பட்ட தென்ப என்றவாறு.

44. ஒன்றாத் தமரினும் பருவத்துஞ் சுரத்தும்
ஒன்றிய மொழியொடு வலிப்பினும் விடுப்பினும்
இடைச்சுர மருங்கில் அவள்தமர் எய்திக்
கடைக்கொண்டு பெயர்தலிற் கலங்கஞர் எய்திக்
கற்பொடு புணர்ந்த கௌவை உளப்பட
அப்பாற் பட்ட ஒருதிறத் தானும்
நாளது சின்மையும், இளமைய தருமையுந்
தாளாண் பக்கமும் தகுதிய தமைதியும்
இன்மைய திளிவும் உடைமைய துயர்ச்சியும்

அன்பின தகலமும், அகற்சிய தருமையும்
ஒன்றாப் பொருள்வயின் ஊக்கிய பாலினும்,
வாயினுங் கையினும் வகுத்த பக்கமோடு
ஊதியம் கருதிய ஒருதிறத் தானும்
புகழும் மானமும் எடுத்துவற் புறுத்தலும்
தூதிடை யிட்ட வகையி னானும்
ஆகித் தோன்றும் பாங்கோர் பாங்கினும்
மூன்றன் பகுதியும் மண்டிலத் தருமையும்
தோன்றல் சான்ற மாற்றோர் மேன்மையும்
பாசறைப் புலம்பலும் முடிந்த காலத்துப்
பாகனொடு விரும்பிய வினைத்திற வகையினும்
காவற் பாங்கின் ஆங்கோர் பக்கமும்
பரத்தையின் அகற்சியிற் பிரிந்தோட் குறுகி
இரத்தலுந் தெளித்தலும் எனஇரு வகையோடு
உரைத்திற நாட்டம் கிழவோன் மேன.

இது பிரிவின்கண் தலைமகற்குக் கூற்று நிகழும் இடன் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) ஒன்றாத் தமரினும் பருவத்தும் சுரத்தும் ஒன்றிய மொழி யொடு வலிப்பினும் விடுப்பினும் என்பது, வரைவு உடன் படாத தமர்கண்ணும் பருவத்தின்கண்ணும் சுரத்தின் கண்ணும் பொருந்திய சொல்லொடு தலைமகளை உடன்கொண்டு போகத் துணியினும் விடுத்துப் போகினும் கிழவோற்குக் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

‘உரைத்திறம் நாட்டம் உளவாம் கிழவோற்கு’ என்பதை ஏனைய பகுதிக்கும் பொருந்தும்.

வலித்தற்குச் செய்யுள்

**“ஆறுசெல் வருத்தத்துச் சீறடி சிவப்பவுஞ்
சினைநீங்கு தளிரின் வண்ணம் வாடவுந்
தான்வரல் துணிந்த இவளினும் இவளுடன்
வேய்பயில் அழுவம் உவக்கும்
பேதை நெஞ்சம் பெருந்தகவும் உடைத்தே”**

எனவும்

**“வேட்டச் செந்நாய் கிளைத்தூண் மிச்சில்
குளவி மொய்த்த அழுகற் சின்னீர்
வளையுடைக் கையள் எம்மோ டுணீஇயர்
வருகதில் அம்ம தானே
அளியளோ அளியள்என் நெஞ்சமர்ந் தோளே.”** (குறுந்.56)

எனவும் வரும்

அவ்வழி இடைச்சுரத்திற் கூறியதற்குச் செய்யுள்

**“அறிவில முயலும் ஆர்வ மாக்கள்
வழிபடு தெய்வம் கண்கண் டாஅங்கு
அலமரல் வருத்தந் தீர யாழநின்
நலமென் பணைத்தோ லெய்தின மாகலிற்
பொரிப்பூம் புள்கி னெழிற்றகை யொண்முறி
சுணங்கணி வளமுலை யணங்கு கொளத் திமிரி
நிழல்காண் தோறும் நெடிய வைகி
மணல்காண் தோறும் வண்டல் தைஇ
வருந்தா தேகுமதி வாலெயிற் றோயே
மாதனை கொழுதி மகிழ்குயில் ஆலும்
நறுந்தண் பொழில கானங்
குறும்பல் ஊரயாஞ் செல்லு மாறே”** (நற்.9)

என வரும்.

விடுத்தற்குச் செய்யுள்

**“இரும்புலிக் கிரிந்த கருங்கட் செந்நாகு
நாட்டயிர் கடைகுரல் கேட்டொறும் வெரூஉம்
ஆநிலைப் புள்ளி அல்க நம்மொடு**

மானுண் கண்ணியும் வருமெனின்
வாரார் ஆயரோ பெருங்க லாறே.”

என வரும் இஃது உடன்கொண்டு பெயர்தல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குக் காட்டது கடுமை கூறி விடுத்தது.

“கிளிபுரை கிளவியாய் எம்மொடு நீவரின்
தளிபொழி தளிரன்ன எழில்மேனி கவின்வாட
முளியரி பொத்திய முழங்கழல் இடைபோழ்ந்த
வளியுறின் அவ்வெழில் வாடுவை யல்லையோ.” (கலி. பாலை.12)

என்பது தலைவிக்குக் காட்டது கடுமை கூறி விடுத்தது.

இடச்சுரம் மருங்கின் அவள் தமர் எய்திக் கடைக்கொண்டு பயர்தலில் கலங்கு அஞர் எய்திக் கற்பொடு புணர்ந்த கௌவை எப்பட அப்பால் பட்ட ஒரு திறத்தானும் என்பது, தலைமகள் செல்கின்ற இடைச் சுரத்திடைத் தலைமகள் தமர் எய்தி மீட்டுக்கொண்டு பெயர்தல் மரபாதலின் அங்ஙனம் பெயர்வர் எனக் கலங்கி வருத்தமுற்றுக் கற்பொடு புணர்ந்த அலர் உளப்பட அப் பகுதிப்பட்ட உடன்போக்கின் கண்ணும் அவற்குக் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

அய்வழி, வருவரெனக் கூறலும் வந்தவழிக் கூறலும் உளவாம்.

உதாரணம்

“வினையமை பாவையின் இயலி நுந்தை
மனைவரை இறந்து வந்தனை யாயின்
தலைநாட் கெதிரிய தண்பெயல் எழிலி
அணிமிகு கானத் தகன்புறம் பரந்த
கடுஞ்செம் மூதாய் கண்டுங் கொண்டும்
நீவிளை யாடுக சிறிதே யானே
மழகளிறு உரிஞ்சிய பராஅரை வேங்கை
மணலிடு மருங்கின் இரும்புறம் பொருந்தி
அமர்வரின் அஞ்சேன் பெயர்க்குவன்
நுமர்வரின் மறைகுவென் மாஅ யோளே.” (நற்.362)

இது வருவர் என ஐயுற்றுக் கூறியது. ‘கற்பொடு புணர்ந்த கௌவை’க்குச் செய்யுள் வந்தவழிக் கண்டு கொள்ளலாம்.

நாளது சின்மையும் இளமையது அருமையும் தாளாண் பக்கமும் தகுதியது அமைதியும் இளிவும் உடைமையது உயர்ச்சியும் அன்பினது அகலமும் அகற்சியது அருமையும் ஒன்றாப் பொருள் வயின் ஊக்கிய பாலினும் என்பது, நாளது சின்மை முதலாகச் சொல்லப்பட்ட எட்டனையும் பொருந்தாத பொருட்கண் ஊக்கிய பக்கத்தினும் அவற்குக் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

‘ஒன்றா’ என்னும் பெயரெச்சம் ‘பால்’ என்னும் பெயர் கொண்டு முடிந்தது அது ‘பொருள்வயி னூக்கிய பால்’ என அடையடுத்து நின்றது.

நாளது சின்மையை ஒன்றாமையாவது, யாக்கை நிலையாது என உணரும் உணர்ச்சியைப் பொருந்தாமை.

இளமையது அருமையை ஒன்றாமையாவது, பெறுதற்கரிய இளமை நிலையாது என உணரும் உணர்ச்சியைப் பொருந்தாமை.

தாளாண் பக்கத்தை ஒன்றாமையாவது, முயற்சியான் வரும் வருத்தத்தை உணரும் உணர்ச்சியைப் பொருந்தாமை.

தகுதியது அமைதியை ஒன்றாமையாவது, பொருண்மேற் காதல் உணர்ந்தோர்க்குத் தகாது என உணரும் உணர்ச்சியைப் பொருந் தாமை

இன்மையது இளிவை ஒன்றாமையாவது, இன்மையான் வரும் இளிவரவினைப் பொருந்தாமை.

உடைமையது உயர்ச்சியை ஒன்றாமையாவது, பொருள் உடையார்க்கு அமைவு வேண்டுமன்றே, அவ்வமைவினைப் பொருந்தாமை. அ∴தாவது மேன்மேலும் ஆசை செலுத்துதல்.

அன்பினது அகலத்தை ஒன்றாமையாவது, சிறந்தார்மாட்டுச் செல்லும் அன்பினைப் பொருந்தாமை.

அகற்சியது அருமையை ஒன்றாமையாவது, பிரிதலருமையைப் பொருந்தாமை.

பொருள் தேடுவார் இத்தன்மைய ராதல் வேண்டுமென ஒருவாற்றான் அதற்கு இலக்கணங் கூறியவாறு.

வாயினும் கையினும் வகுத்த பக்கமோடு ஊதியம் கருதிய ஒரு திறத்தானும் என்பது வாயான் வகுத்த பக்கமொடும் கையான் வகுத்த பக்கமொடும் பயன் கருதிய ஒரு கூற்றானும் அவற்குக் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

வாயான் வகுத்த பக்கமாவது ஓதுதல். கையான் வகுத்த பக்க மாவது - படைக்கலம் பயிற்றலும் சிற்பங் கற்றலும், ஊதியங் கருதிய ஒரு திறனாவது மேற்சொல்லப்பட்ட பொருள்வயிற் பிரிதலன்றி அறத்திறங் காரணமாகப் பிரியும் பிரிவு இது மறுமைக்கண் பயன் தருதலின் ‘ஊதியம்’ ஆயிற்று.

“அறத்தினூஉங் காக்கமு மில்லை யதனை
மறத்தலி னூங்கில்லை கேடு.” (குறள்.32)

என்பதனானும் அறியலாம்.

புகழும் மானமும் எடுத்து வற்புறுத்தலும் என்பது பிரிந்ததனான் வரும் புகழும் பிரியாமையான் வரும் குற்றமும் குறித்துத் தலைமகளை யான் வருந்துணையும் ஆற்றியிருத்தல் வேண்டுமெனக் கூறுதற்கண்ணும் அவற்குக் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

பொருள்வயின் ஊக்கிய பாலினும் ஊதியம் கருதிய ஒரு திறத்தானும் வற்புறுத்தல் எனக் கூறலாம்.

உதாரணம்

"அறனு மீகையு மன்புங் கிளையும்
புகழு மின்புந் தருதலிற் புறம்பெயர்ந்து
தருவது துணிந்தமை பெரிதே
விரிபூங் கோதை விளங்கிழை பொருளே"

என வரும்.

தூதிடை இட்ட வகையினானும் என்பது, இரு பெரு வேந்தர் இகலிய வழிச் சந்து செய்தற்குத் தூதாகிச் செல்லும் வகையின் கண்ணும் அவற்குக் கூற்று நிகழும்.

ஆகித் தோன்றும் பாங்கோர் பாங்கினும் என்பது தனக்குப் பாங்காகித் தோன்றுவார் பக்கத்துப் பிரியும் வழியும் அவற்குக் கூற்று நிகழும் என்றவாறு அதுவும் வேந்தற்கு உற்றுழிப் பிரியும் பிரிவு.

மூன்றன் பகுதியாவன, நால்வகை வலியினும் தன் வலியும் துணை வலியும் வினைவலியும் என்பன அவை பகைவர் மாட்டுள்ளன.

மண்டிலத்து அருமையாவது, பகைவர் மண்டிலங் கொண்ட அருமை என்றவாறு.

தோன்றல் சான்ற என்பது, (இவை) மிகுதல் சான்ற என்றவாறு.

மாற்றோர் மேன்மையாவது. மாற்றோரது உயர்ச்சியானும் என்றவாறு ஆறன் உருபு எஞ்சி நின்றது.

மூன்றன் பகுதியானும் மண்டிலத்தருமையானும் தோன்றல் சான்ற மாற்றோர் எனக் கூட்டுக.

பாசறைப் புலம்பல் என்பது, பாசறைக்கண் தலைமகன் தனிமை யுரைத்தல் என்றவாறு.

தூதிடை வகையினானும், வேந்தற்கு உற்றுயிழினானும், மாற்றொரு மேன்மையினானும் பாசறைக்கட் புலம்பல் எனக் கூட்டுக. அஃதாவது. தூதினும் வேந்தற்குற்றுழியினும் பகைதணி வினையினும் பாசறைக்கட் புலம்பல் உளதாகும் எனக் கொள்ளலாம்.

உதாரணம்

"வேளாப் பார்ப்பான் வாளரந் துமித்த
வளைகளைந் தொழிந்த கொழுந்தி னன்ன
தளைபிணி அவிழாச் சுரிமுகப் பகன்றை
சிதரலந் துவலை தூவலின் மலருந்
தைஇ நின்ற தண்பெயற் கடைநாள்
வயங்குகதிர் கரந்த வாடை வைகறை
விசும்புரி வதுபோல் வியலிடத் தொழுகி
மங்குல் மாமழை தென்புலம் படரும்
பனியிருங் கங்குலுந் தமியள் நீந்தித்
தம்மூ ரோளே நன்னுதல் யாமே
கடிமதிற் கதவம் பாய்தலின் தொடிபிளந்து
நுதிமுகம் மழுங்கிய மண்ணைவெண் கோட்டுச்
சிறுகண் யானை நெடுநா ஒண்மணி
கழிப்பிணிக் கறைத்தோல் பொழிகணை உதைப்பத்
தழங்குகுரல் முரசமொடு மயங்கும் யாமத்துக்
கழித்துறைச் செறியா வாளுடை யெறுழ்த்தோள்
இரவுத்துயில் மடிந்த தானை
உரவுச்சின வேந்தன் பாசறை யோமே." (அகம். 24)

இது வேந்தற்கு உற்றுழிப் பிரிந்த தலைமகன் கூற்று.

"வைகுபுலர் விடியல் மைபுலம் பரப்பக்
கருநனை அவிழ்ந்த ஊழுறு முருக்கின்
எரிமருள் பூஞ்சினை யினச்சிதர் ஆர்ப்ப
நெடுநெல் அடைச்சிய கழனியேர் புகுத்துக்
குடுமிக் கட்டிய படப்பையொடு மிளிர
அரிகால் போழ்ந்த தெரிபகட்டு உழவர்
ஓதைத் தெள்விளி புலந்தொறும் பரப்பக்
கோழிணர் எதிரிய மரத்த கவினிக்
காடணி கொண்ட காண்டகு பொழுதின்
நாம்பிரி புலம்பின் நலஞ்செலச் சாஅய்
தம்பிரிபு அறியா நலனொடு சிறந்த
நற்றோள் நெகிழ வருந்தினள் கொல்லோ
மென்சிறை வண்டின் தண்கமழ் பூந்துணர்
தாதின் துவலை தளிர்வார்ந் தன்ன
அங்கலுழ் மாமைக் கிளைஇய
நுண்பல் தித்தி மாஅ யோளே" (அகம். 41)

என்பது பகையிற் பிரியும் தலைமகன் கூற்று. பிறவும் அன்ன இவ்வாறு வருவன குறித்த பருவம் பிழைத்துழி என்று கொள்ளலாம்.

முடிந்த காலத்துப் பாகனொடு விரும்பிய வினைத்திற வகை யினும் என்பது, வினை முடிந்த காலத்துப் பாகனொடு விரும்பப் பட்ட வினைத்திறத்தினது வகையின் கண்ணும் அவற்குக் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

இது பாசறைக்கட் கூறலும், மீண்டு இடைச்சுரத்துக் கூறலும் என இருவகைப்படும். இன்னும், 'வகை' என்றதனான் நெஞ்சிற்குக் கூறியனவுங் கொள்ளலாம்.

உதாரணம்

"வந்துவினை முடித்தனன் வேந்தனும் பகைவரும்
தந்திறை கொடுத்துத் தமரா யினரே
முரண்செறிந் திருந்த தானை இரண்டும்
ஒன்றென அறைந்தன பணையே நின்தேர்
முன்னியங்கு ஊர்தி பின்னிலை யீயாது
ஊர்க பாக ஒருவினை கழிய
நன்னன் ஏற்றை நறும்பூண் அத்தி
துன்னருங் கடுந்திறல் கங்கன் கட்டி
பொன்னணி வல்விற் புன்றுறை யென்றாங்
கன்றவர் குழீஇய அளப்பருங் கட்டூர்ப் பருந்துபடப்
பண்ணிப் பழையன் பட்டெனக்
கண்டது நோனான் ஆகித் திண்டேர்க்
கணையன் அகப்படக் கழுமலந் தந்த
பிணையலங் கண்ணிப் பெரும்பூண் சென்னி
அழும்பில் அன்ன அறாஅ யாணர்ப்
பழம்பல் நெல்லின் பலகுடிப் பரவைப்
பொங்கடி படிகயம் மண்டிய பசுமிளைத்
தண்குட வாயில் அன்னோள்
பணபுடை ஆகத் தின்றுயில் பெறவே." (அகம் 44)

எனவும்.

"கேள்கேடு வான்றவுங் கிளைஞர் ஆரவும்
கேளல் கேளிர் கெழீஇயினர் ஒழுகவும்
ஆள்வினைக் கெதிரிய ஊக்கமொடு புகல்சிறந்து
ஆரங் கண்ணி அடுபோர்ச் சோழர்
அறங்கெழு நல்லவை உறந்தை அன்ன
பெறலரு நன்கலன் எய்தி நாடும்
செயலருஞ் செய்வினை முற்றின மாயின்
அரண்பல கடந்த முரண்கொள் தானை
வாடா வேம்பின் வழுதி கூடல்
நாளங் காடி நாறு நறுநுதல்
நீளிருங் கூந்தல் மாஅ யோளொடு

வரைகுயின் றன்ன வான்றோய் நெடுநகர்
நுரைமுகந் தன்ன மென்பூஞ் சேக்கை
நிவந்த பள்ளி நெடுஞ்சுடர் விளக்கத்து
நலங்கேழ் ஆகம் பூண்வடுப் பொறிப்ப
முயங்குகஞ் சென்மோ நெஞ்சே வரிநுதல்
வயந்திகழ்பு இமிழ்தரும் வாய்புகு கடாஅத்து
மீளி முன்பொடு நிலனெறியாக் குறுகி
ஆள்கோட் பிழையா அஞ்சுவரு தடக்கைக்
கடும்பகட் டியானை நெடுந்தேர்க் கோதைத்
திருமா வியனகர்க் கருவூர் முன்றுறைத்
தெண்ணீர் உயர்கரைக் குவைஇய
தண்ணான் பொருநை மணலினும் பலவே." (அகம்.93)

எனவும் வருவன நெஞ்சிற்குக் கூறியன.

"கொல்வினைப் பொலிந்த கூர்ங்குறும் புழுகின்
வில்லோர் தூணி வீங்கப் பெய்த
அப்புநுனை ஏய்ப்ப அரும்பிய இருப்பைச்
செப்படர் அன்ன செங்குழை அகந்தோ
றிழுதின் அன்ன தீம்புழல் துய்வாய்
உழுதுகாண் துளைய வாகி ஆர்கழல்பு
ஆலி வானிற் காலொடு பாறித்
துப்பின் அன்ன செங்கோட் டியலின்
நெய்த்தோர் மீமிசை நிணத்திற் பரிக்கும்
அத்த நண்ணிய அங்குடிச் சீறூர்க்
கொடுநுண் ணோதி மகளிர் ஒக்கிய
தொடிமாண் உலக்கைத் தூண்டுரற் பாணி
நெடுமால் வரைய குடிஞையோ டிரட்டும்
குன்றுபின் ஒழியப் போகி உரந்துரந்து
ஞாயிறு படினும் ஊர்சேய்த் தெனாது
துனைபரி துரக்கும் துஞ்சாச் செலவின்
எம்மினும் விரைந்துவல் லெய்திப் பன்மாண்
ஓங்கிய நல்லில் ஒருசிறை நிலைஇப்
பாங்கர்ப் பல்லி படுதொறும் பரவிக்
கன்றுபுகு மாலை நின்றோள் எய்திக்
கைகவியாச் சென்று கண்புதையாக் குறுகிப்
பிடிக்கை யன்ன பின்னகந் தீண்டித்
தொடிக்கை தைவரத் தோய்ந்தன்று கொல்லோ
நாணொடு மிடைந்த கற்பின் வாள்நுதல்
அந்தீங் கிளவிக் குறுமகள்
மென்றோள் பெறநசைஇச் சென்றஎன் நெஞ்சே." (அகம்9)

இ.்.து இடைச்சுரத்துச் சொல்லியது.

காவல் பாங்கின் ஆங்கு பக்கம் என்பது காவற் பக்கத்தின் கண் ஒரு பிரிவினும் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

'ஆங்கு' என்பது இடங்குறித்து நின்றது; "நின்னாங்கு வரூஉ மென் நெஞ்சினை (கலி பாலை 22) என்றாற் போலக் கொள்க. இது வாரியுன் யானை காணவும், நாடுகாணவும், புனலாடவும், கடவுளரை வழிபடவும் பிரியும் பிரிவு ஒருபக்கம் நாட்டெல்லையிலிருந்து பகை வரைக் காக்கவேண்டிப் பிரிவது பகைவயிற் பிரிவின் அடங்குதலின் அஃததன் உண்மைக்கண் பிரியும் பிரிவு என்று ஓதப்பட்டது.

பரத்தையின் அகற்சியின் என்பது, பரத்தையரிற் பிரியும் பிரிவின் கண்ணும் என்றவாறு உம்மை எஞ்சி நின்றது.

பிரிந்தோட் குறுகி இரத்தலும் தெளித்தலும் என இருவகை யோடு என்பது. (பிரியப்பட்ட தலைமகளைக் குறுகி இரத்தலும் தெளித்தலும் ஆகிய இரண்டு வகையோடே கூட என்றவாறு.

காவற் பாங்கின் ஆங்கோர் பக்கத்தினும் பரத்தையின் அகற்சியினும் பிரியப்பட்டார் எனக் கூட்டுக. அஃதேல் பரத்தையின் அகற்சி ஊடலாகாதோ வெனின், ஊடலின் மிக்க நிலையே ஈண்டுக் கூறுகின்றதெனக் கொள்ளலாம்.

கடவுள் மாட்டுப் பிரிந்துவந்த தலைமகனைத்
தலைமகள் புணர்ச்சி மறுத்தற்குச் செய்யுள்

மருதக் கலியுள் கடவுட் பாட்டினுள்,

"வண்டுது சாந்தம் வடுக்கொள நீவிய
தண்டாத்தீஞ் சாயல் பரத்தை வியன்மார்ப்
பண்டின்னை யல்லைமன் ஈங்கெல்லி வந்தீயக்
கண்ட தெவன்மற் றுரை:
நன்றும்,
தடைஇய மென்தோளாய் கேட்டீவா யாயின்
உடனுறை வாழ்க்கைக் குதவி யுறையும்
கடவுளர் கண்தங்கி னேன்,
சோலை, மலர்வேயந்த மான்பிணை யன்னார் பலர்நீ
கடவுண்மை கொண்டொழுகு வார்."

எனவும்.

"சிறுவரைத் தங்கின் வெகுள்வா் செறுத்தக்காய்
தேறினென் சென்றீநீ செல்லா விடுவாயேல்
நற்றார் அகலத்துக் கோர்சார மேவிய
நெட்டிருங் கூந்தற் கடவுள ரெல்லார்க்கும்
முட்டுப்பா டாகலும் உண்டு" (கலி. மரு.28)

எனவும் புணர்ச்சிக்கு உடன்படாது கூறுதலானும், குறும்பூழ்ப் பாட்டினுள்,

> **“விடலைநீ நீத்தலின் நோய்பெரி தேய்க்கும்**
> **நடலைப்பட் டெல்லாநின் பூழ்”**

என்றவழி மருத நிலத்தின் தலைமகனை விடலை என்றமையானும், இதனுள்

> **“பொய்யெல்லாம் ஏற்றித் தவறு தலைப்பெய்து**
> **கையொடு கண்டாய் பிழைத்தேன் அருள்இனி”** (கலி. மரு.30)

என இரந்தமையானும் கண்டு கொள்ளலாம்.

> **“ஒரூஉக், கொடியியல் நல்லார் குரனாற்றத் துற்ற**
> **முடியுதிர் பூந்தாது மொய்ம்பின வாகத்**
> **தொடீஇய எமக்கு நீ யாரை பெரியார்க்கு**
> **அடியரோ ஆற்றா தவர்;**
> **கடியதமக் கியார்சொல்லத் தக்கார் மாற்று**
> **வினைக்கெட்டு, வாயல்லா வெண்மை யுரையாது கூறுநின்**
> **மாய மருள்வார் அகத்து;**
> **ஆயிழாய், நின்கண் பெறினல்லால் இன்னுயிர் வாழ்கல்லா**
> **என்கண் எவனோ தவறு;**
> **இஃதொத்தன், புள்ளிக் களவன் புனல்சேர் பொதுக்கம்போல்**
> **வள்ளுகிர் போழ்ந்தனவும் வாளெயி றுற்றனவும்**
> **ஒள்ளிதழ் சோர்ந்தநின் கண்ணியும் நல்லார்**
> **சிரறுபு சீறச் சிவந்தநின் மார்பும்**
> **தவறாதல் சாலாவோ கூறு;**
> **அதுதக்கது, வேற்றுமை என்கண்ணோ ஓராதி தீதின்மை**
> **தேற்றக்கண் டீயாய் தெளிக்கு;**
> **இனித்தேற்றேம் யாம்**
> **தேர்மயங்கி வந்த தெரிகோதை யந்நல்லார்**
> **தார்மயங்கி வந்த தவறஞ்சிப் போர்மயங்கி**
> **நீகூறும் பொய்ச்சூள் அணங்காகின் மற்றினி**
> **யார்மேல் விளியுமோ கூறு.”** (கலிமரு.23)

இதனுள் இரத்தலும் தெளித்தலும் வந்தவாறு காணலாம்.

கலித்தொகையிற் கடவுட் பாட்டினுள் உரிப்பொருண்மை பற்றி வரும் பாட்டுகளும் மருதநிலத்துத் தலைமகன் பெயர் கூறாது பிற

45. எஞ்சி யோர்க்கு மெஞ்சுதல் இலவே.

இதுகாறும் பிரிவின்கண் கூறுதலுரியார் பலருள்ளும் நற்றாயம் செவிலியும் கண்டோரும் தோழியும் தலைமகனும் கூறுங்கூற்று கூறினார். இஃது அவரை யொழிந்த தலைமகட்கும் பாங்கற்கும் பார்ப்பார்க்கும் பாணர்க்கும் கூத்தர்க்கும் உழையோர்க்கும் கூற்று நிகழுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) எஞ்சியோர்க்கும் எஞ்சுதல் இல - முன்னர்க் கூறாது எஞ்சி நின்றார்க்கும் கூற்று ஒழிதல் இல.

பாங்கர் முதலாயினாரை இச் சூத்திரத்தாற் கூறுப: தலைமகள் கூற்றுத் தனித்துக் கூறல் வேண்டும். இவரோடு ஒரு நிகரன்மையின்' எனின் ஒக்கும் தலைமகள் கூற்று உணர்த்திய சூத்திரம் காலப் பழை மையாற் பெயர்த்தெழுதுவார் விழ எழுதினார் போலும் ஆசிரியர் இச் சூத்திரத்தானும் பொருள் கொள்ள வைத்தமையின், தலைமகள் கூற்று வருமாறு தலைமகள் பிரிதலுற்ற தலைமகன் குறிப்புக் கண்டு கூறுதலும், பிரிவுணர்ந்து கூறுதலும், பிரிவுணர்த்திய தோழிக்குக் கூறுதலும், உடன் போவல் எனக் கூறுதலும், இடைச்சுரத்து ஆயத் தார்க்குச் சொல்லிவிட்டனவும், தமர்வந்துற்ற வழிக் கூறுதலும் மீளலுற்ற வழி ஆயத்தார்க்குக் கூறிவிட்டனவும், பிரிவாற்றாமையும், ஆற்றுவல் என்பதுபடக் கூறுதலும், தெய்வம் பராவலும், பருவங் கண்டு கூறுதலும், வன்புறை எதிரழிந்து கூறுதலும் இவையெல்லாம் கூறப்படும்.

பிரியலுற்ற தலைமகன் குறிப்புக்கண்டு கூறியதற்குச் செய்யுள்

"நெஞ்சு நடுக்குறக் கேட்டுங் கடுத்தும்தாம்
அஞ்சிய தாங்கே அணங்காகும் என்னும்சொல்
இன்தீங் கிளவியாய் வாய்மன்ற நின்கேள்
புதுவது பன்னாளும் பாராட்ட யானும்
இதுவொன் றுடைத்தென எண்ணி அதுதேர
மாசில்வண் சேக்கை மணந்த புணர்ச்சியுட்
பாயல்கொண்டு என்தோள் கனவுவார் ஆய்கோல்
தொடிநிரை முன்கையாள் கையாறு கொள்ளாள்
கடிமனை காத்தோம்ப வல்லுவள் கொல்லோ
இடுமருப் பியானை யிலங்குதேர்க் கோடும்
நெடுமலை வெஞ்சுரம் போகி நடுநின்றெம்
செய்பொருண் முற்றும் அளவென்றார் ஆயிழாய்
தாமிடை கொண்ட ததுவாயின் தம்மின்றி
யாமுயிர் வாழும் மதுகை இலேமாயில்
தொய்பில் துறந்தார் அவர்எனத் தம்வயின்
நொய்யார் நுவலும் பழிநிற்பத் தம்மொடு
போயின்று சொல்லென் உயிர்." (கலி.பாலை.23)

பிரிவுணர்ந்த தலைமகள் தலைமகனுடன் கூறியதற்குச் செய்யுள்

"செவ்விய தீவிய சொல்லி அவற்றொடு
பைய முயங்கிய அஞ்ஞான் றவையெல்லாம்
பொய்யாதல் யான்யாங் கறிகோமற் றைய

அகனகர் கொள்ளா அலர்தலைத் தந்து
பகன்முனி வெஞ்சுரம் உள்ளல் அறிந்தேன்
மகனல்லை மன்ற இனி;

செல்லினிச் சென்றுநீ செய்யும் வினைமுற்றி
அன்பற மாறியாம் உள்ளத் துறந்தவள்
பண்பும் அறிதிரோ என்று வருவாரை
என்திறம் யாதும் வினவல் வினவின்
பகலின் விளங்குநின் செம்மல் சிதையத்
தவலருஞ் செய்வினை முற்றாமல் ஆண்டோர்
அவலம் படுதலும் உண்டு.'' (கலி.பாலை.18)

பிரிவுணர்த்திய தோழிக்குக் கூறியதற்குச் செய்யுள்

''அருளும் அன்பும் நீக்கித் துணைதுறந்து
பொருள்வயிற் பிரிவோர் உரவோர் ஆயின்
உரவோர் உரவோர் ஆக
மடவம் ஆக மடந்தை நாமே.'' (குறுந்.20)

''செல்லாமை உண்டேல் எனக்குரை மற்றுநின்
வல்வரவு வாழ்வார்க் குரை'' (குறள்.1151)

என்பதும் அது.

உடன்போக்கு ஒருப்பட்டதற்குச் செய்யுள்

''சிலரும் பலருங் கடைக்கண் நோக்கி
மூக்கின் உச்சிச் சுட்டுவிரல் சேர்த்தி
மறுகிற் பெண்டிர் அம்பல் தூற்றச்
சிறுகோல் வலந்தனள் அன்னை
அலைப்ப அலந்தனென் வாழி தோழி
கானற் புதுமலர் தீண்டிய பூநாறு குரூஉச்சுவற்
கடுமா பூண்ட நெடுந்தேர் கடைஇ
நடுநாள் வரூஉ மியறோ்க் கொண்கனொடு
செலவயர்ந் திரினால் யானே
அலர்சுமந் தொழிகஇவ் வழுங்கல் ஊரே.'' (நற்றிணை.149)

இடைச்சுரத்து ஆயத்தார்க்குச் சொல்லிவிட்டதற்குச் செய்யுள்

''சேட்புல முன்னிய விரைநடை அந்தணிர்
நும்மொன் றிரந்தனென் மொழிவல் எம்மூர்
யாய்நயந் தெடுத்த ஆய்நலங் கவின
ஆரிடை இறந்தனள் என்மின்

நேரிறை முன்கைஎன் ஆயத் தோர்க்கே.” (ஐங்குறு. 384)

“கடுங்கட் காளையொடு நெடுந்தேர் ஏறிக்
கோள்வல் வேங்கைய மலைபிறக் கொழிய
வேறுபல் அருஞ்சுரம் இறந்தனள் அவளெனக்
கூறுமின் வாழியோ ஆறுசெல் மாக்கள்
நற்றோள் நயந்துபா ராட்டி
ஏற்கெடுத் திருந்த அறனில் யாய்க்கே.” (ஐங்குறு.385)

தமர் வந்துற்றவழிக் கூறியதற்குச் செய்யுள்

“அறஞ்சா லியரோ அறஞ்சா லியரோ
வறனுண் டாயினும் அறஞ்சா லியரோ
வாள்வனப் புற்ற அருவிக்
கோள்வல் என்னையை மறைத்த குன்றே.” (ஐங்குறு.312)

மீண்டுவருவாள் ஆயத்தார்க்குக் கூறிவிட்டதற்குச் செய்யுள்

“கவிழ்மயி ரெருத்திற் செந்நா யேற்றை
குருளைப் பன்றி கொள்ளாது கழியும்
சுரநனி வாரா நின்றனள் என்பது
முன்னுற விரைந்தநீர் உரைமின்
இன்னகை முறுவல் என்ஆயத் தோர்க்கே.” (ஐங்குறு 397)

பிரிவாற்றாமைக்குச் செய்யுள்

“அரிதரோ தேற்ற மறிவுடையார் கண்ணும்
பிரிவோ ரிடத்துண்மை யான்.” (குறள் 3153)

“அஞ்சுவல் வாழி தோழி சென்றவர்
நெஞ்சுணத் தெளித்த நம்வயின்
வஞ்சஞ் செய்தல் வல்லின வாறே.”

“அரும்பெறற் காதல ரகலா மாத்திரம்
இரும்புதல் ஈங்கை இளந்தளிர் நடுங்க
அலங்குகதிர் வாடையும் வந்தன்று
கலங்கஞர் எவ்வந் தோழிநாம் உறவே.”

இவை பிரிந்தார் என்றவழிக் கூறியன.

ஆற்றுவல் என்பதுபடக் கூறியதற்குச் செய்யுள்

“தோளுந் தொடியும் நெகிழ்ந்தன நுதலும்

நெய்யுகு பள்ளி யாகுக தில்ல
யான∴. தவலங் கொள்ளேன் தான∴.
தஞ்சுவரு கான மென்றதற்
கஞ்சுவல் தோழி நெஞ்சத் தானே.”

தெய்வம் பராஅயதற்குச் செய்யுள்

“புணையிழாய் ஈங்குநாம் புலம்புறப் பொருள்வெ∴கி
முனையென்னார் காதலர் முன்னிய ஆற்றிடைச்
சினைவாடச் சிறக்குநின் சினந்தணிந் தீகெனக்
கனைகதிர்க் கனலியைக் காமுறல் இயைவதோ.” (கலி.பாலை 15)

பருவங்கண்டு கூறியதற்குச் செய்யுள்

“என்னொடு புலந்தனர் கொல்லோ காதலர்
மின்னொடு முழங்குதூ வானம்
நின்னொடு வருதும் எனத்தெளிந் தோரே.”

வன்புறை எதிரழிந்து கூறியதற்குச் செய்யுள்

“வெறுக்கைக்குச் சென்றார் விளங்கிழாய் தோன்றார்
பொறுக்கவென் றாற்பொறுக்க லாமோ - ஒதுப்பபோற்
பொன்னுள் உறுபவளம் போன்ற புணர்முருக்கம்
என்னுள் உறுநோய் பெரிது.” (திணைமாலை.67)

தூதுவிடக் கூறியதற்குச் செய்யுள்

“காண்மதி பாணநீ உரைத்தற் குரியை
துறைகெழு கொண்கன் பிரிந்தென
இறைகேழ் எல்வளை நீங்கிய நிலையே.” (ஐங்குறு.140)

ஆயத்தார் கூறியதற்குச் செய்யுள்

“மாந்தர் மயங்கிய மலைமுதற் சிறுநெறி
தான்வரும் என்ப தடமென் தோழி
அஞ்சினன் அஞ்சினள் ஒதுங்கிப்
பஞ்சு மெல்லடிப் பரல்வடுக் கொளவே.”

பாணர் கூறியதற்குச் செய்யுள்

“நினக்கியாம் பாணரும் அல்லேம் எமக்கு
நீயுங் குருசிலை அல்லை மாதோ
நின்வெங் காதலி நன்மனைப் புலம்பி

ஈரிதழ் உண்கண் உருத்த
சுரு பூசல் கேட்டும் அருளா தோயே.” (ஐங்குறு.480)

பார்ப்பார் கூறியதற்குச் செய்யுள்

“துறந்ததற் கொண்டு துயரடச் சாஅய்
அறம்புலந்து பழிக்கும் அளைக ணாட்டி
எவ்வ நெஞ்சிற் கேம மாக
வந்தன ளேநின் மடமகள்
வெந்திறல் வென்வேல் விடலைமுந் துறவே.” (ஐங்குறு.393)

46. நிகழ்ந்தது நினைத்தற்கு எதுவும் ஆகும்.

இதுவும் பாலைக்கு உரியதொரு மரபு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) நிகழ்ந்தது நினைத்தற்கு எதுவும் ஆகும் - முன்பு நிகழ்ந்தது பின்பு விசாரித்தற்கு எதுவும் ஆகும். உம்மை எதிர்மறை.

உதாரணம்

“வேர்பிணி வெதிரத்துக் கால்பொரு நரலிசை
கந்துபிணி யானை அயாவுயிர்த் தன்ன
என்றூழ் நீடிய வேய்பயில் அழுவத்துக்
குன்றூர் மதியம் நோக்கி நின்றுநினைந்து
உள்ளினேன் அல்லனோ யானேமுள் எயிற்றுத்
திலகந் தைஇய தேங்கமழ் திருநுதல்
எமது முண்டோர் மதிநாட் டிங்கள்
உரறுகுரல் வெவ்வளி எடுப்ப நிழற்ப
உலவை யாகிய மரத்த
கல்பிறங்கு மாமலை உம்பர.். தெனவே.” (நற்றிணை 62) (46)

47. நிகழ்ந்தது கூறி நிலையலுந் திணையே.

இதுவும் அது.

(இ-ள்) நிகழ்ந்தது கூறி நிலையலும் திணை - முன்பு நிகழ்ந்த தனைக் கூறிப் போகா தொழிதலும் பாலைத் திணையாம்.

உதாரணம்

“ஈன்பருந் துயவும் வான்பொரு நெடுஞ்சினைப்
பொரியரை வேம்பின் புள்ளி நீழற்
கட்டளை யன்ன வட்டரங் கிழைத்துக்

கல்லாச் சிறாஅர் நெல்லிவட் டாடும்
வில்ஏர் உழவர் வெம்முனைச் சீறூர்ச்
சுரன்முதல் வந்த உரன்மாய் மாலை
உள்ளினென் அல்லனோ யானே உள்ளிய
வினைமுடித் தன்ன இனியோள்
மனைமாண் சுடரொடு படர்பொழு தெனவே.” (நற்றிணை. 3)

48. மரபுநிலை திரியா மாட்சிய ஆகி
விரவும் பொருளும் விரவும் என்ப.

இதுவும் அது.

(இ-ள்) மரபு நிலை திரியா மாட்சிய ஆகி விரவும். பொருளும் விரவும் என்ப - மரபுநிலை திரியாத மாட்சிமை யுடையவாகி விரவும் பொருளும் விரவும் என்ப.

அஃதாவது பாலைக்கு ஓதிய பாசறைப் புலம்பற்கண்ணும் தேர்ப்பாகற்குக் கூறுதற்கண்ணும் முல்லைக்குரிய முதற்பொருளும் கருப்பொருளும் விரவுதலாம் இந் நிகரன பிறவுங் கொள்ளலாம்.

மரபுநிலை திரியாமையாவது, பாசறைக்கண் வினை முடித்த வழிக் கார்கலாம் வந்ததாயின் ஆண்டுக் கூறும் கூற்று. அஃது அக் காலத்தைப் பற்றி வருதலின் மரபு நிலை திரியாதாயிற்று.

உதாரணம்

“வேந்து வினை முடித்த” என்னும் அகப்பாட்டினுள் (104) கண்டு கொள்ளலாம்.

இன்னும் ‘மாட்சிய ஆகி விரவும் பொருளும் விரவும்’ என்றதனால் பாசறைக்கண் தூது கண்டு கூறுதலும் தலைமகளை இடைச் சுரத்து நினைத்துக் கூறுதலுங் கொள்ளலாம்.

உதாரணம்

“நீடினம் என்று கொடுமை தூற்றி
வாடிய நுதல ளாகிப் பிறிதுநினைந்து
யாம்வெங் காதலி நோய்மிகச் சாஅய்ச்
சொல்லியது உரைமதி நீயே
முல்லை நல்யாழ்ப் பாணமற் றெமக்கே.” (ஐங்குறு.478)

இது தூது கண்டு கூறியது.

“பனிமலர் நெடுங்கண் பசலை பாயத்
துனிமலி துயரமோ டரும்பட ருழப்போள்
கையறு நெஞ்சிற் குசாஅத்துணை யாகச்
சிறுவரைத் தங்குவை யாயின்
காண்குவை மன்னாற் பாணவெந் தேரே.” (ஐங்குறு.477)

இது தூதுவிடும் தலைமகன் கூறியது.

"நெடுங்கழை முளிய வேனில் நீடிக்
கடுங்கதிர் ஞாயிறு கல்பகத் தெறுதலின்
வெய்ய ஆயின முன்னே இனியே
ஒண்ணுதல் அரிவையை உள்ளுதொறும்
தண்ணிய ஆயின சுரத்திடை ஆறே." (ஐங்குறு.322)

இ∴து இடைச்சுரத்துக் கூறியது.

49. உள்ளுறை உவமம் ஏனை உவமம்எனத்
தள்ளாது ஆகுந் திணையுணர் வகையே.

இ∴து, உவம வகையான் ஐந்திணைக்கும் உரியதோர் இயல்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) உள்ளுறை உவமம் ஏனை உவமம் என - உள்ளுறைக் கண் வரும் உவமமும் ஒழிந்த உவமமும் என இருவகையாலும்; திணைஉணர்வகை தள்ளாது ஆகும் - திணை உணரும் வகை தப்பாதாகும். (ஏகாரம் ஈற்றசை)

உதாரணம் முன்னர்க் காட்டுதும்.

50. உள்ளுறை தெய்வம் ஒழிந்ததை நிலம்எனக்
கொள்ளும் என்ப குறி அறிந் தோரே.

இ∴து உள்ளுறையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) உள்ளுறை தெய்வம் ஒழிந்ததை உள்ளுறை யாவது கருப்பொருட்டெய்வம் ஒழித்த பொருளை, நிலம் எனக் கொள்ளும் என்ப குறி அறிந்தோர் இடமாகக் கொண்டு வரும் என்று சொல்லுவர் இலக்கணம் அறிந்தோர்.

குறி -இலக்கணம்

51. உள்ளுறுத்து இதனோடு ஒத்துப்பொருள் முடிகென
உள்ளுறுத்து உரைப்பதே உள்ளுறை உவமம்.

இ∴து, உள்ளுறை உவமம் ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) உள்ளுறுத்து பொருள் இதனோடு ஒத்து முடிசு என (உள்ளுறுத்தப்பட்ட கருப்பொருளை) உள்ளுறுத்துக் கருதிய பொருள் இதனோடு ஒத்து முடிசு என, உள்ளுறுத்து உரைப்பதே உள்ளுறை உவமம் - உள்ளுறுத்துக் கூறுவதே உள்ளுறை உவமம்.

எனவே. உவமையாற் கொள்ளும் வினை பயன் மெய் உரு வன்றிப் பொருளுவமையாற் கொள்ளப்படுவது.

உதாரணம்

“வெறிகொள் இனச்சுரும்பு மேய்ந்ததோர் காவிக்
குறைபடுதேன் வேட்டுங் குறுகும் - நிறைமதுச்சேர்ந்து
உண்டாடுந் தன்முகத்தே செவ்வி உடையதோர்
வண்தா மரைபிரிந்த வண்டு.”

இது வண்டோரனையர் மாந்தர் எனக் கூறுதலான் உவமிக்கப்படும் பொருள் புலப்படாமையின் உள்ளுறையுவம மாயிற்று இதனுட் காவியும் தாமரையும் கூறுதலான் மருதமாயிற்று.

52. ஏனை உவமம் தானுணர் வகைத்தே.

இ:.து ஏனை உவமம் ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) ஏனை உவமம் தான் உணர் வகைத்து உள்ளுறை யொழிந்த உவமம் தான் உணரும் வகையான் வரும்.

தான் உணரும் வகையாவது, வண்ணத்தானாதல் வடிவானாதல் பயனானாதல் தொழிலானாதல் உவமிக்கப்படும் பொருளோடு எடுத்துக் கூறுதல். (ஏகாரம் ஈற்றசை)

அது வருமாறு உவமவியலுட் கூறப்படும்.

இதனால் திணை உணருமாறு:

“வளமலர் ததைந்த வண்டுபடு நறும்பொழில்
முளைநிரை முறுவல் ஒருத்தியொடு நெருநல்
குறிநீ செய்தனை யென்ப அலரே
குரவ நீள்சினை உறையும்
பருவ மாக்குயிற் கௌவையிற் பெரிதே.” (ஐங்குறு.369)

இ:.து ஊடற் பொருண்மைத்தேனும், வேனிற்காலத்து நிகழும் குயிற் குரலை உவமித்தலிற் பாலைத் திணையாயிற்று குரவம் - குராமரம்.

“உரைத்திசிற் றோழியது புரைத்தோ அன்றே
துருக்கங் கமழும் மென்தோள்
துறப்ப என்றி இறீஇயர்என் உயிரே” (சிற்றட்டகம்)

இது துருக்கம் என உவமை கூறுதலாற் குறிஞ்சியாயிற்று.

53.   காமஞ் சாலா இளமை யோள்வயின்
ஏமஞ் சாலா இடும்பை யெய்தி
நன்மையும் தீமையும் என்றிரு திறத்தான்
தன்னொடும் அவளொடும் தருக்கிய புணர்த்துச்
சொல்எதிர் பெறாஅன் சொல்லி இன்புறல்
புல்லித் தோன்றும் கைக்கிளைக் குறிப்பே.

மேல் நடுவணைத்திணைக்குரிய பொருண்மையெல்லாம் கூறினார். இது கைக்கிளையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) காமம் சாலா இளமையோள்வயின் காமம் அமையாத இளையாள் மாட்டு, ஏமம் சாலா இடும்பை எய்தி -ஏமம் அமை யாத இடும்பை எய்தி, நன்மையும் தீமையும் என்று இரு திறத்தான் புகழ்தலும் பழித்தலுமாகிய இரு திறத்தால், தன்னொடும் அவளொ டும் தருக்கிய புணர்த்து தனக்கும் அவட்கும் ஒத்தன புணர்த்து, சொல் எதிர்பெறான் சொல்லி இன்புறல் -சொல் எதிர் பெறா னாய்த் தானே சொல்லி இன்புறுதல், புல்லித் தோன்றும் கைக் கிளைக் குறிப்பு பொருந்தித் தோன்றும் கைக்கிளைக் குறிப்பு.

'பொருந்தித் தோன்றும்' என்றதனால் அகத்தொடு பொருந்துதல். 'காமஞ்சாலா' என்றதனால் தலைமைக்குக் குற்றம் வாராதாயிற்று. 'புல்லித் தோன்றும்' என்றதனால், புல்லாமற் றோன்றும் கைக்கிளையும் கொள்ளப்படும் அ∴தாவது - காமஞ் சான்ற தலைமகள் மாட்டு நிகழும் மன நிகழ்ச்சி. அது களவியலுள் கூறப் படுகின்றது. ('என்று' என்பது எண்ணிடைச்சொல், ஏகாரம் ஈற்றசை)

காமம் சாலா இளமையோள்வாயின் கூறியதற்குச் செய்யுள்

"ஊர்க்கால் நிவந்த பொதும்பருள் நீர்க்கால்
கொழுநிழல் ஞாழல் முதிரிணர் கொண்டு
கரும முடித்துக் கண்கூடு கூழை
சுவல்மிசைத் தாதொடு தாழ அகல்மதி
தீங்கதிர் விட்டது போல முகனமர்ந்து
ஈங்கே வருவாள் இவள்யார்கொல் ஆங்கேஓர்
கொல் வெறுப்பினால் வல்லவன்
தைஇய பாவைகொல் நல்லார்
உறுப்பெலாங் கொண்டியற்றி யாள்கொல் வெறுப்பினால்
வேண்டுருவம் கொண்டதோர் கூற்றம்கொல ஆண்டார்
கடிதிவளைக் காவார் விடுதல் கொடியியற்
பல்கலைச் சில்பூங் கலிங்கத்தன் ஈங்கிதோர்
நல்கூர்ந்தார் செல்வ மகள்,
இவளைச், சொல்லாடிக் காண்பென் தகைத்து;

நல்லாய் கேள்;

ஆய்தூவி அனமென அணிமயிற் பெடையெனத்

தாதணம் புறவெனத் துதைந்தநின் எழிலநலம்
மாதர்கொள் மான்நோக்கின் மடநல்லாய் நிற்கண்டார்ப்
பேதுறூஉம் என்பதை அறிதியோ அறியாயோ?

நுணங்கமைத் திரள்என நுண்இழை யணையென
முழங்கு நீர்ப் புணையென அமைந்தநின் தடமென்றோள்
வணங்கிறை வாலெயிற் றந்நல்லாய் நிற்கண்டார்க்கு
அணங்காகு மென்பதை அறிதியோ அறியாயோ?

முதிர்கோங்கின் முகையென முகஞ்செய்த குரும்பையெனப்
பெயல்துளி முகிழெனப் பெருத்தநின் இளமுலை
மயிர்வார்ந்த வரிமுன்கை மடநல்லாய் நிற்கண்டார்
உயிர்வாங்கு மென்பதை உணர்தியோ வுணராயோ?

என ஆங்கு,

பேதுற்றாய் போலப் பிறரெவ்வம் நீயறியாய்
யாதொன்றும் வாய்வாளாது இறந்தீவாய் கேளினி
நீயுந் தவறிலை நின்னைப் புறங்கடைப்
போதர விட்ட நுமருந் தவறிலர்
நிறையழி கொல்யானை நீக்குவிட் டாங்குப்
பறையறைந் தல்லது செல்லற்க என்னா
இறையே தவறுடை யான்." (கலித். குறிஞ்.20)

54. ஏறிய மடல்திறம் இளமை தீர்திறம்
தேறுதல் ஒழிந்த காமத்து மிகுதிறம்
மிக்க காமத்து மிடலொடு தொகைஇச்
செப்பிய நான்கும் பெருந்திணைக் குறிப்பே.

இது பெருந்திணை ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) ஏறிய மடல்திறம் - ஏறிய மடற்றிறமும், இளமை தீர் திரம் - இளமை தீர்திறமும், தேறுதல் ஒழிந்த காமத்து மிகுதிறம் தேறுதலொழிந்த காமத்து மிகுதிறமும், மிக்க காமத்து மிடலொடு தொகைஇ மிக்க காமத்து மாறாய திறனொடு கூட்டி, செப்பிய நான்கும் பெருந்திணைக் குறிப்பு - சொல்லப்பட்ட நான்கு திறமும் பெருந்திணைக் கருத்து.

கைக்கிளை புணராது நிகழும் என்றமைமால், இது புணர்ந்த பின் நிகழும் என்று கொள்க ஏறிய மடற்றிறம் தலைமகற்கே உரித்து அது வருமாறு :-

"எழின்மருப் பெழில்வேழ மிகுதரு கடாத்தால்
தொழின்மாறித் தலைவைத்த தோட்டிகை நிமிர்ந்தாங்கு
அறிவுநம் அறிவாய்ந்த அடக்கமும் நாணொடு
வறிதாகப் பிறரென்னை நகுபவும் நகுபுடன்

மின்னவிர் நுடக்கமுங் கனவும்போல் மெய்காட்டி
என்னெஞ்சம் என்னொடு நில்லாமை நனிவெளவித்
தன்னலங் கரந்தாளைத் தலைப்படுமா றெவன்கொலோ
மணிப்பீலி சூட்டிய நூலொடு மற்றை
அணிப்பூளை ஆவிரை யெருக்கொடு பிணித்தியாத்து
மல்லலூர் மறுகின்கண் இவட்பாடு மி∴தொத்தன்
எல்லீருங் கேட்டீமின் என்று;
படரும் பனையீன்ற மாவுஞ் சுடரிழை
நல்கியாள் நல்கி யவை;

என்றியான் பாடக் கேட்டு
அன்புறு கிளவியாள் அருளிவந் தளித்தலின்
துன்பத்தில் துணையாய மடல்இனி இவட்பெற
இன்பத்துள் இடம்படலென் றிரங்கினள் அன்புற்று
அடங்கருந் தோற்றத்து அருந்தவ முயன்றோர்தம்
உடம்பொழித்து உயருல கினிதுபெற் றாங்கே.” (கலித். நெய்.21)

இளமை தீர் திறமாவது, இளமை நீங்கிய திறத்தின்கண் நிகழ் வது அது மூவகைப்படும்; தலைமகன் முதியனாகித் தலைமகள் இளையளாதலும் தலைமகள் முதியளாகித் தலைமகன் இளைய னாதலும், இவ்விருவரும் இளமைப் பருவம் நீங்கியவழி அறத்தின் மேல் மனம் நிகழ்தலன்றிக் காமத்தின்மேல் மனம் நிகழ்தலும் எனலாம்.

உதாரணம்

“உளைத்தவர் கூறும் உரையெல்லாம் நிற்க
முளைத்த முறுவலார்க் கெல்லாம் - விளைத்த
பழங்கள் அனைத்தாய்ப் படுகளி செய்யும்
முழங்கு புனமரன் முப்பு” (புறப். இருபாற் பெருந்திணை14)

இதனுள் தலைமகன் இளமை தீர்திறம் வந்தவாறு காணலாம்.

“அரும்பிற்கு முண்டோ அலரது நாற்றம்
பெருந்தோள் விறலி பிணங்கல் - கரும்போடு
அதிரும் புனலுதரற்கு ஆரமிழ்தம் அன்றோ
முதிரும் முலையார் முயக்கு” (புறப். இருபாற் பெருந்திணை.19)

இதனுள் தலைமகள் இளமை தீர்திறம் வந்தவாறு காணலாம்.

“ஆண்டலைக் கீன்ற பறழ்மகனே நீயெம்மை
வேண்டுவல் என்று விலக்கினை நின்போல்வார்
தீண்டப் பெறுபவோ மற்று” (கலித் மருதம் 20)

எனவும்,

“உக்கத்து மேலும் நடுஉயர்ந்து வாள்வாய
கொக்குரித் தன்ன கொடுமடாய் நின்னையான்
புக்ககலம் புல்லினெஞ் சூன்றும் புறம்புல்லின்
அக்குளுத்துப் புல்லலும் ஆற்றேன் அருளீமோ
பக்கத்துப் புல்லச் சிறிது” (கலித் மருதம்.29)

எனவும் முறையே தலைமகன் தலைமகள் ஆவார் இருவர் இளவய தீர்திறம் வந்தவாறு காணலாம்.

தேறுதல் ஒழிந்த காமத்து மிகுதிறமாவது, தெளிவு ஒழிந்த காமத்தின் கண்ணே மிகுதலும் என்றவாறு.

இது பெரும்பான்மை தலைமகட்கே உரித்து.

உதாரணம்

“புரிவுண்ட புணர்ச்சியுள் புல்லாரா மாத்திரை
அருகுவித் தொருவரை அகற்றலில் தெரிவார்கண்
செயநின்ற பண்ணினுள் செவிசுவை கொள்ளாது
நயனின்ற பொருள்கெடப் புரியறு நரம்பினும்
பயனின்று மன்றம்ம காமம் இவள்மன்னும்
ஒண்ணுதல் ஆயத்தார் ஓராங்குத் திளைப்பினும்
முள்நுனை தோன்றாமை முறுவல்கொண் டடக்கித்தன்
கண்ணினும் முகத்தினும் நகுபவள் பெண்ணின்றி
யாவரும் தண்குரல் கேட்ப நிரைவெண்பல்
மீயுயர் தோன்ற நகாஅநக் காங்கே
பூவுயிர்த் தன்ன புகழ்சால் எழில்உண்கண்
ஆயிதழ் மல்க அழும்;

ஓஒ! அழிதகப் பாராதே அல்லல் குறுகினம்
காண்பாம் கனங்குழை பண்பு:

என்று, எல்லீரும் என்செய்தீ் என்னை
நகுதிரோ நல்ல நகாஅலிர் மற்கொலோ யானுற்ற
அல்லல் உறீஇயான் மாய மலர்மார்பு
புல்லிப் புணரப் பெறின்;

எல்லாநீ, உற்ற தெவனோமற் றென்றீரேல் எற்சிதை
செய்தான் இவன்என உற்ற திதுவென
எய்த உரைக்கும் உரனகத் துண்டாயின்
பைதல வாகிப் பசக்குவ மன்னோவென்

நெய்தல் மலரன்ன கண்:

கோடுவாய் கூடாப் பிறையைப் பிறிதொன்று
நாடுவேன் கண்டனென் சிற்றிலுள் கண்டாங்கே
ஆடையான் மூஉய் அகப்படுப்பேன் சூடிய
காணான் திரிதருங் கொல்லோ மணிமிடற்று
மாண்மலர்க் கொன்றை யவன்;

தெள்ளியேம் என்றுரைத்துத் தேராது ஒருநிலையே
வள்ளியை ஆகென நெஞ்சை வலியுறீஇ
உள்ளி வருகுவர் கொல்லோ உளைந்தியான்
எள்ளி இருக்குவேன் மற்கொலோ நள்ளிருள்
மாந்தர் கடிகொண்ட கங்குற் கனவினால்
தோன்றினன் ஆகத் தொடுத்தேன்மன் யான்தன்னைப்
பையெனக் காண்கு விழிப்பயான் பற்றிய
கையுளே மாய்ந்தான் கரந்து;

கதிர்பகா ஞாயிறே கல்சேர்தி ஆயின்
அவரை நினைத்து நிறுத்தென்கை நீட்டித்
தருகுவை ஆயின் தவிருமென் நெஞ்சத்து
உயிர்திரியா மாட்டிய தீ;

மையில் சுடரே மலைசேர்தி நீயாயின்
பௌவநீர்த் தோன்றிப் பகல்செய்யு மாத்திரை
கைவிளக் காகக் கதிர்சில தாராய்என்
தொய்யில் சிதைத்தானைத் தேர்கு;

சிதைத்தானைச் செய்வ தெவன்கொலோ
எம்மை நயந்து நலஞ்சிதைத் தான்;

மன்றப் பனைமேல் மலைமாந் தளிரேநீ
தொன்றிவ் உலகத்துக் கேட்டும் அறிதியோ
மென்றோன் ஞெகிழ்த்தான் தகையல்லால் யான்காணேன்
நன்றுதீ தென்று பிற:

எனப்பாடி,
இனைந்துநொந் தழுதனள் நினைந்துநீடு உயிர்த்தனள்
எல்லையும் இரவும் கழிந்தவென் றெண்ணி எல்லிரா
நல்கிய கேள்வன் இவன்மன்ற மெல்ல
மணியுட் பரந்தநீர் போலத் துணிபாங்
கலஞ்சிதை இல்லத்துக் காழ்கொண்டு தேற்றக்
கலங்கிய நீர்போல் தெளிந்து நலம்பெற்றாள்
நல்லெழின் மார்பனைச் சார்ந்து.” (கலித் - நெய்.25)

மிக்க காமத்து மிடலாவது, ஐந்திணைக்கண் நிகழும் காமத்தி மாறுபட்டு வருவது, அ:.தாவது, வற்புறுத்துந் துணையின்றி செலவழுங்குதலும், ஆற்றருமை கூறுதலும், இழிந்திரந்து கூறுதலும் பிறள் வயிற் சேறலும், இன்னோரன்ன ஆண்பாற் கிளவியும், மு இடையூறு கிளத்தலும், அஞ்சிக் கூறுதலும், மனைவி விடுத்தல், னுறச் செப்பலும், பின்னிலை முயறலும், கணவனுள்வழி இரவு தலைச் சேறலும், பருவம் மயங்கலும், இன்னோரன்ன பெண்பார் கிளவியும், குற்றிசையும்; குறுங்கலியும் இன்னோரன்ன பிறவுமாகி ஒத்த அன்பின் மாறுபட்டு வருவன எல்லாம் கொள்ளப்படும். அவற்றுட் சில வருமாறு:-

“நடுங்கி நறுநுதலாள் நன்னலம்பீர் பூப்ப
ஒடுங்கி உயங்கல் ஒழியக் - கடுங்கணை
வில்லோ் உழவர் விடரோங்கு மாமலைச்
செல்லேம் ஒழிக செலவு.” (புறப். இருபாற்பெருந்திணை.1)

இது செலவழுங்குதல்.

“பணையாய் அறைமுழங்கும் பாயருவி நாடன்
பிணையார மார்பம் பிணையத் - துணையாய்க்
கழிகாமம் உய்ப்பக் கனையிருட்கண் செல்வேன்
வழிகாண மின்னுக வான்.” (புறப். பெருந்திணை 6)

இ:.து இரவுத்தலைச்சேறல்.

“பெரும்பணை மென்தோள் பிரிந்தார்எம் உள்ளி
வரும்பருவம் அன்றுகொல் ஆம்கொல் - சுரும்பிமிரும்
பூமலி கொன்றை புறவெலாம் பொன்மலரும்
மாமயிலும் ஆலும் மலை.” (புறப். இருபாற். பெருந்திணை.6)

இது பருவமயங்கல் பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்ளலாம். மெய்ப் பாட்டியலுள் “இன்பத்தை வெறுத்தல்” (மெய்ப்பாடு22) முதலாக நிகழ்பவை பொருளாக வருங்கிளவியும் இதன் பகுதியாகக் கொள்ளலாம்.

55. முன்னைய நான்கும் முன்னதற் கென்ப.

இது கைக்கிளைக்குரியதொரு மரபு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) முன்னைய நான்கும் - மேற்சொல்லப்பட்ட நான்கினும் முந்துற்ற நிலைமை நான்கும், முன்னதற்கு என்ப - முற்கூறப்பட்ட கைக்கிளைக்காம் என்ப.

அவையாவன: ஏறா மடற்றிறம், இளமை தீராத்திறம், தேறுத லொழிந்த காமத்து மிகாத்திறம், மிக்க காமத்தின் மாறாகாத்திறம் என்பன.

ஏறாமடற்றிறம் வெளிப்பட இரத்தலாம். இளமை தீராத்திறம் நலம் பாராட்டலாம் தேறுதலொழிந்த காமத்து மிகாத்திறம், புணரா விரக்கமாம். மிக்க காமத்தின் மாறாகாத்திறம், நயப்புறுத்தலாம்.

இவை ஒருவாற்றான் உணர்த்தியவாறு.

"கைக்கிளை செந்திறம் பெருந்திணை நோந்திறம்
அத்திறம் இரண்டும் அகத்திணை மயங்காது
அத்திணை யானே யாத்தனர் புலவர்."

இதனானே கைக்கிளை இன்பம் பயப்ப வருமென்பதூஉம், பெருந்திணை துன்பம் பயப்ப வருமென்பதூஉம் அறிந்துகொள்ளலாம்.

56. நாடக வழக்கினும் உலகியல் வழக்கினும்
பாடல் சான்ற புலனெறி வழக்கம்
கலியே பரிபாட்டு ஆயிரு பாவினும்
உரிய தாகும் என்மனார் புலவர்.

இதுவும் அகத்திணைக்கு இன்றியமையாத செய்யுளை வரையறுத்து உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) நாடக வழக்காவது, சுவைப்பட வருவனவெல்லாம் ஓரி டத்து வந்தனவாகத் தொகுத்துக் கூறுதல் அ∴தாவது செல்வத்தா னும், குலத்தானும், ஒழுக்கத்தானும், அன்பினானும் ஒத்தார் இருவராய்த் தமரின் நீங்கித் தனியிடத்து எதிர்ப்பட்டார் எனவும், அவ்வழிக் கொடுப்போரு மின்றி அடுப்போருமின்றி வேட்கை மிகுதி யாற் புணர்ந்தார் எனவும், பின்னும் அவர் களவொழுக்கம் நடத்தி இலக்கண வகையான் வரைந்தெய்தினார் எனவும் பிறவும் இந்நிகரன வாகிச் சுவைபட வருவனவெல்லாம் ஒருங்கு வந்தனவாகக் கூறுதல்.

உலகியல் வழக்காவது, உலகத்தார் ஒழுகலாற்றோடு ஒத்து வருவது.

பாடல் சான்ற புலன் நெறி வழக்கமாவது, இவ்விரு வகையா னும் பாடல் சான்ற கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணை இறுவாய்க் கூறப்படுகின்ற அகப்பொருள்.

கலியே பரிபாட்டு. அ இரு பாவினும் உரியது ஆகும் என் மனார் புலவர் என்றது, கலியும் பரிபாடலும் என்னும் இரண்டு பாளினும் உரிமையுடைத்தாம் என்று உரைப்பர் புலவர் என்றவாறு.

எனவே, இவை இன்றியமையாதன என்றவாறு, ஒழிந்த பாக்கள் இத்துணை அகப்பொருட்கு உரியவாய் வருதலின்றிப் புறப்பொருட் பாவன்றி வாராமையின், அது நாடக வழக்கம் அன்றாயிற்று.

57. மக்கள் நுதலிய அகன்ஐந் திணையும்
சுட்டி ஒருவர்ப் பெயர்கொளப் பெறாஅர்.

இது, நடுவணைந்திணைக்குரியதோர் இலக்கணம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) அகன் மக்கள் நுதலிய ஐந்திணையும் - அகத்திணையுள் கைக்கிளை பெருந்திணை ஒழிந்த ஐந்திற்கும் உரியவாகிய நிலமும் காலமும் கருப்பொருளுமன்றி மக்களைப்பற்றி வரும் புணர்தலும் பிரிதலும் இருத்தலும் இரங்கலும் ஊடலும் என்று சொல்லப்பட்ட ஐந்து பொருண்மையும், சுட்டி ஒருவர் பெயர் கொளப்பெறார் (அவ்வைந்திணைக் கண்ணும் தலைமகனாகப் புலனெறி வழக்கம் செய்ய வேண்டின்) நாடன், ஊரன், சேர்ப்பன் என்னும் பொதுப் பெயரானன்றி ஒருவர்க்கு உரித்தாகிவரும் பெயர் கொள்ளப்பெறார் புலவர்.

58. புறத்திணை மருங்கின் பொருந்தின் அல்லது
அகத்திணை மருங்கின் அளவுதல் இலவே.

இ∴து எய்தாதது எய்துவித்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) புறத்திணை மருங்கின் பொருந்தின் அல்லது - ஒருவர் பெயர் புறத்திணை மருங்கிற் பொருந்தினல்லது, அகத்திணை மருங்கின் அளவுதல் இல - அகத்திணை மருங்கின் வருதல் இல்லை. (ஏகாரம் ஈற்றசை)

இதனாற் சொல்லியது. ஒருவர்க்குரித்தாகி வரும்பெயர் அகத் திணை பற்றி வரும் கைக்கிளை பெருந்திணையினும் வரப்பெறாது என்பதூஉம், புறத்திணையுள் வரும் என்பதூஉம், ஆண்டும் பாடாண் பாட்டுக் காமம் பொருளாக வரின் அவ்வழி வரூஉம் என்பதூஉம் கூறியவாறு இதனான் அகப்பொருள் ஒருவரைச் சாராது பொதுப் பட வருமென்பது கொள்ளலாம்.

அகத்திணை இயல் முற்றிற்று.

அலகு எண்- 2

2. புறத்திணை இயல்

இவ்வோத்து என்ன பெயர்த்தோ எனின், புறத்திணையியல் என்னும் பெயர்த்து இது புறப்பொருள் உணர்த்துதலாற் பெற்ற பெயர்.

அ∴து யாங்களம் உணர்த்தினாரோ எனின், மேல் அகத் திணையாகிய எழுதிணையும் சாற்றி, அவற்றின் புறத்து நிகழ்வன எழுதிணை உணர்த்தினார். அவை

மலையாகிய குறிஞ்சித் திணைப்புறம் நிரைகோடலும் நிரை மீட்டலும் என்னும் வேறுபாடு குறித்து வெட்சி எனவும் கரந்தை எனவும் இரண்டு குறி பெறுதலும்,

காடுறை யுலகாகிய முல்லைப்புறம் மண்நசை வேட்கையான் எடுத்துச் செலவுபுரிந்த வேந்தன்மேல் அடல்குறித்துச் செலவு புரி தவான் அவ்விரு பெருவேந்தரும் ஒரு வினையாகிய செலவுபுரிதலின் அது வஞ்சி என ஒரு குறி பெறுதலும்,

புனலுலகாகிய மருதத்துப்புறம் எயில் அழித்தலும், எயில் காத்தலும் என்னும் வேறுபாடு குறித்து உழிஞை எனவும் நொச்சி எனவும் இரண்டு குறி பெறுதலும்.

மணலுலகாசிய நெய்தற்புறம் இருபெரு வேந்தரும் பொருத லாகிய ஒரு தொழிலே புரிதலால், அது தும்பை என ஒரு குறி பெறுதலும்.

நடுவுநிலைத் திணையாகிய பாலைப்புறம் வேந்தரே யாயினும் ஏனையோராயினும் தமது மிகுதியாகிய வெற்றியைக் குறித்தலால் அது வாகை என ஒரு குறி பெறுதலும்,

பெருந்திணைப்புறம் நிலையாமையாகிய நோம்திறப் பொருளே குறித்து வருதலின் காஞ்சி என ஒரு குறி பெறுதலும்,

கைக்கிளைப்புறம் செந்திறமாகிய ஒரு பொருளே குறித்து வருதலின் பாடாண் என ஒரு குறி பெறுதலும் உணர்த்தியவாறு காணலாம்.

மேலை ஒத்தினுள்,

“புறத்திணை மருங்கின் பொருந்தின் அல்லது,
அகத்திணை மருங்கின் அளவுதல் இலவே” (அகத் 58)

என அகத்திணைச் செய்யுள் இயற்பெயர் கூறப்பெறாதென்றமையா னும் புறத்திணை மருங்கிற் பொருந்தும் என்றமையானும் உலகிய ஒத்துவரும் காமப் பொருளாகப் பாடாண் பாட்டின்கண் இன்பம் இயற்பெயர் சார்த்தி வரப்பெறும்.

“ஆறை சிறப்பின் அறம்பொருள் இன்பமென
மூன்றுவகை இதலிய துலகம் அவற்றுள்
அறிலும் இன்பமும் அகலா தாகிப்
புறப்படுவது பொருள்குறித் தன்றே”

என்னும் பன்னிருபடலச் செய்யுளுள் புறப்பொருள் அரமும் இன்ப ஓம் அகலாதாகி எனக் கூறினார், அவர் கூறுதல் வாகைத் திணைக் கண’கட்டில் நீத்த பால்’ முதலாகக் ’காமம் நீத்த பால்’ ஈறாக அறங் கூறுதலில் அச் சார்பாகக் கூறியது மயங்கக் கூறுதலாம்.

“ஆங்களம் உரைப்பின் அவற்றது வகையால்
பாக்குறக் கிளந்தனர் என்ப அவைதாம்
வெட்சி கரந்தை வஞ்சி காஞ்சி
உட்குவரு சிறப்பின் உழிஞை நொச்சி
முரண்மிகு சிறப்பின் தும்பையுள் ளிட்ட
மறனுடை மரபின் ஏழே ஏனை
அமாகொள் மரபின் வாகையும் சிறந்த
பாடாண் பாட்டொடு பொதுவியல் என்ப”

எனவும்,

“கைக்கிளை ஏனைப் பெருந்திணை என்றாங்கு
அத்திணை யிரண்டும் அகத்திணைப் புறனே”

எனவும் புறப்பொருள் பன்னிரண்டு வகைப்படக் கூறில், அகமும் பன்னிரண்டாகி மாட்டேறு பெறுதல்வேண்டும். அகத்திணை ஏழாகிப் புறத்திணை பன்னிரண்டாகில் ''மொழிந்த பொருளோடு ஒன்றவைத்தல்'' (மரபு.112) என்னுந் தந்திர உத்திக்கும் பொருந்தாதாகி மிகைப்படக் கூறல்'' ''தன்னான் ஒரு பொருள் கருதிக் கூறல்'' (மரபு. 110) என்னும் குற்றமும் பயக்கும். அன்றியும் பெருந்திணைப் புறனாகிய காஞ்சி நிலையாமை யாதலானும், பொதுவியல் என்பது,

''பலஅமர் செய்து படையுள் தப்பிய
நல்லாண மாக்கள் எல்லாரும் பெறுதலின்
திறப்பட மொழிந்து தெரிய விரித்து
முதற்பட எண்ணிய எழுதிணைக்கும் உரித்தே''

எனத் தாமே கூறுகின்றாராதலின், மறத்திற்கு முதலாகிய வெட்சியின் எடுத்துக் கோடற்கண்ணும் கூறாமையானும், கைக்கிளையும் பெருத் திணையும் புறம் என்றாராயின் அகத்திணை ஏழ் என்னாது ஐந்து எனல் வேண்டுமாதலானும், பிரமம் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட மணம் எட்டனுள்ளும் யாழோர் கூட்டமாகிய மணத்தை ஒழித்து ஏனைய எழும் புறப் பொருளாதல் வேண்டுதலானும், முனைவன் நாவிற்கும் முதலாகிய சான்றோர் செய்யுட்கும் உயர்ந்தோர் வழக்கிற்கும் பொருந்தாது.

59. அகத்திணை மருங்கின் அரில்தப உணர்ந்தோர்
புறத்திணை இலக்கணம் திறப்படக் கிளப்பின்
வெட்சி தானே குறிஞ்சியது புறனே
உட்குவரத் தோன்றும் ஈரேழ் துறைத்தே.

இத் தலைச்சூத்திரம் என் நுதலிற்றோவெனில், வெட்சித்திணைக்கு இடமும் துறையும் வரையறுத்து உணர்த்துதல் நுதலிற்று இதனானே திணையும் துறையும் என்று வரும் புறப்பொருள்.

(இ-ள்) அகத்திணை மருங்கின் அரில்தப உணர்ந்தோர் புறத்திணை இலக்கணம் திறப்படக் கிளப்பின் - அகத்திணையிடத்து மயக்கம் கெட உணர்ந்தோர் புறத்திணை இலக்கணம் வகைப்பட்டக் கூறின்,

அகத்திணை மருங்கின் மயக்கம் கெட உணர்தலாவது, மேல் ஓதிய இலக்கணத்தால் மயக்கம் கெட உணர்தல்.

வெட்சிதானே குறிஞ்சியது புறனே -வெட்சி என்னும் திணை குறிஞ்சி என்னும் திணைக்குப் புறனாம்.

வெட்சி குறிஞ்சிக்குப் புறனாயது எவ்வாறெனின், நிரைகோடல் குறிஞ்சிக்குரிய மலைசார்ந்த நிலத்தின்கண் நிகழ்தலானும், அந் நிலத்தின் மக்களாயின் பிற நாட்டு ஆன் நிரையைக் களவிற்கோடல் ஒரு புடை குறிஞ்சிக்கு உரித்தாகிய களவோடு ஒத்தலானும், அதற்கு அது புறனாயிற்று என்க சூடும் பூவும் அந் நிலத்திற்குரிய பூவாத வானும் அதற்கு அது புறமாம்.

உட்குவரத் தோன்றும் ஈர் ஏழ் துறைத்தே - வெட்சித்துறை உட்கு வரத் தோன்றும் பதினான்கு துறையை உடைத்து.

துறை பதினான்கும் வருகின்ற சூத்திரத்துள் காட்டுதும்.

60 .வேந்துவிடு முனைஞர் வேற்றுப்புலக் களவின்
ஆதந்து ஓம்பல் மேவற்று ஆகும்.

இது, வெட்சித்திணையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) வேந்துவிடு முனைஞர் வேற்றுப் புலக்களவின் ஆ தந்து ஓம்பல் மேவற்று ஆகும். வேந்தனால் விடப்பட்ட முனை ஊரகத் துள்ளார் வேற்று நாட்டின்கண் களவினானே ஆவைக்கொண்டு பெயர்ந்து பாதுகாக்கும் மேவலை உடைத்து.

ஓம்புதலாவது, மீளாமல் காத்தல், புறப்பொருட் பாகுபாடாகிய பொருளினும் அறத்தினும் பொருள் தேடுதற்குரிய நால்வகை வருணத்தாரினும் சிறப்புடையோர் அரசராதலானும், மாற்றரசர்பால் திறைகொண்ட பொருள் மிகவும் சிறந்ததாகலானும் அப்பொருள் எய்துங்கால் அவரைப் போரில் வென்று கோடல் வேண்டுதலானும், போர்க்கு முந்துற நிரைகோடல் சிறந்ததாகலானும், இப்பொருள் முன் கூறப்பட்டது.

பன்னிரு படலத்துள் ”தன்னுறு தொழிலே வேந்துறு தொழி லென்று, அன்ன இருவகைத்தே வெட்சி,” என இரண்டு கூறுபடக் கூறினாராயினும், முன்வருகின்ற வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை முதலா யின எடுத்துச் செலவு, எயில்காத்தல், போர்செய்தல் என்பன அரசர் மேல் இயன்று வருதலின் வேந்துறு தொழில் ஒழித்து, தன்னுறு தொழில் எனத் தன் நாட்டும் பிறர் நாட்டும் களவின் ஆன்நிரை கோடலின் இவர் அரசரது ஆணையை நீங்கினாராவர். ஆதலால் அவர் அவ்வாறு கூறல் மிகைபடக் கூறலாம். அதனால், பன்னிரு படலத்துள் வெட்சிப் படலம் தொல்காப்பியர் கூறினா ரென்றால் பொருந்தாது.

“ஒத்த குத்திரம் உரைப்பின் காண்டிகை
மெய்ப்படக் கிளந்த வகைய தாகி
ஈரைங் குற்றமும் உத்தியொடு புணரின்
நூலென மொழிப நுணங்குமொழிப் புலவர்” (தொல். பு.100)

எனவும்,

“சிதைவெனப் படும்அவை வசையற நாடின்
கூறியது கூறல் மாறுகொளக் கூறல்
குன்றக் கூறல் மிகைபடக் கூறல்
பொருளில் கூறல் மயங்கக் கூறல்
கேட்டோர்க் கின்னா யாப்பிற் றாதல்
பழித்த மொழியான் இழுக்கக் கூறல்
தன்னான் ஒருபொருள் கருதிக் கூறல்
என்ன வகையினும் மனங்கோள் இன்மை

அன்ன பிறவும் அவற்றுவிரி வாகும்." (தொல். மரபு.110)

எனவும் கூறிய ஆசிரியர் தாமே மாறுகொளக் கூறல், குன்றக் கூறல், மிகைப்படக் கூறல், பொருளில கூறல், மயங்கக் கூறல், தன்னா னொரு பொருள் கருதிக் கூறல் என்னும் குற்றம் பயப்பக் கூறினா ரென வருமாகலான். (2)

61. படையியங்கு அரவம் பாக்கத்து விரிச்சி
புடைகெடப் போகிய செலவே புடைகெட
ஒற்றின் ஆகிய வேயே வேய்ப்புறம்
முற்றின் ஆகிய புறத்துஇறை முற்றிய
ஊர்கொலை ஆகோள் பூசல் மாற்றே
நோயின்று உய்த்தல் நுவல்வழித் தோற்றம்
தந்துநிறை பாதீடு உண்டாட்டுக் கொடையென
வந்த ஈரேழ் வகையிற்று ஆகும்.

இது, வெட்சித் துறையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) படையியங்கு அரவம் முதலாகக் கொடை ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட பதினான்கு துறையை உடைத்து வெட்சித் திணை.

வெட்சி யென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. படை இயங்கு அரவம் (திரைகோடல் கருதிப்) படையெழும் அரவம்.

உதாரணம்

"நெடிபடு கானத்து நீளவேல் மறவர்
அடிபடுத் தாரதர் செல்வான் - துடிபடுத்து
வெட்சி மலைய விரவார் மணிநிரைக்
கட்சியுள் காரி யொழும்" (புறம். வெட்சி.3)

பாக்கத்து விரிச்சி - (குறித்த பொருளின் பயன் அறிதற்குப்) பாக்கத்துக்கண் நற்சொல் ஆய்தல்.

உதாரணம்

"எழுவணி சீறூர் இருள்மாலை முன்றில்
குழுவினங் கைகூப்பி நிற்பத் - தொழுவில்
குடக்கண்ஆக் கொண்டுவா என்றாள் குனிவில்
தடக்கையாய் வென்றி தரும்." (புறம். வெட்சி4)

புடை கெடப் போகிய செலவு - பக்கம் கெடப் போகிய செலவு.

பக்கங் கெடுதலாவது. மாற்றரசர் பக்கத்தாராகித் தம்மாட்டு ஒற்றொடு நிற்பார் அறியாமல் போதல.˙ பக்கத்திலுள்ளாரைப் பக்கம் என்றார்.

உதாரணம்

“கூற்றினத்து அன்னார் கொடுவில் இடனேந்திப்
பாற்றினம் பின்படர முன்படர்ந்து - ஏற்றினம்
நின்ற நிலைகருதி ஏகினார் நீள்கழைய
குன்றங் கொடுவில் அவர்.” (புறப் வெட்சி.5)

புடை கெட ஒற்றின் ஆகிய வேயே மாற்றரசர் பக்கத்துள்ளார் அறியாதவகை ஒற்றரால் ஆகிய ஒற்றுதலும்.

ஒற்று என்பது எவ்விடத்தும் வேண்டுமாயினும், ஆதிவிளக்காக இவ்வோத்தின் முதற்கண் வைத்தாரென்று கொள்ளலாம்.

“நிலையும் நிரையும் நிரைப்புறத்து நின்ற
சிலையுஞ் செருமுனையுள் வைகி -இலைபுனைந்த
கள்ளவிழ் கண்ணிக் கழல்வெய்யோய் சென்றறிந்து
நள்ளிருட்கண் வந்தார் நமர்.” (புறப். வெட்சி. 6)

வேல் புறம் முற்றின் ஆகிய புறத்து இறை - (அவ்வாறு) வேய்க்கப்பட்ட இடத்தின் புறத்தினைச் சூழ்தலான ஆகிய புறத்திருக்கை.

‘வேய்’ என்பது ஆகுபெயராய் அவ்விடத்தின்மேல் நின்றது.

உதாரணம்

“உய்ந்தொழிவார் சங்கில்லை ஊழிக்கண் தீயேபோல்
முந்தவருள் ஏற்றார் முரண்முருங்கத் - தந்தமின்
ஒற்றினான் ஒற்றி உரவோர் குறும்பினைச்
சுற்றினார் போகாமற் குழ்ந்து.” (புறப். வெட்சி7)

முற்றிய ஊர்கொலை - (அவ்வாறு) சூழப்பட்ட ஊரை அழித்தல்.

உதாரணம்

“இகலே துணையா னிதவழச் சீறிப்
புகலே அந்தென்னார் புக்குப் - பகலே
தொலைவில்லார் வீழத் தொடுகழல் ஆர்ப்பக்
கொலைவில்லார் கொண்டார் குறும்பு.” (புறப். வெட்சி8)

ஆகோள் - (ஆண்டுளதாகிய) நிரையைக் கோடல்.

“கொடுவரி கூடிக் குழூஉக்கொண் டனைத்தால்
நெடுவரை நீள்வேய் தாலும் - நடுவூர்க்
கணதிரை கைக்கொண்டு கையகலார் நின்ற
திணதிரை வேலார் நிலை” (புறப் வெட்சி)

பூசல் மாற்று - (அவ்வாறு கொண்ட நிரையை மீட்டற்கு பொரும் பூசல் மாற்றிப் பெயர்தல்.

உதாரணம்

“சூழ்ந்த நிரைபெயரச் சுற்றித் தலைத்கொண்டார்
வீழ்ந்தனர் வீழ்ந்தார் விடக்குணிய - தாழ்ந்த
குலவுக் கொடுஞ்சிலைக்கைக் கூற்றனையார் எய்த
புலவுக் கணைவழிபோய்ப் புள்.” (புறப் வெட்சி)

நோய் இன்று உய்த்தல் - (அவ்வாறு கொண்ட நிரையை) வருத்தாமல் உய்த்தல்.

உதாரணம்

செருப்பிடைச் சிறுபரல் அன்னன் கணைக்கால்
அவ்வயிற்று அகன்ற மார்பிற் பைங்கண்
குச்சின திரைத்தளை குரூஉமயிர் மோவாய்ச்
செயிறந்து தாழ்தருங் கவுளன் வில்லோ
டியார்கொலோ அளியன் தானே தேரின்
ஊர்பெரிது இகந்தன்றும் இலனே அரணெனக்
காடுகைக் கொண்டன்றும் இலனே காலைப்
புல்லார் இனநிரை செல்புற நோக்கிக்
கையிற் சுட்டிப் பையென எண்ணிச்
சிலையின் மாற்றி யோனே அவைதாம்
மிகப்பல வாயினும் என்னாம் எனைத்தும்
வெண்கோள் தோன்றாக் குழிசியொடு
நாளுறை மத்தொலி கேளா தோனே.” (புறம்: 257)

நுவல்வழித் தோற்றம் - தமர் கவன்று (சொல்லிய) வழித் தோன்றுதல்.

உதாரணம்

“நறவுந் தொடுமின் விடையும் வீழ்மின்
பாசுவல் இட்ட புன்கால் பந்தர்ப்
புனல்தரும் இளமணல் நிறையப் பெய்ம்மின்
ஒன்னார் முன்னிலை முருக்கிப் பின்நின்று
நிறையொடு வரூஉம் என்னைக்

குழையோர் தன்னினும் பெருஞ்சா யலரே.” (புறம் 262)

தந்த நிறை - (கொள்ளப்பட்ட நிரையைத்) தம்ஊரசுத்துக் கொணர்ந்து நிறுத்தல்.

உதாரணம்

**“தண்டா விருப்பினள் தன்னை தலைமலைந்த
வண்டார் கமழ்கண்ணி வாழ்கென்று - கண்டாள்
அணிநிரை வாள்முறுவல் அம்மா எயிற்றி
மணிநிரை மல்கிய மன்று.”** (புறப் வெட்சி-13)

பாதீடு - (அந் நிரையைக்) கூறிடுதல்.

உதாரணம்

**“ஒள்வாள் மலைந்தார்க்கும் ஒற்றாய்ந் துரைத்தாக்கும்
புள்வாய்ப்பச் சொன்ன புலவர்க்கும் - விள்வாரை
மாறட்ட வென்றி மறவர்தஞ் சீறூரில்
கூறிட்டார் கொண்ட நிரை.”** (புறப் வெட்சி14)

உண்ட ஆட்டு - (நிரைபகுத்த மறவர்) களிப்பினால் அயரும் விளையாட்டு.

**“இளிகொண்ட தீஞ்சொல் இளமா
எயிற்றி களிகொண்ட நோக்கம் கவற்றத் - தெளிகொண்ட
வெங்கண் மலிய விளிவதுகொல் வேற்றார்மேல்
செங்கண் மறவர் சினம்.”** (புறப். வெட்சி15)

கொடை - (பகுத்த நிரையை வேண்டி இரப்பார்க்குக்) கொடுத்தல்.

உதாரணம்

**“இளமா எயிற்றி இவைகாண் நின்ஐயர்
தலைநாளை வேட்டகத்துத் தந்தநல்
ஆநிரைகள் கொல்லன் தடியன் கொளைபுணர்சீர் வல்ல
நல்லியாழ்ப் பாணர்தம் மூன்றில் திறைந்தன**

**முருந்தேர் இளநகை காணாய்நின் ஐயர்
காந்தை அலறக் கவர்ந்த நிரைகள்
கள்விலை யாட்டிதல் வேய்திரி கானவன்
புள்வாய்ப்பச் சொல்கணி முன்றில் நிறைந்தன**

**கயமலர் உண்கணாய் காணாய்நின் ஐயர்
அயலூர் அலற எறிந்தநல் ஆக்கள்**

நயனின் மொழியர் நரைமுதிர் தாடி
எயினர் எயிற்றியர் முன்றில் நிறைந்தன". - (சிலப். வேட்டுவவரி)

62. மறங்கடைக் கூட்டிய குடிநிலை சிறந்த
கொற்றவை நிலையும் அத்திணைப் புறனே.

இதுவும் அது.

(இ-ள்) மறம் கடை கூட்டிய குடி நிலை -மறத்தொழில் முடித் தலையுடைய குடியினது நிலைமையைக் கூறலும், சிறந்த கொற்றவை நிலையும் சிறந்த கொற்றவையது நிலைமையைக் கூறலும், அ திணை புறன் - குறிஞ்சித் திணைப் புறனாகிய வெட்சித் திணையாம்.

குடிநிலை என்றதனால் மைந்தர்க்கும் மகளிர்க்கும் பொது வாதல்.

உதாரணம்

"யானை தாக்கினும் அரவுமேற் செலினும்
நீலநிற விசும்பின் வல்லேறு சிலைப்பினும்
குலமகள் மாறா மறம்பூண் வாழ்க்கை
வலிக்கூட் டுணவின் வாட்குடிப் பிறந்த
புலிப்போத் தன்ன புல்லணற் காளை
செந்நா யன்ன கருவிற் சுற்றமொடு
கேளா மன்னர் கடிபுலம் புக்கு
நாளா தந்து நறவுநொடை தொலைச்சி
இல்லக் கள்ளின் தோப்பி பருகி
மல்லல் மன்றத்து மதவிடை கெண்டி
மடிவாய்த் தண்ணுமை நடுவட் சிலைப்பச்
சிலைநவி லெறுழ்த்தோள் ஓச்சி வலன்வளையூப்
பகன்மகிழ் தூங்கும் தூங்கா இருக்கை." (பெரும்பாண்.134-146)

"முளிதலை களித்தவர் உள்ளுங் காதலில்
தனக்குமுகந் தேந்திய பசும்பொன் மண்டை
இவற்கீ கென்னு மதுவுமன் றிசினே
கேட்டியோ வாழி பாண பாசறைப்
பூக்கோள் இன்றென் றறையும்
மடிவாய்த் தண்ணுமை இழிசினன் குரலே" (புறம்.269)

"கெடுக சிந்தை கடிதிவள் துணிவே
மூதில் மகளிர் ஆதல் தகுமே
மேனாள் உற்ற செருவிற்கு இவள்தன்ஐ
யானை எறிந்து களத்தொழித் தனனே:
நெருநல் உற்ற செருவிற்கு இவள்கொழுநன்
பெருதிரை விலங்கி ஆண்டுப்பட் டனனே;

இன்றும்.
செருப்பறை கேட்டு விருப்புற்று மயங்கி
வேல்கைக் கொடுத்து வெளிதுவிரித்து உடீஇப்
பாறுமயிர்க் குடுமி எண்ணெய் நீவி
ஒருமகன் அல்லது இல்லோள்
செருமுகம் நோக்கிச் செல்கென விடுமே.'' (புறம்: 279)

இவற்றுள் ஆண்பால் பற்றி வந்ததனை இல்லாண்முல்லை யெனவும், பெண்பால் பற்றி வந்ததனை மூதின்முல்லை யெனவும் கூறுப.

'கொற்றவை நிலை' என்றதனானே, குறிஞ்சித் திணைக்கு முருகவேளே யன்றிக் கொற்றவையும் தெய்வம் என்பது பெற்றாம்.

உதாரணம்

"ஆளி மணிக்கொடிப் பைங்கிளிப் பாய்கலைக்
கூளி வலிபடைக் கொற்றவை - மீளி
அரண்முருங்க ஆகோள் கருதின் அடையார்
முரணமுருங்கத் தான்முந் துறும்." (புறப். வெட்சி. 20)

63. வெறியறி சிறப்பின் வெவ்வாய் வேலன்
வெறியாட்டு அயர்ந்த காந்தளும் உறுபகை
வேந்திடை தெரிதல் வேண்டி ஏந்துபுகழ்ப்
போந்தை வேம்பே ஆரென வரூஉம்
மாபெருந் தானையர் மலைந்த பூவும்
வாடா வள்ளி வயவர் ஏத்திய
ஓடாக் கழல்நிலை உளப்பட ஓடா
உடல்வேந்து அடுக்கிய உன்ன நிலையும்
மாயோன் மேய மன்பெருஞ் சிறப்பின்
தாவா விழுப்புகழ்ப் பூவை நிலையும்
ஆரமா ஓட்டலும் ஆபெயர்த்துத் தருதலும்
சீர்சால் வேந்தன் சிறப்பெடுத்து உரைத்தலும்
தலைத்தாள் நெடுமொழி தன்னொடு புணர்த்தலும்
மனைக்குரி மரபினது கரந்தை அன்றியும்
வருதார் தாங்கல் வாள்வாய்த்துக் கவிழ்தலென்று
இருவகைப் பட்ட பிள்ளை நிலையும்
வாள்மலைந்து எழுந்தோனை மகிழ்ந்துபறை தூங்க
நாடவற்கு அருளிய பிள்ளை யாட்டும்
காட்சி கல்கோள் நீர்ப்படை நடுதல்
சீர்த்தகு மரபில் கல்லொடு புணரச்
சொல்லப் பட்ட எழுமூன்று துறைத்தே.

வேலன் முதலாக வெட்சித் திணைக்குரிய துறை கூறினார்; இனி அதற்கு மாறாகிய கரந்தைத் திணையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று அதுவும் ஆதிரை மீட்டல் காரணமாக அந்நிலத்தின்கண் நிகழ்வதாகலின் வெட்சிப் பாற்பட்டுக் குறிஞ்சிக்குப் புறனாயிற்று.

(இ-ள்.) வெறியாட்டயா்ந்த காந்தளும் என்பது முதலாகத் தலைத்தாள் நெடுமொழி தன்னொடு புணர்த்தலும் என்பது ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட பதின்மூன்று துறையும் காட்சி முதலாக வாழ்த்தல் ஈறாகக் கல்லொடு புணர்த்துக் கூறும் துறையொடுங்கூடச் சொல்லப்பட்ட இருபத்தொரு துறைத்து.

வெறி அறி சிறப்பின் வெவ்வாய் வேலன் வெறியாட்டு அயர்ந்த காந்தளும் - வெறி ஆடுதலை அறியும் சிறப்பினையுடைய வெவ்விய வாயினையுடைய வேலன் வெறியாடிய காந்தளும்.

காந்தளென்பதனை மடலேறுதற்குப் பெயராகக் கூறுவா குளராகலின், வெறியாட்டு அயர்ந்த காந்த ளென்றார், அன்றியும், காந்தன் என்பது மடலேறுதலான் அத்துணை ஆற்றாளாகிய பெண் பால்மாட்டு நிகழும் வெறி 'காந்தள்' எனவும் பெயராம், இதனானே காமவேட்கையின் ஆற்றாளாகிய பெண்பாற் பக்கமாகிய வெறியும் அர் நிலத்துள்ளார் வென்றி வேண்டி ஆடும் வெறியும் கொள்ளப் படும் இவ்வெறி இந்நிலத்திற்குச் சிறந்தமை அறிக இது வெட்சிப் பின்னர் வைத்தார் பெரும்பான்மையும் குறிஞ்சி பற்றி நிகழுமாகலின்

உதாரணம்

"வெய்ய நெடிதுயிரா வெற்பன் அளிநினையா
ஐய நனிநீங்க ஆடினாள் - மையல்
அயன்மனைப் பெண்டிரோடு அன்னைசொல் அஞ்சி
வியன்மனையுள் ஆடும் வெறி." (வெண்பா, இருபாற்பெருந்திணை10)

இது காமவேட்கை தோற்றாமல் தலைமகள் தானே முருகு மேல் நிறீஇ ஆடியது. வென்றி வேண்டியாடுதற்குச் செய்யுள் சில பதிகாரத்து வேட்டுவ வரியுட் கண்டு கொள்க இனி வேலன்தானே அடியதற்குச் செய்யுள் வந்தவழிக் காணலாம்.

உறு பகை வேந்து இடை தெரிதல் வேண்டி ஏந்துபுகழ் போந்தை வேம்பு ஆர் என வரும் மாபெருந் தானையர் மலைந்த பூவும் மிக்கயகை வேந்தன் வேறுபாடு தெரிதல் வேண்டி உயர்ந்த புகழையுடைய போத்தை யெளவும் வேம்பெனவும் ஆரெனவும் தமிழ்நாட்டு நிலவேந்தர் சூடிய பூவும்.

உதாரணம்

"குடையலர் காந்தட்டன் கொல்லிச் சுனைவாய்த்
தொடையவிழ் தணகுவளை சூடான் - புடைதிகழுந்
தோதிரப் பொங்குந் திருந்துவேல் வானவன்
போரெதிரிற் போந்தையாம் பூ." (புறப். பொது.1)

இது சேரன் பூ.

"தொடியணிதோள் ஆடவர் தும்பை புனையக்
கொடியணிதேர் கூட்டணங்கும் போழ்தின் - முடியணியும்
காத்தல்சால் செங்கோல் கடுமான் நெடுவழுதி
ஏத்தல்சால் வேம்பின் இணர்." (புறப். பொது.2)

இது பாண்டியன் பூ.

"கொல்களிறு ஊர்வர் கொலைமலி வாள்மறவர்
வெல்கழல் வீக்குவர் வேலிளையர் - மல்குங்
கலங்கல் ஒலிபுனல் காவிரி நாடன்
அலங்கல் அமரழுவத் தார்." (புறப். பொது9)

இது சோழன் பூ.

நிரைகோள் கேட்டவழி நெடுநில வேந்தரும் கதுமென எழுவராதலின், நிரை மீட்டலின்கண் பூப் புகழப்பட்டது.

வாடா வள்ளி வாடுதல் இல்லாத வள்ளி.

'வள்ளி' என்பது ஒரு கூத்து; அ∴து அந்நிலத்தின் நிகழ்தலின் 'வாடா வள்ளி' என்றார், உதாரணம் வந்த வழிக் காணலாம்.

வயவர் ஏத்திய ஓடா கழல் நிலை - வீரராற் புகழப்பட்ட கெடாத கழல் நிலை.

உதாரணம்

"வாள்அமரின் முன்விலக்கி வான்படர்வார் யார்கொலோ
கேளலார் நீக்கிய கிண்கிணிக்கால் - காளை
கலங்கழல் வாயில் கடுத்தீற்றி அற்றால்
பொலங்கழல் கான்மேல் புனைவு." (புறப். பொது.7)

ஓடா உடல் வேந்து அடுக்கிய உன்ன நிலையும் -ஓடாத வெருண்ட வேந்தரைச் சார்த்திய உன்ன நிலையும்.

'உன்னம்' என்பது மரம் அது தன் நாட்டகத்துக் கேடுவருங்கால் உலறியும், வாராத காலம் குழைத்து நிற்கும்

உதாரணம்

"தன்னருந் தானைத் தொடுகழலான் துப்பெதிர்ந்து
முன்னர் வணங்கார் முரண்முருங்க - மன்னரும்

ஈடெலாந் தாங்கி இகலவித்தார் நீயுதின்
கோடெலாம் உன்னங் குழை.” (புறப் பொது.4)

பிறவும் நிமித்தமாகி வருவன வெல்லாவற்றிற்கும் இதுவே துறையாகக் கொள்ளலாம்.

மாயோன் மன் பெருஞ் சிறப்பின் தாவா விழு புகழ் பூவை நிலையும் மாயோனைப் பொருந்திய நிலைபெற்ற பெருஞ்சிறப் பினையுடைய கெடாத விழுப்புகழைப் பொருந்திய பூவை நிலையைக் கூறுதலும்.

பூவை மலர்ச்சியைக் கண்டு மாயோன் நிறத்தை ஒத்ததெனப் புகழ்தல், நாடெல்லை காடாதலின், அக்காட்டிடைச் செல்வோர் அப்பூவையைக் கண்டு கூறுதல், உள்ளம் கண்டு கூறினார் போல இதுவும் ஒரு வழக்கு.

உதாரணம்

“பூவை விரியும் புதுமலரில் பூங்கழலோய்
யாவை விழுமிய யாமுணரேம் - மேவார்
மறத்தொடு மல்லர் மறங்கடந்த காளை
நிறத்தொடு நேர்தருத லரன்.” (புறப். பாடாண்.4)

இ.்.து உரையன்றென்பார், மாயோன் முதலாகிய தேவர்களோடு உவமித்தலே பூவைநிலை யென்ப.

உதாரணம்

“இந்திரன் என்னின் இரண்டேகண் ஏறூர்ந்த
அந்தரத்தான் என்னின் பிறைஇல்லை - அந்தரத்தின்
கோழியான் என்னின் முகன்ஒன்றே கோதையை
ஆழியான என்றுணரற் பாற்று.” (முத்தொள்ளாயிரம்)

வேறு கடவுளரை நோக்கி உவமித்து வருபவையெல்லாம் பூவை நிலையாகக் கொள்ளலாம்.

“ஏற்றூர்தி யானும் இகல்வெம்போர் வானவனும்
ஆற்றலும் ஆள்வினையும் ஒத்தொன்றின் ஒவ்வாரே
கூற்றக் கணிச்சியான் கண்மூன்று இரண்டேயாம்
ஆற்றல்சால் வானவன் கண்”. (முத்தொள்ளாயிரம்)

என முத்தொள்ளாயிரத்து வந்தவாறு காண்க பிறவும் அன்ன பூவை நிலையும் அத்நிலத்தின் தெய்வமாகிய கருப்பொருளாதலின், அதன்மேல் வந்தது.

ஆ அமர் ஓட்டலும் - அரிய அமரைப் போக்குதலும்.

உதாரணம்

**“புலிக்கணமுஞ் சீயமும் போர்க்களிறும் போல்வார்
வலிச்சினமும் மானமுத் தேகம் - ஒலிக்கும்
அருமுனை வெஞ்சரத் தான்பூசற் கோடிச்
செருமலைந்தார் சீற்றஞ் சிறந்து”.** (புறப். கரந்தை. 4)

ஆபெயர்த்துத் தருதல் - திரை மீட்டல்.

உதாரணம்

**“அழுங்கல்நீர் வையகத்து ஆருயிரைக் கூற்றம்
விழுங்கியபின் வீடுகொண்டு அற்றால் - செழுங்குடிகள்
தாரரர் கரந்தை தலைமலைந்து தாங்கொண்டார்
நேரார்கைக் கொண்ட நிரை.”** (புறப். கரந்தை.1)

எனவும்,

**“ஏறுடைப் பெருநிரை பெயர்தரப் பெயராது
இலைபுதை பெருங்காட்டுத் தலைகரந் திருந்த
வல்வில் மறவர் ஒடுக்கங் காணாய்
செல்லல் செல்லல் சிறக்கநின் உள்ளம்
முருகுமெய்ப் பட்ட புலைத்தி போலத்
தாவுபு தெறிக்கு மான்மேற்
புடையிலங்கு ஒள்வாள் புனைகழ லோயே.”** (புறம்.259)

எனவும், வரும்.

சீர்சால் வேந்தன் சிறப்பு எடுத்து உரைத்தலும் - சீர்மை பொருந்திய வேந்தனது மிகுதியை எடுத்துக் கூறலும்.

உதாரணம்

**“அங்கையுள் நெல்லி அதன்பயம் ஆதலால்
கொங்கலர் தாரான் குடைநிழற்கீழ்த் தங்கிச்
செயிர்வழங்கும் வாளமருள் சென்றடையார் வேல்வாய்
உயிர்வழங்கும் வாழ்க்கை உறும்.”** (புறப் கரந்தை13)

இது மற்றுள்ள திணைக்கும் பொது.

தலைத்தாள் நெடுமொழி தன்னொடு புணர்த்தலும் - தன் மாட்டுள்ள போர்வலி முயற்சியினாலே கொடுஞ்சொற்களைத் தன்னொடு புணர்த்திக் கூறுதலும்.

உதாரணம்

“ஆளமா வெள்ளம் பெருகின் அதுவிலக்கி
வாளோடு வைகுவேம் யாமாக - நாளுங்
கழிமகிழ் வென்றிக் கழல்வெய்யோய் ஈயப்
பிழிமது உண்பார் பிறர்.” (புறப். கரந்தை.11)

இது மற்றுள்ள திணைக்கும் பொது.

வரு தார்தாங்கல் வாள் வாய்ந்து கவிழ்தல் என்று இருவகைப் பட்ட பின்னை நிலையும் மேல் வருகின்ற கொடிப்படையைத் தாங்கலும் வாள் வாய்த்தலாற் படுதலும் என இரண்டு வகைப்பட்ட பிள்ளை நிலையும்.

உதாரணம்

“பிள்ளை கடுப்பப் பிணம்பிறங்க வாள்ளறிந்து
கொள்ளைகொள் ஆய்ந் தலைக்கொண்டார் - எள்ளிப்
பொருதழிந்து மீளவும் பூங்கழலான் மீளான்
ஒருதனியே நின்றான் உளன்” (புறப். கரந்தை.7)

இது வருதார் தாங்கல்.

“உரைப்பின் அதுவியப்போ ஒன்னார்கைக் கொண்ட
திரைப்பின் நெடுந்தகை சென்றான் - புரைப்பின்
றுளப்பட்ட வாயெல்லாம் ஒள்வாள் கொளவே
களப்பட்டான் சென்றார் கரந்து.” (புறப். கரந்தை.6)

இது வாள் வாய்த்துக் கவிழ்தல்.

வாள் மலைந்து எழுந்தோனை மகிழ்ந்து பறை தூங்க நாடு அவர்க்கு அருளிய பிள்ளையாட்டும் வாளான் மாறுபட்டு எழுந் தவனை மகிழ்ந்து பறை ஒலிப்ப அவற்குத் துறக்கமாகிய நாட்டை அளித்த பிள்ளையாட்டும்.

உதாரணம்

“மாட்டிய பிள்ளை மறவர் நிறந்திறந்து
கூட்டிய எ.்.கங் குடர்மாலை - சூட்டியபின்
மாறுஇரியச் சீறி நுடங்குவான் கைக்கொண்ட
வேல்திரிய விம்முந் துடி” (புறப். கரந்தை.9)

காட்சி - (போர்க்களத்துப் பட்ட வீரரைக் கல் நிறுத்தற் பொருட்டுக் கற்) காண்டல்.

உதாரணம்

"மிகையணங்கு மெய்ந்நிறீஇ மீளி மறவர்
புகையணங்கப் பூமாரி சிந்திப் - பகையணங்கும்
வீளைக் கடுங்கணையால் வேறாகி விண்படர்ந்த
காளைக்குக் கண்டமைத்தார் கல்." (புறப் பொது.8)

கல்கோள் -(அவ்வாறு காணப்பட) கல்லைக் கைக்கோடல்.

உதாரணம்

"பூவொடு நீர்தூவிப் பொங்க விரைபுகைத்து
நாவுடை நன்மணி நன்கியம்ப - மேவார்
அழன்மறம் காற்றி அவிந்தாற்கென் றேத்திக்
கழன்மறவர் கைக்கொண்டார் கல்." (புறப் பொது9)

நீர்ப்படை - (அக் கல்லை) நீர்ப்படுத்தல்.

உதாரணம்

"காடு காற்றக கதிரோன் சினஞ்சொரியக்
கூடிய வெம்மை குளிர்கொள்ளப் - பாடி
நயத்தக மண்ணி நறுவிரைகொண் டாட்டிக்
கயத்தகத்து உய்த்திட்டார் கல்." (புறப். பொது.10)

நடுதல் -(அக்கல்லை) நடுதல்.

உதாரணம்

"மாலை துயல மணியெறிந்து மட்டுகுத்துப்
பீலி அணிந்து பெயர்பொறித்து - வேலமருள்
ஆண்டக நின்ற அமாவெய்யோற்கு இ.:.தென்று
காண்டக நாட்டினார் கல்." (புறப், பொது12)

சீர் தகு மரபின் பெரும்படை - மிகவுந் தக்க மரபினையுடைய பெரும்படையினும்.

அ.:.தாவது, நாட்டிய கல்லிற்குச் கோட்டஞ் செய்தல் அ.:.து இற்கொண்டு புகு புகுதலென உரைத்த துறை (கோட்டம் -கோயில் படை படைத்தல்)

உதாரணம்

"வாட்புகா ஊட்டி வடிமணி நின்றியம்பக
கோட்புலி அன்ன குரிசில் கல் ஆட்கடிந்து

விற்கொண்ட வென்றி வியன்மறவர் எல்லாரும்
இற்கொண்டு புக்கார் இயைந்து.”

வாழ்ந்து - (அக் கல்லைப்) பழிச்சுதல்.

உதாரணம்

“அடும்புகழ் பாடி அழுதழுது ஆற்றாது
இடும்பையுள் வைகி இருந்த கடும்பொடு
கைவண் குரிசில்கல் கைதொழுது செல்பாண
தெய்வமாய நின்றான் திசைக்கு.” (புறப். பொது.13)

இவை யெல்லாம் கரந்தைக்கு உரித்தாக ஓதப்பட்டனவேனும். “ஒருபாற் கிளவி ஏனைப்பாற் கண்ணும், வருவகை தானே வழக்கென மொழிய (பொருளியல்-28) என்றதனாள், மறத்துறை ஏழிற்கும் கொள்ளப்படும் ஈண்டு ஓதப்பட்ட இருபத்தொரு துறையினும் நிரை மீட்டற் பொருண்மைத்தாகிக் கரந்தையென ஓதப்பட்டன ஏழாயின காந்தையாயினவாறு என்னையெனின் வெறியாட்டும் வள்ளிக்கூத் தும் மலைசார்ந்த இடத்து வழங்குதலின், வந்த நிலத்திற்கு உரிய பொருளாகி வந்தன பூவை நிலையும் அந்நிலத்தைச் சார்ந்து வருவ தொரு தெய்வ மாதலின், அந்நிலத்தில் கருப்பொருளாகி வந்தது. கற்கோள் நிலையாறும் உன்ன நிலையும் முடியுடைய வேந்தர் சூடும். பூவும் கழன் நிலையும் ஏனையவற்றிற்கும் பொதுவாகலான்; எடுத்துக் கொண்ட கண்ணே கூறுதல் இலக்கணமாதலின் ஈண்டு ஓதப்பட்ட தௌ உணர்க பன்னிருபடலத்துள் கரந்தைக்கண் புண்ணோடு வருதல் முதலாக வேறுபடச் சிவதுறை கூறினாராகலின், புண்படுதல் மாற்றோர் செய்த மறத்துறையாகளின் அஃது இவர்க்கு மாறாகத் கூறலும் மயங்கக் கூறலுமாம் ஏனையவும் இவ்வாறு மயங்கக்கூறலும் குன்றக்கூறலும் மிகைபடக் கூறலும் ஆயவாறு எடுத்துக் காட்டின் பெருருமாதலான், உய்த்துணர்ந்து கண்டு கொள்க இத்துணையும் கூறப்பட்டது வெட்சித்திணை.

64. வஞ்சி தானே முல்யைது புறனே
எஞ்சா மண்நசை வேந்தனை வேந்தன்
அஞ்சுதகத் தலைச்சென்று அடல்குறித் தன்றே.

இது, வஞ்சித்திணை யாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) வஞ்சி முல்லையது புறன் வஞ்சியாகிய புறத்திணை முல்லையாகிய அகத்திணைக்குப் புறனாம். எஞ்சா மண் நசை வேத்தனை வேந்தன் அஞ்சுதகத் தலைச்சென்று அடல் குறித்தன்று அஃது ஒழியாத மண்ணை நச்சுதலையுடைய வேந்தனை மற்றொரு வேந்தன் அஞ்சுதகத் தலைச்சென்று அடல் குறித்தது.

ஒழியாத மண்ணை நச்சுதலாவது, வேண்டிய அரசர்க்குக் கொடாமை ‘‘அகத்திணை மருங்கின் அரில்தப உணர்ந்தோர். புறத்திணை இலக்கணம் திறப்படக் கிளப்பின்” (புறத்) என்பதனைக் கொணர்ந்து உரைத்துக் கொள்க இவ்வுரை இனி வருகின்ற திணைக் கும் ஒக்கும். அதற்கு இது புறனாகியவாறு என்னையெனின்,” மாயோன் மேய காடுறை யுலகமும்” (அகத்ளு) கார்காலமும் முல்லைக்கு முதற்பொருளாதலானும், பகைவயிற் சேறலாகிய வஞ்சிக்கு நிழலும்

நீருமுள்ள காலம் வேண்டுதலானும், பருமரக் காடாகிய மலைசார்ந்த இடம் ஆகாமையானும் அதற்கு இது சிறந்ததென்க. அன்னவுனைவுகள் முல்லைப்பாட்டினுள்,

"கான்யாறு தழீஇய அகல்நெடும் புறவில்
சேண்நாறு பிடவமொடு பைம்புதல் எருக்கி
வேட்டுப்புழை அருப்பம் மாட்டிக் காட்ட
இடுமுட் புரிசை ஏமுற வளைஇப்
படுநீர்ப் புணரியிற் பரந்த பாடி." (முல்லை 24.28)

என்பதனாலும் அறியலாம்.

66. இயங்குபடை அரவம் எரிபரந்து எடுத்தல்
வயங்கல் எய்திய பெருமை யானும்
கொடுத்தல் எய்திய கொடைமை யானும்
அடுத்தூர்ந்து அட்ட கொற்றத் தானும்
மாராயம் பெற்ற நெடுமொழி யானும்
பொருள்இன்று உய்த்த பேராண் பக்கமும்
வருவிசைப் புனலைக் கற்சிறை போல
ஒருவன் தாங்கிய பெருமை யானும்
பிண்ட மேய பெருஞ்சோற்று நிலையும்
வென்றோர் விளக்கமும் தோற்றோர் தேய்வும்
குன்றாச் சிறப்பிற் கொற்ற வள்ளையும்
அழிபடை தட்டோர் தழிஞ்சியொடு தொகைஇக்
கழிபெருஞ் சிறப்பின் துறைபதின் மூன்றே.

இது வஞ்சித்திணை யாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) இயங்குபடை அரவம் முதலாகத் தழிஞ்சியொடு கூடச் சொல்லப்பட்ட பதின்மூன்றும் வஞ்சித்துறையாம் என்றவாறு.

'பெருமை யானும்' என்பது முதலாக வந்த 'ஆன்' எல்லாம் இடைச் சொல்லாகி வந்தன. இயங்குபடை அரவம் எரிபரந்தெடுத்தல் என்பதன்கண் உம்மை தொக்கு நின்றது.

படை இயங்கு அரவம் - படையெழும் அரவம்

உதாரணம்

"சிறப்புடை மரபின் பொருளு மின்பமும்
அறத்து வழிப்படூஉம் தோற்றம் போல
இருகுடை பின்பட ஓங்கிய ஒருகுடை
உருகெழு மதியின் நிவந்துசேண் விளங்க
நல்லிசை வேட்டம் வேண்டி வெல்போர்ப்
பாசறை யல்லது நீஒல் லாயே

நுதிமுக மழுங்க மண்டி ஒன்னார்
கடிமதில் பாயுநின் களிறடங் கலவே
போரெனிற் புகலும் புனைகழல் மறவர்
காடிடைக் கிடந்த நாடுநனி சேய
செல்வேம் அல்லேம் என்னார் கல்லென்
விழவுடை யாங்கண் வேற்றுப்புலத் திறுத்துக்
குணகடல் பின்னது ஆகக் குடகடல்
வெண்தலைப் புணரிநின் மான்குளம்பு அலைப்ப
வலமுறை வருவதும் உண்டென்று அமைந்து
நெஞ்சநடுங்கு அவலம் பாயத்
துஞ்சாக் கண்ண வடபுலத் தரசே." (புறம்..31)

எரிபரந் தெடுத்தல் - (பகைவரது நாடு) எரி பரந்து கிளர்தல்.

உதாரணம்

"வினைமாட்சிய விரைபுரவியொடு
மழையுருபின தோல்பரப்பி
முனைமுருங்கத் தலைச்சென்றவர்
விளை கவர்பூட்டி
மனைவிறகாக கடிதுறைநீர்க் களிறு படீஇ
எல்லுப்பட விட்ட சுடுதீ விளக்கம்
செல்சுடர் ஞாயிற்றுச் செக்கரின் தோன்றப்
புலங்கெட இறுக்கும் வரம்பில் தானைத்
துணைவேண்டாச் செருவென்றிப்
புலவுவாட் புலர்சாத்தின்
முருகற் சீற்றத் துருகெழு குருசில்
மயங்கு வள்ளை மலர்ஆம்பல்
பனிப்பகன்றைக் கனிப்பாகல்
கரும்பல்லது காடறியாப்
பெருந்தண்பணை பாழாக
மை நன்னாடு ஒள்ளெரி ஊட்டினை
நாம நல்லமர் செய்ய
ஓராங்கு மலைந்தன பெருமநின் களிறே" (புறம்:16)

வயங்கல் எய்திய பெருமையும் விளக்கம் எய்திய பெருமையும்.

உதாரணம்

"இருங்கண் யானையோடு அருங்கலந் தெறுத்துப்
பணிந்துகுறை மொழிவ தல்லது பகைவர்
வணங்கார் ஆதல் யாவதோ மற்றே
உருமுடன்று சிலைத்தலின் விசும்பதிர்ந் தாங்கு

கண்ணதிர்பு முழங்குங் கடுங்குரல் முரசம்
கால்கிளர்ந் தன்ன ஊர்தி கானமுளை
எதிர்நிகழ்ந் தன்ன சிறையருஞ் சீற்றத்து
நளியிரும் பரப்பின் மாக்கடல் முந்நீர்
நீர்துனைந் தன்ன செலவின்
நிலந்திரைப் பன்ன தானையோய் நினக்கே." (பதிற்றுப்பத்து)

கொடுத்தல் எய்திய கொடைமையும் - கொடுத்தலைப் பொருந்திய கொடைமையும்.

உதாரணம்

"பாணர் தாமரை மலையவும் புலவர்
பூநுதல் யானையொடு புனைதேர் பண்ணவும்
அறளோ மற்றிது விறல்மாண் குடுமி
இன்னா வாகப் பிறர்மண் கொண்டு
இனிய செய்திதின் ஆர்வலர் முகத்தே." (புறம்:12)

அடுத்து ஊர்ந்து அட்ட கொற்றமும் - பகைவர் பலரையும் அடுத்து மேளிட்டுக் கொன்ற கொற்றமும்.

உதாரணம்

"திண்பிணி முரசம் இழுமென முழங்கச்
சென்றமர் கடத்தல் யாவது வந்தோர்
தார்தாங் குதலும் ஆற்றார் வெடிபட்டு
ஓடல் மரீஇய பீடில் மன்னர்
நோய்ப்பால் விளிந்த யாக்கை தழீஇக்
காதல் மறந்தவர் தீதுமருங்கு அறுமார்
அறம்புரி கொள்கை நான்மறை முதல்வர்
திறம்புரி பசும்புல் பரப்பினர் கிடப்பி
மறங்கந் தாக நல்லமர் வீழ்ந்த
நீள்கழல் மறவர் செல்வுழிச் செல்கென
வாள்போழ்ந்து அடக்கலும் உய்ந்தனர் மாதோ
வரிஞிமிறு ஆர்க்கும் வாய்புகு கடாஅத்து
அண்ணல் யானை அடுகளத்து ஒழிய
அருஞ்சமந் ததைய நூறிநீ
பெருந்தகை விழுப்புண் பட்ட மாறே." (புறம்93)

மாராயம் பெற்ற நெடு மொழியும் - மாராயமாகிய உவகை பெற்ற நெடிய மொழியும்.

உதாரணம்

"துடியெறியும் புலைய

எறிகோல்கொள்ளும் இழிசின
கால மாரியின் அன்பு தைப்பினும்
வயற்கெண்டையின் வேல்பிறழினும்
பொலம்புனை ஓடை அண்ணல் யானை
இலங்குவால் மருப்பின் நுதிமடுத்து ஊன்றினும்
ஓடல் செல்லாப் பீடுடை யாளர்
நெடுநீர்ப் பொய்கைப் பிறழிய வாளை
நெல்லுடை நெடுநகர் கூட்டுமுதல் புரளும்
தண்ணடை பெறுதல் யாவது படினே
மாசில் மகளிர் மன்றல் நன்றும்
உயர்நிலை உலகத்து நுகர்ப அதனால்
வம்ப வேந்தன் தானே
இம்பர் நின்றுங் காண்டிரோ வரவே.” (புறம்.287)

பொருள் இன்று உய்த்த பேர் ஆண் பக்கமும் - பகைவரைப் பொருளாக மதியாது செலுத்தின பேர் ஆண் பக்கமும்.

உதாரணம்

“ஆவும் ஆனியல் பார்ப்பன மாக்களும்
பெண்டிரும் பிணியுடை யீரும் பேணித்
தென்புல வாழ்நர்க்கு அருங்கடன் இறுக்கும்
பொன்போற் புதல்வர்ப் பெறாஅ தீரும்
எதும்பு கடிவிடுதல் தும்அரண் சேர்மிஎென
அரத்தாறு துவலும் பூட்கை மறத்தின்
கொல்களிற்று மீமிசைக் கொடிவிசும்பு நிழற்றும்
எங்கோ வாழிய குடுமி தங்கோச்
செந்நீர்ப் பசும்பொன் வயிரியர்க் கீத்த
முந்நீர் விழவின் நெடியோன்
நன்னிப் ப.்றுளி மணலினும் பலவே.” (புறம்.9)

விசைவரு புனலைக் கற்சிறைபோல ஒருவன் தாங்கிய பெருமையும் விசை கொண்டுவரும் புனலைக் கற்சிறை தாங்கினாற்போல ஒருவன் தாங்கிய பெருமையும்.

உதாரணம்

“வீடுணர்ந் தார்க்கும் வியப்பாமால் இந்நின்ற
வாடல் முதியாள் வயிற்றிடம் - கூடார்
பெரும்படை வெள்ளம் நெரிதரவும் பேரா
இரும்புலி சேர்ந்த இடம்.” (புறப் வஞ்சி 19)

எனவும்,

**"வேந்துடைத் தானை முனைகெட நெரிதர
ஏந்துவாள் வலத்தன் ஒருவன் ஆகித்
தன்இறந்து வாராமை விலக்கலின் பெருங்கடற்கு
ஆழி அனையன் மாதோ என்றும்
பாடிச் சென்றோர்க்கு அன்றியும் வாரிப்
புரவிற்கு ஆற்றாச் சீறூர்த்
தொன்மை சுட்டிய வண்மை யோனே."** (புறம்.330)

எனவும் வரும்.

பிண்டம் மேய பெருஞ்சோற்று நிலையும் திரட்சி பொருந்தின பெருஞ்சோற்று நிலையும்.

உதாரணம்

**"இணர்த்தை ஞாழல் கரைகெழு பெருந்துறை
மணிக்கலத்து அன்ன மாயிதழ் நெய்தற்
பாசடைப் பனிக்கழி துழைஇப் புன்னை
வாலிணர்ப் படுசினைக் குருகிறை கொள்ளு
அல்குறு கானல் ஓங்குமணல் அடைகரை
தாழடம்பு மலைந்த புணரிவளை ஞால
இலங்குநீர் முத்தமொடு வார்துகில் எடுக்கும்
தண்கடற் படப்பை மென்பா லனவும்
காந்தளங் கண்ணிக் கொலைவில் வேட்டுவர்
செங்கோட்டு ஆமான் ஊனொடு காட்ட
மதனுடை வேழத்து வெண் கோடு கொண்டு
பொன்னுடை நியமத்துப் பிழிநொடை கொடுக்கும்
குன்றுதலை மணந்த புன்புல வைப்பும்
கால மன்றியுங் கரும்பறுத்து ஒழியாது
அரிகால் அவித்துப் பலபூ விழவில்
தேம்பாய் மருதம் முதல்படக் கொன்று
வெண்டலைச் செம்புனல் பரந்துவாய் மிகுக்கும்
பலசூழ் பதப்பர் பரிய வெள்ளத்துச்
சிறைகொள் பூசலிற் புகன்ற வாயம்
முழவிமிழ் மூதூர் விழவுக்காணூஉப் பெயருஞ்
செழும்பல் வைப்பிற் பழனப் பாலும்
ஏனல் உழவர் வரகுமீது இட்ட
கான்மிகு குளவிய வன்புசேர் இருக்கை
மென்தினை நுவணை முறைமுறை பகுக்கும்
புன்புலந் தழீஇய புறவணி வைப்பும்
பல்பூஞ் செம்மற் காடுபயம் மாறி
அரக்கத்து அன்ன நுண்மணற் கோடுகொண்டு
ஒண்ணுதல் மகளிர் கழலொடு மறுகும்
விண்ணுயர்ந் தோங்கிய கடற்றவும் பிறவும்**

பணைகெழு வேந்தரும் வேளிரும் ஒன்றுமொழிந்து
கடலவுங் காட்டவும் அரண்வலியார் நடுங்க
முரண்மிகு கடுங்குரல் விசும்படை பதிரக்
கடுஞ்சினங் கடாஅய் முழங்கு மந்திரத்து
அருந்திறல் மரபிற் கடவுட் பேணியர்
உயர்ந்தோன் ஏந்திய அரும்பெறற் பிண்டங்
கருங்கண் பேய்மகள் கைவுடையூஉ நடுங்க
நெய்த்தோர் தூஉய நிறைமகிழ் இரும்பலி
எறும்பு மூசா இறும்பூது மரபிற்
கருங்கண் காக்கையொடு பருந்திருந்து ஆர
ஓடாப் பூட்கை ஒண்பொறிக் கழற்காற்
பெருஞ்சமந் ததைந்த செருப்புகல் மறவர்
உருமுநிலன் அதிர்க்குங் குரலோடு கொளைபுணர்ந்து
பெருஞ்சோ றுகுத்தற்கு எறியும்
கடுஞ்சினவேந் தேநின் தழங்குகுரல் முரசே.” (பதிற்றுப்.30)

வென்றோர் விளக்கமும் வென்றோர் மாட்டு உளதாகிய விளக்கமும்.

“அறாஅ யாணர் அகன்கண் செறுவின்
அருவி ஆம்பல் நெய்தலொடு அரிந்து
செருவினை மகளிர் மலிந்த வெக்கைப்
பரூஉப்பாடு உதிர்த்த மென்செந் நெல்லின்
அம்பண அளவை உறைகுவித் தாங்குக்
கடுந்தேன் உறுகிளை மொசிந்தன துஞ்சும்
செழுங்கூடு கிளைத்த இளந்துணை மகாரின்
அலந்தனர் பெருமறின் உடற்றி யோரே
ரெரி சுவர உருத்தெழுத்து உரைஇப்
போர்சுடு கமழ்புகை மாதிரம் மறைப்ப
மதில்வாய்த் தோன்றல் எவாது தம்பழி ஊக்குநர்
குண்டுகண் அகழிய குறுந்தாள் ஞாயில்
ஆரெயில் தோட்டி வெளவினை ஏறொடு
கன்றுடை ஆயம் தரீஇப் புகலசிறந்து
புலவுவில் இளையர் அங்கை விடுப்ப
மத்துக்கயிறு ஆடா வைகற்பொழுது நினையூஉ
ஆஸ்பயம் வாழுநர் கழுவுள்தலை மடங்கப்
பதியாழ் ஆக வேறுபுலம் படர்ந்து
விருந்தின வாழ்க்கையொடு பெருந்திரு அற்றென
அருஞ்சமத்து அருநிலை தாங்கிய புகர்நுதல்
பெருங்களிற்று யானையொடு அருங்கலந் தராஅர்
மெய்பனி கூரா அணங்கெனப் பராவலிற்
பலிகொண்டு பெயரும் பாசம் போலத்
திறைகொண்டு பெயர்தி வாழ்கநின் ஊழி
உரவரும் மடவரும் அறிவுதெரிந்து எண்ணி

அறிந்தனை அருளாய் ஆயின்
யாரிவண் நெடுந்தகை வாழு மோரே." (பதிற்றுப்71)

தோற்றார் தேய்வும் - தோற்றோர் தேய்வு கூறுதலும்.

உதாரணம்

"வான்ம ருப்பின் களிற்றி யானை
மாம லையிற் கணங்கொண்டவர்
எடுத்தெறிந்த விறல்முரசம்
கார்மழையின் கடிதுமுழங்கச்
சாந்துபுலர்ந்த வியன்மார்பின்
தொடிசுடர்வரும் வலிமுன்கைப்
புண்ணுடை எறுழ்த்தோள் புடையலங் கழற்கால்
பிறக்கடி ஒதுங்காப் பூட்கை ஒள்வாள்
ஒடிவில் தெவ்வர் எதிர்நின்று உரைஇ
இடுக திறையே புரவெதிர்ந் தோற்கென
அம்புடை வலத்தர் உயர்ந்தோர் பரவ
அனையை ஆகல் மாறே பகைவர்
கால்கிளர்ந்து அன்ன கதழ்பரிப் புரவிக்
கடும்பரி நெடுந்தேர் மீமிசை நுடங்குகொடி
புலவரைத் தோன்றல் யாவது சினப்போர்
நிலவரை நிறீஇய நல்லிசைத்
தொலையாக் கற்பநின் தெம்முனை யானே" (பதிற்றுப்.80)

குன்றா சிறப்பின் கொற்றவள்ளையும் - குறைவுறுதலைச் செய்யாத வென்றிச் சிறப்பினையுடைய கொற்றவள்ளையும்.

கொற்றவள்ளை - தோற்ற கொற்றவன் அளிக்கும் திறை உதாரணம் வந்துழிக் காணலாம்.

அழிபடை தட்டோர் தழிஞ்சியொடு தொகைஇ மாற்றார் - விடு படைக்கலன் முதலியனவற்றைத் தம்மாட்டுத் தடுத்து உளன் அழிந்தோர்ப் பேணித் தழுவிக்கோடலொடு தொகுத்த எண்ணின்

உதாரணம்

"வருகதில் வல்லே வருகதில் வல்லென
வேந்துவிடு விழுத்தூது ஆங்காங்கு இசைப்ப
நூலரி மாலை சூடிக் காலின்
தமியன் வந்த மூதி லாளன்
அருஞ்சமந் தாங்கி முன்னின்று எறிந்த
ஒருகை இரும்பிணத்து எயிறுமிறை யாகத்
திரிந்த வாய்வாள் திருத்தாத்

தனக்குஇரிந் தானைப் பெயர்புற நகுமே.” (புறம் -284)

இத்துணையும் கூறப்பட்டது வஞ்சி.

“உரவரும் மடவரும் அறிவுதெரிந்து எண்ணி
அறிந்தனை அருளார் ஆயின்
யாரிவண் நெடுந்தகை வாழு மோரே.” (பதிற்றுப்.71)

என்பதும் இதன்கண் அடங்கும் இது முதுமொழி வஞ்சி.

கழி பெருஞ் சிறப்பின் பதின்மூன்று துறை - மிகப் பெருஞ் சிறப்புடைய பதின் மூன்று துறைத்தாம்.

வென்றோர் விளக்கம் முதலிய மூன்றும் ஒழிந்த ஏனையவெல் லாம் இரு திறத்தினர்க்கும் பொதுவாக நிற்றலின் கழிபெருஞ் சிறப்பெனக் கூறினார் இன்னும் ”கழிபெருஞ் சிறப்பின்” என்றமை யின் பேரரசர் துணையாக வந்த குறுநில மன்னரும் தாமும் பொலி வெய்திப் பாசறை நிலை உரைத்தலும் பிறவும் கொள்க. இவை பற்றி யன துணைவஞ்சி ”நீயே புறவின் அல்லல்” (புறம்.46) ”வள்ளியோர்ப் படர்ந்து” (புறம்.47) என்றும் புறப்பாட்டுக்களில் காண்க பிறவும் அன்ன.

66. உழிஞை தானே மருதத்துப் புறனே
முழுமுதல் அரணம் முற்றலும் கோடலும்
அனைநெறி மரபிற்று ஆகும் என்ப.

இஃது உழிஞைத் திணை யாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) உழிஞை மருதத்து புறன் - உழிஞை என்னும் புறத் திணை மருதம் என்னும் அகத்திணைக்குப் புறனாம். முழு முதல் அரனாம், முற்றலும் கோடலும் அவை நெறி மரபிற்று ஆகும் - அது முழுமுதல் அரணம் முற்றுதலும் அழித்தலுமாய் வருந் தன்மைத் தாகிய நெறியை மரபாக உடைத்து.

‘முதல் அரணம்’ என்றதனான் தலையும் இடையும் கடையும் என மூவகைப் படுமவற்றுள் தலையரண் அஃதாவது, அரணிற்குக் கூறுகின்ற இலக்கணம் பலவும் உடைத்தாதல், மருதத்திற்கு இது புறனாயவாறு என்னையெனின் வஞ்சியிற் சென்ற வேந்தனொடு போர் செய்தல் ஆற்றாது உடைந்து மாற்றுவேந்தன் அரண் வலியாகட் போர் செய்யுமாகலானும் அவர் நாட்டகத்தாகலானும், அவ்வழிப் பொருவார்க்கு விடியற்பொழுது காலமாகலானும் அதற்கு இது புறனாயிற்று தாட் தாட்டெல்லையின் அழிப்பு உழிஞையாகுமோ எனின் அது பெரிதாயின் அதன் பாற்படும். சிறிதாயின் வெட்சியுள் ஓதின ஊர்க்கொலை (புறத்திணை 3) யுள் அடங்கும்.

67. அதுவே தானும் இருநால் வகைத்தே.

இஃது உழிஞைத் திணையை வரையறுத்து உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) அதுதான் இருநால் வகைத்து - உழிஞைத் துறைதான் எட்டு வகைத்து.

அவை யாமாறு முன்னர்க் காணப்படும். (ஏகாரமும் உம்மையும் அசைகள்)

68. கொள்ளார் தேஎங் குறித்த கொற்றமும்
உள்ளியது முடிக்கும் வேந்தனது சிறப்பும்
தொல்லெயிற் றிவர்தலுந் தோலது பெருக்கமும்
அகத்தோன் செல்வமும் அன்றி முரணிய
புறத்தோன் அணங்கிய பக்கமும் திறற்பட
ஒருதான் மண்டிய குறுமையும் உடன்றோர்
வருபகை பேணார் ஆரெயில் உளப்படச்
சொல்லப் பட்ட நாலிரு வகைத்தே.

இதுவும், உழிஞை யாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) கொள்ளார் தேஎம் குறித்த கொற்றம் - முதலாகச் சொல்லப்பட்டன உழிஞைத் துறையாம்.

கொள்ளார் தேஎம் குறித்த கொற்றமும் - பகைவரது தேயத்தைக் கொள்ளக் குறித்த கொற்றமும். (கொள்ளார் தன்னை இறையெனக் கொள்ளாரும் தன் ஆணையைக் கொள்ளாரும்.)

உதாரணம்

“ஆனா ஈகை அடுபோர் அண்ணல்நின்
யானையும் மலையின் தோன்றும் பெருமநின்
தானையுங் கடலென முழங்கும் கூர்நுனை
வேலும் மின்னின் விளங்கும் உலகத்து
அரைசுதலை பனிக்கும் ஆற்றலை யாதலின்
புரைதீர்ந்து அன்றது புதுவதோ அன்றே
தண்புனல் பூசல் அல்லது நொந்து
களைக வாழி வளவ என்றுநின்
முனைதரு பூசல் களவினும் அறியாது
புலிபுறங் காக்குங் குருளை போல
மெலிவில் செங்கோல் நீபுறங் காப்பப்
பெருவிறல் யாணர்த் தாகி அரிநர்
கீழ்மடைக் கொண்ட வாளையும் உழவர்
படைமிளிர்ந் திட்ட யாமையும் அறைநர்
கரும்பில் கொண்ட தேனும் பெருந்துறை
நீர்தரு மகளிர் குற்ற குவளையும்
வன்புலக் கேளிர்க்கு வருவிருந்து அயரும்
மென்புல வைப்பின் நன்னாட்டுப் பொருந
மலையின் இழிந்து மாக்கடல் நோக்கி
நிலவரை இழிதரும் பல்யாறு போலப்
புலவர் எல்லாம் நின்நோக் கினரே

நீயே, மருந்தில் கணிச்சி வருந்தவட்டித்துக்
கூற்று வெகுண்டு அன்ன முன்பொடு
மாற்று இரு வேந்தா் மண்நோக் கினையே.” (புறம்.42)

உள்ளியது முடிக்கும் வேந்தனது சிறப்பும் - நினைத்து முடிக்க லாகும் வேந்தனது சிறப்பும்.

உதாரணம்

“அடுநை ஆயினும் விடுநை ஆயினும்
நீஅளந்து அறிதிா்நின் புரைமை வாா்கோல்
செறியரிச் சிலம்பில் குறுந்தொடி மகளிா்
பொலஞ்செய் கழங்கின் தெற்றி ஆடும்
தண்ஆன் பொருநை வெண்மணல் சிதையக்
கருங்கைக் கொல்லன் அரஞ்செய் அவ்வாய்
நெடுங்கை நவியம் பாய்தலின் நிலையழிந்து
வீகமழ் நெடுஞ்சினை புலம்பக் காவுதொறும்
கடிமரந் தடியும் ஓசை தன்னூா்
நெடுமதில் வரைப்பின் கடிமனை இயம்ப
ஆங்கினிது இருந்த வேந்தனோடு ஈங்குநின்
சிலைத்தாா் முரசம் கறங்க
மலைத்தனை என்பது நாணுத்தகவு உடைத்தே.” (புறம். 36)

இன்னும் ‘உள்ளியது முடிக்கும் வேந்தனது சிறப்பும்’ என்றத னால் அகத்தரசனை அழித்தது கூறலும் காணலாம்.

உதாரணம்

“இரும்பிடித் தொழுதியொடு பெருங்கயம் படியா
நெல்லுடைக் கவளமொடு நெய்ம்மிதி பெறாஅ
திருந்தரை நோன்வெளில் வருந்த ஒற்றி
நிலமிசைப் புரளும் கையவெய் துயிா்த்து
அலமரல் யானை உருமென முழங்கவும்
பாலில் குழவி அலறவும் மகளிா்
பூவில் வறுந்தலை முடிப்பவும் நீரில்
விளைபுனை நல்லில் இனைகூஉக் கேட்பவும்
இன்னாது அம்ம ஈங்கினிது இருத்தல்
துன்னருந் துப்பின் வயமான் தோன்றல்
அறவை ஆயின் நினதெனத் திறத்தல்
மறவை ஆயின் போரொடு திறத்தல்
அறவையும் மறவையும் அல்லை யாகத்
திறவா தடைத்த திண்ணிலைக் கதவின்
நீள்மதில் ஒருசிறை ஒடுங்கதல்

நாணுத்தகவு உடைத்திது காணுங் காலே." - (புறம். 44)

தொல் எயிற்று இவர்தலும் தொல் எயிலின்கண் பரத்தலும்.

உதாரணம்

"புல்லார் புகலொடு போக்கொழியப் பொங்கினனாய்ப்
பல்லார் மருளப் படைபரப்பி - ஒல்லார்
நிறத்திறுத்த வாள்தானை நேரார் மதிலின்
புறத்திறுத்தான் பூங்கழலி னான்." (புறப். உழிஞை.10)

தோலது பெருக்கமும் - தோற்படையினது பெருமையும்.

உதாரணம்

"நின்ற புகழொழிய நில்லா உயிரோம்பி
இன்றுநாம் வைகல் இழிவாகும் - வென்றொளிரும்
பாண்டில் நிரைதோல் பணியார் பகைஅரணம்
வேண்டில் எளிதென்றான் வேந்து." (புறப் உழிஞை12)

அகத்தோன் செல்வமும் - அகத்தரசனது செல்வமும்.

உதாரணம்

"அளிதோ தானே பாரியது பறம்பே
தளிகொள் முரசின் மூவிரும் முற்றினும்
உழவர் உழாதன நான்குபயன் உடைத்தே
ஒன்றே. சிறியிலை வெதிரின் நெல்விளை யும்மே
இரண்டே, தீஞ்சுளைப் பலவின் பழம்ஊழ்க் கும்மே
மூன்றே, கொழுங்கொடி வள்ளிக் கிழங்குவீழ்க் கும்மே
நான்கே, அணிநிற ஓரி பாய்தலின் மீதழிந்து
திணிநெடுங் குன்றம் தேன்சொரி யும்மே
வான்கண் அற்றவன் மலையே வானத்து
மீன்கண் அற்றதன் சுனையே ஆங்கு
மரந்தொறும் பிணித்த களிற்றினிர் ஆயினும்
புலந் தொறும் பரப்பிய தேரினிர் ஆயினும்
தாளில் கொள்ளலிர் வாளில் தாரலன்
யானறி குவனது கொள்ளும் ஆறே
சுகிர்புரி நரம்பின் சீறியாழ் பண்ணி
விரைஒலி கூந்தல்நும் விறலியர் பின்வர
ஆடினிர் பாடினிர் செலினே
நாடும் குன்றும் ஒருங்கி யும்மே." (புறம் 109)

அன்றி முரணிய புறத்தோன் அணங்கிய பக்கமும் அன்றியும் பகைத்த புறத்தரசன் வருத்திய பக்கமும்.

உதாரணம்

"நஞ்சுடை வாலெயிற்று ஐந்தலை சுமந்த
வேக வெந்திறல் நாகம் புக்கென
விசும்புதீப் பிறப்பத் திருகிப் பசுங்கொடிப்
பெருமலை விடரகத் துரும்எறிந் தாங்குப்
புள்ளுறு புன்கண் தீர்த்த வெள்வேல்
சினங்கெழு தானைச் செம்பியன் மருக
கராஅங் கலித்த குண்டுகண் அகழி
இடங்கருங் குட்டத் துடன்தொக் கோடி
யாமங் கொள்பவர் சுடர்நிழற் கதூஉங்
கடுமுரண் முதலைய நெடுநீர் இலஞ்சிச்
செம்புறழ் புரிசைச் செம்மல் மூதூர்
வம்பணி யானை வேந்தகத்து உண்மையின்
நல்லஎன் னாது சிதைத்தல்
வல்லையால் நெடுந்தகை செருவத் தானே." (புறம்.37)

திறற்பட ஒருதான் மண்டிய குறுமையும் தானாகிச் சென்ற குற்றுழிஞையும். வலிபட ஒரு தானாகிச் சென்ற குற்றுழிஞையும்.

உதாரணம்

"கிண்கிணி களைந்தகால் ஒண்கழல் தொட்டுக்
குடுமி களைந்தநுதல் வேம்பின் ஒண்டளிர்
நெடுங்கொடி உழிஞைப் பவரொடு மலைந்து
குறுந்தொடி கழித்தகைச் சாபம் பற்றி
நெடுந்தேர்க் கொடிஞ்சி பொலிய நின்றோன்
யார்கொல் வாழ்கஅவன் கண்ணி தார்பூண்டு
தாலி களைந்தன்றும் இலனே பால்விட்டு
அயினியும் இன்றயின் றனனே வயின்வயின்
உடன்றுமேல் வந்த வம்ப மள்ளரை
வியந்தன்றும் இழிந்தன்றும் இலனே அவரை
அழுந்தப் பற்றி அகல்விசும்பு ஆர்ப்பெழக்
கவிழ்ந்துநிலஞ் சேர அட்டதை
மகிழ்ந்தன்றும் மலிந்தன்றும் அதனினும் இலனே." (புறம்.77)

உடன்றோர் வருபகை பேணார் ஆரெயில் - வெகுண்டு வருகின்ற படையைப் பேணார் ஆரெயில் உழிஞையும்.

உதாரணம்

"மயிற்கணத்து அன்னார் மகிழ்தேறல் ஊட்டக்
கயிற்கழலார் கண்களில் பூப்ப - எயிற்கண்ணார்
வியப்போர் செய்தாலும் வென்றி அரிதரோ
மாய்ப்போர் மன்னன் மதில்." (புறப். உழிஞை.11)

உளப்பட சொல்லப்பட்ட நாலிரு வகைத்து - உட்படக் கூறப்பட்ட எட்டு வகைத்து.

பதினெட்டு, இருபத்தொன்பது என்பார் மதம் விலக்கியமை தோன்றப் பெயர்த்துந் தொகை கூறினார். இது கூறியது கூறலன்று. தொகை.

69. குடையும் வாளும் நாள்கோள் அன்றி
மடையமை ஏணிமிசை மயக்கமுங் கடைஇச்
சுற்றமர் ஒழிய வென்றுகைக் கொண்டு
முற்றிய முதிர்வும் அன்றி முற்றிய
அகத்தோன் வீழ்ந்த நொச்சியும் மற்றதன்
புறத்தோன் வீழ்ந்த புதுமை யானும்
நீர்ச்செரு வீழ்ந்த பாசியும் அதாஅன்று
ஊர்ச்செரு வீழ்ந்த மற்றதன் மறனும்
மதில்மிசைக் கிவர்ந்த மேலோர் பக்கமும்
இகல்மதிற் குடுமிகொண்ட மண்ணு மங்கலமும்
வென்ற வாளின் மண்ணோடு ஒன்றத்
தொகைநிலை என்னுந் துறையொடு தொகைஇ
வகைநான் மூன்றே துறையென மொழிப.

இதுவும் அது

(இ-ன்) குடை நாட்கோள் முதலாகச் சொல்லப்பட்டுள்ள பன்னிரண்டு துறையும் உழிஞைக்குரிய துறை, மேற் சொல்லப்பட்ட வற்றின் விரியும் பன்னிரண்டு உள என்றவாறு.

குடையும் வாளும் நாள்கோள் - குடைநாட்கோள் வாள்நாட் கோள் என வருவனவும்.

உதாரணம்

"நெய்யணிக செவ்வேல் நெடுந்தேர் நிலைபுகுக
கொய்யுளைமா கொல்களிறு பண்விடுக - வையகத்து
முற்றக் கடியரணம் எல்லா முரண்அவிந்த
கொற்றக் குடைநாட் கொள." (புறப். உழிஞை. 2)

இது குடைதாட்கோள்.

"வாணா கொளலும் வழிமொழிந்து வந்தடையாப்
பேணார் பிறைதொடூஉம் பேர்மதில் - பூணார்

அணிகொள் வனமுலையார் ஆட்சங்கம் ஏறிப்
பிணிகொள்பே யாடும் பெயர்த்து.''   (புறப். உழிஞை.3)

இது வாள்நாட்கோள்

மடைஅமை ஏணிமிசை மயக்கமும் - மதிலிடத்து மடுத்தல் அமைந்த ஏணிசார்த்தி அதன்மேல் பொரும் போர்மயக்கமும்.

உதாரணம்

"சுடுமண் நெடுமதில் சுற்றிப் பிரியார்
அடுமுரண் எ∴கங் கழிய - அடுமுரண்
ஆறினார் அன்றி அரவும் உடும்பும்போல்
ஏறினார் ஏணி பலர்," (புறப். உழிஞை. 19)

கடை இச் சுற்றமர் ஒழிய வென்று கைக்கொண்டு முற்றிய முதிர்வும் செலுத்திச் சுற்றமர் ஒழிக என்று கைக்கொண்டு முற்றிய முதிர்வும்.

உதாரணம்

"காலை முரசம் மதிலியம்பக் கண்கனன்று
வேலை விறல்வெய்யோன் நோக்குதலும் - மாலை
அடுதும் அடிசிலென்று அம்மதிலுள் இட்டார்
தொடுகழலார் மூழை துடுப்பு" (புறப். உழிஞை. 23)

முற்றிய அகத்தோன் வீழ்ந்த நொச்சியும் - முற்று அகப்பட்ட அகத்தினுள்ளான் வீழ்ந்த நொச்சியும்.

உதாரணம்

"நீரறவு அறியா நிலமுதற் கலந்த
கருங்குரல் நொச்சிக் கண்ணார் குரூஉத்தழை
மெல்லிழை மகளிர் ஐதகல் அல்குல்
தொடலை யாகவுங் கண்டனம் இனியே
வெகுவரு குருதியொடு மயங்கி உருவுகரந்து
தொறுவாய்ப் பட்ட தெரியல்லான் செத்துப்
பருந்துகொண் டுகப்பயாம் கண்டனம்
மறம்புகள் மைந்தன் மலைந்த மாறே." - (புறம்:271)

அதன் புறத்தோன் வீழ்ந்த புதுமையும் - நொச்சியின் புறத் நாகிய உழிஞையான் வீழ்ந்த புதுமையும் ('மற்று' என்பது அசை, 'ஆன்' என்பது இடைச்சொல்)

உதாரணம்

"கோடுயர் வெற்பில் நிலங்கண் டிரைகருதுத்
தோடுகொள் புள்ளின் தொகையொப்பக் - கூடார்
முரணகத்துப் பாற முழவுத்தோள் மள்ளர்
அரணகத்துப் பாயந்திழிந்தார் ஆர்த்து." (புறப். உழிஞை. 20)

நீர்ச்செரு வீழ்த்த பாசியும் - கிடங்கின் உளதாய போரில் கண்ணே வீழ்த்த பாசியும்.

உதாரணம்

"நாவாயும் தோணியும் மேல்கொண்டு நண்ணாதார்
ஓவார் விலங்கி உடலவும் - பூவார்
அகழி பாந்தொழுகும் அங்குருதிச் சேற்றுப்
பகழிவாய் வீழ்ந்தார் பலர்." (புறப். உழிஞை.17)

அ∴து அன்று ஊர்ச்செரு வீழ்ந்த அதன் மறனும் - அ∴து ஒழிய ஊர்ச்செருவின்கண் வீழ்ந்த பாசிமறனும் ('மற்று' என்பது அசை)

உதாரணம்

"பாயினர் மாயும் வகையாற் பலகாப்பும்
ஏயினார் ஏய இகல்மறவர் - ஆயினார்
ஒன்றி யவரற ஊர்ப்புறத்துத் தார்தாங்கி
வென்றி அமரர் விருந்து" (புறப். நொச்சி-2)

மதில்மிசைக்கு இவர்ந்த மேலோர் பக்கமும் - மதின்மேற் கோடற்குப் பரந்த மதிலோர் பக்கமும்.

உதாரணம்

"அகத்தன வார்கழல் நோன்தாள் அரணின்
புறத்தன போரெழில் திண்தோள் - உறத்தழீஇத்
தோட்குரிமை பெற்ற துணைவளையார் பாராட்ட
வாட்குரிசில் வானுலகி னான்." (புறப். நொச்சி7)

இகல் மதில் குடுமி கொண்ட மண்ணு மங்கலமும் தம்முடன் இகலி மதில்மேல் நின்றானை அட்டு அவன் முடிக்கலங் கொண்ட மண்ணு மங்கலமும்.

உதாரணம்

"எங்கண் மலர் எயிற்குமரி கூடிய
மங்கல நாள்யாம் மகிழ்தூங்கக் - கொங்கலர்தார்ச்

செய்சுடர்ப்பூண் மன்னவன் சேவடிக்கீழ் வைகினவே
மொய்சுடர்ப்பூண் மன்னர் முடி.” (புறப். உழிஞை. 28)

வென்ற வாளின் மண்ணோடு ஒன்ற - வென்ற வாளின் மண்ணு மங்கலமும் பொருந்த.

உதாரணம்

“தீர்த்தநீர் பூவொடு பெய்து திசைவிளங்கக்
கூர்த்தவாள் மண்ணிக் கொடித்தேரான் - போர்த்தும்
இடியார் பணைதுவைப்ப இம்மதிலுள் வேட்டான்
புடையார் அடையப் புகழ்.” (புறப். உழிஞை. 27)

தொகைநிலை அம் மதிலழித்தமையான் மற்றுள்ள மதில்கள் வரைப்பில் மாறுபட்ட வேந்தரும் முரண் அவித்தபடிபடைதல்.

உதாரணம்

“வென்றுகலந் தரீஇயர் வேண்டுபுலத் திறுத்தவர்
வாடா யாணர் நாடுதிறை கொடுப்ப
நல்கினை யாகுமதி எம்மென் றருளிக்
கலம்பிறங்க வைப்பிற் கடற்றிரை யாத்ததின்
தொல்புகழ் மூதூர்ச் செலகுவை யாயின்
செம்பொறிச் சிலம்பொ டணித்தழை தூங்கும்
எந்திரத் தகைப்பின் அம்புடை வாயிற்
கோள்வல் முதலைய குண்டுகண் அகழி
வானுற ஓங்கிய வளைந்துசெய் புரிசை
ஒன்னாத் தெவ்வர் முனைகெட விலங்கி
நின்னில் தந்த மன்னெயில் அல்லது
முன்னும் பின்னுநின் முன்னோர் ஓம்பிய
எயில்முகப் படுத்தல் யாவது வளையினும்
பிறிதாறு செல்மதி சினங்கெழு குரிசில்
எழூஉப்புறந் தரீஇப் பொன்பிணிப் பலகைக்
குழூஉநிலைப் புதவிற் கதவுமெய் காணின்
தேம்பாய் கடத்தொடு காழ்கை நீவி
வேங்கை வென்ற பொறிகிளர் புகர்நுதல்
ஏந்துகை சுருட்டித் தோட்டி நீவி
மேம்படு வெல்கொடி நுடங்கத்
தாங்கல் ஆகா ஆங்குநின் களிறே.” (பதிற்றுப்.53)

என்னும் துறையொடு தொகைஇ வகை நால்மூன்று என மொழிப என்னும் துறையொடு கூடிய உழிஞை வகை பன்னிரண்டு என்று கூறுவர்.

**70.	தும்பை தானே நெய்தலது புறனே**
மைந்துபொரு ளாக வந்த வேந்தனைச்
சென்றுதலை அழிக்குஞ் சிறப்பிற் றென்ப.

இது, தும்பைத்திணை யாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) தும்பை நெய்தலது புறன் தும்பை என்னும் திணை நெய்தல் என்னும் அகத்திணைக்குப் புறனாம். மைந்து பொருளாக அது வலி வந்த வேந்தனை சென்று தலையழிக்கும் சிறப்பிற்று பொருளாகப் போர்கருதி வந்த அரசன்கண் சென்று அவனைத் தலையழிக்கும் சிறப்பினையுடையது.

இதனானே ‘எதிருன்றல் காஞ்சி’ (பிங்க. அதுபோக,1474) என்பாரை மறுத்தவாறு அறிக அதற்கு இது புறனாயவாறு என்னையெனின் இருபெரு வேந்தரும் ஒருகளத்துப் பொருதலின். அதற்கு இடம் காடும் மலையும் கழனியும் ஆகாமையானும், களரும் மணலும் பரந்த வெளி நிலத்துப் பொருதல் வேண்டுதலானும் அத்திலம் கடல்சார்ந்த வழியல்லது இன்மையானும், நெய்தற்கு ஓதிய எற்பாடு போர்த் தொழிற்கு முடிவாதலானும் நெய்தற்குப் புற னாயிற்று ‘என்ப’ அசை)

**71.	கணையும் வேலும் துணையுற மொய்த்தலிற்**
சென்ற உயிரின் நின்ற யாக்கை
இருநிலத் தீண்டா அருநிலை வகையொடு
இருபாற் பட்ட ஒருசிறப் பின்றே.

இது, தும்பைத் திணையில் சிறப்பியல் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இது மேலனபோல ஒருபாற்கு மிகுதலின்றி இருவகையார்க்கும் ஒத்த இயல்பிற்றாம். ஒருவர் மாட்டும் மிகுதல் இல்லை.

(இ-ள்) கணையும் வேலும் துணையுற மொய்த்தலின் சென்ற உயிரின் நின்ற யாக்கை கணையும் வேலும் படைத்துணையாக் கொண்டு பொருதல் காரணமாகச் சென்ற உயிரின் நின்ற யாக்கை, இருநிலம் தீண்டா அருநிலை வகையொடு -நீர் அட்டை கால வயப்பட்டு உடலினின்று உயிர் பிரிக்கப்படுமாறு, இருபால் பட்ட ஒரு சிறப்பின்று இருபாற் படுக்கப்படும் அற்ற துண்டம் இணைந்தது போன்று ஆடலொத்த பண்பினையுடையது. (இருநிலம் தீண்டா அகு நீருட் கிடக்கும் அட்டை)

**72.	தானை யானை குதிரை என்ற**
நோனார் உட்கும் மூவகை நிலையும்
வேல்மிகு வேந்தனை மொய்த்தவழி ஒருவன்
தான்மீண்டு எறிந்த தார்நிலை அன்றியும்
இருவர் தலைவர் தபுதிப் பக்கமும்
ஒருவன் ஒருவனை உடைபடை புக்குக்
கூழை தாங்கிய பெருமையும் படையறுத்துப்
பாழி கொள்ளும் ஏமத் தானும்

களிறெறிந்து எதிர்ந்தோர் பாடுங் களிற்றொடு
பட்ட வேந்தனை அட்ட வேந்தன்
வாளோர் ஆடும் அமலையும் வாள்வாய்த்து
இருபெரு வேந்தர் தாமுஞ் சுற்றமும்
ஒருவரும் ஒழியாத் தொகைநிலைக் கண்ணும்
செருவகத்து இறைவன் வீழ்வுறச் சினைஇ
ஒருவனை மண்டிய நல்லிசை நிலையும்
பல்படை ஒருவற்கு உடைதலின் மற்றவன்
ஒள்வாள் வீசிய நூழிலும் உளப்படப்
புல்லித் தோன்றும் பன்னிரு துறைத்தே.

இது, தும்பைத் திணை பாருபடுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) நோனார் உட்கும் தானை யானை குதிரை என்ற மூவகை நிலையும் பகைவரால் உட்கப்படுகின்ற தானையும் யானைவும் குதிரையுமாகிய மூவகைப்பட்டவற்றினது நிலையும்.

தானை நிலை வருமாறு

“வெண்குடை மதியம் மேல்நிலாத் திகழ்தரக்
கண்கூடு இறுத்த கடன்மருள் பாசறைக்
குமரிப்படை தழீஇய கூற்றுவினை ஆடவர்
தமர்பிறர் அறியா அமாமயங்கு அழுவத்து
இறையும் பெயருந் தோற்றின் நுமருள்
நாண்முறை தபுத்தீர் வம்மின ஈங்கெனப்
போர்மலைந்து ஒருசிறை நிற்ப யாவரும்
அரவுமிழ் மணியிற் குறுகார்
நிறைதார் மார்பினின் கேள்வனைப் பிறரே.” (புறம்.294)

“கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன்
மெய்வேல் பறியா நகும்.” (குறள் 774)

“நறுவிரை துறந்த நரைவெண் கூந்தல்
இரங்காழ் அன்ன திரங்குகண் வறுமுலைச்
சம்முது பெண்டின் காதலஞ் சிறாஅன்
மடப்பால் ஆய்மகள் வள்ளுகிர்த் தெறித்த
குடப்பால் சில்லுறை போலப்
படைக்குநோய் எல்லாந் தானா யினனே.” (புறம்.276)

“தற்கொள் பெருவிறல் வேந்துவப்பத் தானவற்கு
ஒற்கத்து உலந்தானும் ஆகுமால் பின்பின்
பலர்புகழ் செல்வம் தரூஉம்பற் பலர்தொழ
வானக வாழ்க்கையும் ஈயுமால் அன்னதோர்
மேன்மை இழப்பப் பழிவருவ செய்பவோ
தானேயும் போகும் உயிர்க்கு.”

இ∴து ஒரு வீரன் கூற்று.

யானை நிலை வருமாறு

"கையொடு கையோடு ஒருதுணி கோட்டது
மொய்யிலைவேல் மன்னர் முடித்தலை - பைய
உயர்பொய்கை நீராட்டிச் செல்லுமே அங்கோர்
வயவெம்போர் மாண்ட களிறு"

குதிரை நிலை வருமாறு

"நிலம்பிறக் கிடுவது போற்குளம்பு கடையூஉ
உள்ளம் ஒழிக்குங் கொட்பின் மான்மேல்
எள்ளுநர்ச் செகுக்குங் காளை கூர்த்த
வெந்திறல் எ∴கம் நெஞ்சுவடு விளைப்ப
ஆட்டிக் காணிய வருமே நெருதை
உரைசால் சிறப்பின் வேந்தன் முன்னர்க்
கரைபொரு முந்நீர்த் திமிலிற் போழ்ந்தவர்
சுயந்தலை மடப்பிடி புலம்ப
இலங்குமருப்பு யானை எறிந்த எற்கே" (புறம்..303)

வேல்மிகு வேந்தனை மொய்த்தவழி ஒருவன் தாண்மீண்டு எறிந்த தார் நிலையும் வேல்வென்றி மிகலையே கண்ணோக் குடையனாய்க் களத்து முகப்பிற் சென்ற வேந்தனை மாற்றார் சூழ்ந்த இடந்து வேந்தன் பாலினனாய மற்றொரு தலைவன் தன்நிலை விட்டுத் தன்வேந்து மாட்டு அடுத்துத் துணையாய் மாற்றாரை எறிந்த தார்நிலையும்.

உதாரணம்

"நிரப்பாது கொடுக்கும் செல்வமும் இலனே
இல்லென மறுக்கும் சிறுமையும் இலனே
இறையுறு விழுமம் தாங்கி அமரகத்து
இரும்புசுவைக் கொண்ட விழுப்புண்நோய் தீர்ந்து
மருந்துகொள் மரத்தின் வாள்வடு மயங்கி
வடுவின்று வடிந்த யாக்கையன் கொடையெதிர்ந்து
ஈர்ந்தை யோனே பாண்பசிப் பகைஞன்" (புறம் 180)

எனப் பாணன் அது தோன்றப் புகழ்ந்தவாறு காணலாம்.

அன்றி இருவர் தலைவர் தபுதி பக்கமும் - அ∴தல்லாமல் படைநின்று பொராநின்ற இருவரும் தம்முள் பொருது படுதலும்.

உதாரணம்

"காய்ந்து கடுங்களிறு கண்கனலக் கைகூடி
வேந்தர் இருவரும் விண்படர - ஏந்து

பொருபடை மின்னப் புறக்கொடா பொங்கி
இருபடையும் நீங்கா இகல்.” (புறப். தும்பை.12)

ஒருவன் ஒருவனை உடைபடை புக்கு கூழை தாங்கிய பெருமையும் - ஒருவன் ஒருவனைக் கெடுபடையின்கண் புக்குக் கூழை தாங்கிய பெருமையும்.

உதாரணம்

“கோட்டங் கண்ணியும் கொடுந்திரை ஆடையும்
வேட்டது சொல்லி வேந்தனைத் தொடுத்தலும்
ஒத்தன்று மாதோ இவற்கே செற்றிய
திணிநிலை அலறக் கூழை போழ்ந்துதன்
வடிமாண் எ∴கம் கடிமுகத்து ஏந்தி
ஓம்புமின் ஓம்புமின் இவணென ஓம்பாது
தொடர்கொள் யானையிற் குடர்கால் தட்பக்
கன்றமர் கறவை மான
முன்சமத்து எதிர்ந்ததன் தோழற்கு வருமே.” (புறம். 275)

படை அறுத்து பாழிகொள்ளும் ஏமமும் - கருவியை அறுத்து மல்லினால் கொள்ளும் ஏமமும். (அத்தும் ஆனும் சாரியை)

உதாரணம்

“நீலக் கச்சைப் பூவார் ஆடைப்
பீலிக் கண்ணிப் பெருந்தகை மறவன்
மேல்வருங் களிற்றொடு வேல்துரந்து இனியே
தன்னுந் துரக்குவன் போலும் ஒன்னலர்
எ∴குடை வலத்தர் மாவொடு பரத்தரக்
கையின் வாங்கித் தழீஇ
மொய்ம்பின் வாக்கி மெய்க்கொண் டனனே.” (புறம். 274)

களிறு எறிந்து எதிர்ந்தோர் பாடும் - களிறு எறிந்து எதிர்ந்தோர் படும்.

உதாரணம்

“ஆசாகு எந்தை யாண்டுளன் கொல்லோ
குன்றத்து அன்ன களிற்றொடு பட்டோன்
வம்பலன் போலத் தோன்றும் உதுக்காண்
வேனல் வரியணில் வாலத்து அன்ன
கான ஊகின் கழன்றுகு முதுவீ
அசியல் வான்குழல் சுரியல் தங்க
நீரும் புல்லும் ஈயாது உமணர்
யாரும்இல் ஒருசிறை முடத்தொடு துறந்த

வாழா வான்கடு ஏய்ப்பத் தெறுவர்
பேருயிர் கொள்ளும் மாதோ அதுகண்டு
வெஞ்சின யானை வேந்தனும் இக்களத்து
எஞ்சலிற் சிறந்தது பிறிதொன்று இல்லெனப்
புணர்கொளற்கு அருமை நோக்கி
நெஞ்சுற வீழ்ந்த புரைமை யோனே.'' (புறம்.207)

களிற்றொடு பட்ட வேந்தனை அட்ட வேந்தன் வாளோர் ஆடும் அமலையும் - களிற்றுடன் போந்து மலைந்துபட்ட இறைவனை மிக்க வேந்தன் படையாளர் நெருங்கி மற்றவனைப் பாடும் பாட்டும்.

அமல - நெருங்கல் அதனாலாய பாட்டுக்கு ஏற்புடைத்தாயிற்று.

உதாரணம்

''விழவுவீற் றிருந்த வியலுள் ஆங்கண்
கோடியர் முழவின் முன்னர் ஆடல்
வல்லான் அல்லன் வாழ்கவன் கண்ணி
வலம்படு முரசந் துவைப்ப வாளுயர்த்து
இலங்கு பூணன பொலங்கொடி உழிஞையன்
மடம்பெரு மையின் உடன்றுமேல் வந்த
வேந்துமெய் மறந்த வாழ்ச்சி
வீந்துரு போர்க்களத் தாடுங் கோவே.'' (பதிற்றுப்.56)

வாள் வாய்த்து இருபெரு வேந்தர் தாமும் சுற்றமும் ஒருவரும் ஒழியா தொகைநிலையும் - வாள் தொழில் முற்றி இரு பெருவேந்தர் தாமும் சுற்றமும் ஒருவரும் ஒழியாமல் பட்டபாடும். ('கண்' என்பது இடைச்சொல்)

உதாரணம்

''வருதார் தாங்கி அமர்மிகல் யாவது
பொருதாண்டு ஒழிந்த மைந்தர்புண் தொட்டுக்
குருதிச் செங்கைக் கூந்தல் தீட்டி
நிறங்கிளர் உருவில் பேஎய்ப் பெண்டிர்
எடுத்தெறி அனந்தல் பறைச்சீர் தூங்கப்
பருந்தருந்து உற்ற தானையொடு செருமுனிந்து
அறத்தின் மண்டிய மறப்போர் வேந்தர்
தாமாய்ந் தனரே குடைதுளங் கினவே
உரைசால் சிறப்பின் முரைசொழிந் தனவே
பன்னூ றடுக்கிய வேறுபடு பைஞ்ஞிலம்
இடங்கெட ஈண்டிய வியன்கண் பாசறைக்
களங்கொளற்கு உரியோர் இன்றித் தெறுவர
உடன்வீழ்ந் தன்றால் அமரே பெண்டிரும்

பாசடகு மிசையார் பனிநீர் மூழ்கார்
மார்பகம் பொருந்தி ஆங்கமைந் தனரே
வாடாப் பூவின் இமையா நாட்டத்து நாற்ற
உணவி னோகும் ஆற்ற
அரும்பெறல் உலகம் நிறைய
விருந்துபெற் றனரால் பொலிகநும் புகழே.'' (புறம். 62)

செரு அகத்து இறைவன் வீழ்வுறச் சினைஇ ஒருவனை மண்டிய நல்விசை நிலையும் பொருகளத்துத் தன்வேந்தன் பட அது கண்டு மறுத்தெழுந்து படைத் தலைவன் வீரனொருவனை நெருங்கிப் பொருத ஒரு நற்புகழ் நிலைமையும்.

உதாரணம்

''வானம் இறைவன் படர்ந்தென வாள்துடுப்பா
மானமே நெய்யா மறம்விறகாத் - தேன்இமிரும்
கள்ளவிழ் கண்ணிக் கழல் வெய்போன் வாளமா்
ஒள்ளழலுள் வேட்டான் உயிர்.'' புறப். தும்பை.26)

பல படை ஒருவற்கு உடைதலின் அவன் ஒள்வாள் வீசிய நூழிலும் பல படை ஒருவற்குக் கெடுதலின் அவன் ஒள்ளிய வாள் வீசிய நூழிலும் அது பலரைக் கொல்லுதல். ('மற்று' அசை)

உதாரணம்

''ஒருவனை ஒருவன் அடுதலும் தொலைத்லும்
புதுவது அன்றிவ் வுலகத்து இயற்கை
இன்றின் ஊங்கோ கேளலம் திரளரை
மன்ற வேம்பின் மாச்சினை ஒண்தளிர்
நெடுங்கொடி உழிஞைப் பவரொடு மிடைந்து
செறியத் தொடுத்த தேம்பாய் கண்ணி
ஒலியல் மாலையொடு பொலியச் சூடிப்
பாடின் தெண்கிணை கறங்கக் காண்டக
நாடுகெழு திருவிற் பசும்பூண் செழியன்
பீடும் செம்மலும் அறியார் கூடிப்
பொருதும் என்று தன்தலை வந்த
புனைகழல் எழுவர் நல்வலம் அடங்க
ஒருதா னாகிப் பொருதுகளத்து அடலே.'' (புறம். 76)

எனவும்.

''வள்ளை நீக்கி வயமீன் முகந்து
கொள்ளை சாற்றிய கொடுமுடி வலைஞர்
வேழப் பழனத்து நூழில் ஆட்டு'' (மதுரைக்காஞ்சி 255-257)

எனவும் பல உயிரை ஒருவன் கொன்றதனை நூழில என்றவாறு அறியலாம்.

உளப்பட புல்லித்தோன்றும் பன்னிரு துறைத்து - உட்படப் பொருந்தித் தோன்றும் பன்னிரு துறைகளையுடைத்து. (ஏகாரம் ஈற்றசை)

73. வாகை தானே பாலையது புறனே
தாவில் கொள்கைத் தத்தம் கூற்றைப்
பாகுபட மிகுதிப் படுத்தல் என்ப.

இது, வாகைத் திணையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) வாகை பாலையது புறன் - வாகைத்திணை பாலை என்னும் அகத்திணையினது புறனாம்; தாவில் கொள்கை தத்தம் கூற்றை பாகுபட மிகுதிப்படுத்தல் என்ப - அது கேடில்லாத கோட்டினை யுடைய தத்தமக்குள்ள இயல்பை வேறுபட மிகுதிப்படுத்தல் என்பர்.

அதற்கு இது புறனாயவாறு என்னையெனின், பாலையாவது தனக்கென ஒரு நிலமின்றி எல்லா நிலத்தினும் காலம் பற்றிப் பிறப்பது போல இதுவும் எல்லா நிலத்தினும் எல்லாக் குலத்தினும் காலம் பற்றி நிகழ்வதாதலினாலும், ஒத்தார் இருவர் புணர்ச்சியினின் றும் புகழ்ச்சி காரணமாகப் பிரியுமாறுபோலத் தன்னோடு ஒத்தாரி னின்றும் நீங்கிப் புகழப்படுதலாலும் அதற்கிது புறவாயிற்று அ∴து ஆமாறு வருகின்ற சூத்திரங்களாலும் விளங்கும்.

74. அறுவகைப் பட்ட பார்ப்பனப் பக்கமும்
ஐவகை மரபின் அரசர் பக்கமும்
இருமூன்று மரபின் ஏனோர் பக்கமும்
மறுவில் செய்தி மூவகைக் காலமும்
நெறியின் ஆற்றிய அறிவன் தேயமும்
நாலிரு வழக்கில் தாபதப் பக்கமும்
பாலறி மரபில் பொருநர் கண்ணும்
அனைநிலை வகையோடு ஆங்கெழு வகையால்
தொகைநிலை பெற்றது என்மனார் புலவர்.

இது, வாகைத்திணை பாகுபடுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

பார்ப்பனப் பக்கம் முதலாகப் பொருநர் பக்கம் ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட அத் தன்மைத்தாகிய நிலைவகையோடே ஏழ்வகையால் தொகை நிலைபெற்றது. (வாகைத்திணை) எனவே தொகைநிலை பல வென்பது பெறுதும்.

(இ-ள்) அறுவகைப்பட்ட பார்ப்பனப் பக்கமும் - ஆறு திறனாகிய அந்தணர் பக்கமும்.

அறுவகைப்பட்ட பக்கம் எனக் கூட்டுக அவையாவன : - ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல் என்பன இவ் வொழுக்கத்தால் மிகுதல் வாகையாம் என்பது பார்ப்பனப் பக்கமும் என்றதனான் அப் பொருளின் மிகுதி கூறலும் இதன்பாற் படும். இது மேல் வருவனவற்றிற்கும் ஒக்கும்.

ஓதலாவது கல்வி.

ஓதல் வருமாறு

“இம்மை பயக்குமால் ஈயக் குறைவின்றால்
தம்மை விளக்குமால் தாமுளராக் கேடின்றால்
எம்மை உலகத்தும் யாங்காணேம் கல்விபோல்
மம்மர் அறுக்கும் மருந்து.” (நாலடி, கல்வி .2)

இது, கல்வியின் விழுப்பம் கூறிற்று.

“ஆற்றவுங் கற்றார் அறிவுடையார் அஃதுடையார்
நாற்றிசையுஞ் செல்லாத நாடில்லை அந்நாடு
வேற்றுநா டாகா தமவேயாம் ஆதலால்
ஆற்றுணா வேண்டுவ தில்.” (பழமொழி. 116)

இது கற்றோர்க்கு உளதாகும் விழுப்பம் கூறிற்று. இஃது ஏனைய மூன்று வருணத்தார்க்கும் ஒக்கும்.

ஓதுவித்தலாவது - கற்பித்தல்.

ஒதுவித்தல் வருமாறு

“எண்பொருள ஆகச் செலச்சொல்லித் தான்பிறர்வாய்
நுண்பொருள் காண்பது அறிவு” (குறள்: 424)

வேட்டலாவது வேள்வி செய்தல்

வேட்டல் வருமாறு

“நன்றாய்ந்த நீள்நிமிர்சடை
முதுமுதல்வன் வாய்போ காது
ஒன்றுபுரிந்த ஈரிரண்டின்
ஆறுணர்ந்த ஒருமுதுநூல்
இகல்கண்டோர் மிகல்சாய்மார்
மெய்அன்ன பொய்யுணர்ந்து
பொய்ஓராது மெய்கொளீஇ
மூவேழ் துறையும் முட்டின்று போகிய
உரைசால் சிறப்பின் உரவோர் மருக
வினைக்கு வேண்டி நீபூண்ட
புலப்புல்வாய்க் கலைப்பச்சை
சுவறபூண்ஞாண் மிசைப்பொலிய

மறங்கடிந்த அருங்கற்பின்
அறம்புகழ்ந்த வலைசூடிச்
சிறுநுதற்பேர் அகலல்குற்
சிலசொல்லிற் பல கூந்தல்நின்
நிலைக்கொத்தநின் துணைத் துணைவியர்
தமக்கமைந்த தொழில் கேட்பக்
காடென்றா நாடென்றாங்கு
ஈரேழின் இடமுட்டாது
நீர்நாண நெய்வழங்கியும்
எண்நாணப் பலவேட்டும்
மண்நாணப் புகழ்பரப்பியும்
அருங்கடிப் பெருங்காலை
விருந்துற்றநின் திருந்தேந்துநிலை
என்றும்,
காண்கதில் அம்ம யாமே குடாஅது
பொன்படு நெடுவரைப் புயலேறு சிலைப்பின்
பூவிரி புதுநீர்க் காவிரி புரக்குந்
தண்புனல் படப்பை எம்மூர் ஆங்கண்
உண்டுந் தின்றும் ஊர்ந்தும் ஆடுகம்
செல்வல் அத்தை யானே செல்லாது
மழைஅண் ணாப்ப நீடிய நெடுவரைக்
கழைவளர் இமயம் போல
நிலீஇயர் அத்தைநீ நிலமிசை யானே." (புறம்.166)

வேட்பித்தலாவது, வேள்வி செய்வித்தல் "நனிகடல்இருங்குட்டத்து" என்னும் புறப்பாட்டினுள்,

"ஆன்ற கேள்வி அடங்கிய கொள்கை
நான்மறை முதல்வர் சுற்றம் ஆக
மன்னர் ஏவல் செய்ய மன்னிய
வேள்வி முற்றிய வாள்வாய் வேந்தே." (புறம்.26)

என அரசன் வேட்பித்தவாறும், பார்ப்பார் வேட்டவாறும் காணலாம்.

ஈதலாவது, இல்லென இரந்தோர்க்குக் கொடுத்தல்.

உதாரணம்

"இலனென்னும் எவ்வம் உரையாமை ஈதல்
குலனுடையான் கண்ணே உள." (குறள் 223)

ஏற்றலாவது, கோடல்: கொள்வோன் தனது சிறப்பிற் குன்றாமல் கோடல்.

உதாரணம்

“இரவலர் புரவலை நீயும் அல்லை
புரவலர் இரவலர்க்கு இல்லையும் அல்லர்
இரவலர் உண்மையும் காண்இனி இரவலர்க்கு
ஈவோர் உண்மையும் காண்இனி நின்னூர்க்
அடிமரம் வருந்தத் தந்தியாம் பிணித்த
நெடுநல் யானைஎம் பரிசில்
கடுமான் தோன்றல் செல்வல் யானே.” (புறம்.12)

ஐவகை மரபின் அரசர் பக்கமும் - ஐவகைப்பட்ட அரசர் பக்கமும்.

அவையாவன : ஓதலும் வேட்டலும் ஈதலும் படைவழங்குதலும் குடியோம்புதலுமாம் இவற்றுள் முந்துற்ற மூன்றும் மேற்சொல்லப் பட்டன ஏனைய இரண்டும் இனிக் கூறப்படுகின்றன.

படை வழங்குதல் வருமாறு

“கடுங்கண்ண கொல்களிற்றால்
காப்புடைய எழுமுருக்கிப்
பொன்னியல் புனைதோட்டியான்
முன்புதுரந்து சமமதாங்கவும்
பாருடைத்த குண்டகழி
நீரழுவ நிவப்புக் குறித்து
நிமிர்பரிய மாதாங்கவும்
ஆவஞ் சேர்ந்த புறத்தை தேர்மிசைச்
சாப நோன்ஞாண் வடுக்கொள வழங்கவும்
பரிசிலர்க்கு அருங்கலம் நல்கவுங் குரிசில்
வலிய வாகுதின் தாள்தோய் தடக்கை
புலவுநாற் றத்த பைந்தடி
பூதாற் றத்த புகைகொளீஇ ஊன்துவை
கறிசோறு உண்டு வருந்து தொழில் அல்லது
பிறிதுதொழில் அறியா ஆகலின் நன்றும்
மெல்லிய பெரும் தாமே நல்லவர்க்கு
ஆரணங் காகிய மார்பிற் பொருநர்க்கு
இருநிலத் தன்ன நோன்மைச்
செருமிகு சோய்நிற் பாடுநர் கையே” (புறம்.14)

குடியோம்புதல் வருமாறு

“இருமுந்நீர்க் குட்டமும்
வியன்ஞாலத்து அகலமும்
வளிவழங்கு திசையும்
வறிது நிலைஇய காயமும்

என்றாங்கு,
அவை அளந்து அறியினும் அளத்தற்கு அரியை
அறிவும் ஈரமும் பெருங்க ணோட்டமும்
சோறுபடுக்குந் தீயொடு
செஞ்ஞாயிற்றுத் தெறலல்லது
பிறிதுதெறல் அறியார்நின் நிழல்வாழ் வோரே
திருவில் அல்லது கொலைவில் அறியார்
நாஞ்சில் அல்லது படையும் அறியார்
திறனறி வயவரொடு தெவ்வர் தேயஅப்
பிறர்மண் உண்ணுஞ் செம்மல்நின் நாட்டு
வயவுறு மகளிர் வேட்டுணின் அல்லது
பகைவர் உண்ணா அருமண் ணினையே
அம்புதுஞ்சும் கடிஅரணால்
அறந்துஞ்சும் செங்கோலையே
புதுப்புள் வரினும் பழம்புள் போகினும்
விதுப்புறவு அறியா ஏமக் காப்பினை
அனையை ஆகல் மாறே
மன்னுயிர் எல்லாம் நின்அஞ் சும்மே.'' (புறம்.20)

'பக்கம்' என்றதனான் அரசரைப்பற்றி வருவனவற்றிற்கெல்லாம் இதுவே ஒத்தாகக் கொள்ளலாம்.

இருமூன்று மரபின் ஏனோர் பக்கமும் - ஆறு மரபினையுடைய வணிகர் வேளாளர் பக்கமும்.

வணிகர்க்குரிய ஆறு பக்கமாவன : ஓதல், வேட்டல், ஈதல், உழல், வாணிகம், நிரையோம்பல்.

உதாரணம்

"உழுது பயன்கொண் டொலிதிரை ஓம்பிப்
பழுதியாப் பண்டம் பகர்ந்து முழுதுணர
ஓதி அழல்வழபட் டோம்பாத ஈகையான்
ஆதி வணிகர்க் கரசு'' - (புறப். வாகை10)

வேனாண் மாந்தர்க்குரிய ஆறு மரபாவன: உழவு, உழவொழிந்த தொழில் விருந்தோம்பல், பகடு புறந்தருதல், வழிபாடு, வேதம் ஒழிந்த கல்வி.

உதாரணம்

"சுழன்றும்ஏர்ப் பின்ன துலகம் அதனால்
உழந்தும் உழவே தலை.'' (குறள் 1031)

“கருமஞ் செயாருவன் கைதுவேன் என்னும்
பெருமையில் பீடுடைய தில்” (குறள் 1021)

“இரவார் இரப்பார்க்கொன் றீவர் கரவாது
கைசெய்தூண் மாலை யவர்.” (குறள். 10.35)

“பகடு புறந்தருநர் பாரம் ஓம்பி” - (புறம். 35)

“இருக்கை எழலும் எதிர்செலவும் ஏனை
விடுப்ப ஒழிதலோ டின்ன - குடிப்பிறந்தார்
குன்றா ஒழுக்கமாக் கொண்டார் கயவரோ
டொன்றா உணரற்பாற் றன்று.” (நாலடி குடிப்பிறப்பு4)

“வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பால் உள்ளும்
கீழ்ப்பால் ஒருவன் கற்பின்
மேற்பால் ஒருவனும் அவன்கட் படுமே.” (புறம்:183)

இவை ஆறும் வந்தவாறு காணலாம்.

மறுவில் செய்தி மூவகைக் காலமும் நெறியின் ஆற்றிய அறிவன் தேபமும் குற்றமற்ற செயலையுடைய மழையும் பனியும் வெயிலுமாகிய மூவகைக் காலத்தினையும் நெறியினாற் பொறுத்த அறிவன் பக்கமும்.

இறந்த காலம் முதலாகிய மூன்று காலத்தினையும் நெறியினால் தோற்றிய அறிவன் பக்கம் என்றாலோ வெனின், அது முழுதுணர்ந் தோர்க் கல்லது புலப்படாமையின் அது பொருளன்றென்க. பன்னிருபடலத்துள், ”பனியும் வெயிலுங் கூதிரும் யாவும், துனியில் கொள்கையொடு நோன்மை எய்திய தணிவுற்று அறிந்த கணிவன் முல்லை” எனவும் ஓதலின் மேலதே பொருளாகக் கொள்ளலாம்.

அறிவன் என்றது கணியனை மூவகைக் காலமும் நெறியினால் ஆற்றுதலாவது, பகலும் இரவும் இடைவிடாமல் ஆகாயத்தைப் பார்த்து ஆண்டு நிகழும் வில்லும் மின்னும் ஊர்கோளுந் தூமமும் மீள்விழ்வும் கோள்நிலையும் மழைநிலையும் பிறவும் பார்த்துப் பயன் கூதல் ஆதலான் ‘மூவகைக் காலமும் நெறியின் ஆற்றிய அறிவன்’ என்றார்.

<u>உதாரணம்</u>

“புரிவின்றி யாக்கைபோற் போற்றுவ போற்றிப்
புரிவின்றிப் பட்டாங் கறியத் - திரிவின்றி
விண்ணில் வுலகம் வினைக்கும் விளைவெல்லாம்
கண்ணி உரைப்பான் கணி.” (புறப். வாகை.20)

நால் இரு வழக்கின் தாபத பக்கமும் - எட்டுவகைப்பட்ட வழக்கினையுடைய தாபதர் பக்கமும்.

அவையாவன நீராடல், நிலத்திடைக் கிடத்தல் தோலுடுத்தல். கடைபுனைதல், எரியோம்பல், ஊரடையாமை, காட்டிலுள்ள உணவு கோடல் தெய்வப் பூசையும் அதிதி பூசையும் செய்தல்.

உதாரணம்

"நீர்பலகால் மூழ்கி நிலத்தசைஇத் தோல்உடையாச்
சோர்சடை தாழச் சுடர்ழும்பி - ஊரடையார்
கானகத்த கொண்டு கடவுள் விருந்தோம்பல்
வானகத்து உயக்கும் வழி." (புறப். வாகை.20)

"ஓவத்து அன்ன இடனுடை வரைப்பின்
பாவை யன்ன குறுந்தொடி மகளிர்
இழைநிலை நெகிழ்த்த மள்ளற் கண்டிகும்
கழைக்கண் நெடுவரை அருவி ஆடிக்
கான யானை தந்த விறகின்
கடுந்தெற்ற செந்தீ வேட்டுப்
புறந்தாழ் புரிசடை புலர்த்து வோனே." (புறம்.251)

"கறங்குவெள் அருவி ஏற்றலின் நிறம்பெயர்ந்து
தில்லை அன்ன புல்லென் சடையோடு
அள்ளிலைத் தாளி கொய்யு மோனே
இல்வழங்கு மடமயில் பிணிக்கும்
சொல்வலை வேட்டுவன் ஆயினன் முன்னே." (புறம் 252)

இவற்றுள்ளும் சில வந்தவாறு காணலாம்.

பால் அறி மரபின் பொருநர் கண்ணும் - பாகுபாடு அறிந்த மரபினையுடைய பொருநர் பக்கமும்.

அஃதாவது, வாளானும் தோளானும் பொருதலும் வென்றி கூறலும் வாகையாம் என்றவாறு.

வானால் மிகுதல் வருமாறு

"ஏந்துவாள் தானை இரிய உறைகழித்துப்
போந்துவாள் மின்னும் பொருசமத்து - வேந்தர்
இருங்களி யானை இளமிரிந் தோடக்
கருங்கழலான் கொண்டான் களம்" (புறப் வாகை26)

மல்வென்றி வருமாறு

"இகெடுங் கள்ளின்ஆங்கண்
மைந்துடை மல்லன் மதவலி முருக்கி
ஒருகால் மார்பொதுங் கின்றே ஒருகால்
வருதார் தாங்கிப் பின்னொதுங் கின்றே
நல்கினும் நல்கான ஆயினும் வெல்போர்ப்
போர்அருத் தித்தன் காண்கதில் அம்ம
பலித்துப் பணைமுயலும் யானை போல
இருதலை ஒசிய ஏற்றிக்
களம்பகு மல்லற் கடந்தடு நிலையே." (புறம்: 80)

அனை நிலைவகையொடு - வாளானும் தோளானும் பொருது வேறலன்றி அத்தன்மைத்தாகிய நிலைவகையான் வேறலொடு.

அ∴தாவது, சொல்லான் வேறலும் பாட்டான் வேறலும் கூத் தான் வேறலும் சூதான் வேறலும் தகர்ப்போர் பூழ்ப்போர் என்பன வற்றான் வேறலும், பிறவும் அன்ன.

"விரைந்து தொழில்கேட்கும் ஞாலம் நிரந்தினிது
சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின்" (குறள் 648)

இது சொல் வென்றி

"வண்டுறையுங் கூந்தல் வடிக்கண்ணாள் பாடினாள்
வெண்டுறையுஞ் செந்துறையும் வேற்றுமையாக - கண்டறியக்
கின்னரம் போலக் கிளையமைந்த தீந்தொடையாழ்
அந்நரம்பும் அச்சுவையும் ஆய்ந்து." (புறம். பெருந்திணை 18)

இது பாடல் வென்றி.

"கைகால் புருவங்கண் பாணி நடைதூக்குக்
கொய்பூங்கொம் பன்னாள் குறிக்கொண்டு - பெய்பூப்
படுகளிவண் டார்ப்பப் பயில்வளைநின்று ஆடும்
தொடுகழல் மன்னன் துடி" (புறம். பெருந்திணை 17)

இ∴து ஆடல் வென்றி.

"கழகத் தியலுங் கவற்று நிலையும்
அளகத் திருநுதலாள் ஆய்ந்து - கழகத்திற்
பாய வகையாற் பணிதம் பலவென்றாள்
ஆய நிலையம் அறிந்து." (புறப். பெருந்திணை 16)

இது சூதுவென்றி. பிறவும் வந்தவழிக் காணலாம்.

எழுவகையான் தொகைநிலை பெற்றது என்மனார் புலவர் ஏழிவகையான் தொகைநிலை பெற்றதென்று கூறுவர் புலவர் (ஆங்கு என்பது அசை)

75. கூதி வேனில் என்றிரு பாசறைக்
காதலின் ஒன்றிக் கண்ணிய வகையினும்
ஏரோர் களவழி அன்றிக் களவழித்
தேரோர் தோற்றிய வென்றியுந் தேரோர்
வென்ற கோமான் முன்தேர்க் குரவையும்
ஒன்றிய மரபிற் பின்தேர்க் குரவையும்
பெரும்பகை தாங்கும் வேலி னானும்
அரும்பகை தாங்கும் ஆற்ற லானும்
புல்லா வாழ்க்கை வல்லாண் பக்கமும்
ஒல்லார் நாணப் பெரியவர்க் கண்ணிச்
சொல்லிய வகையின் ஒன்றோடு புணர்த்துத்
தொல்லுயிர் வழங்கிய அவிப்பலி யானும்
ஒல்லார் இடவயிற் புல்லிய பாங்கினும்
பகட்டி னானும் மாவி னானுந்
துகட்டபு சிறப்பின் சான்றோர் பக்கமும்
கடிமனை நீத்த பாலின் கண்ணும்
எட்டுவகை நுதலிய அவையகத் தானும்
கட்டமை ஒழுக்கத்துக் கண்ணுமை யானும்
இடையில் வண்புகழ்க் கொடையி னானும்
பிழைத்தோர்த் தாங்கும் காவ லானும்
பொருளோடு புணர்ந்த பக்கத் தானும்
அருளொடு புணர்ந்த அகற்சி யானும்
காமம் நீத்த பாலி னானுமென்று
இருபாற் பட்ட ஒன்பதின் துறைத்தே.

இது வாகைத்துறை யாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ.ள்) கூதிர்ப் பாசறை முதலாகச் சொல்லப்பட்ட பதினெட்டுத் துறையும் வாகைத் துறையாம் எனவே. மேற் சொல்லப்பட்ட ஏழ் வகையும் திணை யென்று கொள்ளலாம்.

கூதிர் வேனில் என்று இரு பாசறை காதலின் ஒன்றி கண்ணிய கையும் கூதிர்ப்பாசறையும் வேனிற்பாசறையும் என்று சொல்வப் பட்ட இருவகைப் பாசறைகளையும் போரின்மீது கொண்ட காதலாற் பொருத்திக் கருதிய போர்நிலை வகையும்.

இவை இரண்டும் ஒரு வகை. (இச் சூத்திரத்தில் வரும் இன்னும் ஆனும் இடைச்சொற்கள்)

உதாரணம்

“கவலை மறுகின் கடுங்கள் மறவர்
உவலைசெய் கூறை ஓடுக்கத் - துவலைசெய்

கூதிர் தலியவும் உள்ளான கொடித்தேரான்
முதில் எடவாள் முயக்கு.” (புறப்.வாகை.45)

பிறவும் அன்ன.

ஏரோர் களவழி அன்றி களவழி தேரோர் தோற்றிய வென்றியும் ஏரோர் கனவழி கூறுதலும் அன்றிப் போரோர் களவழி தேரோர் தோற்றுவித்த வென்றியும்.

அது களம்பாடுதலும் களவேள்வி பாடுதலுமாம். (களவழி - களத்தில் நிகழும் செயல்கள்)

உதாரணம்

“இருப்புமுகஞ் செறிந்த ஏந்தெழின் மகுப்பின்
கருங்கை யானை கொண்மூ வாக
நீண்மொழி மறவர் எறிவனர் உயர்த்த
வாள்மின ஆக வயங்குகடிப் பமைந்த
குருதிப் பலிய முரசுமுழக் காக
அரசுஅராப் பனிக்கும் அணங்குறு பொழுதின்
வெவ்விசைப் புரவி வீகவளி யாக
விசைப்புறு வல்வில் வீங்குதாண் உகைத்த
கணைத்துளி பொழிந்த கண்ணகன் கிடக்கை
ஈரச் செறுவயின் தேர்ஏர் ஆக
விடியல் புக்கு நெடிய நீட்டிநின்
செருப்படை மிளிர்த்த திருத்துறு பைஞ்சால்
பிடித்தெறி வெள்வேல் கணையமொடு வித்தி
விழுத்தலை சாய்த்த வெருவரு பைங்கூழ்ப்
பேய்மகள் பற்றிய பிணம்பிறங்கு பலபோர்பு
கணதரி யோடு கழுதுகளம் படுப்பப்
பூதங் காப்பப் பொலிகளத் தழீஇப்
பாடுநர்க் கிருந்த பீடுடை யாள
தேய்வை வெண்காழ் புரையும் விசிபிணி
வேய்வை காணா விருந்தின் போர்வை
அரிக்குரல் தடாரி யுருப்ப ஒற்றிப்
பாடி வந்திசின் பெரும் பாடான்று
எழிலி தோயும் இமிழிசை அருவிப்
பொன்னுடை நெடுங்கோட்டு இமயத்து அன்ன
துடை நதல ஒல்குதல் அறியாத்
துடிஅடிக் குழவிப் பிடியிடை மிடைந்த
வேழ முகவை நல்குமதி
தாழகைத் தகைய்யோயே” (புறம்..369)

இந்து ஏரோர் களவழி.

ஓஒ உவமை உறழ்வின்றி ஒத்ததே
காவிரி நாடன் கழுமலங் கொண்டநாள்
மாவுதைப்ப மாற்றார் குடையெலாங் கீழ்மேலாய்
ஆவுதை காளாம்பி போன்ற புனல்நாடன்
மேவாரை அட்ட களத்து.” (களவழி.36)

இது போரோர் களவழி.

“நளிகடல் இருங்குட்டத்து
வளியுடைத்த கலம்போலக்
களிறுசென்று களன்அகற்றவும்
கானகற்றிய வியலாங்கண்
ஒளிறிலைய எ·.கேந்தி
அரசுபட அமருழக்கி
உரைசெல முரசுவெளவி
முடித்தலை அடுப்பாகப்
புனற்குருதி உலைக்கொளீஇத்
தொடித்தோள் துடிப்பில் துழந்த வல்சியின்
அடுகளம் வேட்ட அடுபோர்ச் செழிய
ஆன்ற கேள்வி அடங்கிய கொள்கை
நான்மறை முதல்வர் சுற்ற மாக
மன்னர் ஏவல் செய்ய மன்னிய
வேள்வி முற்றிய வாள்வாய் வேந்தே
நோற்றோர் மன்றநின் பகைவர் நின்னொடு
மாற்றார் என்னும் பெயர்பெற்று
ஆற்றா ராயினும் ஆண்டுவாழ் வோரே.” (புறம்..26)

இது களவேள்வி.

தேரோர் வென்ற கோமான் தேர்முன் குரவையும் தேரோரைப் பொருது வென்ற அரசன் தேர்முன் ஆடு குரவையும்.

உதாரணம்

“...................................
களிற்றுக்கோட் டன்ன வாலெயிறு அழுத்தி
விழுக்கொடு விரைஇய வெள்நிணச் சுவையினள்
குடர்த்தலை மாலை சூடி உணத்தின
ஆனாப் பெருவளஞ் செய்தோன் வானத்து
வயங்குபல மீனினும் வாழிய பலவென
உருகெழு பேயமகள் அயரக்
குருதித்துகள் ஆடிய களங்கிழ வோயே.” (புறம்.371)

ஒன்றிய மரபின் தேர்ப்பின் குரவையும் பொருத்திய மரபின் தேர்ப்பின் ஆடு குரவையும்.

உதாரணம்

"வஞ்சமில் கோலானை வாழ்த்தி வயவரும்
அஞ்சொல் விறலியரும் ஆடுப்வே - வெஞ்சமத்துக்
குன்றேர் மழகளிலுங் கூத்தற் பிடியும்போல்
பினதேர்க் குரவை பிணைந்து." (புறப். வாகை.8)

பெரும்பகை தாங்கும் வேலும் பெரிய பகையினைத் தாங்கும் வேலினைப் புகழுமிடமும்.

உதாரணம்

"இவ்வே, பீலி யணிந்து மாலை குட்டித்
கணதிரள் நோன்காழ் திருத்திநெய் அணிந்து
கடியுடை வியகை ரவ்வே அவ்வே
பகைகுத்திக் கோடுநுதி சிதைந்து
கொல்துறைக் குற்றில மாதோ என்றும்
உண்டாயிற் பதங்கொடுத்து
இல்லாயின் உடனுண்ணும்
இல்லோர் ஒக்கல் தலைவன்
அண்ணலாம் கோமான் வைந்நுதி வேலே" (புறம்.95)

"..
நிலைதிரிபு எறியத் திண்மடை கலங்கிச்
சிதைதலுய்த் தன்றோ நின்வேல் செழிய" (புறம்: 25)

என்பதும் அது.

அரும்பகை தாங்கும் ஆற்றலும் - பொருதற்கரிய பகையைப் பொறுக்கும் ஆற்றலும்.

உதாரணம்

"களம்புகள் ஓம்புமின் தெவ்விர் போரெதிர்ந்து
எம்முளும் உளனொரு பொருநன் வைகல்
எண்தேர் செய்யத் தச்சன்
திங்கள் வலித்த காலன் னோனே" (புறம்:87

"என்னைமுன் நில்லன்மின் தெவ்விர் பலர்என்னை
முன்நின்று கல்நின் றவர்." (குறல் 770)

புல்லாவாழ்க்கை வாழ்க்கை வல்லாண் பக்கமும் - பொருந்தாத வாழ்க்கையினையுடைய வல்லாண் பக்கமும்.

உதாரணம்

“எருது கால்உறா அது இளைஞர் கொன்ற
சிவச்னை வரகில் புலலென் குப்பை
தொடுத்த கடவர்க்குக் கொடுத்த மிச்சில்
பசித்த பாணர் உண்டுகடை தப்பலின்
ஒக்கல் ஒற்கஞ் சொலிய தன்னூர்ச்
சிறுபுல் ஆளர் முகத்தலை கூறி
வரகுகடன் இரக்கும் நெடுந்தகை
அரசுவரில் தாங்கும் வல்லா என்னே.” (புறம். 227)

ஒல்லார் நாண பெரியவர்க் கண்ணி சொல்லிய வகையின் ஒன்றொடு புணர்த்து தொல் உயிர் வழங்கிய அவிப்பலியும் - பொருந்தாதார் நானுமாறு தலைவரைக் குறித்து முன்பு சொன்ன வஞ்சின மரபின் ஒன்றொடு பொருந்தித் தொன்றுதொட்டு வருகின்ற உயிரை வழங்கிய அவிப்பலியும்.

உதாரணம்

“சிறந்த திதுவெனச் செஞ்சோறு வாய்ப்ப
மறந்தரு வாளமா என்னும் பிறங்கழலுள்
ஆருயிர் என்னும் அவிவேட்டார் ஆங்க∴தால்
வீரியரெய் தற்பால் வீடு.” (புறப். வாகை.30)

எனவும்,

“இழைத்த திகவாமைச் சாவாரை யாரே
பிழைத்த தொறுக்கிற பவர்” (குறுள். 776)

எனவும் வரும்.

ஒல்லார் இடவயின் புல்லிய பாங்கும் - பொருந்தாதார் இடத்தின் கண் பொருந்திய பக்கமும்.

அ∴தாவது, போரில்வழி நாடு கைத்தென்று கொண்டு உவத்தல். (கைத்து - கையகப்பட்டது. உவத்தில் வெகுளிவிட்டிருத்தல்)

உதாரணம்

“மாண்டனை பலவே போர்மிகு குஞ்சில்நீ
மாதிரம் விளக்குஞ் சால்புஞ் செம்மையும்
முத்துடை மருப்பின் மழகளிறு பிளிற
மிக்கெழு கடுந்தார் துய்த்தலைச் சென்று
துப்புத்துவர் போகப் பெருங்கிளை உவப்ப
ஈத்தான்று ஆண இடனுடை வளனும்
துளங்குகுடி திருத்திய வலம்படு வென்றியும்

எல்லாம் எண்ணின் இடுகழங்கு தபுந
கொன்னொன்று மருண்ட வென் அடுபோர்க் கொற்றவ
நெடுமிடல் சாயக் கொடுமிடல் துமியப்
பெருமலை யானையொடு புலங்கெட இறுத்துத்
தடந்தாள் நாரை படித்திரை கவரும்
முடந்தை நெல்லில் கழைஅலை கழளிப்
பிழையா விளையுள் நாடகப் படுத்து
வையா மாலையர் விசையுநாக் கறுத்த
சினவாய் ஆகுதல் இரும்பூதாற பெரிதே.''

என்பதனுள் பகைவர் நாடு சைக்கொண்டிருந்தவாறு அறியலாம்.

பகட்டினாலும் ஆவினாலும் துகள் தபு சிறப்பின் சான்றோர் பக்கமும் - பகட்டினானும் ஆவினானும் குற்றம் தீர்ந்த சிறப்பினையுடைய சான்றோர் பக்கமும்.

பகட்டால் புரை தீர்த்தார் வேளாளர், ஆவால் குற்றம் தீர்ந்தார் இவ்விரு குலத்தினும் அமைந்தார் பக்கமும் அவர் குலத்தினுள் அளவால் மிக்க நீர்மையராதலின் வேறு ஓதப்பட்டது.

உதாரணம்

''உண்டால் அம்மஇவ் வுலகம் இந்திரர்
அமிழ்தம் இயைவது ஆயினும் இனிதெனத்
தமியர் உண்டலும் இலரே முனிவிலர்
துஞ்சலும் இலர்பிறர் அஞ்சுவது அஞ்சிப்
புகழெனில் உயிருங் கொடுக்குவர் பழியெனின்
உலகுடன் பெறினுங் கொள்ளலர் அயர்விலர்
அன்ன மாட்சி அனையர் ஆகித்
தமக்கென முயலா நோன்தாள்
பிறர்க்கென முயலுநர் உண்மை யானே'' (புறம்: 182)

கடிமனை நீத்த பாலும் - கடிமனை நீத்த பக்கமும்.

அ∴தாவது, பிறர்மனை நயவாமை மேல், 'காம நீத்த பாலினாணும் என்று ஒதுகின்றா ராகலின், இது மனையறத்தின் நின்றோரை நோக்க வரும்.

உதாரணம்

''பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்(கு)
அறனொன்றோ ஆன்ற ஒழுக்கு.'' குறன் 148)

எட்டுவகை நுதலிய அவையகமும் எட்டுப் பாகுபாட்டைக் குறித்த அவையகமும்.

எட்டுவகை குறித்த அவையகம் என்றமையான் ஏனைய அவையின் இவ்வவை மிகுதி உடைத்தென்றவாறு. அவையாவன:-குடிப்பிறப்பு, கல்வி. ஒழுக்கம், வாய்மை, தூய்மை, நடுவுநிலைமை அழுக்காறாமை அவாவின்மை என்பன.

அவை எட்டினானும் அவை வருமாறு

"குடிப்பிறப் புடுத்துப் பனுவல் சூடி
விழுப்பேர் ஒழுக்கம் பூண்டு காமுற
வாய்மைவாய் எடுத்து மாத்தித் தூய்மையின்
காத லின்பத்துள் தங்கித் தீதறு
நடுவுநிலை நெடுநகர் எவகி வைகலும்
அழுக்காறு இன்மை அவாஅ இன்மைமென
இருபெரு திதியமும் ஒருதாம் ஈட்டும்
தோலா தாவின் மேலோர் பேரவை
உடனமர் இருக்கை ஒருநாட் பெறுமெனின்
பெறுகதில் அம்மயாமே வரன்முறைத்
தோன்றுவழித் தோன்றுவழிய புலவுப் பொதிந்து
தின்றுழி நின்றும் ஞாங்க நில்லாது
நிலையழி வாக்கை வாய்ப்பஇம்
மலர்தலை உலகத்துக் கொட்கும் பிறப்பே." (ஆசிரியமாலை)

கட்டமை ஒழுக்கத்து கண்ணுமையும் - கட்டுதல் அமைந்த ஒழுக்கத்தினைக் குறித்த நிலையினும்.

அ.்.தாவது, இல்லறத்திற்கு உரித்தாக நான்கு வருணத்தார்க்கும் சொல்லப்பட்ட அரத்தில்கண் நிற்றல் அவையாளை அடக்க முடைமை, ஒழுக்கமுடைமைநடுவுநிலைமை வெ.்.காமை புறங்கூறாமை தீவினையச்சம் அழுக்காறாமை பொறையுடைமை என்பன மிகுதியாகலின் வாகை யாயின.

அடக்க முடைமையாவது, பொறிகள் ஐம்புலன்கள்மேல் செல்லாமை அடக்குதல்.

உதாரணம்

"ஒருமையுள் ஆமைபோல ஐந்தடக்க லாற்றின்
எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து." (குறள்.126)

ஒழுக்கமுடைமையாவது, தங்குலத்திற்கும் இல்லறத்திற்கும் ஒழுக்கமுடையராதல்.

உதாரணம்

"ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம்
உயிரினும் ஓம்பப் படும்." (குறள்.131)

நடுவுநிலைமையாவது, பகைவர்மாட்டும் நட்டார் மாட்டும் ஓக்க நிற்கும் நிலைமை.

உதாரணம்

"சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போல் அமைந்தொருபால்
கோடாமை சானறோர்க்கு அணி" (குறள்.118)

வெ.:.காமையானது, பிறர்பொருளை விரும்பாமை.

உதாரணம்

"படுபயன் வெ.:.கிய பபடுவ செய்யார்
நடுவன்மை நாணு பவர்." (குறள்.118)

புறங்கூறாமையாவது, ஒருவரை அவர் புறத்துரையாமை.

உதாரணம்

"அரிக்கூறான் அல்ல செயினும் ஒருவன்
புறங்கூறான் என்றல் இனிது." (குறின்.181)

தீவினையச்சமாவது, நீவினையைப் பிறர்க்குச் செய்தலை அஞ்சதல்.

உதாரணம்

"தீவினையார் அஞ்சார் விழுமியார் அஞ்சுவர்
தீவினை என்னுஞ் செருக்கு" (குறள். 201)

அழுக்காறாமையானது, பிறர் ஆக்கம் முதலாயின கண்டு பொறாமையால் வரும் மனக்கோட்டத்தைச் செய்யாமை.

உதாரணம்

"ஒழுக்காறாக் கொள்க ஒருவன்தன் நெஞ்சத்து
அழுக்கா றிலாத இயல்பு." (குறள். 161))

பொறையுடைமையாவது, பிறர் தமக்கு மிகுதியாகச் செய்தவழி வெகுளாமை.

உதாரணம்

"மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாம்தம்
தகுதியான் வென்று விடல்" (குறன் 158)

பிறவும் இந்திகரனவெல்லாம் கொள்ளலாம்.

இடையில் வண்புகழ்க்கொடையும் - இடைதலில்லாத வளவிய புகழினைத் தரும் கொடையும்.

அ.:.தாவது, கொடுத்தற்கு அரியன கொடுத்தல் இதுவும் பாகுபாடு மிகுதிப்படுதலின் வாகையாயிற்று.

உதாரணம்

“மன்ண உலனத்து மன்னுதல் குறித்தோர்
தம்புகழ் நிறீஇத் தாமாய்த் தனரே
துலைருஞ் சிறப்பின் உயர்ந்த செல்வர்
இன்மையின் இரப்போக்கு ஈஇயாமையின்
தொன்மை மக்களின் தொடர்பறி யலரே
தாள்தாழ் படுமணி இரட்டும் பூநுதல்
ஆடியல் யானை பாடுநர்க்கு அருகாக்
கேடில் நல்லிசை வயமான தோன்றலைப்
பாடி தின்றவொள் ஆகக் கொன்னே
பாடுபெறு பலிசியன் வாடினை பெயர்தல்என்
நாடிழந் ததனினும் நனிஇன் னாதென
வாள்தந் தனனே தலையெனக்கு ஈயத்
தன்னிற் சிறந்தது பிறிதொன்று இன்மையின்
ஆமெலி உலகையொடு வருவல்
ஓடாப் பூட்கைதின் கிழமையோற் கண்டே” (புறம்.165)

பிழைத்தோர் தாங்கும் காவலும் - தம்மாட்டுப் பிழைத்தோரைப் பொறுக்கும் ஏமமும்.

உதாரணம்

“தம்மை இகழ்ந்தமை தாம்பொறுப்ப தன்றிமற்
றெம்மை இகழ்ந்த வினைப்பயத்தால் - உம்மை
எரிவாய் நிரயத்து வீழ்வர்கொல் என்று
சிவதூஉஞ் சான்றோர் கடன்” (நாலடி. துறவு. 8)

எனவும்,

“அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போலத் தம்மை
இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை.” (குறள். 151)

எனவும் வரும்.

பொருளொடு புணர்ந்த பக்கமும் - மெய்ப்பொருள் உணர்ந்த பக்கமும்.

உதாரணம்

“ஐயுணர்வு எய்தியக் கண்ணும் பயம்இன்றே
மெய்யுணர்வு இல்லா தவர்க்கு.” (குறள் 354)

எனவும்,

“சார்புணர்ந்து சார்பு கெடஒழுகின் மற்றழித்துச்
சார்தரா சார்தரு நோய்.” (குறள் 351)

எனவும் வரும்.

இன்னும் பொருளொடு புணர்ந்த பக்கமும் என்றது, அறம் பொருள் இன்பம் மூன்றினும் அறனும் இன்பமும் அன்றி ஒழிந்த பொருளொடு பொருந்திய பக்கமும் என்றுமாம் பொருளாவது நாடும் அரணும் பொருளும் அமைச்சும் நட்பும் படையும்.

“படைகுடி கூழ்அமைச்சு தட்பரண் ஆறும்
உடையான் அரசருள் ஏறு.” (குறன் 381)

என்பதனாலும் கொள்ளலாம். அவையிற்றின் மிகுதி கூறலும் வாகையாம். நாடாவது.

“தள்ளா விளையுளும் தக்காரும் தாழ்விலாச்
செய்வரும் சேர்வது நாடு.” (குறள்.731)

அரணாவது,

“கொளற்கரிதாய்க் கொண்டகூழ்த் தாகி அகத்தார்
நிலைகெளிதாம் நீர்து அரண்.” (குறள். 745)

பொருளாவது,

“உறுபொருளும் உல்கு பொருளுந்தன் ஒன்னார்த்
தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள்.” (குறள். 756)

அமைச்சாவது.

“வண்கண் குடிகாத்தல் கற்றறிதல் ஆள்வினையோடு
ஐந்துடன் மாண்டது அமைச்சு.” (குறள் 6.32)

நட்பாவது.

“அழிவின் அவைநீக்கி ஆறுய்த் தழிவின்கண்
அல்லல் உழப்பதாம் நட்பு.” (குறள் 787)

படையாவது.

“கடாஅ உருவொடு கண்ணஞ்சா தியாண்டும்
உகாஅமை வல்லதே ஒற்று.” (குறள்.585)

“கற்றுக்கண் அஞ்சான் செலச்சொல்லிக் காலத்தால்
தக்க தறிவதாத் தூது” (குறள் 686)

பிறவும் அன்ன இன்னும் 'பொருளொடு புணர்ந்த பக்கம்' என்றதனாற் புதல்வர்ப் பேறுங் கொள்ளலாம்.

உதாரணம்

படைப்புப் பலபடைத்துப் பலரோடு உண்ணும்
உடைப்பெருஞ் செல்வ ராயினும் இடைப்படக்
குறுகுறு நடந்து சிறகை நீட்டி
இட்டும் தொட்டும் கவ்வியும் துழந்தும்
நெய்யுடை அடிசில் மெய்பட விதிர்த்தும்
மயக்குறு மக்களை இல்லோர்க்குப்
பயக்குறை இல்லைத்தாம் வாழும் நாளே." (புறம்.188)

அருளொடு புணர்ந்த அகற்சியும் - அருளொடு பொருத்தின் துறவும்.

அ∴தாவது அருளுடைமை கொல்லாமை, பொய்யாமை கள்ளாமை புணர்ச்சி விழையாமை, கள் குண்ணாமை, துறவு என்பனவற்றைப் பொருந்துதலாம் அவற்றுள் அருளுடைமை வொழித்த எல்லா விடுதலான் அகற்சி' என்றார்.

அருளுடைமையாவது: யாதானும் ஓர் உயிர் இடர்ப்படுமிட வருத்தினாற்போல வருத்தும் ஈரமுடைமை.

"அருட்செல்வம் செல்வத்துட் செல்வம் பொருட் செல்வம்
பூரியார் கண்ணும் உள." (குறள். 241)

கொல்லாமையாவது யாதொன்றையும் கொல்லாமை.

"அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
பிறவினை எல்லாத் தரும்." (குறள்.321)

பொய்யாமையாவது, தீமை பயக்கும் சொற்களைக் கூறாமை.

"வாய்மை எனப்படுவது யாதெனின் யாதொன்றும்
தீமை இலாத சொலல்." (குறள் 291)

கள்ளாமையாவது, பிறர்க்குரிய பொருளைக் களவினாற் கொள்ளாராதல்.

"களவென்னும் காரறி வாண்மை அளவென்னும்
ஆற்றல் புரிந்தார்கண் இல்." - (குறள் 287)

புணர்ச்சி விழையாமையாவது பிரமசரியம் காத்தல்.

"மாக்கேழ் மடநல்லாய் என்றாற்றுஞ் சான்றவர்
நோக்கார்கொல் நொய்யதோர் புக்கிலை -யாக்கைக்கோர்
எச்சிற கன்னதோர் தோலறினும் வேண்டுமே

காக்கை சுடிவதோர் கோல்.'' (நாலடி, தூய்தன்மை.1)

கள்ளுண்ணாமையாவது, கள்உண்டலைத் தவிர்தல்.

''களித்தறியேன் என்பது கைவிடுக நெஞ்சத்து
ஒளித்ததூஉம் ஆங்கே மிகும்.'' (குறள் 928)

குறவாவது, தன்னுடைய பொருளைப் பற்றறத் துறத்தல்.

''யாதனின் யாதனின் நீங்கியான் நோதல்
அதனின் அதனின் இலன்.'' (குறள். 341)

காமம் நீத்த பாலும் ஆசையை நீத்த பக்கமும்.

உதாரணம்

''காமம் வெகுளி மயக்கம் இவைமூன்றன்
நாமங் கெடக்கெடும் நோய்.'' (குறள்.360)

என்று இரு பால்பட்ட ஒன்பதின் துறைத்து - என்று இரண்டு கூறு ட்ட ஒன்பது துறைத்து.

76. காஞ்சி தானே பெருந்திணைப் புறனே
பாங்கருஞ் சிறப்பிற் பன்னெறி யானும்
நிலலா உலகம் புலலிய நெறித்தே.

இது காஞ்சித்திணையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ.ள்) காஞ்சி பெருத்திணை புறன் காஞ்சி என்னும் நிணை என்னும் அகத்திணைக்கு புறனாம்: பாங்கு அருஞ் சிறப்பின் பல் நெறியானும் நில்லா உலகம் புல்லிய நெறித்து - அது பாங்காதல் அரிய சிறப்பினாற் பல நெறியாயினும் நில்லாத உலகத்தைப் பொருத்திய தெறியை யுடைத்து.

பாங்கருமையாவது, ஒருவற்கு ஒரு துணையாகாமை.

நிலை யாமை மூவகைப்படும். இளமை நிலையாமை, செல்வம் நிலையாமை, யாக்கை நிலையாமை என இவற்றள்,

இளமை நிலையாமை யாவது,

''பனிபடு சோலைப் பயன்மரம் எல்லாம்
கனிஉதிர்ந்து வீழ்ந்தற் றிளமை - நனிபெரிதும்
வேற்கண்ணள் என்றிவளை வெ.்.கல்மின் மற்றிவளும்
கோற்கண்ணள் ஆகுங் குனிந்து'' (நாலடி -இளமை7)

செல்வம் நிலையாமையாவது,

“அறுசுவை உண்டி அமர்ந்தில்லாள் ஊட்ட
மறுசிகை நீக்கியுண் டாரும் - வறிஞராய்ச்
சென்றிரப்பர் ஓரிடத்துக் கூழெனிற் செல்வமொன்
றுண்டாக வைக்கற்பாற் றன்று.” (நாலடி செல்வம்.1)

யாக்கை நிலையாமையாவது முன்னர்க் காட்டுதும்.

அதற்கு இது புறனாயவாறு என்னையெனின், ”ஏறிய மடற்றிறம்” (அகத்திணை 54) முதலாகிய நோந்திறக் காமப் பகுதி அகத்திணை ஐந்தற்கும் புறனாயவாறு போல இது புறத்திணை ஐந்தற்கும் புறனாகலானும், அதற்கு இது புறனாயிற்று.

77. **மாற்றருங் கூற்றஞ் சாற்றிய பெருமையும்**
கழிந்தோர் ஒழிந்தோர்க்குக் காட்டிய முதுமையும்
பண்புற வரூஉம் பகுதி நோக்கிப்
புண்கிழித்து முடியும் மறத்தி னானும்
ஏமச் சுற்றம் இன்றிப் புண்ணோன்
பேஎய் ஓம்பிய பேஎய்ப் பக்கமும்
இன்னனென்று இரங்கிய மன்னை யானும்
இன்னது பிழைப்பின் இதுவா கியரெனத்
துன்னருஞ் சிறப்பின் வஞ்சினத் தானும்
இன்னகை மனைவி பேஎய் புணணோன்
துன்னுதல் கடிந்த தொடாஅக் காஞ்சியும்
நீத்த கணவற் றீர்த்த வேலின்
பெயர்த்த மனைவி வஞ்சி யானும்
நிகர்த்துமேல் வந்த வேந்தனொடு முதுகுடி
மகட்பாடு அஞ்சிய மகட்பா லானும்
முலையும் முகனுஞ் சேர்த்திக் கொண்டோன்
தலையொடு முடிந்த நிலையொடு தொகைஇ
ஈரைந் தாகும் என்ப பேரிசை
மாய்ந்த மகளைச் சுற்றிய சுற்றம்
மாய்ந்த பூசல் மயக்கத் தானுந்
தாமே எய்திய தாங்கரும் பையுளும்
கணவனொடு முடிந்த படர்ச்சி நோக்கிச்
செல்வோர் செப்பிய மூதா னந்தமும்
நனிமிகு சுரத்திடைக் கணவனை இழந்து
தனிமகள் புலம்பிய முதுபா லையும்
கழிந்தோர் தேஎத்துக் கழிபடர் உறீஇ
ஒழிந்தோர் புலம்பிய கையறு நிலையும்
காதலி இழந்த தபுதார நிலையும்
காதலன் இழந்த தாபத நிலையும்
நல்லோள் கணவனொடு நனியழல் புகீஇச்

சொல்லிடை இட்ட மாலை நிலையும்
அரும்பெருஞ் சிறப்பிற் புதல்வற் பயந்த
தாய்தப வரூஉந் தலைப்பெயல் நிலையும்
மலர்தலை உலகத்து மரபுநன்கு அறியப்
பலர்செலச் செல்லாக் காடு வாழ்த்தொடு
நிறையருஞ் சிறப்பின் துறையிரண்டு உடைத்தே.

இது, காஞ்சித்துறையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) ‘மாற்றருங் கூற்றம் சாற்றிய பெருமை முதலாகத் தலை யொடு முடிந்த நிலையொடு’ கூடப் பத்தாகும் என்பர் சிலர் 'பூசல் மயக்கம்' முதலாகக் 'காடுவாழ்த்து' உட்பட வருவனவற்றோடும் இருவகைப்பட்ட துறையை உடைத்து.

(எனவே, முற்கூறிய பத்தும் ஒருவகை யென்பதும் பிற்கூறிய பத்தும் மற்றொரு வகை யென்பதும் பெறப்பட்டன.)

மாற்று அருங் கூற்றம் சாற்றிய பெருமையும் மாற்றுதற்கு அரிய கூற்றம் வருமெனச் சொல்லப்பட்ட பெருங்காஞ்சியும்.

உதாரணம்

“இருங்கடல் உடுத்தஇப் பெருங்கண் மாநிலம்
உடையிலை நடுவணது இடைபிறர்க் கின்றித்
தாமே யாண்ட ஏமங் காவலர்
இடுதிரை மணலினும் பலரே சுடுபிணக்
காடுபதி யாகப் போகித் தத்தம்
நாடு பிறர்கொளச் சென்றுமாய்த் தனரே
அதனால், தீயுங் கேள்மதி அத்தை வியாது
உடம்பொடு நின்ற உயிரும் இல்லை
மடங்கல் உண்மை மாயமோ அன்றே
கள்ளி யேய்ந்த முள்ளியம் புறங்காட்டு
வெள்ளில் போகிய வியலுள் ஆங்கண்
உப்பிலாஅ அவிப்புழுக்கல்
கைக்கொண்டு பிறக்குநோக்காது
இழிபிறப்பினோன் ஈயப்பெற்று
நிலங்கலன் ஆக விலங்குபலி மிசையும்
இன்னா வைகல் வாரா முன்னே
செய்ந்நீ முன்னிய வினையே
முந்நீர் வரைப்பகம் முழுதுடன் துறந்தே.” (புறம்.363)

கழிந்தோர் ஒழிந்தோர்க்குக் காட்டிய முதுமையும் -அறிவாள் மிக்கோர் அல்லாதார்க்குச் சொன்ன முதுகாஞ்சியும்.

உதாரணம்

"பல்சான் றீரே பல்சான் றீரே
கயல்முள் அன்ன நரைமுதிர் திரைகவுள்
பயன்இல் மூப்பின் பல்சான் றீரே
கணிச்சிக் கூர்ம்படைக் கடுந்திறல் ஒருவன்
பிணிக்குங் காலை இரங்குவிர் மாதோ
நல்லது செய்தல் ஆற்றீ ராயினும்
அல்லது செய்தல் ஓம்புமின் அதுதான்
எல்லாரும் உவப்பது அன்றியும்
நல்லாற்றுப் படூஉம் நெறியுமா ரதுவே." (புறம்:195)

பண்பு உறவரூஉம் பகுதிநோக்கி புண்கிழித்து முடியும் மறனும் -இயல்புற வரும் பகுதிநோக்கிப் புண்கிழித்து முடியும் மறக் காஞ்சியும்.

உதாரணம்

"நகையமர் ஆயம் நடுங்க நடுங்கான்
தொகையமர் ஓட்டிய துப்பின் - பகைவர்முன்
நுங்கிச் சினவுதல் நோனான் நுதிவேலான்
பொங்கிப் பரிந்திட்டான் புண்." (புறப். காஞ்சி 15)

ஏமச்சுற்றம் இன்றி புண்ணோன் பேஎய் ஓம்பிய பேஎய்ப் பக்கமும் - ஓம்பும் சுற்றம் இன்மையாற் புண்ணோனைப் பேய் தும்பிய பேய்ப் பக்கமும்.

உதாரணம்

"ஆயும் அடுதிறலாற் கன்பிலார் இல்போலும்
தோயுங் கதழ்குருதி தோள்புடைப்பப் -பேயும்
களம்புகலச் சீறிக் கதிர்வேல்வாய் வீழ்ந்தான்
உளம்புகல ஓம்பல் உறும்." (புறப். காஞ்சி 16)

இன்னன் என்று இரங்கிய மன்னையும் - இத்தன்மையால் என உலகத்தார் இரங்கிய மன்னைக் காஞ்சியும்.

உதாரணம்

"சிறியகள் பெறினே எமக்கீயும் மன்னே
பெரியகள் பெறினே
வாம்பாடத் தான்மகிழ்ந் துண்ணும் மன்னே
சிறுசோற் றானும் நனிபல கலத்தன் மன்னே
பெருஞ்சோற்றானும் நனிபல கலத்தன் மன்னே
என்பொடு தடிபடு வழியெல்லாம் எமக்கியும் மன்னே

அம்பொடு வேல்நுழை வழியெல்லாம் தானிற்கும் மன்னே
நரந்த நாறுந் தன்கையாற்
புலவுநாறும் என்தலை தைவரும் மன்னே
அருந்தலை இரும்பாணர் அகன்மண்டைத் துளையுரீஇ
இரப்போர் கையுளும் போகிப்
புரப்போர் புன்கண் பார்வை சோர
அஞ்சொல் நுண்தேர்ச்சிப் புலவர் நாவில்
சென்றுவீழ்ந் தன்றவன் அருநிறத்து இயங்கிய வேலே
ஆசாகு எந்தை யாண்டுளன் கொல்லோ
இனிப், பாடுநரு மில்லைப் பாடுநர்க்கொன் றீகுநருமில்லைப்
பனித்துறைப் பகன்றை நறைக்கொள் மாமலர்
சூடாது வைகி யாங்குப் பிறர்க்கொன்று
ஈயாது வீயும் உயிர்தவப் பலவே.” (புறம் 235)

இன்னது பிழைப்பின் இது ஆகியர் என துன் அருஞ் சிறப்பின் வஞ்சினமும் - இன்னவாறு செய்தலைப் பிழைத்தேனாயின் இன் னேன் ஆகக் கடவேன் எனக் கூறிய துன்ளற்கு அரிய சிறப்பினை யுடைய வஞ்சினக்காஞ்சியும், துணிவுபற்றி (‘ஆகியர்’ என இறந்த காலத்தாற் கூறினர்)

உதாரணம்

“நகுதக் கனரே நாடுமீக் கூறுநர்
இளையன் இவனென உளையக் கூறிப்
படுமணி இரட்டும் பாஅடிப் பணைத்தாள்
நெடுநல் யானையுந் தேரும் மாவும்
படையமை மறவரும் உடையம் யாமென்று
உறுதுப் பஞ்சாது உடல்சினஞ் செருக்கிச்
சிறுசொல் சொல்லிய சினங்கெழு வேந்தரை
அருஞ்சமஞ் சிதையத் தாக்கி முரசமொடு
ஒருங்ககப் படேஎ னாயின் பொருந்திய
என்நிழல் வாழ்நர் செல்நிழற் காணாது
கொடியன்எம் இறையெனக் கண்ணீர் பரப்பிக்
குடிபழி தூற்றுங் கோலேன் ஆகுக
ஓங்கிய சிறப்பின் உயர்ந்த கேள்வி
மாங்குடி மருதன் தலைவ னாக
உலகமொடு நிலைஇய பலர்புகழ் சிறப்பின்
புலவர் பாடாது வரைகஎன் நிலவரை
இரப்போர்க் கீயா இன்மையான் உறவே.” (புறம்.72)

இன்னகை மனைவி பேஎய் புண்ணோன் துன்னுதல் கடிந்த தொடாக் காஞ்சியும் - இனிய நகையார்ந்த மனையி பேய் புண் ணோனைக் கிட்டுதலைக் காத்த தொடாக்காஞ்சியும்.

உதாரணம்

“தீங்கனி இரவமொடு வேம்புமனைச் செரீஇ
வாங்குமருப்பு யாழொடு பல்லியங் கறங்கக்

கைபயப் பெயர்த்து மையிழுது இழுகி
ஐயவி சிதறி ஆம்பல் ஊதி
இசைமணி எறிந்து காஞ்சி பாடி
நெடுநகர் வரைப்பின் கடிநறை புகைஇக்
காக்கம் வம்மோ காதலம் தோழி
வேந்துறு விழுமந் தாங்கிய
பூம்பொறிக் கழற்கால் நெடுந்தகை புண்ணே" (புறம்.281)

நீத்த கணவன் தீர்த்த வேலின் பெயர்த்த மனைவி ஆஞ்சியும் தன்னை நீத்த கணவன் விடுத்த வேலினானே மனைவி தன் உயிரையும் பெயர்த்த ஆஞ்சியும்.

உதாரணம்

"கௌவைநீர் வேலிக் கடிதேகாண் கற்புடைமை
வெவ்வேல்வாய் வீழ்ந்தான் விறல்வெய்யோன் - அவ்வேலே
அம்பிற் பிறழுந் தடங்கண் அவன்காதற்
கொம்பிற்கும் ஆயிற்றே கூற்று." (புறப். காஞ்சி23)

நிகர்த்து மேல் வந்த வேந்தனொடு முதுகுடி மகட்பாடு அஞ்சிய மகட்பாலும் ஒத்து மாறுபட்டுத் தன் மேல் வந்த வேந்தனொடு தன் தொல்குலத்து மகட்கொடை அஞ்சிய மகட்பாற்காஞ்சியும்.

உதாரணம்

"நுதிவேல் கொண்டு நுதல்வியர் துடையாக்
கடிய கூறும் வேந்தே தந்தையும்
நெடிய அல்லது பணிந்து மொழியலனே
இ∴திவர் படிவம் ஆயின் வைஎயிற்று
அரிமதர் மழைக்கண் அம்மா அரிவை
மரம்படு சிறுதீப் போல
அணங்கா யினள்தான் பிறந்த ஊர்க்கே." (புறம். 349)

கொண்டோன் தலையொடு முலையும் முகனும் சேர்த்தி முடிந்த நிலையொடு தொகைஇ ஈர் ஐந்து ஆகும் என்ப - தன்னைக் கொண்டான் தலையொடு தன்னுடைய முலைகளையும் தன்முகத்தையும் சேர்த்தி இறந்த நிலையும் கூடிப் பத்தாகும் என்பர் சிலர்..

உதாரணம்

"கொலையானாக் கூற்றே கொடிதே கொழுநன்
தலையானாள் தையலாள் கண்டே - முலையான்
முயங்கினாள் வாள்முகமுஞ் சேர்த்தினாள் ஆங்கே
உயங்கினாள் ஓங்கிற்று உயிர்." (புறம்.காஞ்சி.13)

பேர் இசை மாய்ந்த மகனை சுற்றிய சுற்றம் மாய்ந்த பூசல் மயக்கமும் - பெரிய இசையையுடையனாய் மாய்ந்தவனைச் சுற்றிய கற்றத்தார் அவன் மாய்ந்தமைக்கு அழுத மயக்கமும். (மகன் - ஆண் மகன்)

உதாரணம்

"மீன்உண் கொக்கின் தூவி அன்ன
வால்நரைக் கூந்தல் முதியோள் சிறுவன்
களிறெறிந்து பட்டனன் என்னும் உவகை
ஈன்ற ஞான்றினும் பெரிதே கண்ணீர்
நோன்கழை துயல்வரும் வெதிரத்து
வான்பெயத் தூங்கிய சிதனும் பலவே." (புறம்.277)

தாம் எய்திய தாங்கு அரும் பையுளும் - சிறைப்பட்டார் தாம் உற்ற பொறுத்தற்கு அரிய துன்பத்தினைக் கூறுங் கூற்றும்.

உதாரணம்

"குழவி இறப்பினும் ஊன்தடி பிறப்பினும்
ஆளன்று என்று வாளில் தப்பார்
தொடர்ப்படு ஞமலியின் இடர்ப்படுத் திரீஇய
கேளல் கேளிர் வேளாண் சிறுபதம்
மதுகை யின்றி வயிற்றுத் தீத் தணியத்
தாம்இரந்து உண்ணும் அளவை
ஈன்ம ரோஇவ் வுலகத் தானே." (புறம்.74)

கணவனொடு முடிந்த படர்ச்சி நோக்கி செல்வோர் செப்பிய மூதானந்தமும் - கணவனோடு இறந்த செலவை நோக்கிச் செல்வோர் செப்பிய மூதானந்தமும்.

உதாரணம்

"ஒருயி ராக உணர்க உடன்கலந்தார்க்(கு)
ஈருயிர் என்பர் இடைதெரியார் - போரில்
விடன்ஏந்தும் வேலோற்கும் வெள்வளையி னாடகும்
உடனே உலந்தது உயிர்," (புறப். சிறப்பிற் பொதுவியல்.9)

தனி மிகு கரத்திடை கணவனை இழந்து தனிமகன் புலம்பிய முது பாலையும் - மிகுதி மிக்க கரத்திடைபிழந்து தனியளாய்த் தலைமகள் வருத்திய முதுபாலையும்.

"ஐயோ எணின்யான் புலியஞ் கவலே
அணைத்தன் கொளிளே அகன்மார்பு எடுக்கவல்லேன்
என்போற் பெருவிழிப்பு உறுக நின்னை
இன்னா செய்த அறனில் கூற்றே

நிரைவனை முன்கை பற்றி
வரைநிழற் சேர்க நடத்திசின் சிறிதே." (புறம்.255)

கழிந்தோர் தேஎத்து கழிபடர் உறீஇ ஒழிந்தோர் புலம்பிய கையறு நிலையும் செத்தோர்மாட்டுச் சாவாதார் வருத்தமுற்றும் புலம்பிய கையறு நிலையும்.

உதாரணம்

"செற்றன் தாயினுஞ் செயிர்த்தன் றாயினும்
உற்றன் றாயினும் உய்வின்று மாதோ
பாடுநர் போலக் கைதொழுது ஏத்தி
இரந்தன் றாகல் வேண்டும் பொலந்தார்
மண்டமர்க் கடக்குந் தானைத்
திண்தேர் வளவற் கொண்ட கூற்றே." (புறம்.226)

காதலி இழந்த தபுதாரநிலையும் - காதலியை இழந்த கணவனது தபுதாரநிலையும்.

உதாரணம்

"யாங்குப்பெரி தாயினும் நோயன வெனைத்தே
உயிர்செருக் கல்லா மதுகைத் தன்மையின்
கள்ளி போகிய களரியம் பறந்தலை
ஒள்ளழற் பள்ளிப் பாயல் சேர்த்தி
ஞாங்கர் மாய்ந்தனள மடந்தை
இன்னும் வாழ்வல் என்னிதன் பண்பே" (புறம் 245)

காதலன் இழந்த தாபத நிலையும் - காதலனை இழத்தவன் நிற்கும் தாபத நிலையும்.

உதாரணம்

"அளிய தாமே சிறுவெள் ஆம்பல்
இனையம் ஆகத் தழையா யினவே, இனியே
பெருவளக் கொழுதன் மாய்ந்தெனப் பொழுதுமறுத்து
இன்னா வைகல் உண்ணும்
அல்லிப் படூஉம் புல்லா யினவே." (புறம் 248)

நல்லோள் கணவனொடு நளி அழல் புகீஇ இடையிட்ட மாலை சொல் நிலையும் - சுணவனொடு கிழத்தி பெரிய அழற் புகுவழி இடையிட்ட மாலைக்காலத்துக் கூறும் கூற்றும்.

உதாரணம்

"பல்சான் றீரே பல்சான் றீரே
செல்கெனச் சொல்லாது ஒழிகென விலக்கும்

பொல்லாச் சூழ்ச்சிப் பல்சான் றீரே
அணில்வரிக் கொடுங்காய் வாள்போழ்ந் திட்ட
காழ்போல் நல்விளர் நறுநெய் தீண்டாது
அடையிடைக் கிடந்த கைபிழி பிண்டம்
வெள்ளெள் சாந்தொடு புளிப்பெய்து அட்ட
வேளை வெந்தை வல்சி யாகப்
பால்பெய் பள்ளிப் பாயின்று வதியும்
உயவல் பெண்டிரேம் அல்லேம் மாதோ
பெருங்காட்டுப் பண்ணிய கருங்கோட்டு ஈமம்
நுமக்கரிது ஆகுக தில்ல எமக்கெம்
பெருந்தோள் கணவன் மாய்ந்தென அரும்பற
வள்ளிதழ் அவிழ்ந்த தாமரை
நள்ளிரும் பொய்கையும் தீயும்ஓர் அற்றே" (புறம்.246)

அரும்பெருஞ் சிறப்பின் புதல்வன் பயந்த தாய் தப வருஉம் தலைப் பெயல் நிலையும் அரும்பெருஞ் சிறப்பினையுடைய மகற் பெற்ற தாய் சாதற்கண் அவனைத் தலைப்பெயல் நிலையும். (தலைப்பெயல் - சேர்தல்)

உதாரணம்

"இடம்படு ஞாலத்து இயல்போ கொடிதே
தடம்பெருங்கண் பாலகன் என்னுங் - கடன்கழித்து
முள்ளெயிற்றுப் பேதையாள் புக்காள் முரண்அவியா
வள்ளெயிற்றுக் கூற்றத்தின் வாய்." (புறப். சிறப்பிற் பொதுவியல் .5)

மலர்தலை உலகத்து மரபு நன்கு அறிய பலர் செல செல்லாக் காடு வாழ்த்தொடும் - இடம் அகன்ற உலகத்தின் மரபு நன்கு விளங்கப் பலரும் மாயத் தான் மாயாத புறங்காடு வாழ்த்துதலும்.

உதாரணம்

"களரி பரந்து கள்ளி போகிப்
பகலுங் கூவுங் கூகையொடு பிறழ்பல்
ஈம விளக்கின் பேஎய் மகளிரொடு
அஞ்சுவந் தன்றிம் மஞ்சுபடு முதுகாடு
நெஞ்சமர் காதலர் அழுத கண்ணீர்
என்புபடு சுடலை வெண்ணீறு அவிப்ப
எல்லார் புறனுந் தான்கண்டு உலகத்து
மன்பதைக் கெல்லாந் தானாய்த்
தன்புறங் காண்போர்க் காண்பறி யாதே." (புறம்.356)

நிறை அருஞ்சிறப்பின் இரண்டு துறை உடைத்து - ஆக நிறையும் அருஞ்சிறப்பினையுடைய இரண்டு துறைகளையுடைத்து.

(இச் சூத்திரத்தில் வந்த அத்தும் ஆனும் முறையே சாரியையும் இடைச் சொல்லுமாம்)

78. பாடாண் பகுதி கைக்கிளைப் புறனே
நாடுங் காலை நாலிரண் டுடைத்தே.

இது, பாடாண்திணை ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) பாடாண் பகுதி கைக்கிளைப் புறன் - பாடாண் திணைப்பகுதி கைக்கிளை என்னும் அசுத்திணைக்குப் புறனாம். நாடும் காலை நால் இரண்டு உடைத்து - அ∴து ஆராயும் காலத்து எட்டு வகையினை உடைத்து.

அவையாவன: கடவுள் வாழ்த்துவகை, வாழ்த்தியல்வகை, மங்கலவசை, செவியறிவுறுத்தல், ஆற்றுப்படைவகை, பரிசிற்றுறை வகை, கைக்கிளைவகை, வசைவகை என்பன. அவை யாமாறு முன்னர்க் காட்டுதும்.

அதற்கு இது புறனாயவாறு என்னை யெனின், கைக்கிளை யாவது ஒரு நிலத்திற்கு உரித்தன்றி ஒருதலைக் காமமாகி வருமன்றே அது போல இதுவும் ஒருபாற்கு உரித்தன்றி ஒருவனை ஒருவன் யாதானும் ஒருபயன் கருதியவழி மொழிந்து நிற்பது ஆகலானும் கைக்கிளையாகிய காமப் பகுதிக்கண் மெய்ப்பெயர்பற்றிக் கூறுத லானும், கைக்கிளை போலச் செந்திறத்தாற் கூறுதலானும், அதற்கு இது புறனாயிற்று. நோந்திறமாவது கழிபேரிரக்கம்; செந்திறமாவன அ∴து அல்லாதன.

79. அமரர்கண் முடியும் அறுவகை யானும்
புரைதீர் காமம் புல்லிய வகையினும்
ஒன்றன் பகுதி ஒன்றும் என்ப.

இது,பாடாண் பாட்டிற்கு உரியதொரு பொருண்மை உணர்த் துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) அமரர்கண் முடியும் அறுவகையானும் - அமரர்கண் முடியும் கொடிநிலை கந்தழி வள்ளி புலவராற்றுப் படை புகழ்தல் பரவல் என்பனவற்றினும்.

புரைதீர் காமம் புல்லிய வகையினும் - குற்றந் தீர்ந்த காமத்தைப் பொருந்திய வகையினும்.

அ∴தாவது, ஐந்திணை தழுவிய அகம்.

ஒன்றன் பகுதி ஒன்றும் என்ப - அவையிற்றின் ஒரு கூற்றின் பாகுபாடு பாடாண் திணை யாதற்குப் பொருந்தும் என்பர் புலவர்.

அ∴தாவது, கொடிநிலை முதலிய ஆறும் கடவுட் புகழ்ச்சி யின்றிப் பாட்டுடைத் தலைவனைச் சார்த்தி வருதல் காமப்பகுதியிற் பாடும் பாட்டுடைத் தலைவனைச் சார்த்தி வருதல், என்ற இவ்விரு வகையானும் ஒருவனைப் புகழ்தலாற் பாடண்பாட்டு ஆயிற்று.

இன்னும் 'புரைதீர் காமம் புல்லிய வகையினும் ஒன்றன் பகுதி' என்ற அதனான் ஐவகைப் பொருளினும் ஊடற் பொருண்மை பாடாண் பகுதிக்கு ஒன்றும் என்றவாறாம். இன்னும் இதனானே இயற்பெயர் சார்த்திவாராது நாடும் ஊரும் இதுவென விளங்கவரும் ஊரன் சேர்ப்பன் என்னும் பெயரினான் ஒரு கூறு குறிப்புப்பற்றி வரும் பகுதியும் பாடாண் பாட்டாம் என்றும் கொள்ளலாம்

80. வழக்கியல் மருங்கின் வகைபட நிலைஇப்
பரவலும் புகழ்ச்சியும் கருதிய பாங்கினும்
முன்னோர் கூறிய குறிப்பினும் செந்துறை
வண்ணப் பகுதி வரைவின் றாங்கே.

இது, சில பொருட்கண் வரும் வேறுபாடு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) வழக்கியல் மருங்கின் வகைபட நிலை, பரவலும் புகழ்ச்சியும் கருதிய பாங்கினும் - மேற் சொல்லப்பட்டன வழக்கு இயலும் பக்கத்து வகைபெற நிறுத்திப் பரவலும் புகழ்ச்சியும் கருதிய பக்கத்தினும், முன்னோர் கூறிய குறிப்பினும் -முதலாசிரியர் கூறிய காமக் குறிப்பினும், செந்துறை வண்ணம் பகுதி வரைவு இன்று ஆங்கு - செந்துறைப்பாட்டின்கண் வரும் வண்ணப் பகுதி வரைதல் இல்லை அவ்விடத்து.

குறிப்பு என்பது காமம் ஆமாறு வருகின்ற சூத்திரத்துள் "காமப் பகுதி கடவுளும் வரையார்" (புறத்திணை 23) என ஒட்டி எழுந் தமையான் உணரலாம்.

இதனாற் சொல்லியது, தேவபாணியும் அகப்பொருள் பாடும் பாட்டும் இசைத்தமிழில் வரைந்து ஓதினாற்போலச் செந்துறைப் பாட்டிற்கு உரிய செய்யுள் இவை என்று உரைத்தல் இல்லை பாடாண்பாட்டின்கண் வருங்காலத்தென்பது. எனவே எல்லாச் செய்யுளும் ஆம் என்றவாறு.

இனி, புகழ்தல் படர்க்கைக்கண்ணும், பரவல் முன்னிலைக் கண்ணும் வருமாறு:

"கண்ணகள் ஞாலம் அளந்ததூஉம் காமருசீர்த்
தண்ணறும் பூங்குருந்தம் சாய்த்ததூஉம் - நண்ணிய
மாயச் சகடம் உதைத்ததூஉம் இம்மூன்றும்
பூவைப்பூ வண்ணன் அடி." (திரிகடுகம் கடவுள் வாழ்த்து)

இது புகழ்தல்.

"வைய மகளை அடிப்படுத்தாய் வையகத்தார்
உய்ய உருவம் வெளிப்படுத்தாய் - வெய்ய
அடுந்திறல் ஆழி அரவணையாய் என்றும்
நெடுந்தகை நின்னையே யாம்." (புறப். பாடாண்3)

இது பரவல்.

"வெறிகொள் அறையருவி வேங்கடத்துச் சொல்லின்
நெறிகொள் படிவத்தோய் நீயும் - பொறிகட்கு

இருளீயும் ஞாலத்து இடரெல்லாம் நீங்க
அருளீயும் ஆழி யவன்." (புறப். பாடாண் 42)

இது புலவராற்றுப்படை.

"மாயவன் மாயம் அதுவால் மணிநிரையுள்
ஆயனா எண்ணல் அதனருளான் - காயக்
கழலவிழக் கண்கனலக் கைவளையார் சோரச்
சுழலழலுள் வைகின்று சோ." (புறப். பாடாண்.40)

இது கந்தழி.

"வேண்டுதியால் நீயும் விழைவோ விழுமிதே
ஈண்டியம் விம்ம இனவளையார் பூண்தயங்கச்
குலமோ டாடுஞ் சுடர்ச்சடையோன் காதலற்கு
வேலனோ டாடும் வெறி." (புறப். பாடாண்.41)

இது வள்ளி வள்ளி என்பது ஈண்டு வெறியாட்டு கொடிநிலை வந்த வழிக் காண்க. இனி அவை சார்ந்து வருமாறு முன்னர்க் காட்டுதும்.

இனிக் காமப்பகுதி வருமாறு:-

"மலைபடு சாந்தம் மலர்மார்ப யாம்நின்
பலர்படி செல்வம் படியேம் - புலர்விடியல்
வண்டினங்கூட் டுண்ணும் வயல்சூழ் திருநகரிற்
கண்டனங் காண்டற் கரிது." (புறப். பாடாண்.47)

இ∴து, ஊடற்பொருண்மைக்கண் வந்தது. இ∴து, இயற்பெயர் சார்த்தியும் வரும்.

"வையைதன்
நீர்முற்றி யதில்பொரூஉம் பகையல்லால் நேராதார்
போர்முற்றென்று அறியாத புரிசைசூழ் புனலூரன்." (கலி. மருதம்.2)

என்பது குறிப்பினாற் பாட்டுடைத் தலைமகனே கிளவித்தலை மகனாக வந்தது.

"பந்தண்டார்ப் புலர்சாத்தில் தென்ர வன் உயர்கூடல்
தேம்பாய அவிழ்நீலத் தலர்வென்ற அமருண்கண்
ஏந்துகோட் டெழில்யானை ஒன்னாதார்க் கவன்வேலில்
சேந்துநீ இனையயால் ஒத்ததோ சின்மொழி." (கலி. குறிஞ்சி.21)

இது காமத்தின்கண் வந்தது.

81. காமப் பகுதி கடவுளும் வரையார்
ஏனோர் பாங்கினும் என்மனார் புலவர்.

இது, கடவுள்மாட்டு வருவதொரு பாடாண்பக்கம் உணர்த்து தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) காமப் பகுதி கடவுளும் வரையார் காமப் பகுதி கடவுள்மாட்டும் வரையார், ஏளோர்பாங்கினும் (வரையார் என்மனார் புலவர் - ஏளோர்மாட்டும் வரையார் என்பர் புலவர்.

என்றது, கடவுள்மாட்டுத் தெய்வப்பெண்டிர் தயந்த பக்கமும் மானிடப் பெண்டிர் நயந்த பக்கமும் பாடப்பெறும் என்றவாறு.

உதாரணம்

"நல்கினும் நாமிசையாள் நோம்என்னும் சேவடிமேல்
ஒல்கினும் உச்சியாள் நோம்என்னும் - மல்கிருள்
ஆடல் அயர்ந்தாற்கு அரிதால் உமையாளை
ஊடல் உணர்த்துவதோர் ஆறு." (புறப், பாடாண். 48)

இது, தெய்வப்பெண்டிர் நயந்த பக்கம்.

"அரிகொண்ட கண்சிவப்ப அல்லினென் ஆகம்
புரிகொண்ட நூல்வடுவாப் புல்லி - வரிவண்டு
பண்நலங்கூட் டுண்ணும் பனிமலர்ப் பாசூர்என்
உண்ணலங் கூட்டுண்டா னூர்." (புறப். பாடாண் 49)

இது, மானிடப்பெண்டிர் நயந்த பக்கம்.

82. குழவி மருங்கினும் கிழவ தாகும்.

இது, குழவிப் பருவத்தும் காமப் பகுதி பாடப்பெறும் என்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) குழவி மருங்கினும் கிழவது ஆகும் - குழவிப் பருவத்தும் காமப் பகுதி கூறல்பெறும் (அவர் விளையாட்டு மகளிரொடு பொருந்தியக்கண்)

உதாரணம்

"வரிப்பந்து கொண்டொளித்தாய் வாள்வேந்தன் மைந்தா
அரிக்கண்ணி அஞ்சி அலற - எரிக்கதிர்வேல்
செங்கோலன் நுங்கோச் சினக்களிற்றின் மேல்வரினும்
செங்கோலம் தீண்டல் இனிது." (புறப் பாடாண் 50)

83. ஊரொடு தோற்றமும் உரித்தென மொழிப
வழக்கொடு சிவணிய வகைமை யான.

இதுவும் அது.

(இ-ன்) ஊரொடு தோற்றமும் உரித்து என மொழிப ஊரின்கண் காமப்பகுதி நிகழ்த்தலும் உரித்து என்று சொல்வர் புலவர், வழக்கோடு சிவணிய வகைமையான அது நிகழுங்காலத்து வழக்கொடு பொருந்திநடக்கும் வகைமையின்கண்.

'ஊரொடு தோற்றம்' என்பது பேதை முதலாகப் பேரிளம் பெண் ஈறாக வருவது 'வழக்கு' என்பது சொல்லுதற்கு ஏற்ற நிலைமை 'வகை' என்பது அவரவர் பருவத்திற்கு ஏற்கக் கூறும் வகைச்செய்யுள் உதாரணம் வந்தவழிக் கண்டுகொள்ளலாம்.

84. மெய்ப்பெயர் மருங்கின் வைத்தனர் வழியே.

இதுவும், பாடாண்பாட்டிற்கு உரியதொரு மரபு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) மெய்ப்பெயர் மருங்கின் வைத்தனர் வழியே மேற்சொல்லப்பட்டனவும் இனிக் கூறுகின்றனவும் ஒருவற்குக் காரணமாகி மெய்ப்பெயராகி வரும் பொதுப்பெயான் அன்றி இயற்பெயரின் பக்கத்து வைத்தனர் நெறிப்பட.

85. கொடிநிலை கந்தழி வள்ளி என்ற
வடுநீங்கு சிறப்பின் முதலன மூன்றும்
கடவுள் வாழ்த்தொடு கண்ணிய வருமே.

இது, சார்ந்துவருமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) வடு நீங்கு சிறப்பின் கொடிநிலை கந்தழி வள்ளி என்ற முதலன மூன்றும் - குற்றம் தீர்ந்த சிறப்பினையுடைய கொடிநிலை முதலாகச் சொல்லப்பட்ட முற்பட்ட மூன்றும், கடவுள் வாழ்த்தொடு கண்ணிய வரும் - பாட்டுடைத் தலை மகனைச் சார்த்தி வருங்காலத்துக் கடவுள் வாழ்த்தொடு பொருந்தி வரும்.

உதாரணம்

“பூங்கண் நெடுமுடிப் பூவைப்பூ மேனியான்
பாம்புண் பறவைக் கொடிபோல - ஓங்குக
பல்யானை மன்னர் பணியப் பனிமலர்த்தார்க்
கொல்யானை மன்னன் கொடி.” (புறப். பாடாண். 39)

இது, கொடிநிலை.

“அன்றெறிந் தானும் இவனால் அரண்வலித்து
இன்றிவன் மாறாய் எதிர்வார்யார் - கன்றும்
அடையார் மணிப்பூண் அடையாதார் மார்பின்
சுடராழி நின்றெரியச் சோ.” (புறப். உழிஞை.7)

இது, கந்தழி.

வள்ளியிற் சார்ந்து வருமாறு வந்தவழிக் கண்டுகொள்க ஐந்தது கொண்டு வாராத துணர்த்தல்"தொல் மரபு என்பத னால் புலவராத்துப்படை முதலாகிய மூன்றும் சார்த்தி வருமெனவும் கொள்க முருகாற்றுப்படையுள்,

"மாடமலி மறுகிற் கூடற் குடவயின்
இருஞ்சேற்று அகலவயல் விரிந்துவாய் அவிழ்ந்த
முன்தாள் தாமரைத் துஞ்சி" (திருமுருகு71-73)

என்றவழி, ஒரு முகத்தாற் பாண்டியனையும் இதனுட் சார்த்தியவாறு காணலாம்.

இனிப் பரவற்குச் சார்ந்து வருமாறு கெடலகு மாழுனிவர் கிளர்ந்துடன்" என்னுங் கலிப்பாட்டினுள்,

"அடுதிறல் ஒருவநிற் பரவுதும் எங்கோன்
தொடுகழற் கொடும்பூண் பகட்டெழின் மார்பில்
கயலொடு கலந்த சிலையுடைக் கொடுவரிப்
புயல்உறழ் தடக்கைப் போர்வேல் அச்சுதன்
ஒன்று முதுக்கடல் உலகம் முழுவதும்
ஒன்றுபுரி திகிரி உருட்டுவோன் எனவே" (யாப்-விரு மேற்கோள்.83)

என்பதனுட் பாட்டுடைத் தலைமகனைச் சார்த்தியவாறு காணலாம். பிறவும் அன்ன.

86. கொற்ற வள்ளை ஓரிடத் தான.

இதுவும், பாடாண்திணைக்கு உரியதொரு பொருள் வேறுபாடு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) கொற்றவள்ளை ஓர் இடத்து ஆன - கொற்றவள்ளையும் ஓர் இடத்துப் பாடாண் பாட்டாம்.

என்றது, துறைகூறுதல் கருத்தாயின் வஞ்சியாம்: புகழ்தல் கருத்தாயின் பாடாண் திணையாம் என்றவாறு.

உதாரணம்

"வல்லா ராயினும் வல்லுந ராயினும்
புகழ்தலுற் றோர்க்கு மாயோன் அன்ன
உரைசால் சிறப்பின் புகழ்சால் மாற
நின்ஒன்று கூறுவது உடையேன் என்எனின்
நீயே, பிறர்நாடு கொள்ளுங் காலை அவர்நாட்டு
இறங்குகதிர்க் கழனிதின் இளைஞருங் கவர்க

நனந்தலைப் பேரூர் எரியும் நக்க
மின்னுதிமிர்ந் தன்னநின் ஒளிழிலங்கு நெடுவேல்
ஒன்னார்ச் செகுப்பினுஞ் செகுக்க என்னதூஉம்
கடிமரந் தடித லோம்புநின்
நெடுநல் யானைக்குக் கந்தாற் றாவே." (புறம்.57)

87. **கொடுப்போர் ஏத்திக் கொடாஅர்ப் பழித்தலும்**
அடுத்தூர்ந் தேத்திய இயல்மொழி வாழ்த்தும்
சேய்வரல் வருத்தம் விட வாயில்
காவலர்க் குரைத்த கடைநிலை யானும்
கண்படை கண்ணிய கண்படை நிலையும்
கபிலை கண்ணிய வேள்வி நிலையும்
வேலை நோக்கிய விளக்கு நிலையும்
வாயுறை வாழ்த்தும் செவியறி வுறூஉம்
ஆவயின் வரூஉம் புறநிலை வாழ்த்தும்
கைக்கிளை வகையோடு உளப்படத் தொகைஇத்
தொக்க நான்கும் உளவென மொழிப.

இது, பாடாண் திணைக்குத் துறையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) 'கொடுப்போ ரேத்திக் கொடாஅர்ப் பழித்தல்' முதனாக 'வேலை நோக்கிய விளக்குநிலை' ஈறாகச் சொல்லப்பட்டனவும். 'வாயுறை வாழ்த்து' முதலாகக் 'கைக்கிளை' உளப்பட்ட நால் வகையும் பாடாண்திணைக்குத் துறையாம் என்று சொல்லுவர் புலவர் என்றவாறு.

கொடுப்போர் ஏத்திக் கொடார்ப் பழித்தல் என்றது கொடுப் போர் ஏத்தல் எனவும். கொடார்ப் பழித்தல் எனவும், கொடுப்போர் ஏத்திக் கொடார்ப் பழித்தல் எனவும் மூவகைப்படும்.

இதனாற் பெற்றது, ஈவோரைப் புகழ்தலும், ஈயாதோரைப் பழித் கலும் ஈவோரைப் புகழ்ந்து ஈயாதோரைப் பழித்தலும் என்றவாறு.

கொடுப்போர் ஏத்தல் வருமாறு

"தடவுநிலைப் பலவின் நாஞ்சிற் பொருநன்
மடவன் மன்ற செந்நாப் புலவீர்
வளைக்கை விறலியர் படப்பைக் கொய்த
அடகின் கண்ணுறை யாக யாம்சில
அரிசி வேண்டினேம் ஆகத் தான்பிற
வரிசை அறிதலில் தன்னுந் தூக்கி
இருங்கடறு வளைஇய குன்றத்து அன்னதோர்
பெருங்களிறு நல்கி யோனே அன்னதோர்
தேற்றா ஈகையும் உளதுகொல்
போற்றார் அம்ம பெரியோர்தங் கடனே." (புறம்:140)

"பாரி பாரி யென்றுபல ஏத்தி
ஒருவற் புகழ்வர் செந்நாப் புலவர்
பாரி ஒருவனும் அல்லன்
மாரியும் உண்டீண்டு உலகுபுரப் பதுவே." (புறம்:107)

கொடாா்ப் பழித்தல் வருமாறு

"ஒல்லுவது ஒல்லும் என்றலும் யாவர்க்கும்
ஒல்லாது இல்லென மறுத்தலும் இரண்டும்
ஆள்வினை மருங்கிற் கேண்மைப் பாலே
ஒல்லாது ஒல்லும் என்றலும் ஒல்லுவது
இல்லென மறுத்தலும் இரண்டும் வல்லே
இரப்போர் வாட்டல் அன்றியும் புரப்போர்
புகழ்குறை படூஉம் வாயில் அத்தை
அனைத்தா கியர்இனி இதுவே எனைத்தும்
சேய்த்துக் காணாது கண்டனம் அதனான்
நோயில ராகநின் புதல்வர் யானும்
வெயிலென முனியேன் பனியென மடியேன்
கல்குயின் றன்னஎன் நல்கூர் வளிமறை
நாணலது இல்லாக் கற்பின் வாள்நுதல்
மெல்லியற் குறுமகள் உள்ளிச்
செல்வல் அத்தை சிறக்கநின் நாளே." (புறம்:196)

கொடுப்போர் ஏத்திக் கொடாா்ப் பழித்தல் வருமாறு

"களங்கனி அன்ன கருங்கோட்டுச் சீறியாழ்ப்
பாடின் பனுவற் பாணர் உய்த்தெனக்
களிறில வாகிய புல்லரை நெடுவெளிற்
கான மஞ்ஞை கணனொடு சேப்ப
ஈகை அரிய இழையணி மகளிரொடு
சாயின் றென்ப ஆஅய் கோயில்
சுவைக்கினி தாகிய குய்யுடை அடிசில்
பிறர்க்கீ வின்றித் தம்வயி றருத்தி
உரைசால் ஓங்குபுகழ் ஒரீஇய
முரைசுகெழு செல்வர் நகர்போ லாதே." (புறம்.127)

இதனுள் ஏத்தப்பட்டவன் ஆய், பழிக்கப்பட்டவர் செல்வர்.

அடுத்து ஊர்ந்து ஏத்திய இயல்மொழி வாழ்த்தும் -வென்றியும் குணனும் அடுத்துப் பரந்து ஏத்திய இயல்மொழி வாழ்த்தும்.

அஃது, இயல்மொழி எனவும், வாழ்த்து எனவும், இயல்மொழி வாழ்த்து எனவும் மூவகைப்படும்.

உதாரணம்

“ஊர்க்குறு மாக்கள் வெண்கோடு கழாஅலின்
நீர்த்துறை படியும் பெருங்களிறு போல
இனியை பெரும் எமக்கே மற்றதன்
துன்னருங் கடாஅம் போல
இன்னாய் பெருமநின் ஒன்னா தோர்க்கே.” (புறம்.94)

இது, இயல்மொழி.

“ஆன்முலை அறுத்த அறனி லோர்க்கும்
மாணிழை மகளிர் கருச்சிதைத் தோர்க்கும்
குரவர்த் தப்பிய கொடுமை யோர்க்கும்
வழுவாய் மருங்கிற் கழுவாயும் உளவென
நிலம்புடை பெயர்வ தாயினும் ஒருவன்
செய்தி கொன்றோர்க்கு உய்தி இல்லென
அறம்பா டிற்றே ஆயிழை கணவ
காலை அந்தியும் மாலை அந்தியும்
புறவுக் கருவன்ன புன்புல வரகின்
பாற்பெய் புன்கம் தேனொடு மயக்கிக்
குறுமுயற் கொழுஞ்சூடு கிழித்த ஒக்கலொடு
இரத்தி நீடிய அகன்தலை மன்றத்துக்
கரப்பில் உள்ளமொடு வேண்டுமொழி பயிற்றி
அமலைக் கொழுஞ்சோறு ஆர்ந்த பாணர்க்கு
அகலாச் செல்வம் முழுவதுஞ் செய்தோன்
எங்கோன் வளவன் வாழ்க என்றுநின்
பீடுகெழு நோன்தாள் பாடேன் ஆயின்
படுபறி யலனே பல்கதிர்ச் செல்வன்
யானோ தஞ்சம் பெருமஇவ் வுகத்துச்
சான்றோர் செய்த நன்றுண் டாயின்
இமயத்து ஈண்டி இன்குரல் பயிற்றிக்
கொண்டல் மாமழை பொழிந்த
நுண்பல் துளியினும் வாழிய பலவே.” (புறம். 34)

இது, வாழ்த்து.

“ஆவும் ஆனியற் பார்ப்பன மாக்களும்
பெண்டிரும் பிணியுடை யீரும் பேணித்
தென்புலம் வாழ்நர்க் கருங்கடன் இறுக்கும்
பொன்போற் புதல்வர்ப் பெறாஅ தீரும்
எம்அம்பு கடிவிடுதும் நும்அரண் சேர்மினென
அறத்தாறு நுவலும் பூட்கை மறத்திற்

கொல்களிற்று மீமிசைக் கொடிவிசும்பு நிழற்றும்
எங்கோ வாழிய குடுமி தங்கோச்
செந்நீர்ப் பசும்பொன் வயிரியர்க் கீத்த
முந்நீர் விழவின் நெடியோன் நன்னீர்ப்
ப∴றுளி மணலினும் பலவே." (புறம்.9)

இ∴து இயல்மொழி வாழ்த்து.

"பார்ப்பார்க்கு அல்லது பணிபறி யலையே
பணியா உள்ளமொடு அணிவரக் கெழீஇ
நட்டோர்க் கல்லது கண்ணஞ் சலையே
வணங்குசிலை பொருதநின் மணங்கமழ் அகலம்
மகளிர்க்கு அல்லது மலர்ப்பறி யலையே
நிலந்திறம் பெயருங் காலை ஆயினும்
கிளந்த சொல்நீ பொய்ப்பறி யலையே
சிறியிலை உழிஞைத் தெரியல் சூடிக்
கொண்டி மிகைபடத் தண்டமிழ் செறித்துக்
குன்றுநிலை தளர்க்கும் உருமிற் சீறி
ஒருமுற் றிருவர் ஓட்டிய ஒள்வாள்
செருமிகு தானை வெல்போ ரோயே
ஆடுபெற்று அழிந்த மள்ளர் மாறி
நீகண் டனையேம் என்றனர் நீயும்
நும்நுகம் கொண்டினும் வென்றோய் அதனால்
செல்வக் கோவே சேரலர் மருக
கால்திரை எடுத்த முழங்குகுரல் வேலி
நனந்தலை உலகஞ் செய்தநன் றுண்டெனின்
அடையடுப் பறியா அருவி யாம்பல் ஆயிர வெள்ள ஊழி
வாழி யாத வாழிய பலவே." (பதிற்றுப்.63)

என்பதும் அது. பிறவும் அன்ன.

சேய்வரல் வருத்தம் வீட வாயில் காவலர்க்கு உரைத்த கடை நிலையும் - சேய்மைக்கண்ணின்று வருகின்ற வருத்தம் தீர வாயில் காவலர்க்கு உரைத்த வாயில் நிலையும்.

உதாரணம்

"வாயி லோயே வாயி லோயே
வள்ளியோர் செவிமுதல் வயங்குமொழி வித்தித்தாம்
உள்ளியது முடிக்கும் உரனுடை உள்ளத்து
வரிசைக்கு வருந்தும்இப் பரிசில் வாழ்க்கைப்
பரிசிலர்க்கு அடையா வாயி லோயே
கடுமான் தோன்றல் நெடுமான் அஞ்சி
தன்அறி யலன்கொல் என்னறி யலன்கொல்

அறிவும் புகழும் உடையோர் மாய்ந்தென
வறுந்தலை உலகமும் அன்றே அதனாற்
காவினெம் கலனே சுருக்கினெம் கலப்பை
மரங்கொல் தச்சன் கைவல் சீறாஅர்
மழுவுடைக் காட்டகத் தற்றே
எத்திசைச் செலினும் அத்திசைச் சோறே." (புறம்.206)

கண்படை கண்ணிய கண்படை நிலையும் இறைவன் கண்படை நிலையைக் குறித்த கண்படை நிலையும்.

என்றது, அரசன் இனிது துயின்றது கூறல் என்றவாறாம்.

உதாரணம்

"மேலார் இறைஅமருள் மின்னார் சினஞ்சொரியும்
வேலான் விறன்முனை வென்றடக்கிக் - கோலால்
கொடிய உலகில் குறுகாமை எங்கோன்
கடியத் துயிலேற்ற கண்." (புறப். பாடாண். 8)

கபிலை கண்ணிய வேள்விநிலையும் கபிலையைக் குறித்த வேள்விநிலையும்.

உதாரணம்

"பருக்காமும் செம்பொன்னும் பார்ப்பார் முகப்பக்
குருக்கண் கபிலை கொடுத்தான் - செருக்கோடு
இடிமுரசத் தானை இகலிரிய எங்கோன்
கடிமுரசங் காலைச்செய் வித்து" (புறப். பாடாண். 14)

வேலை நோக்கிய விளக்குநிலையும் வேலினைக் குறித்த விளக்கு நிலையும் நோக்குத்லாவது, விளக்கு ஏதுவாக வேலின் வெற்றியைக் காட்டுதல்.

உதாரணம்

"வளிதுரந்தக் கண்ணும் வலந்திரியாப் பொங்கி
ஒளிசிறந்தாங்கு ஓங்கி வரலால் - அளிசிறந்து
நன்னெறியே காட்டும் நலந்தெரி கோலாற்கு
வென்னெறியே காட்டும் விளக்கு." (புறப். பாடாண்.12)

வாயுறை வாழ்த்தும் - வெஞ்சொல்லைப் பிரித்தலின்றிப் பிற்பயக்கு மென்று வேம்பும் சுடுவும்போல ஓம்படைக் கிளவியாலே மெய்யுறக் கூறுதலும்.

வாயுறை வாழ்த்தின் இலக்கணம்

"வாயுறை வாழ்த்தே வயங்க நாடின்
வேம்பும் கடுவும் போல வெஞ்சொல்

தாங்குதல் இன்றி வழிநனி பயக்குமென்று
ஓம்படைக் கிளவியின் வாயுறுத் தற்றே.” (தொல்.செய்யு. 108)

உதாரணம்

“காய்நெல் அறுத்துக் கவளங் கொளினே
மாநிறைவு இல்லதும் பன்னாட் - காகும்
நூறுசெறு ஆயினுந் தமித்துப்புக் குணினே
வாய்புகு வதனினுங் கால்பெரிது கெடுக்கும்
அறிவுடை வேந்தன் நெறியறிந்து கொளினே
கோடி யாத்து நாடுபெரிது நந்தும்
மெல்லியன் கிழவ னாகி வைகலும்
வரிசை அறியாக் கல்லென் சுற்றமொடு
பரிவுதப எடுக்கும் பிண்டம் நச்சின்
யானை புக்க புலம்போலத்
தானும் உண்ணான் உலகமும் கெடுமே.” (புறம்:184)

செவியறிவுறூவும் - உயர்ந்தோர்மாட்டு அவிந்து ஒழுகுக வேண்டும் எனச் செவியறிவுறுத்துக் கூறுதலும்.

செவியுறையின் இலக்கணம்

“செவியுறை தானே
பொங்குதல் இன்றிப் புரையோர் நாப்பண்
அவிதல் கடனெனச் செவியுறுத் தற்றே.” (தொல் செய்யு.110)

உதாரணம்

“அந்தணர் சான்றோர் அருந்தவத்தோர் தம்முன்னோர்
தந்தைதாய் என்றிவர்க்குத் தார்வேந்தே - முந்தை
வழிநின்று பின்னை வயங்குநீர் வேலி
மொழிநின்று கேட்டல் முறை.” (புறப். பாடாண். 33)

ஆவயின் வரூஉம் புறநிலை வாழ்த்தும் - மன்னன் இடத்ததாகி வரும் புறநிலை வாழ்த்தும். அது,

“வழிபடு தெய்வம் நிற்புறங் காப்பப்
பழிதீர் செல்வமொடு வழிவழி சிறந்து
பொலிமின் என்னும் புறநிலை வாழ்த்தே” (தொல். செய்யு.106)

என்பதனான், இனிது வாழ்மின் என்னும் பொருள்மேல் வரும்.

உதாரணம்

"தென்றல் இடைபோழ்ந்து தேனார் நறுமுல்லை
முன்றில் முகைவிரியும் முத்தநீர்த் தண்கோளூர்க்
குன்றமர்ந்த கோல்ஏற்றான் நிற்காப்ப - என்றுந்
தீரா நண்பின் தேவர்
சீர்சால் செல்வமொடு பொலிமதி சிறந்தே." (யா. விருமேற்கோள். 55)

கைக்கிளை வகையொடு ஆண்பாற்கூற்றுக் கைக்கிளையும் பெண்பாற் கூற்றுக் கைக்கிளையும்.

இவையும் பாடாண் பாட்டாம் என்றவாறு.

உதாரணம்

"துடியடித் தோற்செவித் தூங்கககு நால்வாய்ப்
பிடியேயான் நின்னை இரப்பல் - கடிகமழ்தார்ச்
சேலேக வண்ணனொடு சேரி புகுதலும்எம்
சாலேகம் சார நட." (முத்தொள்.50)

எனவும்,

"அணியாய செம்பழுக்காய் வெள்ளிலையோ டேந்திப்
பணியாயோ எம்பெருமான் என்று - கணியார்வாய்க்
கோள்நலங் கேட்பதூஉங் கொங்கர் பெருமானார்
தோள்நலஞ் சேர்தற் பொருட்டு"

எனவும் வரும். பிறவும் அன்ன.

உளப்பட தொகைஇ தொக்க நான்கும் உள என மொழிப உளப்படத் தொகை இத் தொக்க நான்கும் (முன்னையவும் இத் திணைக்கு) உள என மொழிப.

88. தாவில் நல்லிசை கருதிய கிடந்தோர்க்குச்
சூதர் ஏத்திய துயில்எடை நிலையும்
கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியும்
ஆற்றிடைக் காட்சி உறழத் தோன்றிப்
பெற்ற பெருவளம் பெறாஅர்க்கு அறிவுறீஇச்
சென்றுபயன் எதிரச் சொன்ன பக்கமும்
சிறந்த நாளினிற் செற்றம் நீக்கிப்
பிறந்த நாள்வயின் பெருமங் கலமும்
சிறந்த சீர்த்தி மண்ணுமங் கலமும்
நடைமிகுத்து ஏத்திய குடைநிழல் மரபும்
மாணார்ச் சுட்டிய வாள்மங் கலமும்

மன்எயில் அழித்த மண்ணுமங் கலமும்
பரிசில் கடைஇய கடைக்கூட்டு நிலையும்
பெற்ற பின்னரும் பெருவளன் ஏத்தி
நடைவயின் தோன்றிய இருவகை விடையும்
அச்சமும உவகையும் எச்சம் இன்றி
நாளும் புள்ளும் பிறவற்றின் நிமித்தமும்
காலங் கண்ணிய ஓம்படை உளப்பட
ஞாலத்து வரூஉம் நடக்கையது குறிப்பின்
காலம் மூன்றொடு கண்ணிய வருமே.

இதுவும் அது.

(இ-ள்) ‘துயிலெடைநிலை’ முதலாகப் ‘பரிசில் விடை’ ஈறாகச் சொல்லப்பட்டனவும், நாளும் புள்ளும் நிமித்தமும் ஓம்படையும் உட்பட உலக வழக்கின் அறியும் மூன்று காலமும் பற்றி வரும் பாடாண்திணை என்றவாறு.

கிடந்தோர்க்கு தாவில் நல்இசை கருதிய சூதர் ஏத்திய துயில் எடை நிலையும் - கிடந்தோர்க்குக் கேடு இல்லாத நற்புகழைப் பொருந்த வேண்டிச் சூதர் ஏத்திய துயில் எடைநிலையும்.

உதாரணம்

“அளந்த திறையார் அகலிடத்து மன்னர்
வளந்தரும் வேலோய் வணங்கக் - களந்தயங்கப்
பூமலர்மேற் புள்ளொலிக்கும் பொய்கைசூழ் தாமரைத்
தூமலர்க்கண் நேர்க துயில்.” (புறப். பாடாண்.9)

கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியும் ஆற்றிடைக் காட்சி உறழத் தோன்றி பெற்ற பெருவளம் பெறார்க்கு அறிவுறீஇ சென்று பயன் எதிர சொன்ன பக்கமும் கூத்தராயினும் பாணராயினும் பொருநராயினும் விறலியாயினும் நெறியிடைக் காட்சிக்கண்ணே எதிர்ந்தோர் உறழ்ச்சியால் தாம் பெற்ற பெருவளன் நுமக்குப் பெறலாகும் எனவும் சொன்ன பக்கமும்.

‘பக்கமும்’ என்றதினான், ஆற்றினது அருமையும் அவன் ஊரது பண்பும் கூறப்படும். அவற்றுள்,

கூத்தராற்றுப்படை வருமாறு

“திருமழை தலைஇய” (மலைபடுகடாம்) என்னும் பாட்டுட் காணலாம்.

பாணாற்றுப்படை வருமாறு

“பாணன் சூடிய பசும்பொன் தாமரை
மாணிழை விறலி மாலையொடு விளங்கக்

கடும்பரி நெடுந்தேர் பூட்டுவிட் டசைஇ
ஊரீர் போலச் சுரத்திடை இருந்தனிர்
யாரீ ரோவென வினவல் ஆனாக்
காரென் ஒக்கற் கடும்பசி இரவல
வென்வே லண்ணற் காணா ஊங்கே
நின்னினும் புல்லியேம் மன்னே இனியே
இன்னே மாயினேம் மன்னே யென்றும்
உடாஅ போரா ஆகுதல் அறிந்தும்
படாஅம் மஞ்ஞைக் கீத்த எங்கோ
கடாஅ யானைக் கலிமான் பேகன்
எத்துணை யாயினும் ஈத்தல் நன்றென
மறுமை நோக்கின்றோ அன்றேபிறர்
வறுமைநோக் கின்றவன் கைவண் மையே." (புறம்:41)

பொருநராற்றுப்படை வருமாறு

"சிலையுலாய் நிமிர்ந்த சாந்துபடு மார்பின்
ஒலிகதிர்க் கழனி வெண்குடைக் கிழவோன்
வலிதுஞ்சு தடக்கை வாய்வாள் குட்டுவன்
வள்ளியன் ஆதல் வையகம் புகழினும்
உள்ளல் ஓம்புமின் உயர்மொழிப் புலவீர்
யானும், இருள்நிலாக் கழிந்த பகல்செய் வைகறை
ஒருகண் மாக்கிணை தெளிர்ப்ப ஒற்றிப்
பாடிமிழ் முரசின் இயல்தேர்த் தந்தை
வாடா வஞ்சி பாடினேன் ஆக
அகமலி உவகையோடு அணுகல் வேண்டிக்
கொன்றுசினந் தணியாப் புலவுநாறு மருப்பின்
வெஞ்சின வேழம் நல்கினன் அஞ்சி
யானது பெயர்த்தனென் ஆகத் தான்அது
சிறிதென உணர்ந்தமை நாணிப் பிறிதும்ஓர்
பெருங்களிறு நல்கி யோனே அதற்கொண்டு
இரும்பேர் ஒக்கல் பெரும்புலம்பு உறினும்
துன்னரும் பரிசில் தருமென
என்றுஞ் செல்லேன் அவன் குன்றுகெழு நாட்டே." (புறம்.394)

விறலியாற்றுப்படை வருமாறு

"மெல்லியல் விறலிநீ நல்லிசை செவியிற்
கேட்பின் அல்லது காண்பறி யலையே
காண்டல் வேண்டினை யாயின் மாண்டநின்
விரைவளர் கூந்தல் வரைவளி உளரக்
கலவ மஞ்ஞையிற் காண்வர இயலி
மாரி யன்ன வண்மைத்

தேர்வேள் ஆயைக் காணிய சென்மே.'' (புறம்:133)

சிறந்த நாளினிற் செற்றம் நீக்கிப் பிறந்த நாள்வயின் பெருமங் கலமும் - சிறந்த நாட்கண் உண்டாகிய செற்றத்தை நீக்கிப் பிறந்த நாட்கண் உளதாகிய பெருமங்கலமும்.

உதாரணம்

“அந்தணர் ஆவொடு பொன்பெற்றார் நாவலர்
மந்தரம்போல் மாண்ட களிறூர்ந்தார் - எந்தை
இலங்கிலைவேல் கிள்ளி இரேவதிநாள் என்னோ
சிலம்பிதன் கூடிழந்த வாறு.'' (முத்தொள். 82)

சிறந்த சீர்த்தி மண்ணு மங்கலமும் - ஆண்டுதோறும் முடிபுனை யும் வழி நிகழும் மிகப்புண்ணிய நீராட்டு மங்கலமும், இதற்குச் செய்யுள் வந்தவழிக் காணலாம்.

நடை மிகுத்து ஏத்திய குடை நிழல் மரபும் - ஒழுக்கத்தை மிகுந்து ஏத்தப்பட்ட குடை நிழல் மரபு கூறுதலும்.

உதாரணம்

“திங்களைப் போற்றுதும் திங்களைப் போற்றுதும்
கொங்கலர்தார்ச் சென்னி குளிர்வெண் குடைபோன்றிவ்
வங்க ணுலகளித்த லான்.'' (சிலப். மங்கல.1)

மாணார்ச் சுட்டிய வாள் மங்கலமும் - பகைவரைக் கருதிய வாள் மங்கலமும்.

உதாரணம்

“பிறர்வேல் போலா தாகி இவ்வூர்
மறவன் வேலோ பெருந்தகை உடைத்தே
இரும்புற நீறும் ஆடிக் கலந்திடைக்
குரம்பைக் கூரைக் கிடக்கினும் கிடக்கும்
மங்கல மகளிரொடு மாலை சூட்டி
இன்குரல் இரும்பை யாழொடு ததும்பத்
தெண்ணீர்ப் படுவினுந் தெருவினும் திரிந்து
மண்முழுது அழுங்கச் செல்லினுஞ் செல்லுமாங்கு
இருங்கடல் தானை வேந்தர்
பெருங்களிற்று முகத்தினுஞ் செலவா னாதே.'' (புறம்.332)

மன் எயில் அழித்த மண்ணு மங்கலமும் நிலைபெற்ற எயிலை அழித்த மண்ணு நீராடு மங்கலமும்.

இஃது உழிஞைப் படலத்துக் கூறப்பட்டதாயினும் மண்ணு நீராடுதலின் இதற்கும் துறையாயிற்று இவ்வாறு செய்தனை எனப் புகழ்ச்சிக் கண் வருவது பாடாண் திணையாம். இவ்வுரை மறத்துறை ஏழற்கும் ஒக்கும். உதாரணம் வந்தவழிக் காணலாம்.

பரிசில் கடைஇய கடைக்கூட்டு நிலையும் - பரிசில் சுடாவுத லாகிய கடைக்கூட்டு நிலையும்.

உதாரணம்

"ஆடுநனி மறந்த கோடுயர் அடுப்பின்
ஆம்பி பூப்பத் தேம்புபசி உழவாப்
பாஅல் இன்மையின் தோலொடு
திரங்கி இல்லி தூர்ந்த பொல்லா வறுமுலை
சுவைத்தொறு அழூஉந்தன் மகத்துமுக நோக்கி
நீரொடு நிறைந்த ஈரிதழ் மழைக்கண்என்
மனையோள் எவ்வம் நோக்கி நினைஇ
நிற்படர்ந் திசினே நற்போர்க் குமண
என்நிலை யறிந்தனை யாயின் இந்நிலைத்
தொடுத்துங் கொள்ளா தமையலென் அடுக்கிய
பண்அமை நரம்பின் பச்சை நல்யாழ்
மண்அமை முழவின் வயிரியர்
இன்மை தீர்க்குங் குடிப்பிறந் தோயே." (புறம்.164)

இன்னும் இதனானே, பரிசில் பெறப் போகல் வேண்டுமென் னும் குறிப்பும் கொள்ளலாம்.

உதாரணம்

"நல்யாழ் ஆகுளி பதலையொடு சுருக்கிச்
செல்லா மோதில் சில்வளை விறலி
களிற்றுக்கணம் பொருத கண்ணகன் பறந்தலை
விசும்பாடு எருவை பசுந்தடி தடுப்பப்
பகைப்புல மரீஇய தகைப்பெருஞ் சிறப்பின்
குடுமிக் கோமாற் கண்டு
நெடுநீர்ப் புற்கை நீத்தனம் வரற்கே." (புறம்.64)

பெற்ற பின்னரும் பெருவளன் ஏத்தி நடைவயின் தோன்றிய இருவகை விடையும் - பரிசில் பெற்ற பின்னரும் அவன் கொடுத்த மிக்க வளனை ஏத்தி வழக்கின்கண் தோன்றிய இருவகை விடையும். அவையாவன, தான் போதல் வேண்டும் எனக் கூறுதலும் அரசன் விடுப்பப் போதலும்.

வளன் ஏத்தியதற்குச் செய்யுள்

"தென்பரதவர் மிடல்சாய
வடவடுகர் வாளோட்டிய

தொடையமை கண்ணித் திருந்துவேல் தடக்கைக்
கடுமா கடைஇய விடுபரி வடிம்பின்
நற்றார்க் கள்ளின் சோழன் கோயில்
புதுப்பிறை அன்ன சதைசெய் மாடத்துப்
பனிக்கயத் தன்ன நீள்நகர் நின்றென்
அரிக்கூடு மாக்கிணை இரிய ஒற்றி
எஞ்சா மரபின் வஞ்சி பாட
எமக்கென வகுத்த அல்ல மிகப்பல
மேம்படு சிறப்பின் அருங்கல வெறுக்கை
தாங்காது மொழிதந் தோனே அதுகண்டு
இலம்பாடு உழந்தஎன் இரும்பேர் ஒக்கல்
விரற்செறி மரபின செவித்தொடக் குநரும்
செவித்தொடர் மரபின விறற்செறிக் குநரும்
அரைக்கமை மரபின மிடற்றியாக் குநரும்
மிடற்றமை மரபின அரைக்கியாக் குநரும்
கடுந்தெறல் இராமன் உடன்புணர் சீதையை
வலித்தகை அரக்கன் வௌவிய ஞான்றை
நிலஞ்சேர் மதரணி கண்ட குரங்கின்
செம்முகப் பெருங்கிளை இழைப்பொலிந் தாஅங்கு
அறாஅ வருநகை இனிதுபெற் றிகுமே
இருங்கிளைத் தலைமை எய்தி
அரும்படர் எவ்வம் உழந்ததன் தலையே." (புறம். 378)

தான் பிரிதல் வேண்டிக் கூறியதற்குச் செய்யுள்

"ஊனும் ஊனு முனையின் இனிதெனப்
பாலிற் பெய்தவும் பாகிற் கொண்டவும்
அளவுபு கலந்து மெல்லிது பருகி
விருந்துறுத் தாற்றி இருந்தென மாகச்
சென்மோ பெருமளம் விழவுடை நாட்டென
யாந்தன் னறியுநம் ஆகத் தான்பெரிது
அன்புடை மையின் எம்பிரி வஞ்சித்
துணரியது கொளா ஆகிப் பழமூழ்த்துப்
பயம்பகர்வு அறியா மயங்கரின் முதுபாழ்ப்
பெயல்பெய் தன்ன செல்வத்து ஆங்கண்
ஈயா மன்னர் புறங்கடைத் தோன்றி
சிதாஅர் வள்பிற் சிதர்ப்புறத் தடாரி
ஊனுகிர் வலந்த தெண்கண் ஒற்றி
விரல்விசை தவிர்க்கும் மரலையின் பாணியின்
இலம்பாடு அகற்றல் யாவது புலம்பொடு
தெருமரல் உயக்கமுந் தீர்க்கு வெம் அதனால்
இருநிலங் கூலம் பாறக் கோடை
வருமழை முழக்கிடைக் கோடிய பின்றைச்

சேயை யாயினும் இவணை யாயினும்
இதற்கொண்டு அறிவை வாழியோ கிணைவ
சிறுநனி, ஒருவழிப் படர்கென் றோனே எந்தை
ஒலிவெள் அருவி வேங்கட நாடன்
உறுவருஞ் சிறுவரும் ஊழ்மாறு உய்க்கும்
அறத்துறை அம்பியின் மான மறப்பின்று
இருங்கோள் ஈராப் பூட்கைக்
கரும்ப னூரன் காதல் மகனே.” (புறம்.381)

அரசன் விடை கொடுப்பப் போந்தவன் கூற்று

“நின்நயத்து உறைநர்க்கும் நீநயந்து உறைநர்க்கும்
பன்மாண் கற்பின்நின் கிளைமுத லோர்க்கும்
கடும்பின் கடும்பசி தீர யாழநின்
நெடுங்குறி எதிர்ப்பை நல்கி யோர்க்கும்
இன்னோர்க்கு என்னாது என்னொடுஞ் சூழாது
வல்லாங்கு வாழ்தும் என்னாது நீயும்
எல்லோர்க்கும் கொடுமதி மனைகிழ வோயே
பாழந்தூங்கு முதிரத்துக் கிழவன்
திருந்துவேல் குமணன் நல்கிய வளனே.” (புறம்.163)

‘இருவகை விடையும்’ என்றதனால், பரிசில் பெற்றவழிக் கூறுதலும் பெயர்ந்தவழிக் கூறுதலும் ஆம்.

அச்சமும் உவகையும் எச்சம் இன்றி நாளும் புள்ளும் பிற வற்றின் நிமித்தமும் காலம் கண்ணிய ஓம்படை அச்சமும் உ கையும் ஒழிவு இன்றி நாளானும் புள்ளானும் பிற நிமித்தத்தானும் காலத்தைக் குறித்த ஓம்படையும்.

அச்சமாவது, தீமை வரும் என்று அஞ்சுதல், உவகையாவது நன்மை வரும் என்று மகிழ்தல். நாளாவது, நன்னாள் தீ நாள் புள்ளாவன, ஆந்தை முதலியன. பிற நிமித்தமாவன, அலகு முதலா யின. காலங் கண்ணுதலாவது வருங்காலங் குறித்தல்.

உதாரணம்

“ஆடியல் அழற்குட்டத்து
ஆர்இருள் அரையிரவின்
முடப்பனையத்து வேர்முதலாக்
கடைக்குளத்துக் கயங்காயப்
பங்குனிஉயர் அழுவத்துத்
தலைநாண்மீன் நிலைதிரிய
நிலைநாண்மீன் அதன் எதிர் ஏர்தரத்
தொல்நாள்மீன் துறைபடியப்
பாசிச் செல்லாது ஊசி முன்னாது

அளர்க்கர்த்திணை விளக்காகக்
கனையெரி பரப்பக் காலெதிர்பு பொங்கி
ஒருமீன் விழுந்தன்றால் விசும்பி னானே
அதுகண், டியாமும் பிறரும் பல்வே றிரவலர்
பறையிசை அருவி நன்னாட்டுப் பொருதன்
நோயில னாயின் நன்றுமற் றில்லென
அழிந்த நெஞ்சம் மடியுளம் பரப்ப அஞ்சினம்" (புறம்.229)

என்பது பிறவாறு நிமித்தம் கண்டு அஞ்சியது.

"..
புதுப்புள் வரினும் பழம்புள் போகினும்
விதுப்புறல் அறியா ஏமக் காப்பினை
அனையை ஆகல் மாறே
மன்னுயிர் எல்லாம் நின்அஞ் சும்மே." (புறம்.20)

என்பது புள்பற்றி வந்தது.

"காலனுங் காலம் பார்க்கும்" (புறம்.41)

என்னும் புறப்பாட்டு, நிமித்தம் பற்றி வந்தது.

"நல்லது செய்தல் ஆற்றீர் ஆயினும்
அல்லது செய்தல் ஓம்புமின்" (புறம்.145)

என்பது ஓம்படை பற்றி வந்தது.

உளப்பட ஞாலத்து வரும் நடக்கையது குறிப்பின் காலம் மூன்றொடு கண்ணிய வருமே - இவை உளப்படத் தோன்றும் வழக்கினது கருத்தினானே காலம் மூன்றனொடும் பொருந்தக் கருதுமாற்றான் வரும் மேற் கூறி வருகின்ற பாடாண்திணை.

புறத்திணை இயல் முற்றிற்று.

அலகு எண்: 3

3. களவியல்

இவ்வோத்து என்ன பெயர்த்தோ எனின், 'களவியல்' என்னும் பெயர்த்து, களவொழுக்கம் உணர்த்தினமையாற் பெற்ற பெயர். அ.்.தாதல் ஈண்டு உரைக்கின்றதனால் பயன் இன்றாம். களவென்பது அறம் அன்மையின் (எனில்), அற்றன்று; களவு என்னும் சொற் கண்டுழியெல்லாம் அறப்பாற்படாதென்றல் அமையாது. களவாவது. பிறர்க்குரிய பொருள் மறையிற் கோடல், இன்னதன்றி, ஒத்தார்க்கும் மிக்கார்க்கும் பொதுவாகிய கன்னியரைத் தமர் கொடுப்பக் கொள் ளாது, கன்னியர், தம் இச்சையினால் தமரை மறைத்துப் புணர்ந்து பின்னும் அறநிலைவழாமல் நிற்றலால் இ.்.து அறமெனப்படும். அன்னதாதல் இச்சூத்திரத்தானும் விளங்கும்.

அஃதற்றாக, மேலை ஒத்தினோடு இவ்வோத்திற்கு இயைபு என்னை யெனின், மேல் கைக்கிளை முதற் பெருந்திணை இறு வாயாக எழுதிணை ஓதி அவற்றின் புறத்து நிகழுந் திணைகளும் ஓதிப்போந்தார். அவ்வெழுதிணையினும் ஒருதலை வேட்கையாகிய கைக்கிளையும், ஒப்பில்கூட்டமாகிய பெருந்திணையும் ஒழித்து இரு வரன்பும் ஒத்தநிலையாகிய நடுவண் ஐந்திணைக்கண்ணும் புணர்ப் பும் பிரிதலும் இருத்தலும் இரங்கலும் ஊடலுமாகிய உரிப்பொருள் களவு, கற்பு என்னும் இருவகைக் கைகோளினும் நிகழுமாதலின், அவ்விருவகைக் கைகோளினும் களவாகிய கைகோள் இவ்வோத்தி னுள் உணர்த்துதலான் அவற்றின் பின் கூறப்பட்டது. இது நடு வணைத்திணைக்கண் நிகழும் பொருட்பாகுபாடாயின், அகத்திணை யியலின் பின் வைக்கற்பாலது எனின், ஆண்டு வைக்கக் கருதின் "வெட்சி தானே குறிஞ்சியது புறனே" (புறத்திணை.159) என்னும் மாட்டேறு பெறாதாம் அதனிடைக் களவியலும் கற்பியலும் கிடத்த லான் என்க. மற்றும், அஃது யாங்ஙனம் உணர்த்தினாரோ எனின்,

> **"காமப் புணர்ச்சியும் இடந்தலைப் படலும்**
> **பாங்கொடு தழாஅலுந் தோழியிற் புணர்வுமென்று**
> **ஆங்கநால் வகையினும் அடைந்த சார்வொடு**
> **மறையென மொழிதன் மறையோர் ஆறே"** (செய்யுளியல்.178)

என்பதனான் இந் நால்வகையும் இதனுள் உரைக்கப்படுகின்றதென்று கொள்ளப்படும். காமப் புணர்ச்சி யெனினும், இயற்கைப் புணர்ச்சி யெனினும், முன்னுறு புணர்ச்சி யெனினும்,தெய்வப் புணர்ச்சி யெனினும் ஒக்கும். இவையெல்லாம் காரணப்பெயர். அஃதாவது ஒத்தார் இருவர் தாமே கூடுங் கூட்டம். இடந்தலைப்பாடாவது இயற்கைப் புணர்ச்சி புணர்ந்த தலைமகன் பிற்றைஞான்றும் அவ் விடத்துச் சென்று எதிர்ப்படுதல் பாங்கற் கூட்டமாவது. இப் புணர்ச்சி பாங்கற்கு உரைத்து, நீ யெமக்குத் துணையாக வேண்டு மென்ற அவன் குறிவழிச் சென்று தலைமகள் நின்ற நிலையை யுணர்த்தச் சென்று கூடுதல் தோழியிற் கூட்டமாவது, இவற்றின் பின்னர் இக்கூட்டம் நீடச்சேறல் வேண்டித் தோழியை இரந்து பின்னின்று அவள் வாயிலாகக் கூடுதல் இவை நான்கும் இம் முறையே நிகழும் என்று கொள்சு இனி இம்முறை நிகழாது இடை யீடு பட்டும்வரும் அஃதாமாறு, தலைமகள் எதிர்ப்பட்டுழி அன்புடையார் எல்லார்க்கும் இயற்கைப் புணர்ச்சி முட்டின்றிக் கூடுதல் உலகியல் அன்மையான தலைமகளை யாதானும் ஓரிடத்து எதிர்ப்பட்ட தலைமகன் அவள் காதற் குறிப்புணர்ந்துநின்று. கூட்டத்திற்கு இடையீடு உண்டாயுழியும் ஆண்டுச் சென்ற வேட்கை தணியாது நின்று, முன்னை ஞான்று கண்டாற் போலப் பிற்றை ஞான்றும் காணலாகுமோ என ஆண்டுச் சேறலும், தலைமகளும் அவ்வாறே வேட்கையான் அடர்ப்புண்டு ஆண்டுவருதலும் ஆகிய வழிப்புணர்ச்சி நிகழும். ஆண்டு ஆயத்தாரானாதல் பிறரானாதல் இடையீடுபட்டுழித் தன்வருத்தத்தினைப் பாங்கற்கு உணர்த்தி அவன் தலைமகள் நின்றுழி யறிந்து கூற. ஆண்டுச் சென்று புணரும் அவ்விடத்தும் இடையீடு பட்டுழித் தோழிவாயிலாக முயன்றெய் தும் இவ்வாறும், ஒரோவொன்று இடையீடுபட்டு வருதலும் உளவாம். அவ்வாறாயின் இயற்கைப் புணர்ச்சி இடையீடுபட்டுழி வரைந்தெய்தல் தக்கதன்றோ எனின் வரைந்தெய்துந்திறம் நீட்டிக்கு மாயின் வேட்கை நிறுத்தலாற்றாதார் புணர்ச்சி கருதி முயல்ப இவ் வாறு சான்றோர் செய்யுள் வந்தனவும் உளவோ எனின், சான்றோர் செய்யுட்களும் இவ்வாறு பொருள் கொள்ள ஏற்பன உள. அவை யாவன:-

> **"மருந்தின் தீரா மண்ணின் ஆகாது**
> **அருந்தவ முயற்சியின் அகற்றலும் அரிதே**

தான்செய் நோய்க்குத் தான்மருந் தாகிய
தேன்இமிர் நறவின் தேறல் போல
நீதர வந்த நிறைஅருந் துயரம்நின்
ஆடுகொடி மருங்கின் அருளின் அல்லது
பிறிதில் தீரா தென்பது பின்நின்று
அறியக் கூறுதும் எழுமோ நெஞ்சே
நாடுவளங் கொண்டு புகழ்நடுதல் வேண்டித்தன்
ஆடுமழைத் தடக்கை அறுத்துமுறை செய்த
பொற்கை நறுந்தார்ப் புனைதேர்ப் பாண்டியன்
கொற்கை அம் பெருந்துறை குனிதிரை தொகுத்த
விளங்குமுத்து உறைக்கும் வெண்பல்
பன்மாண் சாயல் பரதவர் மகட்கே." (குண நாற்பது)

இதனுள் "ஆடுகொடி மருங்கின் அருளின் அல்லது பிறிதின் தீராது" என்பதனான் இயற்கைப் புணர்ச்சி இடையீடு பட்டுப் புணர்ச்சி கூறயவாறு காணலாம்.

"மயில்கோல் மடவாள்கொல் மாநீர்த் திரையுள்
பயிர்வதோர் தெய்வங்கொல் கேளிர் - குயில்பயிலும்
கன்னி இளஞாழல் பூம்பொழில் நோக்கிய
கண்ணின் வருந்தும்என் நெஞ்சு." (திணைமொழி.49)

இதனுள் ஐயநிலையைப் பாங்கற்கு உரைத்தலின் புணர்ச்சி இன்றாயிற்று.

"கொண்டல் மாமழை குடக்கேர்பு குழைத்த
சிறுகோல் இணர பெருந்தண் சாந்தம்
வகைசேர் ஐம்பால் தகைபெற வாரிப்
புலர்விடத் துதிர்த்த துகள்படு கூழைப்
பெருங்கண் ஆயம் உவப்பத் தந்தை
நெடுந்தேர் வழங்கும் நிலவுமணல் முற்றத்துப்
பந்தொடு பெயரும் பரிவி லாட்டி
அருளினும் அருளாள் ஆயினும் பெரிதழிந்து
பின்னிலை முனியல்மா நெஞ்சே என்னதூஉம்
அருந்துயர் அவலந் தீர்க்கும்
மருந்துபிறி தில்லையான் உற்ற நோய்க்கே." (நற்றிணை. 40)

இதனுள் 'அருளினும் அருளானாயினும்' என்றமையால் கூட்டமின் மையும் 'பின்னிலை முனியல்' என்றமையால் இரந்து பின்னிற்பா மாகத் துணிந்தமையும், தோழியிற் கூட்டத்து இயற்கைப் புணர்ச்சி ஒருப்பட்டமையும் உணரலாம்.

"நறவுக்கமழ் அலரி நறவுவாய் விரிந்து
இறங்கிதழ் கமழும் இசைவாய் நெய்தற்
கண்ணித் தலையர் கருங்கைப் பரதவர்
நின்னையர் அல்லரோ நெறிதாழ் ஓதி

ஒண்சுணங் கிளமுலை ஒருஞான்று புணரின்
நுண்கயிற் றுறுவலை நுமரோடு வாங்கிக்
கைதை வேலி இவ்வூர்ச்
செய்தூட் டேனோ சிறுகுடி யானே."

பெரியீரெனச் சேட்படுத்தவழிக் கூறியது.

"கூறுவம் கெடல்லோ கூறலம் கொல்லெனக்
கரந்த காமம் கைந்நிறுக் கல்லாது
நயந்துநாம் விட்ட நன்மொழி நம்பி
அரைநாள் யாமத்து விழுமழை கரந்து
கார்விரை கமழுங் கூந்தற் றூவினை
நுண்ணுதல் ஆகம் பொருந்தினள் வெற்பின்
இளமழை சூழ்ந்த மடமயில் போல
வண்டுவழிப் படரத் தண்மலர் வேய்ந்து
வில்வகுப் புற்ற நல்வாங்கு குடச்சூல்
அம்சிலம் பொடுக்கி அஞ்சினள் வந்து
துஞ்சூர் யாமத்து முயங்கினள் பெயர்வோள்
ஆன்ற கற்பிற் சான்ற பெரியள்
அம்மா அரிவையோ அல்லள் தெனாஅது
ஆஅய் நன்னாட்டு அணங்குடைச் சிலம்பிற்
சுவிரம் பெயரிய வுருகெழு கவாஅன்
நேர்மலை நிறைசுனை உறையுஞ்
சூர்மகள் மாதோ என்னுமென் நெஞ்சே." (அகம்.198)

இது, தோழியிற் கூடிய தலைமகன் கூற்று.

"அவரை பொருந்திய பைங்குரல் ஏனல்
கவரி மடமா கதூஉம் படர்சாரல்
கானக நாட மறவல் வயங்கிழைக்கு
யானிடை நின்ற புணை." (ஐந்திணையெழு.1)

இதனானே முந்துற்ற கூட்டமின்மை யுணர்க. இனி ஒரு கூட்டமும் நிகழாது ஆண்டு வந்தடைவேட்கை இருவர்க்கும் தணியாது நின்று வரைந்தெய்தலும் ஒன்று. இவ்வகையினான் இக் களவொழுக்கம் மூவகைப்படும்.

89. இன்பமும் பொருளும் அறனும் என்றாங்கு
அன்பொடு புணர்ந்த ஐந்திணை மருங்கின்
காமக் கூட்டங் காணுங் காலை
மறையோர் தேஎத்து மன்றல் எட்டனுள்
துறையமை நல்யாழ்த் துணைமையோர் இயல்பே.

இனி, இதன் தலைச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், காமப் புணர்ச்சிக்கு இலக்கண வகையாற் குறியிடுதலை உணர்த்துதல் நுதலிற்று. என்பது சூத்திரம்.

(இதன் பொருள்) இன்பமும் பொருளும். காணுங் காலை என்பது - இன்பமும் பொருளும் அறனும் என்று சொல்லப்பட்டு, அன்பொடு புணர்ந்த நடுவண் ஐந்திணையிடத்து நிகழும் காமக் கூட்டத்தினை ஆராயுங்காலத்து என்றவாறு.

அன்பொடு புணர்ந்த ஐந்திணை என்றதனால் கைக்கிளை பெருந்திணையை ஒழித்து நின்ற முல்லை குறிஞ்சி பாலை மருதம் நெய்தல் எனக் கொள்ளப்படும். அவை அன்பொடு புணர்ந்தவாறு என்னை யெனின், கைக்கிளை பெருந்திணையைப் போலாமை, ஒத்த அன்பினராகிப் புணர்தலும் பிரிதலும் இருத்தலும் ஊடலும் இரங் கலும் நிகழ்த்துப ஆகலானும், அவை நிகழுங்கால் அத்திணைக்கு உறுப்பாகிய இடமும் காலமும் கருப்பொருளும் துணையாகி நிகழுமாகலானும், இவை அன்பொடு புணர்ந்தன என்க அ∴தேல், ஐந்திணைப் புறத்தவாகிய வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை என்பனவும் அன்பொடு புணர்ந்தனவாம் எனின், அவை அன்புடையார் பலர் கூடி நிகழ்த்துபவை யாகலின், அன்பொடு புணர்ந்தனவாம்.

"அறத்திற்கே அன்புசார்பு என்ப அறியார்
மறத்திற்கும் அ∴தே துணை" (குறள். 76)

என்பதனாலும் கொள்ளலாம்.

இனி, இவ்வைந்திணையும் இன்பமும் பொருளும் அறமும் ஆயினவாறு என்னையெனின் புணர்தல் முதலாகிய ஐந்து பொருளும் இன்பந் தருதலின் இன்பமாயின. முல்லை முதலாகிய ஐந்திணைக்கும் உறுப்பாகிய நிலமும் காலமும் கருப்பொருளும் இவற்றின் புறத்தவாகிய வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை என்பன வும் வாகையுள் ஒரு கூறும் பொருளாகலானும், புணர்தன் முத லாகிய உரிப்பொருளான் வருவதொரு கேடின்மையானும், பொரு ளாயின இவ்வொழுக்கங்கள் அறத்தன்வழி நிகழ்தலானும், பாலையாகிய வாகைப் படலத்துள் அறநிலை கூறுதலானும், இவை அறமாயின அ∴தேல், கைக்கிளை பெருந்திணையும் இவற்றின் புறமாகிய பாடாண்பாட்டும் காஞ்சியும் அறமுதலாகிய மூன்றுமன்றி அன்பொடு புணர்தல் வேண்டுமெனின், காஞ்சி அன்பொடு புண ராமையும் பாடாண்பாட்டு அன்பொடு புணர்தல் ஒருதலையன்மை யும் அவ்வோத்தினுள் கண்டுகொள்க ஏனையிரண்டும் அன்பொடு புணராமை மேற்சொல்லப்பட்டன. இனி அவை அறனும் பொருளு மாய் இன்பமாகா: அ∴தேல், அறனும் பொருளும் ஆகாமையும் வேண்டுமெனின், குலனும் குணனுங் கல்வியும் உடையராகிய அந்த ணர் என விசேடித்தவழி ஏனையோர்க்கு இம்மூன்று பொருளும் இயைதல் வேண்டுமென்னும் நியமம் இன்மையின் ஏற்றவழிக் கொள்ளப்படும்.

இனி, 'ஐந்திணை மருங்கிற் காமக்கூட்டம்' என்பது புணர்தல் முதலாகிய உரிப்பொருளும், அந்நிலமும் காலமும் கருப்பொருளும், களவினும் கற்பினும் வருதலின், அவை ஒரோவொன்று இருவகைப் படும் அவற்றுள், புணர்ச்சியாகிய இருவகையினும் களவாகிய காமக் கூட்டம் எனக் கொள்ளலாம்.

இன்னும் 'அன்பொடு புணர்ந்த ஐந்திணைமருங்கிற் காமக் கூட்டம்' என்றதனான் எல்லா நிலத்தினும் காமக்கூட்டம் நிகழப் பெறும் என்று கொள்க. அவ்வாறாதல் சான்றோர் செய்யுளகத்துக் காணலாம்.

'மறையோர் தேஎத் - யோரியல்பே' என்பது - மறையோரிடத் தோதப்பட்ட மணம் எட்டனுள்ளும் துறையமை நல்யாழினையுடை யராகிய துணைமையோர் நெறி என்றவாறு.

மறையோர் என்றது அந்தணரை தேஎம் என்றது அவரதாகிய நூலை மணம் எட்டாவன: பிரமம், பிரசாபத்தியம், ஆரிடம், தெய்வம், காந்திருவம், அகரம், இராக்கதம், பைசாசம் என்பன பிரம மாவது கன்னியை அணிகலன் அணிந்து பிரமசாரியாயிருப்பானொரு வனுக்குத் தானமாகக் கொடுப்பது பிரசாபத்தியமாவது, மகட் கோடற்குரிய கோத்திரத்தார் மகள் வேண்டியவழி இருமுதுகுரவரும் இயைந்து கொடுப்பது ஆரிடமாவது, ஒன்றானும் இரண்டானும் ஆவும் ஆனேறும் வாங்கிக் கொடுப்பது; தெய்வமாவது, வேள்விக்கு ஆசிரியராய் நின்றார் பலருள்ளும் ஒருவர்க்கு வேள்வித்தீ முன்னர்க் கொடுப்பது. காந்திருவமாவது ஒத்த இருவர் தாமே கூடுங்கூட்டம். அசுரமாவது வில்லேற்றினானாதல் திரிபன்றி யெய்தானாதல் கோடற்குரியனெனக் கூறியவழி அது செய்தார்க்குக் கொடுத்தல் இராக்கதமாவது தலைமகள் தன்னினும் தமரினும் பெறாது வலிதிற்கொள்வது. பைசாசமாவது, களித்தார் மாட்டுந் துயின்றார் மாட்டுங் கூடுதல்.

"அறன்நிலை ஒப்பே பொருள்கோள் தெய்வம்
யாழோர் கூட்டம் அரும்பொருள் வினையே
இராக்கதம் பேய்நிலை என்றிக் கூறிய
மறையோர் மன்றல் எட்டவை அவற்றுள்
துறையமை நல்யாழ்த் துணைமையோர் புணர்ப்பிதன்
பொருண்மை என்மனார் புலமை யோரே"

என்பதனாலுங் கொள்க துறையமை நல்யாழ்த் துணைமையோரா வார் சுந்திருவர் அவர் இருவராகித் திரிதலின் துணைமையோர் என்றார் துணையன்பாவது அவர் ஒழுகலாற்றோடொத்து மக்கண் மாட்டு நிகழ்வது. ஈண்டுக் காமக்கூட்டமென ஓதப்பட்டது மணவி கற்பமாகிய எட்டனுள்ளுங் சுந்திருவமென்றவாறு. மாலைசூட்டல் யாதனுள் அடங்குமெனின், அதுவும் ஒத்த அன்பினராய் நிகழ்தலிற் கந்திருவப்பாற்படும்.

அறனும் பொருளும் இன்பமும் என்னாது, இன்பமும் பொரு ளும் அறனும் என்றது என்னை எனின், பலவகை உயிர்கட்கும் வரும் இன்பம் இருவகைப்படும். அவையாவன, போகம் நுகர்தலும் வீடுபெறுதலும் என. அவற்றுள் வீடுபேறு துறவறத்தில் நின்றார்க் சுல்லது எய்தல் அரிதாயிற்று போகநுகர்தல் மனையறத்தார்க் கெய்துவது. அவரெய்தும் இன்பமும் அவ்வின்பத்திற்குக் காரண மாகிய பொருளும் அப்பொருட்குக் காரணமாகிய அறனும் எனக் காரிய காரணம் நோக்கி வைத்தார் எனலாம்.

இதனாற் சொல்லியது ஈண்டுக் களவென்றோதப்படுகின்ற ஒழுக்கம் அறம்பயவாத புறநெறியன்று; வேதவிதியாகிய தந்திரம் என விகற்பமாகிய நெறி கூறியவாறு.

90. ஒன்றே வேறே என்றிரு பால்வயின்
ஒன்றி உயர்ந்த பால தாணையின்
ஒத்த கிழவனும் கிழத்தியும் காண்ப
மிக்கோ னாயினுங் கடிவரை இன்றே.

என் - எனின், இது காமக்கூட்டத்தின்கண் தலைமகனும் தலை வகளும் எதிர்ப்படுத்திறனும் அதற்குக் காரணமும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) ஒன்றே வேறே என்றிரு பால்வயின் என்பது -ஒருவனும் ஒருத்தியுமாக இல்லறஞ் செய்துழி, அவ்விருவரையும் மறுபிறப்பினும் ஒன்றுவித்தலும் வேறாக்குதலுமாகிய இருவகை ஊழினும் என்றவாறு.

ஒன்றி உயர்ந்த பாலதாணையின் என்றது இருவருள்ளமும் பிறப்புத் தோறும் ஒன்றி நல்வினைக்கண்ணே நிகழ்ந்த ஊழினது ஆணையின் என்றவாறு.

உயர்ந்ததன் மேற்செல்லும் மனநிகழ்ச்சி உயர்ந்த பாலாயிற்று. காம நிகழ்ச்சியின்கண் ஒத்த அன்பினராய்க் கூடுதல் நல்வினையான் அல்லது வாராதென்பது கருத்து.

ஒத்த கிழவனும் கிழத்தியுங் காண்ப என்பது -

ஒப்புப் பத்து வகைப்படும். அவை,

> **“பிறப்பே குடிமை ஆண்மை ஆண்டோடு**
> **உருவு நிறுத்த காம வாயில்**
> **நிறையே அருளே உணர்வொடு திருவென**
> **முறையுறக் கிளந்த ஒப்பினது வகையே”** (மெய்ப். 25)

என்னும் மெய்ப்பாட்டியற் சூத்திரத்துள் கூறிய பத்துமாம். அவற்றுள் பிறப்பாவது, அந்தணர், அரசர், வணிகர், வேளாளர், ஆயர், வேட்டு வர், குறவர், நுளையர் என்றாற்போல வருங் குலம் குடிமையாவது அக் குலத்தினுள்ளார் எல்லாருஞ் சிறப்பாக ஒவ்வாமையின் அச் சிறப்பாகிய ஒழுக்கம் பற்றிய குடிவரவைக் ‘குடிமை’ என்றார்.

> **“பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா**
> **செய்தொழில் வேற்றுமை யான்”** (குறள். 972)

எனப் பிறரும் குலத்தின்கண்ணே சிறப்பென்பது ஒன்றுண்டென்று கூறினாராகலின், ஆண்மையாவது, ஆண்மைத்தன்மை அ∴தாவது, ஆள்வினையுடைமையும் வலி பெயராமையுமாம்.

> **“மொழியா ததனை முட்டின்று முடித்தல்”** (மரபியல்.110)

என்பதனால் தலைமகள்மாட்டுப் பெண்மையும் கொள்ளப்படும். அது பெண்டிர்க்கு இயல்பாகிய நாணம் முதலாயினவும் பெண்ணீ மையும் ஆண்டென்பது, ஒருவரினொருவர் முதியரன்றி ஒத்த பருவத்தராதல்; அது குழவிப் பருவங் கழிந்து பதினாறு பிராயத் தானும் பன்னிரண்டு பிராயத்தாளும் அதல், உருவு என்பது வனப்பு நிறுத்த காமவாயில் என்பது நிலைநிறுத்தப்பட்ட புணர்ச்சிக்கு வாயில் அ∴தாவது, ஒருவர் மாட்டு ஒருவர்க்கு நிகழும் அன்பு நிறை என்பது அடக்கம் அருள் என்பது பிறர் வருத்தத்திற்குப் புரியும் கருணை உணர்வென்பது அறிவு திரு என்பது செல்வம். இப்பத்து வகையும் ஒத்த கிழவனும் கிழத்தியும் எதிர்ப் படுவர் எனக் கொள்ளலாம்.

மிக்கோ.. இன்றே என்பது - இக்குணங்களால் தலைமகள் மிக்கானாயினுங் கடியப்படாது என்றவாறு.

எனவே, இவற்றுள் யாதானும் ஒன்றானாயினும் தலைமகள் மிக்காளாயின் ஐந்திணையிற் கடியப்படும் என்றவாறாம்.

பாலதாணையின் காண்ப என்பது ஒருவரையொருவர் கண்டுழியெல்லாம் புணர்ச்சிவேட்கை தோற்றாமையிற் பாலதாணை யான் ஒருவரையொருவர் புணர்தற் குறிப்பொடு காண்ப என்றவாறு மிக்கோனாயினும் என்ற உம்மை இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை ஏற்றுக்கு எதிர்மறையாக்கி 'இழிந்தோனாயினும் - யப்படாது என்றாற் குற்றமென்னை யெனின் செந்தமிழ் நிலத்து வழக்கொடு சிவணி வருகின்ற பெருமை யாதலின், இழிந்தானோடு உயர்ந்தாட் குளதாகிய கூட்டமின்மை பெருவழக்காதலின் அது பொருளாகக் கொள்ளப்படும் என்பது, ஈண்டுக் கிழவனும் கிழத்தியும் என ஒருவனும் ஒருத்தியும் போலக் கூறினாராயினும்,

"ஒருபாற் கிளவி யேனைப்பாற் கண்ணும்
வருவகை தானே வழக்கென மொழிப" (பொருளியல். 26)

என்பதனானும், இந்நூல் உலக வழக்கே நோக்குதலானும் அவர் பல வகைப்படுவர். அஃதாமாறு அந்தணர் அரசர் வணிகர் வினைஞர் என்னும் நால்வரோடும் அநுலோமர் அறுவரையும் கூட்டப் பதின் மராவர் இவரை நால்வகை நிலத்தோடு உறழ நாற்பதின்மராவர் இவரையும் அவ்வந்நிலத்திற்குரிய ஆயர், வேட்டுவர், குறவர், பரதவர் என்னுந் தொடக்கத்தாரொடு கூட்டப் பலராவர். அவரையும் உயிர்ப் பன்மையான் நோக்க வரம்பிலராவர்.

91. சிறந்துழி ஐயஞ் சிறந்த தென்ப
இழிந்துழி இழிவே சுட்ட லான.

என் - எனின், ஐயம் நிகழும் இடம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) ஒருவன் ஒருத்தியைக் கண்ணுற்றுழி அவ்விரு வகையும் உயர்வுடையராயின் அவ்விடத்து ஐயம் சிறந்தது என்று சொல்லுவர்: அவர் இழிபுடையராயின், அவ்விடத்து அவள் இழிபினையே சுட்டி யுணர்தலான் என்றவாறு சிறப்பு என்பது மிகுதி, ஐயமிகுதலாவது மக்களுள்ளாள் அல்லள் தெய்வமோ என மேலாயினாரோடே கொள்ளப்படும்; அவளைக் கண்ட இடம் ஐயப்படுதற்குச் சிறந் தழியும் கொள்ளப்படும். உருவ மிகுதியுடையளாதலின் ஆயத்தாரி டைக் காணினும் தெய்வம் என்று ஐயுறுதல் இதனாற் சொல்லியது உலகத்துத் தலைமகனும் தலைமகளுமாக நம்மால் வேண்டப் பட்டார் அந்தணர் முதலாகிய நான்கு வருணத்தினும் ஆயர். வேட்டுவர், குறவர், பரதவர் என்னும் தொடக்கத்தினும் அக் குலத் தாராகிய குறுநில மன்னர்மாட்டும் உளராவரன்றே: அவரெல்லா சினும் செல்வத்தானும் குலத்தானும் வடிவானும் உயர்ந்த தலை மகனும் தலைமகளுமாயினோர் மாட்டே ஐயம் நிகழ்வது. அல்லா தார் மாட்டும் அவ்விழிமரபினையே சுட்டியுணரா நிற்குமாதலான் ஐயுறுதல், சிறந்துழி என்பதற்குத் தலைமகள் தான் சிறந்துழியும் என்றவாறு.

'காராரப் பெய்த' என்னும் முல்லைக் கலியுள் (கலி. 109)

“பண்ணித் தமர்தந் தொருபுறந் தைஇய
கண்ணி எடுக்கல்லாக் கோடேந் தகலல்குல்
புண்ணிலார் புண்ணாக நோக்கு முழுமெய்யுள்
கண்ணளோ ஆய மகள்”

என ஐயமின்றிச் சுட்டியுணர்ந்தவாறு காணலாம்.

இனி உயர்புள்வழி ஐயம் நிகழுமாறு:

“உயர்மொழிக் கிளவி உறழுங் கிளவி
ஐயக் கிளவி ஆடூஉவிற்கு உரித்தே” (பொருளியல். 42)

என்றாராகலின், ஐயப்படுவான் தலைமகன் என்று கொள்க தலை மகள் ஐயப்படாதது என்னையெனின், அவள் ஐயப்படுங்கால் தெய்வமோ வென்று ஐயுறல் வேண்டும். அவ்வாறு ஐயுற்றால் அச்சம் வரும். அஃது ஏதுவாகக் காம நிகழ்ச்சியுண்டாகாது.

92. வண்டே இழையே வள்ளி பூவே
கண்ணே அலமரல் இமைப்பே அச்சமென்று
அன்னவை பிறவும் ஆங்கண் நிகழ
நின்றவை களையுங் கருவி என்ப.

என் - எனின், ஐயப்பட்டான் துணிதற்குக் கருவி உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) எண்ணப்பட்ட வண்டு முதலாகிய எட்டும் பிறவுமாகிய அவ்விடத்து நிகழாநின்ற ஐயம் களையும் கருவி என்றவாறு.

ஐயமென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. 'நிகழாநின்றவை' என்பது குறுகிநின்றது. வண்டாவது மயிரின் அணிந்த பூவை குழும் வண்டு அது பயின்றதன் மேலல்லது செல்லாமையின் அதுவும் மக்க ளுள்ளாளென்றறிதற்குக் கருவியாயிற்று. இழையென்பது அணிகலன். அது செய்யப்பட்டதெனத் தோற்றுதலானும், தெய்வப்பூண்செய்யா அணியாதலானும் அதுவும் அறிதற்குக் கருவியாயிற்று. வள்ளி என்பது முலையினும் தோளினும் எழுதிய கொடி அதுவும் உலகின் உள்ளதாகித் தோன்றுதலின் (அதுவும்) கருவியாயிற்று. அலமரல் என்பது தடுமாறுதல் தெய்வமாயின் நின்றவழி நிற்கும். அவ்வா றனறி, நின்றுழி நிற்கின்றிலள் என்று சுழற்சியும் அறிதற்குக் கருவி யாயிற்று இமைப் பென்பது கண்ணிமைத்தல். தெய்வத்திற்குக் கண் இமையாமையின் அதுவும் அறிதற்குக் கருவியாயிற்று. அச்சமென் பது ஆண்மக்களைக் கண்டு அஞ்சுதல் அது தெய்வத்திற்கு இன் மையான் அதுவும் அறிதற்குக் கருவியாயிற்று அன்னவை பிறவும் என்றதனான் கால் நிலந்தோய்தல் வியர்த்தல், நிழலாடுதல் கொள்க இவை கருவியாகத் துணியப்படும் என்றவாறு.

காட்சி முதலாகிய இத்துணையும் கைக்கிளைக் குறிப்பாம். இதற்குச் செய்யுள் வந்தவழிக் காண்க இனிக் குறிப்பறிதல் கூறு கின்றாராகலின், அக்குறிப்பு நிகழும் வழி இவையெல்லாம் அகமாம். என்னை? இருவர் மாட்டு மொத்த நிகழ்ச்சியாதலான். இவை தலைமகள்மாட்டுப் புலப்பட நிகழாது. ஆண்டுக் குறிப்பினாற் சிறிது நிகழுமென்று கொள்ளலாம்.

அவை வருமாறு:-

“உண்டார்கண் அல்லது அடுநறாக் காமம்போல்
கண்டார் மகிழ்செய்தல் இன்று” (குறள். 1010)

என வரும். பிறவும் அன்ன.

93. நாட்டம் இரண்டும் அறிவுடம் படுத்தற்குக்
கூட்டி உரைக்குங் குறிப்புரை யாகும்.

என் - எனின் மேல் தலைமகளை இத்தன்மையல் எனத் துணிந்த தலைமகன் குறிப்பறியாது சாரலுறின் பெருந்திணைப்பாற் படு மாகலானும் இக்கந்திருவநெறிக்கு ஒத்த உள்ளத்தாராதல் வேண்டுமாதலானும், ஆண்டு ஒருவரோடொருவர் சொல்லாடுதல் மரபன்மையானும், அவருள்ளக் கருத்தறிதல் வேண்டுதலின், அதற்குக் கருவியாய உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) நாட்டம் இரண்டும் என்பது - தலைமகன் கண்ணும் தலைமகள் கண்ணும் என்றவாறு.

அறிவுடம்படுத்தற்கு என்பது ஒருவர் வேட்கைபோல இருவர்க்கும் வேட்கை உளதாகுங் கொல்லோ எனக் கவர்த்து நின்ற இருவரது அறிவினையும் ஒருப்படுத்தற்கு என்றவாறு.

கூட்டியுரைக்குங் குறிப்புரையாகும் என்பது - தமது வேட்கை யொடு கூட்டி ஒருவர் ஒருவர்க்கு உரைக்குங் காமக்குறிப்புரையாம் என்றவாறு.

இதன் பொழிப்பு இருவர்க்குங் கவர்த்து நின்ற அறிவை ஒருப்படுத்தற் பொருட்டு வேட்கையொடு கூட்டிக் கூறுங் காமக் குறிப்புச் சொல் இருவரது நாட்டமாகும் என்றவாறு.

ஆகும் என்பதனை நாட்டம் என்பதனொடு கூட்டியுரைக்க இதற்குச் செய்யுள்:

“பானலந் தண்கழிப் பாடறிந்து தன்ஜமார்
நூல்நல நுண்வலையாற் கொண்டெடுத்த - கானற்
படுபுலால் காப்பாள் படைநெடுங்கண் நோக்கம்
கடி பொல்லா என்னையே காப்பு.” (திணைமாலை நூற்.32)

ண்ணினான் அறிப என்றவாறு.

94. குறிப்பே குறித்தது கொள்ளு மாயின்
ஆங்கவை நிகழும் என்மனார் புலவர்.

என் - எனின், மேலதற்கொரு புறனடை யுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) ஒருவர் குறிப்பு ஒருவர் குறித்ததனைக் கொள்ளுமாயின், அவ்விடத்துக் கண்ணினான் வருங்குறிப்புரை நிகழும் என்றவாறு:

எனவே, குறிப்பைக் கொள்ளாதவழி அக்குறிப்புரை நிகழாது என்றவாறாம். இதனாற் சொல்லியது கண்ட காலத்தே வேட்கை முந் துற்றவழியே இக் கண்ணினான் வருங்குறிப்பு நிகழ்வது; அல்லாத வழி நிகழாது என்றவாறு இனிக் குறிப்பு நிகழுமாறும் அதன் வேறு பாடும். மெய்ப்பாட்டியலுள் கூறுப ஈண்டும் சில உதாரணம் காட்டுவம்.

“நோக்கினாள் நோக்கி இறைஞ்சினாள் அஃதவள்
யாப்பினுள் அட்டிய நீா்” (குறள் 1093)

எனவும்,

“அசையியற்கு உண்டாண்டோர் ஏள்யான்
நோக்கப் பசையினள் பைய நகும்.” (குறள் 1098)

எனவும் வரும். பிறவும் அன்ன. தலைமகன் குறிப்புத் தலைமகள் அறிந்த வழியும் கூற்று நிகழாது, பெண்மையான்.

95. பெருமையும் உரனும் ஆடூஉ மேன.

என் - எனின், இது தலைமகற்கு உரியதோர் இலக்கணமுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) பெருமை யாவது பழியும் பாவமும் அஞ்சுதல், உரன் என்பது - அறிவு

இவையிரண்டும் ஆண்மகனுக்கு இயல்பு என்றவாறு.

இதனானே மேற்சொல்லப்பட்ட தலைமகளது வேட்கை குறிப்புக் கண்ட தலைமகள், அந்நிலையே புணர்ச்சியை நினையாது, வரைந்து எய்தும் என்பது பெறுதும்.

“சென்ற இடத்தால் செலவிடா தீதொரீஇ
நன்றின்பால் உய்ப்ப தறிவு” (குறள். 422)

என்பவாகலின், தலைமகன் இவ்வாறு கூறியதற்குச் செய்யுள்:-

“வேயெனத் திரண்டதோள் வெறிகமழ் வணா்ஐம்பால்
மான்வென்ற மடநோக்கின் மயிலியல் தளர்பொல்கி
ஆய்சிலம்பு அரியார்ப்ப அவிரொளி இழைஇமைப்பக்
கொடியென மின்னென அணங்கென யாதொன்றும்
தெரிகல்லா இடையின்கட் கண்கவர்பு ஒருங்கோட
வளமைசால் உயர்சிறப்பின் நுந்தைதொல் வியனகர்
இளமையான் எறிபந்தோ டிகத்தந்தாய் கேளினி;

பூந்தண்தார்ப் புலர்சாந்தின் தென்னவன் உயர்கூடல்
தேம்பாய அவிழ்நீலத் தலர்வென்ற அமருண்கண்
ஏந்துகோட் டெழில்யானை யொன்னாதார்க் கவன்வேலிற்
சேந்துநீ யினையையால் ஒத்ததோ சின்மொழி;

பொழிபெயல் வண்மையான் அசோகந்தண் காவினுள்
கழிகவின் இளமாவின் தளிரன்னாய் அதன்தலைப்
பணையமை பாய்மான்தேர் அவன்செற்றார் நிறம்பாய்ந்த
கணையினு நோய்செய்தல் கடப்பன்றோ கனங்குழாய்;

வகையமை தண்தாரான் கோடுயர் பொருப்பின்மேல்
தகையிணர் இளவேங்கை மலரன்ன சுணங்கினாய்
மதவலி மிகுகடாஅத் தவன்யானை மருப்பினும்
கதவவால் தக்கதோ காழ்கொண்ட இளமுலை;
எனவாங்கு

இனையன கூற இறைஞ்சுபு நிலநோக்கி
நினையுபு நெடிதொன்று நினைப்பாள்போன் மற்றாங்கே
துணையமை தோழியர்க் கமர்த்த கண்ணள்
மனையாங்குப் பெயர்ந்தாளென் அறிவகப் படுத்தே." (கலித்.57)

"உறுகழி மருங்கின் ஓதமொடு மலர்ந்த
சிறுகரு நெய்தல் கண்போல் மாமலர்ப்
பெருந்தண் மாத்தழை யிருந்த அல்குல்
ஐய அரும்பிய சுணங்கின் வைஎயிற்று
மையீர் ஓதி வாணுதற் குறுமகள்
விளையாட் டாயமொடு வெண்மணல் உதிர்த்த
புன்னை நுண்தாது பொன்னின் நொண்டு
மனைபுறந் தருதி யாயின் எனையதூஉம்
இம்மனைக் கிழமை யெம்மொடு புணரில்

தீதும் உண்டோ மாத ராயெனக்
கடும்பரி நன்மான் கொடிஞ்சி நெடுந்தேர்
கைவல் பாகன் பையென இயக்க
யாந்தற் குறுகினம் ஆக ஏந்தெழில்
அறிவே யுண்கண் பனிவர லொடுக்கிச்
சிறிய இறைஞ்சினள் தலையே
பெரிய எவ்வம் யாமிவ ணுறவே." (அகம்.230)

இவை உள்ளப்புணர்ச்சியான் வரைதல் வேண்டிப் பாங்கற்கு உரைத்தன.

98. அச்சமும் நாணும் மடனும் முந்துறுதல்
நிச்சமும் பெண்பாற் குரிய என்ப.

என் - எனின், இது தலைமகட்கு உரியதோர் இலக்கணம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) அச்சமும் நாணும் பேதைமையும் இம் மூன்றும் நாடோறு முந்துறுதல் பெண்டிர்க்கு இயல்பு என்றவாறு.

எனவே வேட்கையுற்றுழியும் அச்சத்தானாதல் நாணானாதல் மடத்தானாதல் புணர்ச்சிக்கு இசையாது நின்று வரைந்தெய்தல் வேண்டுமென்பது போந்தது. இவ்வாறு இருவரும் உள்ளப் புணர்ச்சி பால் நின்று வரைந்தெய்தி மெய்யுறும். இதற்குச் செய்யுள்:

“தீம்பால் கறந்த கலமாற்றிக் கன்றெல்லாந்
தாம்பிற் பிணித்து மனைநிறீஇ யாய்தந்த
பூங்கரை நீலம் புடைதாழ மெய்யசைஇப் பாங்கரு
முல்லையுந் தாய பாட்டங்கால் தோழிநம்
புல்லினத் தாயர் மகளிரோ டெல்லாம்
ஒருங்கு விளையாட அவ்வழி வந்த
குருந்தம்பூங் கண்ணிப் பொதுவன் மற்றென்னை
முற்றிழை ஏஎர் மடநல்லாய் நீயாடுஞ்
சிற்றில் புனைகோ சிறிதென்றான் எல்லாநீ
பெற்றேம்யா மென்று பிறர்செய்த இல்லிருப்பாய்
கற்ற திலைமன்ற காண்என்றேன் முற்றிழாய்
தாதுசூழ் கூந்தல் தகைபெயத் தைஇய
கோதை புனைகோ நினக்கென்றான் எல்லாநீ
ஏதிலார் தந்தபூக் கொள்வாய் நனிமிகப்
பேதையை மன்ற பெரிதென்றேன் மாதராய்
ஐய பிதிர்ந்த சுணங்கணி மென்முலைமேல்
தொய்யி லெழுதுகோ மற்றென்றான் யாம்பிறர்
செய்புறம் நோக்கி இருத்துமோ நீபெரிதும்
மையலை மாதோ விடுகென்றேன் தையலாய்
சொல்லிய வாறெல்லாம் மாறுமாறு யான்பெயர்ப்ப
அல்லாந்தான் போலப் பெயர்ந்தான் அவனைநீ
ஆயர் மகளிர் இயல்புரைத் தெந்தையும்
யாயும் அறிய உரைத்தீயின் யானுற்ற
நோயுங் களைகுவை மன்.” (கலித்து.111)

இது தலைமகள் உள்ளப் புணர்ச்சியின் உரிமைபூண்டிருந்த வாறும் வரைந்தெய்தக் கூறலுற்றவாறும் காணலாம்.

97. வேட்கை ஒருதலை உள்ளுதல் மெலிதல்
ஆக்கஞ் செப்பல் நாணுவரை இறத்தல்
நோக்குவ எல்லாம் அவையே போறல்

மறத்தல் மயக்கஞ் சாக்காடு என்றிச்
சிறப்புடை மரபினவை களவென மொழிப.

என் - எனின், மெய்யுறுபுணர்ச்சி நிகழுங்காலம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

மேல், "பெருமையும் உரனும் ஆடூஉ மேன" எனவும்,

"அச்சமும் நாணும் மடனும் முந்துறுதல்
நிச்சமும் பெண்பாற் குரிய என்ப" (தொல்.கள.8)

எனவும் ஓதியவதனான் உள்ளஞ் சென்றவழியும் மெய்யுறுபுணர்ச்சி வரைந்தெய்தி நிகழ்ப என்றாராம். அவ்வழிச் சாக்காடெல்லையாசிய மெய்ப்பாடு வரின் மெய்யுற்றுப் புணரப்பெறு மென்பது உணாத் திற்று.

(இ-ள்) வேட்கை முதலாகச் சாக்காடு ஈறாக ஓதப்பட்ட காமச் சிறப்புடையனவாற்றாற் களவு ஆமென்று சொல்லுவர் என்றவாறு.

ஆனும் ஆமும் எஞ்சி நின்றன. இவற்றை அவத்தையென்ப அஃதேல், அவை பத்துளவன்றே; ஈண்டுரைத்தன ஒன்பதாலெனின், காட்சி விகற்பமுங் கூறினார். அஃது உட்படப் பத்தாம். காட்சி விகற்பமாகிய ஐயமுந் துணிவும் முதலது; வேட்கை இரண்டாவது, என்று கொள்ளலாம்.

வேட்கை யாவது - பெறல் வேண்டு மென்னும் உள்ள நிகழ்ச்சி.

ஒருதலையுள்ளுத லாவது - இடைவிடாது நினைத்தல்.

"உள்ளிக் காண்பென் போல்வென் முள்ளெயிற்று
அமிழ்தம் ஊறுஞ் செவ்வாய்க் கமழகில்
ஆரம் நாறும் அறல்போற் கூந்தற்
பேரமர் மழைக்கண் கொடிச்சி
மூரல் முறுவலொடு மதைஇய நோக்கே." (குறுந்.286)

மெலித லாவது - உண்ணாமையான் வருவது.

ஆக்கஞ் செப்பலாவது - உறங்காமையும் உறுவ ஓதலும் முதலாயின கூறுதல்.

"ஒண்டொடி அரிவை கொண்டனள் நெஞ்சே
வண்டிமிர் பனித்துறைத் தொண்டி ஆங்கண்
உரவுக்கடல் ஒலித்திரை போல
இரவி னானுந் துயிலறி யேனே" (ஐங்குறு. 172)

என வரும்.

நாணுவரையிறத்த லாவது - நாண் நீங்குதல்.

"காமம் விடுவொன்றோ நாண்விடு நல்நெஞ்சே
யானோ பொறேனிவ் விரண்டு." (குறள்.1247)

நோக்குவ எல்லாம் அவையே போற லாவது - தன்னாற் காணப்பட்டன எல்லாந் தான் கண்ட உறுப்புப் போலுதல்.

"ஓங்கெழிற் கொம்பர் நடுவி தெனப்புல்லுங்
காந்தட் கிவரும் கருவிளம் பூக்கொள்ளும்
மாந்தளிர் கையில் தடவரு மாமயில்
பூம்பொழி னோக்கிப் புகுவன பின்செல்லுந்
தோளெனச் சென்று துளங்கொளி வேய்தொடு
நீள்கதுப் பி.்.தென நீர்அறல் உட்புகும்"

என்றாற் போல்வன.

மறத்தல் - பித்தாதல். மயக்கமாவது - மோகித்தல். சாக்காடு - சாதல் இவற்றுள் சாதல் பத்தாம் அவத்தையாதலால், ஒழிந்த எட்டுங் களவு நிகழ்தற்குக் காரணமாம் என்று கொள்க. இது தலைமகட்கும் தலை மகற்கும் ஒக்கும் இவற்றிற்குச் செய்யுள் வந்தவழிக் காணலாம்.

98. முன்னிலை யாக்கல் சொல்வழிப் படுத்தல்
நன்னயம் உரைத்தல் நகைநனி உறாஅ
அந்நிலை யறிதல் மெலிவுவிளக் குறுத்தல்
தன்னிலை யுரைத்தல் தெளிவகப் படுத்தலென்று
இன்னவை நிகழும் என்மனார் புலவர்.

என் - எனின், இ.்.து இயற்கைப் புணர்ச்சிக்குரியதொரு திறன் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

தனியினால் தலைமகளை யெதிர்ப்பட்ட தலைமகன் தனது பெருமையும் அறிவும் நீக்கி வேட்கை மீதூரப் புணர்ச்சி வேண்டி வானாயினும், தலை மகள் மாட்டு நிற்கும் அச்சமும் நாணும் மடனும் நீக்குதலும் வேண்டுமன்றே, அவை நீங்குதற் பொருட்டு இவையெல்லாம் நிகழுமென்பது. உலகத்துள்ளார் இலக்கணமெல் லாம் உரைக்கின்றா ராகலின், இவ்வாசிரியர் உரைக்கின்றவாற்றான் நிகழ்தல் பெரும்பான்மையாகவும்,

"சொல்லிய நுகர்ச்சி வல்லே பெற்றுழி" (தொல் களவியல் -11) என ஓதுதலின், இவையெல்லாம் நிகழ்தலின்றிச் சிறுபான்மை வேட்கை மிகுதியாற் புணர்ச்சி கடிதின் முடியவும் பெறுமெனவுங் கொள்ளலாம்.

(இ-ள்) முன்னிலையாக்கல் என்பது - காமக் குறிப்புண்மை அறிந்த தலைமகன் வேட்கையாற் சாரநினைத்தவழித் தலைமகளும் வேட்கைக் குறிப்புடையாளாயினும் குலத்தின் வழிவந்த இயற்கை யின்மையான் நாணமும் அச்சமும் மீதூர அக் குறிப்பில்லாதாரைப் போல் நின்றவழி அவளை முன்னிலையாகப் படுத்துச் சில கூறுதல்.

“ஒள்ளிழை மகளிரோ டோரையும் ஆடாய்
வள்ளிதழ் நெய்தற் றொடலையும் புனையாய்
விரிபூங் கானல் ஒருசிறை நின்றோய்
யாரை யோநிற் றொழுதனம் வினவுதும்
கண்டார் தண்டா நலத்தை தெண்டிரைப்
பெருங்கடற் பரப்பின் அமர்ந்துறை அணங்கோ
இருங்கழி மருங்கின் நிலைபெற் றனையோ
சொல்இனி மடந்தை என்றனென் அதன்எதிர்
முள்ளெயிற்று முறுவலுந் திறந்தன
பல்லிதழ் உண்கணும் பரந்தவால் பணியே.” (நற்றிணை. 155)

சொல்வழிப் படுத்த லாவது -தான் சொல்லுகின்ற சொல்லின் வழி அவள் நிற்குமாறு படுத்துக் கூறுதல்.

“சொல்லிற் சொல்லெதிர் கொள்ளாய் யாழநின்
திருமுகம் இறைஞ்சி நாணுதி கதுமெனக்
காமங் கைம்மிகின் தாங்குதல் எளிதே
கொடுங்கேழ் இரும்புறம் நடுங்கக் குத்திப்
புலிவிளை யாடிய புலவுநாறு வேழத்தின்
தலைமருப் பேய்ப்பக் கடைமணி சிவந்தநின்
கண்ணே கதவ அல்ல நண்ணார்
ஆண்டலை மதில ராகவும் முரசுகொண்டு
ஓம்பரண் கடந்த அடுபோர்ச் செழியன்
பெரும்பெயர்க் கூடல் அன்னநின்
கரும்புடைத் தோளும் உடையவால் அணங்கே.” (நற்றிணை. 39)

நன்னய மரைத்த லாவது - தலைமகளினது நலத்தினை யுரைத்தல்.

“சேரல் மடவன்னஞ் சேரல் நடையொவ்வாய்
சேரல் மடவன்னஞ் சேரல் நடையொவ்வாய்
ஊர்திரை வேலி யுழக்கித் திரிவான்பின்
சேரல் மடவன்னஞ் சேரல் நடையொவ்வாய்” (சிலப். கானல்.23)

நகைநனி யுறாஅ அந்நிலை யறித லாவது தலைமகன் தன் நன்னய முரைத்தலைக் கேட்ட தலைவிக்கு இயல்பாக அகத்து உளவாகும் மகிழ்வால் புறந்தோன்றும் முறுவற் குறிப்பு மிக்குத் தோன்றா அந்நிலையினைத் தலைவன் அறிதல்.

“மாண்இழை பேதை நாறிருங் கூந்தல்
ஆணமும் இல்லாள் நீர்உறை குருடைச்
சிலம்பிற் கணங்காய் முயன்ற செறியியல்
நொதுமல் நோக்கைக் காண்மோ நெஞ்சே
வறிதால் முறுவற் கெழுமிய
நுடங்குமென் பணைவேய் சிறுகுடி யோனே.”

மெலிவு விளக்குறுத்த லாவது தலைவன் அகத்துறும் நோயாற் புறத்து நிகழும் தளர்வினைக் குறிப்பான் எடுத்துக் கூறலும் உதாரணம் வந்துழிக் காணலாம்.

குறிப்பாவன: புறத்துறுப்பா யவர்க் கின்றிமையாதன.

தன்னிலை யுரைத்த லாவது அப் புறநிகழ்ச்சியின் பொலி விழவைக் கண்ட தலைமகன் மாட்டுத் தலைவன் தன் உள்ள வேட்கை மீதூர்வினை நிலைப்படக் கூறுதல்.

"சொல்லிற் சொல்லெதிர் கொள்ளாய் யாழநின்"

என்னும் நற்றிணைப் பாட்டுள்,

"காமங் கைம்மிகில் தாங்குதல் எளிதோ
……………………………………..
…………..கடைமணி சிவந்தநின்
கண்ணே கதவ அல்ல" (நற்றிணை.39)

எனத் தன்னிலை யுரைத்தவாறு காணலாம்.

தெளிவு அசுப்படுத்த லாவது - தலைவன் முன்னிலையாக்கல் முதலியன கூறிப் பின்னர் இயற்கைப் புணர்ச்சியினை விழைந்து நின்றானாக, அப் புணர்ச்சியினைக் கூறுவார் முன்னம் ஒத்த பண் புடைமை உள்ளத்து இருவர் மாட்டும் வேண்டுதலின் தலைமகள் பண்பினைத் தலைவன் அறிந்து அத்தெளிவைத் தன்னகப்படுத்துத் தேர்தல்.

"யாயும் ஞாயும் யாரா கியரோ"

என்னும் குறுந்தொகைப் பாட்டுள்,

"அன்புடை நெஞ்சந் தாங்கலந் தனவே" (குறுந்.40)

என இயற்கைப்புணர்ச்சி முன்னர்த் தலைவன் தலைவியர் உள்ளம் ஒத்த பண்பினைக் கூறியவாறு காணலாம்.

இதுகாறும் இயற்கைப்புணர்ச்சிக்குரிய திறன் கூறி, மேல் இயற்கைப் புணர்ச்சி நிகழுமாறு கூறுகின்றார். அஃதேல்; தன்னிலை யுரைத்தலைத் தெளிவகப்படுத்தலுடன் இணைத்து மெய்யுறுபுணர்ச்சி யாக்கிய பின்னர்த் தோன்றுந் துறையாகப் படுத்தாலோ எனின், அது சான்றோர் வழக்கின்றாதலானும், மெய்யுறுபுணர்ச்சி முன்,

"மெய்தொட்டுப் பயிறல்" (களவியல்-11)
முதலியன யாண்டும் நிகழ்ந்தே தலைவிக்கு மெய்யுறுபுணர்ச்சி நிகழுமாதலானும் அஃதன்றென்க.

99. மெய்தொட்டுப் பயிறல் பொய்பா ராட்டல்
இடம்பெற்றுத் தழாஅல் இடையூறு கிளத்தல்

**நீடுநினைந் திரங்கல் கூடுத லுறுதல்
சொல்லிய நுகர்ச்சி வல்லே பெற்றுழித்
தீராத் தேற்றம் உளப்படத் தொகைஇப்
பேராச் சிறப்பின் இருநான்கு கிளவியும்
பெற்றவழி மகிழ்ச்சியும் பிரிந்தவழிக் கலங்கலும்
நிற்பவை நினைஇ நிகழ்பவை உரைப்பினும்,
குற்றங் காட்டிய வாயில் பெட்பினும்
பெட்ட வாயில்பெற் றிரவுவலி யுறுப்பினும்
ஊரும் பேருங் கெடுதியும் பிறவும்
நீரிற் குறிப்பின் நிரம்பக் கூறித்
தோழியைக் குறையுறும் பகுதியும் தோழி
குறையவட் சார்த்தி மெய்யுறக் கூறலும்
தண்டா திரப்பினும் மற்றைய வழியும்
சொல்லவட் சார்த்தலிற் புல்லிய வகையினும்
அறிந்தோள் அயர்ப்பி னவ்வழி மருங்கில்
கேடும் பீடுங் கூறலும் தோழி
நீக்கலி னாகிய நிலைமையும் நோக்கி
மடல்மா கூறும் இடனுமா ருண்டே.**

என் - எனின், களவிற் கூட்டம் நான்கினிடத்தும் தலைவன் கூற்று நிகழுமாறும் காதல்மிக்கு ஆற்றாமை கையிகப்பின் தலைவற்காம் இயலும் கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) மெய்தொட்டுப் பயிற லாவது - பெருமையும் உரனுமுடைய தலைமகன் தெளிவசுப்படுத்தியது காரணமாகக் காதல் வெள்ளம் புரண்டோடத் தலைவியின் மெய்யைத் தீண்டிப் பயிறல்.

**“தீண்டலும் இயைவது கொல்லோ மாண்ட
வில்லுடை வீளையர் கல்லிடுபு எடுத்த
நனந்தலைக் கானத்து இனந்தலைப் பிரிந்த
புன்கண் மடமான் நேர்படத் தன்ஐயர்
சிலைமாண் கடுவிசைக் கலைநிறத் தழுத்திக்
குருதியொடு பறித்த செங்கோல் வாளி
மாறுகொண் டன்ன உண்கண்
நாறிருங் கூந்தற் கொடிச்சி தோளே.”** (குறுந். 272)

பொய் பாராட்ட லாவது - தலைவியின் ஐம்பால் முதலிய தொட்டான் ஒருகாரணம் பொய்யாகப் படைத்து உரைத்துப் பாராட்டல்,

**“கடல்புக் குயிர்கொன்று வாழ்வர்நின் ஐயர்
உடல்புக் குயிர்கொன்று வாழ்வைமன் நீயும்
மிடல்புக் கடங்காத வெம்முலையோ பாரம்
இடர்புக்கிடுகும் இடையிழவல் கண்டாய்.”** (சிலப். கானல்:17)

இடம்பெற்றுத் தழாஅல் ஆவது பொய்பாராட்டல் காரண மாகத் தலைவிமாட்டு அணிமையிடம் பெற்றுத் தழுவக்கூறல்.

உதாரணம்

> **"கொல்யானை வெண்மருப்பும் கொல்வல் புலியதளும்**
> **நல்லானை நின்னையர் கூட்டுண்டு - செல்வார்தாம்**
> **ஓர்அம்பி னானெய்து போக்குவர்யான் போகாமை**
> **ஈர்அம்பி னானெய்தாய் இன்று."** (திணைமாலை.12)

இடையூறு கிளத்த லாவது - நாண் மடன் நிலைக்களனாக் கொண்ட தலைவி தன் அறிவு நலன் இழந்து ஒன்றும் அறியாது உயிர்த்தனள் அஃது ஒக்குமோ எனின் ஒக்கும் புதிதாய்ப் புக்கார். ஊற்றுணர்வு என்றும் பயிலாத தம் மெல்லியல் மெய்யிற் பட அறிவிழப்பினும் உள்நெக்கு உயிர்க்கும் என்க. அதுபற்றிப் புலையன் தொடு தீம்பால் போல் காதல்கூரக் கொம்பானும் கொடியானும் சார்ந்தாளைத் தலைவன் இப்பொழுது இவ்வூற்றின்பிற்கு இடை யூறாய் நின்மனத் தகத்து நிகழ்ந்தவை யாவென வினவுதலும்.

நீடுநினைந்திரங்க லாவது இருவர் இயலும் ஒருங்கு இணைந் தும் தலைவிபெரு நாணால், பால்வழி உறுகவென எண்ணி மாற்றமுங் குறியுங் காட்டாது கண்புதைப்பாளைத் தலைவன் புறம் ஒச்சி நிற்கவும் ஆண்டும் கலக்கலாம் பொழுது கூடாமைக்கு நினைந்து இரங்கல்.

கூடுதலுறுத லாவது - இங்ஙனமாய்க் காட்சி நிகழ்வின் பின்னர்ப் புணர்ச்சி எய்தலும்.

இதுவரை இயற்கைப் புணர்ச்சியாங் காரணங் கூறிக், கூடுத லுறுதலால் மெய்யுறுபுணர்ச்சி கூறினார். இவற்றிற்குச் செய்யுள்:

> **"வீழும் இருவர்க்கு இனிதே வளியிடை**
> **போழப் படாஅ முயக்கு."** (குறள். 1108)

இது கூடுதலுறுதல், பிற வந்துழிக் காணலாம்.

சொல்லிய நுகர்ச்சி வல்லே பெற்றுழி என்பது - இயற்கைப் புணர்ச்சிக்குக் களனாக மேற்கூறப்பட்டவற்றுடன் அவ்வின்பந் சிளைத்தலையும் விரைவாக ஒன்றாய்ப் பெற்றவிடத்து.

இத் தெய்வப் புணர்ச்சிக்குப் பொருள் கூறுங்கால், பயிறல், பாராட்டல், தழாஅல், கிளத்தல், இரங்கல், உறுதல், நுகர்ச்சி. தேற்றம் என்று சொல்லப்பட்ட இருநான்கு கிளவியும் என எண்ணப்படுத்தலாம்.

"மெய்தொட்டுப் பயிறல்" முதலாகக் "கூடுத லுறுதல்" வரை இயற்கைப் புணர்ச்சிக்கே உரிய கூறி.

"சொல்லிய நுகர்ச்சி" முதல் "இருநான்கு கிளவி" வரை இடந்தலைப்பாடும் சேர்த்து உணர்த்தினார் அற்றாயின் நுகர்ச்சியின் தேற்றமும் இயற்கைப் புணர்ச்சியன்றோ, இடந்தலைப்

பாடாமாறு என்னை யெனின், நன்று கடாயினாய் மெய்யுறுபுணர்ச்சியினைப் பால் கூட்டும் நெறிவழிப் பட்டுப் பெற்றார்க்கு மெய்தொட்டுப் பயிறல் முதல் அறுதுறையே இன்றியமையாத் துறையாக, ஏனைய இரண்டும் இடந்தலைப்பாட்டிற்கும் சேர்ந்த துறையாகலின், பொதுப்பட இரண்டற்கும் நடுவே வைத்துச் செப்பம் ஆக்கினா ரென்க. நுகர்ச்சியும் தேற்றமும் எனப் பிரித்துக் கூட்டலாம்.

தீராத் தேற்ற மாவது -இயற்கைப் புணர்ச்சியுடன் முடியாத தெளிவு.

“வேட்ட பொழுதின் அவையவை போலுமே
தோட்டார் கதுப்பினாள் தோள்.” (குறள். 1005)

இஃது இயற்கைப் புணர்ச்சித் துறையன்று; இடந்தலைப்பாட்டின் சுண் தலைமகன் கூறியது; நுகர்ச்சி பெற்றது.

“கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியும் ஐம்புலனும்
ஒண்தொடி கண்ணே உள” (குறள். 1101)

என்பதோ எனின், இயற்கைப்புணர்ச்சிக்கண் நுகர்ச்சி யுற்றமை கூறிற்று எனலாம்.

“எம்மணங் கினவே மகிழ்ந முன்றில்
நனைமுதிர் புன்கின் பூத்தாழ் வெண்மணல்
வேலன் புனைந்த வெறிஅயர் களந்தொறுஞ்
செந்நெல் வான்பொரி சிதறி அன்ன
எக்கர் நண்ணிய எம்மூர் வியன்துறை
நேர்இறை முன்கை பற்றிச்
சூரர மகளிரோ டுற்ற சூளே.” (குறுந். 53)

இஃது, இயற்கைப்புணர்ச்சிப் பின்றைச் சொற்ற தீராத் தேற்றவுரை "இன்னிசை யுருமொடு" என்னும் அகப்பாட்டுள்.

“நின்மார் படைதலின் இனிதா கின்றே
நும்மில் புலம்பினும் உள்ளுதொறும் நலியும்” (அகம். 58)

என்றது இடந்தலைப்பாட்டில் நேர்ந்த தேற்றம்.

“பேராச் சிறப்பின்” எட்டு என்றல்.

பேரும் சிறப்பினை ஆறு என்றலை எடுத்தோத்தாற் காட்டி நின்றது.

இதுவரை இயற்கைப் புணர்ச்சியும் இடந்தலைப்பாடும் மேல் ‘வாயில் பெட்பினும்’ என்னுமளவும் பாங்கற் கூட்டம்; மேல் தொடர்பவை தோழியிற் கூட்டம்.

இடந்தலைப்பாட்டினை பெற்றவழி மகிழ்ச்சியும் என்பது யொட்டி நிகழும் இன்பினைப் பெற்றவழி அகத்துத் தோற்றும் பெருமகிழ்வும்.

நீங்கின் தெறூஉங் குறுகுங்கால் தண்ணென்னுந் தீயாண்டுப் பெற்றாள் இவள்." (குறள் 1104)

"ஒடுங்கீ ரோதி ஒண்ணுதற் குறுமகள்
நறுந்தண் நீர ளாரணங் கினளே
இனையள் என்றவட் புனையளவு அறியேன்
சிலமெல் லியவே கிளவி
அணைமெல் லியல்யா முயங்குங் காலே." (குறுந்.70)

இவை புணர்ச்சியான் மகிழ்ந்ததற்குச் செய்யுட்கள்.

பிரிந்தவழிக் கலங்கலாவது இவ்வாறு கூடின தலைமகள் பிரிந்தவழிக் கலக்க முறுதலும் என்றவாறு.

"என்றும் இனிய ளாயினும் பிரிதல்
என்றும் இன்னாள் அன்றே நெஞ்சம்
பனிமருந்து விளைக்கும் பரூஉக்கண் இளமுலைப்
படுசாந்து சிதைய முயங்குஞ்
சிறுகுடிக் கானவன் பெருமட மகளே"

என வரும்.

இத்துணையும் இடந்தலைப்பாடு, பெற்றவழி மகிழ்தலும் பிரிந்த வழிக் கலங்கலும் பாங்கற் கூட்டத்தினுந் தோழியிற் கூட்டத்தினும் நிகழும்.

நிற்பவை நினைஇ நிகழ்பவை உரைப்பினும் என்பது - காம நுகர்ச்சி யொன்றனையும் நினையாது இவளாலே நமக்கு இல்லறம் இனிது நடக்குமென்று உட்கோடலும். நிற்பவை - இல்லறவினை.

"தேரோன் தெறுகதிர் மழுங்கினுந் திங்கள்
தீரா வெம்மையொடு திசைநடுக்கு உறுப்பினும்
பெயராப் பெற்றியில் திரியாச் சீர்சால்
குலத்தில் திரியாக் கொள்கையுங் கொள்கையொடு
நலத்தில் திரியா நாட்டமும் உடையோய்
கண்டத னளவையிற் கலங்குதி யெனின்இம்
மண்திணி கிடக்கை மாநிலம்
உண்டெனக் கருதி உணரலன் யானே."

இது நிற்பவை நினைஇக் கழறியது.

"இடிக்குங் கேளிர் நுங்குறை யாத

நிறுக்க லாற்றினோ நன்றுமற் றில்ல
ஞாயிறு காயும் வெவ்வறை மருங்கில்
கையில் ஊமன் கண்ணிற் காக்கும்
வெண்ணெய் உணங்கல் போலப்
பரந்தன் றிந்நோய் நொண்டு கொளற்கரிதே." (குறுந். 58)

இது நிகழ்பவை உரைத்தது.

குற்றங்காட்டிய வாயிலாவது தலைவன் மாட்டுச் சோர் வானும் காதல் மிகுதியானும் நேர்வுற்ற பழிபாவங்களை எடுத்துக் காட்டும் பாங்கன்.

பெட்பினும் - அத்தகைய பாங்கன் இவ்வியல் பண்டைப் பால்வழியது என எண்ணி இவ்வாறு தலைமகன் மறுத்தவழி அதற் குடன்படல் அவ்வழி, நின்னாற் காணப்பட்டாள் எவ்விடத்தாள்? எத்தன்மையாள்? எனப் பாங்கன் வினாவுதலும், அதற்குத் தலைமகள் இடமும் உருவுங் கூறுதலும், அவ்வழிப் பாங்கன் சென்று காண்ட லும், மீண்டு தலைமகற்கு அவள் நிலைமை கூறலுமெல்லாம் உள வாம் அவ்வழிப் பாங்கன் வினாவுதலும் தலைமகன் உரைத்தனவும் எவாம். பாங்கன் வினாயதற்குச் செய்யுள் வந்தவழிக் சுண்டு கொள்க அவ்வழித் தலைமகன் உரைத்தற்குச் செய்யுள்:-

"எலுவ சிறாஅர் ஏமுறு நண்ப
புலவர் தோழ கேளாய் அத்தை
மாக்கடல் நடுவண் எண்ணாட் பக்கத்துப்
பசுவெண் திங்கள் தோன்றி யாங்குக்
கதுப்பயல் விளங்குஞ் சிறுநுதல்
புதுக்கோள் யானையிற் பிணித்தற்றால் எம்மே." (குறுந் 129)

"கழைபாடு இரங்கப் பல்லியங் கறங்க
ஆடுமகள் நடந்த கொடும்புரி நோன்கயிற்று
அதவத் தீங்கனி அன்ன செம்முகத்
துய்த்தலை மந்தி வன்பறழ் தூங்கக்
கழைக்கண் இரும்பொறை ஏறி விசைத்தெழுந்து
குறக்குறு மாக்கள் தாளங் கொட்டுமக்
குன்றகத் ததுவே கொழுமிளைச் சீறூர்
சீறூ ரோளே நாறுமயிர்க் கொடிச்சி
கொடிச்சி கையகத் ததுவேபிறர்
விடுத்தற் காகாது பிணித்தஎன் நெஞ்சே" (நற்றிணை.5)

இன்னும் இயற்கைப் புணர்ச்சி புணர்ந்த தலைமகன் வரைந்தெய்தல் வேண்டிக் கூறினவுங் கொள்ளலாம்.

"முலையே முகிழ்முகிழ்த் தனவே தலையே
கிளைஇய குரலே கிழக்குவீழ்ந் தனவே
செறிநிரை வெண்பலும் பறிமுறை நிரம்பின

சுணங்குஞ் சிலதோன் றினவே அணங்குதற்கு
யான்தன் அறிவலே தானறி யலளே
யாங்கா குவள்கொல் தானே
பெருமுது செல்வன் ஒருமட மகளே." (குறு.337)

(இது பாங்கன் நின்னை அணங்காக்கியாள் எவ்விடத்தவள் எவ்வியலினள் என்று வினாய் அறிந்தது.)

இவ்வாறு கேட்ட பாங்கன் அவ்வழிச் சென்று கண்டதற்குச் செய்யுள்:

"இரவி னானும் இன்துயில் அறியாது
அரவுறு துயரம் எய்துப தொண்டித்
தண்ணறு நெய்த னாறும்
பின்னிருங் கூந்தல் அணங்குற் றோரே." (ஐங் .173)

என வரும்.

இச் சூத்திரத்துள் கூற்று வரையறுத்துணர்த்தாமை பாங்கற் கூற்றும் அடங்கற்குப் போலும்.

பெட்ட வாயில் பெற்றிரவு வலியுறுப்பினும் என்பது மேற் சொல்லிய வாற்றான் உடம்பட்ட பாங்கனால் தலைமகளைப் பெற்றுப் பின்னும் வரைந்தெய்தலாற்றாது களவிற் புணர்ச்சி வேண்டித் தோழியை இரந்து பின்நின்று கூட்டக் கூடுவன் என்னும் உள்ளத்தனாய் அவ்விரத்தலை வலியுறுத்தினும் என்றவாறு.

வலியுறுத்தலாவது, தான் வழிமொழிந்தது யாது தான் அவ்வாறு செய்குவல் என்றமை.

பெட்ட வாயிலால் தலைமகளைக் கண்டு கூறியதற்குச் செய்யுள்:

"கடல்புக் குயிர்கொன்று வாழ்வர்நின் ஐயர்
உடல்புக் குயிர்கொன்று வாழ்வைமன் நீயும்
மிடல்புக் கடங்காத வெம்முலையோ பாரம்
இடர்புக் கிடுகுமிடை யிழவல் கண்டாய்." (சிலப். கானல்.17)

இன்னும் பெட்டவாயில் பெற்று என்பதற்கு இரட்டுற மொழி தல் என்பதனால் தலைமகள் தான் விரும்பப்பட்ட தோழியாகி எமக்கு வாயில் நேர்வாள் இவள் எனப்பெற்றுப் பின்னிரந்து குறையுற நினைப்பினும் என்றுமாம். அதற்குச் செய்யுள்:

"தலைப்புணைக் கொளினே தலைப்புணைக் கொள்ளும்
கடைப்புணைக் கொளினே கடைப்புணைக் கொள்ளும்
புணைகை விட்டுப் புனலோ டொழுகின்
ஆண்டும் வருகுவன் போலும் மாண்ட
மாரிய பித்திகத்து நீர்வார் கொழுமுகைச்
செவ்வெரிந் உறழுங் கொழுங்கடை மழைக்கண்

துளிதலைத் தலைஇய தளிர்அன் னோளே." (குறுந்.222)

இரவு வலியுறுத்தற்குச் செய்யுள் வந்தவழிக் கண்டுகொள்ளலாம்.

"கொண்டல் மாமழை குடக்கேர்பு குழைத்த
சிறுகோல் இணர பெருந்தண் சாந்தம்
வகைசேர் ஐம்பால் தகைபெற வாரிப்
புலர்விடத் துதிர்த்த துகள்படு கூழைப்
பெருங்கண் ஆயம் உவப்பத் தந்தை
நெடுந்தேர் வழங்கும் நிலவுமணல் முற்றத்துப்
பந்தொடு பெயரும் பரிவி லாட்டி
அருளினும் அருளா ளாயினும் பெரிதழிந்து
பின்னிலை முனியல்மா நெஞ்சே என்னதூஉம்
அருந்துயர் அவலந் தீர்க்கும்
மருந்து பிறிதில்லையான் உற்ற நோய்க்கே" (நற்றிணை. 140)

என்னும் பாட்டும் ஆம்.

இத்துணையும் பாங்கற் கூட்டம்.

ஊரும் - பகுதியும் என்பது ஊராயினும் பேராயினும் கெடுதி யாயினும் பிறவாயினும் நீர்மையினால் தன்குறிப்புத் தோன்றக் கூறித் தலைமகன் தோழியைக் குறையுறும் பகுதியும் உண்டு என்றவாறு.

அவற்றுள் ஊர்வினாயதற்குச் செய்யுள்:

"அருவி ஆர்க்கும் பெருவரை நண்ணிக்
கன்றுகால் யாத்த மன்றப் பலவின்
வேர்க்கொண்டு தூங்குங் கொழுஞ்சுளைப் பெரும்பழங்
குழவிச் சேதா மாந்தி அயலது
வேய்பயில் இறும்பின் ஆம்அறல் பருகும்
பெருங்கல் வேலிச் சிறுகுடி யாதெனச்
சொல்லவுஞ் சொல்லீர் ஆயிற் கல்லெனக்
கருவீ மாமழை வீழ்ந்தென எழுந்த
செங்கேழ் ஆடிய செழுங்குரற் சிறுதினைக்
கொய்புனங் காவலும் நுமதோ
கோடேந் தல்குல் நீள்தோ ளீரே." (நற்றிணை.213)

பெயர் வினாயதற்குச் செய்யுள் வந்தவழிக் கண்டுகொள்ளலாம். கெடுதி வினாயதற்குச் செய்யுள்:

"நறைபரந்த சாந்தம் அறிஎறிந்து நாளால்
உறையெதிர்ந்து வித்தியஊழ் ஏனல் - பிறையெதிர்ந்த
தாமரைபோல் வாள்முகத்துத் தாழ்குழலீர் காணீரோ

ஏமரை போந்தன ஈண்டு." (திணைமாலை.1)

"இல்லுடைக் கிழமை யெம்மொடு புணரில்
தீதும் உண்டோ மாத ரீரே"

என்றது பிறவாறு வினாயது. பிறவுமன்ன.

தோழி குறை - இடனுமா ருண்டே என்பது தோழி குறையைத் தலைமகளைச் சார்த்தி மெய்யுறக் கூறுதலும், அமையா திரப்பினும் மற்றைய வழியும், சொல்லவட் சார்த்தலிற் புல்லிய வகையிலும், அறிந்தோள் அயர்ப்பின் அவ்வழி மருங்கிற் கேடும் பீடும் கூறுதலின் நீக்கலினாகிய நிலைமையும் நோக்கி மடல்மா கூறுதலும் உண்டு தலைமகன்கண் என்றவாறு.

தலைமகன்கண் என்பது ஆற்றலாற் கொள்ளக்கிடந்தது உம்மையாற் பிறகூறுதலு முண்டென்றவாறு புணர்ச்சி நிமித்தமாகத் தலைமகன் இரத்தலுங் குறையுறுதலும் மடலேறுவல் எனக் கூறுதலும் பெறுமென்றவாறு ஈண்டு, குறையவட் சார்த்தி மெய்யுறக் கூறல் என்பது தோழி கூற்றுள் அருமையினகற்சி யென்று ஓதப் பட்டது தண்டாதிரத்த லாவது - தலைமகன் பலகாலுஞ் சென்று இரத்தல் மற்றைய வழி என்பது - பின்வரவென்றல் முதலாயின. சொல்லவட் சார்த்தலிற் புல்லியவகை என்பது - முன்னுறு புணர்ச்சி முறைநிறுத் துணர்த்தலென ஓதப்பட்டது. அறிந் தோளயர்ப் பென்பது பேதைமை யூட்டல் என ஓதப்பட்டது. கேடு கூறுத லாவது - உலகுரைத் தொழிப்பினும் என ஓதப்பட்டது. பீடுகூறுத லாவது பெருமையிற் பெயர்ப்பினும் என ஓதப்பட்டது. நீக்கலி னாகிய நிலைமை என்பது அஞ்சி அச்சுறுத்தலென ஓதப்பட்டது. இவையெல்லாந் தோழி கூற்றினுட் காணப்படும்.

தோழியைக் குறையுறும் பகுதி வருமாறு:-

"தோளுங் கூந்தலும் பலபா ராட்டி
வாழ்தல் ஒல்லுமோ மற்றே செங்கோற்
குட்டுவன் தொண்டி அன்ன
எற்கண்டு மயங்கிநீ நல்காக் காலே" (ஐங்குறு. 178)

இனி மடலேறுவல் என்பதற்குச் செய்யுள்:

"மாவென மடலும் ஊர்ப பூவெனக்
குவிமுகிழ் எருக்கங் கண்ணியுஞ் சூடுப
மறுகின் ஆர்க்கவும் படுப
பிறிதும் ஆகுப காமங்காழ்க் கொளினே." (குறுந்.17)

அவ்வழித் தலைமகன் கூறிய சொற்கேட்டு,இஃது அறிவும் அருளும் நாணமும் உடையார் செய்யார் எனக் கூறியவழித் தலைமகன் கூறியதற்குச் செய்யுள்:

"நாணொடு நல்லாண்மை பண்டுடையேன் இன்றுடையேன்
காமுற்றார் ஏறும் மடல்" (குறள். 1133)

எனவும்,

“அறிகிலா ரெல்லாரும் என்றேயென் காமம்
மறுகில் மறுகும் மருண்டு” (குறள்.1134)

எனவும் வரும் பிறவு மன்ன. மடல்மா கூறாது பிற கூறியதற்குச் செய்யுள்:

“பணைத்தோட் குறுமகள் பாவை தைஇயும்
பஞ்சாயப் பள்ளஞ் சூழ்ந்து மற்றிவள்
உருத்தெழு வனமுலை ஒளிபெற எழுதிய
தொய்யில் காப்போர் அறிதலும் அறியார்
முறையுடை அரசன் செங்கோல் வையத்து
யான்தற் கடவின் யாங்கா வதுகொல்
பெரிதும் பேதை மன்ற
அளிதோ தானேயில் அழுங்கல் ஊரே.” (குறுந்.276)

இவ்வாறு இரந்து பின்னிற்றலும் மடலேறுவல் என்றலும் கைக்கிளை பெருந்திணைப் பாற்படுமோ எனின், அவ்வாறு வருவன அகத்திணைக்கும் புறத்திணைக்கும் பொதுவாமாறு வருகின்ற சூத்திரத்தான் விளங்கும்.

100. பண்பிற் பெயர்ப்பினும் பரிவுற்று மெலியினும்
அன்புற்று நகினும் அவட்பெற்று மலியினும்
ஆற்றிடை யுறுதலும் அவ்வினைக் கியல்பே.

என் - எனின், எய்தியது விலக்குதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) மேல் தலைமகன் ‘மடல்மா கூறும் இடனுமாருண்டே’ என்றார். இ∴து அவன் மடல்மா கூறுதற்கு நிமித்தமாகிய நீக்கத்தினை மாறுபட்டுக் கூறாத் தலைமகள் இயல்பைக் கூறிப் பெயர்ப்பினும், அ∴தறிந்து தாம் உடன்படத் தலைமகன் வருத்தத்தினான் மெலி கின்றமை கூறிய இடத்தினும், தலைமகன் குறையை மறுப்புழி அன்பு தோன்ற நக்க இடத்தும். தோழி உடன்பாடுற்ற வழியும், தலை மகனும் மேற் சொல்லப்பட்ட மடல்மா கூறுதல் இடையூறுபடுதலும் தோழியிற் கூட்டத்திற்கு இயல்பு என்றவாறு.

உம்மை இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை.

பண்பிற் பெயர்ப்பினும் -தலைமகள் இளமைப்பண்பு கூறிப் பெயர்த்த வழித் தலைமகன் கூறியது அதற்குச் செய்யுள்:-

“குன்றக் குறவன் காதல் மடமகள்
வண்டுபடு கூந்தல் தண்தழைக் கொடிச்சி
வளையல் முனைவாள் எயிற்றள்
இளைய ளாயினும் ஆரணங் கினளே.” (ஐங்குறு. 256)

பரிவுறுற்று மெலியினும் பரிந்த வுள்ளத்துடன் மெலிதலுறு தலும் பரிவுற்றுத் தோழி மெலிதலாவது ‘உடம்படுவளியாள்’ என்றாற்போல வருவது அவ்வழித் தலைமகன் கூற்று:

“தொடலைக் குறுந்தொடி தந்தாள் மடலொடு
மாலை உழக்குந் துயர்.” (குறன் 1135)

அன்புற்று நகினும் - அன்பு தோன்றும் உள்ளத்துடன் நக்க காலும் கூற்று நிகழும் அன்புற்று நக்கவழித் தலைமகள் கூறியதற்குச் செய்யுள்:-

“தயனின் மையிற் பயனிது என்னாது
பூம்பொறிப் பொலிந்த அழலுமிழ் அகன்பைப்
பாம்புயிர் அணங்கி யாங்கும் ஈங்கிது
தகாஅது வாழியோ குறுமகள் நகாஅது
உரைமதி யுடையுமென் உள்ளஞ் சாரல்
கொடுவிற் கானவன் கோட்டுமா தொலைச்சிப்
பச்சூன் பெய்த பகழி போலச்
சேயரி பரந்த ஆயிழை மழைக்கண்
உறாஅ நோக்க முற்றவென்
பைதல் நெஞ்சம் உய்யு மாறே.” (நற்றிணை.75)

அட்பெற்று மலியினும் தோழி உடம்பாட்டினைப் பெற்று மகிழல், இரட்டுற மொழிதலான் தலைமகளை இருவகைக் குறியினும் பெற்று மகிழினும் என்றும் கொள்ளலாம்.

உதாரணம்

“எமக்குநயந் தருளினை யாயிற் பணைத்தோள்
நன்னுதல் அரிவையொடு மென்மெல் இயலி
வந்திசின் வாழியோ மடந்தை
தொண்டி அன்னநின் பண்புபல கொண்டே” (ஐங்குறு. 175)

இ.்.து அவட்பெற்று மலியுந் தலைவன் கூற்று.

இனி, உள்ளப் புணர்ச்சியா னின்றி யியற்கை யிடையீடுபட்டுழி, பின் தலைமகள் குறியிடங் கூறியவழி யதனைப் பாங்கற் குரைத் தற்குச் செய்யுள்:-

“அணங்குடைப் பனித்துறைத் தொண்டி அன்ன
மணங்கமழ் பொழிகுறி நல்கினள் நுணங்கிழைப்
பொங்கரி பரந்த உண்கண்
அங்கலிழ் மேனி அசையியல் எமக்கே.” (ஐங்குறு. 174)

எனவுஞ் சிறுபான்மை வரும்.

“காணிற் குவளை கவிழ்ந்து நிலனோக்கும்
மாணிழை கண்ஒவ்வேம் என்று.” (குறள்.14)

இது தலைவியைப் பகற்குறிக்கண் பெற்று மலிதல்.

"மதியும் மடந்தை முகனும் அறியா
பதியிற் கலங்கிய மீன்." (குறள்: 1116)

இ.்.து இரவுக்குறிக்கண் தலைவன் அவட்பெற்று மலிந்தது.

"மாதர் முகம்போல் ஒளிவிட வல்லையேல்
காதலை வாழி மதி." (குறள்.1118)

என்பதும் அது.

ஆற்றிடை உறுதலும் - தான்சேறும் ஆற்றிடை இடையூறு உண்டாய விடத்தும் கூற்று நிகழும் இரட்டுற மொழிவான் வரை விடை வைத்துப் பிரிந்தான். தான் சேறும் ஆற்றின்கண் வருத்த முற்றுக் கூறலும் கொள்ளப்படும்.

"குருதி வேட்கை உருகெழு வயமான்
வலிமிகு முன்பின் மழகளிறு பார்க்கும்
மரம்பயில் சோலை மலியப் பூழியர்
உருவத் துருவின் நாள்மேயல் ஆரும்
மாரி எண்கின் மலைச்சுர நீளிடை
நீநயந்து வருதல் எவனெனப் பலபுலந்து
அழுதனை உறையும் அம்மா அரிவை
பயங்கெழு பலவின் கொல்லிக் குடவரைப்
பூதம் புணர்த்த புதிதியல் பாவை
விரிகதிர் இளவெயில் தோன்றி அன்னநின்
ஆய்நலம் உள்ளி வரினெமக்கு
ஏமம் ஆகும் மலைமுதல் ஆறே." (நற்றிணை. 192)

இந் நற்றிணைப்பாட்டு தலைவி ஆற்றினது அருமை செப்பழ தலைவன் செப்பியது.

"ஓம்புமதி வாழியோ வாடை பாம்பின்
தூங்குதோல் கடுக்குந் தூவெள் ளருவிக்
கல்லுயர் நண்ணி யதுவே நெல்லி
மரையினம் ஆரும் முன்றிற்
புல்வேய் குரம்பை நல்லோள் ஊரே." (குறுந்.235)

இக் குறுந்தொகைப் பாட்டு தலைவன் வரைவிடைவைத்துச் சேறுவான் கூறியது.

101. பாங்கர் நிமித்தம் பன்னிரண் டென்ப.

என் - எனின், பலவகை மணத்திற் பாங்கராயினார் துணை யாகுமிடம் இத்துணை யென வரையறுத்துணர்த்துதல் நுதலிற்று.

பாங்கராயினார் துணையாகக் கூடும் கூட்டம் பன்னிரண்டு வகை யென்றவாறு.

நிமித்தம் என்பது நிமித்தமாகக் கூடும் கூட்டம். அக் கூட்டம் நிமித்தமென ஆகுபெயராய் நின்றது. பாங்கராற் கூட்டம் பாங்கர் நிமித்தமென வேற்றுமைத் தொகையாயிற்று அவையாவன:- பிரமம் முதலிய நான்கும், கந்திருவப் பகுதியாகிய சுளவும், உடன்போக்கும். அதன்கண் கற்பின் பகுதியாகிய இற்கிழத்தியும், காமக்கிழத்தியும் 'காதற்பரத்தையும், அசுரம் முதலாகிய மூன்றுமென இவை

102. முன்னைய மூன்றும் கைக்கிளைக் குறிப்பே.

என் - எனின், மேற்சொல்லப்பட்ட பன்னிருவகையினும் கைக்கிளைப் பாற்படுவன வகுத்துணர்த்துதல் நுதலிற்று.

எண்வகை மணத்தினுள்ளும் முன்னையவாகிய அகரம் முதல் மூன்றும் கைக்கிளைப்பாற்படும் என்றவாறு.

103. பின்னர் நான்கும் பெருந்திணை பெறுமே.

என் - எனின், மேற்சொல்லப்பட்டவற்றுள் பெருந்திணைக் குரியன உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

எண்வகை மணத்தினுள்ளும் பிரமம் முதலிய நான்கும் பெருந்திணைப் பாற்படும் என்றவாறு.

104. முதலொடு புணர்ந்த யாழோர் மேன
தவலருஞ் சிறப்பின் ஐந்நிலம் பெறுமே.

என் - எனின், மேற்சொல்லப்பட்ட ஒருதலைக் காமமும் பொருந்தாக் காமமுமன்றி, ஒத்த அன்பின் வருங் கூட்டம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) முதல் என்பது நிலமும் காலமும். நிலத்தொடும் காலத்தொடும் பொருந்திய கந்திருவர் பாற்பட்டன கெடுதலில்லாத சிறப்பினை யுடைய ஐந்துவகைப்படும் என்றவாறு.

முதலொடு புணர்ந்த என்றாரேனும் 'வந்தது கண்டு வாராதது முடித்தல்' (மரபியல்.112) என்பதனால் ஒழிந்த கருப்பொருளும் உரிப்பொருளும் கொள்ளப்படும். நிலம் என்பது இடம் இதனாற் சொல்லியது. ஒத்த காமமாகிக் கருப்பொருளொடும் புணர்ந்த சுந்திருவநெறி இட வகையான் ஐந்து வகைப்படும் என்றவாறு அவையாவன களவும் உடன்போக்கும். இற்கிழத்தி, காமக்கிழத்தி காதற் பரத்தையும் எனச் சொல்லப்பட்ட ஐவகைக் கூட்டம்.

இச் சொல்லப்பட்ட பன்னிருவகைப்பட்ட கூட்டத்திற்கும் பாங்கராயினார் நிமித்தமாக வேண்டுதலின், அவற்றுள் தலைவற்கும் தலைவிக்கும் ஒத்த காத லுள்வழிப் பாங்கராயினரால் நிகழும் நிகழ்ச்சி கந்திருவப் பகுதியாகவும் ஒருதலை வேட்கையாகிய வழி இவரால் வரும் நிகழ்ச்சி கைக்கிளையாகவும் ஒப்பில் கூட்டமாகிய வழிப் பெருந்திணையாகவும் கொள்க.

ஐந்நிலம் என்பதனை முல்லை குறிஞ்சி முதலாயின வென்றார் உளராலெனின், 'முதலொடு புணர்ந்த' என்பதனால் நிலம் பெறுமாதலான் நிலம் என்பதற்கு வேறு பொருள் உரைத்தல் வேண்டுமென்க அ்.து அற்றாக, இற்கிழத்தி, காமக்கிழத்தி எனிபார் உள்ளப் புணர்ச்சியானாதல் மெய்யுறு புணர்ச்சியானாதல் வரையப்பட்டாராகப் பொருட் பெண்டிராகிய காதற்பரத்தையர் கூட்டம் ஒத்த காமமாகிய வாறென்னையெனின் அரம் பொருளானாதல், அச்சத்தானாதல் அன்றி அன்பினாற் கூடுத லின் அதுவுங் கந்திருவப்பாற்படும். அவ்வாறன்றி அவரைப் பிறிது நெறியாற் கூடுவராயின் இவன்மாட்டுத் தலைமை இன்றாமென்பது உணர்ந்து கொள்சு அ்.தாமாறு:

"அன்னை கடுஞ்சொல் அறியாதாய் போலநீ
என்னைப் புலப்பது ஒறுக்குவேன் மன்யான்
சிறுகாலை இற்கடை வந்து குறிசெய்த
அவ்வழி என்றும்யான் காணேன் திரிதர
எவ்வழிப் பட்டாய் சமனாக இவ்வெள்ளல்" (கலித்.97)

எனவும், "கண்டேனின் மாயங் களவாதல்" என்னுங் கலியுள்.

"......நோயும் வடுவுங் கரந்து மகிழ்செருக்கிப்
பாடுபெயல் நின்றபானாள் இரவில்
தொடிபொலி தோளும் முலையுங் கதுப்பும்
வடிவார் குழையும் இழையும் பொறையா
ஒடிவது போலும் நுசுப்போ டடிதளரா
வாராக் கவவின் ஒருத்திவந் தல்கல்தன்
சீரார் ஞெகிழஞ் சிலம்பச் சிவந்துநின்
போரார் கதவம் மிதித்த தமையுமோ" (கலித்.90)

எனவும், பரத்தையர் அன்பினாற் கூறியவாறும் இவர் இற்கிழத்தியும் காமக்கிழத்தியும் அன்மையும் அறிந்து கொள்க. இவ்வகை வருவன ஐந்து நிலனாய் வரும். அ்.தேல் மருதக் கலியுள்,

"..................
அடக்கமில் போழ்தின்கண் தந்தை காமுற்ற
தொடக்கத்துத் தாயுழைப் புக்கான்" (கலித்.82)

எனவும்,

'வழிமுறைத்தாய்' எனவும், 'புதியோள்' எனவும், இவ்வாறு கூறக் கேட்கின்ற காமக்கிழத்தியு மென மனைவியர் நால்வருள். அவரெல்லாரையும் கூறாது மனைக்கிழத்தியர் இருவர் என்றதனாற் பயன் இன்றெனின், அவரெல்லாரும் இற்கிழத்தியும் காமக்கிழத்தியு மென இரண்டு பகுப்பினுள் அடங்குப. அன்றியும், இவர் நால் வரொடு பரத்தையுட்பட ஐவர் கந்திருவப் பகுதியர் என உரைப்பி னும் அமையும்.

'பரத்தை வாயில் நால்வர்க்கும் உரித்தே' (பொருளியல்.28)

என ஓதுதலானும், தலைவற்குப் பிரமம் முதலாக வரும் நான்கு வருணத்துப் பெண்பாலாரும் பரத்தையும் என ஐவகைப்படு மென்பதூஉம் ஒன்றெனக் கொள்ளலாம்.

105. இருவகைக் குறிபிழைப் பாகிய இடத்துங்
காணா வகையிற் பொழுதுநனி இகப்பினும்
தானகம் புகாஅன் பெயர்தல் இன்மையிற்
காட்சி யாசையிற் களம்புக்குக் கலங்கி
வேட்கையின் மயங்கிக் கையறு பொழுதினும்
புகாஅக் காலைப் புக்கெதிர்ப் பட்டுழிப்
பகாஅ விருந்தின் பகுதிக் கண்ணும்
வேளாண் எதிரும் விருப்பின் கண்ணுந்
தாளாண் எதிரும் பிரிவி னானும்
நாணுநெஞ் சலைப்ப விடுத்தற் கண்ணும்
வரைதல் வேண்டித் தோழி செப்பிய
புரைதீர் கிளவி புல்லிய எதிரும்
வரைவுடம் படுதலும் ஆங்கதன் புறத்தும்
புரைபட வந்த மறுத்தலொடு தொகைஇக்
கிழவோன் மேன என்மனார் புலவர்.

இது, தோழியிற் கூடிய தலைமகன் வரைந்தெய்துங்காறும் கூறும் பொருண்மை புணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) இருவகைக் குறிபிழைப்பாகிய இடத்தும் என்பது பகற்குறியும் இரவிற் குறியும் பிழைப்பாகிய இடத்தும் என்றவாறு பகற்குறி இரவிற்குறி யென்பது எற்றாற் பெறுதுமெனின்,

"குறியெனப் படுவ திரவினும் பகலினும்
அறியக் கிளந்த ஆற்ற தென்ப" (களவியல்-40)

என்பதனாற் கொள்ளலாம். அக் குறிக்கண் தலைவி வரவு பிழைத்த விடத்துத் தலைவன் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

"மழைவர வறியா மஞ்ஞை யாலும்
அடுக்கல் நல்லூர் அசைநடைக் கொடிச்சி
தானெம் மருளாள் ஆயினும்
யாந்தன் உள்ளுபு மறந்தறி யேமே." (ஐங்குறு298)

இது, குறிபிழைத்தவழித் தோழிக்குச் சொல்லியது.

"இல்லோன் இன்பங் காமுற் றாஅங்கு
அரிதுவேட் டனையால் நெஞ்சே காதலி
நல்லா ளாகுதல் அறிந்தாங்கு
அரியா ளாகுதல் அறியா தோயே." (குறுந்.120)

இது, குறிபிழைத்தவழி உள்ளத்திற்குச் சொல்லியது.

காணா வகையிற் பொழுதுநனி இகப்பினும் என்பது - தலை மகளைக் காணா வகையிற் பொழுது மிகவும் கடப்பினுங் கூற்று நிகழும் என்றவாறு. செய்யுள்:

"உள்ளிக் காண்பென் போல்லல் முள்ளெயிற்று
அமிழ்தம் ஊறுஞ் செவ்வாய்க் கமழகில்
ஆரம் நாறும் அறல்போற் கூந்தற்
பேரமர் மழைக்கண் கொடிச்சி
மூரல் முறுவலொடு மதைஇய நோக்கே" (குறுந்.286)

என வரும்.

தாளகம்புகாஅன் பெயர்தல் இன்மையிற் பொழுதினும் என்பது - காணா வகையிற் பொழுது மிகக்கழிந்துழிக் காட்சி யாசையினாற் குறியிடத்துச் சென்று ஆண்டுக் காணாது கலங்கி வேட்சையான் மயக்கமுற்றுச் செயலற்று நிற்குங் காலத்தினுங் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

புகான் என்பது முற்று வாய்பாட்டான் வந்த வினையெச்சம் செய்யுள் வந்தவழிக் காணலாம்.

புகாஅக் காலை புக்கெதிர்ப் பட்டுழிப்- கண்ணும் என்பது தான் புகுதற்குத் தகுதியில்லாத காலத்துக்கண் அகம்புக் கெதிர்ப் பட்டுழி அவரால் நீக்கப்படாத விருந்தின் பகுதிய னாகியவழியும் கூற்று நிகழும் என்றவாறு. செய்யுள்:

"இரண்டறி களவின்நம் காத லோளே
முரண்கொள் துப்பிற் செவ்வேல் மலையன்
முள்ளூர்க் கானம் நண்ணுற வந்து
நள்ளென் கங்குல் நம்மோ ரன்னள்
கூந்தல் வேய்ந்த விரவுமலர் உதிர்த்துச்
சாந்துளர் நறுங்கதுப்பு எண்ணெய் நீவி
அமரா முகத்த ளாகித்
தமரோர் அன்னள் வைகறை யானே" (குறுந்-312)

என வரும்.

வேளா ணெதிரும் விருப்பின் கண்ணும் என்பது - தலைவி உப காரம் எதிர்ப்பட்ட விருப்பின் கண்ணும் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

அது குறிவழிக்கண்டு கூறுதல். அவ்வழித் தலைவிக்குக் கூறிய செய்யுள்:

"சிலம்புகமழ் காந்தள் நறுங்குலை யன்ன
நலம்பெறு கையினென் கண்புதைத் தோயே
பாயல் இன்துணை யாகிய பணைத்தோள்

தோசை மாட்சிய மடந்தை
நீயல துளரோஎன் நெஞ்சமர்ந் தோரே” (ஐங்குறு. 293)

இது தலைவி கண்புதைத்தவழித் தலைவன் கூறியது.

“குருதி வேட்கை உருகெழு வயமான்
வலிமிகு முன்பின் மழகளிறு பார்க்கும்
மாம்பயில் சோலை மலியப் பூழியர்
உருவத் துருவின் நாள்மேயல் ஆரும்
மாரி எண்கின் மலைச்சுர நீளிடை
நீதயந்து வருதல் எவனெனப் பலபுலந்து
அழுதனை உறையும் அம்மா அரிவை
பயங்கெழு பலவின் கொல்லிக் குடவரைப்
பூதம் புணர்த்த புதிதியல் பாவை
ஓர் இளவெயில் தோன்றி யன்னநின்
ஆய்நலம் உள்ளி வரினெமக்கு
ஏமம் ஆகும் மலைமுத லாறே” (நற்றிணை. 192)

எனவும் வரும்.

தாளாண் எதிரும் பிரிவி னானும் என்பது தாளாண்மை எதிரும் பிரிவின் கண்ணும் என்றவாறு. எனவே நெட்டாறு சோலன்றி அணிமைக்கண் பிரிவென்று கொள்ளலாம்.

“இன்றே சென்று வருவது நாளைக்
குன்றிழி அருவியின் வெண்டேர் முடுக
இளம்பிறை யன்ன விளங்குசுடர் நேமி
விசும்புவீசு கொள்ளியிற் பைம்பயிர் துமியக்
காலியற் செலவின் மாலை யெய்திச்
சின்னிரை வால்வளைக் குறுமகள்
பன்மாண் ஆகம் அடைந்துவக் குவமே.” (குறு.189)

பிரிந்தவழிக் கூறியதற்குச் செய்யுள்:-

“ஓம்புமதி வாழியோ வாடை பாம்பின்
தூங்குதோல் கடுக்குந் தூவெள் அருவிக்
கல்லுயர் நண்ணி யதுவே நெல்லி
மரையினம் ஆரும் முன்றில்
புல்வேய் குரம்பை நல்லோள் ஊரே” (குறுந்.235)

எனவும் வரும்.

நாணுநெஞ் சலைப்ப விடுத்தற் கண்ணும் என்பது -நாணந் தலைவி நெஞ்சினை வருத்துதலானே நீக்கி நிறுத்துதற்கண்ணும் என்றவாறு.

அஃது, அலராகும் என்றஞ்சி நீக்குதல். அவ்வழித் தலைவன் கூற்று நிகழும் என்றவாறு. அவ்வழி இவ்வாறு கூறுகின்றது,புனைந் துரையென்று கருதிக் கூறுதலும் மெய்யென்று கருதிக் கூறுதலும் உளவாம்.

"களித்தொறுங் கள்ளுண்டல் வேட்டற்றாற் காமம்
வெளிப்படுந் தோறும் இனிது" (குறள். 1045)

இது புனைந்துரையென்று கருதிக் கூறியது.

"உறாஅது ஊரறி கெளவை அதனைப்
பெறாஅது பெற்றன்ன நீர்த்து." (குறள்:1143)

'ஊரறிந்த கெளவை நன்றே காண்; அதனைக் குற்றமாகக் கொள்ளாது பெறாது பெற்ற நீர்மைத்தாசுக் கொள்' என்றமை யானுந் தமர் வரைவுடன்படுவர் எனக் கூறியவாறாம். இது மெய் யாகக் கொண்டு கூறியது.

வரைதல் வேண்டி - புல்லிய எதிரும் என்பது - வரைந்து கோடல் வேண்டித் தோழியாற் சொல்லப்பட்ட குற்றந்தீர்ந்த கிளவி பொருந்திய எதிர்ப்பாட்டுக் கண்ணுங் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

அஃதாவது பின்னுங் களவொழுக்கம் வேண்டிக் கூறுதல்.

"நல்லுரை இகந்து புல்லுரைத் தாஅய்
பெயல்நீர்க் கேற்ற பசுங்கலம் போல
உள்ளம் தாங்கா வெள்ளம் நீந்தி
அரிதவா வுற்றனை நெஞ்சே நன்றும்
பெரிதால் அம்மநின் பூசல் உயர்கோட்டு
மகவுடை மந்தி போல
அகனுறத் தழீஇக் கேட்குநர்ப் பெறினே" (குறுந். 29)

என வரும்.

வரைவுடம் படுதலும் தோழி கூறிய சொற்கேட்டு வரைவுடம் படுதற் கண்ணும் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

"ஆர்களிறு மிதித்த நீர்திகழ் சிலம்பிற்
சூர்நசைந் தனையையாய் நடுங்கல் கண்டே
நரந்த நாறுங் குவையிருங் கூந்தல்
நிரந்திலங்கு வெண்பல் மடந்தை
பரித்தனென் அல்லனோ இறையிறை யானே" (குறுந். 52)

என வரும்.

ஆங்கதன் புறத்தும் என்பது - அவ் வரைவு நிகழ்ச்சிக் கண்ணுங் கூற்று நிகழும் என்றவாறு. செய்யுள் வந்தவழிக் காணலாம்.

புரைப்படவந்த மறுத்தலொடு தொகைஇ என்பது - குற்றம்பட வந்த மறுத்தலொடுகூட என்றவாறு:

அஃது அவர் மறுத்தற் கண்ணுந் தலைமகன் மாட்டுக் கூற்று நிகழும் என்றவாறு. அதற்குச் செய்யுள்:

"பொன்அடர்ந் தன்ன ஒள்ளிணர்ச் செருந்திப்
பன்மலர் வேய்ந்த நலம்பெறு கோதையள்
திணிமணல் அடைகரை அலவன் ஆட்டி
அசையின ளிருந்த ஆய்தொடிக் குறுமகள்
நலஞ்சால் விழுப்பொருள் கலநிறை கொடுப்பினும்
பெறலருங் குரைய ளாயின் அறந்தெரிந்து
நாமுறை தேஎ மரூஉப் பெயர்ந் தவனோடு
இருநீர்ச் சேர்ப்பி னுப்புடன் உழூதும்
பெருநீர்க் குட்டம் புணையொடு புக்கும்
படுத்தனம் பணிந்தனம் அடுத்தனம் இருப்பில்
தருகுவன் கொல்லோ தானே விரிதிரைக்
கண்திரள் முத்தங் கொண்டு ஞாங்கர்த்
தேன்இமிர் அகன்கரைப் பகுக்குங்
கானலம் பெருந்துறைப் பரதவன் நமக்கே" (அகம்.280)

எனவரும்.

கிழவோன் மேன என்மனார் புலவர் என்பது - இச்சொல்லப்பட்டன வெல்லாங் கிழவோன் இடத்தன என்றவாறு.

கூற்றென்னாது பொதுப்படக் கூறுதலான் உள்ள நிகழ்ச்சியும் கற்றும் கொள்ளப்படும்.

106. காமத் திணையிற் கண்நின்று வரூஉம்
நாணும் மடனும் பெண்மைய ஆகலின்
குறிப்பினும் இடத்தினும் அல்லது வேட்கை
நெறிப்பட வாரா அவள்வயின் ஆன.

என்பது மேல் தலைவற் குரிய கிளவி கூறி, இனித் தலைவிக்குரிய கிளவி கூறுகின்றாராகலின் முற்பட அவள் தலைவனைக் கண்ணுற்ற வழி வரும் இலக்கணம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

தலைவியிடத்து நிலைமைபெற்று வருகின்ற நாணமும் மடனும் பெண்மைக்கு அங்கமாகலின், காமவொழுக்கத்தின்கண் குறிப்பி னானும் இடத்தினானுமல்லது வேட்கை புலப்பட நிகழாது தலைவி விடத்து என்றவாறு.

காமத்தினை என்பதனைக் குறிப்பென்பதற்கு முன்னே கூட்டி யுரைக்க அச்சமும் இயல்பன்றோவெனின் அதுவும் வேட்கைக்குறிப் பினான் நீங்குமென்ப, அச்சமுள்வழி வேட்கை நிகழாமையின், வேட் கையுள் வழி நாணும் மடனும் நீங்காவோ எனின். அது வருகின்ற சூத்திரத்தாற் கூறுப. இதனாற் சொல்லியது தலைவி தலைவனை எதிர்ப்பட்டு முன்னிலையாக்கல் முதலாகத் தலைவன்மாட்டு நிகழ்ந்தமைபோலத் தலைவிமாட்டு நிகழ்பவை உளவோ வெனின், அவள்மாட்டுக் குறிப்பினானாதல், சொல்லுதற்குத் தக்க விடத்தினா னாதல் தோற்றுவதல்லது, புலப்பட்டு நிகழா தென்றாவா றாயிற்று.

"உண்டார்கண் அல்ல தடுநறாக் காமம்போற்
கண்டார் மகிழ்செய்தல் இன்று" (குறள்.1090)

என்றது தலைவனைக் கண்ட தலைவி வேட்கைக் குறிப்பினால் தன்னுள்ளே கருதியது.

இடம் பற்றி வேட்கை தோற்றியதற்குச் செய்யுள்:-

"……………………..
நெடுங்கொடி நுடங்கும் நாவாய் தோன்றுவ
காணா மோவெனக் காலிற் சிதையா
நில்லாது பெயர்ந்த பல்லோ ருள்ளும்
என்னே குறித்த நோக்கமொடு நன்னுதால்
ஒழிகோ யானென அழிதகக் கூறி
யான்பெயர்க என்ன நோக்கித் தான்தன்
நெடுந்தேர்க் கொடிஞ்சி பற்றி
நின்றோன் போலும் இன்றும்என் கட்கே" (அகம்.110)

எனத் தன் குறிப்புக் காலத்தாற் கூறுதலாற்றாது பின் இடம்பெற்றுழிக் கூறியவாறு காணலாம்.

107. காமஞ் சொல்லா நாட்டம் இன்மையின்
ஏமுற இரண்டும் உளவென மொழிப.

என்பது, மேலதற்கோர் புறனடை யுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

வேட்கையுரையாத கண் உலகத்தின்மையால் தலைவன் ஏமுறற் பொருட்டு நாணும் மடனும் உளவாம் என்றவாறு.

இதனாற் சொல்லியது மேல் தலைவிக்கு இயல்பாய்க் கூறப் பட்ட அச்சமும் நாணும் மடனும் என்பனவற்றுள் வேட்கையால் அச்சம் நீங்கினவழி நாணும் மடனும் நீங்காவோ என்றையுற்றார்க்கு அவை தலைமகற்கு ஏம மாதற்பொருட்டு நீங்காவாம் என்பதூஉம் வேட்கைக் குறிப்புக் கண்ணினான் அறியலா மென்பதூஉம் உணர்த் தியவாறு என்னை நாணும் மடனும் இல்லாதாரைத் தலைமக்கள் அவமதிப்பாராதலால், உதாரணம்:-

"கடலன்ன காமம் உழந்தும் மடலேறாப்
பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில்." (குறள். 1137)

இதனுள் ‘கடலன்ன காமம் உழந்தும்’ என்றதனான் வேட்கை சிக்க நிலையினையும், ‘மடலேறாப் பெண்’ என்றமையான் நாணும் ’மடனும் நீங்கா நிலையினையும் கூறுதல் காணலாம்.

“கண்ணொடு கண்இணை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்கள்
என்ன பயனும் இல.” (குறள். 1100)

இதனுள் அசுத்துநிகழ் வேட்கையினைக் கண்ணினால் அறியக் கிடந்தமை கூறியவாறு காணலாம்.

108. சொல்லெதிர் மொழிதல் அருமைத் தாகலின்
அல்ல கூற்றுமொழி அவள்வயி னான.

என்பது, இதுவும் தலைவிமாட்டு ஒரு கூற்றுச் சொல் நிகழுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று .

தலைவன் இயற்கைப்புணர்ச்சி கருதிக் கூறுஞ் சொல்லெதிர் தான் வேட்கைக் குறிப்பினளாயினும் அதற்குடம்பட்ட நெறியைக் கூறுதல் அருமையுடைத் தாதலான் அதற்கு உடம்பாடல்லாத கூற்று மொழி தலைவியிடத்தன என்றவாறு. என்றது இசைவில்லாதாரைப் போலக் கூறுதல்.

உதாரணம்:

“யாரிவன் என்னை விலக்குவான் நீருளர்
பூந்தா மரைப்போது தந்த விரவுத்தார்க்
கல்லாப் பொதுவனை நீமாறு நின்னொடு
சொல்லலோம் பென்றார் எமர்” (கலித்.112)

என வரும். இதன்பின்

“…………………………..
எவன் கொலோ
மாயப் பொதுவன் உரைத்த உரையெல்லாம்
வாயாவ தாயின் தலைப்பட்டாம் பொய்யாயின்
சாயலின் மார்பிற் கமழ்தார் குழைத்தநின்
ஆயித முண்கண் பசப்பத் தடமென்தோள்
சாயினும் ஏள் உடைத்து” (கலித்.112)

என உடம்பாடு கூறினாளாதலின் முற்கூறியது அல்ல கூற்றாயிற்று.

109. மறைந்தவற் காண்டல் தற்காட் டுறுதல்
நிறைந்த காதலின் சொல்லெதிர் மழுங்கல்
வழிபாடு மறுத்தல் மறுத்தெதிர் கோடல்
பழிதீர் முறுவல் சிறிதே தோற்றல்
கைப்பட்டுக் கலங்கினும் நாணுமிக வரினும்
இட்டுப்பிரி விரங்கினும் அருமைசெய் தயர்ப்பினும்

வந்தவழி எள்ளினும் விட்டுயிர்த் தழுங்கினும்
நொந்துதெளி வொழிப்பினும் அச்சம் நீடினும்
பிரிந்தவழிக் கலங்கினும் பெற்றவழி மலியினும்
வருந்தொழிற் கருமை வாயில் கூறினும்
கூறிய வாயில் கொள்ளாக் காலையும்
மனைப்பட்டுக் கலங்கிச் சிதைந்தவழித் தோழிக்கு
நினைத்தல் சான்ற அருமறை உயிர்த்தலும்
உயிராக் காலத்து உயிர்த்தலும் உயிர்செல
வேற்றுவரைவு வரின்அது மாற்றுதற் கண்ணும்
நெறிப்படு நாட்டத்து நிகழ்ந்தவை மறைப்பினும்
பொறியின் யாத்த புணர்ச்சி நோக்கி
ஒருமைக் கேண்மையின் உறுகுறை தெளிந்தோள்
அருமை சான்ற நாலிரண்டு வகையிற்
பெருமை சான்ற இயல்பின் கண்ணும்
பொய்தலை அடுத்த மடலின் கண்ணுங்
கையறு தோழி கண்ணீர் துடைப்பினும்
வெறியாட் டிடத்து வெருவின் கண்ணும்
குறியின் ஒப்புமை மருடற் கண்ணும்
வரைவுதலை வரினும் களவறி வுறினும்
தமர்தற் காத்த காரண மருங்கினும்
தன்குறி தள்ளிய தெருளாக் காலை
வந்தவன் பெயர்ந்த வறுங்களம் நோக்கித்
தன்பிழைப் பாகத் தழீஇத் தேறலும்
வழுவின்று நிலைஇய இயற்படு பொருளினும்
பொழுது ஆறும் புரைவ தன்மையின்
அழிவுதலை வந்த சிந்தைக் கண்ணும்
காமஞ் சிறப்பினும் அவனளி சிறப்பினும்
ஏமஞ் சான்ற வுவகைக் கண்ணும்
தன்வயின் உரிமையும் அவன்வயிற் பரத்தையும்
அன்னவு முளவே ஓரிடத் தான.

என்றது, தலைவிக்கு இயற்கைப்புணர்ச்சி முதலாகக் களவின்கட் 18) நிகழ்ச்சி யெல்லா 'குறிப்பினுயிடத்தினு மல்லது' (களவியல் வற்றினும் கூற்று நிகழுமிடம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) மறைந்தவற் காண்டல் என்பது - தன்னைத் தலைவன் காணாமல் தான் அவனைக் காணுங் காட்சி.

தற்காட்டுறுதல் என்பது தன்னை அவன் காணுமாறு நிற்றல்,

நிறைந்த. மழுங்கல் என்பது -நிரம்பிய வேட்கையால் தலைவன் கூறிய சொற் கேட்டு எதிர்மொழி கூறாது மடிந்து நிற்றல்.

இம் மூன்றிடத்தினுங் கூற்று நிகழாது.

வழிபாடு மறுத்தல் என்பது அதன்பின் இவள் வேட்கைக் குறிப்புக் கண்டு சாரலுற்றவழி அதற்கு உடம்படாது மறுத்தல்.

அது குறிப்பினானும் கூற்றினானும் வரும்.

மறுத்தெதிர்கோடல் என்பது -மறுத்தாங்கு மறாது பின்னும் ஏற்றுக்கோடல்.

பழிதீர் - தோற்றம் - குற்றந்தீர்ந்த முறுவல் சிறிது தோற்றுவித்தல்.

அது புணர்தற்கு உடன்பாடு காட்டி நிற்கும். இவை ஆறுநிலை யும் புணர்ச்சிக்கு முன் நிகழும். ஈண்டுங் குறிப்பு நிகழ்ச்சியல்லது கூற்று நிகழ்ச்சி அருகியல்லது வாராது. அவற்றுள் சில வருமாறு:

'இகல் வேந்தன் சேனை' என்னும் முல்லைக்கலியுள்,

**"மாமருண் டன்ன மழைக்கண்சிற் றாய்த்தியர்
நீமருட்டுஞ் சொற்கண் மருள்வார்க் குரையவை
யாமுனியா ஏறுபோல் வைகற் பதின்மரைக்
காமுற்றுச் செல்வாயோர் கட்குத்திக் கள்வனை
நீஎவன் செய்தி பிறர்க்கு யாம்எவன் செய்தும் நினக்கு."**

இது வழிபாடு மறுத்தது. இன்னும் இதனுள்,

**"தேங்கொள் பொருப்பன் சிறுகுடி எம்ஆயர்
வேந்தூட்டு அரவத்து நின்பெண்டிர் காணாமல்
காஞ்சித்தா துக்கன்ன தாதெரு மன்றத்துத்
தூங்குங் குரவையுள் நின்பெண்டிர் கேளாமை
ஆம்பற் குழலாற் பயிர் பயிர் எம்படப்பைக்
காஞ்சிக்கீழ்ச் செய்தேற் குறி."** (கலித்.108)

இது மறுத்தெதிர் கோடல்.

பழிதீர் முறுவல் சிறிதே தோற்றற்கு உதாரணம்:

**"அன்னையோ,
மன்றத்துக் கண்டாங்கு சான்றார் மகளிரை
இன்றி அமையேனென் றின்னவுஞ் சொல்லுவாய்
நின்றாய்நீ சென்றீ எமர்காண்பர் நாளையுங்
கன்றொடு சேரும் புலத்து."** (கலித்.110)

இதனுள் "அன்னையோ" என்பது நகையொடு கூடிய சொல்.

கைப்பட்டுக் கலங்கினும் என்பது - தலைவன் கையகப்பட்ட பின்பு என் செய்தே மாயினேம் எனக் கலக்கமுறினும் என்றவாறு.

நாணு மிகவரினும் என்பது - தலைவிக்கு முன்புள்ள நாணத் தினும் மிக நாணம் வந்துழியும் என்றவாறு.

இட்டுப்பிரி விரங்கினும் என்பது - தலைவன் இட்டு வைத்துப் பிரிவன் என அஞ்சியதற்கு இரக்க முறினும் என்றவாறு.

அருமைசெய் தயர்ப்பினும் என்பது - தலைவன் வருதற்குக் காவலாகிய அருமை செய்ததனால் அவனும் வருதலைத் தவிரினும் என்றவாறு.

வருதலைத் தவிர்தலை அயர்ப்பு என்றார். அன்றியும் புறத்து விளையாடுதற்கு அருமை செய்ய மயக்கம் வரினும் என்றுமாம். செய்தென்பதனைச் செயவெனத் திரிக்க.

வந்தவழி எள்ளினும் என்பது - தலைவன் வந்தவிடத்து அலராகு மென்றஞ்சி இகழ்ந்தவழியும் என்றவாறு:

விட்டுயிர்த்தழுங்கினும் என்பது - மறையாது சொல்லி இரந் கினும் என்றவாறு.

நொந்து தெளிவொழிப்பினும் என்பது தலைவன் தெளிவித்த தெளிவை நொந்து, அதனை யொழிப்பினும் என்றவாறு.

அச்சம் நீடினும் என்பது - தலைவன் வருகின்றது இடையீடாக அச்சம் மிக்குழியும் என்றவாறு.

பிரிந்தவழிக் கலங்கினும் என்பது - தலைவன் பிரிந்தவழிக் கலக்க முறினும் என்றவாறு.

அது தாளாணெதிரும் பிரிவு,

பெற்றவழி மலியினும் என்பது - தலைவனொடு கூட்டம் பெற்றவழி மகிழினும் என்றவாறு.

வருந்தொழிற்கு அருமை வாயில் கூறினும் என்பது - தலைவன் வருதற்கு இடையீடாகக் காவலர் கடுகுதலான் ஈண்டு வருதல் அரிதெனத் தோழி தலைவிக்குச் சொல்லினும் என்றவாறு.

கூறிய... காலையும் என்பது - தோழி இவ்வாறு கூறியதனை மனங்கொள்ளாத காலத்தினும் என்றவாறு.

மனைப்பட்டு அருமறை யுயிர்த்தலும் என்பது -றத்து விளை யாடுதல் ஒழிந்து மனைப்பட்டுக் கலங்கிச் சிதைந்தவழித் தோழிக்குச் சூழ்தலமைந்த அரிய மறைப்பொருளைச் சொல்லலும் என்றவாறு.

எனவே சிதையாவழித் தோழிக்குச் சொல்லாளாம் என்பது போந்தது. வேட்கை மறைக்கப்படுதலின் மறையாயிற்று.

‘கைப்பட்டுக் கலங்கல்’ முதலாக ‘கூறிய வாயில் கொள்ளாக் காலை’ யீறாகச் சொல்லப்பட்ட பன்னிருவகையினும் தலைமகள் தோழிக்கு உரைக்கப்பெறும் அ∴து உரைக்குங்கால் மனைப்பட்டுக் கலங்கி மேனி சிதைந்தவழியே உரைக்கப்பெறுவது. ஆண்டும் இதற்கு என்செய்வாம் என உசாவுதலொடு கூடத் தனது காதன்மைதோன்ற உரைக்கும் என்றவாறு. மனைப்படாக்கால் அவனைக் காண்டலால் உரைக்கவேண்டுவதில்லை யென்றவாறாயிற்று. இப்பன்னிரண்டும் ஒருத்திமாட்டு ஒருங்கு நிகழ்வன அல்ல. இவ்விடங்கள் உரைத்தற்கு இடமென இலக்கணங் கூறியவாறு.

அவற்றுட் கைப்பட்டுக் கலங்கியதற்குச் செய்யுள்:-

‘கொடியவுங் கோட்டவும்’ என்னுங் குறிஞ்சிக்கலியுள்,

“நரந்தநா றிருங்கூந்தல் எஞ்சாது நனிபற்றிப்
பொலம்புனை மகரவாய் நுங்கிய சிகழிகை
நலம்பெறச் சுற்றிய குரல்அமை ஒருகாழ்
விரன்முறை சுற்றி மோக்கலும் மோந்தனன்
நறாஅவிழ்ந் தன்னஎன் மெல்விரற் போதுகொண்டு
செறாஅச் செங்கண் புதைய வைத்துப்
பறாஅக் குருகின் உயிர்த்தலும் உயிர்த்தனன்
தொய்யில் இளமுலை இனிய தைவந்து
தொய்யலந் தடக்கையின் வீபிடி அளிக்கும்
மையல் யானையின் மருட்டலும் மருட்டினன்;

அதனால்,
அல்லல் களைந்தனன் தோழி நந்நகர்
அருங்கடி நீவாமை கூறி னன்றென
நின்னொடு சூழ்வல் தோழி நயம்புரிந்
தின்னது செய்தாள் இவளென
மன்னா உலகத்து மன்னுவது புரைமே” (கலித்.54)

இதனுட் கைப்பட்டுக் கலங்கியவாறும் அருமறை உயிர்த்த வாறும் இவ்வாறு செய்யாக்கால் இறந்துபடுவன் என்னும் குறிப்பின ளாய் ’மன்னாவுலகத்து மன்னுவது புரையும்’ எனவுங் கூறியவாறு காணலாம்.

நாணுமிக வந்ததற்குச் செய்யுள்:-

“நோக்குங்கால் நோக்கித் தொழூஉம்பிறர் காண்பார்
தூக்கிலி தூற்றும் பழியெனக் கைகவித்துப்
போக்குங்காற் போக்கும் நினைந்திருக்கும் மற்றுநாம்
காக்கும் இடமன் றினி; எல்லா எவன்செய்வாம் நாம்.” (கலித்.63)

இது நாணம் மிக்கவழித் தோழியோடு உசாவியது.

இட்டுப்பிரி விரங்கியதற்குச் செய்யுள்:-

“அம்ம வாழி தோழி காதலர்
பாவை யன்னஎன் ஆய்கவின் தொலைய
நல்மா மேனி பசப்பச்
செல்வேம் என்பதம் மலைகெழு நாட்டே” (ஐங்குறு. 221)

என வரும்,

அருமை செய்தயர்த்தற்குச் செய்யுள்:-

“நெய்தற் புறவின் நிறைகழித் தண்சேர்ப்பன்
கைதைசூழ் கானலுட் கண்டநாட் போலானாற்
செய்த குறிவழியும் பொய்யாயின் ஆயிழாய்
ஐயகொல் ஆன்றார் தொடர்பு” (திணைமொழி. 41)

என வரும்.

வந்தவழி யெள்ளியதற்குச் செய்யுள்:-

“கண்திரள் முத்தம் மயக்கும் இருண்முந்நீர்ப்
பண்டங்கொள் நாவாய் வழங்குந் துறைவனை
முண்டகக் கானலுட் கண்டேன் எனத்தெளிந்தேன்
நின்ற உணர்விலா தேன்.” (ஐந்திணையெழு.56)

இதனுள் 'பின்னும் வருவன் என்றிருந்தேன்; அதனான் எள்ளி னேன்' என்பது கருத்து-

“…………………………………..
ஏறிரங் கிருளிடை இரவினிற் பதம்பெறாஅன்
மாறினென் எனக்கூறி மனங்கொள்ளுந் தானென்ப
கூடுதல் வேட்கையாற் குறிபார்த்துக் குரல்நொச்சிப்
பாடோர்க்குஞ் செவியோடு பைதலேன் யானாக.” (கலித்.46)

இ.்.து எள்ளினாயென நினைத்தான் என்றவழிக் கூறியது.

விட்டுயிர்த் தழுங்கியதற்குச் செய்யுள்:-
“பிணிநிறந் தீர்ந்து பெரும்பணைத்தோள் வீங்க
மணிமலை நாடன் வருவன்கொல் தோழி
கணிநிற வேங்கை மலர்ந்துவண் டார்க்கும்
மணிநிற மாலைப் பொழுது” (திணைமொழி.9)

எனவும்,

“மரையா உகளும் மரம்பயில் சோலை
உரைசார் மடமந்தி ஓடி உகளும்
புரைதீர் மலைநாடன் பூணேந் தகலம்
உரையா உழக்கும்என் நெஞ்சு” (கைந்நிலை.6)

எனவும் வரும்.

நொந்து தெளிவொழித்தற்குச் செய்யுள்:-

“மன்றத் துறுகற் கருங்கண் முசுஉகளுங்
குன்றக நாடன் தெளித்த தெளிவினை
நன்றென்று தேறித் தெளிந்தேன் தலையளி
ஒன்றுமற் றொன்றும் அனைத்து” (ஐந்திணையெழு.9)

என வரும்.

அச்சம் நீடினும் என்பதற்குச் செய்யுள்:-

“மென்தினை மேய்ந்த தறுகட் பன்றி
வன்கல் அடுக்கத்துத் துஞ்சு நாடன்
எந்தை யறிதல் அஞ்சிக்கொல்
அதுவே மன்ற வாரா மையே” (ஐங்குறு. 261)

எனவும்,

“மன்ற மராஅத்த பேஎமுதிர் கடவுள்
கொடியோர்த் தெறூஉம் என்ப யாவதும்
கொடியர் அல்லர்எங் குன்றுகெழு நாடர்
பசைஇப் பசந்தன்று நுதலே
ஞெகிழிய ஞெகிழ்ந்தன்று தடமென் தோளே” (குறுந்.87)

எனவும் வரும்.

பிரிந்தவழிக் கலங்கியதற்குச் செய்யுள்:-

“வருவது கொல்லோ தானே வாராது
அவனுறை மேவலின் அமைவது கொல்லோ
புனவல் கொள்ளியிற் புகல்வரு மஞ்ஞை
இருவி இருந்த குருவி வெருவுறப்
பந்தாடு மகளிரிற் படர்தருங்
குன்றுகெழு நாடனொடு சென்றஎன் நெஞ்சே” (ஐங்குறு.215)

எனவும்,

“அதுகொல் தோழி காம நோயே
வதிகுரு குறங்கு மின்னிலைப் புன்னை
உடைதிரைத் திவலை அரும்புந் தீநீர்
மெல்லம் புலம்பன் பிரிந்தெனப்
பல்லிதழ் உண்கண் பாடொல் லாவே” (குறுந்.5)

எனவும்,

“மணிநிற நெய்தல் இருங்கழிச் சேர்ப்பன்
அணிநலம் உண்டகன்றான் என்றுகொ லெம்போல்
திணிமண லெக்கர்மேல் ஓதம் பெயர்ந்து
துணிமுந்நீர் துஞ்சா தது” (ஐந்திணையெழு. 60)

எனவும்,

“நெஞ்சத்தார் காத லவராக வெய்துண்டல்
அஞ்சுதும் வேபாக் கறிந்து” (குறள். 1128)

எனவும்,

“கண்ணுள்ளார் காத லவராகக் கண்ணும்
எழுதேம் கரப்பாக் கறிந்து” (குறள்.1127)

எனவும் வரும்.

உறங்காமையும் உண்ணாமையும் கோலஞ் செய்யாமையும் வருத்தம் பிறவுஞ் சொல்லுதல் இவ்வழி நீ வருந்தாதி நின்மாட்டு அன்பு பெரிதுடையன் எனத் தோழி ஆற்றுவித்தவழி ஆற்றாமையாற் கூறியதற்குச் செய்யுள்:-

“சிறுதினை மேய்ந்த தறுகட் பன்றி
துறுகல் அடுக்கத்துத் துணையொடு வதியும்
இலங்குமலை நாடன் வரூஉம்
மருந்தும் அறியுங்கொல் தோழியவன் விருப்பே” (ஐங்குறு. 262)

என வரும்.

பெற்றவழி மலியினு மென்பதற்குச் செய்யுள்:-

“அம்ம வாழி தோழி பன்மாண்
நுண்மணல் அடைகரை நம்மோ டாடிய
தண்ணந் துறைவன் மறைஇ
அன்னை அருங்கடி வந்துநின் றோனே” (ஐங்குறு.115)

எனவும்,

முளைவளா் முதல என்னும் அகப்பாட்டினுள்,

“…………………வேட்டோர்க்கு
அமிழ்தத் தன்ன கமழ்தார் மார்பின்
வண்டிடைப் படாஅ முயக்கமுந்
தண்டாக் காதலும் தலைநாள் போன்மே” (அகம்.332)

எனவும்,

“பெயல்கண் மறைத்தலின் விசும்புகா ணலரே
நீர்பரந் தொழுகலின் நிலங்கா ணலரே
எல்லை சேறலின் இருள்பெரிது பட்டன்று
பல்லோர் துஞ்சும் பானாட் கங்குல்
யாங்குவந் தனையோ ஓங்கல் வெற்ப
வேங்கை கமழும்எம் சிறுகுடி
யாங்கறிந் தனையோ நோகோ யானே” (குறுந்.355)

எனவும்,

“அம்ம வாழி தோழி நலமிக
நல்ல வாயின அளியமென் தோள்கள்
மல்லல் இருங்கழி மலரும்
மெல்லம் புலம்பன் வந்த வாறே” (ஐங்குறு. 120)

எனவும் வரும்.

வருந்தொழிற் கருமை வாயில் கூறியவழித் தலைவி கூறியதற்குச் செய்யுள்:-

“அருங்கடி அன்னை காவல் நீவிப்
பெருங்கடை இறந்து மன்றம் போகிப்
பகலே பலருங் காண வாய்விட்டு
அகல்வயற் படப்பை அவனூர் வினவிச்
சென்மோ வாழி தோழி பன்னாள்
கருவி வானம் பெய்யா தாயினும்
அருவி ஆர்க்கும் அயந்திகழ் சிலம்பின்
வான்தோய் மாமலை கிழவனைச்
சான்றோய் அல்லை என்றனம் வரற்கே” (நற்றிணை. 365)

என வரும்.

கூறிய வாயில் கொள்ளாக்காலத்துத் தலைவியுரைத்தற்குச் செய்யுள்:

“கல்வரை யேறிக் கடுவன் கனிவாழை
மல்லுறு போழ்தின் இனியபழங் கவுட்கொண்

பொல்லென வோடு மலைநாடன் தன்கேண்மை
சொல்லச் சொரியும் வளை” (கைந்நிலை.7)

என வரும்.

மனைப்பட்டுக் கலங்கிச் சிதைந்த வழித் தோழிக்கு நினைத்தல் ன்ற அருமறை உயிர்த்தற்குச் செய்யுள்:-

“பலவின் பழம்பெற்ற பைங்கண் கடுவன்
எலவென்று இணைபயிரும் ஏகல்சூழ் வெற்பன்
பலவுங்கொல் தோழி புணர்வறிந் தன்னை
செலவுங் கடிந்தாள் புனத்து” (திணைமொழி.10)

எனவும்.

“பொழுதும் எல்லின்று பெயலும் ஓவாது
கழுதுகண் பனிப்ப வீசும் அதன்றலைப்
புலிப்பல் தாலிப் புதல்வர்ப் புல்லி
அன்னாய் என்னும் அன்னையும் மன்னோ
என்மலைந் தனன்கொல் தானே தன்மலை
ஆரம் நாறு மார்பினன்
மாரி யானையின் வந்துநின் றோனே” (குறுந்.161)

எனவும் வரும்.

இவையெல்லாம் இயற்கைப்புணர்ச்சி புணர்ந்தபின் நிகழ்வன. உள்ளப்புணர்ச்சியான் உரிமை பூண்டிருந்தவரும் இவ்வாறு கூறப்பெறும் என்று கொள்க; ஆண்டு மனநிகழ்ச்சி ஒருப்பட்டு நிற்றலின்.

உயிராக்காலத்து உயிர்த்தனும் உயிர்செல என்பது -இவ்வாறு கூறாக் காலத்து உயிர்செல்லுமாறு சொல்லுதலும் என்றவாறு.

ஈண்டு, உயிர்த்தல் என்பது சுவாதம் எனினும் அமையும். இந்நிகழ்ச்சியைத் தோழிக்கு நாணத்தால் உரையாளாயின், நோயட வருந்தும் என்றவாறு. உதாரணம்:-

“தழையணி அல்குல் தாங்கல் செல்லா
நுழைசிறு நுசுப்பிற் கெவ்வ மாக
அம்மெல் லாகம் நிறைய வீங்கிய
கொம்மை வரிமுலை செப்புடன் எதிரின
யாங்கா குவள்கொல் பூங்குழை என்னும்
அவல நெஞ்சமொ டுசாவாக்
கவலை மாக்கட்டிப் பேதை யூரே.” (குறுந். 159)

இது யாங்காகுவளென உயிர்செலவு குறித்து நின்றது.

“இன்ன ளாயினள் நன்னுதல் என்றவர்த்
துன்னச் சென்று செப்புநர்ப் பெறினே
நன்றுமன் வாழி தோழிநம் படப்பை
நீர்வார் பைம்புதற் கலித்த
மாரிப் பீரத் தலர்சில கொண்டே” (குறுந். 98)

என வரும்.

வேற்றுவரைவு- தன்பிழைப்பாகத் தழீஇத் தேறலும் என்பது வேற்று வரைவு வரின் அது மாற்றுதல் முதலாகத் தமர் தற்காத்த காரணப் பக்கம் ஈறாக நிகழும்வழித் தன்குறி தப்பித் தலைவன் எதிர்ப்படுதலில்லாக் காலத்து வந்தவன் பெயர்ந்த வறுங்களம் நோக்கித் தன்குறையாக வுடம்பட்டுத் தேறுதலும் என்றவாறு.

ஆண்டுக் கலக்கமின்றித் தேறுமென்பது கூறினாராம்.

அல்வழி, வேற்று வரைவு வரின் அது மாற்றுதற்கண்ணும் என்பது - பிறனொருவன் வரைய வரின் அதனை மாற்றுதற்காகவும் தன்குறி தப்பும் என்றவாறு.

நெறிப்படு…மறைப்பினும் என்பது - கூட்டம் உண்மை வழக்கியலால் நாடுகின்ற காலத்து மெய் வேறுபாடு நிகழ்ந்து தோழி அறியாமலும் செவிலி அறியாமலுந் தலைவி மறைப்பினும் என்றவாறு.

பொறியின்- இயல்பின் கண்ணும் என்பது - பொறி யென்பது ஊழ் ஊழாற் கட்டப்பட்ட புணர்ச்சியைக் குறித்து ஒற்றுமைப்பட்ட நண்பினானே தலைவன் வரைதற்குக் குறையுறுகின்றதனைத் தெளிந்த தலைவி செய்தற்கு அருமையமைந்த எண்வகையினாற் பெருமை இயைந்த இயல்பினனாகி நிற்றற்கண்ணும் என்றவாறு.

எண்வகையாவது மெய்ப்பாட்டியலுள் மனன் அழிவில்லாத கூட்டம் என ஓதுகின்ற,

‘முட்டுவயிற் கழறல் முனிவுமெய்ந் நிறுத்தல்
அச்சத்தின் அகறல் அவன்புணர்வு மறுத்தல்
தூதுமுனி வின்மை துஞ்சிச் சேர்தல்
காதல் கைம்மிகல் கட்டுரை யின்மை’ (மெய்ப்பாட்.23)

என்பன. அவற்றுள்,

முட்டுவயிற் கழறல் ஆவது - களவொழுக்கம் நிகழாநின்றுழி நிலவுவெளிப்பாடு, காவலர் கடுகுதல், தாய்துஞ்சாமை, ஊர்துஞ்சாமை தலைவன் குறிவருவதற்கு இடையீடுபடுதல், இவ்வழிக் களவொழுக் கத்தினாற் பயனின்மை கூறல். அவ்வாறு கூறி இனி இவ்வொழுக்கம் அமையுமென வரைந்தெய்துதல்காறும் புணர்ச்சியை விரும்பாது கலக்கமின்றித் தெளிவுடையளாம்.

முனிவு மெய்ந்நிறுத்தல் ஆவது - இவ்வொழுக்கத்தினான் வந்த துன்பத்தைப் பிறர்க்குப் புலனாகாமை மெய்யின் கண்ணே நிறுத்தல்.

அவ்வழியும் வரைந்தெய்தல் சான்றமையும் புணர்ச்சியெனக் குறி வழிச் செல்லாளாம்.

அச்சத்தின் அகறல் ஆவது இதனைப் பிறரறிவர் என்னும் அச்சத்தினாலும் குறிவழிச் செல்லாளாம்.

அவன் புணர்வுமறுத்தல் ஆவது - தலைவன் புணர்ச்சியில் வழியும் குறிவழிச் செல்லாளாம்.

தூது முனிவின்மை ஆவது - அவ்வழித் தலைவன்மாட்டுத் தூதாகிவருஞ் சொற்கேட்டலை முனிவின்மை.

துஞ்சிச் சேர்தல் ஆவது - உறங்காமையின்றி யுறக்கம் நிகழ்தல்.

காதல் கைம்மிகல் ஆவது - இவ்வாறு செய்யுங் காதல் அன்பின்மையன்றி அன்பு மிகுதல்.

கட்டுரை யின்மை ஆவது - கூற்று நிகழ்தலின்மை.

இவையெல்லாம் கலக்கமில்லாத நிலைமை யாதலிற் பெருமை சான்ற இயல்பாயின.

பொய்தலையடுத்த மடலின் கண்ணும் என்பது - பொய்ம்மை யால் மடலேறுவன் எனத் தலைவன் கூறியவழியும் வெறுத்த உள்ளத் தளாய்க் குறிவழிச் செல்லாளாம்.

கையறு தோழி கண்ணீர் துடைப்பினும் என்பது தோழி கை யினால் தலைவி கண்ணீர் துடைத்தவழியுங் குறிவழிச் செல்லாளாம்.

வெறியாட்டிடத்து வெருவின் கண்ணும் என்பது - தலைவி வேறுபாடு எற்றினானாயிற்றெனச் செவிலி வெறியாட்டுவிக்க வரும் அச்சத்தினானுங் குறிவழிச் செல்லாளாம்.

குறியின் ஒப்புமை மருடற் கண்ணும் என்பது - தலைவன் செய்த குறியை ஒப்புமைபற்றிச் சென்று அ∴து அவ்வழி மருளுதற்கண்ணும் குறிவழிச் செல்லாளாம்.

அ∴தாவன புள்ளெழுப்புதல் போல்வன. அவைபெற்றுப் புள்ளரவம் எழும். அவ்வாறு மருளுதல்.

வரைவுதலை வரினும் என்பது - தலைவன் வரையவருகின்ற நாள் அணித்தாக வரினும் குறிவழிச் செல்லாளாம்.

களவறிவுறினும் என்பது வழிச் செல்லாளாம். களவினைப் பிறர் அறியினும் குறி.

தமர்தற்காத்த காரணமருங்கினும் என்பது - தன்னைத் தமர் காத்த காரணப் பக்கத்தினும் என்றவாறு.

அ.ஃ.து ஐயமுற்றுக் காத்தல்.

அவற்றுள் வேற்றுவரைவு வரின் அது மாற்றுதற்குத் தலைவி கூறிய செய்யுள்:-

"அன்னை வாழிவேண் டன்னை புன்னை
பொன்நிறம் விரியும் பூக்கெழு துறைவனை
என்னை என்றும் யாமே இவ்வூர்
பிறிதொன் றாகக் கூறும்
ஆங்கும் ஆக்குமோ வாழிய பாலே" (ஐங்குறு.120)

என வரும்.

நெறிப்படு நாட்டத்து நிகழ்ந்தமை மறைத்தற்குச் செய்யுள்:-

"துறைவன் துறந்தெனத் துறையிருந் தழுதஎன்
மம்மர் வாண்முக நோக்கி அன்னைநின்
அவலம் உரையென் றனளே கடலென்
பஞ்சாய்ப் பாவை கொண்டு
வண்டலஞ் சிறுமனை சிதைத்ததென் றேனே"

என வரும்.

முட்டுவயிற் கழறற்குச் செய்யுள்:-

"இரும்பிழி மாரி அழுங்கன் மூதூர்
விழவின் றாயினுந் துஞ்சா தாகும்
மல்லல் ஆவணம் மறுகுடன் மடியின்
வல்லுரைக் கடுஞ்சொல் அன்னை துஞ்சாள்
பிணிகோள் அருஞ்சிறை அன்னை துஞ்சில்
துஞ்சாக் கண்ணர் காவலர் கடுகுவர்
இலங்குவேல் இளையர் துஞ்சின் வைஎயிற்று
வலஞ்சுரித் தோகை ஞாளி மகிழும்
அரவவாய் ஞமலி மகிழாது மடியிற்
பகலுரு உறழ நிலவுக்கான்று விசும்பின்
அகல்வாய் மண்டிலம் நின்றுவிரி யும்மே
திங்கள் கல்சேர்பு கனையிருள் மடியின்
இல்லெலி வல்சி வல்வாய்க் கூகை
கழுதுவழங் கியாமத் தழிதகக் குழறும்
வளைக்கட் சேவல் வாளாது மடியின்
மனைச்செறி கோழி மாண்குரல் இயம்பும்

எல்லா மடிந்த காலை யொருநாள்
நில்லா நெஞ்சத் தவர்வா ரலரே, அதனால்
அரிபெய் புட்டில் ஆர்ப்பப் பரிசிறந்து
ஆதி போகிய பாய்பரி நன்மா
நொச்சி வேலித் தித்தன் உறந்தைக்
கல்முதிர் புறங்காட் டன்ன
பல்முட் டின்றால் தோழிநங் களவே" (அகம்.122)

என வரும்.

முனிவு மெய் நிறுத்தற்குச் செய்யுள்:-

"நோமே நெஞ்சே நோமே நெஞ்சே
இமைதீய்ப் பன்ன கண்ணீர் தாங்கி
அமைதற் கமைந்தநங் காதலர்
அமைவிலர் ஆகுதல் நோமே நெஞ்சே" (குறுந்.4)

என வரும்.

அச்சத்தின் அகறற்குச் செய்யுள்:-

"பேணுப பேணார் பெரியோர் என்பது
நாணுத்தக் கன்றது காணுங் காலை
உயிரோர் அன்ன செயிர்தீர் நட்பின்
நினக்கியான் மறைத்தல் யாவது மிகப்பெரிது
அழிதக் கன்றால் தானே கொண்கன்
யான்யாய் அஞ்சுவல் எனினுந் தான்எற்
பிரிதல் சூழான் மன்னே இனியே
கானல் ஆயம் அறியினும் ஆனாது
அலர்வது அன்றுகொல் என்னு மதனால்
புலர்வது கொல்அவன் நட்பென
அஞ்சுவல் தோழிஎன் னெஞ்சத் தானே" (நற்றிணை. 72)

என வரும்.

அவன் புணர்வு மறுத்தற்குச் செய்யுள்:-

"யாரு மில்லைத் தானே கள்வன்
தானது பொய்ப்பின் யான்எவன் செய்கோ
தினைத்தா ளன்ன சிறுபசுங் கால
ஒழுகுநீர் ஆரல் பார்க்குங்
குருகும் உண்டுதாம் மணந்த ஞான்றே" (குறுந்.25)

என வரும்.

தூது முனிவின்மைக்குச் செய்யுள்:-

"பல்வீழ் இற்றிக் கல்லிவர் வெள்வேர்
வரையிழி யருவியின் தோன்று நாடன்
தீதில் நெஞ்சத்துக் கிளவி நம்வயின்
வந்தன்று வாழி தோழி நாமும்
நெய்பெய் தீயின் எதிர்கொண்டு
தாம்வரைந் தனையமென விடுகம் தூதே" (குறுந். 109)

என வரும்.

துஞ்சிச் சேர்தற்குச் செய்யுள் வந்தவழிக் காணலாம்.

காதல் கைம்மிகுதற்குச் செய்யுள்:-

"கன்றும் உண்ணாது கலத்தினும் படாது
நல்லான் தீம்பால் நிலத்துக் காஅங்கு
எனக்கு மாகா தென்னைக்கும் உதவாது
பசலை உணீஇயர் வேண்டுந்
திதலை அல்குல்என் மாமைக் கவினே" (குறுந்.27)

என வரும்.

கட்டுரையின்மைக்குக் கூற்று நிகழாது.

பொய்தலையடுத்த மடலின்கண் தலைமகள் கூறிய செய்யுள் வந்த வழிக் காணலாம்.

கையறு தோழி கண்ணீர் துடைத்தற்குச் செய்யுள்:-

"யாம்எம் காமந் தாங்கவுந் தாம்தம்
கெழுதகை மையின் அழுதன தோழி
கன்றாற்றுப் படுத்த புன்தலைச் சிறாஅர்
மன்ற வேங்கை மலர்பத நோக்கி
ஏறா திட்ட ஏமப் பூசல்
விண்தோய் விடரகத் தியம்பும்
குன்ற நாடற் கண்டஎங் கண்ணே" (குறுந்.241)

என வரும்.

வெறியாட்டிடத்து வெருவினாற் கூறியதற்குச் செய்யுள்:-

“நம்முறு துயரம் நோக்கி அன்னை
வேலவற் றந்தனள் ஆயினவ் வேலன்
வெறிகமழ் நாடன் கேண்மை
அறியுமோ தில்ல செறியெயிற் றோயே” (ஐங்குறு. 241)

என வரும்.

குறியின் ஒப்புமை மருடற்குக் கூறிய செய்யுள்:-

“அணிகடல் தண்சேர்ப்பன் தேர்ப்பரிமா பூண்ட
மணியரவம் என்றெழுந்து போந்தேன் - கனிவிரும்பும்
புள்ளரவங் கேட்டுப் பெயர்ந்தேன் ஒளியிழாய்
உள்ளுருகு நெஞ்சினேன் யான்.” (ஐந்திணையைம். 50)

“……………..
கனைபெயல் நடுநாள்யான் கண்ம.்.றக் குறிபெறாஅன்
புனையிழாய் என்பழி நினக்குரைக்குந் தானென்ப
துளிநசை வேட்கையான் மிசைபாடும் புள்ளின்றன்
அளிநசைஇ ஆர்வுற்ற அன்பினேன் யானாக” (கலித்.46)

என வரும்.

வரைவு தலைவந்தவழிக் கூறிய செய்யுள்:-

“கொல்லைப் புனத்த அகில்சுமந்து கல்பாய்ந்து
வானின் அருவி ததும்பக் கவினிய
நாடன் நயமுடையன் என்பதனால் நீப்பினும்
வாடல் மறந்தன தோள்.” (ஐந்திணையெழு.2)

நயமுடைய னென்றதனான் வரைவு தலைவந்தமை யறிந்து கூறினாளாம்.

“இலைபடர் தண்குளவி யேய்ந்த பொதும்பிற்
குலையுடைக் காந்தள் இனவண் டிமிரும்
வரையக நாடனும் வந்தான்மற் றன்னை
அலையும் அலைபோயிற் றின்று.” (ஐந்திணையெழு.3)

களவறிவுற்றவழிக் கூறிய செய்யுள்:

“யாங்கா குவமோ அணிநுதற் குறுமகள்
தேம்படு சாரல் சிறுதினைப் பெருங்குரல்
செவ்வாய்ப் பைங்கிளி கவர நீமற்று
எவ்வாய்ச் சென்றனை அவணெனக் கூறி
அன்னை யானாள் கழறமுன் னின்று

**அருவி ஆர்க்கும் பெருவரை நாடனை
அறியலும் அறியேன் காண்டலும் இலனே
வெதிர்புனை தட்டையேன் மலர்பூக் கொய்து
சுனைபாய்ந் தாடிற்றும் இலனென நினைவிலை
பொய்யல் அந்தோ வாய்த்தனை யதுகேட்டுத்
தலையிறைஞ் சினளே யன்னை
செலவொழி தனையா லணியைநீ புனத்தே”** (நற்றிணை.147)

என வரும்.

தமர் தற்காத்த காரணப் பக்கத்திற்குக் கூறிய செய்யுள்:-

‘பெருநீர் அழுவத் தெந்தை தந்த ’ என்னுங் களிற்றியானை நிரையுள்,

**“பல்பூங் கானல் அல்கினம் வருதல்
கவ்வை நல்லணங் குற்ற இவ்வூர்க்
கொடிதறி பெண்டிர் சொற்கொண் டன்னை
கடிகொண் டனளே தோழி பெருந்துறை
எல்லையும் இரவும் என்னாது கல்லென
வலவன் ஆய்ந்த வண்பரி
நிலவுமணல் கொட்குமோர் தேருண் டெனவே”** (அகம். 20)

என வரும்.

தன்குறி தள்ளிய தெருளாக் காலை வந்தவன் பெயர்ந்த வறுங் களம் நோக்கித் தன்பிழைப்பாகத் தழீஇத் தேறியதற்குச் செய்யுள்:-

‘இருள் கிழிப்பது போல்’ என்னும் களிற்றியானை நிரையுள்,

**“வாள்நடந் தன்ன வழக்கருங் கவலை
உள்ளுநர் உட்குங் கல்லடர்ச் சிறுநெறி
அருள்புரி நெஞ்சமோ டெஃகுதுணை யாக
வந்தோன் கொடியனும் அல்லன் தந்த
நீதவ றுடையையும் அல்லை நின்வயின்
ஆனா அரும்படர் செய்த
யானே தோழி தவறுடை யேனே”** (அகம்.72)

என வரும்.

வழுவின்று- அன்னவுமுளவே என்பது - வழுவின்று நிலைஇய இயற்படு பொருண் முதலாக ‘ஏமஞ்சான்ற உவகை’ யீறாகச் சொல்லப்பட்ட இடங்களில் தன்னிடத்து உரிமையும் அவனிடத்துப் பரத்தைமையும் அன்னவையும் நிகழப்பெறும் என்றவாறு.

அன்ன என்பது, அவைபோல்வன என்றவாறு.

ஓரிடத்துக்கண் என்றதனால் இவ்வாறு எல்லார் மாட்டும் எவ்விடத்தும் நிகழாது என்றவாறாம். எனவே மேற்குறிப்பினும் இடத்தினுமல்லது (களவியல் 18) கூற்று நிகழாதென்பதனை மறுத்து ஓரிடத்துக் கூற்று நிகழும் என்றவாறாம்.

அவற்றுள் வழுவின்று நிலைஇய இயற்படு பொருளினும் என்பது - தலைவனை இயற்பழித்தவழி அவன் குற்றமிலனாக நிலை நிறுத்தப்பட்ட இயற்பட மொழிந்த பொருண்மைக் கண்ணும் தன்வயின் உரிமை தோன்றவும் அவன்வயிற் பரத்தைமை தோன்றவும் கூறும் தலைவி என்றவாறு.

இரண்டினுள் ஒன்று தோன்ற உரைக்கு மென்றவாறு. எனவே இரண்டுந் தோற்ற வருவனவு முளவாம்.

பொழுது மாறும்.. சிந்தைக் கண்ணும் என்பது - தலைவன் வருங் காலமும் இடனும் குற்றமுளவாதலான், ஆண்டு அழிவுவந்த சிந்தைக்கண்ணும் தலைமகள் தன்வயின் உரிமையும் அவன்வயிர் பரத்தைமையும் தோன்றக் கூறும் என்றவாறு.

காமஞ் சிறப்பினும் என்பது - தலைமகன்மாட்டு வேட்கை மிகினும் தன்வயின் உரிமையும் அவன்வயிற் பரத்தைமையும் உரைக்குந் தலைவி என்றவாறு.

அவன் அளி சிறப்பினும் என்பது - தலைவன் தலையளி மிக்க வழியும் தன்வயின் உரிமையும் அவன்வயிற் பரத்தைமையும் தோன்றக் கூறும் என்றவாறு.

ஏமஞ்சான்ற உவகைக்கண்ணும் என்பது -ஏமம் பொருந்திய மகிழ்ச்சி வந்துழித் தன்வயின் உரிமையும் அவன்வயிற் பரத்தைமையும் தோன்றக் கூறும் என்றவாறு. அஃதாவது இவன் வரைந்தல்லதுங்கான் என்னும் உவகை.

அவற்றுள், வழுவின்று நிலைஇய இயற்படு பொருட்கண் கூறியதற்குச் செய்யுள்:-

“அடும்பம லங்கொடி உள்புதைந் தொழிப்ப
வெண்மலர் விரிக்குந் தண்ணந் துறைவன்
கொடியன் ஆயினும் ஆக
அவனே தோழிஎன் னுயிர்கா வலனே” (ஐங்குறு தனி .6)

என வரும்.

பொழுது மாறும் புரைவ தன்மையின் அழிவுதலைவந்த த்தையால் தலைவி கூறிய செய்யுள்:-

“கொடுவரி வேங்கை பிழைத்துக்கோட் பட்டு
மடிசெவி வேழம் இரிய - அடியோசை
அஞ்சி யொதுங்கும் அதருள்ளி ஆரிருள்
துஞ்சா சுடர்த்தொடி கண்” (ஐந்திணையைம்.16)

**"வளைவாய்ச் சிறுகிளி விழைதினை கடியச்
செல்கென் றாளே அன்னை எனநீ
சொல்லின் எவனாம் தோழி கொல்லை
நெடுங்கை வன்மான் கடும்பகல் உழந்த
குறுங்கை இரும்புலிக் கோள்வல் ஏற்றை
பைங்கட் செந்நாய் படுபதம் பார்க்கும்
ஆரிருள் நடுநாள் வருதி
சாரல் நாட வாரலோ எனவே"** (குறுந். 141)

என வரும்.

காம மிக்கவழிக் கூறிய செய்யுள்:-

**"அம்ம வாழி தோழி நலனே
இன்ன தாகுதல் கொடிதே புன்னை
அணிமலர் துறைதொறு விரிக்கும்
மணிநீர்ச் சேர்ப்பனை மறவா தோர்க்கே."** (ஐங்குறு.117)

இது தன்வயின் உரிமை:

**"நள்ளென் றன்றே யாமஞ் சொல்லவிந்து
இனிதடங் கினரே மாக்கள் முனிவின்றி
நனந்தலை உலகமுந் துஞ்சும்
ஓர்யான் மன்ற துஞ்சா தேனே."** (குறுந்.6)

இ.்.து அவன்வயிற் பரத்தைமை:

**"கொடுந்தாள் அலவ! குறையாம் இரப்பேம்
ஓடுங்கா ஒலிகடற் சேர்ப்பன் - நெடுந்தேர்
கடந்த வழியைஎங் கண்ணாரக் காண
நடந்து சிதையாதி நீ."** (ஐந்திணையைம். 42)

அவனளி சிறந்தவழித் தலைவி கூறிய செய்யுள்:-

**"சேணோன் மாட்டிய நறும்புகை ஞெகிழி
வான மீனின் வயின்வயின் இமைக்கும்
ஓங்குமலை நாடன் சாந்துபுலர் அகலம்
உள்ளின் உள்நோய் மல்கும்
புல்லின் மாய்வ தெவன்கொல் அன்னாய்"** (குறுந்-150)

**"மன்றப் பலவின் சுளைவிளை தீம்பழம்
உண்டுவந்து மந்தி முலைவருடக் கன்றமர்ந்(து)**

ஆமா சுரக்கும் அணிமலை நாடனை
யாமாப் பிரிவ திலம்” (ஐந்திணையெழு.4)

என வரும்.

ஏமஞ் சான்ற உவகைக்கண் கூறிய செய்யுள்:-

“ஓங்கல் இறுவரைமேற் காந்தள் கடிகவினப்
பாம்பென ஓடி உருமிடிப்பக் கண்டிரங்கும்
பூங்குன்ற நாடன் புணர்ந்தவந் நாள்போலா
ஈங்கு நெகிழ்ந்த வளை” (திணைமொழி.3)

என வரும்.

பரத்தைமை தோன்ற வந்ததற்குச் செய்யுள்:-

“..................
கணங்கொள் இடுமணற் காவி வருந்தப்
பிணங்கிரு மோட்ட திரைவந் தளிக்கும்
மணங்கமழ் ஐம்பாலார் ஊடலை ஆங்கே
வணங்கி உணர்ப்பான் துறை” (கலித்.131)

என்னும் பாட்டினுள் தான் ஊடினாளாகவும் மகிழ்ந்தவாறும் அவன் வயிற் பரத்தைமை கூறியவாறும் காண்க.

இச் சூத்திரத்தாற் சொல்லியது ‘மறைந்தவற் காண்டல்’ முதலாக ஓதப்பட்ட அறுவகைப் பொருண்மையும், ‘கைப்பட்டுக் கலங்கல்’ முதலாகக் ‘கூறிய வாயில் கொள்ளாக் காலை’ ஈறாக வரும் மகிழ்ச்சியினால் மனைப்பட்டுக் கலங்கிச் சிதைந்த வழி எண்ணுதல் சான்ற அருமறையைச் சொல்லுதலும், இவ்வாறும் எண்ணந்தான் உரையாக் காலத்துத் தன்னுயிர் செல்லுமாறு உரைத்தலும், ‘வேற்று வரைவு வரின் அது மாற்றுதல்’ முதலாகத் ‘தமர்தற்காத்த காரணப் பக்கம்’ ஈறாகத் தன் குறிபிழைக்க நிற்பப் பெறும் எனவும், அவ்வழித் தலைவன் வந்து பெயர்ந்துழிக் கலக்கமின்றித் தெளிதலும், வழுவின்று நிலைஇய இயற்படு பொருள்’ முதலாக ‘ஏமம் சான்ற உவகை’ ஈறாகத் தான் உரியளாகிய நெறியும் தலைவன் அயலாகிய நிலையும் போல வரிற் சொல்லப்பெறும் எனவும் குறிப்பினும் இடத் தினும் அல்லது வேட்கை நெறிப்பட்டவாறாகத் தலைவிக்குக் கூற்று நிகழுமிடமும் உணர்த்தியவாறு.

110. வரைவிடை வைத்த காலத்து வருந்தினும்
வரையா நாளிடை வந்தோன் முட்டினும்
உரையெனத் தோழிக்கு உரைத்தற் கண்ணும்
தானே கூறுங் காலமும் உளவே.

இதுவும் தலைவிமாட்டுச் சொல் நிகழுமிடம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) தலைவன் இயற்கைப்புணர்ச்சி புணர்ந்து நீங்குகின்றான். இன்ன நாள் வரைந்து கொள்வல் எனக் கூறித் தோழியிற் கூட்டத் திற்கு முயலாது தணந்தவழி யதனைத் தோழி ஐயப்படுங் குறிப்புத் தோன்றாமை மறைத்தொழுகிய தலைவி அவன் வருந்துணையும் ஆற்றாது வருத்தமுறினும் வரையாத நாளின்கண் மறைந்தொழுகா நின்ற தலைவன் செவிலி முதலாயினாரை முட்டினவழியும் இவ் வொழுக்கத்தினை நின் தோழிக்கு உரையெனத் தலைவன் கூறிய வழியும் தலைவி தானே கூறுங் காலமும் உள என்றவாறு.

உம்மை எதிர்மறையாதலாற் கூறாமை பெரும்பான்மை காலமும் என்றது இவ்வொழுக்கம் புறத்தார்க்குப் புலனாங் காலம். அக்காலத்துத் தோழி மதியுடம்படாமல் அறிவிக்கும் என்றவாறு.

இனி, வரைவிடைவைத்த காலத்து வருத்தமுற்றவழிக் கூறிய செய்யுள்:-

"புனவன் துடவைப் பொன்போற் சிறுதினைக்
கடியுண் கடவுட் கிட்ட சில்குரல்
அறியா துண்டனம் மஞ்ஞை யாடுமகள்
வெறியுறு வனப்பின் வேர்த்துற்று நடுங்குஞ்
சூர்மலை நாடன் கேண்மை
நீர்மலி கண்ணொடு நினைப்பா கின்றே" (குறுந்.105)

என வரும்.

வரையா நாளிடை வந்தோன் முட்டியவழித் தலைவி கூறியதற்குச் செய்யுள்:-

"தாழை குருகீனுந் தண்ணந் துறைவனை
மாழைமான் நோக்கின் மடமொழி - நூழை
நுழையு மடமகன் யார்கொலென் றன்னை
புழையும் அடைத்தாள் கதவு" (கைந்நிலை. 59)

எனவும்,

"அறியா மையின் அன்னை அஞ்சிக்
குழையன் கோதையன் குறும்பைத் தொடியன்
விழவயர் துணங்கை தழுவுகஞ் செல்ல
நெடுநிமிர் தெருவிற் கைபுகு கொடுமிடை
நொதும லாளன் கதுமெனத் தாக்கலின்
கேட்பார் உளர்கொல் இல்லைகொல் போற்றென
யாணது பசலை என்றனன் அதனெதிர்
நாணிலை எலுவ என்றுவந் திசினே
செறுநரும் விழையுஞ் செம்ம லோனென
நறுநுதல் அரிவை போற்றேன்
சிறுமை பெருமையிற் காணாது துணிந்தே" (நற்றிணை. 50)

எனவும் வரும். இதன்கண் என்றானென ஒரு சொல் வருவிக்க.

உரையெனத் தோழிக்கு உரைத்தற்குச் செய்யுள்:-

“பொன்இணர் வேங்கை கவினிய பூம்பொழிலுள்
நன்மலை நாடன் நலம்புனைய - மென்முலையாய்
போயின திந்நாள் புனத்து மறையினால்
ஏயினார் இன்றும் இனிது” (ஐந்திணையைம்.11)

என வரும்.

இன்னும், ‘உரையெனத் தோழிக் குரைத்தற் கண்ணும்’ என்பதற்குத் தலைவற்கு உரையெனத் தோழிக்கு உரைத்தற் கண்ணும் என்றுமாம்.

உதாரணம்:-

“என்னைகொல் தோழி அவர்கண்ணும் நன்கில்லை
அன்னை முகனும் அதுவாகும் - பொன்னலர்
புன்னையம் பூங்கானற் சேர்ப்பனைத் தக்கதோ
நின்னல்ல தில்லென் றுரை” (ஐந்திணையெழு56)

என வரும்.

111. உயிரினும் சிறந்தன்று நாணே நாணினும்
செயிர்தீர் காட்சிக் கற்புச்சிறந்த தன்றெனத்
தொல்லோர் கிளவி புல்லிய நெஞ்சமொடு
காமக் கிழவன் உள்வழிப் படினும்
தாவில் நன்மொழி கிழவி கிளப்பினும்
ஆவகை பிறவும் தோன்றுமன் பொருளே.

இதுவும் அது.

(இ-ள்) உயிரினும் நாண் சிறந்தது; அதனினும் குற்றந்தீர்ந்த காட்சியினையுடைய கற்புச் சிறந்தது; என முன்னோர் கூற்றை யுட்கொண்டு தலைவனுள்ள விடத்துச் செல்லலும் வருத்தமில்லாச் சொல்லைத் தலைவி சொல்லுதலுமாகிய அவ்வகை பிறவுந் தோன்றும் அவை பொருளாம் என்றவாறு.

மன் ஆக்கத்தின்கண் வந்தது. எனவே இவ்வாறு செய்தல் பொருளல்ல என்று கூறற்க என்றவாறு. இதனுள் நாணத்தினும் கற்புச் சிறந்த தென்றவாறு.

நொதுமலர் வரைவு நோக்கிக் கூறுவது:-

“அளிதோ தானே நாணே நம்மொடு
தனிநீடு உழந்தன்று மன்னே இனியே

வான்பூங் கரும்பின் ஓங்குமணற் சிறுசிறை
தீம்புனல் நெரிதர வீழ்ந்துக் காஅங்குத்
தாங்கும் அளவைத் தாங்கிக்
காம நெரிதரக் கைந்நில் லாதே." (குறுந்.149)

"கோடீ ரிலங்குவளை நெகிழ நாடொறும்
பாடில கலிமுங் கண்ணொடு புலம்பி
ஈங்கிவண் உறைதலும் உய்குவம் ஆங்கே
எழுஇனி வாழியென் நெஞ்சே முனாஅது
குல்லைக் கண்ணி வடுகர் முனையது
பல்வேற் கட்டி நன்னாட்டு உம்பர்
மொழிபெயர் தேஎத்த ராயினும்
வழிபடல் சூழ்ந்திசின் அவருடை நாட்டே." (குறுந்.11)

இது காமக்கிழவ னுள்வழிப்படுதல்.

தாவில் நன்மொழி கூறியதற்குச் செய்யுள்:-

"மன்ற மராஅத்த பேஎ முதிர்கடவுள்
கொடியோர்த் தெறூஉம் என்ப யாவதுங்
கொடியர் அல்லர்எம் குன்றுகெழு நாடர்
பசைஇய பசந்தன்று நுதலே
ஞெகிழிய ஞெகிழ்ந்தன்று தடமென் தோளே" (குறுந். 87)

என வரும்.

அலகு எண்- 4

4. களவொழுக்கமரபுகள்

112. நாற்றமும் தோற்றமும் ஒழுக்கமும் உண்டியும்
செய்வினை மறைப்பினும் செலவினும் பயில்வினும்
புணர்ச்சி யெதிர்ப்பா டுள்ளுறுத்து வரூஉம்
உணர்ச்சி ஏழினும் உணர்ந்த பின்றை
மெய்யினும் பொய்யினும் வழிநிலை பிழையாது
பல்வேறு கவர்பொருள் நாட்டத் தானும்
குறையுறற் கெதிரிய கிழவனை மறையுறப்
பெருமையிற் பெயர்ப்பினும் உலகுரைத் தொழிப்பினும்
அருமையின் அகற்சியும் அவளறி வுறுத்துப்
பின்வா வென்றலும் பேதைமை யூட்டலும்
முன்னுறு புணர்ச்சி முறைநிறுத் துரைத்தலும்
அஞ்சியச் சுறுத்தலும் உரைத்துழிக் கூட்டமோடு
எஞ்சாது கிளந்த இருநான்கு கிளவியும்

வந்த கிழவனை மாயஞ் செப்பிப்
பொறுத்த காரணங் குறித்த காலையும்
புணர்ந்தபின் அவன்வயின் வணங்கற் கண்ணுங்
குறைந்தவட் படரினும் மறைந்தவ ளருகத்
தன்னொடும் அவளொடும் முன்னமுன் தளைஇப்
பின்னிலை நிகழும் பல்வேறு மருங்கினும்
நன்னயம் பெற்றுழி நயம்புரி இடத்தினும்
எண்ணரும் பன்னகை கண்ணிய வகையினும்
புணர்ச்சி வேண்டினும் வேண்டாப் பிரிவினும்
வேளாண் பெருநெறி வேண்டிய இடத்தினும்
புணர்ந்துழி உணர்ந்த அறிமடச் சிறப்பினும்
ஓம்படைக் கிளவிப் பாங்கின் கண்ணும்
செங்கடு மொழியால் சிதைவுடைத் தாயினும்
என்புநெகப் பிரிந்தோள் வழிச்சென்று கடைஇ
அன்புதலை அடுத்த வன்புறைக் கண்ணும்
ஆற்றது தீமை அறிவுறு கலக்கமும்
காப்பின் கடுமை கையற வரினும்
களனும் பொழுதும் வரைநிலை விலக்கிக்
காதல் மிகுதி உளப்படப் பிறவும்
நாடும் ஊரும் இல்லும் குடியும்
பிறப்புஞ் சிறப்பும் இறப்ப நோக்கி
அவன்வயின் தோன்றிய கிளவியொடு தொகைஇ
அனைநில வகையான் வரைதல் வேண்டினும்
ஐயச் செய்கை தாய்க்கெதிர் மறுத்துப்
பொய்யென மாற்றி மெய்வழிக் கொடுப்பினும்
அவள் விலங் குறினுங் களம்பெறக் காட்டினும்
பிறன்வரை வாயினும் அவன்வரைவு மறுப்பினும்
முன்னிலை அறனெனப் படுதலென் றிருவகைப்
புரைதீர் கிளவி தாயிடைப் புகுப்பினும்
வரைவுடன் பட்டோர்க் கடாவல் வேண்டினும்
ஆங்கதன் தன்மையின் வன்புறை உளப்படப்
பாங்குற வந்த நாலெட்டு வகையினும்
தாங்கருஞ் சிறப்பின் தோழி மேன.

என்றது, களவொழுக்கத்தின்கண் தோழிக்குரிய கிளவியெல்லாம் தொகுத்து உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) நாற்றமு - நாட்டத்தானும் என்பது - நாற்ற முதலாகச் சொல்லப்பட்ட ஏழினானும் புணர்ச்சிக்கு முந்துற்ற நிலைமையை உட்கொண்டு வரும் மனநிகழ்ச்சி யேழினும் புணர்ச்சி யுண்மை யறிந்த பின்றை மெய்யினானும் பொய்யினானுந் தலைவி குலத்தி னுள்ளார் நிலைமையிற் பிழையாது பலவாகி வேறுபட்ட கவர்த்த பொருண்மையையுடைய ஆராய்தற் கண்ணும் என்றவாறு.

நாற்றம் என்பது - பூவினானும் சாந்தினானும் தலைவன்மாட் டுளதாகிய கலவியால் தலைவிமாட் டுளதாய நாறுதல்.

தோற்றம் என்பது - புணர்ச்சியான் வரும் பொற்பு.

ஒழுக்கம் என்பது - ஆயத்தாரொடு வேண்டியவா றொழுகு தலன்றித் தன்னைப் பேணியொழுகுதல்.

உண்டி என்பது - உண்ணும் அளவிற் குறைதல்.

செய்வினை மறைத்தல் ஆவது - பூக்கொய்தலும் புனலாடலும் போலும் வினைகளைத் தோழியை மறைத்துத் தனித்து நிகழ்த்துதல் அன்றியும், தலைவன் செய்த புணர்ச்சியாகிய கருமத்தினைப் புலப்பட விடாது தோழியை மறைத்தலும் என்றுமாம்.

செலவினும் என்பது எத்திசையினும் சென்று விளையாடுவாள் ஒரு திசையை நோக்கிச் சேறல்.

பயில்வினும் என்பது - ஓரிடத்துப் பயிலுதல்.

புணர்ச்சி எதிர்ப்பாடு ஆவது - புணர்வதற்கு முந்துற்ற காலம்.

உள்ளுறுத்தல் ஆவது - உட்கோடல்.

உணர்ச்சி ஏழாவது - நாற்ற முதலாகச் சொல்லப்பட்டவற்றால் வரும் மன நிகழ்ச்சி ஏழும்.

பல்வேறு கவர்பொருள் நாட்டம் என்பது ஒன்றோடொன்று ஒவ்வாத வேறுபட்டனவாகி இருபொருள் பயக்கும் சொற்களாலே யாராய்தல்.

அவற்றுள் சில வருமாறு:-

‘‘கண்ணுஞ் சேயரி பரந்தன்று நுதலும்
நுண்வியர் பொறித்து வண்டார்க் கும்மே
வாங்கமை மென்றோள் மடந்தை
யாங்கா யினள்கொல் என்னும்என் நெஞ்சே’’ (சிற்றட்டகம்)

இது தலைவி தோற்றங்கண்டு பாங்கி கூறியது பிறவும் அன்ன குறையுறற் கெதிரிய கிழவனை மறையுற என்பது - களவொழுக்கத் தின் கண்ணே யுறுதற்காகத் தனது குறையைச் சொல்ல வேண்டி எதிர்ப்பட்ட தலைவனை யென்றவாறு.

மறையுற என்பதனை முன்னே கூட்டலாம்.

பெருமையிற் பெயர்ப்பினும் என்பது – தலைவனது பெருமையான் நீக்கலும் என்றவாறு.

“இவளே, கானல் நண்ணிய காமர் சிறுகுடி
நீல்நிறப் பெருங்கடல் கலங்க உள்புக்கு
மீனெறி பரதவர் மகளே நீயே
நெடுங்கொடி நுடங்கும் நியம மூதூர்க்
கடுந்தேர்ச் செல்வன் காதல் மகனே
நிணச்சுறா அறுத்த உணக்கல் வேண்டி
இனப்புள் ஒப்பும் எமக்குநலன் எவனோ
புலவு நாறுதும் செலநின் றீமோ
பெருநீர் விளையுள்ளம் சிறுநல் வாழ்க்கை
நும்மொடு புரைவதோ அன்றே
எம்ம னோரிற் செம்மலும் உடைத்தே” (நற்றிணை.45)

என வரும்.

உலகுரைத் தொழித்தல் என்பது - உலகத்தார் மகட்கொள்ளுமாறு கொள்ளெனக் கூறுதல்.

“கோடீர் எல்வளைக் கொழுமடற் கூந்தல்
ஆய்தொடி மடவரல் வேண்டுதி யாயின்
தெண்கழிச் சேயிறாற் படூஉந்
தண்கடற் சேர்ப்ப வரைந்தனை கொண்மோ.” (ஐங்குறு. 269)

இன்னும் உலகுரைத் தொழித்தல் என்றதனாற் கையுறைமறையுங் கொள்ளலாம்.

“நீடுநீர்க் கானல் நெருநலும் நித்திலங்கொண் டையவந்தீர்
கோடுயர் வெண்மணற் கொற்கையெம் ஊரிவற்றாற் குறையிலேமியாம்
ஆடுங் கழங்கும் அணிவிளக்கும் அம்மனையும்
பாடி யவைப்பனவும் பந்தாடப் படுவனவும் பனிநீர் முத்தம்.”

அருமையின் அகற்சியும் என்பது - தலைவியைக் கிட்டுதற்கு அருமை கூறியகற்றுதல்.

உதாரணம்

“நெருநலும் முன்னா ளெல்லையும் ஒருசிறைப்
புதுவை யாகலின் அதற்கெய்த நாணி
நேரிறை வளைத்தோள்நின் தோழிசெய்த
ஆருயிர் வருத்தங் களையா யோவென
எற்குறை யுறுதி ராயிற் சொற்குறை
எம்பதத் தெளியன் அல்லள் எமக்கோர்
கட்காண் கடவுள் அல்லளோ பெரும
வாய்கோன் மிளகின் மலயங் கொழுங்கொடி
துஞ்சுபுலி வரிப்புறந் தைவரும்
மஞ்சுசூழ் மணிவரை மன்னவன் மகளே”

என வரும்.

அவளறி வுறுத்தப் பின்வாவென்றலும் என்பது - நின்னாற் காதலிக்கப்பட்டாட்குச் சென்று அறிவித்துப் பின்னர் என்மாட்டு வா என்றவாறு.

அவற்றுள், நீயே சென்று அறிவி என்றதற்குச் செய்யுள்:-

"தன்னையுந் தான்நானுஞ் சாயலாட் கீதுரைப்பின்
என்னையும் நாணப் படுங்கண்டாய் - என்னைய
வேயோர்மென் தோளிக்கு வேறாய் இனியொருநாள்
நீயே யுரைத்து விடு."

பின்வா வென்றற்குச் செய்யுள்:-

"நாள்வேங்கை பொன்விளையும் நன்மலை நன்னாட
கோள்வேங்கை போற்கொடியர் என்னையன்மார் - கோள்வேங்கை
அன்னையால் நீயும்! அருந்தழையாம் ஏலாமைக்கு
என்னையோ நாளை எளிது." (திணைமாலை2)

என வரும்.

பேதைமை யூட்டல் என்பது -நேரினும் அவள் அறிவா ளொருத்தி யல்லள் என்று தலைவற்குக் கூறல்.

உதாரணம்

"நறுந்தண் தகரம் வகுளம் இவற்றை
வெறும்புதல்போல் வேண்டாது வேண்டி - எறிந்துழுது
செந்தினை வித்துவார் தங்கை பிறர்நோய்க்கு
நொந்தினைய வல்லளோ நோக்கு." (திணைமாலை 24)

இன்னும், பேதைமை யூட்டல் என்பதனால் தோழி தான் அறியாள் போலக் கூறுதலுங் கொள்ளலாம்.

உதாரணம்

"புன்தலை மந்திக் கல்லா வன்பறழ்
குன்றுழை நண்ணிய முன்றில் போகாது
எரியகைந்து அன்ன வீததை இணர
வேங்கையம் படுசினைப் பொருந்திக் கைய
தேம்பெய் தீம்பால் வெளவலிற் கொடிச்சி
எழுதெழில் சிதைய அழுத கண்ணே
தேர்வண் சோழர் குடந்தை வாயில்

மாரியங் கிடங்கின் ஈரிய மலர்ந்த
பெயலுறு நீலம் போன்றன விரலே
பாஅய அவ்வயிறு அலைத்தலின் ஆனாது
ஆடுமழை தவமுங் கோடுயர் பொதியின்
ஓங்கிருஞ் சிலம்பில் பூத்த
காந்தளங் கொழுமுகை போன்றன சிவந்தே" (நற்றிணை. 379)

என வரும்.

முன்னுறு புணர்ச்சி முறைநிறுத் துரைத்தலும் - முன்னுறு பணர்ச்சி முறையே நிறுத்துக் கூறலும் என்றவாறு.

நிறுத்துக் கூறலாவது நீங்கவிடாது உடன்பட்டுக் கூறல் இன்னும், முன்பு கூடினாற் போலக் கூட அமையுமென்று கூறுதல் உதாரணம் வந்தவழிக் காணலாம்.

அஞ்சி அச்சுறுத்தலும் என்பது தான் அச்சமுற்று அஞ்சின தன்மையைத் தலைவற்கு அறிவித்தலும் என்றவாறு. அது யாய் வருவளென்றானும் தமையன்மார் வருவ ரென்றானும் காவலர் வருவ ரென்றானும் கூறுதல்.

உதாரணம்

"யானை உழலும் அணிகிளர் நீள்வரைக்
கானக வாழ்க்கைக் குறவர் மகளிரேம்
ஏனலுள் ஐய வரவுமற் றென்னைகொல்
காணினும் காய்வர் எமர்" (திணைமொழி.6)

என வரும்.

உரைத்துழிக் கூட்டமோடு என்பது -நின்னாற் காதலிக்கப் பட்டாள் யாவள் என வினாயவழி இத்தன்மையாள் எனச் சொல்லக் கேட்ட தோழி அவளும் நின் தன்மையாள் என இவனொடு கூட்டியுரைத்தலும் என்றவாறு.

ஒடு எண்ணின்கண் வந்தது.

உதாரணம்

"நெறிநீர் இருங்கழி நீலமுஞ் சூடாள்
பொறிமாண் வரியலவன் ஆட்டலும் ஆட்டாள்
திருநுதல் வேரரும்பச் சிந்தியா நின்றாள்
செறிநீர்த்தண் சேர்ப்பயா னென்சொல்லிச் சேர்கேன்"

என வரும்.

எஞ்சாது கிளந்த இருநான்கு கிளவியும் என்பது - ஒழியாது கூறிய எட்டுக் கூற்றும் என்றவாறு முன்னைப் புணர்ச்சி முறை யறிந்தாளாதலின் அவன் இரந்து பின்னின்றுழி ஈண்டுக் கூறிய எல்லாம் அவன் உள்ளக் கருத்தறியுந்துணையும் தழீஇயக்கொண்டு கூறினல்லது ஒழித்தல் பொருளாகக் கூறாள் என்பது கொள்ளப் படும். இவை எட்டும் குறையுறவுணர்தலின் பகுதி.

வந்த கிழவனை மாயஞ் செப்பிப் பொறுத்த காரணங் குறித்த காலையும் என்பது மாயம் சொல்லிவந்த கிழவனைத் தலைவி பொறுத்த காரணம் குறித்த காலையும் தோழி கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

அவ் வழித் தலைவன் குறிப்பும் தலைவி குறிப்பும் உணர்தலும் தலைவன் கேட்டதற்கு மாற்றம் கூறுதலும் உளவாம். மாயம் செப்பி வந்த கிழவன் என மாற்றுக. மாயம் செப்புதலாவது யானை போந்ததோ மான் போந்ததோ எனக் கூறல்.

"இரந்து குறையுறாது கிழவியுந் தோழியும்
ஒருங்குதலைப் பெய்த செவ்வி நோக்கிப்
பதியும் பெயரும் பிறவும் வினாஅய்ப்
புதுவோன் போலப் பொருந்துபு கிளந்து
மதியுடம் படுத்தற்கும் உரியன் என்ப" (இறையனாரகப்.6)

என்பதனாற் குறையுறவுணர்தல் நிகழ்ந்துழி இது நிகழாதென்று கொள்ளலாம்.

அதன்கட் குறிப்புணர்வதற்குச் செய்யுள்:-

"வேங்கை மலர வெறிகமழ் தண்சிலம்பின்
வாங்கமை மென்தோள் குறவர் மகளிரேம்
சோர்ந்து குருதி ஒழுகமற் றிப்புறம்
போந்ததில் ஐய களிறு" (திணைமொழி.8)

எனவும்,

"நெடுந்தேர் கடைஇத் தமியராய் நின்று
கடுங்களிறு காணீரோ என்றீர் - கொடுங்குழையார்
யானை அதருள்ளி நிற்பரோ தம்புனத்துள்
ஏனற் கிளிகடிகு வார்"

எனவும்,

"ஏனல் காவல் இவளும் அல்லள்
மான்வழி வருகுவன் இவனும் அல்லன்
நரந்தங் கண்ணி இவனோ டிவளிடைக்
கரந்த உள்ளமொடு கருதியது பிறிதே
நம்முன் நாணினர் போலத் தம்முள்
மதுமறைந் துண்டோர் மகிழ்ச்சி போல

உள்ளத் துள்ளே மகிழ்ப
சொல்லும் ஆடுப கண்ணி னானே”

எனவும்,

குறிப்புணர்ந்து இருவருமுள் வழி அவன் வரவுணர்தல்.

புணர்ந்தபின் அவன்வயின் வணங்கற் கண்ணும் என்பது மேற்சொல்லப்பட்ட மூவகையானும் புணர்ச்சியுண்மை பொருந்திய பின் தலைவன்கண் தாழநிற்றற் கண்ணும் என்றவாறு.

அது நீ கருதியது முடிக்கற்பாலை எனவும் நீ இவளைப் பாதுகாத்தல் வேண்டுமெனவும் இவ்வகை கூறுதல்.

உதாரணம்

“……………………..
அரவின் பொறியும் அணங்கும் புணர்ந்த
உரவுவில் மேலசைத்த கையை ஓராங்கு

நிறைவளை முன்கையென் தோழியை நோக்கிப்
படுகிளி பாயும் பசுங்குரல் ஏனல்
கடிதல் மறப்பித்தா யாயின் இனிநீ
நெடிதுள்ளல் ஓம்புதல் வேண்டும் இவனே

கடுமா கடவுறூஉங் கோல்போல் எனைத்தும்
கொடுமையிலை யாவது அறிந்து மடுப்பல்
வழைவளர் சாரல் வருடை நன்மான்
குழவி வளர்ப்பவர் போலப் பாராட்டி
உழையிற் பிரியிற் பிரியும்
இழையணி அல்குல்என் தோழியது கவினே” (கலித். 50)

என வரும்.

குறைந்து அவட்படரினும் என்பது - மேல் தலைவன் புணர்ச்சி யுண்மை யறிந்து தாழநின்ற தோழி தானுங் குறையுற்றுத் தலைவி மாட்டுச் செல்லுதற் கண்ணுங் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

இக் கிளவி இரந்து பின்னின்ற தலைவன் உள்ளப்புணர்ச்சியுள் வழியும் குறையுற்று மெய்யுறுபுணர்ச்சி வேண்டித் தலைவிமாட்டுச் செல்லுங்காலத்தும் ஒக்கும்.

உதாரணம்

“வளைஅணி முன்கை வால்எயிற் றின்னகை
இளையர் ஆடுந் தழையவிழ் கானற்

குறுந்துறை வினவி நின்ற
நெடுந்தேர் அண்ணலைக் கண்டிகும் யாமே" (ஐங்குறு. 198)

என வரும்.

மறைந்து அவள் அருகத் தன்னொடும் அவளொடும் முன்னம் முன்தளை இப் பின்னிலை நிகழும் பல்வேறு மருங்கினும் என்பது -மேல் தலைவன் மாட்டுத் தோழி குறைநயப்பிக்கச் சென்றவழித் தோழி சொல்லும் குறிப்பு மொழிக்கு அவள் மறைந்து அரியளாகத் தன்னொடும் அவளொடும் குறிப்பினை முன்னர்த் தடுத்துக்கொண்டு வழிபட்டு முயலும் பல வேறு பக்கத்தின் கண்ணும் தோழி கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

மறைத்தலாவது தன் மனத்து நிகழ்ச்சியை ஒளித்தல். அருகு தலாவது - இசைவிலாதாரைப்போல நிற்றல். முன்னமுன் தளைத் லாவது - கூற்றினானன்றிக் குறிப்பினானுணர்தல் முதன் மூன்றளைஇ என்று பாடமாயின், மனத்தினானும் மொழியினானும் உடம்பினா னும் ஒருங்கே அளவி என்றுமாம். பின்னிலை நிகழும் பல்வேறு மருங்காவது வழிபாடு கொடுவருங் கூற்றுவேறுபாடு. எனவே தலைவிக்குத் தழையும் கண்ணியும் கொண்டு ஒருவன் நம்புனத்தயல் வாராநின்றான் எனவும், அவன் என்மாட்டு ஒரு குறையுடையன் போலும் எனவும், அருளுவார்க்கு இஃது இடமெனவும், அவன் குறைமறுப்பின் மடலேறுவல் எனக் கூறிப் போந்தான் பின்பு வரக்கண்டிலேன் எனவும், இந்நிகரன கூறுதல். அவை வருமாறு:

"புனைபூந் தழைஅல்குல் பொன்அன்னாய் சாரல்
தினைகாத் திருந்தேம்யா மாக - வினைவாய்த்து
மாவினவு வார்போல வந்தவர் நம்மாட்டுத்
தாம்வினவல் உற்றதொன் றுண்டு" (ஐந்திணையைம்.14)

எனவும்,

"நெய்யொடு மயக்கிய உழுத்து நூற்றன்ன
வயலையஞ் சிலம்பின் தலையது
செயலையம் பகைத்தழை வாடும் அன்னாய்" (ஐங்குறு.211)

எனவும்,

"இலைசூழ்செங் காந்தள் எரிவாய் முகையவிழ்த்த ஈர்ந்தண் வாடை
கொலைவேல் நெடுங்கட் கொடிச்சி கதுப்புளருங் குன்ற நாடன்
உலைபடு வெந்நோய் உழக்குமால் அந்தோ
முலையிடை நேர்பவர் நேரும் இடனிது மொய்குழலே"

எனவும்,

"புணர்துணையோ டாடும் பொறியலவன் நோக்கி
இணர்ததையும் பூட்கானல் என்னையும் நோக்கி
உணர்வொழியப் போன ஒலிதிரைநீர்ச் சேர்ப்பன்
வணர்சுரியைம் பாலாய் வண்ணம் உணரேனால்" (சிலப். கானல் 31)

எனவும்,

“தன்குறையீ தென்னான் தழைகொணருந் தண்சிலம்பன்
நின்குறை யென்னும் நினைப்பினனாய்ப் பொன்குறையும்
நாள்வேங்கை நீழலும் நண்ணான் எவன்கொலோ
கோள்வேங்கை அன்னான் குறிப்பு” (திணைமாலை. 21)

எனவும்,

“ஒருநாள் வாரலன் இருநாள் வாரலன்
பன்னாள் வந்து பணிமொழி பயிற்றி
நன்னர் நெஞ்சம் நெகிழ்ந்த பின்றை
வரைமுதிர் தேனிற் போகி யோனே
ஆசாகு எந்தை யாண்டுளன் கொல்லோ
வேறுபுல னல்நாட்டுப் பெய்த
ஏறுடை மழையிற் கலிழுமென் நெஞ்சே” (குறுந்தொகை. 176)

எனவும்,

“மாயோன் அன்ன மால்வரைக் கவாஅன்
வாலியோன் அன்ன வயங்குவெள் அருவி
அம்மலைக் கிழவன் நம்நயந் தென்றும்
வருந்தினன் என்பதோர் வாய்ச்சொல் தேறாய்
நீயுங் கண்டு நுமரொடும் எண்ணி
அறிவறிந் தளவல் வேண்டு மறுதரற்கு
அரிய வாழி தோழி பெரியோர்
நாடி நட்பின் அல்லது
நட்டு நாடார்தம் ஒட்டியோர் திறத்தே” (நற்றிணை. 32)

எனவும் வரும்.

நன்னயம் பெற்றுழி நயம்புரி யிடத்தினும் என்பது - தலைவி குறை நயந்தமை பெற்றவழி அத் தலைவி நயம்பொருந்தும் இடத் தினுங் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

தலைமகள் குறைநயந்தமை தலைமகற்குக் கூறிய செய்யுள்:-

“நெய்தற் பரப்பிற் பாவை கிடப்பி
நின்குறி வந்தனென் இயல்தேர்க் கொண்க
செல்கஞ் செலவியங் கொண்மோ வைகலும்
ஆரல் அருந்த வயிற்ற
நாரை மிதிக்கும் என்மகள் நுதலே” (குறுந்.114)

எனவும்,

“கடும்புலால் புன்னை கடியுந் துறைவ
படும்புலால் புள்கடிவான் புக்க - தடம்புல்ஆம்

தாழைமா ஞாழல் ததைந்துயர்ந்த தாழ்பொழில்
ஏழைமான் நோக்கி இடம்" (திணைமாலை.44)

எனவும் வரும்.

இன்னும் நயம்புரியிடத்தும் என்றதனால் களவொழுக்கம் நிகழா நின்றுழிக் கூறுங் கூற்றும் ஈண்டே கொள்க. அது தலைவன் வருமெனவும் வந்தா னெனவுங் கூறுதலும் தலைமகன் பகற்குறிக்கண் நீங்கிய வழிக் கூறுதலும் எனப் பலவாம்.

"கவர்பரி நெடுந்தேர் மணியும் இசைக்கும்
பெயர்பட வியங்கிய இளையரும் ஒலிப்பர்
கடலாடு வியலிடைப் பொலிந்த நறுந்தழைத்
திதலை யல்குல் நலம்பா ராட்டிய
வருமே தோழி வார்மணற் சேர்ப்பன்
இற்பட வாங்கிய முழவுமுதற் புன்னை
மாவரை மறைகம் வம்மதி பானாள்
பூவிரி கானல் புணர்குறி வந்துநம்
மெல்லிணர் நறும்பொழியிற் காணாதவன்
அல்லல் அரும்படர் காண்கநாம் சிறிதே" (நற்றிணை. 307)

இது வருகின்றான் எனக் கூறியது.

"நிலவு மறைந்தன்று இருளும் பட்டன்று
ஓவத் தன்ன இடனுடை வரைப்பில்
பாவை அன்ன நப்புறம் காக்குஞ்
சிறந்த செல்வத்து அன்னையுந் துஞ்சினள்
கெடுத்துப்படு நன்கலம் எடுத்துக்கொண் டாங்கு
நன்மார்பு அடைய முயங்கி மென்மெலக்
கண்டனம் வருகஞ் செல்மோ தோழி
கீழு மேலுங் காப்போர் நீத்த
வறுந்தலைப் பெருங்களிறு போலத்
தமியன் வந்தோன் பனியலை நிலையே" (நற்றிணை.182)

இது வந்தான் எனக் கூறியது.

"நெய்தல் கூம்ப நிழல்குணக் கொழுகக்
கல்சேர் மண்டிலஞ் சிவந்து சினந்தணியப்
பல்பூங் கானலும் அல்கின் றன்றே
இனமணி ஒலிப்பப் பொழுதுபடப் பூட்டி
மெய்ம்மலி காமத்து யாந்தொழுது ஒழியத்
தேருஞ் செல்புறம் மறையும் ஊரோடு
யாங்கா வதுகொல் தானே தேம்பட
ஊதுவண்டு இமிருங் கோதை மார்பின்

மின்னிவர் பெரும்பூண் கொண்கனொடு
இன்னகை மேவிநாம் ஆடிய பொழிலே” (நற்றிணை-187)

இது பகற்குறிக்கண் தலைவன் நீங்கியவழிக் கூறியது.

எண்ணரும் பன்னகை கண்ணிய வகையினும் என்பது எண்ணுதற்கு அரிய பல நகையாட்டுகளைத் தலைவனிடம் குறித்த வகையுங் கூற்று நிகழும் என்றவாறு .

அ்.து அலராகுமென்று கூறுதல் இவ்வொழுக்கம் புறத்தார்க்குப் புலனாயினால் அவர் தூற்றி நகைப்பராகலின் நகையாயிற்று.

உதாரணம்

“நிறைஅரியர் மன்அளியர் என்னாது காமம்
மறை இறந்து மன்று படும்” (குறள்:1138)

“அன்னையும் அறிந்தனள் அலரு மாயின்று
நன்மனை நெடுநகர் புலம்புகொள உயிர்க்கும்
இன்னா வாடையும் மலையும்
நும்மூர்ச் செல்கம் எழுகமோ தெய்யோ” (ஐங்குறு. 238)

எனவும் வரும்.

புணர்ச்சி வேண்டினும் என்பது - மேற்சொல்லப்பட்ட பல்லாற் றானும் தலைவற்கறிவுறுத்தவழிப் பின்னும் புணர்ச்சி வேண்டினும் ஆண்டுத் தோழி கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

“நெய்யால் எரிநுதுப்பேம் என்றற்றாற் கௌவையாற்
காமம் நுதுப்பேம் எனல்.” (குறள்.1148)

“இவளே, நின்சொற் கொண்ட என்சொல் தேறிப்
பசுநனை ஞாழற் பல்கிளை ஒருசிறைப்
புதுநல னிழந்த புலம்புமார் உடையள்
உதுக்காண் தெய்ய உள்ளல் வேண்டும்
நிலவும் இருளும் போலப் புலவுத்திரைக்
கடலுங் கானலுந் தோன்றும்
மடல்தாழ் பெண்ணையஞ் சிறுநல் லூரே.” (குறுந்.81)

இது பின்னும் புணர்ச்சி வேண்டிய தலைவற்கு இடமுணர்த்தி யது. இரவு வருவானைப் பகல் வாவென்றலும் பகல் வருவானை இரவு வாவென்றலுங் குறிபெயர்த்தலும் எல்லாம் ஈண்டே கொள்ளலாம்.

“ஊர்க்கும் அணித்தே பொய்கை பொய்கைக்குச்

சேய்த்தும் அன்று சிறுகான் யாறே
இரைதேர் வெண்குருகு அல்லது யாவதும்
துன்னல் போகின்றாற் பொழிலே யாம்எம்
கூழைக் கெருமண் கொணர்கஞ் சேறும்
ஆண்டும் வருகுவள் பெரும்பே தையே" (குறுந்.113)

இது பகற்குறி நேர்ந்தது. ஆண்டுத் தலைவிக்குக் கூறுமாறு:-

"ஒலிவெள் ளருவி ஓங்குமலை நாடன்
சிறுகட் பெருங்களிறு வயப்புலி தாக்கித்
தொல்முரண் சோருந் துன்னருஞ் சோலை
நடுநாள் வருதலும் வரூஉம்
வடுநா ணலமே தோழி நாமே" (குறுந்.88)

என வரும்.

வேண்டாப் பிரிவினும் என்பது புணர்ச்சி வேண்டாது பிரிவு வேண்டினும் என்றவாறு.

இது தலைவன் நெஞ்சினாற் பிரியானென்பதனான் வேண்டாப் பிரிவென்றார். அதுதாளா.. தென்பது அலராகுமென்று அஞ்சி ஒருவழித் தணத்தலும் ஒன்று. அவ்வழித் தலைவிக்கு உரைத்தனவும் தலைவற் குரைத்தனவும் உளவாம். அவை வருமாறு:-

"இறவுப்புறத் தன்ன பிணர்படு தடவுமுதற்
சுறவுக்கோட் டன்ன முள்ளிலைத் தாழை
பெருங்களிற்று மருப்பின் அன்ன அரும்பு முதிர்பு
நன்மான் உழையின் வேறுபடத் தோன்றி
விழவுக்களங் கமழும் உரவுநீர்ச் சேர்ப்ப
இனமணி நெடுந்தேர் பர்கன் இயக்கச்
செலீஇய சேறி யாயின் இவளே
வருவை யாகிய சீன்னாள்
வாழ ளாதல்நற் கறிந்தனை சென்மே" (நற்.19)

இது, தலைவன் பிரிவு வேண்டியவழிக் கூறியது.

"சாரற் பலவின் கொழுந்துணர் நறும்பழம்
இருங்கல் விடரளை வீழ்ந்தென வெற்பிற்
பெருந்தேன் இறாலொடு சிதறு நாடன்
பேரமர் மழைக்கண் கலிழத்தன்
சீருடை நன்னாட்டுச் செல்லும் அன்னாய்." (ஐங்குறு. 214)

இது தலைவிக்கு உரைத்தது.

"கானலம் பெருந்துறைக் கலிதிரை திளைக்கும்

வானுயர் எறிமணல் ஏறி ஆனாது
காண்கம் வம்மோ தோழி
செறிவளை நெகிழ்த்தோன் எறிகடல் நாடே." (ஐங்குறு.199)

இது தலைவியை ஆற்றுவித்தது.

"இருள்திணிந் தன்ன ஈர்ந்தண் கொழுநிழல்
நிலவுக் குவித்தன்ன வெண்மண லொருசிறைக்
கருங்கோட்டுப் புன்னைப் பூம்பொழில் புலம்ப
இன்னும் வாரார் வரூஉம்
பல்மீன் வேட்டத் தென்னையர் திமிலே" (குறுந்.123)

எனவும் வரும்.

வேளாண் பெருநெறி வேண்டியவிடத்தினும் என்பது -வெளாண்மையாவது உபகாரம். பெருநெறியாவது உபகாரமாகிய பெருநெறி என்க. அதனைத் தோழி தலைவனை வேண்டிக் கோடற்கண்ணும் என்றவாறு.

"நெடுவேள் மார்பின் ஆரம் போலச்
செவ்வாய் வானந் தீண்டிமீன் அருந்தும்
பைங்காற் கொக்கின் நிரைபறை யுகப்ப
எல்லை பைப்பயக் கழிபபிக் குடவயின்
கல்சேர்ந் தன்றே பல்கதிர் ஞாயிறு
மதரெழில் மழைக்கண் கலிழ இவளே
பெருநாண் அணிந்த சிறுமென் சாயல்
மாணலஞ் சிதைய ஏங்கி ஆனாது
அழல்தொடங் கினளே பெரும அதனாற்
கழிச்சுறா வெறிந்த புட்டாள் அத்திரி
நெடுநீர் இருங்கழிப் பரிமெலிந் தசைஇ
வல்வில் இளையரொ டெல்லிச் செல்லாது
சேர்ந்தனை செலினே சிதைகுவ துண்டோ
பெண்ணை ஓங்கிய வெண்மணல் படப்பை
அன்றில் அகவும் ஆங்கண்
சிறுகுரல் நெய்தலெம் பெருங்கழி நாட்டே" (அகம்.120)

என்பதும்,

"நிலாவின் இலங்கும்" என்னும் அகப்பாட்டினுள்,

"சேர்ந்தனிர் செல்குவி ராயின் யாமும்
எம்வரை அளவையிற் பெட்குவம்
நும்மொப் பதுவோ உரைத்திசின் எமக்கே" (அகம்.200)

என்பதும் கொள்ளலாம்.

இதனாற் பயன் இல்லறம் நடத்தல் வேண்டும் என்பது.

புணர்ந்துழி யுணர்ந்த அறிமடச் சிறப்பினும் என்பது தலைவனொடு தலைவி புணர்ந்தவழி ஆண்டுப் பொருந்திய அறிவுமடம்பட்ட சிறப்பின் கண்ணும் என்றவாறு.

அஃதாவது அல்ல குறிப்படுதல் அவ்வழியும் தோழி கூற்று நிகழும்

"கொடுமுள் மடல்தாழைக் கூம்பவிழ்ந்த ஒண்பூ
இடையுள் இழுதொப்பத் தோன்றிப் - படையெலாந்
தெய்வம் கமழுந் தெளிகடல் தண்சேர்ப்பன்
செய்தான் தெளியாக் குறி" (ஐந்திணையைம்.49)

"இடுமணல் எக்கர் அகன்கானல் சேர்ப்பன்
கடுமான் மணியரவம் என்று - கொடுங்குழை
புள்ளரவங் கேட்டுப் பெயர்ந்தாள் சிறுகுடியர்
உள்ளரவம் நாணுவர் என்று" (ஐந்திணையெழு.58)

"அம்ம வாழியோ அன்னைநம் படப்பை
மின்னேர் நுடங்கிடைச் சின்னிழ லாகிய
புன்னை மென்காய் பொருசினை அரிய
வாடுவளி தூக்கிய அசைவிற் கொல்லோ
தெண்ணீர்ப் பொய்கையுள் வீழ்ந்தென
எண்ணினை யுரைமோ உணர்குவல் யானே"

என வரும்.

ஓம்படைக் கிளவிப் பாங்கின் கண்ணும் என்பது - ஓம்படுத்து தற் பொருட் பகுதிக்கண்ணுங் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

அஃதாவது ஒருவழித்தணக்கும்வழி ஓம்படை கூறுதல்.

"பெருநன் றொன்றிற் பேணாரும் உளரே
ஒருநன் றுடையா ளாயினும் புரிமாண்டு
புலவி தீர வளிமதி யிலைகவர்
பாடமை யொழுகிய தண்ணறுஞ் சாரல்
மென்னடை மரையா துஞ்சும்
நன்மலை நாட நின்னல திலளே" (குறுந். 115)

எனவும்,

“எறிந்தெமர் தாமுழுத ஈர்ங்குரல் ஏனல்
மறந்துங் கிளியினமும் வாரா - கறங்கருவி
மாமலை நாட மடமொழி தன்கேண்மை
நீமறவல் நெஞ்சத்துக் கொண்டு” (ஐந்திணையைம்.18)

எனவும் வரும்.

இதனுள் கிளிகடிய யாம் வாரேம் நீமறவா தொழிதல் வேண்டுமென்றவாறு.

செங்கடு மொழியாற் சிதைவுடைத்தாயினு மென்பு நெகப் பிரிந்தோள் வழிச் சென்று கடைஇ அன்புதலை யடுத்த வன்புறைக் கண்ணும் என்பது - செவ்விய கடிய சொல்லினானே தலைவன் அன்பு சிதைவுடைத்தாயினும் என்புருகுமாறு பிரியப்பட்டவளிடத்துச் சென்று தலைவன் அன்புடைமையின் அளிப்பன் என ஆற்றுவித்த வற்புறுத்தற்கண்ணுந் தோழிகூற்று நிகழும் என்றவாறு.

செங்கடுமொழி என்றது கொடிய கடுமொழியேயன்றி மனத்தினான் இனியளாகிக் கூறும் கடுமொழி அஃதாவது இயற் பழித்தல் அவ்வாறு இயற்பழித்தவழித் தலைவன் அன்பு சிதைவுடைத் தாயினும் என்றவாறு. அன்புதலையடுத்த வன்புறையாவது தலைவன் இன்றியமையான் என ஆற்றுவித்தல்.

இயற்பழித்தற்குச் செய்யுள்:-

“மாசறக் கழீஇய யானை போலப்
பெரும்பெயல் உழந்த இரும்பிணர்த் துறுகல்
பைதல் ஒருதலை சேக்கு நாடன்நீடு
நோய்தந் தனனே தோழி
பசலை ஆர்ந்தன குவளையங் கண்ணே” (குறுந். 13)

வன்புறைக்குச் செய்யுள்:-

“மகிழ்நன் மார்பே வெய்யை எனநீ
அழியல் வாழி தோழி நன்னன்
நறுமா கொன்று நாட்டிற் போகிய
ஒன்றுமொழிக் கோசர் போல
வன்கட் சூழ்ச்சியும் வேண்டுமாற் சிறிதே.” (குறுந்.73)

“மெய்யில் தீரா மேவரு காமமோடு
எய்யாய் ஆயினும் உரைப்பல் தோழி
கொய்யா முன்னுங் குரல்வார்பு தினையே
அருவி ஆன்ற பைங்கால் தோறும்
இருவி தோன்றின பலவே நீயே
முருகுமுரண் கொள்ளுந் தேம்பாய் கண்ணிப்
பரியல் நாயொடு பன்மலைப் படரும்

வேட்டுவற் பெறலோ டமைந்தனை யாழநின்
பூக்கெழு தொடலை நுடங்க வெழுந்தெழுந்து
கிள்ளைத் தெள்விளி யிடையிடை பயிற்றி
ஆங்காங் கொழுகா யாயின் அன்னை
சிறுகிளி கடிதல் தேற்றாள் இவளெனப்
பிறர்த்தந்து நிறுக்குவ ளாயின்
உறற்கரி தாகுமவன் மலர்ந்த மார்பே" (அகம்.28)

ஆற்றுவித்தற்குச் செய்யுள்:-

"குறுங்கை இரும்புலி கோள்வல் ஏற்றை
நெடும்புதற் கானத்து மடப்பிடி ஈன்ற
நடுங்குநடைக் குழவி கொளீஇய பலவின்
பழந்தூங்கு கொழுநிழல் ஒளிக்கு நாடற்குக்
கொய்திடு தளிரின் வாடிநின்
மெய்பிறி தாகல் எவன்கொல் அன்னாய்" (ஐங்குறு. 216)

"அழியல் ஆயிழை அன்புபெரி துடையன்
பழியும் அஞ்சும் பயமலை நாடன்
நில்லா மையே நிலையிற் றாகலின்
நல்லிசை வேட்ட நயனுடைய நெஞ்சிற்
கடப்பாட் டாளன் உடைப்பொருள் போலத்
தங்குதற் குரிய தன்றுநின்
அங்கலுழ் மேனிப் பாஅய பசப்பே" (குறுந். 143)

எனவும்,

"பெருங்கை இருங்களிறு ஐவனம் மாந்திக்
கருங்கால் மராம்பொழிற் பாசடைத துஞ்சுஞ்
சுரும்பிமிர் சோலை மலைநாடன் கேண்மை
பொருந்தினார்க் கேமாப் புடைத்து" (ஐந்திணையெழு.12)

எனவும் வரும்.

ஆற்றது தீமை அறிவுறு கலக்கமும்... வரைதல் வேண்டியும் என்பது - தலைவன் வருநெறியினது தீமையைத் தாங்கள் அறிவுற்றத னால் எய்திய கலக்கத்தானும் காவற் கடுமை வரையிறந்ததனானும் குறியிடமும் காலமுமாகத் தாங்கள் வரைந்த நிலைமையை விலக்கித் தலைவி காதல் மிகுதல் உட்படப் பிறவுந் தலைவனது நாடும் ஊரும் இல்லும் குடியும் பிறப்பும் சிறப்பும் மிகுதியும் நோக்கித் தலைவன் மாட்டுக் கிளக்குங் கிளவியோடே கூட அத்தன்மைத்தாகிய நிலவகை யினானே வரைதல் வேண்டியும் தோழி கூறும் என்றவாறு.

அவற்றுள் ஆறின்னாமை கூறியதற்குச் செய்யுள்:-

“சாரற் புனத்த பெருங்குரற் சிறுதினைப்
பேரமர் மழைக்கண் கொடிச்சி கடியவுஞ்
சோலைச் சிறுகிளி உண்ணும் நாட
ஆரிருள் பெருகின வாரல்
கோட்டுமா வழங்குங் காட்டக நெறியே.” (ஐங்குறு. 282)

காப்பு வரை யிறந்ததற்குச் செய்யுள்:-

“பல்லோர் துஞ்சு நள்என் யாமத்து
உரவுக்களிறு போல்வந் திரவுக்கதவ முயறல்
கேளேம் அல்லேங் கேட்டனம் பெரும
ஓரி முருங்கப் பீலி சாய
நன்மயில் வலைப்பட் டாங்குயாம்
முயங்குதொறு முயங்கும் அறனில் யாயே” (குறுந்.244)

எனவும்,

“கருங்கண் தாக்கலை பெரும்பிறி துற்றெனக்
கைம்மை உய்யாக் காமர் மந்தி
கல்லா வன்பறழ் கிளைமுதற் சேர்த்தி
ஓங்குவரை யடுக்கத்துப் பாய்ந்துயிர் செகுக்குஞ்
சாரல் நாட நடுநாள்
வாரல் வாழியோ வருந்துதும் யாமே” (குறுந்.69)

எனவும் வரும்,

காதன் மிகுதி கூறியதற்குச் செய்யுள்:-

“வேரல் வேலி வேர்க்கோட் பலவின்
சாரல் நாட செவ்வியை ஆகுமதி
யார.ஃ. தறிந்திசி னோரே சாரற்
சிறுகோட்டுப் பெரும்பழந் தூங்கி யாங்கிவள்
உயிர்தவச் சிறிது காமமோ பெரிதே.” (குறுந். 18)

பிறவும் என்றதனான் தலைவனைப் பழித்தலுங் கொள்ளலாம்.

“நெடுவரை மிசையது குறுங்கால் வருடை
தினைபாய் கிள்ளை வெருவும் நாட
வல்லைமன் றம்ம பொய்த்தல்
வல்லாய் மன்றநீ அல்லது செயலே.” (ஐங்குறு. 287)

இது, தலைவனைப் பழித்தது.

“குன்றக் குறவன் காதல் மடமகள்
மென்தோட் கொடிச்சியைப் பெறற்கரிது தில்ல
பைம்புறப் படுகிளி யோப்பவவர்
புன்புல மயக்கத்து விளைந்தன தினையே.” (ஐங்குறு.260)

இது, புனக்காவலினி இன்றென்றது.

“கொடிச்சி யின்குரல் கிளைசெத் தடுக்கத்துப்
பைங்குரல் ஏனற் படர்தருங் கிளியெனக்
காவலுங் கடியுநர் போல்வர்
மாமலை நாட வரைந்தனை கொண்மே.” (ஐங்குறு. 289)

இது, குறவரியல்பு உணர்த்தி வரைக வென்றது.

“வெறிகமழ் வெற்பன்என் மெய்ந்நீர்மை கொண்ட(து)
அறியாள்மற் றன்னோ அணங்கணங்கிற் றென்று
மறியீர்த் துதிரந்தூய் வேலற் றரீஇ
வெறியோ டலம்வரும் யாய்.” (ஐந்திணையைம்.20)

இது, வெறி யச்சுறுத்தியது.

“இனமீ னிருங்கழி ஓதம் உலாவ
மணிநீர் பரிக்குந் துறைவ தகுமோ
குணநீர்மை குன்றாக் கொடியன்னாள் பக்கம்
நினைநீர்மை இல்லா ஒழிவு.” (திணைமொழி. 44)

இ.ஃ.தருளல் வேண்டுமென்றது.

இன்னும் பிறவும் என்றதனால் தலைமகள் தன்னை யழிந்தமை கூறுதலுந் தலைவன்மாட்டு வருமிடையூறு அஞ்சுதலுங் கொள்க. அது வருமாறு:-

“.................................
தன்எவ்வங் கூரினும் நீசெய்த அருளின்மை
என்னையு மறைத்தாள் என்தோழி அதுகேட்டு
நின்னையான் பிறர்முன்னர்ப் பழிகூறல் தான்நாணி” (கலி-44)

இது, தலைமகள் தன்னை அழிந்ததற்கண் வந்தது.

“கரைபொரு கான்யாற்றங் கல்லதத ரெம்முள்ளி வருதி ராயின்
அரையிருள் யாமத் தடுபுலியோ நும்மஞ்சி யகன்று போக
நரையுருமே றுங்கைவேல் அஞ்சுக நும்மை
வரையர மங்கையர் வவ்வுத லஞ்சுதும் வார லையோ.”

இஃது அவனூறு அஞ்சுதற்கண் வந்தது.

நாடு முதலாயின சுட்டித் தலைவன்மாட்டுத் தோன்றுங் கிளவி யாவன - நீ இத்தன்மையாகிய நாட்டையுடையை; இத்தன்மையாகிய நகரையுடையை; இத்தன்மையாகிய இல்லையுடையை; இத்தன்மைத் தாகிய குடிப்பிறப்பை யுடையை; இத்தன்மையதாகிய சிறப்புடையை; என அவற்றின் மிகுதிபடக் கூறுதல் அவை வருமாறு:

'கோழிலை வாழை' என்னும் நெடுந்தொகைப் பாட்டினுள்,

**"குறியா வின்பம் எளிதின் நின்மலைப்
பல்வேறு விலங்கும் எய்து நாட
குறித்த இன்பம் நினக்கெவன் அரிய"**

என நாடு சுட்டி வந்தது.

**"காமங் கடப்ப உள்ளம் இனைப்ப
யாம்வந்து காண்பதோ பருவ மாயின்
ஓங்கித் தோன்றும் உயர்வரைக்கு
யாங்கெனப் படுவது நும்மூர் தெய்யோ."** (ஐங்குறு.237)

இஃது ஊர்பற்றி வந்தது.

'துணைபுணர்ந் தெழுதரும்' என்னும் கலித்தொகைப் பாட்டினுள்.

**"கடிமலர்ப் புன்னைக்கீழ்க் காரிகை தோற்றாளைத்
தொடி நெகிழ்ந்த தோளளாத் துறப்பாயால் மற்றுநின்
குடிமைக்கட் பெரியதோர் குற்றமாய்க் கிடவாதோ"**

இது, குடிமைபற்றி வந்தது.

**"ஆய்மலர்ப் புன்னைக்கீழ் அணிநலந் தோற்றாளை
நோய்மலி நிலையளாத் துறப்பாயால் மற்றுநின்
வாய்மைக்கண் பெரியதோர் வஞ்சமாய்க் கிடவாதோ"**

**"திகழ்மலர்ப் புன்னைக்கீழ்த் திருநலந் தோற்றாளை
இகழ்மலர்க் கண்ணளாத் தறப்பாயால் மற்றுநின்
புகழ்மைக்கட் பெரியதோர் புகராகிக் கிடவாதோ."** (கலித்.135)

**"..............................
தாமரைக் கண்ணியைத் தண்ணறுஞ் சாந்தினை
நேரிதழ்க் கோதையாள் செய்குறி நீவரின்
மணங்கமழ் நாற்றத்த மலைநின்று பலிபெறூஉம்
அணங்கென அஞ்சுவர் சிறுகுடி யோரே."** (கலித்.52)

பிறவுமன்ன.

ஐயச் செய்கை தாய்க் கெதிர்மறுத்துப் பொய்யென மாற்றி மெய்வழிக் கொடுப்பினும் என்பது தலைவிக்குப் பிறரொடு கூட்ட முண்டெனச் சொல்லி ஐயுற்றவழி அதனை மறுத்துத் தலைளி செய்த செய்கையைப் பொய்யென நீக்கிப் பிறிதோர் ஆற்றான் மெய்வழிக் கட்படுத்தினும் என்றவாறு.

அஃதாமாறு தலைவி குறிவழிச் செல்கின்றதனைக் காண்டல்

"உரும்உரறு கருவிய பெருமழை தலைஇப்
பெயலான் றவிந்த தூங்கிருள் நடுநாள்
பின்னுநிமிர்ந் தன்ன கனங்குழை இமைப்பப்
பின்னுவிடு நெறியிற் கிளைஇய கூந்தலள்
வரையிழி மயிலின் ஒல்குவனள் ஒதுங்கி
மிடையூர் பிழியக் கண்டனென் இவளென
அலையல் வாழிவேண் டன்னைநம் படப்பைச்
குருடைச் சிலட்மபிற் சுடர்ப்பூ வேய்ந்து
தாம்வேண் டுருவின் அணங்குமார் வருமே
நனவின் வாயே போலத் துஞ்சுநர்க்
கனவாண்டு மருட்டலும் உண்டே இவள்தான்
சுடரின்று தமியளும் பனிக்கும் வெருவர
அஞ்சுவள் அல்லளோ இவளது செயலே" (அகம்.158)

எனவரும்.

"வேங்கை நறுமலர் வெற்பிடை யாம்கொய்து
மாந்தளிர் மேனி வியர்ப்பமற் - றாங்கெனைத்தும்
பாய்ந்தருவி ஆடினேம் ஆகப் பணிமொழிக்குச்
சேர்ந்தனவாஞ் சேயரிக்கண் தாம்" (ஐந்திணையைம்.15)

என்பதும் அது.

அவள் விலங்குறினும் தாயிடைப்புகுப்பினும் என்பது. தலைவி காப்பு மிகுதியானுங் காதன் மிகுதியானும் நொதுமலர் வரைவினானும் தமர் வரைவு மறுத்ததனானும் வேறுபட்ட வழி இஃது ஏற்றினான் ஆயிற்று எனச் செவிலி அறிவரை வினாஅயக் குறிபார்க்கும் இடத்தினும், அஃதன்றி வெறியாட்டிடத்தினும், பிறர் வரைவு வந்துழியும் அவர் வரைவு மறுத்தவழியும், முன்னிலைவகை யானாதல் அறத்தொடுநிலை வகையானாதல் இவ்விருவகையானுந் தலைவற்கும் தலைவிக்கும் தனக்குங் குலத்திற்கும் குற்றந் தீர்ந்த கிளவியைத் தாய்மாட்டுப் புகுதவிடுத்தலும் என்றவாறு.

புகுதவிடுத்தலாவது நிரம்பச் சொல்லாது தோற்றுவாய் செய் தல் அந்நால்வகைப் பொருளினும் முன்னிலைக் கிளவி வருமாறு:-

"பொய்படு பறியாக் கழங்கே மெய்யே
மணிவரைக் கட்சி மடமயில் ஆலும்
மலர்ந்த வள்ளியங் கானங் கிழவோன்

ஆண்டகை விறல்வேள் அல்லன் இவள்
பூண்தாங் கிளமுலை அணங்கி யோனே." (ஐங்குறு.250)

இது குறிபார்த்தவழிக் கூறியது. கழங்கு முன்னிலையாக.

"அம்ம வாழி தோழி பன்மலர்
நறுந்தண் சோலை நாடுகெழு நெடுந்தகை
குன்றம் பாடா னாயின்
என்பயஞ் செயுமோ வேலற்கு வெறியே." (ஐங்குறு. 244)

இது, தலைவியை முன்னிலையாகக் கூறியது.

"நெய்தல் நறுமலர்ச் செருந்தியொடு விரைஇக்
கைபுனை நறுந்தார் கமழு மார்பன்
அருந்திறற் கடவு ளல்லன்
பெருந்துறைக் கண்டிவள் அணங்கி யோனே." (ஐங்குறு. 182)

இது, வேலனை முன்னிலையாகக் கூறியது.

"கடவுட் கற்சுனை அடைவிறந் தவிழ்ந்த
பறியாக் குவளை மலரோடு காந்தள்
குருதி ஒண்பூ உருகெழக் கட்டிப்
பெருவரை அடுக்கம் பொற்பச் சூர்மகள்
அருவி இன்னியத் தாடு நாடன்
மார்புதர வந்த படர்மலி யருநோய்
நின்னணங் கன்மை யறிந்தும் அண்ணாந்து
கார்நறுங் கடம்பின் கண்ணி சூடி
வேலன் வேண்ட வெறிமனை வந்தோய்
கடவு ளாயினும் ஆக
மடவை மன்ற வாழிய முருகே." (நற்றிணை. 34)

இது, முருகனை முன்னிலையாகக் கூறியது. பிறவுமன்ன,

"அன்னை வாழிவேண் டன்னை முழங்குகடல்
திரைதரு முத்தம் வெண்மணல் இமைக்குந்
தண்ணந் துறைவன் வந்தெனப்
பொன்னினுஞ் சிறந்தன்று கண்டிசின் நுதலே." (ஐங்குறு. 105)

இது, முன்னிலைப்பகுதி. நொதுமலர்வரைவுபற்றி வந்தது.

"குன்றக் குறவன் காதல் மடமகள்
அணிமயி லன்ன அசைநடைக் கொடிச்சியைப்
பெருவரை நாடன் வரையு மாகில்

தொடுத்தனெம் ஆயினோ நன்றே
இன்னும் ஆனாது நண்ணுறு துயரே.” (ஐங்குறு. 258)

இ∴து, அவன் வரைவு மறுத்துழிக் கூறியது.

இனி, அறத்தொடுநிலைப் பகுதி எழுவகைப்படும். அவையாமாறு:

“எளித்தல் ஏத்தல் வேட்கை யுரைத்தல்
கூறுதல் உசாவுதல் ஏதீடு தலைப்பாடு
உண்மை செப்புங் கிளவியொடு தொகைஇ
அவ்வெழு வகைய என்மனார் புலவர்.” (பொருளியல்.102)

எனப் பொருளியலுட் கூறிய சூத்திரத்தானே கொள்ளலாம்.

எளித்தல் என்பது - தலைவன் நம்மாட்டு எளிய னென்று கூறுதல். அதனது பயம் மகளுடைத்தாயர் தம்வழி ஒழுகுவார்க்கு மகட்கொடை வேண்டுவ ராதலான், எளியனென்பது கூறி அறத்தொடு நிற்கப் பெறுமென்றவாறு.

“அன்னை அறியினும் அறிக அலர்வாய்
அம்மென் சேரி கேட்பினுங் கேட்க
பிறிதொன் றின்மை அறியக் கூறிக்
கொடுஞ்சுழிப் புகாஅர்த் தெய்வ நோக்கிக்
கடுஞ்சூள் தருகுவல் நினக்கே கானல்
தொடலை ஆயமொடு கடலுடன் ஆடியுஞ்
சிற்றில் இழைத்துஞ் சிறுசோறு குவைஇயும்
வருந்திய வருத்தந் தீர யாம்சிறிது
இருந்தன மாக எய்த வந்து
தடமென் பணைத்தோள் மடநல் லீரே
எல்லும் எல்லின் றசைவுமிக உடையேன்
மெல்லிலைப் பரப்பின் விருந்துண் டியானுமிக்
கல்லென் சிறுகுடித் தங்கின்மற் றெவனோ
எனமொழிந் தனனே ஒருவன் அவற்கண்டு
இறைஞ்சிய முகத்தெம் புறஞ்சேர்பு பொருந்தி
இவைநுமக் குரிய அல்ல இழிந்த
கொழுமீன் வல்சி என்றனம் இழுமென
நெடுங்கொடி நுடங்கு நாவாய் தோன்றுவ
காணா மோவெனக் காலிற் சிதையா
நில்லாது பெயர்ந்த பல்லோ ருள்ளும்
என்னே குறித்த நோக்கமொடு நன்னுதால்
ஒழிகோ யானென அழிதகக் கூறி
யான்பெயர் கென்ன நோக்கித் தான்தன்
நெடுந்தேர்க் கொடிஞ்சி பற்றி
நின்றோன் போலும் இன்றும்என் கட்கே” (அகம்.110)

என வரும். அன்னை என்றது நற்றாயை.

ஏத்தல் என்பது தலைவனை உயர்த்துக் கூறுதல். அது, மக ளுடைத் தாயர் ‘தலைவன் உயர்ந்தான்’ என்றவழி மனமகிழ்வராக லின், அவ்வாறு கூறப்பட்டது. உயர்த்துக் கூறி அறத்தொடு நிற்கப் பெறும் என்றவாறு.

“அன்னாய் வாழிவேண் டன்னை நின்மகள்
பாலும் உண்ணாள் பழங்கண் கொண்டு
நனிபசந் தனளென வினவுதி அதன்திறம்
யானுந் தெற்றென உணரேன் மேனாள்
மலிபூஞ் சாரலென் தோழி மாரோடு
ஒலிசினை வேங்கை கொய்குவஞ் சென்றுழிப்
புலிபுலி என்னும் பூசல் தோன்ற
ஒண்செங் கழுநீர்க் கண்போல் ஆயிதழ்
ஊசி போகிய சூழ்செய் மாலையன்
பக்கஞ் சேர்த்திய செச்சைக் கண்ணியன்
குயமண் டாகஞ் செஞ்சாந்து நீவி
வரிபுனை வில்லன் ஒருகணை தெரிந்துகொண்டு
யாதோ மற்றம் மாதிறம் படரென
வினவி நிற்றந் தோனே அவற்கண்டு
எம்முள் எம்முள் மெய்ம்மறை பொடுங்கி
நாணி நின்றனெ மாகப் பேணி
ஐவகை வகுத்த கூந்தல் ஆய்நுதல்

மையீர் ஓதி மடவீர் நும்வாய்ப்
பொய்யும் உளவோ என்றனன் பையெனப்
பரிமுடுகு தவிர்த்த தேரன் எதிர்மறுத்து
நின்மகள் உண்கண் பன்மா ணோக்கிச்
சென்றோன் மன்றஅக் குன்றுகிழ வோனே
பகல்மாய் அந்திப் படுசுடர் அமையத்து
அவன்மறை தேஎம் நோக்கி மற்றிவன்
மகனே தோழி என்றனள்
அதனள வுண்டுகோள் மதிவல் லோர்க்கே” (அகம். 48)

இதனுள் கழுநீர் மாலையன், வெட்சிக் கண்ணியன் எனக் கூறினமையால், அவன் நாட்டிற்கும் மலைக்குந் தலைவன் என்பது படவும் ஒருகணை தெரிந்து கொண்டு புலி யாதென்ற அவனது விரியமுங் கூறி உயர்த்தவாறுங் காணலாம்.

வேட்கையுரைத்தலாவது-தலைவன்மாட்டுத் தலைவி வேட்கை யும் தலைவி மாட்டுத் தலைவன் வேட்கையும் கூறுதல் வேட்கைகூறி அறத்தொடு நிற்கும் என்றவாறு.

“நின்மக ளுண்கண் பன்மா ணோக்கிச் சென்றோன்” என்பது தலைவன் வேட்கை கூறியவாறாம்.

**“அன்னாய் வாழிவேண் டன்னை என்தோழி
நனிநா ணுடையள் எனினும் அஞ்சம்
ஒலிவெள் ளருவி யோங்குமலை நாடன்
மலர்ந்த மார்பிற் பாயல்
தவநனி வெய்ய நோகோ யானே.”** (ஐங்குறு. 215)

இது, தலைவி வேட்கை கூறியது.

கூறுதலாவது - தலைவியைத் தலைவற்குக் கொடுக்க வேண்டு மென்பதுபடக் கூறுதல்.

உதாரணம்

**“வாடாத சான்றோர் வரவெதிர் கொண்டிராய்க்
கோடாது நீர்கொடுப்பின் அல்லது - வாடா
எழிலும் முலையும் இரண்டிற்கு முந்நீர்ப்
பொழிலும் விலையாமோ போந்து”** (திணைமாலை.15)

என வரும்.

**“கறிவளர் சிலம்பிற் கடவுட் பேணி
அறியா வேலன் வெறியெனக் கூறும்
அதுமனங் கொள்குவை அன்னையிவள்
புதுமலர் மழைக்கண் புலம்பிய நோய்க்கே”** (ஐங்குறு. 243)

எனவும் வரும்.

உசாவுதல் என்பது வெறியாட்டுங் கழங்கும் இட்டுரைத்துழி வேலனோடாதல் பிறரோடாதல் தோழி உசாவுதல்.

**“முருகயர்ந்து வந்த முதுவாய் வேல
சினவல் ஓம்புமதி வினவுவ துடையேன்
பல்வே றுருவிற் சில்லவிழ் மடையொடு
சிறுமறி தோன்றிய வன்றுநுதல் நீவி
வணங்கினை கொடுத்தி யாயின் அணங்கிய
விண்டோர் மாமலைச் சிலம்பன்
தண்டா ஏகலமும் உண்ணுமோ பலியே”** (குறுந்.362)

இது, வேலனோடு உசாவுதல்.

“இன்றியாண் டையனோ தோழி குன்றத்துப்

பழங்குழி அகழ்ந்த கானவன் கிழங்கினோடு
உண்ணமை மதுத்துளி பெறூஉ நாடன்
அறிவுகாழ்க் கொள்ளும் அளவைச் செறிதொடி
எம்மில் வருகுவை நீயெனப் பொம்மல் ஓதி நீவி யோனே." (குறுந்.379)

இது செவிலி கேட்பத் தலைவியொடு தோழி உசாவியது பிறவுமன்ன.

ஏதீடு தலைப்பாடு என்பது - யாதானுமோர் ஏதுவை இடை யிட்டுக் கொண்டு தலைப்பட்டமை கூறுதல்.

உதாரணம்

"காமர் கடும்புனல் கலந்தெம்மோ டாடுவாள்
…………………………………………….
அருமழை தரல்வேண்டில் தருகிற்கும் பெருமையளே." (கலித்.39)

இது, புனலிடை உதவினானெனத் தலைப்பாடு கூறியது.

"சுள்ளி சுனைநீலஞ் சோபா லிகைசெயலை
அள்ளி அளகத்தின் மேலாய்ந்து - தெள்ளி
இதணாற் கடியொடுங்கா ஈர்ங்கடா யானை
உதணாற் கடிந்தான் உளன்." (திணைமாலைநூற்.2)

இது, களிற்றிடை உதவினானெனத் தலைப்பாடு கூறியது.

"அன்னாய் வாழிவேண் டன்னை என்னை
தானு மலைந்தான் எமக்குந்தழை யாயின
பொன்வீ மணிஅரும் பினவே
என்ன மரங்கொலவர் சார லவ்வே." (ஐங்குறு.201)

இது, தழையும் கண்ணியும் தந்தானென்பதுபடக் கூறியது.

உண்மை செப்பும் கிளவி யாவது - பட்டாங்கு கூறுதல்.

"அல்கன் மழை பொழிந்த அகன்கண் அருவி
ஆடுகழை அடுக்கத் திழிதரு நாடன்
பெருவரை அன்ன திருவிறல் வியன்மார்பு
முயங்காது கழிந்த நாளிவள்
மயங்கிதழ் மழைக்கண் கலிழும் அன்னாய்." (ஐங்குறு. 220)

இவ்வகை யெல்லாம் தத்தங் குடிமைக் கேற்றவழிக் கொள்ளலாம்.

வரைவுடன் பட்டோர்க் கடாவல் வேண்டியும் என்பது - தமர் வரைவுடன் பட்டமையைத் தலைவற்கு உரைக்க வேண்டியும் என்றவாறு.

உதாரணம் வந்தவழிக் காணலாம்.

ஆங்கதன் றன்மையின் வன்புறை என்பது அவ்வாறு வரைவுடம்பட்ட தன்மையினால் தலைவியை வற்புறுத்தற் கண்ணும் என்றவாறு.

"கூர்முள் முண்டகக் கூர்ம்பனி மாமலர்
நூலற முத்திற் காலொடு பாறித்
துறைதொறும் பரக்குந் தூமணற் சேர்ப்பனை
யானுங் காதலென் யாயும் நனிவெய்யள்
எந்தையுங் கொடீஇயர் வேண்டும்
அம்பல் ஊரும் அவனொடு மொழிமே." (குறுந்.51)

"அம்ம வாழி தோழி நம்மொடு
சிறுதினைக் காவல னாகிப் பெரிதுநின்
மென்தோள் நெகிழவும் திருநுதல் பசப்பவும்
பொன்போல் விறற்கவின் தொலைத்த
குன்ற நாடற் கயர்ந்தனர் மணனே!" (ஐங்குறு. 230)

என வரும்.

பாங்குற வந்த நாலெட்டு வகையும் என்பது - பகுதிப்படவந்த முப்பத்திரண்டு வகைப்பட்ட பொருண்மையும் என்றவாறு.

அவையாவன மேற்சொல்லப்பட்ட முன்னுற வுணர்தல், வகை குறையுற வுணர்தற்கண் பெருமையிற் பெயர்த்தல்,உலகுரைத்தொழித் தல், அருமையினகற்றல், பின் வாவென்றல், பேதைமை யூட்டல், முன்னுறு புணர்ச்சி, முறைநிறுத் துரைத்தல், அஞ்சியச்சுறுத்தல், உரைத்துழிக் கூட்டம் எனச் சொல்லப்பட்ட எண்வகை மாயஞ் செப்பி வந்த கிழவனைப் பொறுத்த காரணம் குறித்தலாகிய இருவரு முள்வழி அவன்வர வுணர்தல், புணர்ந்தபின் அவன்வயின் வணங்கல், குறைநடப்பச் சேறல், குறைநயப்புவகை, நயந்தமை கூறல், அலரா மென்றம், புணர்ச்சி வேண்டியவழிக் கூறல், பிரிவு வேண்டியவழிக் கூறல், வேளாண் பெருநெறி வேண்டிக்கூறல், அல்லகுறிப்பட்டவழிக் கூறல், ஓம்படைகூறல், இயற்பழித்து வற்புறுத்தல், ஆறின்னாமை கூறல், காப்பு மிகுதி கூறல், காதல் மிகுதி கூறல், அவன்வயிற்றோன்றிய கிளவி, ஐயச்செய்கை தாய்க்கெதிர் மறுத்தல், குறிபார்த்தல் விலக்கல், வெறிவிலக்கல், பிறன் வரைவு மறுப்பித்தல், அவன் வரைவுடம்படுத்தல், வரைவுடம் பட்டமை தலைவற்குக் கூறல், உடம்பட்டமை தலைவிக்குக் கூறி வற்புறுத்தல் என இவை.

தாங்கருஞ் சிறப்பிற் றோழி மேன என்பது - இவை முப்பத் திரண்டு பொருண்மையும் தலைவிக்கு இன்றியமையாத தோழி மேலன என்றவாறு.

113. களவல ராயினுங் காமமேற் படுப்பினும்
அளவுமிகத் தோன்றினுந் தலைப்பெய்து காணினுங்

கட்டினுங் கழங்கினும் வெறியென இருவரும்
ஒட்டிய திறத்தாற் செய்திக் கண்ணும்
ஆடிய சென்றுழி அழிவுதலை வரினும்
காதல் கைம்மிகக் கனவின் அரற்றலுந்
தோழியை வினாதலுந் தெய்வம் வாழ்த்தலும்
போக்குடன் அறிந்தபின் தோழியொடு கெழீஇக்
கற்பின் ஆக்கத்து நிற்றற் கண்ணும்
பிரிவின் எச்சத்து மகள்நெஞ்சு வலிப்பினும்
இருபாற் குடிப்பொருள் இயல்பின் கண்ணும்
இன்ன வகையிற் பதின்மூன்று கிளவியோடு
அன்னவை பிறவுஞ் செவிலி மேன.

என்றது மேற் றலைவற்குந் தலைவிக்குந் தோழிக்குமுரிய கிளவி யெல் லாங் கூறி இனிச் செவிலிக்குரிய கிளவி யுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

களவலராதல் முதலாச் சொல்லப்பட்ட பதின்மூன்று கிளவியும் அத்தன்மைய பிற கிளவியும் களவுக்காலத்துச் செவிலியின் மேலன என்றவாறு. இவற்றுள் தோழியை வினாதலென வேறொரு கிளவி யாக ஓதினாராயினும் அதன் முன்பு நிகழும் கிளவியெல்லாம் அவளை வினாதற்குக் காரணமாதலின் அவை யீண்டுப் பதின்முன் றென வெண்ணப்பட்டன வென்க.

(இ-ள்) களவல ராயினும் என்பது. தலைவன் ஒழுகலாறு புறத் தார்க்குப் புலனாகி அலர் தூற்றப்பட்ட விடத்துத் தோழியை வினா வும் என்றவாறு.

உதாரணம்

“பாவடி உரல பகுவாய் வள்ளை
ஏதின் மாக்கள் நுவறலும் நுவல்ப
அழிவ தெவன்கொல்இப் பேதை ஊர்க்கே
பெரும்பூட் பொறையன் பேஎமுதிர் கொல்லிக்
கருங்கட் டெய்வங் குடவரை எழுதிய
நல்லியற் பாவை அன்னஎன்
மெல்லியற் குறுமகள் பாடினள் குறினே.” (குறுந்.89)

காம மேற் படுப்பினும் என்பது - தலைவிமாட்டுளதாகிய வேட்கை அளவிறப்பினும் தோழியை வினாவும் என்றவாறு.

“மணியில் திகழ்தரு நூல்போல் மடந்தை
அணியில் திகழ்வதொன் றுண்டு” (குறள்.1273)

அளவு மிகத் தோன்றினும் என்பது - பெதும்பைப் பருவத் தளாகிய தலைவி புணர்ச்சியாற் கதிர்த்து வீங்குகின்ற முலையும் புதிதுற்ற கவினுங் கண்டவிடத்துந் தோழியை வினாவும் என்றவாறு.

**“கண்நிறைந்த காரிகைக் காம்பேர்தோட் பேதைக்குப்
பெண்நிறைந்த நீர்மை பெரிது.”** (குறள்.1272)

தலைப்பெய்து காணினும் என்பது -தலைவனொடு தலைவியைத் தலைப்பெய்து காணினும் வினாவும் என்றவாறு.

பெய்தென்பதனைப் பெயவெனத் திரிக்க.

**“.................................
மிடையூர் பிழியக் கண்டனென்”** (அகம்.158)

என வரும்.

கட்டினும் என்பது கட்டுவைப்பித்தவழியும் அவர்சொற் கேட்டுத் தோழியை வினாவும் என்றவாறு.

கழங்கினும் என்பது - கழங்கு வைத்துழியும் அவர் சொற் கேட்டுத் தோழியை வினாவும் என்றவாறு.

வெறியென விருவரு மொட்டிய திறத்தாற் செய்திக்கண்ணும் என்பது - செவிலியும் நற்றாயும் பொருந்திய பக்கத்துக் கண்டு வெறி யாடுவா மென்றவழித் தலைவி செய்திக்கண்ணுந் தோழியை வினாவும் என்றவாறு.

ஆடிய சென்றுழி அழிவு தலைவரினும் என்பது -வெறியாடிய சென்றவழி அதற்கழிவு றுமிடத்து வரினும் என்றவாறு.

அ∴தாவது: ‘கடவுட் கற்சுனை’ எனத் தொடங்கும் நற்றிணைப் பாட்டில்,

**“நின்னணங் கன்மை அறிந்தும் அண்ணாந்து
கார்நறுங் கடம்பின் கண்ணி சூடி
வேலன் வேண்ட வெறிமனை வந்தோய்
கடவு ளாயினும் ஆக
மடவை மன்ற வாழிய முருகே”** (நற்றிணை. 34)

எனத் தோழி கூறுதல் அவ்வாறு கூறியவழியுங் காரணமென்னை யென வினாவும்.

காதல் கைம்மிகக் களவி னரற்றலும் என்பது காதல் மிகுதியால் தலைவனை யுள்ளிக் கனவின்கண் அரற்றுதற்கண்ணும் வினாவும்.

தோழியை வினாதலும் என்றவாறு எனவே களவலராதல் முதற் கன தோழியை வினாதலும் என்பது இவை நிமித்தமாகத் விளரற்றலீறாக ஓதிய வொன்பது கிளவியும் தோழியை வினாதற் பகுதி, அவை நிகழாதவழி வினாதலில்லை. அதனால் தோழியை வினாதலென ஒரு கிளவியாக எண்ணற்க.

தெய்வம் வாழ்த்தலும் என்பது - இவ்வாறு பட்டதெனத் தோழி யுரைத்தவழி யிதனை நற்றாய்க்கும் தந்தைக்கும் கூறலாற்றாதான் தெய்வத்தை வேண்டிக் கோடல்.

போக்குடன் அறிந்தபின்..நிற்றற்கண்ணும் என்பது - தலை வனுடன் போயினாள் என்று அறிந்தவழித் தானும் தோழியொடு கெழுமி இல்லத்தின்கணிறுத்தற்கண்ணும் என்றவாறு.

"பறைபடப் பணிலம் ஆர்ப்ப இறைகொள்பு
தொன்மூ தாலத்துப் பொதியில் தோன்றிய
நாலூர்க் கோசர் நன்மொழி போல
வாயா கின்றே தோழி ஆய்கழற்
சேயிலை வெள்வேல் விடலையொடு
தொகுவளை முன்கை மடந்தை நட்பே." (குறுந். 15)

பிரிவி னெச்சத்து மகணெஞ்சு வலிப்பினும் என்பது தலைவன் வரையாது பிரிந்தவழி யொழிந்த தலைமகள் அலராகுதலுமின்றி வேறுபாடுமின்றி ஒரு மனைப்பட்டிருந்த வுள்ளக்கருத்தை யறிந்த வழியும் என்றவாறு வலித்தல் என்பது தெளிதல்.

இருபாற் குடிப்பொரு ளியல்பின்கண்ணும் என்பது - தலைவன் குடிமை தன் குடிமையோ டொக்குமென வாராய்தற் சுண்ணும் என்றவாறு.

குடியென்னாது பொருள் என்றதனால் பொருளுங் குணமும் ஆயப் பெறு மென்றவாறு.

அன்னவை பிறவும் என்றதனான்,

"நாற்றம் பெற்று நிலைப்புக் காண்டல்
உண்டியிற் குறைதல் உடம்புநனி சுருங்கல்
கண்துயில் மறுத்தல் கோலஞ்செய் யாமை"

முதலாயின கொள்ளலாம். இவையும் வினாதற்கேதுவாம். இவற்றிற் கெல்லாஞ் செய்யுள் வந்தவழிக் காணலாம்.

114. தாய்க்கும் வரையார் உணர்வுடம் படினே.

இது நற்றாய்க்கு உரியதோர் இலக்கணமுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) செவிலியுணர்வோடு உடம்பட்ட வுள்ளத்தளாயின் தற்றாய்க்கும் மேற்சொல்லப்பட்டவை யெல்லாம் வரையப்படா வென்றவாறு.

உணர்வுடம் படுதலாவது - தலைவியை யுற்று நோக்கும் நோக்கம் திகழ்ந்தவழியன்றித் தானும் செவிலியைப்போல உற்று நோக்கா ளென்று கொள்க இப்பொருள்மேற் கிளவி வருவன உளவேனுஞ் செவிலியைப்போல வொருப்பட்டவுள்ளத்தளாயின் அவள்கண்ணும் இக் கிளவியெல்லாம் நிகழும் என்றவாறு உடம்படாதவாறு என்னை யெனின், யாரிடத்தும் மக்களை

வளர்ப்பார் செவிலி-ராகலானும் தமக்குத் தம் இல்லற நிலைக்குக் கடவ பகுதியான அறனும் பொருளும் இன்பமும் வேண்டுதலானும் கூற்றொடு வேறுபாடு தோன்றாது.

115. கிழவோன் அறியா அறிவினள் இவளென
மையறு சிறப்பின் உயர்ந்தோர் பாங்கின்
ஐயக் கிளவியின் அறிதலும் உரித்தே

இது நற்றாயும் செவிலியும் துணியுமாறு கூறுகின்றது.

(இ-ள்) கிழவோன் அறியா அறிவினள் என்பது - தலை மகன் அறியா அறிவினையுடையவள் என்றவாறு. எனவே ஒரு பக்கம் எதிர் காலம் நோக்கிக் கூறினார் போலத் தோன்றும். ஒரு பக்கம் இறந்த காலம் தோன்றும். அவன் அறியாத அறிவுரிமை பூண்டு மயங்குதல், அவள் எத்துணையும் மயக்கமிலள் எனவும் அவன் பொருட்டு மயங்கினாள் எனவும்படக் கூறுதல், தலைவன் அறியாத அறிவினை யுடையவள் எனக் குற்றமற்ற சிறப்பினையுடைய உயர்ந்தோர்மாட்டு உளதாகிய ஐயக்கிளவியால் புணர்ப்பறிதலும் உரித்து, செவிலிக்கும் நற்றாய்க்கும் என்றவாறு.

இஃது எற்றினான் ஆயிற்று எனக் குற்றமற்ற தவரை வினாய வழி அவர் இவ்வாறு பட்டதென மெய்கூறுதலுந் தகுதியன்றாம்; பொய் கூறுதலும் தகுதியன்றாம். ஆதலால், ஐயப்படுமாறு சில கூறிய வழி, அதனானே யுணர்ப என்றவாறு, கிழவோனறியா வறிவின ளென்றவாறு கூறியவழிக் கிழவோனெதிர்ப்பட இறந்த காலத்துள் தலைவன் உளன் என்றவாறாம்.

116. தன்னுறு வேட்கை கிழவன்முற் கிளத்தல்
எண்ணுங் காலைக் கிளத்திக் கில்லைப்
பிறநீர் மாக்களின் அறிய ஆயிடைப்
பெய்ந்நீர் போலும் உணர்விற் றென்ப.

இது, தலைவிக்கு உரியதோர் இயல்புணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) தலைவி தனது வேட்கையைக் கிழவன் முன்பு சொல்லு தல் நினைக்குங் காலத்துக் கிழத்திக்கு இல்லை. அங்ஙனம் சொல்லாதவிடத்தும் புதுக்கலத்தின்கட் பெய்த நீர்போலப் புறம்பொசிந்து காட்டும் உணர்வினையு முடைத்து அவ்வேட்கை என்றவாறு.

எனவே, குறிப்பின் உணரநிற்கும் என்றவாறு தலைவன்மாட்டுக் கூற்றினானும் நிகழப்படுமென்று கொள்ளப்படும்.

117. காமக் கூட்டந் தனிமையிற் பொலிதலின்
தாமே தூதுவ ராகலும் உரித்தே.

என்றது, களவிற்புணர்ச்சிக் குரியதொரு வேறுபாடுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) மேற் சொன்னவாற்றால் பாங்கனுந் தோழியு நிமித்த மாகக் கூடுதலேயன்றித் தாமே தூதுவராகிய கூட்டங்கள் நிகழப் பெறும்; அது சிறப்புடைத் தாதலால் என்றவாறு.

எனவே, பாங்கற் கூட்டம் தோழியிற் கூட்டம் என்பன நியம மில்லை; யார்மாட்டும் என்றவாறாம். தனிமையிற் பொலிதலின் என்ற மையான் இது மிகவும் நன்று.

118. அவன்வரம் பிறத்த லறந்தனக் கின்மையின்
களஞ்சுட்டுக் கிளவி கிழவிய தாகுந்
தான்செலற் குரியவழியாக லான.

இது, சொல்லப்பட்ட கூட்டத்திற்குக் குறியிடம் கூறுவானு ணாத்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) தலைவன் இயற்கைப்புணர்ச்சி புணர்ந்த பின்பு, தலைவனெல்லையை மறத்தல் தலைவிக்கு அறமாக லின்மையானே குறியிடம் கூறுதல் தலைமகள் தாம்; அது தான் சேறற் குரிய இட மாதலான் என்றவாறு.

எனவே, இத்துணைக் கூறின் மிகையன்று என்றவாறாம்.

119. தோழியின் முடியும் இடனுமார் உண்டே.

இது. தோழியிற் கூட்டத்திற் காயதொரு சிறப்புவிதி உணர்த்து தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) மேல், 'காமக்கூட்டந் தனிமையிற் பொலிதலிற்றாமே தூதுவ ராகலும் உரித்' தெனக் கூறிப்போந்தார்; அவ்வாறன்றி மேற் சொல்லப்பட்ட இயற்கைப் புணர்ச்சியாவது தோழியின் முடியு மிடத்து ஓரிடத்து உண்டு என்றவாறு.

"அன்பொடு புணர்ந்த வைந்திணை" (இறையனார் களவியல் -11 என்றதனால் யாண்டும் உள்ளப் புணர்ச்சியான் வேட்கைமீதூர்ந்த வழியே தோழியின் முடியப் பெறுவது என்று கொள்க. அல்லாக்கற் பெருந்திணைப்பாற்படும்.

120. முந்நா ளல்லது துணையின்று கழியாது
அந்நா ளகத்தும் அதுவரை வின்றே.

இது, பாங்கற் கூட்டம் நிகழுமிடம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று

(இ-ள்) மேல், தோழியிற் கூட்டத்தில் விகற்பங் கூறினாராகலின், ண்டுத் துணை யென்றது பாங்கன் ஆயிற்று மூன்று நாளல்லது துணையின்றிக் களவிற் புணர்ச்சி செல்லாது; அந் நாளசுத்தும் துணையை நீக்கவும் படாது என்றவாறு.

எனவே, எதிர்ப்பட்ட தலைவன் இயற்கைப்புணர்ச்சி புணர் வதன் முன் பாங்கற்கு உணர்த்தவும் பெறும் என்றவாறு.

உதாரணம் மேற்காட்டப்பட்டது.

121. பன்னூறு வகையினுந் தன்வயின் வரூஉம்

நன்னய மருங்கின் நாட்டம் வேண்டலில்
துணைச்சுட்டுக் கிளவி கிழவிய தாகுந்
துணையோர் கரும மாத லான.

இது, தலைவிக்கு உரியதோ ரியல்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) பன்னூறு வகையினும் என்பது என்றவாறு.நூறு,பத்து, ஆயிரம் என்பன பல் பொருட்பெயர் பலவகையானும்

தன்வயின் வரூஉ மாதலான என்பது -தன்னிடத்து வரும் நல்ல நயப்பாட்டுப் பக்கத்தினை ஆராய்தல் தலைவன் மாட்டு வேண்டு மாதலால், துணையைச் சுட்டிக்கூறலுறும் சொல் தலைமகளதாகும்; தான் கூறும் கருமம் துணையோராற் செய்யப்படும் கருமமாதலான் என்றவாறு.

எனவே தலைமகன் களவுக்காலத்துப் பாங்கற்கு உற்றதுரைத்த பின்பு பாங்கனைச் சுட்டி யாது செய்வாமெனக் கூறப்பெறும் என்ற வாறாயிற்று.

122. **ஆய்பெருஞ் சிறப்பின் அருமறை கிளத்தலின்**
தாயெனப் படுவாள் செவிலி யாகும்.

இது, செவிலிக்கு உரியதொரு சிறப்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) நல்ல பெரிய சிறப்பினையுடைய அறிதற்கரிய மறைப் பொருள் யாவற்றையும் கூறும் கடப்பாடுடையளாதலின் தாய் எனப் படுவாள் செவிலியாகும் என்றவாறு.

நற்றாய் இத்துணைச் சிறப்பிலள் என்றவாறு. இதனாற் பயன் களவுக் காலத்தைச் சொ- செவிலித்தாய்க்குங் கைத்தாய்க்கும் பொது வாளினும், தாயென்று வேண்டப்படுவாள் செவிலி என்றறிவித்தல்.

123. **தோழி தானே செவிலி மகளே.**

இது, தோழிக்கு உரியதொரு சிறப்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) களவுக்காலத்தும் இன்றியமையாளாகத் தலைவியால் வேண்டப்பட்டாள் செவிலிமகள் என்றவாறு.

எனவே, பயின்றா ரெல்லாருந் தோழியராகார். அருமறை கிளக்கப் படுதலான் உடன் முலையுண்டு வளர்ந்த செவிலி மகளே தோழி எனப்படுவாள் என்றவாறு அருமறை கிளத்தல் என்பதனை யீண்டு வருவிக்க.

124. **சூழ்தலும் உசாத்துணை நிலைமையிற் பொலிமே.**

இது, தோழிக்கு உரியதோர் இயல்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) மேற்சொல்லப்பட்ட தோழி தான் சூழ்தற்கும் தலைவி சூழ்ச்சிக்கு உசாத்துணையாகியும் வரும் நிலைமையாற் பொலிவு பெறும் என்றவாறு.

எனவே, செவிலிமகள் என்னுந் துணையாற் பொலிவுபெறாள்; என்றும் தோழியாவாள் செவிலிமகளாதலேயன்றிச் சூழவும் உசாத்துணை யாகவும் வல்லள் ஆதல்வேண்டும் என்றவாறு.

செய்யுள் மேற்காட்டப்பட்டன.

125. குறையுற உணர்தல் முன்னுற உணர்தல்
இருவரும் உள்வழி அவன்வர வுணர்தலென
மதியுடம் படுதல் ஒருமூ வகைத்தே.

இது, தலைவன் புணர்ச்சி யுண்மை தோழி அறியுந் திறன் பாகு படுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) தலைவன் குறையுற வுணர்தலும் அவன் குறையுறாவழித் தலைவி குறிப்புக்கண்டு உணர்தலும் தானும் தலைவியுங் கூடி யிருந்துழித் தலைவன் வந்தமை கண்டு உணர்தலும் என மூவகைத் துத் தோழி அறிவுடம்படுதற்கண்ணது என்றவாறு.

மதியுடம்படுதல் எனினும் புணர்ச்சியுணர்தல் எனினும் ஒக்கும். இம் மூன்றினும் ஒன்று கண்டுழி அவரவர் குறிப்பினாற் புணர்ச்சி யுணரும் என்றவாறு. 'குறையுறவுணர்தல்' 'முன்வைத்தார் நன்கு புலப் படுதலின் 'முன்னுறவுணர்தல்' அதன்பின் வைத்தார், தலைவி வேறு பாடு கண்டு பண்டையிற்போலாள் என்னும் நிகழ்ச்சியான் முற்றத் துணிவின்மையின், 'இருவரு முள்வழி யவன் வரவுணர்தல்' அதன் பின் வைத்தார். ஆண்டுப் புதுவோன்போலத் தலைவன் வருதலானும் தலைவி கரந்த உள்ளத்தளாய் நிற்குமாதலானும் அத்துணைப் புலப் பாடின்மையின், அக் கருத்தினானே மேற்சொல்லப்பட்ட தோழி கூற்று மூவகையாகப் பொருள் உரைத்ததென்று கொள்ளலாம்.

126. அன்ன வகையான் உணர்ந்தபின் அல்லது
பின்னிலை முயற்சி பெறாள்என மொழிப.

இதுவும் தோழிக்கு உரியதொரு திறன் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) மேற்சொல்லப்பட்ட கூறுபாட்டான் இருவர் மாட்டும் அன்புடைமை உணர்ந்தபின் அல்லது வழிபாட்டு நிலைமையாற் கூட்டத்திற்கு முயலப்பெறாள் தோழி என்றவாறு.

அ∴தேல், உள்ளப் புணர்ச்சியானின்று மெய்யுறாது கூட்டத் திற்கு முயல்வார் உளர். ஆயின், அ∴தெற்றாற்பெறும் எனின் ஆண் டும் இருவர் மாட்டுளதாகிய அன்புடைமையான் மனநிகழ்ச்சியுள வாக அந்நிகழ்ச்சி கண்டுழியும் முயலப்பெறுமென்று கொள்க. அத வானேயன்றே 'முன்னுறவுணர்தல்' என்னும் சூத்திரத்தினும் 'புணர்ச்சியுடம்படுதல்' என்னாது 'மதியுடம்படுத லொரு மூவகைய' எனப் பொதுப்பட ஓதுவாராயிற் றென்க அவ்வன்பினான் வரு நிகழ்ச்சியுள்வழியும் இவ்விட மூன்றினும் காதலுண்மை அறியலாகும்.

127. முயற்சிக் காலத் ததற்பட நாடிப்
புணர்த்த லாற்றலும் அவள்வயி னான.

இதுவும் அது.

(இ-ள்) தோழி வழிமொழிந்து முயலுங்காலத்து அவன் நினை வின்கட் படுந்திறன் ஆராய்ந்து புணர்த்தலைச் செய்யும் அவளிடத்து என்றவாறு.

அஃதாவது, ‘இன்னுழிச் செல்’ எனவும் ‘இன்னுழி வா’ எனவும், தலைவியை ஆயத்துணின்றும் பிரித்துத் தனி நிறுத்திப் பட்டாங்கு கூறியும் பிறவாற்றானும் ஆராய்ந்து கூட்டுதல்.

இவ்வைந்து சூத்திரத்தானுந் தோழிக்கு உரிய மரபு உணர்த்திய வாறு காணலாம்.

128. குறியெனப் படுவ திரவினும் பகலினும்
அறியக் கிளந்த ஆற்ற தென்ப.

என்றது, மேல் ‘கலஞ்சுட்டுக் கிளவி கிழவிய தாகும்’ என்றார். அதற்கு இலக்கணம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) குறி என்று சொல்லப்படுவது இரவினானும் பகலி னானும் இருவரும் அறியச் சொல்லப்பட்ட இடத்தையுடைத்து என்றவாறு.

எனவே, இரவிற்குறி பகற்குறி என இருவகைப்படும் என்பது கொள்ளப்படும்.

129. இரவுக் குறியே இல்லகத் துள்ளும்
மனையோர் கிளவி கேட்கும்வழி யதுவே
மனையகம் புகாஅக் காலை யான.

என்றது. இரவுக்குறிக்கு இடமுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) இரவுக்குறியாம் இடமே இல்லகத்துள் மனையகம் புகாவிடத்துக்கண் மனையோர் கிளவிகேட்கும் அணிமைத்தாம் என்றவாறு.

எனவே, மனைக்கும் எயிற்கும் நடுவணதோரிடம் என்று கொள்ளப்படும். (41)

130. பகற்புணர் களனே புறனென மொழிப
அவளறி வுணர வருவழி யான.

என்றது, பகற்குறி யாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) பகற்குறியாகிப் புணருமிடம் எயிற்புறன் என்று சொல் லுவர்; ஆண்டுந் தலைமகள் அறிவுற்றுவரும் இடனாகல் வேண்டும் என்றவாறு.

131. அல்லகுறிப் படுதலும் அவள்வயின் உரித்தே
அவன்குறி மயங்கிய அமைவொடு வரினே.

இதுவுமது.

(இ-ள்) அல்லகுறிப்படுதலும் தலைமட்கு உரித்து; தலைவன் செய்த குறிமயங்கிய பொருத்தத்தொடு வரின் என்றவாறு.

உதாரணம் மேற்காட்டப்பட்டது.

மயங்கிய அமைவு ஆவது அவன் செய்யும் குறியோடமைவுடையன.

132. ஆங்காங் கொழுகும் ஒழுக்கமும் உண்டே
ஓங்கிய சிறப்பின் ஒருசிறை யான.

இதுவுமது.

(இ-ள்) அவ்வவ்விடத் தொழுகும் ஒழுக்கமும் தலைவி மாட்டு உண்டு, ஓங்கிய சிறப்பினையுடைய ஒருபக்கத்து என்றவாறு.

ஒருசிறை யென்றது மனத்தானும் மொழியானும் மெய்யானும் கற்புடை மகளிர் ஒழுகும் ஒழுக்கத்தின் மனத்தான் ஒழுகும் ஒழுக்கமும் உண்டு என்றவாறு.

133. மறைந்த ஒழுக்கத் தோரையும் நாளுந்
துறந்த ஒழுக்கங் கிழவற் கில்லை.

என்றது, தலைவற்கு உரிய இயல்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) களவொழுக்கத்து முகுர்த்தமும் நாளும் துறந்த தொழுகும் ஒழுக்கம் தலைவற்கு இல்லை என்றவாறு.

என்றதனான், ஆண்டு அறத்தின் வழுவினானல்லன் தலைவி மாட்டுத் தலையளி குறைதலான் என்றவாறு.

134. ஆறின தருமையும் அழிவும் அச்சமும்
ஊறும் உளப்பட அதனோ ரற்றே.

இதுவுமது.

(இ-ள்) நெறியினது அருமையும் மனன் அழிவும் அஞ்சுதலும் இடையூறும் தலைவன் மாட்டு நிகழா என்றவாறு.

135. தந்தையுந் தன்னையும் முன்னத்தின் உணர்ப.

என்றது, தந்தையும் தன்னையரும் களவு உணருமாறு உணர்த்து தல் நுதலிற்று (இ-ள்) தந்தையரும் தன்னையரும் குறிப்பின் உணர்ப என்றவாறு.

எனவே.கூற்றினான் உரைக்கப்பெறார் என்றவாறாம்.

136. தாய் அறிவுறுதல் செவிலியோ டொக்கும்.

என்றது, நற்றாய்க்கு உரியதொரு மரபுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) நற்றாய் களவொழுக்கம் அறிவுறுத்தல் செவிலியோ டொக்கும் என்றவாறு. செவிலி கவலுந்துணைக் கவலுதலல்லது தந்தையையும் தன்னையன் மாரையும்போல் வெகுடலிலள் என்றவாறு. அவர் வெகுள்வரோ எனின், “காமர் கடும்புனல்” எனத் தொடங்கும் கலித்தொகைப் பாட்டினுள்,

“அறத்தொடு நின்றேனைக் கண்டு திறப்பட
என்னையர்க் குய்த்துரைத்தாள் யாய்” (கலித்தொகை.39)

எனத் தாய்வெகுளாமை காணப்பட்டது.

“அவரும் தெரிகணை நோக்கிச் சிலைநோக்கிக் கண்சேந்து
ஒருபக லெல்லாம் உருத்தெழுந் தாறி” (கலித்.39)

என்றதனான் வெகுட்சி பெற்றாம்.

137. அம்பலும் அலருங் களவுவெளிப் படுத்தலின்
அங்கதன் முதல்வன் கிழவ னாகும்.

என்றது. களவு வெளிப்படுப்பார் இவர் என்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) அம்பல் என்பது முகிழ்த்தல் அ∴து ஒருவரொருவர் முகக்குறிப்பினாற் றோற்றுவித்தல். அலராவது சொல்லுதல், அதனானே இவை இரண்டும் களவினை வெளிப்படுத்தலின் அதற்குக் காரணமாவான் தலைவன் என்றவாறு என்னை, அவனை யறிந்துழியல்லது இவை நிகழாமையின் தலைவி வேறுபாட்டான் ஆகாதோ எனின், ஆண்டு எற்றினான் ஆயிற்று என ஐயம் நிகழ் தலல்லது துணிவு பிறவாதாம் என்று கொள்ளலாம்.

138. வெளிப்பட வரைதல் படாமை வரைதல் என்று
ஆயிரண் டென்ப வரைதல் ஆறே.

இது, வரையும் பகுதி உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) களவு வெளிப்பட்டபின் வரைதலும் களவு வெளிப் படாமை வரைதலும் என அவ்விரண்டென்று சொல்லுவர் வரையும் நெறி என்றவாறு.

இதனால் சொல்லியது இருவாற்றானும் அறன் இழுக்காதென்ற வாறு அ∴து இழுக்காதவாறு வருகின்ற சூத்திரத்தான் உணர்க.

139. வெளிப்படை தானே கற்பினோ டொப்பினும்
ஞாங்கர்க் கிளந்த மூன்றுபொரு ளாக
வரையாது பிரிதல் கிழவோற் கில்லை.

இது, தலைவற்கு உரியதோர் இயல்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று

(இ-ள்) களவு வெளிப்படுதல் சுற்பினோடொப்பினும் மேற் சொல்லப்பட்ட மூன்று பொருளாக வரையாது பிரிதல் கிழவோற்கு இல்லை என்றவாறு.

அவையாவன முற்கூறிய ஓதற்பிரிவும், பகைவயிற்பிரிவும், தூதிற் பிரிவும். எனவே பொருள்வயிற் பிரிதலும் வேந்தர்க்குற்றுழிப் பிரிதலும் காவற்பிரிதலும் நிகழப்பெறும் என்றவாறாம்.

களவியல் முற்றிற்று.

அலகு எண்- 5

5.கற்பியல்

இவ்வோத்து, என்ன பெயர்ததோவெனின், கற்பியல் என்னும் பெயர்த்து கற்புக்கு இலக்கணம் உணர்த்தினமையாற் பெற்ற பெயர். கற்பென்பது யாதோவெனின், அஃதாமாறு இச் சூத்திரத்தில் விளங்கும்.

140. கற்பெனப் படுவது கரணமொடு புணரக்
கொளற்குரி மரபிற் கிழவன் கிழத்தியைக்
கொடைக்குரி மரபினோர் கொடுப்பக்கொள் வதுவே.

என்பது சூத்திரம்.

இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின் கற்பிலக்கணம் கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) கற்பென்று சொல்லப்படுவது, கரணத்தொடு பொருந் திக் கொள்ளுதற்குரிய மரபினையுடைய கிழவன் கொள்ளுதற்குரிய மரபினையுடைய கிழத்தியைக் கொடுத்தற்குரிய மரபினையுடையார் கொடுப்பக் கொள்வது என்றவாறு.

'கொளற்குரி மரபின்' என்பதனைக் 'கிழத்தி' என்பதனொடுங் கூட்டி யுரைக்கலாம்.

களவின்கண் ஒத்தாரிருவர் வேட்கை மிகுதியாற் கூடி ஒழுகிய வழிக் கரணத்தின் அமையாது இல்லறம் நடத்தலாமோ எனின் அஃதாகா தென்றற்குக் 'கரணமொடு புணர' என்றாம் கரணம் என்பது வதுவைச் சடங்கு 'கொளற்குரி மரபிற் கிழவோன்' என்றதனான் ஒத்த குலத்தானும் உயர்ந்த குலத்தானும் என்று கொள்க 'கொளற்குரி மரபிற் கிழத்தி' யென்றதனான், ஒத்த குலத்தாளும் இழிந்த குலத்தாளும் என்று கொள்க. 'கொடைக்குரி மரபினோர்' என்றதனால், தந்தையும் தாயும் தன்னையரும் மாதுலனும் இவர் இல்லாவழிச் சான்றோரும் தெய்வமும் என்று கொள்க கொடுப்பக் கொள்வது கற்பு என்றமையான், அது கொடுக்குங்கால், களவு வெளிப்பட்ட வழியும், களவு வெளிப்படாத வழியும், மெய்யுறு புணர்ச்சியின்றி உள்ளப் புணர்ச்சியான் உரிமைபூண்ட வழியும் கொள்ளப்பெறும் எனக் கொள்க களவியற் சூத்திரத்துள்.

"இன்பமும் பொருளு மறனு மென்றாங் கன்பொடு புணர்ந்த" (களவியல்.1)

என்பதனைத் தந்துரைத்து, ஐந்திணை மருங்கிற் கற்பெனப்படுவது எனக் கூட்டலாம்.

அ∴தேல், கொடுப்பக் கொள்வது கற்பாயின் பிரமம் முதலிய எண் வகையும் கொள்க. ‘கொடுப்போ ரின்றியும் கரண முண்டே புணர்ந்துடன் போகிய காலை யான’ என்னும் இது கற்பாகுமோ எனின், அவையும் கற்பாதல் ஒக்குமேனும் கந்திருவம்போல ஒந்த அன்புடையார் ஆதல் ஒருதலையன்மையின் கைக்கிளை பெருத் திணைப்பாற்படும். ஈண்டு ஐந்திணை தழுவிய அகத்திணையே களவு கற்பு எனப் பகுத்தார் என்று கொள்ளலாம்.

141. கொடுப்போர் இன்றியுங் கரண முண்டே
புணர்ந்துடன் போகிற காலை யான.

இது மேலதற்கொரு புறனடை.

(இ-ள்) கொடுப்போரின்றியும், கரண நிகழ்ச்சி உண்டு; புணர்ந் துடன் போகிய காலத்து என்றவாறு.

எனவே, கற்பிற்குக் கரணநிகழ்ச்சி ஒருகலையாயிற்று. இதனானே கொடுப்போ ரில்வழியும் கரணநிகழ்ச்சி உண்மையும் ஒழுக்கக் குறைபாடு இன்மையும் கொள்ளலாம்.

“பறைபடப் பணிலம் ஆர்ப்ப இறைகொள்பு
தொல்மூ தாலத்துப் பொதியில் தோன்றிய
நாலூர்க் கோசர் நன்மொழி போல
வாயா கின்றே தோழி யாய்கழற்
சேயிலை வெள்வேல் விடலையொடு
தொகுவளை முன்கை மடந்தை நட்பே” (குறுந்.15)

இதனுள் விடலையொடு மடந்தைநட்பு பறைபடப் பணிலம் ஆர்ப்ப இறைகொண்டு நாலூர்க் கோசர் நன்மொழிபோல வாயாயிற்று எனச் செவிலி நற்றாய்க்குக் கூறினமையானும், விடலை எனப் பாலை நிலத்திற்குரிய தலைவன் பெயர் கூறினமையானும் கொடுப்போரின்றியும் கரணம் நிகழ்ந்தவாறு காணலாம்.

142. மேலோர் மூவர்க்கும் புணர்த்த கரணங்
கீழோர்க் காகிய காலமும் உண்டே.

இதுவுமது.

(இ-ள்.) மேற் குலத்தாராகிய அந்தணர், அரசர், வணிகர் என்னும் மூன்று வருணத்தார்க்கும் புணர்த்த கரணம் கீழோராகிய வேளாண் மாந்தர்க்கும் ஆகிய காலமும் உண்டு என்றவாறு.

இதனாற் சொல்லியது, முற்காலத்துக் கரணம் பொதுப்பட நிகழ்தலின் எல்லார்க்கும் ஆம் என்பதும் பிற்காலத்து வேளாண் மாந்தர்க்குத் தவிர்ந்ததெனவுங் கூறியவாறு போலும் அ∴தாமாறு தருமசாத்திரம் வல்லாரைக் கொண்டுணரலாம்.

143. **பொய்யும் வழுவுந் தோன்றிய பின்னர்**
ஐயர் யாத்தனர் கரணம் என்ப.

என்றது. கரணமாகியவாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) பொய்கூறலும் வழூஉப்பட வொழுகலும் தோன்றிய டுன்னர் முனைவர் கரணத்தைக் கட்டினார் என்று சொல்வர் எனலாம்.

இரண்டுந் தோன்றுவது இரண்டாம் ஊழியின் கண்ணாதலின், முதலூழியிற் கரணமின்றியே! இல்வாழ்க்கை நடந்ததென்பதூஉம் இவை தோன்றிய பின்னர்க் கரணந் தோன்றின தென்பதூஉம் கூறிய வாறாயிற்று. பொய்யாவது செய்தததனை மறைத்தல் வழுவாவது செய்தத்தன்கண் முடிய நில்லாது தப்பி யொழுகுதல், கரணத்தொடு முடிந்த காலையின் அவை யிரண்டும் நிகழாவா மாதலாற் கரணம் வேண்டுவதாயிற்று.

144. **கரணத்தின் அமைந்து முடிந்த காலை**
நெஞ்சுதளை அவிழ்ந்த புணர்ச்சிக் கண்ணும்
எஞ்சா மகிழ்ச்சி இறந்துவரு பருவத்தும்
அஞ்ச வந்த உரிமைக் கண்ணும்
நன்னெறிப் படருந் தொன்னலப் பொருளினும்
பெற்ற தேஎத்துப் பெருமையின் நிலைஇக்
குற்றஞ் சான்ற பொருளெடுத் துரைப்பினும்
நாமக் காலத் துண்டெனத் தோழி
ஏமுறு கடவுள் ஏத்திய மருங்கினும்
அல்லல் தீர ஆர்வமொ டளைஇச்
சொல்லுறு பொருளின் கண்ணுஞ் சொல்லென
ஏனது சுவைப்பினும் நீகை தொட்டது
வானோர் அமிழ்தம் புரையுமால் எமக்கென
அடிசிலும் பூவுந் தொடுத்தற் கண்ணும்
அந்தணர் திறத்தும் சான்றோர் தேஎத்தும்
அந்தமில் சிறப்பிற் பிறர்பிறர் திறத்தினும்
ஒழுக்கங் காட்டிய குறிப்பினும் ஒழுக்கத்துக்
களவினுள் நிகழ்ந்த அருமையைப் புலம்பி
அலமர லுள்ளமொ டளவிய இடத்தும்
அந்தத் தெழுதிய எழுத்தின் மான
வந்த குற்றம் வழிகெட ஒழுகலும்
அழியல் அஞ்சலென் றாயிரு பொருளினுந்
தானவட் பிழைத்த பருவத் தானும்
நோன்மையும் பெருமையும் மெய்கொள வருளிப்
பன்னல் சான்ற வாயிலொடு பொருந்தித்
தன்னி னாகிய தகுதிக் கண்ணும்
புதல்வற் பயந்த புனிறுதீர் பொழுதின்
நெய்யணி மயக்கம் புரிந்தோள் நோக்கி

**ஐயர் பாங்கினும் அமரர்ச் சுட்டியுஞ்
செய்பெருஞ் சிறப்பொடு சேர்தற் கண்ணும்
பயங்கெழு துணையணைப் புல்லிப் புல்லாது
உயங்குவனள் கிடந்த கிழத்தியைக் குறுகி
அல்கல் முன்னிய நிறையழி பொழுதின்
மெல்லன் சீறடி புல்லிய இரவினும்
உறலருங் குரைமையின் ஊடன்மிகுத் தோளைப்
பிறபிற பெண்டிரிற் பெயர்த்தற் கண்ணும்
பிரிவின் எச்சத்துப் புலம்பிய இருவரைப்
பரிவு நீக்கிய பகுதிக் கண்ணும்
நின்றுநனி பிரிவின் அஞ்சிய பையுளுஞ்
சென்றுகை இகந்துபெயர்த் துள்ளிய வழியுங்
காமத்தின் வலியுங் கைவிடின் அச்சமுந்
தானவட் பிழைத்த நிலையின் கண்ணும்
உடன்சேறற் செய்கையோ டன்னவை பிறவும்
மடம்பட வந்த தோழிக் கண்ணும்
வேற்றுநாட் டகல்வயின் விழுமத் தானும்
மீட்டுவர வாய்ந்த வகையின் கண்ணும்
அவ்வழிப் பெருகிய சிறப்பின் கண்ணும்
பேரிசை யூர்திப் பாகர் பாங்கினுங்
காமக் கிழத்தி மனையோள் என்றிவர்
ஏமுறு கிளவி சொல்லிய எதிருஞ்
சென்ற தேஎத் துழப்புநனி விளக்கி
இன்றிச் சென்ற தன்னிலை கிளப்பினும்
அருந்தொழில் முடித்த செம்மற் காலை
விருந்தொடு நல்லவை வேண்டற் கண்ணும்
மாலை யேந்திய பெண்டிரும் மக்களுங்
கேளிர் ஒழுக்கத்துப் புகற்சிக் கண்ணும்
ஏனைய வாயிலோ ரெதிரொடு தொகைஇப்
பண்ணமை பகுதிமுப் பதினொரு மூன்றும்
எண்ணருஞ் சிறப்பிற் கிழவோன் மேன.**

இது, தலைவற்கு உரிய கிளவியெல்லாத் தொகுத்துணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) கரணத்தினமைந்து முடிந்த பின்பு. நெஞ்சுதனை யவிழ்ந்த புணர்ச்சி முதலாக ஏனைய வாயிலோ ரெதிரொடு கூடிப் பண்ணுத லமைந்த பகுதியினையுடைய முப்பத்தின் மூன்றிடத்தினும் கூறல் எண்ணுதற்கரிய சிறப்பினையுடைய கிழவோன் மேலன என்றவாறு.

இடம் என்பது வகையிற் கூறியவதனால் உரைக்கப்பட்டது. கூற்றென்பது வருகின்ற சூத்திரத்தினும் கொணர்ந்துரைக்கப்பட்டது.

கரணத்தி னமைந்து முடிந்த காலை என்பது – ஆசான் புணர்த்த கரணத்தினால் வதுவை முடிந்தபின் என்றவாறு.

நெஞ்சு தளையவிழ்த லாவது - தலைவியைத் தலைவன் கண் னுற்றஞான்று தலைவன் மாட்டு உளதாகிய பெருமையும் உரனும் தலைவிமாட்டு உளதாகிய அச்சமும் நாணும் மடனும் ஏபவாசு இயற்கைப்புணர்ச்சி இடையீடு பட்டுழி வேட்கை தணியாது வரைந் தெய்துங்காறும் இருவர் மாட்டும் சுட்டுண்டு நின்ற நெஞ்சம் சுட்டு விடப்படுதல். இயற்கைப்புணர்ச்சி புணர்ந்த தலைவன் அலாறி வுறுக்கப்பட்டு நீங்கி வரைந் தெய்துங்காறும் புணர்ச்சி வேட்கையாற் செல்கின்ற நெஞ்சினை இருவரும் வேட்கை தோற்றாமல் தளைக்கப் பட்டதனைத் தளை என்றலும் ஒன்று இவையிரண்டினும் மிகுதி பொருளாகக் கொள்ளலாம்.

உதாரணம்

“உழுந்து தலைப்பெய்த கொழுங்களி மிதவை
பெருஞ்சோற் றமலை நிற்ப நிரைகால்
தண்பெரும் பந்தர்த் தருமணல் ஞெமிரி
மனைவிளக் குறுத்து மாலை தொடரிக்
கனையிருள் அகன்ற கவின்பெறு காலைக்
கோள்கால் நீங்கிய கொடுவெண் திங்கள்
கேடில் விழுப்புகழ் நாள்தலை வந்தென
உச்சிக் குடத்தர் புத்தகல் மண்டையர்
பொதுசெய் கம்பலை முதுசெம் பெண்டிர்
முன்னவும் பின்னவும் முறைமுறை தரத்தரப்
புதல்வர்ப் பயந்த திதலையவ் வயிற்று
வாலிழை மகளிர் நால்வர் கூடிக்
கற்பினின் வழாஅ நற்பல உதவிப்
பெற்றோற் பெட்கும் பிணையை ஆகென
நீரொடு சொரிந்த ஈரிதழ் அலரி
பல்லிருங் கதுப்பின் நெல்லொடு தயங்க
வதுவை நன்மணங் கழிந்த பின்றைக்
கல்லென் சும்மையர் ஞெரேரெனப் புகுதந்து
பேரிற் கிழத்தி யாகெனத் தமர்தர
ஓரிற் கூடிய வுடன்புணர் கங்குற்
கொடும்புறம் வளைஇக் கோடிக் கலிங்கத்து
ஓடுங்கினள் கிடந்தனள் ஓர்புறந் தழீஇ
முயங்கல் விருப்பொடு முகம்புதை திறப்ப
அஞ்சினள் உயிர்த்த காலை யாழநின்
நெஞ்சம் படர்ந்து எஞ்சா துரையென
இன்னகை இருக்கைப் பின்யான் வினவலின்
செஞ்சூட் டொண்குழை வண்காது துயல்வர
அகமலி உவகையள் ஆகிமுகன் இகுத்து
ஒய்யென இறைஞ்சி யோளே மாவின்
மடங்கொள் மதைஇய நோக்கின்
ஒடுங்கீ ரோதி மாஅ யோளே.” (அகம்.86)

இதனுள் ‘முயங்கல் விருப்பொடு முகம்புதை திறப்ப அஞ்சினள் உயிர்த்த காலை’ என்பதனான் இயற்கைப் புணர்ச்சி யின்மையும், அகமலி யுவகையளாகி முகனிகுத்து ஒய்யென விறைஞ்சி என்பதனால் உள்ளப் புணர்ச்சி யுண்மையும் அறியலாம். பிறவும் அன்ன.

எஞ்சா மகிழ்ச்சி யிறந்துவரு பருவத்தும் என்பது - ஒழியாத மகிழ்ச்சிமிக்கு வருங்காலத்துத் தலைவன்கட் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

உதாரணம்

“குனிகா யெருக்கின் குவிமுகிழ் விண்டலொடு
பனிவார் ஆவிரைப் பன்மலர் சேர்த்தித்
தாருங் கண்ணியுந் ததைஇத் தன்னிட்டு
ஊரும் மடவோன் உலர்வன் கொல்லென
நீர்த்துறைப் பெண்டிர் நெஞ்சழிந் திரங்கினும்
உணரா ளூர்தோறு
அணிமடற் கலிமா மன்றத் தேறித்தன்
அணிநலம் பாடினும் அறியா ளென்றியான்
பெருமலை நெடுங்கோ டேறிப் பெறுகென்று
உருமிடித் தீயின் உடம்புசுடர் வைத்த
என்னுறு விழுமம் நோக்கிப் பொன்னொடு
திருமணி இமைக்குங் கோடுயர் நனந்தலை
இரவுடைப் பெண்டி ரிடும்பை நோக்கித்
தெளிவுமனங் கொண்ட தீதறு காட்சி
வெளியன் வேள்மான் விளங்குகரி போல
மலிகடல் உடுத்த மணங்கெழு நனந்தலைப்
பலபா ராட்டவும் படுவ மாதோ
கடைந்து கவித்தன்ன கால்வீங்கு கருங்கட்
புடைதிரள் வனமுலை புலம்பல் அஞ்சிக்
காமல் நுழைநுண் நுசுப்பின்
தாமரை முகத்தியைத் தந்த பாலே.” (குண நாற்பது)

என வரும்.

அஞ்சவந்த உரிமைக்கண்ணும் என்றது - தலைவன் தானும் பிறரும் அஞ்சும்படியாகத் தலைவிமாட்டு உளதாகிய கற்பாகிய உரிமைக்கண்ணும் என்றவாறு.

உதாரணம் வந்தவழிக் காண்லாம்.

நன்னெறிப் படரும் தொன்னலப் பொருளினும் என்றது - நன்னெறிக் கட் செல்லாநின்ற தொன்னலப் பொருண்மைக் கண்ணும் என்றவாறு.

நன்னெறியாவது அறம்பொருளின்பம் வழுவாத நெறி. தலை மகன் சிறப்புத் தொன்றுதொட்டு வருதலிற் குடிநலத்தைத் தொன்னல மென்றார். இதனாற் சொல்லியது அறம்

பொருள் இன்பங்களை வழாமல் தன் குலத்திற்கேற்ற மனைவாழ்க்கையைத் தலைமகள் நடத்துதற் கண்ணும் தலைவன்கண் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

உதாரணம்

"தடமருப் பெருமை மடநடைக் குழவி
தூண்தொறும் யாத்த காண்தகு நல்லில்
கொடுங்குழை பெய்த செழுஞ்செய் பேதை
சிறுதாழ் செறித்த மெல்விரல் சேப்ப
வாளை ஈர்ந்தடி வல்லிதின் வகைஇப்
புகையுண் டமர்த்த கண்ணள் தகைபெறப்
பிறைநுதற் பொறித்த சிறுநுண் பல்வியர்
அந்துகில் தலையில் துடையினள் நப்புலந்து
அட்டி லோளே அம்மா அரிவை
எமக்கே வருகதில் விருந்தே சிவப்பாள் அன்று
சிறியமுள் எயிறு தோன்ற
முறுவல் கொண்ட முகங்காண் கம்மே" (நற்றிணை.120)

இதனுள் ஊடற் குறிப்பினளாகிய தலைவி மனைவாழ்க்கைத் தருமமாகிய விருந்து புறந்தருதல் விருப்பினளாதலின் நன்னெறிப் படர்தல் ஆயிற்று.

பெற்ற தேஎத்துப் பெருமையின் நிலைஇக் குற்றஞ்சான்ற பொருள் எடுத்துரைப்பினும் என்றது - வரைந்து பெற்றவழித் தலைவியைப் பெருமையின் கண்ணே நிறுத்திக் களவுக்காலத்துக் குற்றஞ்சான்ற பொருளையெடுத்துக் கூறிய வழியும் என்றவாறு.

உதாரணம்

"அதிரிசை யருவிய பெருவரைத் தொடுத்த
பல்தேன் இறாஅல் அல்குநர்க் குதவு
நுந்தை நன்னாட்டு வெந்திறல் முருகென
நின்னோய்க் கியற்றிய வெறிநின் தோழி
என்வயி னோக்கலிற் போலும் பன்னாள்
வருந்திய வருத்தந் தீரநின்
திருந்திழைப் பணைத்தோள் புணர்ந்துவந் ததுவே"

இதனுள் 'நுந்தை நன்னாட்டு' என்றதனால் தலைவி பெருமையும் 'தின்னோய்க்கியற்றிய வெறி நின்தோழி யென்வயி னோக்கவிற் போலும்' என்றதனால் குற்றஞ்சான்ற பொருள் என்பதும் அறிந்து கொள்ளலாம்.

நாமக் காலத் துண்டெனத் தோழி ஏமுறு கடவுள் ஏத்திய மருங்கினும் என்பது - அச்சக்காலத்து நமக்குத் துணையாயிற்றெனத் தோழி ஏமுறு கடவுளை ஏத்துதற்கண்ணும் தலைவன்கட் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

உதாரணம் வந்தவழிக் காணலாம்.

அல்லல்தீர ஆர்வமோடு அளைஇச் சொல்லுறு பொருளின் கண்ணும் என்பது - தலைவி தன் துன்பந்தீர ஆர்வத்தொடு பொருத் தச் சொல்லப்பட்ட பொருண்மைக்கண்ணும் தலைவன் கூற்று நிகழும் என்றவாறு, என்றவது களவுக்காலத்து வருந்திய வருத்தந்தரத் தனது காதல் மிகுதி தோன்றச் சொல்லுதற் பொருளின்கண்ணும் என்றவாறு.

உதாரணம்

“யாயும் ஞாயும் யாரா கியரோ
எந்தையும் நுந்தையும் எம்முறைக் கேளிர்
யானும் நீயும் எவ்வழி அறிதுஞ்
செம்புலப் பெயனீர் போல
அன்புடை நெஞ்சந் தாங்கலந் தனவே” (குறுந். 40)

என வரும்.

சொல்லென ஏனது சுவைப்பினும் நீ கை தொட்டது வானோர் அமிழ்தம் புரையுமால் எமக்கென அடிசிலும் பூவுந் தொடுத்தற்கண் ணும் என்பது - யாதானும் ஒன்றை நுகரினும் நீ கையால் தொட்டது வானோர் அமிழ்தம் புரையும், இதற்குக் காரணம் சொல்லுவாயாக என்று அடிசில் தொடுத்தற்கண்ணும் பூத்தொடுத்தற்கண்ணும் கூற்று நிகழும் என்றவாறு. வந்தது கொண்டு வாராதது முடித்தல் என்பதனால், சாந்து முதலியனவும் கொள்ளலாம்.

உதாரணம் வந்தவழிக் காணலாம்.

“வேம்பின் பைங்காயென் தோழி தரினே
தேம்பூங் கட்டி” (குறுந்.196)

எனத் தலைவன் கூறினமை தோழி கூறலானும் அறியலாம்.

அந்தணர் திறத்தும் சான்றோர் தேஎத்தும் அந்தமில் சிறப்பிற் பிறர் பிறர் திறத்தினும் ஒழுக்கம் காட்டிய குறிப்பினும் என்பது பார்ப்பார் கண்ணும் சான்றோர் கண்ணும் மிக்க சிறப்பினையுடைய பிறராகிய அவரவரிடத்தும் ஒழுகும் ஒழுக்கத்தைக் குறிப்பினால் சாட்டிய இடத்தினும் என்றவாறு.

இதனுள் ‘நுந்தை நன்னாட்டு’ என்றதனால் தலைவி பெருமை யும் ’தின்னோய்க்கியற்றிய வெறி நின்தோழி யென்வயி னோக்கவிற் போலும்’ என்றதனால் குற்றஞ்சான்ற பொருள் என்பதும் அறிந்து கொள்ளலாம்.

நாமக் காலத் துண்டெனத் தோழி ஏமுறு கடவுள் ஏத்திய மருங்கினும் என்பது - அச்சக்காலத்து நமக்குத் துணையாயிற்றெனத் தோழி ஏமுறு கடவுளை ஏத்துதற்கண்ணும் தலைவன்கட் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

உதாரணம் வந்தவழிக் காணலாம்.

அல்லல்தீர ஆர்வமோடு அளைஇச் சொல்லுறு பொருளின் கண்ணும் என்பது - தலைவி தன் துன்பந்தீர ஆர்வத்தொடு பொருத் தச் சொல்லப்பட்ட பொருண்மைக்கண்ணும் தலைவன் கூற்று நிகழும் என்றவாறு, என்றவது களவுக்காலத்து வருந்திய வருத்தந்தரத் தனது காதல் மிகுதி தோன்றச் சொல்லுதற் பொருளின்கண்ணும் என்றவாறு.

உதாரணம்

"யாயும் ஞாயும் யாரா கியரோ
எந்தையும் நுந்தையும் எம்முறைக் கேளிர்
யானும் நீயும் எவ்வழி அறிதுஞ்
செம்புலப் பெயனீர் போல
அன்புடை நெஞ்சந் தாங்கலந் தனவே" (குறுந். 40)

என வரும்.

சொல்லென ஏனது சுவைப்பினும் நீ கை தொட்டது வானோர் அமிழ்தம் புரையுமால் எமக்கென அடிசிலும் பூவுந் தொடுத்தற்கண் ணும் என்பது - யாதானும் ஒன்றை நுகரினும் நீ கையால் தொட்டது வானோர் அமிழ்தம் புரையும், இதற்குக் காரணம் சொல்லுவாயாக என்று அடிசில் தொடுத்தற்கண்ணும் பூத்தொடுத்தற்கண்ணும் கூற்று நிகழும் என்றவாறு. வந்தது கொண்டு வாராதது முடித்தல் என்பத னால், சாந்து முதலியனவும் கொள்ளலாம்.

உதாரணம் வந்தவழிக் காணலாம்.

"வேம்பின் பைங்காயென் தோழி தரினே
தேம்பூங் கட்டி" (குறுந்.196)

எனத் தலைவன் கூறினமை தோழி கூறலானும் அறியலாம்.

அந்தணர் திறத்தும் சான்றோர் தேஎத்தும் அந்தமில் சிறப்பிற் பிறர் பிறர் திறத்தினும் ஒழுக்கம் காட்டிய குறிப்பினும் என்பது பார்ப்பார் கண்ணும் சான்றோர் கண்ணும் மிக்க சிறப்பினையுடைய பிறராகிய அவரவரிடத்தும் ஒழுகும் ஒழுக்கத்தைக் குறிப்பினால் சாட்டிய இடத்தினும் என்றவாறு.

உதாரணம் வந்தவழிக் கண்டு கொள்ளலாம்.

ஒழுக்கத்துக் களவினுள் நிகழ்ந்த அருமையைப் புலம்பி அலமர லுள்ளமோ டளவியவிடத்தும் என்பது - ஒழுக்கத்தினுங் களவுக் காலத்து நிகழ்ந்த அருமையைத் தனித்துச் சுழன்ற உள்ளத்தோடே உசாவிய விடத்தும் என்றவாறு.

உதாரணம் வந்தவழிக் காணலாம்.

அந்தரத் தெழுதிய வெழுத்தின் மான வந்த குற்றம் வழி கெட ஒழுகலும் என்பது. களவுக்காலத்தொழுகிய ஒழுக்கக் குறைபாட்டான் நிகழ்ந்த குற்றத்தை ஆகாயத் தெழுத்துப்போல வழிகெட ஒழுகுதற் கண்ணும் என்றவாறு.

உதாரணம் வந்தவழிக் காணலாம்.

அழியல் அஞ்சலென் றாயிரு பொருளினுந் தானவட் பிழைத்த பருவத்தானும் என்பது - அழியல், அஞ்சல் என இயற்கைப் புணர்ச்சிக்கட் கூறிய அவ்விரு பொருளைப் பிழைத்த காலத்தினும் தலைவன்கண் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

அஃதாவது, புறப்பெண்டிர் மாட்டுப் பிரிதல்.

"நகுகம் வாராய் பாண பகுவாய்
அரிபெய் கிண்கிணி ஆர்ப்பத் தெருவில்
தேர்நடை பயிற்றுந் தேமொழிப் புதல்வன்
பூநாறு செவ்வாய் சிதைத்த சாந்தமொடு
காம நெஞ்சந் துரப்ப யாந்தம்
முயங்கல் விருப்பொடு குறுகினேம் ஆகப்
பிறைவனப் புற்ற மாசறு திருநுதல் நாறிருங் கதுப்பினெங் காதலி வேறுணர்ந்து வெரூஉமான் பிணையின் ஒரீஇ யாரை யோவென்று இகந்துநின் றதுவே" (நற்றிணை. 205)

என வரும்.

நோன்மையும் பெருமையும் மெய்கொள வருளிப் பன்னல் சான்ற வாயிலொடு பொருந்தித் தன்னினாகிய தகுதிக்கண்ணும் என்பது -பொறைமையும் பெருமையும் மெய்யெனக் கொள்ளுமாறு அருளி ஆராய்தல் அமைந்த வாயிலொடு பொருந்தித் தலைவன் தன் னான் ஆகிய தகுதிக்கண்ணும் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

அருளிப் பொருந்திக் கூறும் எனக் கூட்டுக. எனவே தலைமகன் என்பதூஉந் தலைமகள் என்பதூஉம் எஞ்சிநின்றன கூற்று என்றது அதிகாரத்தான் வந்தது. அஃதாவது பொறுத்தல் வேண்டும் எனவும் சிறுமைசெய்தல் குற்றம் எனவும் கூறுதலும், தலைமகள் தன்னால் வந்ததனை என்னால் வந்தது எனவும் இவ்வாறு கூறுதல் பன்னல் சான்ற வாயிலாவது, நீ என் செய்தனை? இவள் வெகுடற்குக் காரணம் என்னை? என ஆராய்தலிற் பொருந்திய தோழி என்க பொருந்தலாவது வேறு படாது உடம்படுதல், அவை வருமாறு:

"யாரினுங் காதலம் என்றேனா ஊடினாள்
யாரினும் யாரினும் என்று" (குறள் 1314)

"தும்முச் செறுப்ப அழுதாள் நுமர்உள்ளல்
எம்மை மறைத்திரோ என்று" (குறள்:1318)

"இம்மைப் பிறப்பில் பிரியலம் என்றேனாக்
கண்ணிறை நீர்கொண் டனள்" (குறள். 1315)

“தன்னை யுணர்த்தினுங் காயும் பிறர்க்குநீர்
இந்நீரர் ஆகுதிர் என்று” (குறள். 1319)

“கோட்டுப்பூச் சூடினுங் காயும் ஒருத்தியைக்
காட்டிய சூடினீர் என்று” (குறள்.1313)

என வரும்.

பிறவும் அன்ன.

புதல்வற் பயந்த புனிறுதீர் பொழுதின் நெய்யணி மயக்கம் புரித் தோள் நோக்கி ஐயர் பாங்கினும் அமரர்ச் சுட்டியுஞ் செய் பெருஞ் சிறப்பொடு சேர்தற்கண்ணும் என்பது -புதல்வனைப் பயந்த ஈன் றணிமை நீங்கின பொழுதின்கண் நெய்யணி மயக்கம் புரிந்தவளைக் குறித்து முனிவர்மாட்டும் அமரரைக் குறித்தும் செய்யாநிற்கும் பெரிய சிறப்பொடு சேர்தற்கண்ணும் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

நெய்யணி மயக்கமாவது வாலாமை நீங்கி நெய்யணிதல் நோக்கிச் சேர்தல் எனக் கூட்டலாம்.

“வாராய் பாண நகுகம் நேரிழை
கடும்புடைக் கடுஞ்சூல் நங்குடிக் குதவி
நெய்யோ டிமைக்கும் ஐயவித் திரள்காழ்
விளங்குநகர் விளங்கக் கிடந்தோட் குறுகிப்
புதல்வனை யீன்றெனப் பெயர்பெயர்த்து அவ்வரித்
திதலை அல்குல் முதுபெண் டாகித்
துஞ்சுதி யோமெல் அஞ்சில் ஓதியெனப்
பன்மாண் அகட்டிற் குவளை ஒற்றி
உள்ளினென் உறையும் எற்கண்டு மெல்ல
முகைநாள் முறுவல் தோற்றித்
தகைமலர் உண்கண் புதைத்துவந் ததுவே” (நற்றிணை.370)

என வரும்.

பயங்கெழு துணையணைப் புல்லிப் புல்லாது உயங்குவனள் கிடந்த கிழத்தியைக் குறுகிய அல்கல் முன்னிய நிறையழி பொழுதின் மெல்லென் சீறடி புல்லிய இரவினும் என்பது - தலைவன் பரத்தை யிற் பிரிந்துழி ஊடற் கருத்தினளாய்ப் பயங்கெழு துணை அணை யைப் புல்லிப் புல்லாது வருந்திக் கிடந்த தலைவியைக் கிட்டித் தங்குதலைக் குறித்த நிறையழிபொழுதில் தலைவியது மெல்லென்ற சீறடியைப் புல்லிய இரத்தற்கண்ணும் தலைவன் கூற்று நிகழும். என்றவாறு.

உதாரணம்

“ஊடலின் உண்டாங்கோர் துன்பம் புணர்வது
நீடுவ தன்றுகொல் என்று” (குறள் 1307)

“ஊடுக மன்னோ ஒளியிழை யாம்இரப்ப
நீடுக மன்னோ இரா” (குறள்:1329)

“ஊடலில் தோன்றுஞ் சிறுதுனி நல்லளி
வாடினும் பாடு பெறும்” (குறள்:1322)
என வரும்.

உறலருங்குரைமையி னூடன் மிகுத்தோளைப் பிறபிற பெண் டிரிற் பெயர்த்தற்கண்ணும் என்பது ஊடல் மிகுத்தோளை உறுதற்கருமையாற் பிறபிற பெண்டிர் ஏதுவாக ஊடல் உணர்த்தற் கண்ணும் என்றவாறு.

“புனவளர் பூங்கொடி யன்னாய்” என்னும் மருதக் கலியுள்,

“ஒருத்தி புலவியாற் புல்லா திருந்தாள் அலவுற்று
வண்டினம் ஆர்ப்ப இடைவிட்டுக் காதலன்
தண்தார் அகலம் புகும்” (கலி. 92)

எனப் பிறபிற பெண்டிரைக் காட்டித் தலைவன் ஊடலுணர்த்திய வாறு அறிந்து கொள்ளலாம்.

பிரிவினெச்சத்துப் புலம்பிய விருவரைப் பரிவு நீக்கிய பகுதிக் கண்ணும் என்பது - பிரிவு நிமித்தமாக வருந்திய மனையாளையும் காமக் கிழத்தியையும் அவ் வருத்தத்து நின்று நீக்கிய பகுதிக்கண்ணும் கூற்று நிகழும் என்றவாறு; அஃதாவது பிரியேன் என்றல்.

“பொன்னும் மணியும் போலும் யாழநின்
நன்னர் மேனியும் நாறிருங் கதுப்பும்
போதும் பணையும் போலும் யாழநின்
மாதர் உண்கணும் வனப்பின் தோளும்
இவைகாண் தோறும் அகமலிந்து யானும்
அறநிலை பெற்றோர் அனையேன் அதன்தலைப்
பொலந்தொடிப் புதல்வனும் பொய்தல் கற்றனன்
வினையும் வேறுபுலத்து இலனே நினையின்
யாதனிற் பிரிவாம் மடந்தை
காதல் தானுங் கடலினும் பெரிதே.” (நற்றிணை.166)

இக் கூற்று இருவர்மாட்டும் ஒக்கும்.

நின்றுநனி பிரிவின் அஞ்சிய பையுளும் என்பது - நிலைநிற்க மிகப் பிரியும் பிரிவின்கண் அஞ்சிய நோயின்கண்ணும் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

“ஆள்வழக் கற்ற சுரத்திடைக் கதிர்தெற
நீளெரி பரந்த நெடுந்தாள் யாத்துப்
போழ்வளி முழங்கும் புல்லென் உயர்சினை
முடைநசை இருக்கைப் பெடைமுகம் நோக்கி

ஊன்பதித் தன்ன வெருவரு செஞ்செவி
எருவைச் சேவல் கரிபுசிறை தீய
வேனில் நீடிய வேயுயர் நனந்தலை
நீயுழந் தெய்துஞ் செய்வினைப் பொருட்பிணி
பல்லிதழ் மழைக்கண் மாஅ யோள்வயிற்
பிரியிற் புணர்வ தாயிற் பிரியாது
ஏந்துமுலை முற்றம் வீங்கப் பல்லூழ்
சேயிழை தெளிர்ப்பக் கவைஇ நாளும்
மனைமுதல் வினையொடும் உவப்ப
நினைமாண் நெஞ்சம் நீங்குதல் மறந்தே" (அகம்.51)

என வரும்.

சென்று கையிகந்து பெயர்த்துள்ளிய வழியும் என்பது மேற்கூறியவாறினைக் கையிகந்து முன்னொருகாற் சென்று மீட்டும் அந்நெறியினைப் போக நினைந்தவழியும் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

"இருங்கழி முதலை மேஎந்தோல் அன்ன
கருங்கால் ஓமைக் காண்பின் பெருஞ்சினைக்
கடியுடை நனந்தலை ஈன்றிளைப் பட்ட
கொடுவாய்ப் பேடைக் கல்கிரை தருஇ
மான்றுவேட் டெழுந்த செஞ்செவி எருவை
வான்தோய் சிமைய வீறல்வரைக் கவாஅன்
துளங்குநடை மரையா வலம்படத் தொலைச்சி
ஒண்செங் குருதி யுவறியுண் டருந்துபு
புலவுப்புலி துறந்த கலவுக்கழி கடுமுடை
கொள்ளை மாந்தரின் ஆனாது கவரும்
புல்லிலை மராஅத்த அகன்சேண் அத்தங்
கலந்தரல் உள்ளமொடு கழியக் காட்டிப்
பின்நின்று துரக்கும் நெஞ்சம் நின்வாய்
வாய்போற் பொய்ம்மொழி எவ்வமென் களைமா
கவிரிதழ் அன்ன காண்பின் செவ்வாய்
அந்தீங் கிளவி ஆயிழை மடந்தை
கொடுங்குழைக் கமர்த்த நோக்கம்
நெடுஞ்சேண் ஆரிடை விலங்கு ஞான்றே" (அகம்.3)

என வரும்.

காமத்தின் வலியும் என்பது - பொருளினுங் காமம் வலியுடைத்து என உட்கொண்ட வழியும் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

உதாரணம்

"விரிதிரைப் பெருங்கடல் வளைஇய உலகமும்
அரிதுபெறு சிறப்பிற் புத்தேள் நாடும்

இரண்டுந் தூக்கிற் சீர்சா லாவே
பூப்போல் உண்கண் பொன்போல் மேனி
மாண்வரி அல்குற் குறுமகள்
தோள்மாறு படூஉம் வைகலோ டெமக்கே” (குறுந்.101)

என வரும்.

கைவிடின் அச்சமும் என்பது - தலைவியைக் கைவிட்டவழி அவளது உயிர்ப்பொருட்டு அஞ்சுதற்கண்ணும் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

உதாரணம்

“அளிநிலை பொறாஅது அமரிய முகத்தள்
விளிநிலை கேளாள் தமியள் மென்மெல
நலமிகு சேவடி நிலம்வடுக் கொளாஅக்
குறுக வந்துதன் கூரெயிறு தோன்ற
வறிதகத் தெழுந்த வாயல் முறுவலள்
கண்ணிய துணரா அளவை ஒண்ணுதல்
வினைதலைப் படுதல் செல்லா நினைவுடன்
முளிந்த ஓமை முதையலங் காட்டுப்
பளிங்கத் தன்ன பல்காய் நெல்லி
மோட்டிரும் பாறை ஈட்டுவட் டேய்ப்ப
உதிர்வன படூஉங் கதிர்தெறு கவாஅன்
மாய்த்த போல மழுகுநுனை தோற்றிப்
பாத்தி அன்ன குடுமிக் கூர்ங்கல்
விரல்நுதி சிதைக்கும் நிரைநிலை யதர
பரன்முரம் பாகிய பயமில் கானம்
இறப்ப எண்ணுதி ராயின் அறத்தாறு
அன்றென மொழிந்த தொன்றுபடு கிளவி
அன்ன வாக வென்னுநள் போல
முன்னம் காட்டி முகத்தின் உரையா
ஓவச் செய்தியின் ஒன்றுநினைந் தேற்றிப்
பாவை மாய்த்த பனிநீர் நோக்கமொடு
ஆகத் தொடுக்கிய புதல்வன் புன்தலைத்
தூநீர் பயந்த துணையமை பிணையல்
மோயினள் உயிர்த்த காலை மாமலர்
மணியுரு இழந்த அணியழி தோற்றம்
கண்டே கடிந்தனஞ் செலவே ஒண்தொடி
உழையம் ஆகவும் இனைவோள்
பிழையலன் மாதோ பிரிதுநாம் எனினே” (அகம்.5)

என வரும்.

தானவட்பிழைத்த நிலையின்கண்ணும் என்பது தலைவன் தலைவியை நின்னிற் பிரியேன் என்ற சொல்லிற் பிழைத்த நிலை யின்கண்ணும் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

பிழைத்தலாவது பிரிதல்:

"வயங்குமணி பொருத வகையமை வனப்பிற்
பசுங்காழ் அல்குல் மாஅ யோளொடு
வினைவனப் பெய்திய புனைபூஞ் சேக்கை
விண்பொரு நெடுநகர்த் தங்கி இன்றே
இனிதுடன் கழிந்தன்று மன்னே நாளைப்
பொருந்தாக் கண்ணேம் புலம்புவந் துறுதரச்
சேக்குவங் கொல்லோ நெஞ்சே சாத்தெறிந்து
அதர்கூட் டுண்ணும் அணங்குடைப் பகழிக்
கொடுவில் ஆடவர் படுபகை வெரீஇ
ஊரெழுந் துலறிய பீரெழு முதுபாழ்
முருங்கை மேய்ந்த பெருங்கை யானை
வெரிந்ஓங்கு சிறுபுறம் உரிஞ ஒல்கி
இட்டிகை நெடுஞ்சுவர் விட்டம் வீழ்ந்தென
மணிப்புறாத் துறந்த மரஞ்சோர் மாடத்து
எழுதணி கடவுள் போகலிற் புல்லென்று
ஒழுகுபலி மறந்த மெழுகாப் புன்திணைப்
பானாய் துன்னிய பறைக்கட் சிற்றில்
குயில்காழ சிதைய மண்டி அயில்வாய்க்
கூர்முகச் சிதலை வேய்ந்த
போர்முடி நல்லிறைப் பொதியி லானே" (அகம்.167)

என வரும்.

உடன் சேறற் செய்கையோடு என்பது - உடன்போக வேண்டு மெனச் சொல்லிய வழியும் என்றவாறு. ஓடு எண்ணின்கண் வந்தது.

"செருமிகு சினவேந்தன்" என்னும் பாலைக் கலியுள்,

"எல்வளை எம்மொடு நீவரின் யாழநின்
மெல்லியல் மேவந்த சீறடித் தாமரை
அல்லிசேர் ஆயிதழ் அரக்குத்தோய்ந் தவைபோலக்
கல்லூறின் அவ்வடி கறுக்குந அல்லவோ." (கலித்.13)

அன்னவை பிறவும் மடம்பட வந்த தோழிக்கண்ணும் என்பது மேற்சொல்லப்பட்டவையிற்றினும் மடமைபட வந்த தோழி மாட்டும் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

அவையாவன:

“இல்லென இரந்தோர்க்கொன் றீயாமை இழிவெனக்
கல்லிறந்து செயல்சூழ்ந்த பொருள்பொரு ளாகுமோ” (கலித்.2)

என வரும்.

இந்நிகரன கூறியவழித் தலைவன் கூற்று நிகழும் இவ்வழிக் காமத்திற்கு மாறாகக் கூறல் வேண்டுதலின்.

“இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் தன்கேளிர்
துன்பந் துடைத்தூன்றுந் தூண்.” (குறள் 615)

என வரும்.

வேற்றுநாட் டகல்வயின் விழுமததானும் என்பது வேற்று நாட்டு அகலும்வழி வரும் நோயின்கண்ணும் என்றவாறு.

அ.ஃ.தாவது, பிரிவு ஒருப்பட்ட பின்புபோவேமோ தவிர்வேமோ எனச் சொல்லும் மனநிகழ்ச்சி.

உதாரணம்

“உண்ணா மையின் உயங்கிய மருங்கின்
ஆடாப் படிவத் தான்றோர் போல
வரைசெறி சிறுநெறி நிரைபுடன் செல்லும்
கான யானை கவினழி குன்றம்
இரந்துபொருள் தருதலும் ஆற்றாய் சிறந்த
சில்ஐங் கூந்தல் நல்லகம் பொருந்தி
ஒழியின் வறுமை யஞ்சுதி அழிதக
உடைமதி வாழிய நெஞ்சே நிலவென
நெய்கனி நெடுவேல் எ.ஃ.கிலை இமைக்கும்
மழைமருள் ப.ஃ.றோல் மாவண் சோழர்
கழைமாய் காவிரிக் கடல்மண்டு பெருந்துறை
இறவொடு வந்து கோதையொடு பெயரும்
பெருங்கடல் ஓதம் போல
ஒன்றிற் கொள்ளாய் சென்றுதரு பொருட்கே” (அகம்.173)

என வரும்.

மீட்டுவர வாய்ந்த வகையின் கண்ணும் என்பது - பிரிந்த தலைவன் மீட்டு வரவு வாய்ந்த வகையின் கண்ணும் என்றவாறு.

‘வரவு’ என்பது கடை குறைந்தது.

உதாரணம்

“தாழிருள் துமிய மின்னித் தண்ணென

வூழுறை இனிய சிதறி ஊழிற்
கடிப்பிடு முரசின் முழங்கி இடித்திடித்துப்
பெய்யினி வாழியோ பெருவான் யாமே
செய்வினை முடித்த செம்மல் உள்ளமோடு
இவளின் மேவின மாகிக் குவளைக்
குறுந்தாள் நாள்மலர் நாறும்
நறுமென் கூந்தல் மெல்லணை யேமே" (குறுந்.270)

இது வந்து புகுந்த தலைவன் கூற்று.

அவ்வழிப் பெருகிய சிறப்பின் கண்ணும் என்பது தலைவன் பிரிந்துழிப் பெருகிய சிறப்பினும் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

"கோடல் எதிர்முகைப் பசுவீ முல்லை
நாறிதழ்க் குவளையோ டிடைப்பட விரைஇ
ஐதுதொடை மாண்ட கோதை போல
நறிய நல்லோள் மேனி
முறியினும் வாயது முயங்குகம் இனியே" (குறுந்.62)

என வரும்.

பேரிசை யூர்திப் பாகர் பாங்கினும் என்பது தானுற்ற வின்பத் தினைப் பாகற்குக் கூறுதற்கண்ணும் என்றவாறு.

உதாரணம்

"மறத்தற் கரிதால் பாக பன்னாள்
வறத்தொடு பொருந்திய உலகுதொழிற் கொளீஇய
பழமழை பொழிந்த புதுநீர் அவல
நாநவில் பல்கிளை கறங்க நாவுடை
மணியொலி கேளாள் வாணுதல் அதனால்
ஏகுமின் என்ற இளையர் வல்லே
இல்புக் கறியுந ராக மெல்லென
மண்ணாக் கூந்தல் மாசறக் கழீஇச்
சிலபோது கொண்டு பல்குரல் அழுத்திய
அந்நிலை புகுதலின் மெய்வருந் துறாஅ
அவிழ்பூ முடியினள் கவைஇய
மடமா அரிவை மகிழ்ந்தயர் நிலையே" (நற்றிணை 42)

என வரும்.

காமக் கிழத்தி மனையோ ளென்றிவ ரேமுறு கிளவி சொல்லிய வெதிரும் என்பது - காமக் கிழத்தியும் மனையாளும் என்று சொல்லு மிருவரும் பாதுகாவலாகக் கூறிய கூற்றினெதிரும் தலைவன் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

இவ்விருவரும் இல்லுறை மகளிராதலின், தலைவன்மாட்டு நிகழுமவை இருவருக்கும் ஒக்கும் எனலாம்.

அஃதாவது வழிவந்தவா றென்னை யெனவும் வருத்தமுற்றீரெள இந்நிகரன பல கூறுதல்.

உதாரணம்

"எரிகவர்ந் துண்ட என்றூழ் நீளிடை
அரிய வாயினும் எளிய அன்றே
அவ்வுறு நெஞ்சங் கவவுநனி விரும்பிக்
கடுமான் திண்டேர் கடைஇ
நெடுமா னோக்கிநின் உள்ளியாம் வரவே" (ஐங்குறு.360)

என வரும்.

சென்ற தேஎத் துழப்பு நனிவிளக்கி யின்றிச் சென்ற தன்னிலை னெப்பினும் என்பது - தான் சென்ற தேயத்து வருத்தத்தை மிகவும் விளக்கித் தலைவியை யொழித்துச் சென்ற தன்னிலைமை திளப்பினும் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

உதாரணம்

"ஒழித்தது பழித்த நெஞ்சமொடு வழிப்படர்ந்து
உள்ளியும் அறிதிரோ எம்மென யாழநின்
முள்ளெயிற்றுத் துவர்வாய் முறுவல் அழுங்க
நோய்முந் துறத்து நொதுமல் மொழியல்நின்
ஆய்நலம் மறப் பனோ மற்றே சேணிகந்து
ஒலிகழை பிசைந்த ஞெலிசொரி ஒண்பொறி
படுஞெமல் புதையப் பொத்தி நெடுநிலை
முளிபுல் மீமிசை வளிசுழற் றுறாஅக்
காடுகவர் பெருந்தீ ஓடுவயின் ஓடலின்
அதர்கெடுத் தலறிய சாத்தோ டொராங்கு
மதர்புலி வெரீஇய மையல் வேழத்து
இனந்தலை மயங்கிய நனந்தலைப் பெருங்காட்டு
ஞான்றுதோன் றவிர்சுடர் மான்றாற் பட்டெனக்
கட்படர் ஓதி நிற்படர்ந் துள்ளி
அருஞ்செல வாற்றா ஆரிடை ஞெரேரெனப்
பரந்துபடு பாயல் நவ்வி பட்டென
இலங்குவளை செறியா இகுத்த நோக்கமொடு
நிலங்கிளை நினைவினை நின்ற நிற்கண்டு

இன்னகை இனைய மாகவும் எம்வயின்
ஊடல் யாங்குவந் தன்றென யாழநின்
கோடேந்து புருவமொடு குவவுநுதல் நீவி
நறுங்கதுப் புளரிய நன்னர் அமையத்து
வறுங்கை காட்டிய வாயல் கனவின்
ஏற்றேக் கற்ற உலமரல்
போற்றா யாகலின் புலத்தியால் எம்மே" (அகம்.34)

என வரும்.

அருந்தொழின் முடித்த செம்மற் காலை விருந்தொடு நல்லவை வேண்டற்கண்ணும் என்பது - அரிய வினையை முடித்து வந்த தலைமைக் காலத்து விருந்தினரொடு கூட நல்லவற்றைக் கிளத்தி விருப்பமுறுதற்கண்ணும் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

உதாரணம் வந்தவழிக் காணலாம்.

மாலை ஏந்திய பெண்டிரு மக்களுங் கேளி ரொழுக்கத்துப் மாலையேந்தி நின்ற பெண்டிரும் மக்களும் கேளிரும் ஒழுகும் புகற்சிக்கண்ணும் என்பது - தலைவனை எதிர்கொண்டு மங்கலமாக ஒழுக்கத்து விருப்பத்தின்கண்ணும் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

கேளிரும் என்னும் உம்மை எஞ்சி நின்றது. ஈண்டு ஒழுக்க மாவது - சொல்லாது பெயர்ந்தீர் என்றானும், இளமையும் காமமும் நோக்காது பெயர்ந்தீர் என்றானும் கூறி இதற்குக் காரணம் என்னை எனத் தலைவன் வந்துழி அவர் நிகழ்த்தும் நிகழ்ச்சி.

உதாரணம்

"உள்ளினென் அல்லனோ யானே உள்ளி
நினைந்தனென் அல்லனோ பெரிதே நினைந்து
மருண்டனென் அல்லனோ உலகத்துப் பண்பே
நீடிய மராத்த கோடுதோய் மலிநிறை
யிறைத்துணைச் சென்றற் றாங்கம்
மனைப்பெருங் காமம் மீண்டுகடைக் கொளவே" (குறுந். 99)

என வரும்.

ஏனைய வாயிலோ ரெதிரொடு தொகைஇ என்பது பெண்டிரு மல்லாத வாயில்களாயினார் எதிர் கூறும் கூற்றும் தலைவன் மாட்டு நிகழும் என்றவாறு.

இவை யெல்லாம் காமப்பொருளாகத் தோன்றா, அவர் செயல் பொருளாகத் தோன்றும்.

உதாரணம் வந்தவழிக் காணலாம்.

பண்ணமைப் பகுதிப் பதினொரு மூன்றும் எண்ணருஞ் சிறப்பிற் கிழவோன் மேன என்பது - செய்தலமைந்த பகுதியினையுடைய முப்பத்துமூன் றிடத்தினும் நிகழும் கூற்று மிக்க சிறப்பினையுடைய கிழவோன் மேலன என்றவாறு.

மிக்க சிறப்பினையுடைய கிழவோன் மேலன என்றமையால், மிகாத சிறப்பினையுடையார்மாட்டு இவையெல்லாம் ஒருங்கு நிகழ் தலில என்று கொள்க செயலமை பகுதி என்றதனான், இவ்விடங்களின் வரும் பொருள் வேறுபாடுகட்கும் இவையே இடமாகக் கொள்ளலாம்.

145. **அவனறி வாற்ற அறியும் ஆகலின்**
ஏற்றற் கண்ணும் நிறுத்தற் கண்ணும்
உரிமை கொடுத்த கிழவோன் பாங்கின்
பெருமையில் திரியா வன்பின் கண்ணும்
கிழவனை மகடூஉப் புலம்புபெரி தாகலின்
அலமரல் பெருகிய காமத்து மிகுதியும்
இன்பமும் இடும்பையும் ஆகிய இடத்துங்
கயந்தலை தோன்றிய காமர் நெய்யணி
நயந்த கிழவனை நெஞ்சு புண்ணுறீஇ
நளியி னீக்கிய விளிவரு நிலையும்
புகன்ற உள்ளமொடு புதுவோர் சாயற்கு
அகன்ற கிழவனைப் புலம்புநனி காட்டி
இயன்ற நெஞ்சந் தலைப்பெயர்த் தருக்கி
எதிர்பெய்து மறுத்த ஈரத்து மருங்கினுந்
தங்கிய ஒழுக்கத்துக் கிழவனை வணங்கி
எங்கையர்க் குரையென இரத்தற் கண்ணுஞ்
செல்லாக் காலைச் செல்கென விடுத்தலும்
காமக் கிழத்தி தன்மகத் தழீஇ
ஏமுறு விளையாட் டிறுதிக் கண்ணுஞ்
சிறந்த செய்கை அவ்வழித் தோன்றி
அறம்புரி நெஞ்சமொடு தன்வர வறியாமைப்
புறஞ்செய்து பெயர்த்தல் வேண்டிடத் தானுந்
தந்தையர் ஒப்பர் மக்களென் பதனால்
அந்தமில் சிறப்பின் மகப்பழித்து நெருங்கினுங்
கொடியோர் கொடுமை சுடுமென ஒடியாது
நல்லிசை நயந்தோர் சொல்லோடு தொகைஇப்
பகுதியின் நீங்கிய தகுதிக் கண்ணுங்
கொடுமை ஒழுக்கங் கோடல் வேண்டி
அடிமேல் வீழ்ந்த கிழவனை நெருங்கிக்
காதல் எங்கையர் காணின் நன்றென
மாதர் சான்ற வகையின் கண்ணுந்
தாயர் கண்ணிய நல்லணிப் புதல்வனை
மாயப் பரத்தை உள்ளிய வழியுந்
தன்வயின் சிறப்பினு மவன்வயின் பிரிப்பினும்

இன்னாத் தொல்சூள் எடுத்தற் கண்ணுங்
காமக் கிழத்தி நலம்பா ராட்டிய
தீமையின் முடிக்கும் பொருளின் கண்ணும்
கொடுமை யொழுக்கத்துத் தோழிக் குரியவை
வடுவறு சிறப்பிற் கற்பில் திரியாமைக்
காய்தலும் உவத்தலும் பிரித்தலும் பெட்டலும்
ஆவயின் வரூஉம் பல்வேறு நிலையினும்
வாயிலின் வரூஉம் வகையொடு தொகைஇக்
கிழவோள் செப்பல் கிழவ தென்ப.

என் - எனின், கற்பின்கண் தலைவிகூற்று நிகழும் இடம் தொகுத் துணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) ஏற்றல் முதலாக வாயிலின் வரூஉம் வகையொடு கூடத் தலைவி கூறல் உரியதாகும் என்றவாறு.

அவனறி வாற்ற அறிவு மாகலின் ஏற்றற் கண்ணும் என்பது தலைவனது நினைவைத் தலைவி மிக அறியுமாகலின் அவனை யுயர்த்துக் கூறுதற்கண்ணும் தலைவி கூற்று நிகழும்.

உதாரணம்

“நின்ற சொல்லர் நீடுதோன் றினியர்
என்றும் என்தோள் பிரிபறி யலரே
தாமரைத் தண்தா தூதி மீமிசைச்
சாந்தின் தொடுத்த தீந்தேன் போலப்
புரைய மன்ற புரையோர் கேண்மை
நீரின் றமையா உலகம் போலத்
தம்மின் றமையா நந்நயந் தருளி
நறுநுதல் பசுத்த லஞ்சித்
சிறுமை உறுபவோ செய்பறி யலரே” (நற்றிணை)

என வரும்.

நிறுத்தற் கண்ணும் என்பது - தலைவனது பண்பினைத் தோப் கூறியவாற்றால் தான் நிறுத்துக் கூறுதற்கண்ணும் என்றவாறு.

உதாரணம்

“முடவுமுதிர் பலவின் குடமருள் பெரும்பழம்
பல்கிளைத் தலைவன் கல்லாக் கடுவன்
பாடிமி ழருவிப் பாறை மருங்கின்
ஆடுமயில் முன்ன தாகக் கோடியர்
விழவுகொள் மூதூர் விறலி பின்றை
முழவன் போல அகப்படத் தழீஇ

இன்துணைப் பயிருங் குன்ற நாடன்
குடியன் குடையன் கூடுநர்ப் பிரியலன்
கெடுநா மொழியலன் அன்பினன் எனநீ
வல்ல கூறி வாய்வதிற் புணர்த்தோய்
நல்லை காணில் காதலந் தோழி
கடும்பரிப் புரவி நெடுந்தேர் அஞ்சி
நல்லிசை நிறுத்த நயவரும் பனுவல்
தொல்லிசை நிறீஇய உரைசால் பாண்மகன்
எண்ணுமுறை நிறுத்த பண்ணின் உள்ளும்
புதுவது புனைந்த திறத்தினும்
வதுவை நாளினும் இனியனால் எமக்கே" (அகம்.352)

என வரும்.

உரிமை கொடுத்த கிழவோன் பாங்கின் பெருமையில் திரியா அன்பின் கண்ணும் என்பது தலைவிக்கு உரிமையைக் கொடுத்த கிழவோன்மாட்டுப் பெருமையிற் றிரியா அன்பின் கண்ணும் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

உதாரணம்

"நிலத்தினும் பெரிதே வானினும் உயர்ந்தன்று
நீரினும் ஆரள வின்றே சாரற்
கருங்கோற் குறிஞ்சிப்பூக் கொண்டு
பெருந்தே னிழைக்கும் நாடனாடு நட்பே" (குறுந்3)

என வரும்.

கிழவனை மகடூஉப் புலம்பு பெரிதாகலின் அலமரல் பெருகிய காமத்து மிகுதியும் என்பது - தலைவனைத் தலைவி நீங்கித் தனிமை யுறுதல் பெரிதாகலின் ஆண்டு அலமரல் பெருகிய காமத்தின் மிகுதி பின்கண்ணும் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

உதாரணம்

"நீர்நீ டாடிற் கண்ணும் சிவக்கும்
ஆர்ந்தோர் வாயில் தேனும் புளிக்கும்
தணந்தனி ராயின்எம் இல்லுய்த்துக் கொடுமோ
அந்தண் பொய்கை எந்தை எம்மூர்க்
கடும்பாம்பு வழங்குந் தெருவில்
நடுங்களுர் எவ்வங் களைந்த எம்மே" (குறுந்354)

எனவும்.

"என்கைக் கொண்டு தன்கண் ஒற்றியுந்

தன்கைக் கொண்டென் நன்னுதல் நீவியும்
அன்னை போல இனிய கூறியும்
கள்வர் போலக் கொடியன் மாதோ
மணியென இழிதரும் அருவிப் பொன்னென
வேங்கை தாய ஓங்குமலை அடுக்கத்து
ஆடுகழை நிவந்த பைங்கண் மூங்கில்
ஓடுமழை கிழிக்குஞ் சென்னிக்
கோடுயர் பிறங்கல் மலைகிழ வோனே" (நற்றிணை 28)

எனவும்,

"மனைநடு வயலை வேழம் சுற்றும்
துறைகேழ் ஊரன் கொடுமை நாணி
நல்லன் என்றும் யாமே
அல்ல னென்னும்என் தடமென் தோளே" (ஐங்குறு.11)

எனவும்,

"வீழுநர் வீழப் படுவார்க் கமையுமே
வாழுநம் என்னுஞ் செருக்கு" (குறள். 1193)

எனவும் வரும்.

இன்பமும் இடும்பையும் ஆகிய இடத்துக்கு என்பது தலைவிக்கு இன்பமும் துன்பமும் ஒருங்கு நிகழும் வழியும் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

உதாரணம்

"இன்கண் உடைத்தவர் பார்வல் பிரிவஞ்சும்
புன்கண் உடைத்தால் புணர்வு" (குறள்.1152)

எனவும்.

"குக்கூ என்றது கோழி அதனெதிர்
துட்கென் றற்றென் தூஉ நெஞ்சம்
தோள்தோய் காதலர்ப் பிரிக்கும்
வாள்போல் வைகறை வந்தன்றால் எனவே" (குறுந்.157)

எனவும் வரும்.

கயந்தலை தோன்றிய காமர் நெய்யணி நயந்த கிழவனை நெஞ்சு புண்ணுறீஇ நளியின் நீக்கிய இளிவரு நிலையும் என்பது - புதல்வன் நோன்றிய நெய்யணி நயந்த கிழவனை

நெஞ்சுபுண்ணுறுமாறு பண்ணிச் செறிவு நீக்கிய இளிவந்த நிலையின்கண்ணும் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

இளிவந்த நிலையாவது தன்னை அவமதித்தான் என்னுங் குறிப்பு.

உதாரணம்

"கரும்புநடு பாத்திக் கதிர்த்த ஆம்பல்
சுரும்புபசி களையும் பெரும்புனல் ஊர
புதல்வனை யீன்றவெம் மேனி
முயங்கல்மோ தெய்யநின் மார்புசிதைப் பதுவே" (ஐங்குறு. 65)

என வரும்.

புகன்ற உள்ளமொடு புதுவோர் சாயற்கு அகன்ற கிழவனைப் புலம்பு நனிகாட்டி இயன்ற நெஞ்சந் தலைப்பெயர்த் தருக்கி எதிர் பெய்து மறுத்த ஈரத்து மருங்கினும் என்பது - விருப்பமுடைய உள்ளத்தோடே புகுவோரது நலத்தின் பொருட்டு அகன்ற கீழ வனைத் தனது தனிமை மிகவுங் காட்டி அவன்மாட்டுச் செல்கின்ற நெஞ்சத்தை மீட்டு அருகப்பண்ணி அவன் காதலித்தாளை எதிர் பெய்து கொண்டு புணர்ச்சியை மறுத்த ஈரத்தின் கண்ணும் கூற்று நிகழும்.

ஈரமாவது முற்றும் மறாமை.

"கடல்கண் டன்ன கண்ணகன் பரப்பின்
நிலம்பக வீழ்ந்த வேர்முதிர் கிழங்கின்
கழைகண் டன்ன தூம்புடைத் திரள்கால்
களிற்றுச் செவியன்ன பாசடை மருங்கில்
கமுநிவந் தன்ன கொழுமுகை இடைஇடை
முறுவல் முகத்திற் பன்மலர் தயங்கப்
பூத்த தாமரைப் புள்ளிமிழ் பழனத்து
வேப்புநனை அன்ன நெடுங்கண் நீர்ஞெண்டு
இரைதேர் வெண்குருகு அஞ்சி அயலது
ஒலித்த பகன்றை இருஞ்சேற் றள்ளல்
திதலையின் வரிப்ப ஓடி விரைந்துதன்
ஈர்மலி மண்ணளைச் செறியும் ஊர
மனைக்கு வயலை மரனிவர் கொழுங்கொடி
அரிமலர் ஆம்பலோ டார்தழை தைஇ
விழவாடு மகளிரொடு தழுவணிப் பொலிந்து
மலரேர் உண்கண் மாணிழை முன்கைக்
குறுந்தொடி துடக்கிய நெடுந்தொடர் விடுத்தது
உடன்றனள் போலுநின் காதலி எம்போல்
புல்உளைக் குடுமிப் புதல்வற் பயந்து
நெல்லுடை நெடுநகர் நின்னின் றுறைய
என்ன கடத்தளோ மற்றே தன்முகத்து

எழுதெழில் சிதைய அழுதனள் ஏங்கி
வடித்தென உறுத்த தித்திப் பல்லூழ்
நொடித்தெனச் சிவந்த மெல்விரல் திருகுபு
கூர்நுனை மழுகிய எயிற்றுள்
ஊர்மழுது நுவலுநிற் காணிய சென்மே" (அகம்.176)

என வரும்.

தங்கிய ஒழுக்கத்துக் கிழவனை வணங்கி எங்கையர்க்கு உரையென இரத்தற்கண்ணும் என்பது - பிறள்மாட்டுத் தங்கிய ஒழுக்கத்துக் கிழவனைத் தாழ்ந்து எங்கையர்க்கு உரையென வேண்டிக் கோடற்கண்ணுங் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

'அகன்றுறை' என்னுங் கலியுள்,

"நோதக்காய் எனநின்னை நொந்தீவார் இல்வழித்
தீதிலேன் யானெனத் தேற்றிய வருதிமன்
ஞெகில்தொடி இளையவர் இடைமுலைத் தாதுசேர்ந்து
இதழ்வனப் பிழந்தநின் கண்ணிவந் துரையாக்கால்
……………………………………………………….
……………………………………………………….
மண்டுநீர் ஆரா மலிகடல் போதுநின்
தண்டாப் பரத்தை தலைக்கொள நாளும்
புலத்தகைப் பெண்டிரைத் தேற்றிமற் றியாமெனில்
தோலாமோ நின்பொய் மருண்டு" (கலித்.73)

எனக் கூறுதலால் தான் தாழ்ந்தவாறும், எங்கையர்க்கு உரை இற்றெனக் கூறியவாறும் காணலாம்.

"நினக்கே அன்றஃ தெமக்குமார் இனிதே
நின்மார்பு நயந்த நன்னுதல் அரிவை
வேண்டிய குறிப்பினை ஆகி
ஈண்டுநீ யருளாது ஆண்டுறை தல்லே" (ஐங்குறு.46)

இதுவும் அது.

செல்லாக் காலைச் செல்கென விடுத்தலும் என்பது தலைவன் போகாத காலத்துப் போவெனக் கூறுதலும் என்றவாறு.

உதாரணம்

"பூங்கண் புதல்வனைப் பொய்பல பாராட்டி
நீங்காய் இகவாய் நெடுங்கடை நில்லாதி
ஆங்கே அவர்வயிற் சென்றீ அணிசிதைப்பான்
ஈங்கெம் புதல்வனைத் தந்து" (கலித்79)

என வரும்.

காமக் கிழத்தி தன்மகத் தழீஇ ஏமுறு விளையாட்டு இறுதிக் கண்ணும் என்பது - காமக் கிழத்தி தலைவி மகவைத் தழீஇ ஏமுற்ற விளையாட்டின் இறுதிக்கண்ணும் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

உதாரணம்

"நாயுடை முதுநீர்க் கலித்த தாமரைத்
தாதின் அல்லி அயலிதழ் புரையும்
மாசில் அங்கை மணிமருள் அவ்வாய்
நாவொடு நவிலா நகைபடு தீஞ்சொல்
யாவரும் விழையும் பொலந்தொடிப் புதல்வனைத்
தேர்வழங்கு தெருவில் தமியோற் கண்டே
கூரெயிற் றரிவை குறுகினள் யாவருங்
காணுநர் இன்மையிற் செத்தனள் பேணிப்
பொலங்கலஞ் சுமந்த பூண்தாங்கு இளமுலை
வருக மாளஎன் உயிரெனப் பெரிதுவந்து
கொண்டனள் நின்றோட் கண்டுநிலைச் செல்லேன்
மாசில் குறுமக ளெவன்பே துற்றனை
நீயுந் தாயை இவற்கென யான்தன்
கரைய வந்து விரைவனென் கவைஇக்
களவுடம் படுநரிற் கவிழ்ந்து நிலங் கிளையா
நாணி நின்றோள் நிலைகண் டியானும்
பேணினென் அல்லனோ மகிழ்ந வானத்து
அணங்கருங் கடவுள் அன்னோள்நின்
மகன்தா யாதல் புரைவதாங் கெனவே" (அகம். 16)

என வரும்.

சிறந்த செய்கை யவ்வழித் தோன்றி யறம்புரி நெஞ்சமொடு தன் வரவறியாமை புறஞ்செய்து பெயர்த்தல் வேண்டிடத்தானும் என்பது சிறந்த செய்கையினையுடைய அவ்விடத்துத் தலைவன் தோன்றி அறம்புரி நெஞ்சத்தோடே தனது வரவைத் தலைவி யறியாளக இன்று தலைவியைப் புறஞ்செய்து அவள்மாட்டுளதாகிய ஊடலைப் பெயர்த்தல் வேண்டின இடத்தும் தலைவிமாட்டுக் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

அவ்வழி என்றது - தலைவியுங் காமக் கிழத்தியைப்போலத் தன் மகனைக் கொண்டு விளையாடிய வழியும் என்றவாறு.

'மையற விளங்கிய' என்னும் மருதக்கலியுள்,

"பெரும விருந்தொடு கைதூவா வெம்மையும் உள்ளாய்

பெருந்தெருவில் கொண்டாடி ஞாயர் பயிற்றத்
திருந்துபு நீகற்ற சொற்கள் யாம்கேட்ப
மருந்தோவா நெஞ்சிற் கமிழ்தமயின் றற்றாய்
பெருந்தகாய் கூறு சில"

எனவும்,

**"எல்லிழாய்,
சேய்நின்று நாங்கொணர்ந்த பாணன் சிதைந்தாங்கே
வாயோடி ஏனாதிப் பாடியம் என்றற்றா
நோய்நாந் தணிக்கும் மருந்தெனப் பாராட்ட
ஓவா தடுத்தடுத்தத் தத்தாஎன்பான் மாண
வேய்மென்தோள் வேய்த்திறஞ் சேர்த்தலும் மற்றிவன்
வாயுள்ளிப் போகான் அரோ"**

எனவும்,

**"உள்ளி உழையே ஒருங்கு படைவிடக்
கள்வர் படர்தந் ததுபோலத் தாம்எம்மை
எள்ளுமார் வந்தாரே ஈங்கு"** (கலித் 81)

எனவும், இவ்வாறு வரும்.

தந்தையர் ஒப்பர் மக்கள் என்பதனான், அந்தமில் சிறப்பின் மகப்பழித்து நெருங்கினும் என்பது - தந்தையரை மக்கள் ஒப்பர் என்பதனான் அந்தமில்லாத சிறப்பினையுடைய மக்களைப் பழித்தற் கண்ணும் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

'மைபடு சென்னி மழகளிற் றோடை' என்னும் மருதக்கலியுள்,

**"வீதல் அறியா விழுப்பொருள் நச்சியார்க்கு
ஈதன்மாட் டொத்தி பெருமமற் றொவ்வாதி
மாதர்மென் நோக்கின் மகளிரை நுந்தைபோல்
நோய்கூர நோக்காய் விடல்"** (கலித். 86)

என வரும்.

கொடியோர் கொடுமை ஈடும் என ஒடியாது நல்லிசை நயத் தோர் சொல்லோடு தொகைஇப் பகுதியின் நீங்கிய தகுதிக் கண்ணும் என்பது கொடியாரது கொடுமை சுடாநின்றதெனப் புணர்ச்சியை ஒடியாது புகழை விரும்பினோர் சொல்லோடே ஒருப்பட்டு வேறு படுதலின் நீங்கிய தகுதிக்கண்ணும் என்றவாறு.

அஃதாவது, அக்காலத்துத் தக்கதறிதல். புகழை விரும்பினோர் சொல்லும் சொல்லாவது, காமம் விரும்பும் பரத்தையரைப்போலாது அறத்தை விரும்புதல்.

உதாரணம்

'யாரிவனெங் கூந்தல்' என்னும் மருதக் கலியுள்,

"மாண மறந்துள்ளா நாணிலிக் கிப்போர்
புறஞ்சாய்ந்து காண்டைப்பாய் நெஞ்சே உறழ்ந்திவனைப்
பொய்ப்ப விடேஎ மென நெருங்கில் தப்பினேன்
என்றடி சேர்தலு முண்டு" (கலித்.89)

என்பது ஆற்றாமை வாயிலாகப் பகுதியி னீங்கிய தகுதி.

பாணன் முதலானோர்க்கு வாயில் நேர்ந்தது வந்தவழிக் காணலாம்.

கொடுமை யொழுக்கங் கோடல் வேண்டி யடிமேல் வீழ்ந்த கிழவனை நெருங்கிக் காத லெங்கையர் காணின் நன்றென மாதர் சான்ற வகையின் கண்ணும் என்பது தலைவனது கொடுமை யொழுக்கத்தினைத் தலைவியே பொறுக்கவேண்டி அவளடிமேல் வீழ்ந்தவனை நெருங்கி நின்மாட்டுக் காதலையுடைய எங்கையர் காணின் இப்பணிதல் நன்றாமெனக் காதலமைந்த வகையின் கண்ணும் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

'நில்லாங்கு நில்லா' என்னும் மருதக்கலியுள்,

"நல்லாய், பொய்யெல்லாம் ஏற்றித் தவறு தலைப்பெய்து
கையொடு கண்டாய் பிழைத்தேன்; அருளினி:
அருளுகம் யாம்யாரே மெல்லா தெருள
அளித்துநீ பண்ணிய பூழெல்லா மின்னும்
விளித்துநின் பாணனோ டாடி யளித்தி
விடலைநீ நீத்தலின் நோய்பெரி தேய்க்கும்
நடலைப்பட் டெல்லா நின்பூழ்." (கலித். 95)

இதனுள் 'கையொடு கண்டை பிழைத்தேனருள்' என அடிமேல் வீழ்ந்தவாறும், 'அருளுகம் யாம்யாரேம்' எனக் காதலமைந்தவாறும். தீ நீக்கலின் நின் பூழெல்லாம் நடலைப்பட்டு நோய்பெரிதேய்க்கும்' அவற்றை யின்னும் விளித்து நின் பாணனோடாடி யளித்துவிடும் எனவும், இப் பணிதல் நின் பெண்டிர்க்கு நன்றாகுமே எனவும் கூறியவாறு காணலாம். ஈண்டுப் பூழ் என்றது குறிப்பினாற் பரத்தையரை

தாயர் கண்ணிய நல்லணிப் புதல்வனை மாயப் பரத்தை உள்ளியவழியும் என்பது - தாயரைக் கிட்டிய நல்ல அணியையுடைய புதல்வனை மாயப் பரத்தை குறித்த வழியுங் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

புதல்வனைப் பரத்தைமை குறித்தலாவது, 'தலைவன் புறப் பெண்டிர் மாட்டுப் போகியவழி வெகுளுமாறு போலப் புதல்வனையும் அவரிடைச் சென்றவழி வெகுளல், கண்ணிய நல்லணியெனவே அவர் கொடுத்த நல்லணி யென்பது பெறுதும் பரத்தைமை உள் ளாதவழி

இவள் மாட்டு ஊடற் குறிப்பு நிகழாதாம். மாயமென்பது பரத்தைக்குப் பண்பாகி இனஞ் சுட்டாது வந்தது.

உதாரணம்

"உறுவளி தூக்கும் உயர்சினை மாவின்
நறுவடி யாரிற் றவைபோ லழியக்
கரந்தியான் அரக்கவுங் கைநில்லா வீங்கிச்
சுரந்தஎன் மென்முலைப் பால்பழு தாகநீ
நல்வாயிற் போத்தந்த பொழுதினான் எல்லா
கடவுட் கடிநகர் தோறும் இவனை
வலங்கொளீஇ வாவெனச் சென்றாய் விலங்கினை
ஈரமி லாத இவன்தந்தை பெண்டிருள்
யாரில் தவிர்ந்தனை கூறு;
நீருள், அடைமறை யாயிதழ்ப் போதுபோற் கொண்ட
குடைநிழல் தோன்றுநின் செம்மலைக் காணூஉ
இவன்மன்ற யான்நோவ உள்ளங்கொண் டுள்ளா
மகனல்லான் பெற்ற மகனென் றகநகர்
வாயில்வரை இறந்து போத்தந்து தாயர்
தெருவில் தவிர்ப்பத் தவிர்ந்தனன் மற்றவர்
தத்தம் கலங்களுட் கையுறை என்றிவர்க்கு
ஒத்தவை ஆராய்ந் தணிந்தார்; பிறன்பெண்டிர்,
ஈத்தவை கொள்வானாம் இ∴தொத்தன் சீத்தை
செறுதக்கான் மன்ற பெரிது,
சிறுபட்டி, ஏதிலார் கைஎம்மை எள்ளுபு நீதொட்ட
மோதிரம் யாவோயாங் காண்கு;
அவற்றுள், நறா இதழ் கண்டன்ன செவ்விரற் கேற்பச்
சுறாவே றெழுதிய மோதிரம் தொட்டாள்
குறியறிந்தேன் காமன் கொடியெழுதி என்றுஞ்
செறியாப் பரத்தை இவன்தந்தை மார்பிற்
பொறியொற்றிக் கொண்டாள்வல் என்பது தன்னை
அறீஇய செய்த வினை;
அன்னையோ, இ∴தொன்று:
முந்தை கண்டும் எழுகல்லா தென்முன்னர்
வெந்தபுண் வேலெறிந் தற்றா இ∴தொன்று
தந்தை இறைத்தொடி மற்றவன் தன்கைக்கண்
தந்தாரியார் எல்லா இது:
என்னொத்துக் காண்க பிறரும் இவற்கென்னும்
தன்னலம் பாடுவி தந்தாளா நின்னை
இதுதொடு கென்றவர் யார்;
அஞ்சாதி. நீயுந் தவறிலை நின்கை இதுதந்த
பூவெழில் உண்கண் அவளுந் தவறிலள்
வேனிற் புனலன்ன நுந்தையை நோவார்யார்

மேனின்றும் எள்ளி இதுஇவன் கைத்தந்தாள்
தானியாரோ என்று வினவிய நோய்ப்பாலேன்
யானே தவறுடை யேன்" (கலித்.84)

என வரும்.

தன்வயிற் சிறப்பினும் அவன் வயிற் பிரிப்பினும் இன்னாத் தொல்சூள் எடுத்தற்கண்ணும் என்பது தன்மாட்டு நின்ற மிகுதி யானும் அவன்மாட்டு நின்ற வேறுபாட்டானும் இன்னாத பழைய குளுறவைத் தலைவி யெடுத்தவழியும் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

தலைமகள்மாட்டு மிகுதி யாதோ வெனின்,

"மனைவி உயர்வுங் கிழவோன் பணிவும்
நினையுங் காலைப் புலவியுள் உரிய" (பொருளியல்.32)

என்றாராகலான், அக்காலத்து மிகுதியுளதாம்.

"தேர்மயங்கி வந்த தெரிகோதை அந்நல்லார்
தார்மயங்கி வந்த தவறஞ்சிப் போர்மயங்கி
நீயுறும் பொய்ச்சூள் அணங்காகின் மற்றினி
யார்மேல் விளியுமோ கூறு" (கலித் 88)

என வரும்.

காமக் கிழத்தி நலம் பாராட்டிய தீமையின் முடிக்கும் பொருளின்கண்ணும் என்பது - காமக் கிழத்தி நலத்தினைப் பாராட்டிய தீமையின் முடிக்கும் பொருளின்கண்ணும் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

நலம் பாராட்டுவாள் தலைவி: அவள் பாராட்டுதல் தீமைபற்றி வருதலான், அதனாற் சொல்லி முடிப்பது பிற பொருளாயிற்று.

உதாரணம்

"கண்டிகும் அல்லமோ கொண்கநின் கேளே
ஒள்ளிழை உயர்மணல் வீழ்ந்தென
வெள்ளாங் குருகை வினவு வோளே" (ஐங்குறு. 122)

இதனான், அவள் மிக்க இளமைகூறித் தலைவனைப் பழித்தா லாம்: ஒருமுகத்தாற் புலந்தவாறு இன்னுந் தலைமகள் நலம்பாராட் டிய வழிக் கூறவும் பெறும்.

"அணிற்பல் அன்ன கொங்குமுதிர் முண்டகத்து
மணிக்கேள் அன்ன மாநீர்ச் சேர்ப்ப
இம்மை மாறி மறுமை யாயினும்

நீயா கியர்எம் கணவனை
யான் ஆகியர்நின் நெஞ்சுநேர் பவளே." (குறுந்.49)

என வரும்.

கொடுமை ஒழுக்கத்துத் தோழிக்குரியவை வடுவறு சிறப்பின் திரியாமைக் காய்தலும் உவத்தலும் பெட்டலும் ஆவயின் வரூஉம் பல்வேறு நிலையினும் என்பது -தலைவி கொடுமையொழுக்கத்துத் தோழிக்குக் கூறுதற் குரியவை குற்றமற்ற சிறப்பினையுடைய கற்பின் கண் திரியாது தலைவனைக் காய்தலும் உவத்தலும் நீக்கி நிறுத் தலும் பேணிக்கோடலும் அவ்விடத்து வரும் பலவாய் வேறுபட்டு வருநிலையினும் தலைவி கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

தோழிக்குரியவை என்றதனால் தோழிக்குக் கூறத்தகாதனவும் உள என்று கொள்ளலாம்.

உதாரணம்

"நன்னலந் தொலைய நலமிகச் சாஅய்
இன்னுயிர் காயினும் உரையல் அவர்நமக்
கன்னையும் அத்தனும் அல்லரோ தோழி
புல்லிய தெவனோ அன்பிலங் கடையே" (குறுந்93)

இது காய்தல் பற்றி வந்தது.

"நாமவர் திருந்தெயி றுண்ணவும் அவர்நம
தேந்துமுலை யாகத்துச் சாந்துகண் படுப்பவுங்
கண்டுகடு பரத்தையின் வந்தோற் கண்டும்
ஊடுதல் பெருந்திரு உறுகெனப்
பீடுபெறல் அருமையின் முயங்கி யேனே"

எனவும்,

"காணுங்கால் காணேன் தவறாய காணாக்காற்
காணேன் தவறல் லவை" (குறள். 1286)

எனவும் இவை உவத்தல் பற்றி வந்தன.

"அடும்பவிழ் அணிமலர் சிதைஇமீன் அருந்துந்
தடந்தாள் நாரை யிருக்கும் எக்கர்த்
தண்ணந் துறைவற் றொடுத்து நன்னலங் கொள்வாம்
இடுக்கண் அஞ்சி இரந்தோர் வேண்டக்
கொடுத்தவை தாஎனக் கூறலின்
இன்னா தோநம் மன்னயிர் இழவே."

இது பிரித்தல் பற்றி வந்தது.

“நீரார் செறுவில் நெய்தலொடு நீடிய
நேரிதழ் ஆம்பல் நிரையிதழ் கொண்மார்
சீரார் சேயிழை ஒலிப்ப ஓடும்
ஓரைமகளிர் ஓதை வெரீஇ யெழுந்து
ஆர லார்கை அஞ்சிறைத் தொழுதி
உயர்ந்த பொங்கர் உயர்மரம் ஏறி
அமர்க்கண் மகளிர் அலப்பிய அந்நோய்
தமர்க்குரைப் பனபோற் பல்குரல் பயிற்றும்
உயர்ந்த போரின் ஒலிநல் லூரன்
புதுவோர்ப் புணர்தல் வெய்ய னாயின்
வதுவை நாளால் வைகலும் அஃதியான்
நோவேன் தோழி நோவாய் நீயென
எற்பார்த் துறுவோய் கேளினித் தெற்றென;
எல்லினை வருதி எவன்குறித் தனையெனச்
சொல்லா திருப்பேன் ஆயின் ஒல்லென
விரிஉளைக் கலிமான் தேரொடு வந்த
விருந்தெதிர் கோடலின் மறப்பல் என்றும்;
வாடிய பூவொடு வாரல்எம் மனையென
ஊடி யிருப்பே னாயின் நீடாது
அச்சா றாக உணரிய வருபவன்
பொய்ச்சூள் அஞ்சிப் புலவேன் ஆகுவல்;
பகலாண் டல்கினை பரத்த என்றியான்
இகலி இருப்பே னாயின் நான்தன்
முதல்வன் பெரும்பெயர் முறையுளிப் பெற்ற
புதல்வற் புல்லிப் பொய்த்துயில் துஞ்சும்;
ஆங்க;
விருந்தெதிர் கொள்ளவும் பொய்ச்சூள் அஞ்சவும்
அரும்பெறற் புதல்வனை முயங்கக் காணவும்
ஆங்கவிந் தொழியும்என் புலவி தாங்கா
தவ்வவ் விடத்தான் அவையவை காணப்
பூங்கண் மகளிர் புனைநலஞ் சிதைக்கும்
மாய மகிழ்நன் பரத்தைமை
நோவேன் தோழி கடன்நமக் கெனவே.” (கலித்.75)

இது பெட்பின் கண் வந்தது.

“நகையா கின்றே தோழி நெருநல்
மணிகண் டன்ன துணிகயந் துளங்க
இரும்பியன் றன்ன கருங்கோட் டெருமை
ஆம்பல் மெல்லடை கிழியக் குவளைக்
கூம்புவிடு பன்மலர் மாந்திக் கரைய
காஞ்சி நுண்டா தீர்ம்புறத் துறைப்ப
மெல்கிடு கவுள அல்குநிலை புகுதரும்

தண்துறை யூரன் தண்டார் அகலம்
வதுவை நாளணிப் புதுவோர்ப் புணரிய
பரிவொடு வரூஉம் பாணன் தெருவில்
புனிற்றாப் பாய்ந்தெனக் கலங்கி அழிபட்
டெம்மனை புகுதந் தோனே அதுகண்டு
மெய்ம்மலி உவகை மறையினென் எதிர்சென்
றிம்மனை யன்றஃதும்மனை என்ற
என்னுந் தன்னும் நோக்கி
மம்மர் நெஞ்சினன் தொழுதுநின் றதுவே.” (அகம்.56)

இது மேற்கூறியவாற்றா னன்றிப் பிறவாற்றான் வந்தது.

“ஒலிபுனல் ஊரனை ஒருதலை யாக
வலிநமக் காவது வலியென் றொழியப்
பந்தர் மாட்டிய பரூஉச்சுடர் விளக்கத்துக்
கந்த முனித்தலைத் தும்பி ஆர்ப்பக்
காலை கொட்டிய தவர்தோற் சிறுபறை
மாலை யாமத்து மதிதர விடாது
பூண்டுகிடந்து வளரும் பூங்கட் புதல்வனைக்
காண்டலுங் காணான்தன் கடிமனை யானே”

என வரும்.

வாயிலின் வரூஉம் வகையொடு தொகைஇக் கிழவோள் செப் பல் கிழவதென்ப என்பது வாயில்கள் மாட்டு வரூஉங் கூற்றுவகை யுளப்படத் தலைவி கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

வாயில்களாவார்:- பார்ப்பார், பாங்கன்,தோழி, செவிலி, பாணன், விறலி, இளையர், விருந்தினர், கூத்தர், அறிவர், கண்டோர்.

இவருள் தோழி வாயிலாதல் மேற்கூறுதலின் ஒழிந்த வாயில்கள் ஈண்டுக் கொள்ளப்படும்.

“அன்னாய் இவனோர் இளமா ணாக்கன்
தன்னூர் மன்றத் தென்னன் கொல்லோ
இரந்தூண் நிரம்பா மேனியொடு
விருந்தின் ஊரும் பெருஞ்செம் மலனே” (குறுந்33)

இது பாணன் வாயிலாக வந்துழிக் கூறியது.

“நீகண் டனையோ கண்டார்க் கேட்டனையோ
ஒன்று தெளிய நசையின மொழிமோ
வெண்கோட் டியானை சோணை படியும்
பொன்மலி பாடிலி பெறீஇயர்
யார்வாய்க் கேட்டனை காதலர் வரவே.” (குறுந்.75)

இது வருகின்றான் என்ற உழையர்க்குக் கூறியது.

“ஆடியல் விழவின் அழுங்கல் மூதூர்
உடையோர் பான்மையிற் பெருங்கை தூவா
வறனில் புலத்தி யெல்லித் தோய்த்த
புகாப்புகர் கொண்ட புன்பூங் கலிங்கமொடு
வாடா மாலை துயல்வர ஓடிப்
பெருங்கயிறு நாலும் இரும்பனம் பிணையல்
பூங்கண் அயம் ஊக்க ஊங்காள்
அழுதனன் பெயரும் அஞ்சி லோதி
நல்கூர் பெண்டின் சில்வளைக் குறுமகள்
ஊசல் உறுதொழிற் பூச லூட்டா
நயனின் மாக்களொடு குழீஇப்
பயனின் றம்மவிவ் வேந்துடை அவையே” (நற்றிணை 90)

இது பாங்கனைக் குறித்துக் கூறியது.

“நெய்யுங் குய்யும் ஆடி மையொடு
மாசுபட் டன்றே கலிங்கமுந் தோளுந்
திதலை மென்முலைத் தீம்பால் பிலிற்றப்
புதல்வர்ப் புல்லிப் புனிறுநா றும்மே
வாலிழை மகளிர் சேரித் தோன்றும்
தேரோற் கொத்தனெம் அல்லேம் இதனாற்
பொன்புரை நரம்பின் இன்குரற் சீறியாழ்
எழாஅல் வல்லை யாயினுந் தொழாஅல்
புரையோ ரன்ன புரையு நட்பின்
இளையோர் கூம்புகை மருள்வோர் ஆங்குக்
கொண்டுசெல் பாணநின் தண்துறை யூரனைப்
பாடுமனைப் பாடல் கூடாது நீடுநிலைப்
புரவியும் பூணிலை முனிகுவ
விரகில மொழியல்யாம் வேட்டத்தில் வழியே” (நற்றிணை. 380)

‘வாயிலின் வரூஉம் வகை’ என்றமையான், தன் ஆற்றாமையும் புதல்வனும் வாயில்களாக் கொள்ளப்படும் என்பது பெற்றாம்.

“புல்லேன் மகிழ்ந புலத்தலும் இல்லேன்
கல்லா யானைக் கடுந்தேர்ச் செழியன்
படைமாண் பெருங்குள மடைநீர் விட்டெனக்
காலணைந் தெதிரிய கணைக்கோட்டு வாளை
அள்ளலங் கழனி உள்வா யோடிப்
பகடுசே றுதைத்த புள்ளிவெண் புறத்துச்
செஞ்சால் உழவர் கோற்புடை மதரிப்

பைங்காற் செறுவின் அணைமுதற் புரளும்
வாணன் சிறுகுடி அன்னஎன்
கோல்நேர் எல்வளை நெகிழ்த்த நும்மே.” (நற்றிணை. 340)

இ.்.து ஆற்றாமை வாயிலாகச் சென்றாற்குக் கூறியது.

‘புள்ளிமி ழகல்வயின்’ என்ற மருதக்கலியுள்,

“பூங்கட் புதல்வனைப் பொய்பா ராட்டி
நீங்காய் இகவாய் நெடுங்கடை நில்லாதி
ஆங்கே அவர்வயின் சென்றீ அணிசிதைப்பான்
ஈங்கெம் புதல்வனைத் தந்து” (கலித்79)

என்று புதல்வன் வாயிலாகக் கூறியது காணலாம்.

146. புணர்ந்துடன் போகிய கிழவோள் மனையிருந்து
இடைச்சுரத் திறைச்சியும் வினையும் சுட்டி
அன்புறு தக்க கிளத்தல் தானே
கிழவோன் செய்வினைக்கு அச்ச மாகும்.

என் - எனின், இதுவும் தலைமகட்குரிய கிளவிக்கட் படும் இலக்கணம் நுதலிற்று.

(இ-ள்) களவிற் புணர்ந்து உடன்போகிய தலைமகள் கற்புக் கடன்பூண் டொழுகுங்காலத்து மனைக்கணிருந்து தான் முன்னர் இடைச்சுரத்தில் தலைவனுடன் கண்ட கருப்பொருண் முதலியவற் றையும் அவற்றின் தொழிலையும் குறித்துக் கிழவன் அன்புறுதற்குத் தக்கவற்றைக் கூறுதலே தலைமகன் இயற்றுந் தொழிற்கு அஞ்சும் அச்சமாகும் என்றவாறு.

எனவே புணர்ந்துடன் பொகாத தலைவி அங்ஙனமிருந்து கூறல் கலைவற்கு அவன் செய்வினைக்கண் அச்சமாகாதென்றவாறு.

உதாரணம்

“கான யானை தோல்நயந் துண்ட
பொரிதாள் ஓமை வளிபொரு நெடுஞ்சினை
அலங்கல் உலவை யேறி ஒய்யெனப்
புலம்புதரு குரல புறவுப்பெடை பயிரும்
அத்தம் நண்ணிய அங்குடிச் சீறூர்ச்
சேர்ந்தனர் கொல்லோ தாமே யாம்தமக்கு
ஒல்லேம் என்ற தப்பற்குச்
சொல்லா தகறல் வல்லு வோரே.” (குறுந். 79)

இதனுள் அஞ்சியவாறு காணலாம். பிறவும் அன்ன.

147. தோழியுள் உறுத்த வாயில் புகுப்பினும்
ஆவயின் நிகழும் என்மனார் புலவர்.

என் - எனின், இதுவுமது.

(இ-ள்) தோழியுள்ளிட்ட வாயில்களைப் போகவிட்ட அக் காலத்தும் முற்கூறிய நிகழுமென்றுரைப்பர் புலவர் என்றவாறு.

உதாரணம் வந்தவழிக் காணலாம்.

148. பெறற்கரும் பெரும்பொருள் முடிந்தபின் வந்த
தெறற்கரு மரபிற் சிறப்பின் கண்ணும்
அற்றமழி வுரைப்பினும் அற்றம் இல்லாக்
கிழவோற் சுட்டிய தெய்வக் கடத்தினுஞ்
சீருடைப் பெரும்பொருள் வைத்தவழி மறப்பினும்
அடங்கா ஒழுக்கத் தவன்வயின் அழிந்தோளை
அடங்கக் காட்டுதற் பொருளின் கண்ணும்
பிழைத்துவந் திருந்த கிழவனை நெருங்கி
இழைத்தாங் காக்கிக் கொடுத்தற் கண்ணும்
வணங்கியல் மொழியான் வணங்கற் கண்ணும்
புறம்படு விளையாட்டுப் புல்லிய புகர்ச்சியுஞ்
சிறந்த புதல்வனைத் தேராது புலம்பினும்
மாணலந் தாவென வகுத்தற் கண்ணும்
பேணா ஒழுக்கம் நாணிய பொருளினுஞ்
சூள்வயின் திறத்தால் சோர்வுகண் டழியினும்
பெரியோர் ஒழுக்கம் பெரிதெனக் கிளந்து
பெறுதகை யில்லாப் பிழைப்பினும் அவ்வழி
உறுதகை யில்லாப் புலவியின் மூழ்கிய
கிழவோள் பால்நின்று கெடுத்தற் கண்ணும்
உணர்ப்புவயின் வாரா ஊடலுற் றோள்வயின்
உணர்த்தல் வேண்டிய கிழவோன் பால்நின்று
தான்வெகுண் டாக்கிய தகுதிக் கண்ணும்
அருமைக் காலத்துப் பெருமை காட்டிய
எளிமைக் காலத் திரக்கத் தானும்
பாணர் கூத்தர் விறலியர் என்றிவர்
பேணிச் சொல்லிய குறைவினை எதிரும்
நீத்த கிழவனை நிகழுமாறு படீஇயர்
காத்த தன்மையிற் கண்ணின்று பெயர்ப்பினும்
பிரியுங் காலத் தெதிர்நின்று சாற்றிய
மரபுடை எதிரும் உளப்படப் பிறவும்
வகைப்பட வந்த கிளவி யெல்லாந்
தோழிக் குரிய என்மனார் புலவர்.

என் - எனின், கற்பின்கண் தோழிகூற்று நிகழும் இடம் தொகுத்துணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) பெறற்கரும் சிறப்பு முதலாக மரபுடை யெதிரும் உளப்படப் பிறவும் ஈறாக மொழியப்பட்டவை யாவும் தோழிக்குரிய ன்று கூறுவர் புலவர் என்றவாறு.

பெறற்கரும் பெரும்பொருண் முடித்தபின் வந்த தெற்றகரு மாபிற் சிறப்பின்கண்ணும் என்பது பெறுதற்கு அரிய பெரும் பொருளை முடித்த பின்னர்த் தோன்றிய தெறுதற்கரிய மரபு காரணத்தால் தலைவனைச் சிறப்பித்துக் கூறுமிடத்தும் தோழிகூற்று நிகழும் என்றவாறு.

பெரும்பொருள் - ஈண்டு வரைவிற்கேற்றது தெறுதல˙- அழல நோக்குதல்.

உதாரணம்

"அயிரை பரந்த அந்தண் பழனத்து
ஏந்தெழில் மலர்ந்த தூம்புடைத் திரள்கால்
ஆம்பல் குறுநர் நீர்வேட் டாங்கிவள்
இடைமுலைக் கிடந்தும் நடுங்க லானீர்
தொழுதுகாண் பிறையில் தோன்றியான் உமக்கு
அரியம் ஆகிய காலைப்
பெரிய நோன்றனிர் நோகோ யானே" (குறுந்.178)

என வரும்.

அற்றமழிவு உரைப்பினும் என்பது - முற்காலத்துற்ற வருத்தத் தின நீங்கினமை கூறினும் என்றவாறு.

உதாரணம்

"எரிமருள் வேங்கை இருந்த தோகை
இழையணி மடந்தையில் தோன்று நாட
இனிதுசெய் தனையால் நுந்தை வாழியர்
நன்மனை வதுவை அயரஇவள்
பின்னிருங் கூந்தல் மலரணிந் தோயே." (ஐங்குறு. 294)

என வரும்.

அற்றம் இல்லாக் கிழவோற் சுட்டிய தெய்வக் கடத்தினும் என்பது - குற்றமில்லாத தலைமகனைச் சுட்டிய தெய்வக்கடன் கொடுத்தற்கண்ணும் என்றவாறு.

உதாரணம்

"நெஞ்சமொடு மொழிகடுத் தஞ்சுவர நோக்குந்
தாயவட் டெறுதரக் காக்கவெம் மகனெனச்

சிறந்த தெய்வத்து மறையுறை குன்ற
மறைந்துநின் றிறைஞ்சினம் பலவே
பெற்றனம் யாமே மற்றதன் பயனே.”

“வாழி ஆதன் வாழி அவினி
வேந்துபகை தணிக யாண்டுபல நந்துக
எனவேட் டோளே யாயே யாமே
மலர்ந்த பொய்கை முகைந்த தாமரைத்
தண்துறை ஊரன் வரைக
எந்தையுங் கொடுக்க எனவேட் டேமே” (ஐங்குறு. 6)

“திண்தேர் நள்ளி கானத் தண்டர்
பல்ஆ பயந்த நெய்யில் தொண்டி
முழுதுடன் விளைந்த வெண்ணெல் வெண்சோறு
ஒருகலத் தேந்தினுஞ் சிறிதென் தோழி
பெருந்தோள் நெகிழ்த்த செல்லற்கு
விருந்துவரக் கரைந்த காக்கையது பலியே.” (குறுந்.210)

என வரும்.

சீருடைப் பெரும்பொருள் வைத்தவழி மறப்பினும் என்பது சீருடைய பெரும்பொருளாவது இற்கிழமை; அதனைத் தலைமகள் மாட்டு வைத்தவிடத்து அவளை மறந்து ஒழுகினவழியும் என்றவாறு.

அஃதாவது அறத்தினானாதல் பொருளினானாதல் அவனுக் காகிய இசையுங் கூத்தும் முதலியவற்றான் ஆதல் அத்திறம் மறத்தல் அவ்வழியுந் தோழிகூற்று நிகழும்.

உதாரணம்

“பொங்குதிரை பொருத வார்மணல் அடைகரைப்
புன்கால் நாவற் பொதிப்புற இருங்கனி
கிளைசெத்து மொய்த்த தும்பி பழஞ் செத்துப்
பல்கால் அலவன் கொண்டகோட் கூர்ந்து
கொள்ளா நரம்பின் இமிரும் பூசல்
இரைதேர் நாரை யெய்தி விடுக்குந்
துறைகெழு மாந்தை அன்ன இவள்நலம்
பண்டும் இற்றே கண்டிசின் தெய்ய
உழையிற் போகா தளிப்பினுஞ் சிறிய
ஞெகிழ்ந்த கவின்நலங் கொல்லோ மகிழ்ந்தோர்
கட்களி செருக்கத் தன்ன
காமங் கொல்லிவள் கண்பசந் ததுவே” (நற்றிணை 35)

என வரும்.

அடங்கா வொழுக்கத் தவன்வயி னழிந்தோளை யடங்கக் காட்டுதற் பொருளின்கண்ணும் என்பது - அடங்கா வொழுக்கத்தை யுடைய தலைவன்மாட்டு மனன் அழிந்தோளை யடங்கக் காட்டு தற்கு ஏதுவான பொருட்பக்கத்தினும் கூற்றுநிகழும் என்றவாறு.

உதாரணம்

"இதுமற் றெவனோ தோழி துனியிடை
இன்னர் என்னும் இன்னாக் கிளவி
இருமருப் பெருமை யீன்றணிக் காரான்
உழவன் யாத்த குழவியின் அகலாது
பாற்செய் பைம்பயிர் ஆகும் ஊரன்
திருமனைப் பல்கடம் பூண்ட
பெருமுது பெண்டிரே மாகிய நமக்கே" (குறுந்.181)

என வரும்.

பிழைத்துவந் திருந்த கிழவனை நெருங்கி இழைத்தாங் காக்கிக் கொடுத்தற்கண்ணும் என்பது - பிழைத்து வந்திருந்த தலைமகனை நெருங்கித் தலையளிக்குமாறு கூறித் தலைமகள் மாட்டாக்கிக் கொடுத்தற்கண்ணுங் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

உதாரணம்

"பகலில் தோன்றும் பல்கதிர்த் தீயில்
ஆம்பலஞ் செறுவில் தேன்ஊர் அன்ன
இவள்நலம் புலம்பப் பிரிய
அனைநல முடையளோ மகிழ்நநின் பெண்டே" (ஐங்குறு. 57)

"கேட்டிசின் வாழியோ மகிழ்ந ஆற்றுற
மையல் நெஞ்சிற் கெவ்வந் தீர
நினக்குமருந் தாகிய யான்இனி
இவட்குமருந் தன்மை நோம்என் நெஞ்சே" (ஐங்குறு. 59)

என வரும்.

வணங்கிய மொழியான் வணங்கற் கண்ணும் என்பது - தாழ்ந்த இயல்பினையுடைய மொழியினான் வணங்குதற்கண்ணுங் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

உதாரணம்

"உண்துறைப் பொய்கை வராஅல் இனம்இரியுந்
தண்துறை யூர தகுவதோ - ஒண்தொடியைப்
பாராய் மனைதுறந் தச்சேரிச் செல்வதனை

ஊராண்மை யாக்கிக் கொளல்" (ஐந்திணையெழு. 52)

என வரும்.

புறம்படுவிளையாட்டுப் புல்லிய புகர்ச்சியும் என்பது புறப்பட்ட விளையாட்டினைத் தலைவன் பொருந்திய புகர்ச்சிக் கண்ணும் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

புகர்ச்சி - குற்றம்.

உதாரணம்

"காலை எழுந்து கடுந்தேர் பண்ணி
வாலிழை மகளிர் மரீஇய சென்ற
மல்ல லூரன் எல்லினன் பெரிதென
மறுவருஞ் சிறுவர் தாயே
தெறுவ தம்மவித் திணைப்பிறத் தல்லே" (குறுந்.45)

என வரும்.

சிறந்த புதல்வனைத் தேராது புலம்பினும் என்பது இரு வர்க்குஞ் சிறந்த புதல்வனை நினையாமையால் தலைமகன் தனிமை யுறுதற் கண்ணும் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

உதாரணம்

"நெடுநா ஒண்மணி கடிமனை இரட்டக்
குரையிலைப் போகிய விரவுமணற் பந்தர்ப்
பெரும்பாண் காவல் பூண்டென ஒருசார்த்
திருந்திழை மகளிர் விரிச்சி நிற்ப
வெறியுற விரிந்த அறுவை மெல்லணைப்
புனிறுநாறு செவிலியொடு புதல்வன் துஞ்ச
ஐயவி அணிந்த நெய்யாட் டீரணிப்
பசுநெய் கூர்ந்த மென்மை யாக்கைச்
சீர்கெழு மடந்தை யீரிமை பொருந்த
நள்ளென் கங்குற் கள்வன் போல
அகன்துறை ஊரனும் வந்தனன்
சிறந்தோன் பெயரன் பிறந்த மாறே" (நற்றிணை 40)

எனவும்,

"நுண்ஞாண் வலையிற் பரதவர் போத்தந்த
பன்மீன் உணங்கல் கவருந் துறைவனைக்
கண்ணினாற் காண அமையுங்கொல் என்றோழி
வண்ணந்தா வென்கந் தொடுத்து" (ஐந்திணையெழு.64)

எனவும் வரும்.

மாணலந் தாவென வகுத்தற்கண்ணும் என்பது -நீ கொண்ட நலத் தினைத் தந்து போஎனக் கூறுதற்கண்ணும் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

"விட்டென விக்குநாள் வருக அதுநீ
நொந்தனை யாயின் தந்தனை சென்மோ
குன்றத் தன்ன குவவுமணல் அடைகரை
நின்ற புன்னை நிலந்தோய் படுசினை
வம்ப நாரை சேக்குந்
தண்கடற் சேர்ப்பநீ உண்டவென் நலனே" (குறுந் 236)

என வரும்.

பேணா வொழுக்கம் நாணிய பொருளினும் என்பது - தலை மகனைப் பேணாத ஒழுக்கத்தினால் தலைமகன் நாணிய பொருள் மைக் கண்ணும் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

உதாரணம்

"யாயா கியளே மாஅ யோளே
மடைமாண் செப்பில் தமிய வைகிய
பொய்யாப் பூவின் மெய்சா யினளே
பாசடை நிவந்த கணைக்கால் நெய்தல்
இனமீன் இருங்கழி யோதம் மல்குதொறும்
தயமூழ்கு மகளிர் கண்ணின் மானுந்
தண்ணந் துறைவன் கொடுமை
நம்முள் நாணிக் கரப்பா டும்மே" (குறுந். 9)

என வரும்.

சூன்வயிற் றிறத்தாற் சோர்வுகண் டழியினும் என்பது - தலைமகன் சூளுற்ற சூளுறவிற் சோர்வுகண்டு அழிந்து கூறினும் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

உதாரணம்

"எம்மணங் கினவே மகிழ்ந முன்றில்
நனைமுது புன்கின் பூத்தாழ் வெண்மணல்
வேலன் புனைந்த வெறிஅயர் களந்தொறுஞ்
செந்நெல் வான்பொரி சிதறி அன்ன
எக்கர் நண்ணிய எம்மூர் வியன்துறை
நேரிறை முன்கை பற்றிச்
சூரர மகளிரொ டுற்ற சூளே" (குறுந்.53)

என வரும்.

பெரியோரொழுக்கம் பெரிதெனக் கிளந்து பெறுதகையில்லாப் பிழைப்பினும் என்பது பெரியோ ரொழுக்கம் பெரிதாகுமெனச் சொல்லித் தலைமகளைப் பெறுந்தகைமை யில்லாத பிழைப்பின் கண்ணும் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

உதாரணம்

"வெள்ளி விழுந்தொடி மென்கரும் புலக்கை
வள்ளி நுண்ணிடை வயின்வயின் நுடங்க
மீன்சினை அன்ன வெண்மணற் குவைஇக்
காஞ்சி நீழல் தமர்வளம் பாடி
ஊர்க்குறு மகளிர் குறுவழி விறந்த
இறாஅல் அருந்திய சிறுசிரல் மருதின்
தாழ்சினை யுறங்குந் தண்துறை ஊர
விழையா உள்ளம் விழையு மாயினும்
என்றும், கேட்டவை தோட்டி யாக மீட்டாங்கு
அறனும் பொருளும் வழாமை நாடித்
தற்றக வுடைமை நோக்கி மற்றதன்
பின்னா கும்மே முன்னியது முடித்தல்
அனைய பெரியோர் ஒழுக்கம் அதனால்
அரிய பெரியோர்த் தெரியுங் காலை
நும்மோர் அன்னோர் மாட்டும் இன்ன
பொய்யொடு மிடைந்தவை தோன்றின்
மெய்யாண் டுளதோ இவ் உலகத் தானே" (அகம்.286)

என வரும்.

அவ்வழி யுறுதகை யில்லாப் புலவியின் மூழ்கிய கிழவோன் பால்நின்று கெடுத்தற் கண்ணும் என்பது - மேற் சொல்லிய வாற்றாடு றலைவன் பிழைத்தவழி அவனா லுலுந் தகைமையில்லாத புலவியில் மூழ்கிய தலைவி பக்கத்தாளாகி நின்று அதனைக் கெடுத்தற்கண்ணும் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

உதாரணம்

"மானோக்கி நீயழ நீத்தவன் ஆனாது
நாணில னாயின் நலிதந் தவன்வயின்
ஊடுவ தென்னோ வினி" (கலித். 87)

என வரும்.

உணர்ப்புவயின் வாரா வூடலுற் றோள்வயி னுணர்த்தல் வேண் டிய கிழவோன் பானின்று தான்வெகுண் டாக்கிய தகுதிக் கண்ணும் என்பது - தலைவன் ஊடல் தீர்க்கவும் அதன் வழி

வாராத ஊடலுற் றோள்வயின் அவ்வூடலைத் தீர்த்தல் வேண்டி தலைவன் பக்கத்தாளாகி நின்று தலைவனை வெகுண்டு நின்றுண்டாக்கிய தகுதிக்கண்ணும் சுற்று நிகழும் என்றவாறு.

"உப்பமைந் தற்றால் புலவி அதுசிறிது
மிக்கற்றால் நீள விடல்" (குறள்.1302)

என வரும்.

அருமைக் காலத்துப் பெருமை காட்டிய எளிமைக்காலத் திரக்கத்தானும் என்பது - தாமரியராகக் களவுக் காலத்துத் தமது பெருமையைக் காட்டிய தாம் எளியராகிய கற்புக் காலத்து இ.்.து இரக்கத்தின் கண்ணும் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

பெருமைகாட்டிய விரக்கம் எனக் கூட்டுக. இதனாற் சொல் லியது வாளாதே இரங்குதலன்றிப் பண்டு இவ்வாறு செய்தளை இப்பொழுதிவ்வாறு செய்யாநின்றனை எனத் தமதுயர்ச்சியுந் தலைமகனது நிலையின்மையுந் தோற்ற இரங்குதலாயிற்று. இதுவும் புலவிமாத்திரமன்றித் தலைவ னீங்கி யொழுகும் ஒழுக்கம் மிக்கவழிக் கூறுவதெனக் கொள்ளலாம்.

உதாரணம்

"வேம்பின் பைங்காயென் தோழி தரினே
தேம்பூங் கட்டி என்றனிர் இனியே
பாரி பறம்பிற் பனிச்சுனைத் தெண்ணீர்
தைஇத் திங்கள் தண்ணிய தரினும்
வெய்ய உவர்க்கு மென்றனிர்
ஐய வற்றால் அன்பின் பாலே" (குறுந். 196)

என வரும்.

பாணர், கூத்தர், விறலிய ரென்றிவர் பேணிச் சொல்லிய குறைவினை யெதிரும் என்பது பாணராயினுங் கூத்தராயினும் விறலியராயினும் இத்தன்மையர் விரும்பிச் சொல்லிய குறையுறும் வினைக் கெதிராகவுங் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

குறையுறும் வினை குறைவினை யென ஒட்டிற்று; அது சொல்லிய என்னும் பெயரெச்சத்திற்கு முடிபாயிற்று

உதாரணம்

"புலைமகன் ஆதலிற் பொய்ந்நின் வாய்மொழி
நில்லல் பாண செல்லினிப் பரியல்
பகல்எஞ் சேரிக் காணின் அகல்வய
லூரன் நாணவும் பெறுமே"

எனவும்,

> **“அணிநிறக் கெண்டை ஆடிடம் பார்த்து**
> **மணிநிறச் சிறுசிரல் மயங்குநம் பொய்கை**
> **விரைமல காற்றா விருந்தினம் யாமென**
> **முழவிமிழ் முன்றில் முகம்புணர் சேர்த்தி**
> **எண்ணிக் கூறிய இயல்பினின் வழாஅது**
> **பண்ணுக்கொளப் புகுவ கணித்தோ பாண**
> **செவிநிறை உவகையேம் ஆக**
> **இதுநா ணன்மைக் குரைத்துச்சென் றீமே”**

எனவும் வரும்.

நீத்த கிழவனை நிகழுமாறு படீஇயர் காத்த தன்வயிற் கண் நின்று பெயர்ப்பினும் என்பது -தலைவியை நீத்த கிழவனை அவளுடன் நிகழுமாறு படுத்தல் வேண்டி அவனைப் புறங்காத்த தன்னிடத்துற்ற தலைமகனைக் கண்ணோட்டமின்றிப் பெயர்த்தற் கண்ணும் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

உதாரணம்

> **“மனையுறு கோழிக் குறுங்காற் பேடை**
> **வேலி வெருகின மாலை யுற்றெனப்**
> **புகுமிடன் அறியாது தொகுபுடன் குழீஇய**
> **பைதற் பிள்ளைக் கிளைபயிர்ந் தாஅங்**
> **கின்னா திசைக்கும் அம்பலொடு**
> **வாரல் வாழியர் ஐயஎம் தெருவே”** (குறுந்.136)

என வரும்.

பிரியுங்காலை யெதிர்நின்று சாற்றிய மரபுடை எதிரும் உளப்பட என்பது - தலைவன் சேயிடைப் பிரியுங் காலத்து முன் னின்று சொல்லிய மரபுடை மாறுபாடும் என்றவாறு.

எனவே அகத்திணையிலுட் கூறப்பட்டது களவுக்காலத்தை நோக்கிக் கூறுதலான் அயலிதாகக் கூறப்பெறும் என்பதூஉம் இவ் வோத்தினுட் செலவழுங்குவித்தல் பார்ப்பார்க் குரித்தாகக் கூறுதலா னுங் கற்பினுட் பிரிவு மரபு கெடாமற் கூறவேண்டும் என்பதூஉங் கருத்து மரபினாற் கூறுதலாவது குற்றேவல் முறைமையாற் கூறுதல்.

பிரிவை அகத்திணையியலுள் வைத்ததனான், ஆண்டுக் கூறிய கிளவி இருவகைக் கைகோளிற்கும் பெரும்பான்மை யொக்கும் எனக் கொள்க உடன்போக்கும் ஒக்குமோ எனின், கற்பினுள் உடன்போக்கு உலகியலுட் பெரும்பான்மையென்று கொள்க. இக்கூற்றுத் தலை மகன் மாட்டுந் தலைமகன் மாட்டுமாம்.

உதாரணம்

**"அறன்இன்றி அயல்தூற்றும் அம்பலை நாணியும்
வறனீந்தி நீசெல்லும் நீளிடை நினைப்பவும்
இறைநில்லா வளையோட இதழ் சோர்பு பனிமல்கப்
பொறைநில்லா நோயொடு புல்லென்ற நுதலிவள்
விறல்நல னிழப்பவும் வினைவேட்டாய் கேளினி;
உடையிவள் உயிர்வாழாள் நீநீப்பின் எனப்பல
இடைகொண்டியாம் இரப்பவும் எமகொள்ளா யாயினை
கடைஇய ஆற்றிடை நீர்நீத்த வறுஞ்சுனை
அடையொடு வாடிய அணிமலர் தகைப்பன;
வல்லைநீ துறப்பாயேல் வகைவாடும் இவளென
ஒல்லாங்கியாம் உரைப்பவும் உணர்ந்தீயா யாயினை
செல்லுநீ ளாற்றிடைச் சேர்ந்தெழுந்த மரம்வாடப்
புல்லுவிட் டிறைஞ்சிய பூங்கொடி தகைப்பன;
பிணிபுநீ விடல்சூழிற் பிறழ்தரும் இவளெனப்
பணிபுவந் திரப்பவும் பலசூழ்வா யாயினை
துணிபுநீ செலக்கண்ட ஆற்றிடை அம்மரத்து
அணிசெல வாடிய அந்தளிர் தகைப்பன;
எனவாங்கு;
யாநிற் கூறவும் எமகொள்ளாய் ஆயினை
ஆனா திவள்போல் அருள்வந் தவைகாட்டி
மேல்நின்று மெய்கூறுங் கேளிர்போல நீசெல்லுங்
கானந் தகைப்ப செலவு"** (கலித். 3)

என வரும்.

இனித் தலைமகட்குக் கூறியதற்குச் செய்யுள்:

**"அரிதாற்றி அல்லல்நோய் நீக்கிப் பிறிதாற்றிப்
பின்இருந்து வாழ்வார் பலர்"** (குறள்.1160)

என வரும்.

பிறவும் வகைபட வந்த கிளவி யெல்லாந் தோழிக்குரிய வென் வாய்பாட்டாற் பாகுபடவந்த கிளவி யெல்லாத் தோழிக்குரிய மனார் புலவர் என்பது மேற்சொல்லப்பட்ட கிளவியன்றிப் பிற என்றுரைப்பர் புலவர் என்றவாறு.

வகைபடவந்த கிளவியாவன: பிரிந்த தலைமகள் வருவளெனக் கூறுதலும், பருவங்கண்டு கூறுதலும், வற்புறுத்தலும், நிமித்தங்கண்டு கூறுதலும், வந்தான் எனக் கூறுதலும், இந்நிகரனவும், மேற்சொல்லப் பட்ட இடங்களிற் கூற்று வேறுபாடாகி வருவனவுங் கொள்க அவற்றிற் களவுக்குங் கற்பிற்கும் பொதுவாகி வருவன அகத்திணை யியலுட் கொள்க கற்பிற்கே உரித்தாகி வருவன ஈண்டுக் கொள்ளலாம்.

உதாரணம்

"ஆமா சிலைக்கும் அணிவரை ஆரிடை
ஏமாண் சிலையார்க் கினமா இரிந்தோடும்
தாமாண்பில் வெஞ்சுரஞ் சென்றார் வரக்கண்டு
வாய்மாண்ட பல்லி படும்." (கைந்நிலை.18)

இது நிமித்தங் கண்டு கூறியது.

"வாளிலங் குண்கண் வைஎயிற் றோயே
ஞாலங் காவலர் வந்தனர்
காலை அன்ன மாலைமுந் துறுத்தே."

இது தலைவன் வந்தமை கூறியது பிறவும் அன்ன.

149. புல்லுதல் மயக்கும் புலவிக் கண்ணும்
இல்லோர் செய்வினை இகழ்ச்சிக் கண்ணும்
பல்வேறு புதல்வர்க் கண்டுநனி உவப்பினும்
மறையின் வந்த மனையோள் செய்வினை
பொறையின்று பெருகிய பருவரற் கண்ணும்
காதற் சோர்விற் கடப்பாட் டாண்மையில்
தாய்போற் கழறித் தழீஇய மனைவியைக்
காய்வின் றவன்வயிற் பொருத்தற் கண்ணும்
இன்னகைப் புதல்வனைத் தழீஇ இழையணிந்து
பின்னை வந்த வாயிற் கண்ணும்
மனையோ ளொத்தலின் தன்னோர் அன்னோர்
மிகையெனக் குறித்த கொள்கைக் கண்ணும்
எண்ணிய பண்ணையென் றிவற்றொடு பிறவும்
கண்ணிய காமக் கிழத்தியர் மேன.

என் - எனின், காமக் கிழத்தியர் கூற்று நிகழும் இடம் உணர்த்திற்று.

(இ-ள்) புல்லுதன் மயக்கும் புலவி முதலாகச் சொல்லப்பட்ட இடத்தினும் அந்நிகரன பிறவிடத்தினும் குறிக்கப்பட்ட கூற்றுக் காமக்கிழத்தியர் மேலன என்றவாறு.

கூற்றென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது.

காமக்கிழத்தியராவார் பின்முறை ஆக்கிய கிழத்தியர் அவர் மூவகைப்படுவர்; ஒத்த கிழத்தியரும் இழிந்த கிழத்தியரும் வரையப் பட்டாரும் என. ஒத்த கிழத்தியர் முந்துற்ற மனையாளன்றிக் காமம் பொருளாகப் பின்னுந் தன் குலத்துள்ளாள் ஒருத்தியை வரைதல் இழிந்தாராவார் - அந்தணர்க்கு அரசகுலத்தினும் வணிககுலத்தினும் வேளாண் குலத்திலும் கொடுக்கப்பட்டாரும், அரசர்க்கு ஏனை யிரண்டு குலத்தினுங் கொடுக்கப்பட்டாரும், வரையப்பட்டார். செல்வராயினார்

கணிகைக் குலத்தினுள்ளார்க்கும் இற்கிழமை கொடுத்து வரைந்து கோடல் அவர் கன்னியில் வரையப்பட்டாரும் அதன் பின்பு வரையப்பட்டாரும் என இருவகையர். அவ்விருவரும் உரிமை பூண்டமையாற் காக் கிழத்தியர்பாற்பட்டனர். பரத்தையரா வார் யாரெனின், அவர் ஆடலும் பாடலும் வல்லராகி அழகுமிளமை யுங் காட்டி இன்பமும் பொருளும் வெ.ஃகி ஒருவர் மாட்டுந் தங்கா தார். இவருள்ளும் ஒருவரைப் பற்றி மறுதலைப் பெண்டிரைச் சார்த்திக் கூறுவனவும் காமக் கிழத்தியர் கூற்றின்பாற் படும். இவற் றின் வேறுபாடு அவரவர் கூற்றானறிக. இச் சூத்திரத்திற காமக்கிழத்தி யென ஓதாது 'கிழத்தியர்' என ஓதுதலானும் பலவகையார் என்பது கொள்ளலாம்.

புல்லுதன் மயக்கும் புலவிக்கண்ணும் என்பது -புல்லுதலைக் கலக்கும் புலவிமாட்டும் காமக்கிழத்தியர் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

அ.ஃதாவது முதிராத புலவிமாத்திரமாகிய புணர்ச்சியையுடன் பட்ட நெஞ்சத்தளாதல்.

உதாரணம்

"பொதுமொழி பிறர்க்கின்றி முழுதாளுஞ் செல்வர்க்கு
மதிமொழி யிடன்மாலை வினைவர்போல் வல்லவர்
செதுமொழி சீத்த செவிசெறு வாக
முதுமொழி நீராப் புலனா உழவர்
புதுமொழி கூட்டுண்ணும் புரிசைசூழ் புனலூர;
ஊரன்மன் உரனல்லன் நமக்கென்ன உடன்வாளா
தோளூர்தொக் கிருந்தநின் பெண்டிருள் நேராகிக்
களையாநின் குறிவந்தெங் கதவஞ்சேர்ந் தசைத்தகை
வளையின்வாய் விடன்மாலை மகளிரை நோவேமோ
கேளலன் நமக்கவன் குறுகன்மி னெனமற்றெம்
தோளொடு பகைபட்டு நினைவாடு நெஞ்சத்தேம்;
ஊடியார் நலந்தேம்ப ஒடியெறிந் தவர்வயின்
மால்தீர்க்கும் அவன்மார்பென் றெழுந்தசொல் நோவேமோ
முகைவாய்த்த முலைபாயக் குழைந்தநின் றார்எள்ள
வகைவரிச் செப்பினுள் வைகிய கோதையேம்;
சேரியாற் சென்றுநீ சேர்ந்தவில் வினாயினன்
தேரொடு திரிதரும் பாகனைப் பழிப்பேமோ
ஒலிகொண்ட சும்மையான் மணமனை குறித்தெம்மில்
பொலிகெனப் புகுந்தநின் புலையனைக் கண்டயாம்;
எனவாங்கு
நனவினான் வேறாகு வேளா முயக்கம்
மனைவரிற் பெற்றுவந்து மற்றெந்தோள் வாட
இனையரென உணர்ந்தா ரென்றேக்கற் றாங்குக்
கனவினா னெய்திய செல்வத் தனையதே
ஐய எமக்குநின் மார்பு." (கலித்.68)

இது மூவகையார்க்கும் பொது.

இல்லோர் செய்வினை யிகழ்ச்சிக் கண்ணும் என்பது - மனை யகத்தோர் செய்த வினையை யிகழ்ந்து கூறுதற்கண்ணும் என்றவாறு.

பன்மையால் தலைமகனை யிகழ்தலுந் தலைமகளை யிகழ்தலுங் கொள்ளலாம்.

உதாரணம்

“கழனி மாஅத்து விளைந்துகு தீம்பழம்
பழன வாளை கதூஉம் ஊரன்
எம்மிற் பெருமொழி கூறித் தம்மிற்
கையுங் காலுந் தூக்கத் தூக்கும்
ஆடியிற் பாவை போல
மேவன செய்யுந்தன் புதல்வன் தாய்க்கே.” (குறுந். 8)

என்றும்,

“நன்மரங் குழீஇய நனைமுதிர் சாடிப்
பன்னாள் அரித்த கோஒய் உடைப்பின்
மயங்கு மழைத் துவலையின் மறுகுடன் பனிக்கும்
பழம்பல் நெல்லின் வேளூர் வாயில்
நறுவிரை தெளித்த நாறிணர் மாலைப்
பொறிவரி இனவண் டூதல கழியும்
உயர்பலி பெறூஉம் உருகெழு தெய்வம்
புனையிருங் கதுப்பின் நீகடுத் தோள்வயின்
அனையேன் ஆயின் அணங்குக என்னென
மனையோன் தேற்று மகிழ்நன் ஆயின்
யார்கொல் வாழி தோழி நெருநல்
தார்பூண் களிற்றின் தலைப்புணை தழீஇ
வதுவை யீரணிப் பொலிந்த நம்மொடு
புதுவது வந்த காவிரிக்
கோடுதோய் மலிர்நிறை யாடி யோரே.” (அகம். 166)

என்றும் வரும். இவை தலைவனை இகழ்ந்தன.

“அளியர் தாமே மகிழ்நதின் பெண்டிர்
தாமவற் பிணித்தல் தேற்றார் நாமழச்
செய்தார் அகலம் வவ்வினர் இவரென
எம்பழி அறையுநர் போலத்
தம்பழி தூற்றும் பெரும்பே தையரே.”

“எரி அகைத் தன்ன தாமரைப் பழனத்துப்
பொரி அகைந் தன்ன பொங்குபல சிறுமீன்
வெறிகொள் பாசடை யுணிஇயர் பைப்பயப்

பறைதபு முதுசிரல் அசைபுவந் திருக்குந்
துறைகேழ் ஊரன் பெண்டுதன் கொழுநனை
நம்மொடு புலக்கும் என்ப நாமது
செய்யா மாயின் உய்யா மையின்
செறிதொடி தெளிர்ப்ப வீசிச் சிறிதவண்
உலமந்து வருகஞ் சென்மோ தோழி
ஒளிறுவாள் தானைக் கொற்றச் செழியன்
வெளிறில கற்பின் மண்டமர் அடுதொறும்
களிறுபெறு வல்சிப் பாணன் எறியுந்
தண்ணுமைக் கண்ணின் அலைஇயர்தன் வயிறே." (அகம்.106)

இவை பரத்தை கூற்று.

பல்வேறு புதல்வர்க் கண்டுநனி யுவப்பினும் என்பது - பல வகைப் புதல்வரைக் கண்டு மிகவும் உவந்து கூறியவழியு மென்றவாறு.

"நயந்தலை மாறுவார் மாறுக மாறாஅக்
கயந்தலை மின்னுங் கதிர்விடு முக்காழ்ப்
பயந்தளங் கண்ணார யாங்காண நல்கித்
திகழொளி முத்தங் கரும்பாகத் தைஇப்
பவழம் புனைந்த பருதி சுமப்பக்
கவழம் அறியாநின் கைபுனை வேழம்
புரிபுனை பூங்கயிற்றிற் பைபய வாங்கி
அரிபுனை புட்டிலி னாங்கணீர்த் தீங்கே
வருகளம் பாக மகன்;

கிளர்மணி யார்ப்பார்ப்பச் சாஅய்ச்சாஅய்ச் செல்லுந்
தளர்நடை காண்டல் இனிதுமற் றின்னாதே
உளமென்னா நுந்தைமாட் டெவ்வம் உழப்பார்
வளைநெகிழ் பியாங்கா ணுங்கால்;

ஐய, காமரு நோக்கினை அத்தத்தா என்னுநின்
தேமொழி கேட்டல் இனிதுமற் றின்னாதே
உய்வின்றி நுந்தை நலனுணச் சாஅய்ச் சாஅய்மார்
எவ்வநோய் யாம்காணுங் கால்;

ஐய, திங்கட் குழவி வருகென யான்நின்னை
அம்புலி காட்டல் இனிதுமற் றின்னாதே
நலகாது நுந்தை புறமாறப் பட்டவர்
அல்குல்வரி யாங்காணுங் கால்,

ஐயஎம். காதில் கனங்குழை வாங்கிப் பெயாதொறும்
போதில் வறுங்கூந்தற் கொள்வதை நின்னையான்

ஏதிலார் கண்சாய நுந்தை வியன்மார்பில்
தாதுதேர் வண்டின் கிளைபாடத் தைஇய
கோதை பரிபாடக் காண்கும்" (கலித். 80)

என வரும்.

மறையின் வந்த மனையோள் செய்வினை பொறையின்று பெருகிய பருவரற் சுண்ணும் என்பது களவின் வருகின்ற மனை யோள் செய்வினை பொறையின்றிப் பெருகிய துன்பத்தின் கண்ணும் என்றவாறு.

உதாரணம்

"வாளை வாளிற் பிறழ நாளும்
பொய்கை நீர்நாய் வைகுதுயில் ஏற்குங்
கைவண் கிள்ளி வெண்ணி சூழ்ந்த
வயல்வெள் ஆம்பல் உருவ நெறித்தழை
ஐதக லல்குல் அணிபெறத் தைஇ
விழவிற் செலீஇயர் வேண்டு மன்னோ
யாணர் ஊரன் காணுநன் ஆயின்
வரையா மையோ அரிதே வரையின்
வரைபோல் யானை வாய்மொழி முடியன்
வரைவேய் புரையும் நற்றோள்
அளிய தோழி தொலையுந பலவே." (நற்றிணை.390)

இது, பரத்தையராகி வந்த காமக்கிழத்தியர் கூற்று.

காதற் சோர்விற் கடப்பாட் டாண்மையிற் றாய்போற் கழறித் தழீஇய மனைவியைக் காய்வின் றவன்வயிற் பொருத்தற்கண்ணும் என்பது - காதற் சோர்வினானும் ஒப்புரவுடைமை யானுந் தாய் போற் கழறிப் பொருத்தப்பட்ட மனைவியைக் காய்தலின்றித் தலை மகன்மாட்டுப் பொருத்தற்கண்ணுங் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

இதுவும் அவள் கூற்று காதற்சோர்வு என்பது தன்மாட்டுக் காதல் சோர்தல் இது தலைமகன் மாட்டுத் துனியுளவழி நிகழும் நிகழ்ச்சி.

உதாரணம்

"வயல்வெள் ஆம்பல் குடுதரு புதுப்பூக்
கன்றுடைப் புனிற்றா தின்ற மிச்சில்
ஓய்விடு நடைப்பக டாரும் ஊரன்
தொடர்புநீ வெ.:.கினை யாயின் என்சொற்
கொள்ளல் மாதோ முள்ளெயிற் றோயே
நீயே பெருநலத் தகையே அவனே
நெடுநீர்ப் பொய்கை நடுநாள் எய்தித்

தண்கமழ் புதுமலர் ஊதும்
வண்டென மொழிப மகனென் னாரே.” (நற்றிணை. 290)

இது, காமக்கிழத்தியாகிய தலைமகட்கு முன் வரையப்பட்ட பரத்தை கூற்று.

இன்னகைப் புதல்வனைத் தழீஇ யிழையணிந்து பின்னை வந்த வாயிற் கண்ணும் என்பது - இனிய நகையையுடைய புதல்வனைத் வாயிலின் வாறு, பின்னை என்றதனான் ஏனைய வாயில்களை மறுத்த வழி யென்று கொள்ளலாம்.

“புள்இமிழ் அகல்வயல் ஒலிசெந்நெ லிடைபூத்த
முள்ளரைத் தாமரை முழுமுதல் சாய்த்ததன்
வள்ளிதழ் உறநீடி வயங்கிய ஒருகதிர்
அவைபுக ழரங்கின்மே லாடுவாள் அணிநுதல்
வகைபெறச் செரீஇய வயந்தகமே போல்தோன்றும்
தகைபெறு கழனியந் தண்துறை யூரகேள்;
அணியொடு வந்தீங்கெம் புதல்வனைக் கொள்ளாதி
மணிபுரை செவ்வாய்நின் மார்பகல நனைப்பதால்
தோய்ந்தாரை அறிகுவல் யானெனக் கமழுநின்
சாந்தினாற் குறிகொண்டாள் சாய்குவள் அல்லளோ;
புல்லல்எம் புதல்வனைப் புகலகல் நின்மார்பின்
பல்காழ்முத் தணியாரம் பற்றினன் பரிவானான்
மாணிழை மடநல்லார் முயக்கத்தை நின்மார்பின்
பூணினாற் குறிகொண்டாள் புலக்குவள் அல்லளோ;
கண்டேஎம் புதல்வனைக் கொள்ளாதி நின்சென்னி
வண்டிமிர் வகையினர் வாங்கினன் பரிவானால்
நண்ணியார்க் காட்டுவ திதுவெனக் கமழுநின்
கண்ணியாற் குறிகொண்டாள் காய்குவள் அல்லளோ;
எனவாங்கு,
பூங்கண் புதல்வனைப் பொய்பல பாராட்டி
நீங்காய் இகவாய் நெடுங்கடை நில்லாதி
ஆங்கே யவர்வயின் சென்றி அணிசிதைப்பான்
ஈங்கெம் புதல்வனைத் தந்து” (கலித்.79)

என வரும்.

மனையோள் ஒத்தலின் தன்னோரன்னோர் மிகையெனக் குறித்த கொள்கைக் கண்ணும் என்பது - தான் மனைமானை ஒத்தலாற் றன் போல்வார் தலைவற்கு மிகையெனக் குறித்த கோளில் கண்ணும் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

உதாரணம்

“அரிற்பவர்ப் பிரம்பின் வரிப்புற விளைகனி
குண்டுநீர் இலஞ்சிக் கெண்டை கதூஉந்

தண்டுறை ஊரன் பெண்டினை யாயின்
பலவா குகநின் நெஞ்சிற் படரே
ஓவா தீயு மாரி வண்கைக்
கடும்பகட் டியானை நெடுந்தேர் அஞ்சி
கொன்முனை இரவூர் போலச்
சிலவா குகநீ துஞ்சு நாளே" (குறுந். 91)

என வரும்.

எண்ணிய பண்ணையென் றிவற்றோடு என்பது - எண்ணப்பட்ட விளையாட்டு என்று சொல்லப்பட்ட இவற்றோடென்றவாறு.

விளையாட்டாவது ஆறுங் குளனுங் காவும் ஆடுதல்.

உதாரணம்

"கூந்தல் ஆம்பல் முழுநெறி யடைச்சிப்
பெரும்புனல் வந்த இருந்துறை விரும்பி
யாம.். தயர்கம் சேறுந் தான.்.
தஞ்சுவ துடைய ளாயின் வெம்போர்
நுகம்படக் கடக்கும் பல்வேல் எழினி
முனையான் பெருநிரை போலக்
கிளையொடு நுகர்கதன் கொழுநன் மார்பே." (குறுந்.80)

பிறவும் என்றதனால் தலைமகட்குரியவாகச் சொல்லப்பட்ட வற்றுள் ஒப்பன கொள்ளப்படும். அவற்றுட் சில வருமாறு.

"ஞாலம் வறந்தீர" என்னும் மருதக்கலியுள்,

"அடக்கமில் போழ்தின்கண் தந்தைகா முற்ற
தொடக்கத்துத் தாயுழைப் புக்கான்"

எனவும்,

"வழிமுறை தாயுழைப் புக்கான்"

எனவும்,

"தலைக்கொண்டு நம்மொடு காயுமற் றீதோர்
புலத்தகைப் புத்தேளில் புக்கான்" (கலித்.82)

எனவும்,

கூறுதலிற் புதல்வனை யீன்றாள் மூன்றாங் காமக்கிழத்தி யாயினவாறும் இவன்மாட்டுத் தாயர் கண்ணிய நல்லணிப் புதல வனை மாயப் பரத்தை யுள்ளிக் கூற்று நிகழ்ந்தவாறுங் கண்டு கொள்க. பிறவும் அன்ன. தோழி கூற்றும் இவட்கு ஒக்கும்.

150. கற்புங் காமமும் நற்பா லொழுக்கமும்
மெல்லியற் பொறையும் நிறையும் வல்லிதின்
விருந்துபுறந் தருதலுஞ் சுற்றம் ஓம்பலும்
பிறவு மன்ன கிழவோள் மாண்புகள்
முகம்புகல் முறைமையிற் கிழவோற் குரைத்தல்
அகம்புகல் மரபின் வாயில்கட் குரிய.

என் - எனின் அகம் புகல் மரபினவாய வாயில்கள் கூற்று நிகழுமாறு உணர்த்திற்று.

(இ-ள்) கற்பு முதலாகச் சொல்லப்பட்டனவும் பிறவுமாகிக் கிழ வோள்மாட் டுளவாகிய தன்மைகளை முகம்புகு தன்மையானே தலை மகற்கு உரைத்தல் அகம்புகு மரபின் வாயில்கட்குரிய என்றவாறு.

செய்யுளியலுள் “வாயி லுசாவே தம்மு ளுரிய” (சூ.191) என்பத னால், தலைமகற் குறைத்தலே யன்றித் தம்முள்தாம் கூறுதலும் உரியரென்று கொள்ளலாம்.

“மதவலி யானை மறலிய பாசறை
இடிஉமிழ் முரசம் பொருகளத் தியம்ப
வென்றுகொடி எடுத்தனன் வேந்தனுங் கன்றொடு
கறவை புல்லினம் புறவுதொ றுகளக்
குழல்வாய் வைத்தனர் கோவலர் வல்விரைந்
திளையர் ஏகுவனர் பரிய விரியுளைக்
கடுநடைப் புரவி வழிவாய் ஓட
வலவன் வள்புவலி உறுப்பப் புலவர்
புகழ்குறி கொண்ட பொலந்தா ரகலத்துத்
தண்கமழ் சாந்தம் நுண்டுகள் அணிய
வென்றிகொள் உவகையொடு புகுதல் வேண்டின்
யாண்டுறை வதுகொல் தானே மாண்ட
போதுறழ் கொண்ட உண்கண்
தீதி லாட்டி திருநுதற் பசப்பே” (அகம்.354)

எனவும்,

“கண்டிசின் பாண பண்புடைத் தம்ம
மாலை விரிந்த பசுவெண் ணிலவிற்
குறுங்காற் கட்டில் நறும்பூச் சேக்கை
பள்ளி யானையின் உயிர்த்தனன் நசையிற்
புதல்வற் புல்லினன் விறலவன்
புதல்வன் தாய் அவன் புறங்கவ வினளே” (குறுந்.359)

எனவும்,

“யாயா கியளே மாஅ யோளே
மடைமாண் செப்பின் தமிய வைகிய
பெய்யாப் பூவின் மெய்சா யினளே
பாசடை நிவந்த கணைக்கால் நெய்தல்
இளமீன் இருங்கழி ஓத மல்கு தொறும்
தயமூழ்கு மகளிர் கண்ணின் மானும்
தண்ணந் துறைவன் கொடுமை
நம்முன் நாணிக் கரப்பா டும்மே” (குறுந்.9)

எனவும்,

“முளிதயிர் பிசைந்த காந்தள் மெல்விரல்
கழுவுறு கலிங்கம் கழாஅ துடீஇக்
குவளை உண்கண் குய்ப்புகை கழுமத்
தான்துழந் தட்ட தீம்புளிப் பாகர்
இனிதெனக் கணவன் உண்டலின்
நுண்ணிதின் மகிழ்ந்தன் றொண்ணுதல் முகனே” (குறுந்.167)

எளவும்,

“கானக் கோழிக் கவர்குரற் சேவல்
நுண்பொறி எருத்தின் தண்சித ருறைப்பத்
தேநீர் வாரும் பூநாறு புறவிற்
சீறூ ரோளே மடந்தை வேறூர்
வேந்துவிடு தொழிலொடு வரினுஞ்
சேர்ந்துவரல் அறியாது செம்மல் தேரே” (குறுந்.242)

எனவும்,

“பிரசம் கலந்த வெண்சுவைத் தீம்பால்
விரிகதிர்ப் பொற்கலத் தொருகை யேந்திப்
புடைப்பிற் சுற்றும் பூந்தலைச் சிறுகோல்
உண்ணென் றோக்குபு புடைப்பத் தெண்ணீர்
முத்தரிப் பொற்சிலம் பொலிப்பத் தத்துற்
றருநரைக் கூந்தற் செம்முது செவிலியர்
பரீஇமெலிந் தொழியப் பந்த ரோடி
ஏவல் மறுக்குஞ் சிறுவிளை யாட்டி
அறிவும் ஒழுக்கமும் யாண்டுணர்ந் தனள்கொல்
கொண்ட கொழுநன் குடிவற னுற்றெனக்
கொடுத்த தந்தை கொழுஞ்சோ றுள்ளாள்

ஒழுகுநீா் நுணங்கறல் போலப்
பொழுதுமறுத் துண்ணுஞ் சிறுமது கையளே” (நற்றிணை. 110)

எனவும்,

“பாணா் முல்லை பாடச் சுடா்இழை
வாணுதல் அரிவை முல்லை மலைய
இனிதிருந் தனனே நெடுந்தகை
துனிதீா் கொள்கைத்தன் புதல்வனொடு பொலிந்தே” (ஐங்குறு. 405)

எனவும் வரும். இவையெல்லாம் வாயில்கள். தம்முட் கூறின; தலைவற்குக் கூறின வந்தவழிக் காணலாம்.

151. கழிவினும் நிகழ்வினும் எதிா்வினும் வழிகொள
நல்லவை உரைத்தலும் அல்லவை கடிதலும்
செவிலிக் குரிய ஆகும் என்ப.

என் - எனின் செவிலிக்குரிய கூற்று வருமா றுணா்த்திற்று.

(இ-ள்) இறந்த காலத்தினும் நிகழ்காலத்தினும் எதிா் காலத் தினும் தன்குலத்திலுள்ளாா் வழிகொள்ளுமாறு நல்லவை கூறுதலும் அல்லவை கடிதலுஞ் செவிலிக்கு உரிய என்றவாறு.

இறந்தகால முதலியவற்றாற் கூறுதலாவது முன்புள்ளாா் இவ்வாறு செய்து நன்மை பெற்றாா் இவ்வாறு செய்து தீமை பெற்றாா் எனவும், இப்பொழுது இன்னோா் இவ்வாறு செய்து பயன் பெறா நின்றாரெனவும், இவ்வாறு செய்தாா் பின்பு நன்மை தீமை பெறுவா் எனவும் கூறுதல்.

அவை, அறனும் பொருளும் இன்பமும் பற்றி நிகழும்: அவையாவன, தலைமகன்மாட்டும் உலகத்தாா் மாட்டும் ஒழுகும் திறன் கூறுதல்.

அவை, மனையாளைப் பற்றி வருதலிற் காம தந்திரத்துட் பாரியாதி காரமெனக் கூறப்பட்டன. அறம்பற்றி வருதல் திரு வள்ளுவப்பயன் முதலிய சான்றோா் செய்யுட்களுள் அறப்பகுதியிற் கூறப்பட்டன.

உதாரணம்

“தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோா்விலாள் பெண்” (குறள். 56)

எனவும்,

“தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யு மழை” (குறள். 55)

எனவும்,

"மனைத்தக்க மாண்புடையள் ஆகித்தற் கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை." (குறள். 51)

எனவும்,

"கட்கினியாள் காதலன் காதல் வகைபுனைவாள்
உட்குடையாள் ஊர்நாண் இயல்பினாள் - உட்கி
இடனறிந் தூடி இனிதின் உணரும்
மடமொழி மாதராள் பெண்." (நாலடி. 384)

இதனுள், 'கட்டினியாள்' என்றதனால் கோலஞ்செய்தல் வேண்டு மெனக் கூறியவாறாம்.

"அடிசிற் கினியாளை அன்புடை யாளைப்
படிசொற் பழிநாணு வாளை - அடிவருடிப்
பின்துஞ்சி முன்னுணரும் பேதையை யான்பிரிந்தால்
என்துஞ்சுங் கண்கள் எனக்கு."

தளவும் வரும், இவை நல்லவை யுரைத்தல்.

"ஏறியென் றெதிர்நிற்பாள் கூற்றம் சிறுகாலை
அட்டில் புகாதாள் அரும்பிணி - அட்டதனை
உண்டி உதவாதாள் இல்வாழ்பேய் இம்மூவர்
கொண்டானைக் கொல்லும் படை" (நாலடி. 363)

எனவும்,

"தலைமகனில் தீர்ந்தொழுகல் தான்பிறர்இல் சேறல்
நிலைமையில் தீப்பெண்டிரில் சார்தல் - கலனணிந்து
வேற்றூர் புகுதல் விழாக்காண்டல் நோன்பெடுத்தல்
கோற்றொடியார் கோள் அழியும் ஆறு," (அறநெறிச்.94)

எனவும் வரும். இந்நிகரன அல்லவை சுடிதலாம்.

பிறவும் அன்ன.

152. சொல்லிய கிளவி அறிவர்க்கும் உரிய.

என் - எனின், அறிவர் கூற்று நிகழுமா றுணர்த்திற்று.

(இ-ள்) மேற் செவிலிக்குரித்தாகச் சொல்லப்பட்ட கிளவி அறிவர்க்கும் உரிய என்றவாறு.

உதாரணம் மேற் காட்டப்பட்டன.

153. இடித்துவரை நிறுத்தலும் அவர் தாகுங்
கிழவனுங் கிழத்தியும் அவர்வரை நிற்றலின்.

என் - எனின், அறிவர்க்குரியதொரு மரபு உணர்த்திற்று.

(இ-ள்) கழறிய எல்லையின் கண்ணே நிறுத்தலும் அறிவர்க்குரிய; தலைவனும் தலைவியும் அவர் ஏவல்வழி நிற்றலின் என்றவாறு.

உதாரணம்

"உடுத்துந் தொடுத்தும் பூண்டுஞ் செரீஇயுந்
தழையணிப் பொலிந்த ஆயமொடு துவன்றி
விழவொடு வருதி நீயே இ∴தோ
ஓரான் வல்சிச் சீரில் வாழ்க்கை
பெருநலக் குறுமகள் வந்தென
இனிவிழ வாயிற் றென்னும்இவ் வூரே." (குறுந்.295)

இது, தலைமகற்குக் கூறியது.

"துறையீன் வழங்கும் பெருநீர்ப் பொய்கை
அரிமலர் ஆம்பல் மேய்ந்த நெறிமருப்
பீர்ந்தண் எருமைச் சுவல்படு முதுபோத்துத்
தூங்குசேற் றன்ளல் துஞ்சிப் பொழுதுபடப்
பைந்நிண வராஅல் குறையப் பெயர்தந்து
குரூஉக்கொடிப் பகன்றை குடி மூதூர்ப்
போர்ச்செறி மள்ளரிற் புகுதரும் ஊரன்
தேர்தர வந்த தெரிபிழை நெகிழ்தோள்
ஊர்கோள் கல்லா மகளிர் தரத்தரப்
பரத்தைமை தாங்கலோ இலனென வறிதுநீ
புலத்தல் ஒல்லுமோ மனைகெழு மடந்தை
அதுபுலந் துறைதல் வல்லி யோரே
செய்யோ ணீங்கச் சில்பதங் கொழித்துத்
தாமட் டுண்டு தமிய ராகித்
தேமொழிப் புதல்வர் திரங்குமுலை சுவைப்ப
வைகுநர் ஆத லறிந்தும்
அறியார் அம்மவ∴துடலு மோரே" (அகம்.316)

இது, தலைவிக் குரைத்தது.

154. உணர்ப்புவரை இறப்பினும் செய்குறி பிழைப்பினும்
புலத்தலும் ஊடலும் கிழவோற் குரிய.

என் - எனின், தலைமகள் புலக்குமிடம் கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) புலவி அண்மைக் காலத்தது; ஊடல் அதனின் மிக்கது. பொருள் சூத்திரத்தான் விளங்கும்.

உதாரணம்

"எவ்வி இழந்த வறுமையர் பாணர்
பூவில் வறுந்தலை போலப் புல்லென்
றினைமதி வாழிய நெஞ்சே மனைமரத்
தெல்லுறு மௌவல் நாறும்
பல்லிருங் கூந்த லாரே நினக்கே" (குறுந்.19)

என வரும்.

155. புலத்தலும் ஊடலும் ஆகிய இடத்துஞ்
சொலத்தகு கிளவி தோழிக் குரிய.

இது, தோழிக்குரிய மரபுணர்த்திற்று.

"அலந்தாரை யல்லல்நோய் செய்தற்றால் தம்மைப்
புலத்தாரைப் புல்லா விடல்." (குறள். 1303)

இது கற்பு.

"கலந்தநோய் கைம்மிகக் கண்படா என்வயின்
புலந்தாய் நீயாயின் பொய்யானே வெல்குவை
இலங்குதாழ் அருவியோ டணிகொண்ட நின்மலைச்
சிலம்புபோற் கூறுவ கூறும்
இலங்கோர் எல்வளை இவளுடை நோயே." (கலித். 46)

இது களவு.

156. பரத்தை மறுத்தல் வேண்டியுங் கிழவி
மடத்தகு கிழமை உடைமை யானும்
அன்பிலை கொடியை என்றலும் உரியள்.

இதுவும் தோழிக்கு உரியதோர் இயல்பு உணர்த்திற்று.

இது, சூத்திரத்தாற் பொருள் விளங்கும்.

உதாரணம்

"மகிழ்செய் தேமொழித் தொய்யில்சூழ் இளமுலை
முகிழ்செய முள்கிய தொடர்பவள் உண்கண்

அவிழ்பனி உறைப்பவும் நல்காது விடுவாய்
இமிழ்திரைக் கொண்க கொடியை காண்நீ;
இலங்கேர் எல்வளை ஏர்தழை தைஇ
நலஞ்செய் நல்கிய தொடர்பவன் சாஅய்ப்
புலந்தழப் புல்லாது விடுவாய்
இலங்குநீர்ச் சேர்ப்ப கொடியை காண்நீ" (கலித்.125)

என வரும்.

157. அவன்குறிப் பறிதல் வேண்டியுங் கிழவி
அகமலி யூடல் அகற்சிக் கண்ணும்
வேற்றுமைக் கிளவி தோற்றவும் பெறுமே.

இது, தலைவிக்குரியதொரு மரபுணர்த்திற்று.

(இ-ள்) தலைவன் குறிப்பறிதல் வேண்டியுந் தலைவி தனது அகமலிந்த ஊடல் நீங்கும் இடத்தினும் வேற்றுமைக் கிளவி தோற்றவும் பெறும் என்றவாறு.

"யாரிவன் என்கூந்தல் கொள்வான்" (கலித். 89)

எனவும்,

"யாரையோ எம்மில் புகுதருவாய்" (கலித்.98)

எனவும் கூறியவாறு காணலாம்.

158. காமக் கடப்பினுட் பணிந்த கிளவி
காணுங் காலைக் கிழவோற் குரித்தே
வழிபடு கிழமை அவட்கிய லான.

இது, தலைமகற்குரியதொரு மரபுணர்த்திற்று. இது, சூத்திரத்தாற் பொருள் விளங்கும்.

உதாரணம்

"ஒரூஉ, கொடியியல் நல்லார்குரல் நாற்றத்துற்ற"

என்னும் மருதக் கலியுள்,

"பெரியார்க் கடியரோ ஆற்றாதவர்"

எனத் தலைவி கூறிய வழி.

"கடியர் தமக் கியார்சொலத் தக்கார் மாற்று" (கலித்.88)

என வரும்.

159. அருண்முந் துறுத்த அன்புபொதி கிளவி
பொருள்பட மொழிதல் கிழவோட் குரித்தே.

இது, தலைம சுட்குரியதோர் இயல்புணர்த்திற்று.

(இ-ள்) பொருள்பட மொழிதலாவது பொய்யாக் கூறாது மெய்யே கூறல்.

உதாரணம் வந்தவழிக் காணலாம்.

160. களவுங் கற்பும் அலர்வரை வின்றே.

என் - எனின், அலர் ஆமாறு உணர்த்திற்று.

(இ-ள்) களவினுங் கற்பினும் அலராகுமென்று கூறுதல் வரை வின்று என்றவாறு.

'தொகுத்துக் கூறல்' என்பதனாற் களவும் ஈண்டு ஓதப்பட்டது.

உதாரணம்

"கண்டது மன்னும் ஒருநாள் அலர்மன்னுந்
திங்களைப் பாம்புகொண் டற்று." (குறள்.1146)

இது களவு.

"வேதின வெரிநின் ஓதி முதுபோத்
தாறுசெல் மாக்கள் புட்கொளப் பொருந்துஞ்
சுரனே சென்றனர் காதலர் உரனழிந்
தீங்கியான் அழுங்கிய எவ்வம்
யாங்கறிந் தன்றிவ் வழுங்க லூரே" (குறுந்.140)

இது கற்பு.

161. அலரில் தோன்றுங் காமத்து மிகுதி.

உதாரணம்

"ஊரவர் கௌவை எருவாக அன்னைசொல்
நீராக நீளும்இந் நோய்." (குறள். 1147)

எனவும் வரும்.

162. கிழவோன் விளையாட் டாங்கும் அற்றே.

இதுவும் அது.

(இ-ள்) கிழவோன் விளையாட்டும் காமத்தின் மிகுதியைக் காட்டும் என்றவாறு.

ஆங்கு - அசை

"அகலநீ துறத்தலின் அழுதோவா உண்கணெம்
புதல்வனை மெய்தீண்டப் பொருந்துதல் இயைபவால்
நினக்கொத்த நல்லாரை நெடுநகர்த் தந்துநின்
தமர்பாடுந் துணங்கையுள் அரவம்வந் தெடுப்புமே" (கலித்.70)

என வரும்.

விளையாட்டாற் காமமிக்கு உறங்காமை கண்டுகொள்ளலாம்.

163. மனைவி தலைத்தாட் கிழவோன் கொடுமை
தம்முள வாதல் வாயில்கட் கில்லை.

என் - எனின்,வாயில்கட்குரியதொரு மரபுணர்த்திற்று.

(இ-ள்) மனைவிமாட்டும் கிழவோன் கொடுமையைத் தாங்கார் கூறல் வாயில்கட் கில்லை என்றவாறு.

164. மனைவி முன்னர்க் கையறு கிளவி
மனைவிக் குறுதி உள்வழி உண்டே.

என் - எனின், இதுவுமது.

(இ-ள்) மனைவி முன்னர்ச் செயலற்றுக் கூறுஞ் சொல் மனைவிக்கு உறுதியுள்வழி வாயில்கட்கு உண்டு என்றவாறு.

உதாரணம்

"இனியவர் வரினும் நோய்மருந் தல்லாய் வாரா
தவணர் ஆகுக காதலர் இவண்நம்
காமம் படர்பட வருத்திய
நோய்மலி வருத்தங் காணன்மா ரவரே" (நற்றிணை. 64)

என வரும்.

165. முன்னிலைப் புறமொழி எல்லா வாயிற்கும்
பின்னிலைத் தோன்றும் என்மனார் புலவர்.

இதுவுமது.

(இ-ள்) முன்னிலைப் புறமொழியாகக் கூறுஞ் சொல் எல்லா வாயில்கட்கும் உரிய; பின்னிலை முயலுங்கால் தோன்றும் என்றவாறு.

முன்னிலைப் புறமொழியாவது முன்னிலையாக நிற்பாரைக் குறித்துப் பிறனைக் கூறுமாறுபோலக் கூறுதல்.

"உண்கடன் வழிமொழிந் திரக்குங்கால் முகனுந்தாங்
கொண்டது கொடுக்குங்கால் முகனும்வே றாகுதல்
பண்டுமிவ் வுலகத் தியற்கை" (கலித்.22)

என்றவழி அவ்வுரை தலைமகனை நோக்கியவாறு காணலாம்.

166. தொல்லவை உரைத்தலும் நுகர்ச்சி ஏத்தலும்
பல்லாற் றானும் ஊடலில் தகைத்தலும்
உறுதி காட்டலும அறிவுமெய்ந் நிறுத்தலும்
ஏதுவின் உரைத்தலும் துணியக் காட்டலும்
அணிநிலை உரைத்தலும் கூத்தர் மேன.

என் - எனின், கூத்தர்க்குரிய திறங் கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) தொல்லவை யுரைத்த லாவது - முன்புள்ளார் இவ்வாறு செய்வரெனக் கூறுதல்.

நுகர்ச்சி யேத்த லாவது றெனப் புகழ்தல். நுகர்ச்சி யிவ்வாறு இனிய தொன்றெனப் புகழ்தல்.

பல்லாற்றானும் ஊடலிற் றகைத்தலும் என்பது - பலநெறி யானும் ஊடலினின்றுந் தலைமகளை மீட்டல்; அஃதாவது இவ் வாறு செய்தல் குற்றமென்றானும் அன்புடையார் செய்யாரென்ற னும் மனைக்கிழத்தியர் செயலன்று என்றானும் இவ்வாறு கூறுதல்.

உறுதிகாட்ட லாவது -இவ்வூடல் தணிந்ததனாற் பயனின் வெனவும் நன்மை பயக்கும் எனவும் கூறுதல்.

அறிவு மெய்ந்நிறுத்தலாவது தலைமகள் மெய்யின்கண் மிக்க துணிவினாற் கெட்டவறிவை இது தக்கதன்றென அறிவு கொளுத்துதல்.

ஏதுவினுரைத்தலும் என்பது - இவ்வாறு செய்யின் இவ்வாறு குற்றம் பயக்கும் என ஏதுவினாற் கூறுதல். அது பிறள் ஒருத்தி கெட்டபடி கூறுதல்.

துணியக்காட்ட லாவது அவள் துணியுமாறு காரணம் காட்டுதல்.

அணிநிலை யுரைத்தலாவது -இவ்வாறு உளதாகிய அணியைப் புலரவிடுகின்றதனாற் பயன் என்னையெனக் கூறுதல்.

இவையெல்லாம் கூத்தர் மேலன என்றவாறு. அவர் எல்லா நெறியினானும் புனைந் துரைக்க வல்ல ராதலான் அவர் மேலன என உரைத்தார். இவற்றிற்குச் செய்யுள் வந்த வழிக் கண்டுகொள்க இந்நூல் வழக்குஞ் செய்யுளும் பற்றி நிகழ்தலின், இப்பொருண்மேல் வரும் வழக்குரை உதாரணமாம்.

167. நிலம்பெயர்ந் துரைத்தல் அவள்நிலை உரைத்தல்
கூத்தர்க்கும் பாணர்க்கும் யாத்தவை உரிய.

இது, மேற்குறிப்பிட்ட கூத்தர்க்குஞ் சொல்லாத பாணர்க்கும் உரிய கிளவி உணர்த்திற்று.

(இ-ள்) நிலம்பெயர்ந்துரைத்தல் என்பது - தலைவன் பிரிந்த திடத்துச் சென்று கூறுதல்.

அவள் நிலை யுரைத்தல் என்பது - அவள் நின்ற நிலையைத் தலைவற்குக் கூறுதல்.

“அருந்தவ மாற்றியா னுகர்ச்சிபோல்” என்னும் பாலைக்கலியுள்,

“தணியாநோய் உகந்தானாந் தகையவள் தகைபெற
அணிகிளர் நெடுந்திண்தேர் அயர்மத பணிபுநின்
காமர் கழலடி சேரா
நாமஞ்சால் தெவ்வரின் நடுங்கினள் பெரிதே” (கலித்.30)

எனப் பாசறைக்கண் தலைவற்குத் தலைவி வருத்தங் கூறியவாறு காணலாம்.

168. ஆற்றது பண்பும் கருமத்து வினையும்
ஏவன் முடிபும் வினாவுஞ் செப்பும்
ஆற்றிடைக் கண்ட பொருளும் இறைச்சியுந்
தோற்றஞ் சான்ற அன்னவை பிறவும்
இளையோர்க் குரிய கிளவி என்ப.

இ∴து, இளையோர்க்குரிய கிளவியாமா றுணர்த்திற்று.

சூத்திரத்தாற் பொருள் விளங்கும்.

உதாரணம்

“விருந்தும் பெறுகுநன் போலுந் திருந்திழைத்
தடமென் பணைத்தோள் மடமொழி அரிவை

தளிரியற் கிள்ளை இனிதின் எடுத்த
வளராப் பிள்ளைத் தூவி அன்ன
வார்பெயல் வளர்த்த பைம்பயிர்ப் புறவிற்
பறைக்கண் அன்ன நிறைச்சுனை தோறும்
துளிபடு மொக்குள் துள்ளுவன சாலத்
தொளிபொரு பொகுட்டுத் தோன்றுவன மாய
வளிசினை உதிர்த்தலின் வெறிகொள்பு தாஅய்ச்
சிரற்சிற கேய்ப்ப அறற்கண் வரித்த
வண்டுண் நறுவீ துமித்த நேமி
தண்ணில மருங்கிற் போழ்ந்த வழியுள்
நிரைசெல் பாம்பின் விரைபுநீர் முடுகச்
செல்லு நெடுந்தகை தேரே
முல்லை மாலை நகர்புகல் ஆய்ந்தே." (அகம்.324)

என வரும். பிறவுமன்ன.

169. உழைக்குறுந் தொழிலும் காப்பும் உயர்ந்தோர்
நடக்கை யெல்லா மவர்கட் படுமே.

இதுவும் இளையோர்க்குரிய திறன் உணர்த்திற்று.

(இ-ள்) இடத்தினின்று குற்றேவல் செய்தலும் மெய் காத்தலும் பிறவும் உயர்ந்தோர்க் குளதாகிய நடையெல்லாம் இளையோர் கட்படும் என்றவாறு.

உதாரணம் வந்தவழிக் காணலாம்.

170. பின்முறை ஆகிய பெரும்பொருள் வதுவைத்
தொன்முறை மனைவி எதிர்ப்பா டாயினும்
மின்னிழைப் புதல்வனை வாயில்கொண்டு புகினும்
இறந்த துணைய கிழவோன் ஆங்கட்
கலங்கலு முரியன் என்மனார் புலவர்.

இது, தலைமகற் குரியதொரு மரபுணர்த்திற்று.

உதாரணம்

"இம்மை உலகத் திசையொடும் விளங்கி
மறுமை யுலகமும் மறுவின் றெய்துப
செறுநரும் விழையுஞ் செயிர்தீர் காட்சிச்
சிறுவர்ப் பயந்த செம்ம லோரெனப்
பல்லோர் கூறிய பழமொழி யெல்லாம்
வாயே யாகுதல் வாய்த்தனந் தோழி
நிரைதார் மார்பன் நெருநல் ஒருத்தியொடு

வதுவை அயர்தல் வேண்டிப் புதுவதின்
இயன்ற அணியன் இத்தெரு இறப்போன்
மாண்தேர் மாமணி கறங்கக் கடைகழிந்து
காண்டல் விருப்பமொடு தளர்புதளர் போடும்
பூங்கட் புதல்வனை நோக்கி நெடுந்தேர்
தாங்குமதி வலவஎன் றிழிந்தனன் தாங்காது
மணிபுரை செவ்வாய் மார்பகம் சிவணப்
புல்லிப் பெரும செல்லினி அகத்தெனக்
கொடுப்போற் கொல்லான் கலுழலின் தடுத்த
மாநிதிக் கிழவனும் போன்மென மகனொடு
தானே புகுதந் தோனே யானது
படுத்தனென் ஆகுதல் நாணி இடித்திவன்
கலக்கினன் போலுமிக் கொடிய னெனச்சென்
றலைக்குங் கோலொடு குறுகித் தலைக்கொண்
டிமிழ்கண் முழவின் இன்சீ ரவர்மனைப்
பயிர்வன போலவந் திசைப்பவுந் தவிரான்
கழங்கா டாயத் தன்றுநம் அருளிய
பழங்கண் ணோட்டமும் நலிய
அழுங்கினன் அல்லனோ அயர்ந்ததன் மணனே." (அகம்.66)

என வரும்.

171. **தாய்போற் கழறித் தழீஇக் கோடல்**
ஆய்மனைக் கிழத்திக்கும் உரித்தென மொழிப
தவவொடு மயங்கிய காலை யான.

இது, தலைமகட் குரியதொரு கிளவி யுணர்த்திற்று.

(இ-ள்) காமக்கிழத்திமாட்டுத் தாய்போற் சுழறித் தழீஇக்கோடல் மனைக்கிழத்திக்கும் உரித்து கவவால் வருத்த முற்றகாலத்தென்ற மாறு; அ.்.தாவது புலவாவழி என்றவாறு.

இவ்வாறு கூறுவது தலைமகன் முதிர்ந்தவழி என்று கொள்சு உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று.

உதாரணம்

"வயல்வெள் ளாம்பல் சூடுதரு புதுப்பூக்
கன்றுடைப் புனிற்றா தின்ற மிச்சில்
ஓய்விடு நடைப்பக டாரும் ஊரன்
தொடர்புநீ வெ.்.கினை யாயின் என்சொற்
கொள்ளல் மாதோ முள்ளெயிற் றோயே
நீயே பெருநலத் தகையே அவனே
நெடுநீர்ப் பொய்கை நடுநா ளெய்தித்

தண்கமழ் புதுமலர் ஊதும்
வண்டென மொழிப மகனென் னாரே." (நற்றிணை. 260)

என்பது. 'கவவொடு மயங்கிய காலை' என்பதற்குச் செய்யுள் வந்தவழிக் காணலாம்.

172. அவன்சோர்வு காத்தல் கடனெனப் படுதலின்
மகன்தா யுயர்புந் தன்னுயர் பாகுஞ்
செல்வன் பணிமொழி இயல்பாக லான்.

இதுவும் தலைமகட்குரிய கிளவி யுணர்த்திற்று மேலதற்கொரு புறனடை.

(இ-ள்) தலைமகனது சோர்வு காத்தல் தலைமகட்குக் கடனாக லால் தன் மகனுக்குத் தாயாகிய காமக்கிழத்தி யுயர்புந் தன்னுயர் பாகும்; இருவருந் தலைமகன் பணித்த மொழிகோடல் இயல்பாக லான்; என்றவாறு.

சோர்வாவது ஒழுக்கத்திற் சோர்வு. அது பரத்தையிற் பிரிவு அதனை மறையாது காமக்கிழத்தி ஆற்றில் தலைமகற்குக் குறைபாடு வரும் என்பதனான், அவளை யுயர்த்தியவ் வொழுக்கம் பிறர்க்குப் புலனாகாமையேற்றுக் கோடல் வேண்டு மெனக் கூறுதலும் தனக்கு இழிபு ஆகாது உயர்ச்சியாம் என்றவாறு. இது மேலதற்குக் காரணங் கூறிற்று.

173. எண்ணரும் பாசறைப் பெண்ணொடும் புணரார்.

இது, தலைமகட் குரியதொரு மரபு உணர்த்திற்று.

(இ-ள்) நினைத்தற்கரிய பாசறைக்கண் தலைமகளிரொடும் புணரார் தலைமக்கள் என்றவாறு.

நினைத்தற்கருமை - மாற்றாரை வெல்லுங் கருத்து மேற்கோடலிற் றலைமகளிரை நினைக்கலாகாதாயிற்று பாசறை என விசேடித்தவத னான் ஏனைப் பிரிவுக்குமாமென்று கொள்ளலாம்.

174. புறத்தோ ராங்கண் புணர்வ தாகும்.

இது, மேலதற்குப் புறனடை.

(இ-ள்) மேற் சொல்லப்பட்ட பாசறைக்கட் புறப பெண்டிர் புணர்ச்சி பொருந்துவது என்றவாறு.

பொருந்துவது என்றதனாற் கூட்டமென்று கொள்க. அவரா வார் தாதியருங் கணிகையரும்.

175. காமநிலை யுரைத்தலும் தேர்நிலை யுரைத்தலுங்
கிழவோன் குறிப்பினை எடுத்துக் கூறலும்
ஆவொடு பட்ட நிமித்தங் கூறலும்

செலவுறு கிளவியும் செலவழுங்கு கிளவியும்
அன்னவை பிறவும் பார்ப்பார்க் குரிய.

இது, பார்ப்பார்க் குரிய கிளவி யுணர்த்திற்று.

(இ-ள்) காமநிலை யுரைத்தலாவது - நீ பிரியின் இவள் காம மிகும் என்று கூறுதல்

"அறனின்றி அயல் தூற்றும் அம்பலை" என்பதனுள்,

"உடையிவ ளுயிர்வாழாள் நீநீப்பின் எனப்பல
இடைகொண்டியாம் இரப்பவும் எமகொள்ளாய் ஆயினை
கடைஇய வாற்றிடை நீர்நீத்த வறுஞ்சுனை
அடையொடு வாடிய அணிமலர் தகைப்பன." (கலித்.3)

என வரும்.

தேர்நிலை யுரைத்தலாவது ஆராய்ச்சி நிலையாற் கூறுதல்.

அது வருமாறு:

"வேனி லுழந்த வறிதுயங் கோய்களிறு
வானீங்கு வைப்பின் வழங்காத்தேர் நீர்க்கவாஅம்
கானங் கடத்திர் எனக்கேட்பின் யானொன்
றுசாவுகோ ஐய சிறிது;

நீயே, செய்வினை மருங்கிற் செலவயர்ந் தியாழநின்
கைபுனை வல்வில் ஞாணுளர் தீயே
இவட்கே, செய்வுறு மண்டில மையாப் பதுபோல்
மையில் வாள்முகம் பசப்பூ ரும்மே;

நீயே, வினைமாண் காழகம் வீங்கக் கட்டிப்
புனைமாண் மரீஇய அம்பு தெரிதியே
இவட்கே, சுனைமா ணீலங் காரெதிர் பவைபோல்
இனைநோக் குண்கண் நீர்நில் லாவே;

நீயே, புலம்பின் உள்ளமொடு பொருள்வயிற் செலீஇய
வலம்படு திகிரி வாய்நீ வுதியே
இவட்கே, அலங்கிதழ்க் கோடல் வீயுகு பவைபோல்
இலங்கே ரெல்வளை இறையூ ரும்மே;
எனநின்
சென்னவை யரவத்து மினையவள் நீநீப்பின்
தன்னலங் கடை கொளப் படுதலின் மற்றிவள்
இன்னுயிர் தருதலும் ஆற்றுமோ

முன்னிய தேஎத்து முயன்றுசெய் பொருளே.” (கலித்.7)

கிழவோன் குறிப்பினை யெடுத்துக் கூறலும் என்பது - தலைவன் குறிப்பினைத் தலைவிக்கு விளங்கக் கூறலும் என்றவாறு.

ஆவொடு பட்ட நிமித்தங் கூறலும் என்பது -ஆவொடு பட்ட நிமித்தங் கூறுதலும் என்றவாறு. ‘பட்ட நிமித்தம்’ என்றதனான் எல்லா நிமித்தமுங் கொள்ளலாம்.

செலவுறு கிளவி என்பது - செலவுற்ற சொல்லும் என்றவாறு. அ∴தாவது தலைமகன் போயினான் என்று கூறுதல்.இவற்றிற்கு இலக்கியம் வந்தவழிக் காணலாம்.

செலவழுங்கு கிளவி என்பது - செலவழுங்கல் வேண்டுமெனக் கூறுதல்.

உதாரணம்

**“நடுவிகந் தொரீஇ நயனில்லான் வினைவாங்கக்
கொடிதோர்த்த மன்னவன் கோல்போல ஞாயிறு
கடுகுபு கதிர்மூட்டிக் காய்சினந் தெறுதலின்
உறலூறு கமழ்கடாஅத் தொல்கிய எழில்வேழம்
வறனுழு நாஞ்சில்போல் மருப்பூன்றி நிலஞ்சேர
விறன்மலை வெம்பிய போக்கறு வெஞ்சுரஞ்
சொல்லா திறப்பத் துணிந்தனிர்க் கொருபொருள்
சொல்லுவ துடையேன் கேண்மின்மற் றைஇய
வீழுநர்க் கிறைச்சியாய் விரல்கவர் பிசைக்குங்கோல்
ஏழுந்தம் பயன்கெட இடைநின்ற நரம்பறூஉம்
யாழினும் நிலையிலாப் பொருளையும் நச்சுபவோ;
மரீஇத்தாங் கொண்டாரைக் கொண்டக்காற் போலாது
பிரியுங்காற் பிறரெள்ளப் பீடின்றிப் புறமாறும்
திருவினு நிலையிலாப் பொருளையு நச்சுபவோ;
புரைதவப் பயனோக்கார் தம்மாக்கம் முயல்வாரை
வரைவின்றிச் செறும்பொழுதில் கண்ணோடா துயிர்வௌவும்
அரைசினும் நிலையிலாப் பொருளையும் நச்சுபவோ,
எனவாங்கு
நச்சல் கூடாது பெரும் இச்செல
வொழிதல் வேண்டுவல் சூழிற் பழியின்று
மன்னவன் புறந்தர வருவிருந் தோம்பித்
தன்னகர் விழையக் கூடின்
இன்னுறழ் வியன்மார்ப அதுமனும் பொருளே.”** (கலித். 8)

என வரும்.

இவை பார்ப்பார்க்குரிய வென்றவாறு. ‘ஒருபாற் கிளவி யேனைப் பாற் கண்ணும்’ (பொருளியல் -27) வரும் என்றதனால். தோழி மாட்டும் பாங்கன் மாட்டும் கொள்ளலாம்.

176. எல்லா வாயிலும் இருவர் தேஎத்தும்
புல்லிய மகிழ்ச்சிப் பொருள என்ப.

இது, வாயில்கட் குள்ளதொரு மரபு உணர்த்திற்று.

(இ-ள்) வாயில்கள் எல்லாம் இருவர்மாட்டும் பொருந்திய மகிழ்ச்சிப் பொருண்மையுடைய என்றவாறு. இருவராவார் தலை வனுந் தலைவியும். எனவே, வெகுட்சிப் பொருண்மை கூறப் பெறார். என்றவாறு.

177. அன்புதலைப் பிரிந்த கிளவி தோன்றின்
சிறைப்புறங் குறித்தன் றென்மனார் புலவர்.

இது, மேலதற்கொரு புறனடை.

(இ-ள்) வாயில்கண் மகிழ்ச்சிப் பொருண்மை கூறுதலன்றி யன்பு நீங்கிய கிளவி கூறினாராயிற் றலைவன் சிறைப்புறத்தானாகப் பெறுவர் எனச் சொல்லுவர் என்றவாறு.

இதுவும் ஓரிலக்கணங் கூறியவாறு.

178. தற்புகழ் கிளவி கிழவன்முற் கிளத்தல்
எத்திறத் தானும் கிழத்திக் கில்லை
முற்பட வகுத்த இரண்டலங் கடையே.

இது, தலைவிக்குரியதொரு மரபுணர்த்திற்று.

(இ-ள்) தலைவன் முன்னர்த் தன்னைப் புகழுங் கூற்று எவ்வழியானுங் கிழத்திக்கு இல்லை; முற்படக் கூறிய இரண்டிடமும் அல்லாதவழி யென்றவாறு.

அவையாவன: தலைவன் பரத்தையிற் பிரிந்து வந்தவழி இரத்த லுந் தெளித்தலும் என அகத்திணையியலுட் கூறிய இரண்டும். அவ் வழிப் புகழ்தலாவது:

"ஒருஉ நீ எம்கூந்தல் கொள்ளல் யாம்நின்னை
வெரூஉதுங் காணுங் கடை" (கலித்.87)

என்றவழித் தன்னை உயர்த்துக் கூறுதலாற் புகழ்ந்தாளாம்; தின்னை வெருவாதார் பிறர் என்னும் உள்ளக்கருத்தினால்.

"நீயுறும் பொய்ச்சூள் அணங்காகின் மற்றினி
யார்மேல் விளியுமோ கூறு." (கலித். 88)

என்றவழியும் பெண்டிர் பலர் உளராயினும் அவா எல்லார் மாட்டுஞ் செல்லாது தன்மேல் வருமெனக் குறித்தாளாதலின், தன்னைப் புகழ்ந்தாளாம். பிறவுமன்ன.

179. கிழவி முன்னர்த் தற்புகழ் கிளவி
கிழவோன் வினைவயின் உரிய என்ப.

இது, தலைவற் குரியதொரு மரபுணர்த்திற்று.

(இ-ள்) தலைவி முன்னர்த் தலைவன் றன்னைப் புகழுங் கூற்று வினைவயிற் பிரியும் வழி யுரிய என்றவாறு.

"இல்லென இரந்தோர்க்கொன் றீயாமை இழிவு" (கலித்.2)

என்றும்.

"இல்லிருந்து மகிழ்வோர்க் கில்லையால் புகழ்"

என்றும் இவ்வாறு கூறுதல் இவ்வாறு கூறவே "யான் செய்யேன்" எனத் தன்னைப் புகழ்ந்தவாறாம்.

180. மொழிஎதிர் மொழிதல் பாங்கற் குரித்தே.

இது, பாங்கற் குரியதொரு மரபுணர்த்திற்று.

இது, களவிற்கும் கற்பிக்கும் பொது; ஒப்பக் கூறல் என்னும் உத்திவகையாற் கூறப்பட்டது.

(இ-ள்) தலைவன் கூறியவழி எதிர்கூறுதல் பாங்கற்கு உரித்து என்றவாறு. எதிர் கூறுதலாவது மாறுபடக் கூறுதல் அவை களவுக் காலத்துக் கழறலுங் கற்புக் காலத்துப் பரத்தையிற் பிரிவிற்கு உடம் படாது கூறலும் இவை போல்வனவும்.

உதாரணம்

"காமங் காமம் என்ப காமம்
அணங்கும் பிணியும் அன்றே நுணங்கிக்
கடுத்தலும் தணித்தலும் இன்றே யானை
குளகு மென்று ஆள்மதம் போலப்
பாணியும் உடைத்தது காணுநர்ப் பெறினே" (குறுந்.136)

என்றும்.

"பொருட்பொருளார் புன்னலந் தோயார் அருட்பொருள்
ஆயும் அறிவி னவர்" (குறள். 914)

என்றும் வரும்.

181. குறித்தெதிர் மொழிதல் அஃகித் தோன்றும்.

இதுவுமது.

(இ-ள்) மேற் குறித்ததற் கெதிர் கூறுதல் அருகித் தோன்றும் என்றவாறு. அது வந்தவழிக் காணலாம்.

182. துன்புறு பொழுதினும் எல்லாங் கிழவன்
வன்புறுத் தல்லது சேறல் இல்லை.

இது, தலைவற் குரியதொரு மரபுணர்த்திற்று.

(இ-ள்) துன்புறு பொழுதினும் எல்லாப் பிரிவினும் தலைவன் தலைவியை வற்புறுத்தியல்லது சேறலில்லை என்றவாறு.

துன்புறுபொழுதாவது களவுக்காலம். களவினும் கற்பினும் பொது என்றவாறு.

183. செலவிடை அழுங்கல் செல்லாமை அன்றே
வன்புறை குறித்தல் தவிர்ச்சி யாகும்.

இதுவுமது.

(இ-ள்) தலைவன் போகக் கருதித் தவிர்தல் போகாமையன்று, தலைவியை வற்புறுத்துதலைக் குறித்துத் தவிர்ந்த தவிர்ச்சியாம் என்றவாறு.

எனவே, வினை மேற் செல்லுங்காலத்துத் தலைவி பொறாள் எனப் போகாமை இல்லை; வற்புறுத்திப்போம் என்றவாறாம்.

184. கிழவி நிலையே வினையிடத் துரையார்
வென்றிக் காலத்து விளங்கித் தோன்றும்.

(இ-ள்) உரையாமை யாவது - உருவு வெளிப்பாடு. அதனை வினைநிகழு மிடத்து உரைக்கப்பெறார்; தலைமக்கள் தமது வினை முடிந்த காலத்து விளங்கித் தோன்று மென்றவாறு.

எனவே, வினையிடத்துள் நினைப்பாராயினும் அமையும்: உரைக்கப் பெறார் என்பதூஉம், வென்றிக் காலத்துக் குற்றமறத் தோன்றும் என்பதூஉம் கொள்ளப்படும்.

உதாரணம்

"தங்கிய ஒள்ளொளி யோலைய தாய்த்தட மாமதின்மேல்
பொங்கிய வேந்தர் எரிமுகந் தோன்றின்று போதுகண்மேற்
பைங்கயல் பாய்புனற் பாழிப் பற்றாரைப் பணித்ததென்னன்
செங்கய லோடு சிலையுங் கிடந்த திருமுகமே." (பாண்டிக்கோவை. 45)

என வரும்.

185. பூப்பின் புறப்பா டீரறு நாளும்
நீத்தகன் றுறையார் என்மனார் புலவர்
பரத்தையிற் பிரிந்த காலை யான.

இதுவுமது.

(இ-ள்) பூப்பினது புறம்பு பன்னிரண்டு நாளும் விட்டு அகன்றுறைவா ரல்லா் என்று சொல்லுவா் பரத்தையிற் பிரிந்த காலத்து என்றவாறு.

பரத்தையா் சேரியா னாயினும் பூத்தோன்றி மூன்றுநாள் கழித்த பின்பு பன்னிரண்டு நாளும் நீங்குதல் அறமன்று என்றவாறு, இதனாற் பயன் என்னையெனின் அது கருத் தோன்றுங்காலம் எனலாம்.

186. வேண்டிய கல்வி யாண்டுமூன் றிறவாது.

இதுவுமது.

(இ-ள்) விரும்பப்பட்ட கல்விக்கட் பிரியுங் காலம் மூன்றியாண்டின் மிகாது என்றவாறு. எனவே; ஓரியாண்டாயினு மீரியாண்டா மினும் ஆமென்பது கொள்ளப்படும்.

187. வேந்துறு தொழிலே யாண்டின தகமே.

இதுவுமது.

வேந்துறு தொழிலாவது பகைதணி வினை.

(இ-ள்) வேந்தற்குற்றவழி, தூது காவல் என அவ்வழிப் பிரி விற்கும் ஆண்டினது அகமே காலம் என்றவாறு.

எனவே அறுதிங்கள் முத்திங்கள் எல்லாங் கொள்ளப்படும்.

188. ஏனைப் பிரிவும் அவ்வியல் நிலையும்.

இதுவுமது.

(இ-ள்) ஒழிந்த பொருள்வயிற் பிரிவிற்குங் காலம் யாண்டி னதகம் என்றவாறு.

189. யாறுங் குளனுங் காவும் ஆடிப்
பதிஇகந்து நுகா்தலும் உரிய என்ப.

இது, தலைவற்குங் கிழத்திக்கு முரியதொரு மரபு உணா்த்திற்று.

(இ-ள்) யாறுங் குளனும் காவும் ஆடி என்பது - விளையாட்டு என்று கொள்ளலாம்.

உதாரணம்

"அருந்தவ மாற்றியா னுகர்ச்சிபோ லணிகொள" என்னும் பாலைக் கலியுள்,

"துயிலின்றி யாநீந்தத் தொழுவையம் புனலாடி
மயிலியலார் மருவுண்டு மறந்தமைகு வான்மன்னோ" (கலித்.30)

என்று தலைவன் பதியிகந்து நுகர்ந்தமை தலைவி கூறியவாறு காணலாம்.

190. காமஞ் சான்ற கடைக்கோட் காலை
ஏமஞ் சான்ற மக்களொடு துவன்றி
அறம்புரி சுற்றமொடு கிழவனும் கிழத்தியும்
சிறந்தது பயிற்றல் இறந்ததன் பயனே.

இது, தலைவற்கும் தலைவிக்கும் உரியதொரு மரபுணர்த்திற்று.

(இ-ள்) சிறந்தது பயிற்ற லாவது - அறத்தின்மேல் மன நிகழ்ச்சி. சூத்திரத்தாற் பொருள் விளங்கும்.

191. தோழி தாயே பார்ப்பான் பாங்கன்
பாணன் பாட்டி இளையர் விருந்தினர்'
கூத்தர் விறலியர் அறிவர் கண்டோர்
யாத்த சிறப்பின் வாயில்கள் என்ப.

இது, கற்பின்கண் வாயில்க ளாவாரை உணர்த்திற்று.

(இ-ள்) பாட்டி யென்பது பாடினி யென்றவாறு.

தோழி முதலாகச் சொல்லப்பட்ட பன்னிருவரும் வாயில்களா வார் என்றவாறு.

192. வினையின் பிரிந்தோன் மீண்டுவரு காலை
இடைச்சுர மருங்கில் தவிர்தல் இல்லை
உள்ளம் போல உற்றுழி உதவும்
புள்ளியற் கலிமா உடைமை யான.

இது, வினைமுற்றி மீண்ட தலைவற் குரியதொரு மரபு உணர்த்திற்று.

சூத்திரத்தாற் பொருள் விளங்கும்.

'இடைச்சுர மருங்கிற் றவிர்த லில்லை' என்பது வழியில் இடையிற்றங்காது இரவும் பகலுமாக வருமென்பது கருத்து. தங்கு வானாயின் மனையாள்மாட்டு விருப்பின்றாம்.

**“இருந்த வேந்தன் அருந்தொழில் முடித்தெனப்
புரிந்த காதலொடு பெருந்தேர் யானும்
ஏறிய தறிந்தன் றல்லது வந்தவாறு
நனியறிந் தன்றோ இலனே தாஅய்
முயற்பறழ் உகளும் முல்லையம் புறவிற்
சுவைக்கதிர் வரகின் சீறூர் ஆங்கண்
மெல்லியல் அரிவை இல்வயின் நிறீஇ
இழிமின் என்றநின் மொழிமருண் டிசினே
வான்வழங் கியற்கை வளிபூட்டி னையோ
மானுரு வாகநின் மனம்பூட்டி னையோ
உரைமதி வாழியோ வலவ எனத்தன்
வரைமருள் மார்பின் அளிப்பனன் முயங்கி
மனைக்கொண்டு புக்கனன் நெடுந்தகை
விருந்தேர் பெற்றனள் திருந்திழை யோளே”** (அகம்.384)

என வரும், பிறவுமன்ன.

கற்பியல் முற்றிற்று.

மாதிரி வினாக்கள்:

I.சரியான விடையை தேர்வு செய்க. 10×1=10

1. ஓதலும் பகையும் எவர் பொருட்டு நிகழும் பிரிவு?

   அ. உயர்ந்தோர் ஆ. தாழ்ந்தோர் இ. அனைவரும் ஈ. எவருமிலர்.

2. முல்லைக்குரிய பெரும்பொழுது எது?

   அ) முன்பனிக்காலம் ஆ) பின்பனிக்காலம் இ) கார்காலம் ஈ) கூதிர்காலம்

3. மருதத்திற்குரிய சிறுபொழுது எது?

   அ) வைகறை ஆ) மாலை இ) ஏற்பாடு ஈ) யாமம்

4. வாகைத்திணை எத்திணைக்கு புறனானது?

   அ) குறிஞ்சி ஆ) முல்லை இ) பாலை ஈ) நெய்தல்

5. வாகைப்பிரிவுகள் எத்தனை?

   அ) 6 ஆ) 5 இ) 7 ஈ) 2

6. ‘குழலி மருங்கினும் கிழலதாகும்’ – எந்த இலக்கிய வகையை குறிப்பிடுகிறது?

   அ) கலம்பகம் ஆ) பிள்ளைத்தமிழ் இ) உலா ஈ) தூது

7. ‘ஊரொடு தோற்றமும் உரித்தென மொழிப’ – எவ்வகை இலக்கியத்தைக் குறிக்கிறது?

அ) தூது ஆ) உலா இ) பள்ளு ஈ) பரணி

8. தோழி யாருடைய மகள்?

அ) நற்றாய் ஆ) செவிலி இ) குறத்தி ஈ) எவருமிலர்

9. கல்விப் பிரிவு எத்தனை ஆண்டுகள்?

அ) 2 ஆ) 3 இ) 4 ஈ) 5

10. பெருமையும் உரனும் மேன.

அ) உயர்ந்தோர் ஆ) ஆடுஉ இ) மகடுஉ ஈ) எதுவுமில்லை.

II. ஒரு பக்க வினா: 5×5=25

1. தொல்காப்பிய அகப்பொருள் இலக்கண வரையறையை தருக.
2. தொல்காப்பியர் யார்? காலம் யாது? விளக்குக.
3. பொருளிலக்கணத்தின் சிறப்பு யாது?
4. வெட்சித்திணை என்றால் என்ன? அதன் துறைகளை விவரி.
5. பாடாண்திணை, பெருந்திணை குறிப்பு வரைக.
6. களவு கூட்டத்தில் தலைவன் கூற்று நிகழும் இடங்கள் யாவை?
7. களவு கூட்டத்தில் தலைவி கூற்று நிகழும் இடங்கள் யாது? விவரி.
8. பிரிவு குறித்து தொல்காப்பியர் கூறுவன யாவை?
9. ஐந்து திணைகளைக் குறித்து எழுதுக.
10. ஐந்நிலத்திற்கான மக்கட் பெயர்களை குறித்து எழுதுக.
11. ஐந்து நிலத்திற்கான முதற்பொருளை விளக்கி எழுதுக.
12. ஐந்திணைகளுக்குரிய உரிப்பொருளை எடுத்தெழுதுக.
13. கைக்கிளை என்றால் என்ன?
14. தொல்காப்பியர் கூறும் சிற்றிலக்கிய கூறுகளை எடுத்துரைக்க.
15. உள்ளுறை, இறைச்சி விளக்குக.
16. வாகைத்திணையின் பிரிவுகளை விளக்குக.
17. ஆற்றுப்படை இலக்ககணத்தை விளக்குக.

18. உடன்போக்கு, மடலேறுதல் - குறிப்பு தருக.

19. கற்புகால வாயில்கள் குறித்து எழுதுக.

20. கற்பியலில் தோழி கூற்று நிகழ்த்தும் பாங்கினை விவரி.

III. மூன்று பக்க வினா: 8×5= 40

1. பிரிவு என்றால் என்ன? அதன் வகைகளை விவரிக்க.

2. வஞ்சித்திணையின் துறைகளை சான்றுடன் விளக்குக.

3. உழிஞைத்திணையின் துறைகளை விவரித்து எழுதுக.

4. காஞ்சித்திணையின் இலக்கணம் கூறி அதன் துறைகளை விளக்குக.

5. இயற்கைப் புணர்ச்சியை நூற்பா கூறி விளக்குக.

6. களவியலில் நற்றாய் கூற்று நிகழ்த்தும் இடங்கள் யாவை? தெளிவுபடுத்துக.

7. களவுகால வாயில்கள் குறித்து தொல்காப்பியர் கூறுவனவற்றை தொகுத்தெழுதுக.

8. கற்பியலில் காமகிழத்தியர் பங்கினை எழுதுக.

9. பாடாண்திணையின் துறைகளை குறித்து விரிவான விடையளி.

10. அகவாழ்க்கையில் 'கூற்று' நிகழ்த்துதல் எவ்வளவு முக்கியம் என்பதை ஆய்க.

முனைவர் த.க.ஜாஸ்மின் சுதா
உதவிப் பேராசிரியர்
தமிழியல்துறை
மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்,
திருநெல்வேலி.